

V L A A M S P A R L E M E N T

Zitting 2007-2008

September 2008

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL I

INHOUDSTAFEL

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7).....	1
A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	2
Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid	3
Dirk Van Mechelen, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening	47
Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	79
Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.....	163
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel.....	339
Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme	393
Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	491
Marino Keulen, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering	733

Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	827
Patricia Ceysens, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel.....	889
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	911
Frank Vandenbroucke, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming.....	913
Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur	931
Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen	1025
II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (REGLEMENT ARTIKEL 81, 6).....	1041
Nihil.....	1042
III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)	1043
Nihil.....	1044

I.

VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS
EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 1, 2, 3, 5 EN 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn

KRIS PEETERS,
MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN,
HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 79
van 23 mei 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Buitenlandse reizen - Overzicht

Geregeld ondernemen leden van de regering buitenlandse reizen, vaak met een uitgebreide delegatie.

1. Welke buitenlandse reizen hebben er onder leiding van de minister of een lid van zijn/haar kabinet tijdens de zittingsjaren 2006-2007 en 2007-2008 plaatsgevonden of zijn er nog gepland?
2. Wat waren de respectieve doelstellingen?
3. Wat was de kostprijs van deze buitenlandse reizen?
4. Op welke wijze was de delegatie samengesteld?

Was er deelname van personen die vreemd waren aan het kabinet of aan de administratie?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 79), Van Mechelen (nr. 152), Vandenbroucke (nr. 264), Anciaux (nr. 136), Bourgeois (nr. 107), Keulen (nr. 177), Van Brempt (nr. 191), Vanackere (nr. 222), Crevits (nr. 687) en Ceysens (nr. 85).

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

AANVULLEND GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 79 van 23 mei 2008

van **MARIJKE DILLEN**

Parlementair jaar 2006-2007

Antwoord Vlaams minister Ceysens

- **Lyon (Frankrijk) - Clusterconferentie**

9-11 oktober 2006

758,61 euro aangerekend op programma 51.40 12.21

Tim Hermans (kabinetschef)
Elisabeth Schraepen (raadgever)

- **Roemenië – Opening van de productievestiging van UCO**

24-25 oktober 2006

156,01 euro aangerekend op programma 51.40 – 12.21

Fientje Moerman
Frank Beckx (woordvoerder)

- **Noorwegen – Conferentie, georganiseerd door de Europese Commissie i.s.m. de Noorse regering, over ondernemerschap in het onderwijs**

25 oktober 2006

757,20 euro aangerekend op programma 51.40 – 12.21

Céline De Waele (raadgever)

- **Canada/Verenigde Staten van Amerika – Deelname aan de economische missie + innovatiemissie Amerikaanse westkust**

5-14 november 2006

37.543,56 euro aangerekend op programma 51.40 – 12.21

Fientje Moerman
Koen Verlaeckt (kabinetschef)
Wouter Van Gulck (raadgever buitenlandse handel)
Ruben Lecok (raadgever arbeidsmarktbeleid)
Frank Beckx (woordvoerder)

- **Cannes (Frankrijk)** – Uitreiken van de exportprijs voor de meest verkochte plaat aan **Gabriël Rios op de muziekbeurs**

20-22 januari 2007

702,50 euro aangerekend op programma 51.4, basisallocatie 12.21

Rudy Van Quaquebeke (raadgever)

- **Boston (Verenigde Staten van Amerika)** – Deelname aan de European Career Fair, georganiseerd door MIT en de Europese Commissie

1-5 februari 2007

28.346,02 euro aangerekend op programma 51.4, basisallocatie 12.21

Fientje Moerman

Koen Verlaeckt (kabinetschef)

Frank Beckx (woordvoerder)

Ingrid Reynaert (raadgever)

Dirk Draulans (pers)

Katleen Bracke (pers)

- **Rüschlikon (Zwitserland)** – Werkbezoek aan de onderzoeksafdeling van IBM op uitnodiging van Prof. Dr. Jean-Pierre Locquet

12 februari 2007

4.450,61 euro aangerekend op programma 51.4, basisallocatie 12.21

Fientje Moerman

Steven Dewaele (raadgever)

Koen Verlaeckt (kabinetschef)

Frank Beckx (woordvoerder)

Senne Starckx (pers)

Dirk De Wilde (pers)

- **New Delhi (India)** – Deelname aan de missie “4 motoren” en daarbij instaan voor de opvolging vanuit het kabinet

18-24 februari 2007

2840,59 euro aangerekend op programma 51.4, basisallocatie 12.21

Elisabeth Schraepen (raadgever)

- **Würzburg (Duitsland)** – Informal Competitiveness Council Research in Würzburg – Programme “Success through Research”

26-27 april 2007

1.585,87 euro aangerekend op programma 51.4, basisallocatie 12.21

Fientje Moerman

Koen Verlaeckt (kabinetschef)
Evelien Schurmans (raadgever)

- **Vietnam – Economische missie van Flanders Investment & Trade en de provincie Oost-Vlaanderen**

6-11 mei 2007

31.074,85 euro aangerekend op programma 51.4, basisallocatie 12.21

Fientje Moerman
Koen Verlaeckt (kabinetschef)
Frank Beckx (woordvoerder)
Elisabeth Schraepen (raadgever)
Veerle De Vos (pers)
Drie journalisten

- **Washington (Verenigde Staten van Amerika) – Deelname aan de conferentie “Regional Innovation”**

6-9 juni 2007

5.949,02 euro aangerekend op programma 51.4, basisallocatie 12.21

Koen Verlaeckt (kabinetschef)

- **Parijs (Frankrijk) – Vervangen van minister op diner Belgische ambassade + airshow Le Bourget**

19-20 juni 2007

1.078,97 euro aangerekend op programma 51.4, basisallocatie 12.21

Tim Hermans (kabinetschef)
Frank Beckx (woordvoerder)

- **China – Deelname aan de Belgische economische missie**

20-24 juni 2007

13.738,82 euro aangerekend op programma 51.4, basisallocatie 12.21

Fientje Moerman
Elisabeth Schraepen (raadgever)

- **Kirchberg (Luxemburg) – Deelname aan de Raad Concurrentievermogen**

24-25 juni 2007

337,65 euro aangerekend op programma 51.4, basisallocatie 12.21

Fientje Moerman
Koen Verlaeckt (kabinetschef)
Evelien Schurmans (raadgever)

- **Cardiff (Verenigd Koninkrijk) – Deelname aan vergadering van de Economy Group van de 4 groeimotoren van Europa**

9-10 juli 2007

1.071,82 euro aangerekend op programma 51.4, basisallocatie 12.21

Sandrine Decrom (raadgever)

- **Lissabon (Portugal) – Deelname aan de Raad Concurrentievermogen**

19-21 juli 2007

784,47 euro aangerekend op programma 51.4, basisallocatie 12.21

Evelien Schurmans (raadgever)

Parlementair jaar 2007-2008
Antwoord Vlaams minister Ceysens

- **Berlijn (Duitsland) – Deelname aan de Workshop on European Chemical Clusters in het kader van de EPCA Annual Meeting 2007**

1-2 oktober 2007

1.630,87 euro aangerekend op programma 51.4, basisallocatie 12.21

Fientje Moerman
Tim Hermans (kabinetschef)

- **Frankfurt (Duitsland) – Bezoek aan de Frankfurter Buchmesse**

10-11 oktober 2007

855,81 euro aangerekend op programma 51.4, basisallocatie 12.21

Fientje Moerman

- **Lissabon (Portugal) – Deelname aan de conferentie “The Future of Science and Technology in Europe”.**

7-10 oktober 2007

770,00 euro aangerekend op programma 51.4, basisallocatie 12.21

Fientje Moerman (zending geannuleerd)
Koen Verlaeckt (kabinetschef)

- **Qingdao (China) – Deelname aan het World Creativity Forum**

28-31 oktober 2007

4.188,03 euro aangerekend op programma 51.4, basisallocatie 12.21

Koen Verlaeckt (raadgever)
Sandrine De Crom (raadgever)

- **Bahrein & Qatar – Prinselijke missie.**

3-9 november 2007

Geraamde kosten: 23.009,52 euro aan te rekenen op programma 51.4, basisallocatie 12.21
Betalingsdossier in behandeling

Patricia Ceysens
Miguel Chevalier (woordvoerder)
Johan Hanssens (kabinetschef)
Elisabeth Schraepen (raadgever)

- **Londen (Verenigd Koninkrijk) – Deelname aan het launch and planning event van de global entrepreneurship week**

12-14 november 2007

742,22 euro aangerekend op programma DF, basisallocatie 12.21

Celine De Waele (raadgever)

- **Ponta DElgada (Azoren) – Vertegenwoordiging minister op de informele bijeenkomst Cohesie**

23-25 november 2007

938,33 euro aangerekend op programma DF, basisallocatie 12.21

Evelien Schurmans (raadgever)

- **Berlijn (Duitsland) – Deelname aan het internationaal congres Educa Online**

28-29 november 2007

851,18 euro aangerekend op programma DF, basisallocatie 12.21

Patricia Ceysens

- **Berlijn (Duitsland) – Deelname aan het ‘Government Leaders Forum – Europe’ -congres**

22-23 januari 2008

306,00 euro aangerekend op programma DF, basisallocatie 12.21

An Goijens (kabinetssecretaris)

- **Barcelona (Spanje) – Deelname aan de vergadering van de Economy Working Group van de Vier Motoren**

26-27 februari 2008

809,00 euro aangerekend op programma DF, basisallocatie 12.21

Elisabeth Schraepen (raadgever)

- **Seattle & Vancouver (VS & Canada) – Prinselijke missie**

9-14 maart 2008

Geraamde kosten: 20.678,72 euro aan te rekenen op programma DF, basisallocatie 12.21
Betalingdossier in behandeling

Patricia Ceysens

Tim Vandeput (raadgever)

Miguel Chevalier (woordvoerder)

- **Barcelona (Spanje) – Deelname aan Technology@Work 2008 –congres in CCIB**

18-19 maart 2008

Geraamde kosten: 247,25 euro aangerekend op programma DF, basisallocatie 12.21
Betalingdossier in behandeling

An Goijens (kabinetssecretaris)

- **Bergamo (Italië) – Spreker op de conferentie “Change, Take Risk, Improve. SMEs toward Europe**

27-29 maart 2008

704,38 euro aangerekend op programma DF, basisallocatie 12.21

Patricia Ceysens

- **Genève (Zwitserland) – Deelname aan de netwerkmissie VOKA**

21 mei 2008

816,75 euro aangerekend op programma DF, basisallocatie 12.21

Patricia Ceysens

Johan Hanssens (kabinetschef)

- **Cairo (Egypte) – Deelname aan de Belgische Economische missie**

25-28 mei 2008

9.904,37 euro aangerekend op programma DF, basisallocatie 12.21

Patricia Ceysens

Miguel Chevalier (woordvoerder)
Tim Vandenput (raadgever)

- **Duitsland** – **Deelname aan de Reverse Mission Districts of Creativity**

28-30 mei 2008

Geraamde kosten: 1500,90 euro aan te rekenen op programma DF, basisallocatie 12.21
Betalingsdossier in behandeling

Antoon Soete (adjunct-kabinetschef)

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 86
van 17 juni 2008
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode

Op 24 maart 2006 keurde de Vlaamse Regering de doelstellingennota in het kader van de open coördinatiemethode in het Vlaamse gelijkekansenbeleid goed.

Die nota bundelde de voorstellen voor strategische en operationele doelstellingen die alle Vlaamse ministers op vlak van gelijke kansen in de periode 2005-2006 hadden ingediend. Tegelijk met de doelstellingennota werd de nieuwe Commissie Gelijke Kansen opgericht met vertegenwoordigers uit de dertien beleidsdomeinen. Die commissie zou in het najaar van 2007 de lopende actieplannen evalueren. Ook werd verwacht dat ze in een tweede ronde actieplannen zou kunnen indienen.

De open coördinatiemethode is een heel nieuwe methodiek, die bij haar aantreden door de minister van Gelijke Kansen werd ontwikkeld. Met die ingrijpende methode wil de minister beleidsinitiatieven met betrekking tot gelijke kansen bij andere Vlaamse ministers stimuleren. Dat heeft geleid tot een globale doelstellingennota en tot actieplannen. Een goed gelijkekansenbeleid lijkt inderdaad zowel een inclusief als een integraal beleid te moeten zijn.

Na de fase van de afspraken, de doelstellingen en de actieplannen lijkt het tijd om de eerste resultaten te meten. De open coördinatiemethode loopt inmiddels toch al meer dan twee jaar.

1. Wat waren de doelstellingen en de actieplannen van de minister voor de eerste ronde, en welke resultaten hebben zij opgeleverd?

Zijn er verslagfiches beschikbaar?

2. Welke nieuwe actieplannen heeft de minister in het kader van de tweede ronde?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 86, Van Mechelen nr. 172, Vandenbroucke nr. 291, Anciaux nr. 159, Bourgeois nr. 120, Keulen nr. 186, Van Brempt nr. 219, Vanackere nr. 244, Crevits nr. 757, Ceysens nr. 91).

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 86 van 17 juni 2008
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Vlaams minister van Brempt.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 87
van 17 juni 2008
van **CINDY FRANSSSEN**

Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode

Het Vlaamse gelijkekansenbeleid stelt zich tot doel achterstand(en) te voorkomen of te compenseren. Het richt zich daarbij in het bijzonder op het bestrijden van achterstellings- en uitsluitingsmechanismen die veroorzaakt worden door gender, seksuele oriëntatie en ontoegankelijkheid. Het wil deze zichtbaar en bespreekbaar maken, ze bestrijden en de totstandkoming van nieuwe dergelijke mechanismen voorkomen.

De Vlaamse overheid past in het Vlaamse gelijkekansenbeleid de open coördinatiemethode toe. De diverse actieplannen worden om de twee jaar vastgelegd. Tegen 1 december 2007 moesten de nieuwe actieplannen (met de looptijd van 1 januari 2008 tot en met 31 december 2009) opgemaakt zijn.

1. Kan de minister een overzicht geven van de nieuwe actieplannen – die tegen december 2007 opgemaakt moesten zijn – die betrekking hebben op zijn/haar beleidsdomein?
2. Hoeveel middelen voorziet de minister hiervoor (per actieplan)?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 87, Van Mechelen nr. 173, Vandenbroucke nr. 292, Anciaux nr. 160, Bourgeois nr. 121, Keulen nr. 187, Van Brempt nr. 220, Vanackere nr. 245, Crevits nr. 758 en Ceysens nr. 92).

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 87 van 17 juni 2008
van **CINDY FRANSSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Vlaams minister van Brempt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 88
van 18 juni 2008
van **FRANS PEETERS**

MYRRHA-project SCK Mol - Initiatieven

Onderzoekers van het Studiecentrum voor Kernenergie (SCK-CEN) hebben een innovatieve en multifunctionele installatie ontworpen die beantwoordt aan de hoge eisen die gesteld worden voor het onderzoek rond transmutatie van afval met hoge radiotoxiciteit, voor de productie van medische radioisotopen en voor het onderzoek rond nieuwe reactormaterialen. Eén van de belangrijke doelstellingen van het project bestaat erin om geen hoog-radiotoxisch afval meer te produceren. De installatie kreeg de naam Myrrha. Myrrha zou bovendien een essentieel element kunnen zijn in een Europees platform met activiteiten rond de veiligheid van kernreactoren, fusie en het fundamenteel onderzoek en de vorming van specialisten in de nucleaire wetenschap en technieken.

België is goed geplaatst voor het bouwen van deze installatie in het SCK-CEN in Mol. Hiertoe zijn twee redenen zeer belangrijk:

- met het SCK-CEN beschikt ons land over een onderzoekinstelling van internationaal formaat die, in samenwerking met onze universiteiten en andere instellingen van het land, prat kan gaan op een allesomvattende deskundigheid op nucleair vlak;
- één van de belangrijkste infrastructures van het SCK-CEN, de BR2-reactor, is stilaan einde loopbaan en Europa wil een nieuwe generatie proefinstallaties bouwen.

De bouw van een nieuwe proefinstallatie zal een positieve weerslag hebben op de tewerkstelling. Tijdens de bouwfase, waarvoor vijf jaar wordt gerekend, zullen een duizendtal werkrachten nodig zijn. Eens de nieuwe reactor klaar is, zal er werk zijn voor 100 à 200 extra wetenschappers.

Om een internationaal partnership te kunnen oprichten om dit project op te starten, moet men aan ten minste twee voorwaarden voldoen:

- de steun genieten van zijn eigen land (de regeringen, de industrieën de onderzoekswereld);
- kunnen steunen op een kern van buitenlandse partners.

Het SCK is alvast goed op weg om aan de tweede voorwaarde te voldoen: zo werden er reeds specifieke samenwerkingsakkoorden ondertekend met instellingen in Frankrijk, Japan, Spanje en Nederland.

De toekenning van het project, waarmee een investering van 1 miljard euro is gemoeid, hangt voor een groot deel af van de financiering. Het gaat om een Europees project waarbij het SCK hoopt dat de federale regering 30 % van het investeringsbedrag betaalt.

In 2006 werd door de Kempense Vlaamse volksvertegenwoordigers een voorstel van resolutie (Stuk 675 (2005-2006) - Nr. 3) ingediend betreffende de reconversie van de Kempen naar aanleiding van de ontwikkelingen in de nucleaire sector. Zeer recent (Stuk 1482 (2007-2008) - Nr.3) werd opnieuw een

voorstel van resolutie ingediend om dringend, in overleg met de regionale actoren, een reconversieplan voor de Kempen op te stellen, dit naar aanleiding van de belangrijke ontslagen en herstructureringen bij vooraanstaande en innovatieve bedrijven. Hierin wordt onder andere gepleit voor voldoende middelen voor onderzoek en ontwikkeling om zo innovatie te stimuleren, maar vooral om de aanwezige kennispolen met betrekking tot duurzame milieu- en energietechnologie verder te ontwikkelen. Op deze manier kan men op duurzame wijze bijkomende werkgelegenheid creëren.

1. Heeft de Vlaamse Regering reeds inspanningen geleverd om dit enorm belangrijke project, voor de Kempen, voor Vlaanderen en voor België, met een zeer belangrijke internationale uitstraling, naar Mol te halen?
2. Kan de minister-president verduidelijken welke stappen de Vlaamse Regering zal ondernemen om dit project, dat enorme kansen biedt voor de regio Kempen, positief te ondersteunen?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 88 van 18 juni 2008
van **FRANS PEETERS**

1. Ik dien er vooreerst op te wijzen dat het SCK een federale instelling is en dus geen Vlaamse bevoegdheid is. Ik kan u wel medelen dat de Vlaamse vertegenwoordigers in internationale wetenschappelijke organen onder andere van de EU dit project actief ondersteunen. In onze contacten met de federale overheid wijzen wij ook steeds op het belang van dit project voor Vlaanderen overeenkomstig de resolutie terzake van het Vlaams Parlement.
2. Wij zullen boven genoemde ondersteuning verder zetten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 93
van 26 juni 2008
van **STEFAAN SINTOBIN**

Opendeurdagen voor landbouwbedrijven - Initiatieven

In Wallonië zet een zestigtal landbouwbedrijven zijn deuren open voor het grote publiek. Met de opendeurdag wil de sector de bezoekers laten kennismaken met de dagelijkse gewoontes op een boerderij, maar ook met de verplichtingen en de perspectieven van een job in de landbouw.

Dergelijk initiatief kan heel wat misverstanden uit de weg ruimen die er nog steeds bij heel wat mensen bestaan over de sector.

1. Bestaan er dergelijke initiatieven in Vlaanderen?
2. Neemt de Vlaamse overheid initiatieven om hier een voortrekkersrol te spelen?
3. Welke middelen kunnen hiervoor vrijgemaakt worden?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 93 van 26 juni 2008

van **STEFAN SINTOBIN**

1. Er bestaan in Vlaanderen heel wat initiatieven die bezoeken aan boerderijen mogelijk maken. De Landelijke gilden organiseren jaarlijks de Dag van de Landbouw in september, dat is de dag bij uitstek dat mensen op een bedrijf kunnen gaan proeven van de het landbouwleven. Ook via hoeverisme komen gewone burgers op een landbouwbedrijf. Voor de schoolgaande jeugd zijn er ook de educatieve verblijven van één of meerdere dagen op een landbouwbedrijf waar de kinderen dan ingewijd worden in de wereld van een landbouwersgezin.

In de sector van de sierteelt kan ik ook verwijzen naar de de actie "Op de Siertoer" die toch jaarlijks heel wat bezoekers naar onze tuinbouwbedrijven lokt.

Ook binnen de maand van het Platteland, die wordt georganiseerd door de VLM, zijn er heel wat initiatieven te vinden waarbij landbouwbedrijven in de kijker geplaatst worden. De VLM coördineert de communicatieactie die de maand van het Platteland bij het breed publiek moet kenbaar maken. In dit kader hebben zij ook 2 wedstrijden gelanceerd: plattelandsondernemer en plattelandskunstenaar.

Voor personen die zich wensen te vestigen als landbouwer kunnen in het kader van de naschoolse landbouwvorming een startersopleiding volgen, die leidt tot de aflevering van het installatieattest. Deze opleiding omvat naast minstens 115 uren cursus ook een stage van 20 dagen op een landbouwbedrijf. Hierdoor kan de kandidaat starter het bedrijfsbeleid observeren en de verplichtingen en perspectieven die verbonden zijn aan het landbouwer zijn ter plaatse ondervinden. Het installatieattest is verplicht voor de personen zonder diploma of getuigschrift uit het landbouwonderwijs, die zich wensen te vestigen in de landbouw en daarvoor de vestigingssteun wensen van het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds.

2. De Vlaamse overheid treedt in deze acties niet op als trekker daar het initiatief van dergelijke open-bedrijven best ligt bij de sector zelf. Wij ondersteunen wel een aantal van deze projecten door onze werking. Bedrijven die aan landbouweducatie doen en zo hun bedrijf openzetten voor jonge mensen om de werking te leren kennen, komen mits naleving van enkele voorwaarden, in aanmerking voor een subsidie. Ook het hoeverisme wordt gepromoot door de investeringssteun die men kan krijgen bij het Vlaams Landbouwinvesteringsfonds. Ook in het kader van de naschoolse vorming wordt steun gegeven aan de vormingscentra.

In het kader van de maand van platteland werden middelen toegekend aan VLM om de campagne te promoten.

3. Er zullen geen extra middelen worden vrijgemaakt voor een door de overheid georganiseerde open bedrijven dag in de landbouw.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 89
van 23 juni 2008
van **TOM DEHAENE**

Overdracht Nationale Plantentuin - Stand van zaken

De Nationale Plantentuin in Meise staat bekend als één van de meest waardevolle domeinen van Vlaanderen. Door het jarenlange gebakkelei over de overdracht van de federale overheid naar het Vlaams Gewest is niet alleen kostbare tijd, maar vooral een kostbaar stukje erfgoed met internationale uitstraling verloren gegaan. De Plantentuin is zichtbaar verloederd: serres sluiten wegens instortingsgevaar, uniek genetisch materiaal gaat verloren, kortom de aftakeling van het domein gaat alsmaar verder. Om de toekomst van de Plantentuin veilig te stellen, dienen dan ook de nodige politieke beslissingen genomen te worden.

Uit het antwoord van de minister-president op een schriftelijke vraag van collega Else De Wachter van 14 maart (nr. 45, Websitebulletin publicatiedatum 18-04-2008) bleek dat hij de afgelopen maanden nog verschillende malen vergaderd heeft op zijn kabinet met vertegenwoordigers van de Vlaamse Gemeenschap en de Franse Gemeenschap. Ook de directeur van de Nationale Plantentuin werd bij dit overleg betrokken. Deze vergaderingen, die plaatshadden op 3, 12 en 26 maart, verliepen in een constructieve sfeer en de minister-president hoopte dat op vrij korte termijn de afspraken die moeten worden opgenomen in het samenwerkingsakkoord tussen beide gemeenschappen, definitief zouden vastliggen.

Wat is de stand van zaken met betrekking tot de uitwerking van het samenwerkingsakkoord tussen de Franse en de Vlaamse Gemeenschap opdat de overdracht van de Plantentuin eindelijk definitief zou kunnen worden?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 89 van 23 juni 2008
van **TOM DEHAENE**

Tot mijn spijt moet ik het geachte lid meedelen dat er de afgelopen maanden geen verdere vooruitgang kon worden geboekt ondanks onze inspanningen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 90
van 23 juni 2008
van **STEFAAN SINTOBIN**

Identificatieverplichting voor paarden - Shetlandpony's

Tegen 1 juli 2008 moeten alle paarden, pony's, ezels en zebra's in ons land gechipt zijn. Deze verplichte identificatie en registratie loopt echter niet van een leien dakje. De centrale gegevensbank kampt immers met een grote verwerkingsachterstand. Wie (moedwillig) zijn paard niet laat identificeren, riskeert vanaf 1 juli een boete tussen 500 en 25.000 euro.

Vandaag zijn er 82.656 dossiers geopend, waarvan 59.466 definitief afgewerkt. Geschat wordt echter dat er in ons land 250.000 paarden leven. Alle identificaties wijzen erop dat er hoogstens één derde van de paarden geïdentificeerd is. Volgens het FAVV (Federaal Agentschap voor de Veiligheid van de Voedselketen) zal er niet repressief worden opgetreden wanneer de aanvraag voor 1 juli 2008 is ingediend. De verplichte identificatie heeft vooral te maken met het traceren van de paarden wanneer ze in de voedselketen terecht komen. De verplichte identificatie kost ongeveer 110 euro per dier.

Een aparte categorie vormen de shetlandponyfokkers. Met de vorige minister van Landbouw Yves Leterme werd bijna een akkoord bereikt over een vrijstelling van pony's en minipaardjes onder de 86 centimeter. Op het nippertje viel dat akkoord in het water en onderhandelingen met het kabinet van de nieuwe minister van Landbouw leverden blijkbaar niets op. Met als gevolg dat het chippen van een zo goed als waardeloos shetlandveulentje evenveel kost als van een duur jumpingpaard. Voor de eigenaars is dit niet leefbaar, aldus de voorzitter van het Belgisch studbook voor shetlandpony's. Door de (wan)verhouding tussen de waarde van het dier en de kostprijs van het chippen, haken vele liefhebbers af. Ook het feit dat het vlees van shetlandpony's nooit in de voedselketen terecht komt, sterkt de eigenaars in hun protest.

1. Hoe heeft de minister op dit protest gereageerd?
2. Waarom werd geen akkoord bereikt over de vrijstelling?
3. Waarom is het chippen bij ons blijkbaar veel duurder dan bijvoorbeeld in Nederland?
4. Welke initiatieven ter zake neemt de minister voor het verstrijken van de "deadline"?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 90 van 23 juni 2008

van **STEFAN SINTOBIN**

- 1-2-4. Wat de vragen 1,2 en 4 betreft, verwijs ik naar het feit dat de identificatieverplichting voor paarden op het federale niveau is geregeld, namelijk door de FOD Volksgezondheid, Veiligheid van de Voedselketen en Leefmilieu en door het FAVV.

Zowel mijn voorganger als ikzelf hebben herhaalde malen onze bezorgdheid geuit bij de verantwoordelijke minister over de gestelde problematiek. Eventuele vrijstellingen moeten met de federale bevoegde minister overeengekomen worden.

Ter informatie wil ik hier aan toevoegen dat uit navraag blijkt dat de centrale gegevensbank systematisch de achterstand aan het inlopen is.

3. In de Excel-tabel in bijlage is een raming gemaakt van de kostprijs aan de fokker voor de volledige identificatie van één of van meerdere veulens, inclusief de afgifte van een EU-paspoort en de eventuele inschrijving in een stamboek. Om te voldoen aan de identificatieverplichting betaalt de fokker voor een eerste niet stamboekgeregistreerd veulen € 98,21 in België tegenover € 67,42 in Nederland, dit is € 30,79 (45,6%) meer. Dat verschil is kleiner voor het tweede of volgende veulen: € 83,21 in België t.o.v. van € 67,42 in Nederland, dat is €15,79 (23.4%) meer.

Volgende elementen vormen een verklaring voor het prijsverschil:

- 1) het verplicht encoderen van een set gegevens in de centrale gegevensbank. In België worden de gegevens over de paarden, hun eigenaar en sanitair verantwoordelijke permanent bijgehouden in de performante centrale gegevensbank. In Nederland werd geen centrale gegevensbank uitgebouwd. De gegevens worden bijgehouden door 29 daartoe bevoegde paspoortuitgevende instanties. Hierdoor is het niet mogelijk om aan de hand van een chipnummer informatie over een Nederlands paard op te vragen bij een centraal orgaan. In vergelijking met Nederland stelt de sanitaire component in het systeem in België bijkomende eisen en dus ook kosten.
- 2) Het verplicht inplanten van een microchip door de dierenarts. Het inbrengen van een microchip wordt in België bestempeld als een diergeneeskundige handeling. Enkel een daartoe specifiek opgeleid en erkend dierenarts is bevoegd.

In Nederland komt ook een niet-dierenarts die slaagde voor de specifieke opleiding in aanmerking als identificeerder.

- 3) In Nederland bedraagt het BTW-tarief 6% ten opzichte van 21% in België.

BIJLAGE

Tabel raming kostprijs identificatie

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/PEETERS/90/antw.090.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 91
van 24 juni 2008
van **KARLOS CALLENS**

Overheidsstatistieken - Sierteeltsector

In het recentste nummer van het vakblad voor de Belgische sierteelt en groenvoorziening (Verbondsnieuws, 52ste jaargang, 1 juni 2008, p. 3) klaagt de hoofdredacteur over het ondermaatse cijfermateriaal over de sierteeltsector.

In het artikel wordt gewezen op de gevoelige verschillen tussen de consumptiecijfers van Gfk Panelservices enerzijds en het statistisch jaarboek van de AIPH (International Association of Horticultural Producers).

Met betrekking tot de afdeling Monitoring en Statistiek van de Vlaamse overheid wordt er geklaagd over het beperkt aantal cijfers over de sierteelt dat te vinden is. Zonder degelijk cijfermateriaal wordt het uitstippelen van een toekomstpolitiek moeilijk, heet het.

1. Klopt het dat er een probleem is met betrekking tot het voorhanden zijn van cijfermateriaal bij de afdeling Monitoring en Statistiek van de Vlaamse overheid inzake de sierteelt?
2. Welke zijn hiervan de redenen?
3. Neemt de minister initiatieven om in de toekomst degelijk cijfermateriaal over de sierteeltsector te kunnen verwerven?
4. Kan ook de sector zelf hiervoor dienstige informatie aandragen?
5. Streeft de minister ernaar om, eventueel in overleg en met de hulp van de sierteeltsector, adequate areaalcijfers, cijfers over import en export, economische boekhouding en dergelijke, te verwerven?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 91 van 24 april 2008
van **KARLOS CALLENS**

Net als voor de andere land- en tuinbouwsectoren is er over de sierteeltsector een pak aan informatie ter beschikking bij het Departement Landbouw- en Visserij en dit onder verschillende vormen.

Deze informatie heeft betrekking op bedrijfseconomische rentabiliteitsgegevens, structuurgegevens op bedrijfs- en sectorniveau, gegevens over de totale productiewaarde van de sector en import- en exportresultaten. Het *Rentabiliteitsrapport* bespreekt jaarlijks de economische bedrijfsresultaten per sector en de sierteeltsector krijgt hierin steeds ruime aandacht.

Elk jaar wordt er ook een uitgebreid *handelsrapport* opgesteld waarin tot op een zeer gedetailleerd niveau de Belgische handel in landbouw- en visserijproducten wordt beschreven. De Afdeling Monitoring en studie maakt jaarlijks ook een raming op van de Vlaamse *landbouwproductiewaarde*, waaronder ook de sierteeltsector.

Tot slot kan ik de vraagsteller er eveneens op wijzen sinds 2007 de tweejaarlijkse opmaak van het *Landbouwrapport* decretaal is vastgelegd. Hierin worden de belangrijkste (structurele aspecten, economisch, sociaal, ecologisch, beleidsmatig,...) van alle land- en tuinbouwsectoren grondig besproken. Het Landbouwrapport 2008 zal eind dit jaar verschijnen.

Structuurgegevens

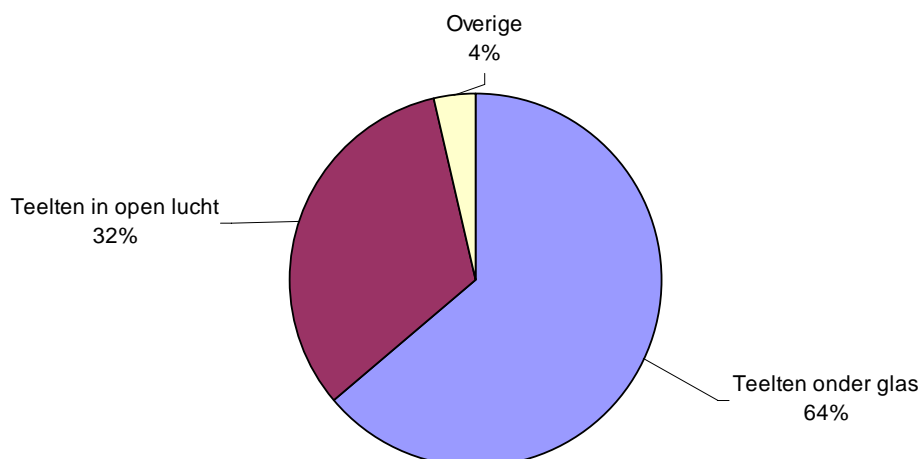
In Vlaanderen zijn er in 2006 948 gespecialiseerde sierteeltbedrijven met beroepsmatig karakter of een daling met 6% ten opzichte van 2005. De daling is merkbaar bij alle bedrijfstypes, maar het meest uitgesproken bij de gespecialiseerde azaleabedrijven (-15%).

Sierteelt komt zowel in open lucht als onder beschutting voor. Voor de gespecialiseerde potplantenbedrijven en de snijbloemenbedrijven is ongeveer 55% van de oppervlakte onder beschutting; voor de azaleabedrijven is deze precies de helft.

De gemiddelde oppervlakte van de gespecialiseerde sierteeltbedrijven is constant gebleven tegenover 2005, alsook het aandeel sierteelt dat ongeveer de helft van de bedrijfsoppervlakte inneemt. De bedrijfsgrootte varieert sterk van bedrijf tot bedrijf.

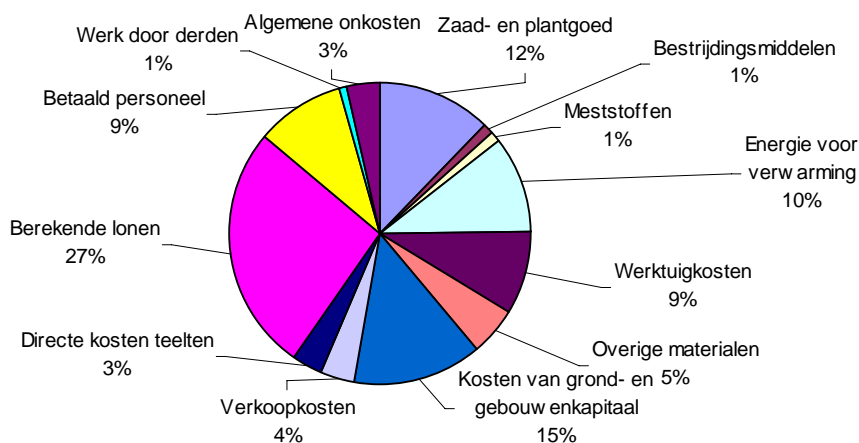
Rentabiliteitsgegevens

Onderstaande figuur geeft de structuur van de opbrengsten en kosten weer van . Hieruit blijkt dat op een gemiddeld sierteeltbedrijf 64% van de opbrengsten afkomstig zijn van teelten onder glas.

figuur: Structuur van de opbrengsten voor de gespecialiseerde sierteeltbedrijven, 2006

Bron: AMS

De belangrijkste kosten zijn deze voor lonen (betaald en berekend), grond- en gebouwenkapitaal, zaad en plantgoed en energie voor verwarming. Zij maken samen 72% uit van de totale kosten.

Figuur: Structuur van de kosten voor de gespecialiseerde sierteeltbedrijven, 2006

Bron: AMS

De totale opbrengsten zijn niet toereikend om de totale kosten te dekken, zodat het netto bedrijfsresultaat negatief is en de opbrengsten per 1.000 euro kosten kleiner dan 1.000.

Het gewogen gemiddelde arbeidsinkomen per VAK bij de sierteeltbedrijven bedraagt in 2005 23.112 euro of 63% van het vergelijkbaar inkomen. Gemiddeld werken er 2,47 arbeidskrachten op de gespecialiseerde sierteeltbedrijven, waarvan 1,67 familiale.

Consumptiegegevens

In opdracht van VLAM registreert GfK Panelservices Benelux de aankopen van sierteeltproducten. Particulieren besteedden in België vorig jaar 428 miljoen euro aan sierteeltproducten. Dit is een lichte stijging tegenover het jaar voordien. De belangrijkste groeiers waren de bloembollen en de balkon- en perkplanten, terwijl azalea's, sierheesters en bloemstukken terrein verloren. Bloemen en planten zijn het meest in trek bij de 50-plussers.

Al deze cijfers worden zorgvuldig verzameld en berekend door de Afdeling Monitoring en Studie en zijn kwaliteitsvol en betrouwbaar. Deze cijfers worden dan ook met grote regelmaat gebruikt bij het voorbereiden van politieke beslissingen en het uitstippelen van toekomstig beleid.

Hieronder vindt U ter informatie een overzicht van de rapporten van de voorbije 2 jaar waarin informatie over de sierteeltsector, naast andere sectoren, ter beschikking wordt gesteld. Op de website van Landbouw en Visserij zijn alle studies en rapporten van de Afdeling Monitoring en Studie terug te vinden.

- [Rentabiliteitsrapport Land- en tuinbouw 2006](#)
- [Milieudruk in de landbouw](#)
- [Innovatie in land- en tuinbouw in Vlaanderen: resultaten van het Landbouwmonitoringnetwerk](#)
- [Productierekening van de Vlaamse land- en tuinbouw 2006-2007](#)
- [Rentabiliteitsrapport land- en tuinbouw 2005](#)
- [De Vlaamse land- en tuinbouw in cijfers](#)
- [Innovatie in land- en tuinbouw in Vlaanderen: een verkennende nota](#)
- [Resultaten in de glastuinbouwenquête 2006: Karakteristieken en energiegebruik](#)
- [Analyse van de huidige en toekomstige ruimtebehoefte voor land- en tuinbouw en de toekomstige ruimtelijke ontwikkelingen binnen landbouw](#)
- [Agrohandelsrapport 2005](#)
- [Productierekening 2005](#)
- [Landbouwrapport 2005](#)

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 92
van 25 juni 2008
van **JACKY MAES**

Veerdienst vaargeul Nieuwpoort - Stand van zaken

Deze veerdienst in de haven van Nieuwpoort verbindt sedert 1993 Nieuwpoort-Bad met het natuurreservaat op de oude marinebasis. Er werd beslist om dit veertraject in te schakelen in de Kustfietsroute en aldus zou een nieuw veer worden gebouwd met een grotere capaciteit om zowel fietsers als voetgangers te kunnen meenemen. De exploitatie was in het verleden in handen van een privépersoon maar vanaf 6 mei 2006 exploiteert DAB Vloot de veerdienst. Momenteel kan er vijftien man aan boord maar nog steeds geen fietsers. De werken aan het veer in Nieuwpoort zouden worden opgestart en de realisatie hiervan was voorzien voor 2008. Er zouden dan ook twee nieuwe veerboten met een capaciteit voor vijftig personen, twintig fietsers en rolstoelen worden ingezet en er zouden ook nieuwe aangepaste steigers worden aangelegd.

1. Wat is de stand van zaken met betrekking tot de aanmeerinfrastructuur?
2. Wat is de stand van zaken m.b.t. de aankoop van de twee nieuwe vaartuigen voor deze veerdienst?
3. Is de nieuwe veerdienst al volledig operationeel en kunnen er nu al fietsers worden vervoerd?
4. Gedurende welke periode in het jaar kan men gebruik maken van deze nieuwe veerdienst en welke zijn de openingstijden?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 92 van 25 juni 2008

van **JACKY MAES**

1. Het dossier betreffende de aanmeerinfrastructuur wordt opgevolgd en gecoördineerd door de afdeling Kust van het Agentschap Maritieme Dienstverlening en Kust. Op basis van de procedure open oproep door de Vlaamse Bouwmeester, is het architectenbureau E+W Eggermont aangeduid voor het ontwerp en de begeleiding van de uitvoering van de veerinfrastructuur te Nieuwpoort. Na de aanbesteding van het veer op basis van het ontwerp uitgewerkt door vermeld architectenbureau, zijn een aantal anomalieën aan het licht gekomen die nopen tot de conclusie dat het ontwerp geen voldoening schenkt op het vlak van functionaliteit, veiligheid en technische realiseerbaarheid binnen het vooropgestelde budget. Het bestuur heeft dan ook beslist af te stappen van het architecturale ontwerp en terug te grijpen naar een klassieke basisoplossing die de meeste garantie biedt op vlak van bedrijfszekerheid en betreffende minimaal onderhoud. Het ontwerp van de aanmeerinfrastructuur wordt nu in eigen beheer, in samenwerking met Westkans (toegankelijkheidsstudie) uitgewerkt. Thans zijn de werken aan de wal, namelijk onthaalinfrastructuur en oeverversterking in uitvoering.

De planning voor het realiseren van de aanmeerinfrastructuur is als volgt:

- Maart 2009: definitief ontwerp
- Mei 2009: aanbesteding
- Juni 2010: voltooiing en veer operationeel

2. Het is inderdaad juist dat de DAB Vloot van het Agentschap Maritieme Dienstverlening en Kust sinds enige tijd de exploitatie overgenomen heeft van de kleine veerdienst te Nieuwpoort. Deze overname kaderde in het project van 2 veerdiensten aan de kust nl. één te Oostende die de Westeroever en Oosteroever met elkaar moet verbinden en de omvorming van de bestaande kleine veerdienst tot een volwaardige veerdienst.

In het kader van dit project werd opdracht gegeven om 3 nieuwe veerboten te bouwen die inderdaad 50 personen, 20 fietsers en rolstoelen kan overzetten. 1 veerboot wordt voorzien voor de veerdienst te Oostende, 1 veerboot wordt voorzien voor de veerdienst te Nieuwpoort, de 3^e veerboot die hetzelfde concept heeft, wordt als 'reserve' gehouden. Deze veerboten zijn in aanbouw op de scheepswerf Carron te Zelzate.

De planning ziet er als volgt uit:

- Juli 2008: voorlopige oplevering van de 1^e nieuwe veerboot
- Eind augustus 2008: voorlopige oplevering van de 2^e nieuwe veerboot
- Eind 2008: voorlopige oplevering van de 3^e nieuwe veerboot.

3. Gezien de veerdienst te Nieuwpoort nog steeds wordt verzekerd met het kleine bootje, kunnen er nog steeds geen fietsers worden vervoerd.
4. Behoudens bepaalde omstandigheden (vb. laag water of slechte weersomstandigheden) is deze gratis veerdienst gans het jaar door operationeel. Bij de opstart van de nieuwe veerdienst zal de bestaande uurregeling uiteraard grondig geëvalueerd en eventueel bijgestuurd moeten worden.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**KRIS PEETERS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 95
van 27 juni 2008
van **RUDI DAEMS**

Klokkenluidersprotocol - Implementatie

Tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst werd op 4 juli 2005 een Protocol overeengekomen tot regeling van de bescherming van de klokkenluiders, dat op dezelfde datum in werking is getreden.

Dit Protocol is van toepassing op de Vlaamse overheidsdiensten, d.w.z. alle ambtenaren, stagiairs en contractuele personeelsleden van alle departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, alle Vlaams wetenschappelijke instellingen, alle Vlaamse openbare instellingen (VOI), alle interne of externe verzelfstandigde agentschappen en het secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden.

Het Ombudsdecreet bepaalt in artikel 17bis “De Vlaamse Regering neemt in haar regelingen betreffende de rechtspositie van het personeel bepalingen op ter implementatie van het protocol”.

Ondertussen is het protocol bijna drie jaar in werking getreden en de vraag naar een stand van zaken van deze implementatie is dus aan de orde.

1. Kan de minister een overzicht geven wat betreft de implementatie van het Protocol in de personeelsstatuten/rechtspositieregelingen van de entiteiten die onder de bevoegdheid vallen van de minister:
 - het eigen departement van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;
 - Vlaamse Wetenschappelijke instellingen;
 - Vlaamse openbare instellingen;
 - interne en externe verzelfstandigde agentschappen;
 - secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden?
2. Kan de minister een overzicht geven van alle entiteiten onder zijn/haar bevoegdheid, die de inhoud van het protocol nog niet hebben opgenomen in de rechtspositie van het personeel?
3. Bieden het Ombudsdecreet en het vermelde protocol de nodige klokkenluiders-bescherming aan personeelsleden, als de betrokken entiteit de inhoud van dit protocol nog niet opnam in de rechtspositie van het personeel?
4. Waarom of waardoor is er vertraging bij de implementatie van het protocol?

Neemt de regering initiatieven opdat het departement, de wetenschappelijke instellingen, de VOI's, de IVA's en alle andere entiteiten het protocol op het terrein uitvoeren?

5. Welke timing voorziet de minister voor de implementatie van artikel 17bis van het Ombudsdecreet in de entiteiten onder zijn/haar bevoegdheid?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 95, Van Mechelen nr. 181, Vandebroucke nr. 309, Anciaux nr. 171, Bourgeois nr. 142, Keulen nr. 206, Van Brempt nr. 234, Vanackere nr. 262, Crevits nr. 808, Ceysens nr. 101).

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE
HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 95 van 27 juni 2008
van **RUDI DAEMS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 96
van 3 juli 2008
van **PAUL WILLE**

Sanering Balmatt-site Mol - Stand van zaken

De terreinen van het failliete bedrijf Balmatt-Industries in Mol zijn al lang het voorwerp van discussie.

Er is een ernstige bodemverontreiniging ten gevolge van de productie van asbest en cementmaterialen. De verontreiniging bestaat uit asbestafval, vrij asbest, toluen, zware metalen, enzovoort. De handelsrechtbank heeft curatoren aangesteld. Deze dienden op 21 februari 2001 een oriënterend onderzoek in bij OVAM, en dit naar aanleiding van de stopzetting van het bedrijf. Daarnaast werd een asbestinventaris opgesteld in opdracht van de curatoren (25 september 2002), was er een aanvullend bodemonderzoek, uitgevoerd door OVAM (30 maart 2004), en een raming van de saneringskosten, eveneens in opdracht van OVAM.

Na bespreking werd dit dossier erkend door de toenmalige stuurgroep als project voor brownfielddontwikkeling. De oorspronkelijke initiatiefnemer EVT trok zich evenwel snel terug. Op 21 november 2001 trok de GOM-Antwerpen (thans POM) het dossier naar zich toe om het ontwikkelingsscenario uit te werken. In het zomerakkoord van 2002 van de Vlaamse Regering werd Balmatt naar voor geschoven als prioritair dossier.

De GOM-Antwerpen ontving voor deze opdracht een subsidie van het departement Economie van ongeveer 50.000 euro. Naar aanleiding van deze beslissing van de Vlaamse Regering gaf OVAM opdracht aan het bureau HAS-KONING om een evaluatie te maken van de saneringskosten. Deze opdracht werd op 4 januari 2004 beëindigd. Daarna vraagt OVAM het begrotingsakkoord.

Op 7 september 2004 wordt dit begrotingsakkoord geweigerd voor een "OVAM-ambtshalve optreden", gezien de bepalingen van het nieuwe regeerakkoord (blz. 72), dat voorziet dat dergelijke initiatieven door de NV PMV moeten gebeuren, aangezien OVAM ter zake in een rol terecht zou komen van "rechter en partij".

In een brief van 30 maart 2005 werd door de ministers Dirk Van Mechelen en Kris Peeters aan de NV PMV gevraagd om het dossier Balmatt te onderzoeken en om een businessmodel op te stellen.

Op 27 april 2005 beslist de raad van bestuur van PMV in te gaan op de vraag van de ministers en het probleem Balmatt tot een einde te brengen, en met een oplossing voor de dag te komen. Wel worden enkele voorwaarden gesteld, namelijk:

- het dekken van het verlies bij de financiering;
- het verkrijgen van EFRO-steun;
- het aankopen van het terrein voor een symbolische prijs;
- vrijstelling van borgstelling bij OVAM bij de aankoop van de grond.

De herontwikkeling van het terrein wordt gezien als een bedrijfszone.

Dezelfde dag, 27 april 2005, wordt door het Vlaams Parlement een resolutie goedgekeurd om haast te maken met een oplossing voor dit probleemdossier. Tevens blijkt dat IOK (Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen) wel wil meewerken aan dit dossier, maar geen enkele vorm van (co)-financiering is bespreekbaar.

Op 30 augustus 2005 wordt aan de curatoren meegedeeld dat de raad van bestuur van PMV de intentie heeft om het terrein aan te kopen, en dit in opdracht van de Vlaamse Regering. De nodige documenten werden aangevraagd bij minister Kris Peeters, toenmalig minister van Leefmilieu.

Intussen wordt de EFRO-steun aangevraagd en snel verkregen. Subsidie wordt aangevraagd bij het departement Economie en bij het Leegstandsfonds (thans Vernieuwingsfonds). Deze subsidie wordt door het departement Economie vrijwel dadelijk goedgekeurd (1.8 miljoen euro) en een subsidie van 1.8 miljoen euro wordt eveneens goedgekeurd door het Leegstandsfonds. Vanwege EFRO werd 1 miljoen euro toegezegd.

Vanwege OVAM komt geen positief antwoord, wel integendeel. OVAM blijft eisen dat er bij haar (OVAM) een waarborg wordt gesteld bij de overdracht van het terrein.

De EFRO-middelen betreffen uitgaven voor het project waarvan de facturen ingediend zijn vóór 31 december 2007. Tevens dient de verantwoordelijkheid te liggen bij een projectindienaar. Ondertussen blijft het ACW van de Kempen fors aandringen op een oplossing van deze kwestie.

Tijdens de maand augustus 2005 wordt in de "Bouwkroniek" door OVAM een oproep tot kandidaten gepubliceerd voor kandidaturen-studiebureaus voor het opmaken van een ontwerp van bodemsaneringsproject en het opstellen van een bestek voor aanbesteding van deze werken. Dit gebeurt zonder overleg en gaat duidelijk in tegen de gekozen richting voor de uitvoering van dit dossier. Betrokken partijen reageren verbaasd.

In september 2005 wordt plots de NV SOV opgericht, door omvorming van een andere vennootschap als dochtervennootschap van de NV VMH (Vlaamse Milieuholding). Bij de oprichting-omvorming van de NV SOC (Site Ontwikkeling Vlaanderen) heeft deze nieuwe telg uit het arsenaal van de VMH NV vrijwel geen kapitaal noch personeel. Bij iedere nieuwe raming stijgt het bedrag fors.

Nu duikt - wat de financiën betreft - ook de ESR-regeling op. ESR is het Europees Stelsel van Rekeningen. Er wordt beweerd dat de NV VMH en haar dochtervennootschap SOV NV niet aan de ESR-regeling onderworpen zijn omdat de balans niet geconsolideerd is. Dit is met PMV eveneens het geval.

Intussen wordt door OVAM een studiebureau gekozen ten gevolge van de oproep van augustus 2005. Het gekozen bureau is Ecorem, waarin de VMH NV via de NV ABO een participatie heeft of had. Indien dat zo is, dan dient dit bureau wegens gebrek aan onafhankelijkheid geweerd. Dit blijkt voldoende uit de brieven van OVAM zelf (oktober 2002).

Intussen kocht SOV NV de grond. Een financiële zekerheidsregeling wordt voor de overdracht van het terrein nu door OVAM niet gevraagd. Wel doet OVAM de toezegging dat de bodemsaneringswerken door haar (OVAM) zullen worden uitgevoerd. De raming is inmiddels gestegen tot ± 10 miljoen euro, die door het OVAM-budget zal worden gedragen.

Daarbovenop dient PMV nog 7.2 miljoen euro bij te dragen in de ontwikkelingskosten, en dit naast de subsidie van EFRO, Economie en van het Vernieuwingsfonds.

En zo wordt het verhaal aan elkaar gebreid. De resolutie van het Vlaamse Parlement is ongeveer drie jaar oud.

1. Waarom wordt in 2005 plots gekozen om het dossier toe te vertrouwen aan de NV SOV (VMH NV) in de plaats van aan PMV, zoals het regeerakkoord voorziet en door minister Dirk Van Mechelen werd gesteld in september 2004?
2. De verwijzing naar de ESR-neutraliteit geldt blijkbaar niet voor de NV VMH. De NV SOV verkeert in dezelfde situatie als PMV ten opzichte van het ESR.

Zijn investeringsuitgaven ten laste van de OVAM-begroting ESR-neutraal?

3. Is deze wijziging van NV PMV naar SOV NV te verantwoorden nu PMV op vraag van de Vlaamse Regering een positief antwoord gaf in 2005 ? Of moet deze NV SOV dienen als dekmantel voor OVAM, die zich blijkt te hebben vastgebeten in het Balmatt-dossier op een wijze die wellicht de wenkbrauwen kan doen fronsen?
4. Waarom werd er vanwege PMV door OVAM een financiële zekerheid gevraagd en vanwege NV SOV niet?
5. Waarom werden de bestuurders van het failliete Balmatt niet in gebreke gesteld? In andere gevallen gebeurt dat wel.
6. Wat zegt de Vlaamse Regering over de situatie van “rechter en partij” ten opzichte van OVAM in dit dossier?

Ik verwijs in dit verband naar het regeerakkoord.

7. Waar komt het kapitaal van de SOV NV vandaan?

Wie zijn de bestuurders?

Waar is de maatschappelijke zetel?

8. Waarom moet PMV nog 7.2 miljoen euro bijdragen in dit project nu de saneringskosten door OVAM worden gedragen?
9. Hoe kan de minister (of ministers) verantwoorden dat de overheid (OVAM) de integrale kostprijs van sanering dekt bij het faillissement van Balmatt?

Is het de bedoeling dit te doen bij alle faillissementen?

Is dit conform de letter en de geest van het Bodemsaneringsdecreet ?

10. Wat zal er precies gebeuren met het EFRO-geld, dat aan PMV werd toegezegd en aangezien een andere bestemming volgens de EFRO-reglementering niet kan?
11. Is de VMH NV nog niet genoeg in opspraak geweest? Men herinnert zich de Europese ingebrekestelling van de regering ter wille van de onregelmatigheden bij de VMH?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Peeters (vraag nr. 96) en de ministers Van Mechelen (nr. 184) en Crevits (nr. 817).

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 96 van 3 juli 2008

van **PAUL WILLE**

1. Verschillende geledingen van de overheid hebben zich gebogen over de sanering van de terreinen van Balmatt. In 2006 werd het dossier gedeblokkeerd na een bespreking waarin het kabinet van de Vlaamse minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur, de VMH/PMV en de OVAM vertegenwoordigd waren. Er werd gezocht naar een begrotings-technische manier om de benodigde uitgaven te financieren. Door de gekozen manier van werken werden de voorwaarden gecreëerd om de mogelijkheden tot ontwikkeling van het terrein te maximaliseren in overleg met alle partijen. Een uitgebreide nota waarin de problematiek van Balmatt en dit oplossingsscenario werd besproken, werd aan de Vlaamse regering voorgelegd op 20.7.2006.
2. De uitgaven voor de sanering van het terrein worden gefinancierd via het FFEU – programma 2006. Deze uitgaven zijn, net zoals de andere saneringsuitgaven die via het FFEU worden gefinancierd, niet ESR neutraal.
3. Zoals reeds in vraag 1 werd geantwoord werd het dossier gedeblokkeerd in overleg met de PMV. De nv SOV is een 100% dochter van de Vlaamse milieuholding die een zusteronderneming is van de PMV. Voor deze optie werd gekozen in overleg met PMV.
4. Algemeen kan men wel stellen dat de het niet vragen van een financiële zekerheid een onderdeel is van de onderhandelde oplossing. In aansluiting hierop werd op 30.5.2007 door minister Peeters een ministerieel besluit getroffen waardoor op basis van art.48 van het bodemsaneringsdecreet een afwijking van de artikelen 37 en 39 wordt toegestaan. Hierin wordt ondermeer gestipuleerd dat de OVAM de bodemsanering op zich neemt zodat een financiële zekerheid zonder voorwerp is.
5. Het ingebreke stellen van de bestuurders van een onderneming in faling is niet de algemene regel. De saneringsplicht rust trouwens op de exploitant, in dit geval de NV Balmatt in faling en vertegenwoordigd door de curator. Inzake aansprakelijkheid wordt dit enkel toegepast indien er aanwijzingen zijn dat er sprake is van bedrog of een frauduleus faillissement.
6. De rol van alle partijen in dit dossier werd duidelijk vastgelegd in de beslissing van de Vlaamse Regering van 22.7.2006.
7. Het kapitaal van de nv SOV is afkomstig van de Vlaamse milieuholding nv. Als bestuurders werden aangewezen: Roland Vandierdonck, voorzitter, Frank Gérard (namens VMH), Kris Vreys, Lutgarde Fleurinck.
De maatschappelijke zetel is gevestigd te Hooikaai 55, 1000 BRUSSEL.
8. Naast de saneringskosten zijn er nog andere kosten zoals de kosten voor de asbestcleaning en sloop en de kosten herontwikkeling/infrastructuur die kapitaal vergen. Dit kapitaal komt niet van PMV.

9. De bedoeling was het dossier te deblokken zodat uitvoering kon worden gegeven aan het zomerakkoord van juni 2002 om een stimulans te geven aan brownfieldontwikkeling. Een oplossing voor het dossier is noodzakelijk om milieuhygiënische redenen. Daarenboven werd er rekening gehouden met de verschillende mogelijkheden tot ontwikkeling van het terrein. Het is geen beleidslijn om voor alle saneringen in het kader van faillissementen op dezelfde manier te handelen. Elk dossier dient op zich te worden geëvalueerd rekening houdend met de saneringsnoodzaak en milieuhygiënische redenen in het algemeen, budgettaire implicaties, ontwikkelingsmogelijkheden, stand van zaken van het faillissement, mogelijkheden inzake financiering,...
In het decreet betreffende de bodemsanering en bodembescherming van 27.10.2006 is in art.123 een specifieke regeling inzake falen opgenomen.
10. EFRO-middelen werden met akkoord Managementcomité Antwerpen – subcomité Kempen toegekend aan PMV op 8 juli 2005. Via een schrijven van 10 oktober 2006 aan dit comité laat PMV weten dat het promotorschap werd overgedragen aan SOV. Op 11 januari 2007 volgde een brief met een nieuwe beslissing.
11. Met betrekking tot de geschillen rond participaties van nv VMH vanuit vorige legislaturen werd tijdens deze legislatuur een oplossing uitgewerkt.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****KRIS PEETERS**

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

Vraag nr. 97

van 4 juli 2008

van **MARK DEMESMAEKER**

Kersenteelt - Little cherry virus

Na de aardbeienteelt enkele weken geleden is het nu aan de kersenteelt om een rampscenario te ondergaan. Deze sector krijgt immers steeds meer te maken met de opkomst van het "little cherry virus". Dit is een boomziekte die de kersen klein houdt en de smaak ervan bijna volledig doet verdwijnen. Er is geen remedie voor bekend, behalve dan het rooien van de bomen en minstens vijf jaar wachten voor men in dezelfde bodem een nieuwe boom plant.

De ziekte zou via import van kerselaren uit Canada in Vlaanderen zijn binnengebracht. Het Canadese landbouwministerie waarschuwt voor de overdracht van het virus via de wortels, maar ook via een bepaald insect (Apple Mealy bug) en raadt aan nieuwe beplantingen minstens 10 meter verwijderd van besmette bomen en gronden te houden.

Door de groei van de kersenteelt in Vlaanderen is ook de export van nieuwe bomen toegenomen. Nu echter verliezen veel telers stukken van hun boomgaarden. In kranten wordt zelfs gewag gemaakt van telers die tot 60 % van hun boomgaard moeten rooien. Om nieuwe bomen te planten, zullen zij door de gestegen vraag eens te meer naar het buitenland moeten kijken, wat voor nog meer problemen kan zorgen.

Dat is echter niet het enige probleem. Veel hoogstamboomgaarden zijn geklasseerd als authentiek gebied, wat rooien in principe verboden maakt. Dit versnelt alleen maar de verspreiding van deze en andere boomziektes.

1. Worden deze ziekte en de daardoor opgelopen schade voor de kersentelers opgevolgd door de diensten van de minister-president? Zo ja, hoe verlopen de contacten met de sector? Is er bekend wat telers verwachten vanuit de Vlaamse Regering?
2. Zijn er cijfers bekend die de import (aantal en herkomst) van kerselaars in Vlaanderen in kaart brengen? Zo ja, worden deze gebruikt om eventuele risicogebieden sneller te erkennen en maatregelen te nemen?

Overweegt de minister-president over te gaan tot een importverbod van kerselaars uit andere getroffen streken (in casu Canada), indien dat nodig zou blijken?

3. Welke beleidsvisie hanteert de minister-president ten opzichte het rooien van de bomen, meerbepaald in hoogstamboomgaarden, en de gevolgen daarvan voor het landschap?

KRIS PEETERS

MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN INSTITUTIONELE HERVORMINGEN, HAVENS, LANDBOUW, ZEEVISSERIJ EN PLATTELANDSBELEID

ANTWOORD

op vraag nr. 97 van 4 juli 2008

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Het beleidsdomein Landbouw en Visserij in het algemeen en het labo Virologie, ILVO-Plant, Gewasbescherming in het bijzonder, zijn zich reeds geruime tijd bewust van de problematiek van het Little Cherry Virus (LChV). Reeds van bij het oprichten van de discipline Virologie, werd het naar voor geschoven als één van de opmerkelijke virusproblemen die aandacht verdienen. Meermaals werd hierover overleg gepleegd met de beroepssector.
 - Dit virusprobleem werd bijvoorbeeld besproken in een vergadering met telersverenigingen waarbij eventuele sectorsteun aan de discipline Virologie binnen ILVO bekeken werd (augustus 2007).
 - In november 2007 werd een onderzoeksvoorstel geformuleerd over viruscertificatie in de fruitteelt/boomteelt in het algemeen en de LChV-problematiek in het bijzonder, en voorgelegd aan de Raad van het Fonds voor Landbouw en Visserij – een voorstel tot samenwerking met het Proefcentrum Fruitteelt (PCFruit), maar ook met het PCS (het Proefcentrum voor de Sierteelt) omdat de problematiek ook relevant is voor de sierboomteelt. Het projectvoorstel werd niet aanvaard door de sector.
 - Daarnaast zijn er steeds contacten geweest van ILVO met de betrokken sector. Heel recent, in juni 2008, woonde ILVO ook het door de stad Hasselt op het PCFruit georganiseerde colloquium bij over de Little Cherry ziekte. Op deze bijeenkomst was het stadbestuur Hasselt aanwezig, het PCFruit, voorlichters en de telers zelf.

Op het colloquium over de Little cherry ziekte werd door de uitgenodigde sprekers voornamelijk aangetoond dat rooien niet de onmiddellijke oplossing zal bieden, maar dat vooral bijkomend onderzoek vereist is om de problematiek ten gronde te kunnen inschatten. Immers, is correct management mogelijk als essentiële informatie ontbreekt ? Om maar een voorbeeld aan te halen: de Apple Mealy bug (appelwolluis) wordt als enige vector naar voor geschoven voor één van de twee virussen die de ziekte veroorzaken. (Voor het andere virus is geen enkele vector bekend.) Echter, het levenscycluspatroon (trage verplaatsing) en de heel beperkte aanwezigheid van dit insect komen niet overeen met het verspreidingspatroon van de ziekte op dit moment. De grote vraag is dan ook of er niet een andere vector eveneens een rol speelt in deze problematiek. Een andere mogelijkheid is insleep via besmet materiaal.
2. In Vlaanderen zijn er slechts 4 grote telers van uitgangsmateriaal. Er zijn geen exacte cijfers bekend over de aankopen van deze boomtelers van kerselaars uit EU-landen of derde landen. Het is echter bekend dat de problemen met LChV niet beperkt blijven tot Canada. In verschillende Europese landen is het LChV ook al geruime tijd vastgesteld. In Duitsland bijvoorbeeld is de problematiek in 2000 ook in de nationale media geweest om analoge redenen (problemen met hoogstammen van landschappelijke waarde in de streek “Altes Land” , nabij Hamburg). Een importverbod uit Canada lijkt ons geen effectieve oplossing te zijn.
3. Het snel rooien van hoogstambomen is niet de oplossing op dit moment. Zonder grondige kennis over de epidemiologie (waaronder zowel de virus populatiedynamiek als deze van de mogelijke vectoren) is dit slechts een lapmiddel dat bovendien een negatief effect zal hebben op het landschap. Deze maatregel zal dus niet noodzakelijk veel beterschap brengen voor de fruitteeltsector wat betreft de LChV problematiek.. De enige strategie voor de beheersing van dit ziekteprobleem is het uitgaan van virusvrij materiaal.

DIRK VAN MECHELEN,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 174

van 24 juni 2008

van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Begroting - Aankoop emissierechten

In het ontwerp van het definitief Vlaams Toewijzingsplan, dat door de Vlaamse Regering principieel werd goedgekeurd op 22 februari 2008, wordt uitgegaan van een resterende reductie-inspanning van in totaal 17,395 Mton aan te kopen externe emissiekredieten voor de periode 2008-2012.

Hoe worden deze aankopen ESER-matig (Europees Stelsel van Economische Rekeningen) verwerkt?
Worden deze geplande aankopen opgenomen in de meerjarenbegroting? Voor welk bedrag?

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 174 van 24 juni 2008

van **KOEN VAN DEN HEUVEL**

Met betrekking tot de gestelde vragen inzake de begrotingsmatige verwerking van de aan te kopen externe emissiekredieten voor de periode 2008-2012, kan worden verwezen naar het antwoord op schriftelijke vraag nr. 479 van 6 maart 2008 van de heer Johan Sauwens aan de Vlaams minister van Openbare werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

Hierbij aansluitend dient wel nog vermeld te worden dat bij de beslissing van de Vlaamse Regering VR/2008 2202 DOC.0137, het nakomen van het begrotingsakkoord van 30 maart 2006, als uitdrukkelijke randvoorwaarde is meegenomen.

Concreet betekent dit dan ook dat alle benodigde uitgaven in het kader van de aankoop van emissierechten binnen de beschikbare beleidskredieten van het beleidsdomein LNE dienen te worden opgevangen.

Binnen de meerjarenbegroting bestaat daartoe de ruimte, voorzover uiteraard het beleidsdomein de honorering als een absolute prioriteit aanziet.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 176

van 25 juni 2008

van **JORIS VAN HAUTHEM**

Beschermde maalvaardige molens - Onderhoudspremies (2)

Aansluitend op mijn schriftelijke vraag nr. 123 van 17 april 2008 (Websitebulletin publicatiedatum 05-06-2008) had ik graag nog volgende bijkomende vragen gesteld.

1. a) Bevestigt de minister dat om een onderhoudspremie van 80 % voor maalvaardige molens te verkrijgen deze molens gedurende 50 dagen per jaar opengesteld voor publiek dienen te zijn?
 - b) Wat wordt concreet bedoeld met “opengesteld zijn voor het publiek”?
 - c) Wat behelzen de toegankelijkheidsovereenkomsten die moeten worden afgesloten?
2. Kunnen eigenaars van maalvaardige molens ook de 80 %-regeling genieten indien zij geen 50 dagen open zijn voor het publiek, bijvoorbeeld voor elementen die zichtbaar zijn vanop de straat (sluis, dak)...?

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 176 van 25 juni 2008

van **JORIS VAN HAUTHEM**

1. a) De voorwaarden, waaraan de premienemer moet voldoen om in aanmerking te komen voor de bijzondere onderhoudspremie voor maalvaardige molens, zijn omschreven in het besluit van de Vlaamse regering van 14 december 2001, houdende vaststelling van het premiestelsel voor restauratiewerkzaamheden aan beschermde monumenten, zoals gewijzigd. Artikel 16 van dat besluit stelt duidelijk: “het betreft een molen die maalvaardig is of waarvan de restauratie de maalvaardigheid voorbereidt of betreft, die opengesteld is voor het publiek en waarvoor tussen de premienemer en het agentschap een toegankelijkheidsovereenkomst is afgesloten”.
 - b) Mijn administratie stelt dat “publieke toegankelijkheid” moet worden geïnterpreteerd als “voor het publiek permanente toegankelijkheid”, zoals omschreven in artikel 1 van voornoemd besluit: “gedurende tien jaar minimaal vijftig dagen of driehonderd uur per jaar toegankelijk zijn waarvan minimaal tien weekeinddagen, voor individuele bezoekers, met inbegrip van personen met een handicap, inzonderheid rolstoelgebruikers en blinden”.
 - c) In een toegankelijkheidsovereenkomst wordt geconcretiseerd hoe de premienemer in het gebouw in kwestie geacht wordt te voldoen aan de hoger vermelde voorwaarden. Op de formulierenwebsite van de Vlaamse Overheid staat een modelovereenkomst ter beschikking.
2. Neen. Voor bijzondere restauratie- en onderhoudspremies wordt de hoger vermelde definitie toegepast, en die is niet te verwarren met publieke toegankelijkheid, zoals omschreven in afdeling XX van het koninklijk besluit van 27 augustus 1993, tot uitvoering van het wetboek van de inkomstenbelastingen 1992, met betrekking tot aftrek van uitgaven voor onderhoud en restauratie van beschermde onroerende goederen. Conform dit besluit kunnen vanaf de straat zichtbare gebouwonderdelen als publiek toegankelijk worden beschouwd. De fiscale maatregel in kwestie geldt dan wel enkel voor werken aan deze onderdelen van het gebouw.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 178
van 25 juni 2008
van **JOHAN VERSTREKEN**

Heropbouw Beeuwsaertmolen Bikschote - Subsidiedossier

Het gemeentebestuur van Langemark-Poelkapelle heeft bij de Vlaamse overheid, afdeling Monumenten en Landschappen, een dossier ingediend om de Beeuwsaertmolen in Bikschote herop te bouwen.

Het dossier voor de heropbouw van de Beeuwsaertmolen werd op 20 november 2007 van de dienst Industrieel Erfgoed en Molens overgemaakt aan het kabinet van de minister met de vraag voor ondertekening, zodat men zo vlug mogelijk in aanbesteding zou kunnen gaan voor de opbouw.

1. Werd het dossier voor de heropbouw van de Beeuwsaertmolen in Bikschote reeds door de minister ondertekend? Zo neen, waarom niet?
2. Werden reeds de nodige kredieten vrijgemaakt voor de heropbouw van de Beeuwsaertmolen?
3. Welke timing is vooropgesteld voor de heropbouw?

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 178 van 25 juni 2008

van **JOHAN VERSTREKEN**

1. Mijn administratie heeft het restauratiedossier in kwestie ontvankelijk verklaard op 20 november 2007. Dat betekent dat het inhoudelijk en administratief aan de voorwaarden voldoet om in aanmerking te kunnen komen voor een restauratiepremie. Het dossier is vervolgens opgenomen in de wachtlijst, waaruit ik, volgens welbepaalde criteria en in functie van de beschikbare budgetten, de dossiers selecteer waarvoor de premie effectief kan worden toegekend. Ik heb het dossier al kunnen weerhouden bij de derde selectieronde, de dato 17/4/2008. Het dossier ligt nu voor bij de Inspectie van Financiën. Na gunstig advies kan de premie worden toegekend.
2. Er is beleidskrediet beschikbaar voor de toekenning. De uitbetaling van de premie gebeurt pas als de premienemer voorschotten of een saldo aanvraagt.
3. Eenmaal de premie toegekend, kan de premienemer de nodige stappen zetten om tot uitvoering over te gaan. De restauratie moet worden uitgevoerd binnen de vijf jaar, volgend op de toekenning van de premie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 179
van 26 juni 2008
van **PAUL WILLE**

Brownfieldconvenanten - Stand van zaken

In maart 2007 werd op voorstel van de minister het decreet betreffende de brownfieldconvenanten goedgekeurd.

De markt ziet ook heel wat mogelijkheden in het decreet om vergeten en verwaarloosde sites opnieuw leven in te blazen.

Een oproep via VLAO (Vlaams Agentschap Ondernemen) leverde een 50-tal dossiers op (dd. 24 september 2007).

De indieners en belanghebbenden hebben vragen over de termijnen en de verdere afwikkeling.

1. Wat is de exacte procedure voor de verdere afwikkeling en welke instanties zijn erbij betrokken?
2. Hoeveel convenanten zijn reeds afgesloten?

DIRK VAN MECHELENVICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING**ANTWOORD**op vraag nr. 179 van 26 juni 2008
van **PAUL WILLE**1. Situering

Het decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten (“Brownfielddecreet”) heeft tot doel investeerders en projectontwikkelaars aan te zetten tot de herontwikkeling van braakliggende of onderbenutte terreinen (zg. ‘Brownfields’).

Met het decreet is een systematiek ontwikkeld waarbij investeerders, projectontwikkelaars, eigenaars, zakelijk gerechtigden, lokale actoren en regisseurs, een convenant kunnen sluiten met de Vlaamse Regering. Het sluiten van een dergelijk convenant doet rechten ontstaan op een aantal incentives en faciliterende maatregelen.

In het Belgisch Staatsblad van 6 augustus 2007 werd een oproep gepubliceerd tot het indienen van aanvragen tot onderhandelingen omtrent de totstandkoming van een Brownfieldconvenant. De aanvragen dienden uiterlijk op 22 december 2007 aan het VLAO te zijn bezorgd. Binnen de gestelde periode werden 50 aanvraagdossiers bij het VLAO ingediend.

De beslissing van de Vlaamse Regering van 21 maart 2008 (VR 2008 2103 DOC.0278 Bis) voorziet en regelt de oprichting, de opdracht en de bevoegdheden van een ‘tijdelijke Brownfieldcel’ met betrekking tot het voorbereiden van een advies over de aanvraagdossiers en het voeren van onderhandelingen omtrent de totstandkoming van Brownfieldconvenanten namens de Vlaamse Regering. In haar beslissing van 21 maart 2008 gaf de Vlaamse Regering aan deze tijdelijke Brownfieldcel de hiernavolgende opdrachten en bevoegdheden:

- Materiële bevoegdheden en opdrachten
 - a. het voorbereiden van een advies over de aanvraagdossiers als vermeld in art. 8, §1, van het decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten;
 - b. het voeren van onderhandelingen omtrent de totstandkoming van Brownfieldconvenanten namens de Vlaamse Regering;
- Procedurele en instrumentele bevoegdheden en opdrachten
 - a. een huishoudelijk reglement aannemen, inzonderheid omvattende deontologische regelen en een tijds kader voor de onderhandelingen omtrent de aanvraagdossiers, en dit aan de Vlaamse minister, bevoegd voor de ruimtelijke ordening, en de Vlaamse minister, bevoegd voor het economisch beleid, ter goedkeuring voorleggen;
 - b. voorafgaande aan het uitbrengen van een oordeel of een advies het oordeel inwinnen van de relevante afdelingen en organen binnen de Vlaamse administratie.

Ontvankelijkheid en gegrondheid van aanvraagdossiers

De Brownfieldcel werd geïnstalleerd op 21 mei 2008. Tijdens haar installatievergadering heeft zij een Huishoudelijk Reglement aangenomen, dat ter goedkeuring werd voorgelegd aan de Vlaamse minister bevoegd voor ruimtelijke ordening en de Vlaamse minister voor het

economisch beleid. De goedkeuring van het Huishoudelijk Reglement door betrokkenen werd meegedeeld aan de Vlaamse Regering (VR 2008 2006 MED.0271).

Met het oog op het voorbereiden van een advies voor de Vlaamse Regering over welke projectaanvragen onderhandelingen tot een convenant kunnen worden aangevat, heeft de Brownfieldcel in haar zittingen van 4 juni 2008 en 16 juni 2008 de 50 ingediende aanvraagdossiers getoetst op hun ontvankelijkheid en kennelijke gegrondheid op basis van volgende criteria:

- de gegrondheid: met name beantwoordt het aanvraagdossier aan de definitie van een Brownfield en een Brownfieldproject volgens de artikelen 2 en 3 van het Decreet van 30 maart 2007 betreffende de Brownfieldconvenanten.
- de ontvankelijkheid: met name voldoet de aanvraag aan de criteria, vervat in de “Oproep inzake het indienen van projectaanvragen” (BS 06.08.2007). Meer bepaald, werden hierbij de volgende vragen gesteld:
 - is de aanvraag ingediend binnen de gevraagde periode?
 - is de aanvraag ingediend door alle projectactoren of door een projectontwikkelaar, die namens alle actoren optreedt als penvoerende actor en aanspreekpunt?
 - is de penvoerende actor behoorlijk gemachtigd namens alle actoren?
 - is de aanvraag ingediend middels verplicht opgelegd aanvraagsjabloon?
 - is de aanvraag per papieren drager aangetekend verstuurd of tegen ontvangstbewijs afgeleverd?
 - zijn de beschikbare stukken aangaande de (potentiële) verontreiniging toegevoegd?

Ten slotte werden de aanvraagdossiers getoetst op hun volledigheid. Onderzocht werd of alle elementen voldoende uitgewerkt / uitgeschreven zijn om een inhoudelijke beoordeling toe te laten.

Deze eerste beoordeling leidde tot het volgende resultaat:

- Als gegrond en ontvankelijk beoordeelde aanvraagdossiers: 15
- Als gegrond maar niet ontvankelijk beoordeelde aanvraagdossiers: 30
- Als ongegrond (en tevens onontvankelijk) beoordeelde aanvraagdossiers: 5

Conform artikel 8 §2 van het Brownfielddecreet en de beslissing van de Vlaamse Regering van 21 maart 2008 heeft het VLAO op 23 juni 2008 alle projectindieners van deze besluitvorming op de hoogte gebracht en inzonderheid de indieners, waarvan het aanvraagdossier als ongegrond en/of onontvankelijk werd beoordeeld, verzocht om hun aanvraagdossier binnen een termijn van 15 kalenderdagen bij te stellen door ontbrekende informatie te bezorgen of verduidelijkingen te geven.

De Brownfieldcel heeft vervolgens in haar zitting van 10 juli 2008 alle binnen de opgelegde termijn geremedieerde projectaanvragen opnieuw beoordeeld op hun gegrondheid en ontvankelijkheid en heeft vervolgens een voorstel van besluitvorming voorgelegd aan de Vlaamse Regering.

Onderzoek naar haalbaarheid van de projectaanvragen

De Brownfieldcel heeft in vier zittingen van 26 en 27 augustus en van 2 en 5 september ll. alle projectindieners geïnterviewd. Het doel van deze interviews was om per project een inventaris te maken en een duidelijk inzicht te verwerven

- in de knelpunten die de realisatie van het Brownfieldproject in de weg stonden

- en een oplijsting te maken van de concrete behoeften en verwachtingen van de projectindieners t.a.v. de overheid/overheden in het kader van een Brownfieldconvenant.

Deze interviews gebeurden met het oog op de verdere toetsing van de haalbaarheid van de projecten en de opstart van bilaterale gesprekken.

De Brownfieldcel zal hierover op korte termijn een synthesesnota voorleggen aan de ministers bevoegd voor Ruimtelijke Ordening en voor Economie.

Elk dossier krijgt tijdens de onderhandelingsfase een accountmanager toegewezen van VLAO teneinde de onderhandelingen en contacten met de diverse actoren vlot te laten verlopen

2. Uit het voorgaande volgt dat tot op heden nog geen Brownfieldconvenant is afgesloten.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****DIRK VAN MECHELEN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 180
van 27 juni 2008
van **VERA DUA**

Stedenbouwkundige vergunningen - Ontvoogde gemeenten

Steeds meer gemeenten verkrijgen de autonome bevoegdheid voor het afhandelen van aanvragen tot verkavelings- of stedenbouwkundige vergunningen. Op zich kan dit een positieve zaak zijn, aangezien verwacht kan worden dat deze procedures dan sneller zullen worden afgehandeld, doch enkel op voorwaarde dat de gemeenten daarbij de wetgeving inzake ruimtelijke ordening nauwgezet respecteren.

In de praktijk blijkt dit jammer genoeg niet altijd het geval. Vergunningen worden soms afgeleverd in strijd met de bepalingen van het ter plaatse geldende BPA (bijzonder plan van aanleg), de geldende verkavelingsvergunning of het RUP (ruimtelijk uitvoeringsplan). Voor gemeenten die nog onder de oude regeling inzake vergunningen vallen, kan de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur de vergunning dan desgevallend schorsen, doch dit blijkt zelden te gebeuren. Derden, zoals burens en omwonenden, kunnen zich in dergelijke gevallen enkel tot de Raad van State wenden. Dit betekent veel kosten en een lange procedure voor gewone burgers die enkel de naleving van de wet willen.

Wanneer de gemeente wel al ontvoogd is, kan een derde tegen een afgeleverde vergunning weliswaar beroep indienen bij de deputatie. Wanneer de deputatie echter op haar beurt de regelgeving aan haar laars lapt, rest opnieuw enkel de zeer dure en langzame rechtsgang bij de Raad van State. En ondertussen wordt er meestal toch al verkaveld of gebouwd op basis van de afgeleverde vergunning, waardoor het beroep, zelfs als het gegrond blijkt, uiteindelijk een maat voor niets blijft. Want eenmaal een gebouw er staat, is het zeer moeilijk tot onmogelijk om herstel in de oorspronkelijke staat te bekomen. Zodat het er de facto maar al te vaak op neerkomt dat lokale besturen met weinig scrupules, de regelgeving inzake ruimtelijke ordening naast zich neer kunnen leggen.

1. Hoe vaak zijn de verschillende gewestelijke ambtenaren tijdens het voorbije jaar schorsend opgetreden tegen een door een gemeente afgeleverde vergunning? In hoeveel gevallen gebeurde dit op eigen initiatief, in hoeveel gevallen na klacht van een derde-belanghebbende?
2. Welke mogelijkheden bestaan er vanuit het administratief toezicht om op te treden tegen gemeenten die in hun vergunningenbeleid systematisch de regelgeving ruimtelijke ordening schenden?

Is er in het verleden om deze reden al opgetreden tegen bepaalde gemeenten? Zo ja, in welke gevallen?

3. Op welke manier kan een derde-belanghebbende zich efficiënt verweren tegen het naast zich neerleggen van de regelgeving ruimtelijke ordening door zijn lokaal bestuur bij het uitreiken van vergunningen, zonder hiervoor een dure en tijdrovende procedure bij de Raad van State te moeten

opstarten? Is er geen meer effectieve rechtsbescherming nodig en zo ja, wat is de minister van plan hiervoor te ondernemen?

DIRK VAN MECHELEN

VICE MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN
EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 180 van 27 juni 2008
van **VERA DUA**

1. Ik geef u een overzichtstabel van het aantal keer dat het afgelopen jaar (van september 07 tot augustus 08) de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar de stedenbouwkundige vergunning, verleend door het college van burgemeester en schepenen, heeft geschorst. Let wel: deze cijfers bevatten vergunningen van zowel de niet-ontvoogde als de ontvoogde gemeenten. Het agentschap R-O Vlaanderen onderwerp deze “rechtstreekse” vergunningen aan een controle. De schorsing gebeurde telkens op initiatief van de gewestelijk stedenbouwkundig ambtenaar.

	Vlaams-Brabant	Antwerpen	Oost-Vlaanderen	West-Vlaanderen	Limburg	totaal
sep/07	13	22	8	10	3	56
okt/07	15	12	8	7	3	45
nov/07	8	8	11	1	3	31
dec/07	12	14	8	9	2	45
jan/08	6	8	9	4	3	30
feb/08	8	11	8	6	2	35
mrt/08	5	13	9	2	13	42
apr/08	5	8	4	0	10	27
mei/08	8	1	6	6	8	29
jun/08	9	17	11	10	7	54
jul/08	3	14	10	7	13	47
aug/08	3	11	4	3	8	29
totaal	95	139	96	65	75	470

2. Mijn administratie zet in eerste instantie in op een optimaal overleg en ondersteuning van de lokale besturen. In het driepartijenoverleg tussen agentschap, gemeente en ev. de betrokken bouwheer bestaat de mogelijkheid om dossiers en procedures te bespreken, voorafgaandelijk aan de formele procedure. De toenemende autonomie van de gemeenten impliceert namelijk ook een toenemende *verantwoordelijkheid* over de heersende vergunningspraktijk. De Vlaamse overheid wil coachend optreden, en minder als controleur.

Dit wil niet zeggen dat er geen controle meer gebeurt, en in eerste instantie houdt deze controle een legaliteitstoets in. Indien de dossierbehandelaar een flagrante schending van de procedure of van de regelgeving inzake ruimtelijke ordening vaststelt, wordt de vergunning geschorst. Zoals u in bovenstaande tabel kan nakijken, gebeurt dit niet zoveel.

Daarnaast bestaat er, voor ontvoogde gemeentes, de sanctiemaatregel zoals vervat in art. 193§4. *“Wanneer een gemeente, nadat voldaan is aan de voorwaarden vermeld in § 1, niet langer deze voorwaarden blijft vervullen, of de registers niet bijhoudt zoals in dit decreet voorzien, of wanneer de stedenbouwkundige of verkavelingsvergunningen die worden verleend door het college van burgemeester en schepenen aanleiding geven tot het inwilligen van een beroep voor een significant aandeel van de afgeleverde vergunningen, of wanneer de gemeente op enige andere wijze blijkt geeft van onbehoorlijk bestuur in het kader van de taken die haar krachtens dit decreet worden opgedragen, dan wordt dit op voorstel van de [gewestelijke*

stedenbouwkundige ambtenaar] vastgesteld door de Vlaamse regering. Deze vaststelling wordt bij uittreksel bekendgemaakt in het Belgisch Staatsblad en heeft voor gevolg dat, vanaf de datum van de bekendmaking in het Belgisch Staatsblad, de aanvragen voor een stedenbouwkundige vergunning of een verkavelingsvergunning in eerste aanleg worden ingediend bij en beslist door de bestendige deputatie, en dat alle taken van de gemeente inzake vergunningverlening worden overgenomen door de provincie. Tevens worden alle taken van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar overgenomen door de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar. Tegen de beslissingen van de bestendige deputatie inzake de vergunningsaanvragen kan beroep worden ingesteld bij de Vlaamse regering. De Vlaamse regering bepaalt de regels voor de indiening en de behandeling van het beroep.”

Deze sanctiemaatregel werd nog voor geen enkele ontvoogde gemeente toegepast.

3. De vergunningsprocedure voor ontvoogde gemeentes voorziet de mogelijkheid voor derden/belanghebbenden om beroep aan te tekenen bij de deputatie van de provincie. Deze mogelijkheid wordt voorzien in art. 116.

§ 1. Indien de aanvraag niet onderworpen werd aan een openbaar onderzoek, zoals bepaald in artikel 109, kan elke natuurlijke persoon of rechtspersoon, die rechtstreeks hinder kan ondervinden van de vergunde werken, de vergunningsaanvrager uitgesloten, onverminderd artikel 115, beroep instellen tegen een vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen.

Indien de aanvraag onderworpen werd een openbaar onderzoek, kan iedereen die een bezwaar heeft ingediend tijdens het openbaar onderzoek, beroep instellen tegen een vergunning verleend door het college van burgemeester en schepenen.

§ 2. Het beroep wordt bij aangetekende brief ingediend bij de bestendige deputatie van de betrokken provincie. De indiener van het beroep stuurt dezelfde dag, op straffe van onontvankelijkheid, bij aangetekende brief een volledige kopie van het beroepschrift naar het college van burgemeester en schepenen dat in eerste aanleg over dezelfde aanvraag moest beslissen en naar de aanvrager. Binnen vijf werkdagen na ontvangst van de kopie van het beroepschrift stuurt de gemeente het dossier naar de bestendige deputatie.

§ 3. Het beroepschrift wordt verstuurd binnen 20 dagen na de overschrijving van de beslissing in het vergunningenregister.

Zoals u kan zien is dit een aanzienlijke vereenvoudiging voor een derde/belanghebbende. Omslachtige procedures bij de Raad van State zijn niet langer de enige mogelijkheid om een beslissing van een lokaal bestuur aan te vechten.

Het is mijn bedoeling om met de in voorbereiding zijnde decreetswijziging de regeling ook in niet ontvoogde gemeenten van toepassing te maken. Zo zullen derden in heel Vlaanderen de mogelijkheid hebben om door het college toegekende vergunningen aan te vechten bij de deputatie. En vergunningen, toegekend door de deputatie, zullen kunnen betwist worden bij de Raad voor Vergunningsbetwistingen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**DIRK VAN MECHELEN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 181
van 27 juni 2008
van **RUDI DAEMS**

Klokkenluidersprotocol - Implementatie

Tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst werd op 4 juli 2005 een Protocol overeengekomen tot regeling van de bescherming van de klokkenluiders, dat op dezelfde datum in werking is getreden.

Dit Protocol is van toepassing op de Vlaamse overheidsdiensten, d.w.z. alle ambtenaren, stagiairs en contractuele personeelsleden van alle departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, alle Vlaams wetenschappelijke instellingen, alle Vlaamse openbare instellingen (VOI), alle interne of externe verzelfstandigde agentschappen en het secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden.

Het Ombudsdecreet bepaalt in artikel 17bis “De Vlaamse Regering neemt in haar regelingen betreffende de rechtspositie van het personeel bepalingen op ter implementatie van het protocol”.

Ondertussen is het protocol bijna drie jaar in werking getreden en de vraag naar een stand van zaken van deze implementatie is dus aan de orde.

1. Kan de minister een overzicht geven wat betreft de implementatie van het Protocol in de personeelsstatuten/rechtspositieregelingen van de entiteiten die onder de bevoegdheid vallen van de minister:
 - het eigen departement van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;
 - Vlaamse Wetenschappelijke instellingen;
 - Vlaamse openbare instellingen;
 - interne en externe verzelfstandigde agentschappen;
 - secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden?
2. Kan de minister een overzicht geven van alle entiteiten onder zijn/haar bevoegdheid, die de inhoud van het protocol nog niet hebben opgenomen in de rechtspositie van het personeel?
3. Bieden het Ombudsdecreet en het vermelde protocol de nodige klokkenluiders-bescherming aan personeelsleden, als de betrokken entiteit de inhoud van dit protocol nog niet opnam in de rechtspositie van het personeel?
4. Waarom of waardoor is er vertraging bij de implementatie van het protocol?

Neemt de regering initiatieven opdat het departement, de wetenschappelijke instellingen, de VOI's, de IVA's en alle andere entiteiten het protocol op het terrein uitvoeren?

5. Welke timing voorziet de minister voor de implementatie van artikel 17bis van het Ombudsdecreet in de entiteiten onder zijn/haar bevoegdheid?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 95, Van Mechelen nr. 181, Vandebroucke nr. 309, Anciaux nr. 171, Bourgeois nr. 142, Keulen nr. 206, Van Brempt nr. 234, Vanackere nr. 262, Crevits nr. 808, Ceysens nr. 101).

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 181 van 27 juni 2008

van **RUDI DAEMS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 183
van 2 juli 2008
van **LUDO SANNEN**

Projecten FFEU - Budgettaire stand van zaken

In het jaarverslag 2007-2008 van het Financieringsfonds voor Schuldafbouw en Eénmalige Investeringsuitgaven (FFEU) wordt op p. 16 een overzicht gegeven van de projecten van het FFEU sedert 2001 met per project de gedane vastleggingen, ordonnanceringsen en betalingen.

In het merendeel van de projecten is het toegekende bedrag maximaal of quasi maximaal vastgelegd (en geordnanceerd). Rekening houdende met procedures, is het aannemelijk dat voor recente projecten nog geen maximale vastleggingen zijn gebeurd.

Voor sommige reeds langer lopende projecten rijzen wel vragen over het lagere bedrag aan vastlegging:

- 2002 duurzame milieu-investeringen (37.184.028 toegekend; 30.327.076 vastgelegd);
- 2002 culturele investeringen – kunstwerk (2.478.935 toegekend; 1.500.700 vastgelegd);
- 2003 Holocaust Museum Mechelen (6.250.000 toegekend; 1.248.254 vastgelegd);
- 2003 sportinfrastructuurplan Vlaanderen (7.250.000 toegekend; 3.768.272 vastgelegd);
- 2004 sportinfrastructuur (3.570.860 toegekend; 1.824.344 vastgelegd);
- 2004 toeristische infrastructuur (1.440.000 toegekend; 1.039.335 vastgelegd);
- 2004 sociale huisvesting (7.135.961 toegekend; 2.752.949 vastgelegd).

Voor sommige projecten zijn ook de ordonnanceringsen lager dan de vastleggingen:

- 2001 stadsvernieuwing (24.389.552 vastgelegd; 12.657.872 geordnanceerd);
- 2001 fietspaden (48.063.791 vastgelegd; 13.542.841 geordnanceerd);
- 2002 culturele investeringen infrastructuur (4.176.000 vastgelegd; 1.464.477 geordnanceerd);
- 2003 impulsprogramma ouderenvoorzieningen (37.225.233 vastgelegd; 20.688.271 geordnanceerd);
- 2003 dynamo stadsvernieuwingprojecten (10.500.000 vastgelegd; 5.641.648 geordnanceerd).

1. Welke verklaringen zijn er voor de verschillen tussen de toekenningen en de vastleggingen (desnoods specifiek per project)?
2. Welke verklaringen zijn er voor de verschillen tussen de vastleggingen en de ordonnanceringsen (desnoods specifiek per project)?

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 183 van 2 juli 2008

van **LUDO SANNEN**

1. Voor sommige reeds langer lopende projecten werd nog niet alles vastgelegd.

Vastleggingen worden genomen op een bepaalde basisallocatie, voor een bepaald bedrag, voor een bepaalde begunstigde en voor een specifieke verbintenis. Vooraleer de verbintenis juridisch ontstaat, moet de vastlegging boekhoudkundig geregistreerd worden, m.a.w. een vastlegging gebeurt niet op basis van een principe, maar op basis van een concreet project.

Voor de FFEU projecten waar de vastgelegde bedragen lager zijn dan de toekenningen door de Vlaamse regering betekent dit dat er op dit ogenblik nog steeds geen specifieke verbintenissen werden afgesloten. We lichten dit toe aan de hand van enkele voorbeelden.

0207 culturele investeringen – kunstwerken: het is slechts op het ogenblik dat beslist wordt welk kunstwerk men wil aankopen met deze middelen en er een contract getekend wordt met de verkoper dat de vastlegging geboekt wordt. In de loop van het jaar 2008 werden de resterende beschikbare middelen vastgelegd voor de aankoop van 3 panelen ‘meester van sint- Lucia legende’ voor een bedrag van 457.275,00 euro op 6 maart 2008 en voor de aankoop van ‘meisjes aan het ochtendtoilet’ van James Ensor voor een bedrag van 520.000,00 euro op 1 juli 2008.

0307 Holocaust museum te Mechelen: met de eerste vastleggingen werd de aankoop van het gebouw gefinancierd. Per 4 juli 2008 werd een vastlegging genomen voor een bedrag van 2.115.649,04 euro voor de volledige studieopdracht voor de restauratie, renovatie en herinrichting van de kazerne Dossin en omgeving tot memoriaal, museum en documentatiecentrum te Mechelen. Dit brengt het totaal aan vastleggingen momenteel op 3.363903,09 euro.

0405 sociale huisvesting: alle deelprojecten werden beschreven in het protocol ondertekend per 9 november 2004. Eén van deze deelprojecten 040508 is de realisatie van het Sint-Maartendal te Leuven voor een bedrag van 3.995.000,00 euro. Hierop werd tot op heden slechts 139.934,45 euro vastgelegd voor rioleringswerken.

2. Voor sommige reeds langer lopende projecten zijn de ordonnancerings bedragen lager dan de vastleggingen.

Voor de FFEU projecten waar de ordonnancerings bedragen lager zijn dan de vastleggingen, betekent dit dat de uitvoering trager gaat dan de verbintenissen die vastgelegd werden. Ook hier geven we enkele voorbeelden.

0102 fietspaden: quasi de totale toegekende som van 49.578.704,95 euro werd vastgelegd in het jaar 2001, verdeeld over diverse gemeenten per Vlaamse provincie. Tot op heden werd hiervan slechts 12.822.065,36 euro gerealiseerd. De belangrijkste reden is te vinden in het feit dat het initiatief bij de gemeenten ligt en deze aanleg van fietspaden gepaard gaat met onteigeningen, die lange tijd kunnen aanslepen en dus de realisatie sterk kunnen vertragen.

0101 en 0306 stadvernieuwing en dynamo projecten: deze subsidiering is gesteund op het decreet op de stadsvernieuwingsprojecten. De projecten moeten kaderen in een strategisch onderbouwde visie op de ontwikkeling van het betrokken stadsdeel en tot stand worden gebracht in samenwerking - en met financiële inbreng van – de particuliere sector (PPS).

De goedkeuring van de projecten gebeurt telkens door de Vlaamse regering.

0303 impulsprogramma ouderenvoorziening: deze subsidiering betreft OCMW's en rusthuizen. De projecten worden ook hier in het protocol reeds opgesomd. De ondonnanceringen kunnen enkel geboekt worden op basis van de verantwoordingsstukken die bij het VIPA ingestuurd worden. Dit gebeurt in schijven van 30%.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****DIRK VAN MECHELEN**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 184
van 3 juli 2008
van **PAUL WILLE**

Sanering Balmatt-site Mol - Stand van zaken

De terreinen van het failliete bedrijf Balmatt-Industries in Mol zijn al lang het voorwerp van discussie.

Er is een ernstige bodemverontreiniging ten gevolge van de productie van asbest en cementmaterialen. De verontreiniging bestaat uit asbestafval, vrij asbest, toluen, zware metalen, enzovoort. De handelsrechtbank heeft curatoren aangesteld. Deze dienden op 21 februari 2001 een oriënterend onderzoek in bij OVAM, en dit naar aanleiding van de stopzetting van het bedrijf. Daarnaast werd een asbestinventaris opgesteld in opdracht van de curatoren (25 september 2002), was er een aanvullend bodemonderzoek, uitgevoerd door OVAM (30 maart 2004), en een raming van de saneringskosten, eveneens in opdracht van OVAM.

Na bespreking werd dit dossier erkend door de toenmalige stuurgroep als project voor brownfieldontwikkeling. De oorspronkelijke initiatiefnemer EVT trok zich evenwel snel terug. Op 21 november 2001 trok de GOM-Antwerpen (thans POM) het dossier naar zich toe om het ontwikkelingsscenario uit te werken. In het zomerakkoord van 2002 van de Vlaamse Regering werd Balmatt naar voor geschoven als prioritair dossier.

De GOM-Antwerpen ontving voor deze opdracht een subsidie van het departement Economie van ongeveer 50.000 euro. Naar aanleiding van deze beslissing van de Vlaamse Regering gaf OVAM opdracht aan het bureau HAS-KONING om een evaluatie te maken van de saneringskosten. Deze opdracht werd op 4 januari 2004 beëindigd. Daarna vraagt OVAM het begrotingsakkoord.

Op 7 september 2004 wordt dit begrotingsakkoord geweigerd voor een "OVAM-ambtshalve optreden", gezien de bepalingen van het nieuwe regeerakkoord (blz. 72), dat voorziet dat dergelijke initiatieven door de NV PMV moeten gebeuren, aangezien OVAM ter zake in een rol terecht zou komen van "rechter en partij".

In een brief van 30 maart 2005 werd door de ministers Dirk Van Mechelen en Kris Peeters aan de NV PMV gevraagd om het dossier Balmatt te onderzoeken en om een businessmodel op te stellen.

Op 27 april 2005 beslist de raad van bestuur van PMV in te gaan op de vraag van de ministers en het probleem Balmatt tot een einde te brengen, en met een oplossing voor de dag te komen. Wel worden enkele voorwaarden gesteld, namelijk:

- het dekken van het verlies bij de financiering;
- het verkrijgen van EFRO-steun;
- het aankopen van het terrein voor een symbolische prijs;
- vrijstelling van borgstelling bij OVAM bij de aankoop van de grond.

De herontwikkeling van het terrein wordt gezien als een bedrijfszone.

Dezelfde dag, 27 april 2005, wordt door het Vlaams Parlement een resolutie goedgekeurd om haast te maken met een oplossing voor dit probleemdossier. Tevens blijkt dat IOK (Intercommunale Ontwikkelingsmaatschappij voor de Kempen) wel wil meewerken aan dit dossier, maar geen enkele vorm van (co)-financiering is bespreekbaar.

Op 30 augustus 2005 wordt aan de curatoren meegedeeld dat de raad van bestuur van PMV de intentie heeft om het terrein aan te kopen, en dit in opdracht van de Vlaamse Regering. De nodige documenten werden aangevraagd bij minister Kris Peeters, toenmalig minister van Leefmilieu.

Intussen wordt de EFRO-steun aangevraagd en snel verkregen. Subsidie wordt aangevraagd bij het departement Economie en bij het Leegstandsfonds (thans Vernieuwingsfonds). Deze subsidie wordt door het departement Economie vrijwel dadelijk goedgekeurd (1.8 miljoen euro) en een subsidie van 1.8 miljoen euro wordt eveneens goedgekeurd door het Leegstandsfonds. Vanwege EFRO werd 1 miljoen euro toegezegd.

Vanwege OVAM komt geen positief antwoord, wel integendeel. OVAM blijft eisen dat er bij haar (OVAM) een waarborg wordt gesteld bij de overdracht van het terrein.

De EFRO-middelen betreffen uitgaven voor het project waarvan de facturen ingediend zijn vóór 31 december 2007. Tevens dient de verantwoordelijkheid te liggen bij een projectindienaar. Ondertussen blijft het ACW van de Kempen fors aandringen op een oplossing van deze kwestie.

Tijdens de maand augustus 2005 wordt in de "Bouwkroniek" door OVAM een oproep tot kandidaten gepubliceerd voor kandidaturen-studiebureaus voor het opmaken van een ontwerp van bodemsaneringsproject en het opstellen van een bestek voor aanbesteding van deze werken. Dit gebeurt zonder overleg en gaat duidelijk in tegen de gekozen richting voor de uitvoering van dit dossier. Betrokken partijen reageren verbaasd.

In september 2005 wordt plots de NV SOV opgericht, door omvorming van een andere vennootschap als dochtervennootschap van de NV VMH (Vlaamse Milieuholding). Bij de oprichting-omvorming van de NV SOC (Site Ontwikkeling Vlaanderen) heeft deze nieuwe telg uit het arsenaal van de VMH NV vrijwel geen kapitaal noch personeel. Bij iedere nieuwe raming stijgt het bedrag fors.

Nu duikt - wat de financiën betreft - ook de ESR-regeling op. ESR is het Europees Systeem van Rekeningen. Er wordt beweerd dat de NV VMH en haar dochtervennootschap SOV NV niet aan de ESR-regeling onderworpen zijn omdat de balans niet geconsolideerd is. Dit is met PMV eveneens het geval.

Intussen wordt door OVAM een studiebureau gekozen ten gevolge van de oproep van augustus 2005. Het gekozen bureau is Ecorem, waarin de VMH NV via de NV ABO een participatie heeft of had. Indien dat zo is, dan dient dit bureau wegens gebrek aan onafhankelijkheid geweerd. Dit blijkt voldoende uit de brieven van OVAM zelf (oktober 2002).

Intussen kocht SOV NV de grond. Een financiële zekerheidsregeling wordt voor de overdracht van het terrein nu door OVAM niet gevraagd. Wel doet OVAM de toezegging dat de bodemsaneringswerken door haar (OVAM) zullen worden uitgevoerd. De raming is inmiddels gestegen tot ± 10 miljoen euro, die door het OVAM-budget zal worden gedragen.

Daarbovenop dient PMV nog 7.2 miljoen euro bij te dragen in de ontwikkelingskosten, en dit naast de subsidie van EFRO, Economie en van het Vernieuwingsfonds.

En zo wordt het verhaal aan elkaar gebreid. De resolutie van het Vlaamse Parlement is ongeveer drie jaar oud.

1. Waarom wordt in 2005 plots gekozen om het dossier toe te vertrouwen aan de NV SOV (VMH NV) in de plaats van aan PMV, zoals het regeerakkoord voorziet en door minister Dirk Van Mechelen werd gesteld in september 2004?
2. De verwijzing naar de ESR-neutraliteit geldt blijkbaar niet voor de NV VMH. De NV SOV verkeert in dezelfde situatie als PMV ten opzichte van het ESR.

Zijn investeringsuitgaven ten laste van de OVAM-begroting ESR-neutraal?

3. Is deze wijziging van NV PMV naar SOV NV te verantwoorden nu PMV op vraag van de Vlaamse Regering een positief antwoord gaf in 2005 ? Of moet deze NV SOV dienen als dekmantel voor OVAM, die zich blijkt te hebben vastgebeten in het Balmatt-dossier op een wijze die wellicht de wenkbrauwen kan doen fronsen?
4. Waarom werd er vanwege PMV door OVAM een financiële zekerheid gevraagd en vanwege NV SOV niet?
5. Waarom werden de bestuurders van het failliete Balmatt niet in gebreke gesteld? In andere gevallen gebeurt dat wel.
6. Wat zegt de Vlaamse Regering over de situatie van “rechter en partij” ten opzichte van OVAM in dit dossier?

Ik verwijs in dit verband naar het regeerakkoord.

7. Waar komt het kapitaal van de SOV NV vandaan?

Wie zijn de bestuurders?

Waar is de maatschappelijke zetel?

8. Waarom moet PMV nog 7.2 miljoen euro bijdragen in dit project nu de saneringskosten door OVAM worden gedragen?
9. Hoe kan de minister (of ministers) verantwoorden dat de overheid (OVAM) de integrale kostprijs van sanering dekt bij het faillissement van Balmatt?

Is het de bedoeling dit te doen bij alle faillissementen?

Is dit conform de letter en de geest van het Bodemsaneringsdecreet ?

10. Wat zal er precies gebeuren met het EFRO-geld, dat aan PMV werd toegezegd en aangezien een andere bestemming volgens de EFRO-reglementering niet kan?
11. Is de VMH NV nog niet genoeg in opspraak geweest? Men herinnert zich de Europese ingebrekestelling van de regering ter wille van de onregelmatigheden bij de VMH?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan minister-president Peeters (vraag nr. 96) en de ministers Van Mechelen (nr. 184) en Crevits (nr. 817).

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

ANTWOORD

op vraag nr. 184 van 3 juli 2008

van **PAUL WILLE**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Kris Peeters, Minister-president van de Vlaamse Regering en Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

DIRK VAN MECHELEN

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 185
van 4 juli 2008
van **LUDO SANNEN**

Windturbines op vakwerkmasten - Vergunningenbeleid

Windmolens op vakwerkmasten plaatsen, heeft specifieke voordelen. Doordat de constructie lichter is, kunnen de molens hoger geplaatst worden dan de gebruikelijke witte buispylonen. Dit heeft twee voordelen: ten eerste kunnen de wieken langer gemaakt worden en ten tweede vangt men op grotere hoogte meer wind. Dat heeft uiteraard een grote positieve invloed op de rendabiliteit van deze molens.

Dit systeem wordt daarom dan ook veelvuldig toegepast in Europese landen zoals Duitsland. Het eerste project in België met een dergelijk systeem is het project bij Nike in Meerhout, waar een Duitse firma windmolens plaatste op dergelijke vakwerkmasten. Een project dat een goed voorbeeld is van hoe windenergie rendabel kan zijn en een bedrijf van 1300 medewerkers van stroom kan voorzien.

Nu blijkt echter dat door verwarrende communicatie van de administratie voor Ruimtelijke Ordening dergelijke projecten met vakwerkmasten in de verdrukking komen. Er bestaat onduidelijkheid over de vergunningen voor deze windmolens met vakwerkmasten. Projectontwikkelaars en andere geïnteresseerden zijn daarom minder geneigd om voor vakwerkmasten te kiezen. Sommige ontwikkelaars denken daardoor zelfs dat alleen windmolens op buispylonen vergund worden. Dit hypothekeert uiteraard toekomstige projecten.

1. Is de minister op de hoogte van de verwarrende communicatie van de administratie voor Ruimtelijke Ordening met betrekking tot de vergunning voor het plaatsen van windmolens op vakwerkmasten?

Klopt het dat windmolens op vakwerkmasten niet langer vergund worden, in tegenstelling tot deze op buispylonen?

2. Neemt de minister maatregelen om aan deze onduidelijkheid een einde te maken?

DIRK VAN MECHELENVICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING EN VLAAMS MINISTER VAN FINANCIËN EN
BEGROTING EN RUIMTELIJKE ORDENING**ANTWOORD**

op vraag nr. 185 van 4 juli 2008

van **LUDO SANNEN**

1. In de inleiding tot uw vragen haalt U aan dat er verwarrende communicatie de wereld wordt ingestuurd omtrent windturbines. Verwarrend in die zin dat windturbines op vakwerkmasten in Vlaanderen zonder meer zouden uitgesloten worden, ten voordele van windturbines op buispylonen.

Het klopt dat in Vlaanderen, op de zes windturbines op de site van Niké in Laakdal na, uitsluitend windturbines op buispylonen voorkomen. Vlaanderen betreft een al bij al een vrij klein grondgebied en windturbineprojecten komen dus al snel in elkaars buurt waardoor ze visueel met elkaar interfereren. Vanuit die vaststelling wordt dus best gekozen voor één en dezelfde soort van windturbines wil men een incoherent beeld vermijden. In het verleden is in Vlaanderen klaarblijkelijk voluit voor het buispyloontype gekozen. Mogelijk heeft dat te maken met de duidelijker vormtaal, de toch iets grotere eenvoud van het geheel en de resoluut grotere bakewerking, maar ook en vooral omdat de aanvragen voor de eerste reeksen grotere windturbineprojecten uitsluitend dat type betroffen.

Uit een recente rondvraag bij de buitenafdelingen van het agentschap R-O Vlaanderen blijkt zelfs dat sommigen nog nooit zijn geconfronteerd met een aanvraag voor windturbines op vakwerkmasten. Waar dat wel het geval was, stelde men vast dat er meer bezwaren tijdens het openbaar onderzoek werden geformuleerd en het dus overkomt alsof het maatschappelijk draagvlak ten aanzien van de windturbines op vakwerkmasten kleiner is. Of dat werkelijk zo is, zou onderzoek moeten uitwijzen.

In elk geval sluit de omzendbrief EME/2006/01 – RO/2006/02 “Afwegingskader en randvoorwaarden voor de inplanting van windturbines” geen enkel type uit. Daaraan kan het dus niet liggen. Wel legt de omzendbrief terecht op dat vanuit ruimtelijk-landschappelijk oogpunt per groep van windturbines moet gestreefd worden naar een gelijke hoogte en gelijk type van windturbines. Een mengeling van verschillende types en hoogtes op één locatie of locaties in elkaars nabijheid kan vaak storend zijn. Een visueel samenhangend totaalbeeld is met andere woorden aangewezen.

Op specifieke locaties, zoals waar momenteel al vakwerkmasten voorkomen, inzonderheid nabij hoogspanningsmasten, en in louter industriële omgevingen, inzonderheid in de havens, kunnen windturbines op vakwerkmasten dus perfect aanvaardbaar zijn. Voorwaarde bij die typekeuze, maar die geldt ook ten aanzien van het buispyloontype, is dat er geen visueel negatieve interferentie is met andere windturbineprojecten of andere constructies. De site van Niké, langsheen het Albertkanaal en op een plaats waar ook een hoogspanningslijn zich situeert, is een dergelijk voorbeeld waar vakwerkmasten zeker te verantwoorden zijn.

Vakwerkmasten worden vooral gebruikt als vrij hoge masthoogtes nodig zijn. Buispyloontypes worden in de praktijk slechts tot een bepaalde hoogte gebruikt. Boven die hoogte ontstaan, zowel bij stalen als betonnen pylonen, technische en rendementsproblemen. In ons overbevolkte Vlaamse land gelden er echter vaak hoogtebeperkingen ten aanzien van windturbines. Die beperkingen stammen voort uit de vaak nabijgelegen woningen en de mogelijke impact daarop (geluid, slagschaduw, visuele impact), maar ook en vooral uit de (burgerlijke en militaire) luchtvaart. Ze hebben tot gevolg dat in Vlaanderen hoogtes groter dan 150 m (mast én wiek inbegrepen) weinig realistisch zijn. Mogelijks is dat ook een reden waarom de vakwerktypes

hier niet meer frequent worden gebruikt en bijvoorbeeld in Duitsland wel. Tot 150 m hoogte kan men immers zonder problemen buispyloontypes gebruiken.

2. Vanuit wat is gesteld in de aangehaalde omzendbrief lijken mij geen verdere maatregelen nodig. Waar een overheid, vanuit een duidelijke beleidsvisie, kiest voor een welbepaald windturbine-type, vooral om tot het eerder vernoemde visueel samenhangend totaalbeeld te komen, zal ik dit uiteraard ten volle steunen. Het project “Windturbines in de Gentse Kanaalzone” is daar een goed voorbeeld van.

FRANK VANDENBROUCKE,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 285
van 11 juni 2008
van **HELGA STEVENS**

Toegankelijkheid schoolgebouwen - Screening

In antwoord op mijn vraag om uitleg van 11 mei 2006 liet Vlaams minister van Gelijke Kansen, Kathleen Van Brempt, weten dat de minister er zich in het kader van de open coördinatiemethode toe verbonden heeft om scholen te laten screenen op hun toegankelijkheid (Handelingen C 241 – WON 19 – 11 mei 2006, blz. 1 – 3).

1. Heeft de beloofde screening van de scholen op hun toegankelijkheid reeds plaatsgevonden?
2. Hoeveel en welke scholen werden gescreend?
3. Werd naast de fysieke toegankelijkheid van de scholen ook de toegankelijkheid naar de scholen nagegaan?
4. Werd ook nagegaan in hoeverre de scholen beschikten over toegankelijke toiletten?
5. Kan de minister de resultaten van de screening bezorgen?
6. Welke (beleids)conclusies trekt de minister uit de screening?
7. Welk vervolg wenst de minister te geven aan dit initiatief?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 285 van 11 juni 2008
van **HELGA STEVENS**

Ik wens enkele algemene voorafgaande beschouwingen te verwoorden zowel wat betreft concrete onderzoeksinitiatieven als wat betreft de complexiteit van de gehanteerde begrippen binnen een schoolcontext.

Wat het onderzoek naar toegankelijkheid van schoolgebouwen betreft, wijs ik er op dat op dit ogenblik een grootschalig onderzoek in het kader van een zogenaamde 'schoolgebouwenmonitor' wordt afgewerkt. Hoewel dit onderzoek nog niet is afgesloten, kunnen we al wel naar de krachtlijnen ervan verwijzen. We zullen dit bij de verdere behandeling van de afzonderlijke vragen toelichten.

Een meer beperkte screening werd in 2002 wel uitgevoerd door het Centrum voor Toegankelijkheid Provincie Antwerpen. Daarbij werden 55 scholen onderzocht. Deze screening gebeurde voor verschillende onderdelen als parkeerplaatsen, hellingen, trappen, liften, signalisatie,...; waarvoor telkens een bepaald niveau van toegankelijkheid werd toegekend.

Uit deze beperkte screening bleek dat geen enkele school in de steekproef volledig beantwoordde aan de eisen voor 'zelfstandige toegankelijkheid', namelijk een integrale toegankelijkheid voor mensen met beperkte mobiliteit, terwijl voor mensen met een zintuiglijke of andere beperking hulp nodig is.

Ik wil echter waarschuwen voor een veralgemening van deze onderzoeksresultaten. Het gaat immers om een erg beperkte steekproef waarvan de representativiteit niet vaststaat.

Om die reden wens ik de onderzoeksresultaten niet verder te hanteren.

Wat de complexiteit van de gehanteerde begrippen – toegankelijkheid en bereikbaarheid – betreft, verwijs ik naar de literatuur. Daar blijkt dat toegankelijkheid en bereikbaarheid voor schoolgebouwen vaak in brede zin wordt opgevat en meerdere aspecten omvat.

Onder de kwaliteitsdimensie "accessibility for all" verstaat PEB/OESO (2006) zowel (1) toegankelijkheid voor leerlingen met een handicap, (2) toegankelijkheid voor maatschappelijk kwetsbare leerlingen, (3) bereikbaarheid van het schoolgebouw voor verschillende soorten weggebruikers (voetgangers, fietsers, auto's, openbaarvervoer, hulpdiensten,...), (4) de mogelijkheid om het schoolgebouw buiten de uren te laten gebruiken door derden (bijvoorbeeld sportvereniging, volwassenenonderwijs,...). (5) het gemak waarmee men zich in een schoolgebouw kan oriënteren en zijn weg kan vinden.

Van der voortd en Van Wegen (2000) maken een onderscheid tussen bereikbaarheid en toegankelijkheid. Met bereikbaarheid wordt het gemak bedoeld waarmee men bij het gebouw als geheel en de afzonderlijke toegangen van het gebouw kan komen, inclusief de mogelijkheid tot parkeren. Toegankelijkheid kan dan weer begrepen worden als (1) fysieke toegankelijkheid, of het gemak waarmee mensen en goederen naar binnen kunnen en zich door het gebouw kunnen bewegen. Hieronder kan dus ook de problematiek van toegankelijkheid voor mensen met een handicap begrepen worden; en (2) de psychologische toegankelijkheid.

Daarbij spelen zowel emotionele elementen een rol (voelt men zich welkom, is het gebouw prettig om in te verblijven) als cognitieve elementen (kan men gemakkelijk de weg vinden doorheen het gebouw?, is de structuur begrijpbaar?).

Al deze overwegingen tonen aan dat men best zeer omzichtig te werk gaat bij het formuleren van algemene conclusies over toegankelijkheid en bereikbaarheid van schoolgebouwen.

1. Zoals hoger toegelicht heeft een screening zoals aangekondigd in 2006 niet plaatsgevonden. Wel wordt op dit moment bij AGION een breder onderzoek afgewerkt in het kader van de schoolgebouwenmonitor. Deze schoolgebouwenmonitor verzamelt relevante gegevens over de kwaliteit, het gebruik en het beheer van schoolgebouwen in Vlaanderen. Bij het beantwoorden van de volgende vragen verwijzen we naar dit breder onderzoek.
2. De volledige populatie van vestigingsplaatsen werd in het onderzoek betrokken (N=8482). Er werd uiteindelijk relevante informatie verzameld over 4873 vestigingsplaatsen (respons = 57.5%). Hoewel het zonder meer om een zeer groot aantal gaat, heeft non-respons onderzoek aangetoond dat de resultaten die op basis van de respons werden behaald toch enigszins vertekend zijn. Hoewel de mate van vertekening voor alle variabelen moeilijk in te schatten valt kunnen we toch vermoeden dat het onderzoek over enkele cruciale kwaliteitsindicatoren een lichte *overschatting* van de problematiek laat zien.
3. Het thema toegankelijkheid en bereikbaarheid wordt in beperkte mate bevraagd binnen de schoolgebouwenmonitor AGION. Hierbij gaat het om een aantal die deel uitmaken van een ruimer geheel van 48 kwaliteitscriteria binnen 7 kwaliteitsdimensies die samen een beeld geven van de algemene architectonische kwaliteit van een schoolgebouw. Dit laat ons toe om het relatieve belang en de ernst van de problematiek op het gebied van toegankelijkheid en bereikbaarheid in het perspectief te zien van de andere aspecten van kwaliteit in schoolgebouwen.

Volgende indicatoren m.b.t. toegankelijkheid en bereikbaarheid werden weerhouden:

concept		indicator
Bereikbaarheid		Het gebouw is voldoende bereikbaar voor alle types weggebruikers
Toegankelijkheid	Voor personen met een handicap	De gebouwen zijn voldoende toegankelijk voor personen met een handicap
	Voor derden	Er is mogelijkheid om de infrastructuur vlot en veilig open te stellen voor derden in het kader van extra-scolair activiteiten
	Psychologisch/cognitief	De gebouwen beschikken over een duidelijke ruimtelijke structuur waarin men zich gemakkelijk kan oriënteren
	Psychologisch/emotioneel	Het schoolgebouw is een uitnodigende plaats waar gebruikers zich goed en verbonden in kunnen voelen

4. Bij de 48 kwaliteitscriteria is geen apart criterium opgenomen over toegankelijke toiletten.
5. Zoals al eerder gesteld wordt op dit ogenblik het onderzoek afgewerkt. Het is nog te vroeg om gedetailleerde resultaten mee te delen. In algemene zin kan ik wel het volgende stellen. De toegankelijkheid voor leerlingen met een handicap lijkt over alle onderwijsniveaus heen, voor slechts ongeveer een derde van de vestigingsplaatsen grotendeels of volledig gerealiseerd lijkt te zijn. Voor bijna de helft van de vestigingsplaatsen is de toegankelijkheid voor leerlingen met een handicap niet of slechts in geringe mate gerealiseerd. In vergelijking met de andere aspecten van toegankelijkheid blijkt toegankelijkheid voor leerlingen met een handicap het zwakst te scoren. De beste scores vinden we terug op vlak van de psychologische toegankelijkheid, d.w.z. het gemak waarin men zich in het schoolgebouw kan oriënteren en de

duidelijke structuur ervan, en het schoolgebouw als uitnodigende plaats. Uit de analyse blijkt ook dat de mogelijkheid om schoolgebouwen open te stellen eveneens zwak scoort.

Wat de verschillen tussen de onderwijsniveaus betreft blijkt dat de problemen op het vlak van toegankelijkheid voor gehandicapten het meest uitgesproken zijn in het secundair onderwijs en de internaten. Gezien hun specifieke doelgroep zijn de scores logischerwijs het best bij het buitengewoon onderwijs, hoewel we ook hier nog steeds een hoog percentage ontevredenen terugvinden.

Wat het aspect bereikbaarheid voor verschillende weggebruikers betreft stellen we vast dat dit voor 65% van de vestigingsplaatsen grotendeels of volledig is gerealiseerd, wat uitstijgt boven de scores die werden behaald op vlak van toegankelijkheid.

6. Wanneer het onderzoek volledig beschikbaar is zal ik de nodige beleidsconclusies formuleren. Op dit ogenblik lijkt dit nog te vroeg.
7. Voor een antwoord op deze vraag verwijs ik naar het antwoord op de zesde vraag.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 286
van 12 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

Onderwijskwaliteit - Taaltoetsen

Een Nederlandse krant publiceerde enige tijd geleden de resultaten van een taaltoets Nederlands afgenomen van 1.100 eerstejaarsstudenten (faculteiten rechten, letteren en exacte wetenschappen) aan de Vrije Universiteit Amsterdam (VUA).

Van alle studenten wist slechts 28 procent wat de verleden tijd van “meten” is, 20 procent had de verleden tijd van “lijden” fout, “De commissie beantwoordt” werd door 40 procent geschreven zonder t, en slechts 29 procent wist wat “advocaat van de duivel spelen” betekent. Het onderscheid tussen studenten met Nederlands als moedertaal en studenten met een vreemde moedertaal viel al bij al nog mee, met respectievelijk 75 % en 65 % juiste antwoorden. 16 % haalde “zeer onvoldoende” en nog eens 13 % haalde een “gewone” onvoldoende, met als verzwarend element dat de correctie volgens de onderzoekers zeer soepel was. De VUA wil van alle eerstejaars een taaltoets afnemen. Studenten die “zeer onvoldoende” scores, zouden worden verplicht bijspijkerlessen te volgen en moeten daarna opnieuw een toets afleggen. Wie die toets niet haalt, mag niet beginnen aan het tweede jaar.

Gezien het belang van een kwaliteitsvol onderwijs stelde ik graag volgende vragen aan de minister.

1. Zijn er gelijkaardige studies over de kennis van het Nederlands bij Vlaamse eerstejaarsstudenten? Zo ja, wat zijn de resultaten?

Zo neen, vindt de minister het opportuun om een gelijkaardige taaltoets in te voeren in het Vlaamse onderwijs? Opteert de minister in dat geval voor een taaltoets in het basis-, secundair én universitair onderwijs of in slechts één van deze opleidingsniveaus?

2. Zijn er plannen om de huidige vrijblijvende taaltoetsen in het basisonderwijs verplichtend te stellen? En in andere belangrijke oriëntatiejaren?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 286 van 12 juni 2008

van **PIET DE BRUYN**

1. Tot op vandaag is er in het Vlaamse onderwijs geen sprake van een gemeenschappelijke taaltoets die bij aanvang van het hoger onderwijs wordt afgenomen bij instromende studenten. Verschillende hogescholen hebben al ervaring met afnemen van een instaptoets Nederlands. Het gaat niet om één gestandaardiseerde toets maar om verscheidene toetsen, die onderling kwalitatief van elkaar kunnen verschillen. Op de toetsresultaten kan een verplichte of semiverplichte remediëring voor de student volgen. In verschillende hogescholen wordt er binnen de lerarenopleiding al hard gewerkt aan de taalvaardigheid van studenten of aan de remediëring ervan.

Een wetenschappelijke basis om vast te stellen dat instromende studenten al dan niet ondermaats scoren voor taalvaardigheid Nederlands ontbreekt momenteel. Wel zijn er heel wat signalen vanuit het veld die wijzen op een veeleer zwakke taalvaardigheid van ondermeer instromende studenten in de geïntegreerde lerarenopleidingen. Uit een studie die het Huis van het Nederlands in Brussel in samenwerking met de VUB, EHSAL en de Erasmushogeschool Brussel heeft gemaakt, blijkt dat 403 van de 1.449 eerstejaarsstudenten die in het academiejaar 2006-2007 een aanvangstoets Nederlands aflegden, slecht scoorden. Aan de VUB behaalden 228 van de 948 studenten een zwakke score. De helft van de instromende studenten in de geïntegreerde lerarenopleiding van de Erasmushogeschool Brussel behaalde onvoldoende resultaten op dergelijke test Nederlands.

Taal en taalcompetenties moeten in alle onderwijsniveaus centraal staan, in het bijzonder in de lerarenopleiding. Doordat de talige competenties zijn opgenomen in de basiscompetenties van de leerkracht, moet elke lerarenopleiding het luik taal voortaan ernstig nemen. Of een algemene starttoets voor taal wenselijk is, kan in samenspraak met alle lerarenopleidingen worden afgesproken. Een ruime en evenwichtige samenhang van de instaptoets met aandacht voor alle aspecten van taal, is alleszins van belang. Een goed inzicht in de talige beginsituatie van elke student kan de kwaliteit van diens studietraject alleen maar verrijken.

In 2009 plan ik alvast een taalactie gericht op de lerarenopleidingen met als thema 'taalbeleid Nederlands'. Naarmate een hogeschool of een universiteit een taalbeleid voor Nederlands voert en ze aandacht heeft voor de taalbeheersing van elke student, zal niet alleen het taalbeleid van de lerarenopleiding sterker staan, maar zal ook de taalvaardigheid van elke student toenemen. Een van de hoofddoelstellingen van de geplande taalactie is het onderling uitwisselen van expertise en goede praktijkvoorbeelden op dit vlak. Betrokken actie wordt voorbereid met de regionale expertisenetwerken, met de verenigingen voor moedertaalonderwijs, de Vlir, de Vlhora en het platform voor lerarenopleiders in de cvo's. Bedoeling is dat op langere termijn niet alleen de lerarenopleidingen maar ook alle andere hogeronderwijsopleidingen acties opzetten rond taal.

Om op systeemniveau zicht te krijgen op wat leerlingen kennen en kunnen op het einde van een onderwijsniveau, werd in 2002 in opdracht van mevrouw Vanderpoorten het systeem van periodieke peilingen ingevoerd. Peilingen zijn grootschalige toetsafnames bij een representatieve steekproef van leerlingen en scholen die de beheersing van bepaalde eindtermen nagaan. In 2002 werd ook de allereerste peiling in het basisonderwijs afgenomen. Daarbij werd

o.a. nagegaan in welke mate de leerlingen op het einde van het basisonderwijs de eindtermen begrijpend lezen (leergebied Nederlands) beheersen. Toen behaalde 89% van de leerlingen deze eindtermen.

Ik bouw het systeem van peilingen verder uit en heb onder meer de opdracht gegeven om in 2007 de peiling begrijpend lezen te herhalen en ook de vaardigheid luisteren te toetsen. Opnieuw waren de resultaten goed: ook nu weer bereikt 89% van de leerlingen uit het zesde leerjaar de eindtermen lezen en 87% beheerst de eindtermen luisteren. Ook uit het internationaal PIRLS onderzoek bleek dat onze leerlingen in het vierde leerjaar van het basisonderwijs goed presteren voor begrijpend lezen. Uit het PISA-onderzoek weten we dat onze 15-jarigen goed presteren voor lezen.

Om op systeemniveau informatie te verzamelen over de taalvaardigheid Nederlands van leerlingen bij de overgang secundair onderwijs – hoger onderwijs, heb ik conform mijn talenbeleidsnota de peilingenkalender aangepast. Ik heb inmiddels de opdracht gegeven om in 2010 een peiling over de beheersing van de eindtermen lezen en luisteren en spreken bij leerlingen van het tweede leerjaar van de derde graad aso, tso en kso af te nemen. De resultaten van deze peiling zullen ons een zicht geven op de taalvaardigheid Nederlands van de leerlingen op het einde van het secundair onderwijs. Op basis van de peilingsresultaten zullen we vervolgens nagaan of en welke maatregelen en verbeteracties er eventueel moeten worden ondernomen op dit vlak.

2. Ik heb geen plannen om rechtstreeks in te grijpen in het evaluatiebeleid van scholen door het gebruik van welke toets dan ook verplicht te stellen. Hoe en met welke instrumenten scholen hun leerlingen evalueren behoort tot de vrijheid van onderwijs. Ik verwacht wel van scholen dat ze dit op een kwaliteitsvolle manier doen en de evaluatie van de leerlingen meenemen in hun systeem van interne kwaliteitszorg. Niet toevallig is het evaluatiebeleid van de school trouwens één van de belangrijke kwaliteitsindicatoren van de inspectie.

De overheid voert een ondersteunend beleid op dit terrein door goede instrumenten te laten ontwikkelen en ter beschikking te stellen aan scholen. Zo stelt het Departement Onderwijs en Vorming bijvoorbeeld sinds 2004 onderdelen van een leerlingvolgsysteem voor het kleuter- en lager onderwijs ter beschikking en zullen we vanaf volgend schooljaar de parallelversies van de peilingen aanbieden. Scholen die dit wensen kunnen hier vrij gebruik van maken in het kader van hun zelfevaluatie. Vanuit diezelfde gedachte willen we ook taaltoetsen vrijblijvend ter beschikking stellen. Voor het kleuteronderwijs komen er geen peilingen (en dus ook geen paralleltoetsen). Het is erg moeilijk om bij dergelijke jonge kinderen op een betrouwbare en valide wijze grootschalige toetsen af te nemen. Daarom opteerde ik in de talenbeleidsnota voor een screeningsinstrument bij de aanvang van het basisonderwijs.

Eén van de aanbevelingen in de talenbeleidsnota De lat hoog voor talen in iedere school (2007) was het stimuleren van alle scholen om een eigen taalbeleidsplan vorm te geven en te implementeren. Om een adequaat taalbeleid te kunnen voeren moeten de scholen een goed zicht hebben op de mogelijkheden en specifieke noden van hun leerlingenpopulatie. Daarom wilde de overheid onder meer screeningsinstrumenten op het vlak van Nederlandse taalvaardigheid voor scholen kosteloos ter beschikking stellen. Dit zijn de zogenaamde taaltoetsen. Schoolteams kunnen deze toetsen gebruiken op belangrijke scharniermomenten in de schoolloopbaan. Dergelijke screeningsinstrumenten moeten het mogelijk maken om na te gaan of elke leerling een voldoende niveau van beheersing van de schooltaal bezit om in een bepaald onderwijsniveau ten volle te kunnen genieten van het onderwijs. De screening geeft de leerkracht het signaal om bij leerlingen met een laag aanvangsniveau de nodige acties te ondernemen en over te gaan tot diagnosticering en eventueel remediëring. De confrontatie met toetsresultaten moet dus een plaats krijgen in het proces van interne kwaliteitszorg.

Het Centrum voor Taal en Onderwijs van de Katholieke Universiteit Leuven heeft in opdracht van de overheid een dergelijk screeningsinstrument voor de aanvang van het basisonderwijs ontwikkeld. Er werd een luistertoets gemaakt die leerkrachten zelf klassikaal kunnen afnemen en verwerken.

De toets gaat in het begin van het eerste leerjaar na in hoeverre de leerlingen in staat zijn om in schoolse communicatieve contacten boodschappen, instructies, opdrachten en verhalen te begrijpen. Deze taaltoets onderscheidt op een betrouwbare wijze de leerlingen die al dan niet geacht worden over voldoende schoolse taalvaardigheid te beschikken om met succes het lager onderwijs aan te vatten.

Mijn administratie onderzoekt momenteel hoe deze taaltoetsen op een klantvriendelijke wijze kunnen aangeboden worden aan de scholen. Ik ga daarbij uit van vrijwilligheid van de kant van de scholen om met deze taaltoetsen aan de slag te gaan en heb geen reden om het gebruik van dit instrument ook te verplichten. Van de kant van de pedagogische begeleiding krijgen we signalen dat dit soort materiaal wel degelijk ondersteunend kan werken voor scholen en dat zij scholen hierbij kunnen helpen in de context van het verhogen van hun interne kwaliteitszorg.

Met het oog op het realiseren van optimale startkansen van kinderen in het onderwijs, is er echter in een andere context ook sprake van het inzetten van een 'taaltoets', zij het met een andere doelstelling en invulling. Als maatregel om de deelname van kleuters te stimuleren, ben ik van plan de toelatingsvoorwaarden tot het lager onderwijs verder te verfijnen (Art 13 van het Decreet basisonderwijs). Vanaf het schooljaar 2010-2011 zouden we de verplichting invoeren dat kinderen pas kunnen ingeschreven worden in het eerste leerjaar als ze in het voorafgaande schooljaar schoolse ervaring hebben opgedaan in een Nederlandstalige kleuterklas. Omdat sommige ouders deze verplichting niet kunnen waarmaken, is een uitzondering voorzien. Ouders die een kleuter willen laten starten zonder voorbereiding in een Nederlandstalige kleuterschool, zullen hun kind een taaltoets moeten laten afleggen in een Centrum voor Leerlingenbegeleiding. Ik laat onderzoeken welk instrument hiervoor kan ingezet worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 287
van 13 juni 2008
van **LAURENCE LIBERT**

Universiteiten - Dierproefcentra

In de pers verscheen op 9 februari een artikel over het verhuren van proefdieren.

De Universiteit Hasselt installeert een nieuw proefdiercentrum, dat deze lente af zou moeten zijn. De vraag naar uitbreiding van het bestaande centrum heeft te maken met het onderzoek naar de degeneratieve aandoening Multiple Sclerose.

Volgens tegenstanders zal de extra capaciteit echter niet enkel hiervoor gebruikt worden, maar ook voor biotechnologiebedrijven – spin-offs van de universiteit – die het gebouw en de dieren zullen kunnen huren. Hun doelstellingen en experimenten zijn niet op voorhand bekend.

1. Welke universiteiten beschikken over een dierproefcentrum?
2. Zijn hier bedrijven aan verbonden? Zo ja, welke?
3. Welk budget krijgen de universiteiten voor dierproeven (2003, 2004, 2005, 2006, 2007)?
4. Waaraan wordt dat budget precies besteed, aan welke onderzoeken?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 287 van 16 juni 2008

van **LAURENCE LIBERT**

1. Met uitzondering van de Katholieke Universiteit Brussel, die niet actief is in disciplines waarvoor dierproeven worden uitgevoerd, beschikken alle universiteiten over één of meerdere centra waar dierproeven uitgevoerd kunnen worden.
2. Aan de dierproefcentra zijn in de regel geen bedrijven verbonden. Bij bepaalde onderzoeksprojecten wordt wel samengewerkt met (spin-off) bedrijven, maar in de regel valt dit ook steeds onder de verantwoordelijkheid of het promoterschap van een ZAP-lid van de universiteit. Ook voor deze projecten is altijd de goedkeuring van de Ethische Commissie voor Dierproeven vereist.
3. De universiteiten ontvangen geen afzonderlijk budget voor dierproeven. Het proefdieronderzoek is meestal een onderdeel van ruimer opgezette onderzoeksprojecten, die gefinancierd worden vanuit de klassieke financieringsbronnen voor wetenschappelijk onderzoek en waarvoor in de globale rapportering over de onderzoeksactiviteiten van de instelling geen verdere opsplitsing gebeurt.
4. De onderzoeken kaderen in de regel binnen de onderzoekslijnen van de universiteit. Zij beslaan uiteenlopende disciplines: neurofysiologie, reumatische aandoeningen en botontwikkeling, mentale afwijkingen, genetische aandoeningen, genterapie voor hemofilie, diabetes, fertiliteit en zwangerschapsproblemen, gastro-intestinale aandoeningen, neurodegeneratieve aandoeningen, cardiovasculaire aandoeningen, kankeronderzoek, in vitro op cellijnen van diverse weefsels afkomstig van proefdieren, parasitologie, virologie, embryologie, enz. De universiteiten houden een databank bij van deze projecten, maar de inhoud van sommige projecten is beschermd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 288
van 13 juni 2008
van **VERA JANS**

Strategisch plan gedetineerden - Studie

In 2007 werd er een studie opgestart aan de KU Leuven aangaande de implementatie van het Vlaams Strategisch Plan Hulp en Dienstverlening aan Gedetineerden. Hierin wordt gekeken naar de kwaliteit en differentiatie van het aan hulp- en dienstverleningsaanbod in de Vlaamse gevangenissen, alsook van de samenwerking tussen de Vlaamse voorzieningen onderling en de tussen de Vlaamse voorzieningen en het gevangenispersoneel. Verder wordt er nagegaan wat de kennis, participatie en waardering van de gedetineerden is over het bestaande dienst- en hulpverleningsaanbod.

De resultaten worden medio 2008 verwacht.

Is de studie van de KU Leuven reeds afgerond?

Zo ja, wat zijn de belangrijkste resultaten van deze studie met betrekking tot de beleidsdomeinen Werk, Onderwijs en Vorming? Welke aanbevelingen, met betrekking tot de beleidsdomeinen Werk, Onderwijs en Vorming, worden er geformuleerd om de implementatie van het strategisch plan bij te sturen in het algemeen en naar participatie en de gebruikerstevredenheid in het bijzonder?

Zo neen, wanneer worden de resultaten van deze studie verwacht?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 288), Anciaux (nr. 156) en Vanackere (nr. 243).

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS
EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 288 van 13 juni 2008
van **VERA JANS**

Het antwoord op deze vraag wordt gecoördineerd door de Vlaamse minister bevoegd voor Welzijn,
Volksgezondheid en Gezin.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 289
van 13 juni 2008
van **JOS DE MEYER**

Onderwijs en ondernemerschap - Initiatieven

Uit cijfers van Unizo blijkt dat in de eerste maanden van 2008 vier procent minder mensen begonnen met een eigen zaak dan in dezelfde periode vorig jaar. De Global Entrepreneurship Monitor (GEM) toont dat de graad van ondernemerschap in Vlaanderen 3,7 procent is. Dit terwijl het Europese gemiddelde 5,17 % is: Nederland scoort 5,2 %, Duitsland 4,4 %.

De sterke relatie tussen toekomstige economische groei en het aantal startende ondernemingen in gedachten houdende, is dit een zorgwekkende trend. En dit in Vlaanderen dat zichzelf graag omschrijft als het land van de kleine en middelgrote ondernemingen.

De Vlaamse overheid nam de voorbije jaren reeds heel wat initiatieven om het ondernemerschap aan te wakkeren. Er werd zelfs een actieplan "Ondernemend Onderwijs" opgezet. Onder meer de uitgebreide studie "Ondernemend leren en leren ondernemen" die in het kader van de actie Accent op Talent in opdracht van het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming door de Koning Boudewijnstichting werd opgesteld eind vorig jaar, is heel leerrijk.

En meer concreet op het terrein zijn er de talloze vormen van mini-ondernemingen, wedstrijden en andere events. Ook het beleidsdomein Economie doet met een rist initiatieven zijn duit in het zakje. Een groot deel van deze projecten blijkt echter wel sterk gericht op het economisch georiënteerd onderwijs.

Bijna al deze activiteiten en initiatieven dragen ongetwijfeld bij tot sensibilisering maar toch lijken ze geregeld ergens in de categorie van extra muuroactiviteiten te blijven hangen: een leuke uitstap, project of "extra" buiten het gewone lesgebeuren om, maar ook niet meer.

1. Zijn de belangrijkste redenen voor de lage graad van ondernemerschap bekend? Wat is de analyse van de minister hierover?
2. Op welke manier wordt de brede waaier aan ondernemerschapsbevorderende initiatieven geëvalueerd? Lijkt een stroomlijning of minstens gebundelde communicatie hierover niet aangewezen?
3. Op welke wijze kan ook het niet-economisch gerichte onderwijs nog meer worden aangesproken? Zou ondernemerschap geen onderdeel van de eindtermen van gelijk welke opleiding moeten zijn?
4. Hoe evalueert de minister de uitvoering en de effecten van het actieplan "Ondernemend Onderwijs"? Op welke termijn zouden we de gunstige effecten van dit plan moeten kunnen zien? Wordt er eventueel een bijsturing voorzien?

5. Ziet de minister in de optiek van de studie van de Koning Boudewijnstichting nieuwe initiatieven, andere invalshoeken om het ondernemerschap te bevorderen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 289 van 13 juni 2008

van **JOS DE MEYER**

Dat Vlaanderen slechter scoort dan het Europese gemiddelde wat betreft de graad van ondernemerschap is een vaststelling die al jaren geldt en ik erken dat dit problematisch is voor de toekomst van Vlaanderen. De voorbije jaren werden daarom tal van initiatieven genomen om deze trend om te buigen.

1. Algemeen wordt aangenomen dat er verschillende redenen zijn waarom de stap naar ondernemerschap niet wordt gezet. De sociale verworvenheden in ons land zorgen ervoor dat Vlamingen doorgaans niet uit noodzaak ondernemer hoeven te worden, en ondernemerschap hoofdzakelijk een positieve keuze is. Een andere mogelijke verklaring van de lage ondernemerschapsgraad is het feit dat Vlamingen minder opportuniteiten zien om een onderneming op te starten. Het GEM-onderzoek geeft aan dat slechts 19% van de Vlamingen in 2007 opportuniteiten zag om binnen de 6 maanden een nieuwe onderneming op te starten. Ook het slechtere economisch klimaat waarin we ons bevinden, zou mee kunnen verklaren waarom de graad van ondernemerschap in de eerste maanden van 2008 nog verder gedaald is. Tot slot speelt de perceptie met betrekking tot ondernemerschap, ondanks verschillende beleidsinitiatieven hieromtrent, nog steeds een belangrijke rol. Het GEM-onderzoek geeft immers aan dat Vlamingen het zelfstandig ondernemerschap nog steeds minder dan andere Europeanen als een wenselijke carrièrekeuze beschouwen.

Om het ondernemerschap in Vlaanderen te stimuleren moeten we ons focussen op de laatste knelpunten. Hiertoe moeten we werken aan de mentaliteit van de burgers, de kennis over de carrièremogelijkheden als ondernemer en aan de juiste vaardigheden. Hierin kan het onderwijs een rol in opnemen.

De studie van de Koning Boudewijnstichting wijst er ook op dat onderwijzers vaak gereserveerd of onverschillig staan tegenover ondernemerschapsonderwijs. Een van de factoren die hierin meespeelt is bijvoorbeeld dat de cultuur binnen onderwijsinstellingen vaak ver af staat van die van ondernemers. Veel leerkrachten en docenten hebben bijvoorbeeld ook weinig affiniteit met het bedrijfsleven en kunnen jonge mensen dan ook moeilijk warm maken voor het ondernemerschap.

2. Het brede aanbod aan ondernemerschapsbevorderende initiatieven is een pluspunt voor de scholen. Scholen hebben de vrijheid om zelf te bepalen op welke manier ze aan ondernemerszin willen werken. De vele initiatieven zorgen ervoor dat scholen een activiteit kunnen kiezen die aansluit bij hun wensen. Een van de doelstellingen van het Actieplan Ondernemend Onderwijs bestaat erin de verschillende initiatieven te stroomlijnen. Via Competento en de Ondernemersklasseweek wordt de communicatie over de verschillende initiatieven gebundeld. Het overkoepelend kenniscentrum Competento ondersteunt de zoektocht naar initiatieven inzake ondernemerschap in het onderwijs door alle informatie te inventariseren en gestructureerd aan te bieden. Met de Ondernemersklasseweek worden het ondernemerschapsonderwijs en de verschillende initiatieven die daarbinnen kaderen jaarlijks extra in de verf gezet.

3. Het niet-economisch gerichte onderwijs meer aanspreken is een werkpunt binnen het Actieplan Ondernemend Onderwijs. Ik ben mij er van bewust dat het in sommige studierichtingen meer werk vraagt om ondernemerschapsonderwijs in te passen in het lessenrooster, dan in andere. De Ondernemersklasseweek kan een rol spelen doordat het in deze week meer vanzelfsprekend is om kennis te maken met ondernemingszin en ondernemerschap en de vakoverschrijdende samenwerking tussen leerkrachten bevorderd wordt. Met de Ondernemersklasseweek richten we ons bewust op alle jongeren, ongeacht hun studierichting.

Werken aan ondernemingszin en ondernemerschap moet inderdaad deel uitmaken van elke opleiding. Een aanpassing van de eindtermen is hiervoor niet noodzakelijk omdat de ondernemerschapscompetenties nu reeds deel uitmaken van de eindtermen. Deze competenties zitten vervat in diverse vakoverschrijdende eindtermen en eindtermen wereldoriëntatie, met name deze van leren leren, sociale vaardigheden, opvoeden tot burgerzin, gezondheidseducatie, milieu-educatie, muzisch-creatieve vorming en technisch-technologische vorming. De VLOR bevestigde in zijn advies van 2004 dat er geen bijkomende eindtermen nodig zijn om aan ondernemingszin te werken.

Uiteindelijk heeft onderwijs tot doel om leerlingen zelfsturend te maken. Deze zelfsturing komt overeen met vaardigheden die je nodig hebt binnen ondernemingszin. Ook creativiteit komt aan bod in deze eindtermen.
4. Samen met de minister van economie zette ik het Actieplan Ondernemend Onderwijs op met de eerste lijnen om de beleidsintenties vorm te geven. Om de effecten van dit Actieplan vast te stellen, moet nog even gewacht worden. Werken aan ondernemerschap vraagt een mentaliteitswijziging, wat slechts geleidelijk kan gebeuren.

De deelnamecijfers aan de ondernemersklasseweek zijn alvast positief. Het aantal deelnemende scholen stijgt jaar na jaar. In 2007 werden 332 scholen bereikt, in de editie van 2008 was dit al toegenomen tot 1023.

Op basis van de resultaten van de studie van de Koning Boudewijnstichting wordt het huidige actieplan bijgestuurd. Het Actieplan zal aangepast en uitgebreid worden met een langetermijnvisie. Hierin zal onder meer nagedacht worden over een doorlopende leerlijn ondernemerschap en hoe er over de verschillende legislaturen heen blijvend kan worden samengewerkt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 290
van 13 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

Filosofieonderwijs - Stand van zaken (2)

Intussen meer dan vijf jaar geleden werd een resolutie goedgekeurd in het Vlaams Parlement “betreffende het aanbieden van degelijk filosofieonderwijs voor iedereen” (Stuk 1138 (2001-2002) – Nr. 3).

Er gebeurde reeds één en ander, en de evolutie van de stand van het filosofieonderwijs werd vooral toegelicht in antwoorden op parlementaire vragen (schriftelijke vraag nr. 172 van 19 september 2003 van Frans Ramon; schriftelijke vraag nr. 215 van 5 juli 2006 van Marijke Dillen). Recentelijk beantwoordde de minister mijn schriftelijke vraag nr. 217 van 17 april 2008 (Websitebulletin publicatiedatum 30-05-2008).

Gezien de onvolledigheid van enkele antwoorden stelde ik volgende vragen graag opnieuw aan de minister.

1. Kan de minister cijfers bezorgen over het aantal scholen waar “wijsgerige stromingen” / “filosofie” wordt aangeboden – telkens vanaf 2003 tot heden?
 - a) Per onderwijsrichting (BSO-TSO-KSO-ASO).
 - b) Onderscheiden naar de verschillende netten.
 - c) Inclusief het onderscheid tussen “wijsgerige stromingen” als keuzevak en als verplicht vak.

De minister gaf in zijn antwoord een overzicht voor het huidig schooljaar, echter geen vergelijking over de jaren heen.

2. In de derde vraag van schriftelijke vraag nr. 217 van 17 april 2008 vroeg ik de minister op welke bevindingen de optie om niet te kiezen voor een aparte discipline of vak – zoals gevraagd in de resolutie – exact gebaseerd is.

De minister verwees in zijn antwoord naar het antwoord van diverse stakeholders dat geformuleerd werd in de schoot van de OCVEFO. Hierin wordt voornamelijk verwezen naar de situatie zoals deze momenteel op het terrein is. Ik mocht echter geen antwoord ontvangen over de bevindingen die leiden tot de visie van de minister om niet te kiezen voor een aparte discipline of vak.

Ik had graag vernomen op welke studies, adviezen, enzovoort de minister zijn visie stoelt.

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 290 van 13 mei 2008

van **PIET DE BRUYN**

1.

Aantal scholen met vak "wijsgerige stromingen" of "filosofie"								
		Schooljaar						
Net	Ond.-vorm	2001-2002	2002-2003	2003-2004	2004-2005	2005-2006	2006-2007	2007-2008
VRIJ	ASO	13	16	31	31	22	22	18
	KSO	1	1	2	2	2	2	2
	TOT	14	17	33	33	24	24	20
GO	ASO	10	12	32	31	13	14	11
	KSO	0	0	0	0	0	0	0
	TOT	10	12	32	31	13	14	11
TOT		24	29	65	64	37	38	31

2. Om te beginnen wordt in de resolutie geenszins gesteld dat filosofie als vak dient ingevoerd te worden.

Reden om het vak filosofie niet in te voeren heeft onder meer te maken met het gegeven dat ik geen voorstander ben van het isoleren van een dergelijk verplicht vak in de basisvorming. Door zich te beperken tot een eigen vakgebied wordt net de universele kracht van het allesoverstijgend kritisch denken teniet gedaan.

Een goed geïntegreerde aanpak biedt juist heel wat kansen om duidelijke dwarsverbanden te leggen tussen de verschillende vakgebieden: het begrip oneindigheid hoeft zich niet te beperken tot een louter wiskundig begrip, economie kan dan niet langer zonder de ethische dimensie behandeld worden, de introductie in de diverse wetenschapsdisciplines zal oog moeten hebben voor een leren in samenhang, in een breed samenwerkingsverband.

Filosofie is een wijze van denken die leerlingen vertrouwd maakt met het gebruik, het nut en de creatie van concepten en reflecteren in hun dagelijks bestaan. Doorheen de basisvorming wordt deze wijze van denken naast de wetenschappelijke en de artistieke aangeleerd. In alle vakken en via vakoverschrijdende activiteiten verwerven leerlingen concepten en leren ze afstandelijk en op een metaniveau naar de dingen kijken. De ervaring van diversiteit is in onze samenleving een basisgegeven geworden en beïnvloedt op ingrijpende wijze het denken.

Daarom is ook de diversiteit in ons denken van uitzonderlijk belang en pleit ik voor een bewustere aandacht voor de ontwikkeling van het filosofisch denken naast de ontwikkeling van het wetenschappelijk en artistiek denken in ons onderwijs. Deze gedachte neem ik mee in de ontwikkeling van de blauwdruk voor het SO.

Dit alles kadert in een visie waarin leren niet langer een optelsom is van lessentabellen, schoolvakken en gescheiden systemen. Het gaat hier om het uittekenen van studieprofielen en een weloverwogen clustering van de leergebieden en –domeinen per studierichting. Zomaar een vak toevoegen roept onmiddellijk de vraag op welk vak er dan moet verdwijnen of inleveren: L.O., wetenschappen, economie, gedragswetenschappen, talen...? De bestaande 'lessencanon' is

het resultaat van langdurige maatschappelijk processen om naar evenwicht te zoeken in de basisvorming. Daaraan sleutelen vraagt een grondige bezinning en een zeer groot maatschappelijk draagvlak.

Evenzeer bepleit ik in de lijn van de UNESCO verklaring dat filosoferen in het onderwijs essentieel neerkomt op 'de stelselmatige poging om zo goed mogelijk gebruik te maken van onze rationele/redelijke/kritische vermogens om de problemen en vraagstukken die rijzen tengevolge van ons bestaan als mens aan te pakken'. En dit hoeft niet gereduceerd worden tot één vakdiscipline.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 291
van 17 juni 2008
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode

Op 24 maart 2006 keurde de Vlaamse Regering de doelstellingennota in het kader van de open coördinatiemethode in het Vlaamse gelijkekansenbeleid goed.

Die nota bundelde de voorstellen voor strategische en operationele doelstellingen die alle Vlaamse ministers op vlak van gelijke kansen in de periode 2005-2006 hadden ingediend. Tegelijk met de doelstellingennota werd de nieuwe Commissie Gelijke Kansen opgericht met vertegenwoordigers uit de dertien beleidsdomeinen. Die commissie zou in het najaar van 2007 de lopende actieplannen evalueren. Ook werd verwacht dat ze in een tweede ronde actieplannen zou kunnen indienen.

De open coördinatiemethode is een heel nieuwe methodiek, die bij haar aantreden door de minister van Gelijke Kansen werd ontwikkeld. Met die ingrijpende methode wil de minister beleidsinitiatieven met betrekking tot gelijke kansen bij andere Vlaamse ministers stimuleren. Dat heeft geleid tot een globale doelstellingennota en tot actieplannen. Een goed gelijkekansenbeleid lijkt inderdaad zowel een inclusief als een integraal beleid te moeten zijn.

Na de fase van de afspraken, de doelstellingen en de actieplannen lijkt het tijd om de eerste resultaten te meten. De open coördinatiemethode loopt inmiddels toch al meer dan twee jaar.

1. Wat waren de doelstellingen en de actieplannen van de minister voor de eerste ronde, en welke resultaten hebben zij opgeleverd?

Zijn er verslagfiches beschikbaar?

2. Welke nieuwe actieplannen heeft de minister in het kader van de tweede ronde?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 86, Van Mechelen nr. 172, Vandenbroucke nr. 291, Anciaux nr. 159, Bourgeois nr. 120, Keulen nr. 186, Van Brempt nr. 219, Vanackere nr. 244, Crevits nr. 757, Ceysens nr. 91).

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS
EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 291 van 17 juni 2008
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 292
van 17 juni 2008
van **CINDY FRANSSSEN**

Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode

Het Vlaamse gelijkekansenbeleid stelt zich tot doel achterstand(en) te voorkomen of te compenseren. Het richt zich daarbij in het bijzonder op het bestrijden van achterstellings- en uitsluitingsmechanismen die veroorzaakt worden door gender, seksuele oriëntatie en ontoegankelijkheid. Het wil deze zichtbaar en bespreekbaar maken, ze bestrijden en de totstandkoming van nieuwe dergelijke mechanismen voorkomen.

De Vlaamse overheid past in het Vlaamse gelijkekansenbeleid de open coördinatiemethode toe. De diverse actieplannen worden om de twee jaar vastgelegd. Tegen 1 december 2007 moesten de nieuwe actieplannen (met de looptijd van 1 januari 2008 tot en met 31 december 2009) opgemaakt zijn.

1. Kan de minister een overzicht geven van de nieuwe actieplannen – die tegen december 2007 opgemaakt moesten zijn – die betrekking hebben op zijn/haar beleidsdomein?
2. Hoeveel middelen voorziet de minister hiervoor (per actieplan)?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 87, Van Mechelen nr. 173, Vandenbroucke nr. 292, Anciaux nr. 160, Bourgeois nr. 121, Keulen nr. 187, Van Brempt nr. 220, Vanackere nr. 245, Crevits nr. 758 en Ceysens nr. 92).

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS
EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 292 van 17 juni 2008
van **CINDY FRANSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door mevrouw Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 294
van 20 juni 2008
van SVEN GATZ

Vrije software in het onderwijs - Stand van zaken

Scholen die met succes ICT willen gebruiken in hun lessen, hebben nood aan degelijke basisinfrastructuur. Kwaliteitsvolle software mag daarbij niet over het hoofd worden gezien. Zo staat te lezen in een brochure over vrije software in het onderwijs.

De software waarover scholen beschikken, is uitgebreid en divers. Reeds lang hebben commerciële softwareleveranciers de weg naar de scholen gevonden. De keuze van software blijft echter een zaak van de school en de leerkracht. Wat velen nog niet weten, is dat er ook een ruim aanbod van vrije software of openbronsoftware bestaat. Het is software waarvan de makers de broncode ter beschikking stellen en hun auteursrechtelijke bescherming gebruiken om aan die broncode een licentie te koppelen die vrij gebruik toelaat. Daardoor mag men die software kosteloos en zonder uitdrukkelijke toelating op een onbeperkt aantal computers gebruiken, aanpassen, verspreiden en integreren met andere software.

Met de brochure “Vrije software in het onderwijs” probeerde het departement Onderwijs in juni 2005 deze software bekend te maken bij directie, leerkrachten en ICT-coördinatoren. De gids is dan ook een eerste stap om scholen te sensibiliseren en te ondersteunen om vrije software als alternatief te gebruiken, omdat deze software het potentieel heeft om de softwareontwikkeling radicaal te veranderen, zoals de minister aankondigde op mijn eerdere vraag over het beleid rond informatie- en communicatietechnologie voor het onderwijs (Handelingen C119 – OND 10 – 24 februari 2005, blz. 32-34).

Verder werd eind 2005 een cd-rom met vrije software verspreid bij de scholen.

Software mag geen belemmering zijn voor ontwikkeling. Toch verneem ik nog klachten van ouders over het softwaregebruik in scholen (en in de thuisomgeving van leerlingen). Omdat in de huidige situatie mensen worden uitgesloten die het zich niet kunnen veroorloven bepaalde software te betalen, of die worden gestimuleerd om bepaalde software illegaal te gebruiken.

Veel leerkrachten gaan er immers nog steeds van uit dat iedereen per definitie MS Windows gebruikt. Dit vormt problemen wanneer leerlingen bijvoorbeeld een huiswerk meekrijgen met oefeningen, waarbij enkel een link (bv. via een website van de school) wordt opgegeven naar MS Windows. Wanneer leerlingen thuis werken met Linux of Mac als sturingsprogramma schept dit moeilijkheden.

1. Zijn er reeds resultaten bekend van het aantal scholen dat, naast commerciële software, ook gebruik maakt van openbronsoftware?
2. Worden scholen aangespoord om ouders ook te informeren over het bestaan van vrije software?

3. Worden er, naast de infobrochure en de gelanceerde cd-rom (in 2005), verdere stappen ondernomen om scholen te stimuleren, in hun lessen, op websites of op intranet, naast commerciële software ook vrije software aan te bieden?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 294 van 20 juni 2008

van SVEN GATZ

1. De sensibiliseringscampagne had tot doel vrije software beter bekend te maken bij de scholen. Ik beschik niet over onderzoeksgegevens om na te gaan in welke mate scholen nu meer dan voorheen vrije software gebruiken. Uit recente cijfers van het Katholiek Secundair Onderwijs (Computerapparatuur- en programmatuur in het Vlaams Katholiek secundair Onderwijs, 2008, Brussel: VVKSO) blijkt evenwel dat een kleine 10% van schoolservers draait op LINUX als besturingssysteem. 16% van alle katholieke secundaire scholen gebruikt een open source leeromgeving (Dokeos of Moodle). Momenteel wordt een ICT-monitor ontwikkeld door de universiteiten van Gent en Leuven. Dit instrument moet mij toelaten om diverse ICT-indicatoren – waaronder infrastructuur en gebruik ervan – op te volgen. Ik verwacht pas tegen eind 2008 een afgewerkt en gevalideerd instrument.
2. Idealiter wordt van elke commercieel softwarepakket dat op school gebruikt wordt een vrije variant aangeboden aan de leerlingen. Maar hierin speelt de visie en verantwoordelijkheid van de school een belangrijke rol. Ik wil m.b.t. dit aspect een belangrijke kanttekening maken bij de mogelijkheden van de overheid om vrije software in te voeren. De overheid kan immers wel sensibiliseren zodat scholen (en via hen ook de ouders) het brede softwareaanbod van vrije software leren kennen, het is uiteindelijk aan de scholen zelf om te bepalen welke software het best past in hun pedagogisch project. Daarbij mag ook niet uit het oog verloren worden dat het overgrote deel van de leerlingen thuis bepaalde softwarepakketten gebruikt. Aan de scholen dus de moeilijke opdracht om enerzijds leerlingen in voldoende mate vertrouwd te maken met mogelijke alternatieven, en anderzijds hen toch de vaardigheden aan te leren waardoor ze gebruik kunnen maken van de meest courante softwarepakketten.

Hierbij moeten de nieuwe vakoverschrijdende eindtermen en ontwikkelingsdoelen een ondersteuning zijn. Daarbij is bewust gekozen voor een meer generieke omschrijving van ICT-competenties waarover leerlingen van het basis- en de 1ste graad van het secundair onderwijs moeten beschikken. Deze bredere competenties laten hen toe op een veilige, bewuste en verantwoorde manier met ICT om te gaan, los van het softwarepakket waarmee gewerkt wordt. Dat is een verschil met vroegere oefeningen om basiscompetenties ICT vast te leggen, waarbij men vooral de focus legde op de technisch-instrumentele vaardigheden die dikwijls niet los van een bepaald softwarepakket kunnen gezien worden. Op die manier laten we scholen makkelijker toe te kiezen voor minder courante softwarepakketten en geven we leerlingen de competenties om met een bredere waaier aan software te kunnen werken.

3. Na de sensibiliseringscampagne was het mijn bedoeling om vrije software een meer structurele plek te geven in het onderwijs. Om dit te realiseren werden na de eerste sensibiliseringsfase volgende initiatieven genomen.

Een belangrijk initiatief is de portaalsite www.klascement.net. Deze portaalsite heeft tot doel zoveel mogelijk kwaliteitsvolle digitale leerobjecten vrij aan te bieden. Binnen de Klascement databank werd een Creative Commons licentie geïmplementeerd. Dit heeft tot gevolg dat het gros van de 5600 leerobjecten (software, documenten, interactieve oefeningen en links) in

Klascement via zo'n vrije licentie verspreid worden. Klascement breidt ook de databak vrije software nog steeds verder uit. Zie ook: <http://www.klascement.net/vrijesoftware/>

Voor leermiddelen die met overheidsmiddelen gefinancierd worden, geldt dat zij - indien mogelijk - onder een open licentie (nl. Creative Commons) ter beschikking gesteld worden. Dit is o.a. het geval met leerobjecten die door REN Vlaanderen gecreëerd worden. Ook de BIS-cursussen voor de volwasseneneducatie worden ontsloten via open standaarden (SCORM, LOM) en onder een Creative Commons licentie. Het gaat daarbij om 70 schriftelijke cursussen, 51 e-learningcursussen in html-formaat en 5.000 illustraties. De ontsluiting van deze BIS-leerobjecten gebeurt momenteel door Klascement.

Ten slotte is er ook binnen de nascholing nog steeds veel aandacht voor vrije software. REN Vlaanderen biedt elk jaar nieuwe opleidingen aan in het gebruik van vrije software toepassingen. Voor het komende schooljaar (2008-2009) zijn o.a. volgende cursussen geprogrammeerd:

- Gebruik van Joomla als geïntegreerde web2.0 toepassing
- Gebruik van syntax, formulieren en berichten in PHP voor schoolnetwerken
- Beheer/installatie PHP, Apache, MySQL (beginners – gevorderden)
- Dynamische webpagina's met PHP en MYSQL
- Didactisch gebruik van de Moodle elektronische leeromgeving
- Interactieve oefeningen maken met JClic
- Gebruikerscursus Geogebra
- Aan de slag met Wikipedia in de les Nederlands
- Dokeos gebruiken in taalvakken

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 296
van 20 juni 2008
van **GINO DE CRAEMER**

Opleidingen voor knelpuntberoepen - In- en uitstroom

Gezien de moeilijkheden die bepaalde sectoren kennen om geschikte arbeidskrachten te vinden, komt het erop aan zoveel mogelijk kandidaten naar de zogenaamde knelpuntopleidingen toe te leiden en de uitstroom naar deze vacatures te verhogen. Ondanks de uitbreiding van het aanbod blijkt het aantal starters in knelpuntopleidingen het afgelopen jaar gedaald.

Uit het antwoord op een schriftelijke vraag (nr. 225 van 24 april 2008, Websitebulletin publicatiedatum 12-06-2008) over knelpuntopleidingen blijkt dat het aanbod arbeidsmarktgerichte opleidingen voor knelpuntberoepen zowel in absolute als relatieve cijfers is gestegen. Ten opzichte van 2005 is het aandeel knelpuntopleidingen in 2007 met 3,28 % gestegen, waarvan 2 % stijging in het aandeel knelpuntopleidingen die VDAB zelf beheert.

Niettegenstaande de toename van het aantal opleidingen, blijkt dat het aantal starters in knelpuntopleidingen de afgelopen drie jaar met bijna 10 % is gedaald. Terwijl er in 2005 nog 37.513 mensen een opleiding startten, was dit in 2007 nog 34.318.

1. In een vorig antwoord werd cijfermateriaal bezorgd over het aanbod, het aantal gestarte opleidingen en de uitstroom naar werk na het beëindigen van een (knelpunt)opleiding.

Heeft de minister ook zicht op eventuele uitval tijdens de opleiding? Kan hij meedelen hoeveel gestarte cursisten hebben afgehaakt tijdens de opleiding en hoeveel er de opleiding volledig hebben voltooid?

Heeft de minister zicht op de oorzaak van eventuele uitval? Indien mogelijk een overzicht voor de laatste jaren en naar leeftijdscategorie.

2. Ondanks de stijging van het aanbod en de grote vraag naar arbeidskrachten voor diverse sectoren, blijkt het aantal gestarte cursisten bij knelpuntopleidingen de afgelopen jaren gedaald.

Wat is volgens de minister hiervan de oorzaak? Acht hij het nodig dan wel mogelijk het aantal starters te verhogen?

3. De uitstroompercentages naar werk na het beëindigen van een (knelpunt)opleiding blijken te verschillen naargelang de leeftijdscategorie waartoe de cursist behoort.

Hoe verklaart de minister deze verschillen?

Hoe denkt de minister de uitstroom naar werk bij oudere mensen te verhogen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORDop vraag nr. 296 van 20 juni 2008
van **GINO DE CRAEMER**

1. Hierna wordt een overzicht gegeven van het aantal stopgezette knelpuntopleidingen ingedeeld naar leeftijd:

- jongeren: geen 25 jaar
- middengroep: 25 tot 50 jaar
- ouderen: 50 jaar of meer
- alle leeftijden

Voor zowel de gevolgde finaliteitsopleidingen gericht naar knelpuntenberoepen als functiegerichte opleidingen gericht naar knelpuntenberoepen¹ worden voor alle stopgezette opleidingen vanaf 1 januari 2005 tot en met september 2007 de reden van stopzetting weergegeven, alsook de procentuele uitstroom naar werk voor de stopgezette opleidingen, gemeten zes maanden na de stopzetting.

In dit overzicht worden 10 verschillende redenen van stopzetting weergegeven. De verschillende stopzettingscodes zijn als volgt gedefinieerd:

ST_AR	Stopzetting administratieve redenen	De klant gaat over naar een opleiding bij derden . Zijn opleiding wordt administratief stopgezet door VDAB en opnieuw opgestart door de derde
ST_GR	Stopzetting geldige reden	Indien de klant de opleiding stopt wegens een geldige reden bvb. verhuis van klant en opleiding kan niet verdergezet worden.
ST_KL	Stopzetting door klant	In 2006 werd deze code vervangen door de bovenstaande code ST_GR.
ST_OR	Stopzetting ongeldige reden	Indien de cursist de opleiding stopt wegens een ongeldige reden. De cursist is frequent afwezig zonder het opleidingscentrum hiervan op de hoogte te stellen. Transmissie wordt opgestart
ST_OT	Stopzetting orde en tucht	De cursist houdt zich niet aan het huishoudelijk reglement 1. Eerste verwittiging door moduleverantwoordelijke; kopie trajectbegeleider. 2. Tweede verwittiging: voorstel tot onderzoek of tot stopzetting door moduleverantwoordelijke. 3. De moduleverantwoordelijke overhandigt de mededeling stopzetting aan de campusmanager; de campusmanager beslist over stopzetting opleiding. 4. De klantenconsulent start TRANSMISSIE
ST_MU	Stopzetting mutatie	De opleiding wordt in een ander VDAB-competentiecentrum verdergezet.
ST_TR	Stopzetting technische redenen	De opleiding wordt stopgezet omwille van langdurige onderbreking of omwille van technische redenen vb. verhuis/verbouwing van het competentiecentrum.

¹ Finaliteitsopleidingen leiden naar een beroep zoals bvb. de opleiding tot boekhouder of hulpboekhouder. Functiegerichte opleidingen leiden naar een welbepaalde functie in een bedrijf zoals bvb. de opleiding sociale wetgeving en loonberekening.

ST_ZK	Stopzetting langdurige ziekte	De opleiding wordt stopgezet omdat de reïntegratie van de cursist in de opleiding niet meer mogelijk is(bvb 6 maanden ziekte)
ST_ON	Stopzetting ongeschikt	De opleiding wordt stopgezet omdat blijkt dat de cursist toch niet geschikt is, ondanks voorafgaande testings van diverse aard.
ST_TW	Stopzetting tewerkstelling	De opleiding wordt stopgezet wegens tewerkstelling van de cursist.

In deze tabel leest men voor elke reden van stopzetting het aantal stopgezette opleidingen af. Ook wordt weergegeven wat de procentuele doorstroom naar werk was zes maanden na de stopzetting in de vooropgestelde periode. Er werden dus 1597 opleidingen stopgezet door jongeren wegens tewerkstelling en daarvan blijkt dat 73,73% zes maand na de stopzetting doorgestroomd zijn naar werk; met andere woorden nog steeds aan het werk waren.

De verhouding tussen het aantal stopgezette opleidingen en het aantal voltooide opleidingen wordt weergegeven in het antwoord op vraag 3.

tabel met detail van de stopgezette knelpuntopleidingen naar leeftijd				
	Stopgezette finaliteitsopleidingen met link naar beroep		Stopgezette functiegerichte opleidingen	
	aantal	Uitstroom %	aantal	Uitstroom %
jongeren				
AR Administratieve regeling	56	54,76%	29	36,84%
GR door klant- geldige reden	509	39,60%	208	46,29%
KL Door de klant	111	42,00%	13	40,00%
MU Wegens mutatie	478	59,85%	67	51,28%
ON Wegens ongeschiktheid	520	36,85%	67	37,70%
OR door klant - ongeldige reden (+A8)	301	38,13%	22	60,00%
OT Wegens orde en tucht	604	36,75%	52	46,81%
TR Wegens technische reden	394	37,88%	66	38,98%
TW Wegens tewerkstelling (tijdens opl)	1.597	73,73%	576	77,55%
ZK Wegens langdurige ziekte	464	31,19%	83	33,33%
	Stopgezette finaliteitsopleidingen met link naar beroep		Stopgezette functiegerichte opleidingen	
	aantal	Uitstroom %	aantal	Uitstroom %
middengroep				
AR Administratieve regeling	62	47,62%	67	25,00%
GR door klant- geldige reden	820	37,28%	746	40,26%
KL Door de klant	178	37,97%	27	28,57%
MU Wegens mutatie	668	55,28%	274	41,18%
ON Wegens ongeschiktheid	1.028	34,55%	216	31,38%
OR door klant - ongeldige reden (+A8)	271	39,61%	49	32,61%
OT Wegens orde en tucht	453	30,47%	87	36,00%
TR Wegens technische reden	758	37,97%	229	36,96%
TW Wegens tewerkstelling (tijdens opl)	2.808	76,21%	1.736	73,79%
ZK Wegens langdurige ziekte	1.330	27,20%	435	24,59%

	Stopgezette finaliteitsopleidingen met link naar beroep		Stopgezette functiegerichte opleidingen	
	aantal	Uitstroom %	aantal	Uitstroom %
ouderen				
AR Administratieve regeling	3	100,00%	3	0,00%
GR door klant- geldige reden	47	31,43%	70	36,92%
KL Door de klant	9	33,33%		
MU Wegens mutatie	29	42,86%	16	27,27%
ON Wegens ongeschiktheid	61	20,75%	23	28,57%
OR door klant - ongeldige reden (+A8)	7	83,33%	2	50,00%
OT Wegens orde en tucht	14	33,33%	2	0,00%
TR Wegens technische reden	39	38,89%	18	26,67%
TW Wegens tewerkstelling (tijdens opl)	118	65,49%	123	72,81%
ZK Wegens langdurige ziekte	57	26,42%	22	15,00%
	Stopgezette finaliteitsopleidingen met link naar beroep		Stopgezette functiegerichte opleidingen	
	aantal	Uitstroom %	aantal	Uitstroom %
alle leeftijden				
AR Administratieve regeling	121	52,87%	99	27,27%
GR door klant- geldige reden	1.376	37,94%	1.024	41,25%
KL Door de klant	298	39,33%	40	32,26%
MU Wegens mutatie	1.175	56,85%	357	42,19%
ON Wegens ongeschiktheid	1.609	34,76%	306	32,59%
OR door klant - ongeldige reden (+A8)	579	39,33%	73	41,18%
OT Wegens orde en tucht	1.071	34,06%	141	39,52%
TR Wegens technische reden	1.191	37,97%	313	36,82%
TW Wegens tewerkstelling (tijdens opl)	4.523	75,04%	2.435	74,63%
ZK Wegens langdurige ziekte	1.851	28,19%	540	25,49%

2. De actuele grote vraag naar arbeidskrachten voor diverse sectoren staat tegenover een krimpend aantal werkzoekenden. Soms wordt zelfs de term “ opdrogende arbeidsreserve” gehanteerd. Dit betekent helemaal niet dat vanuit het tewerkstellingsbeleid geen acties worden ondernomen naar deze steeds kleiner wordende groep van werkzoekenden in Vlaanderen. De sluitende aanpak voor werkzoekenden en de specifieke toeleidings- en begeleidingsacties worden door de VDAB verder uitgevoerd. Dit houdt in dat via een getrapt begeleidingsmodel de werkzoekenden begeleid en gecoacht worden in hun zoektocht naar werk en dat bijgevolg niet alle werkzoekenden daarom in aanmerking komen voor een knelpuntopleiding. De globale oorzaak van de daling van het aantal cursisten dat een opleiding gericht op knelpuntvacatures start, ligt dus bij de kleiner wordende werkzoekendenpopulatie in Vlaanderen.

Aantal gestarte opleidingen (per kalenderjaar binnen cluster van M19) - gegevens eind april '08

	knelpuntopleidingen met link naar beroep	functiegerichte knelpuntopleidingen	alle knelpuntopleidingen	ondersteunende opleidingen	alle opleidingen binnen cluster van M19
2005	23.052	14.461	37.513	42.614	80.127
2006	23.321	12.990	36.311	41.455	77.766
2007	22.568	11.750	34.318	39.413	73.731

Aantal unieke cursisten met gestarte opleidingen (per kalenderjaar binnen cluster van M19) - gegevens eind april '08

	knelpuntopleidingen met link naar beroep	functiegerichte knelpuntopleidingen	alle knelpuntopleidingen	ondersteunende opleidingen	alle opleidingen binnen cluster van M19
2005	17.569	10.740	26.059		30.298
2006	17.199	9.882	25.181		29.454
2007	16.303	9.046	23.451		27.540

Aandeel unieke cursisten met gestarte opleidingen (per kalenderjaar binnen cluster van M19) - gegevens eind april '08

	knelpuntopleidingen met link naar beroep	functiegerichte knelpuntopleidingen	alle knelpuntopleidingen	ondersteunende opleidingen	alle opleidingen binnen cluster van M19
2005	57,99%	35,45%	86,01%		100,00%
2006	58,39%	33,55%	85,49%		100,00%
2007	59,20%	32,85%	85,15%		100,00%

Uit bovenstaande tabellen kan geconcludeerd worden dat niettegenstaande het aantal werkzoekenden dat in de loop van een kalendermaand minstens één opleiding opstart (binnen de cluster die relevant is voor de knelpuntopleidingen) daalt van 80.127 (in 2005) tot 73.731 (in 2007) er toch een stijging opgemerkt kan worden van 57.99 % (in 2005) naar 59.20 % (in 2007) van het aandeel van werkzoekenden dat minstens een knelpuntopleiding met link naar een beroep heeft opgestart (in vergelijking met het aantal werkzoekenden dat minstens één opleiding heeft opgestart uit de cluster relevant voor de knelpuntopleidingen).

Uit bovenstaande tabellen kan geconcludeerd worden dat het aantal starters in knelpuntopleidingen minder snel gedaald is tussen 2005 en 2007 in vergelijking met het totaal aantal starters (-2% tov -7,5%).

- Op basis van dezelfde leeftijdsindeling die werd gebruikt in het antwoord op vraag 1, wordt in onderstaande tabel een overzicht gegeven van de voltooide (uitgevoerde) en afgehaakte (stopgezette) opleidingen.

Uit deze tabel blijkt dat verhoudingsgewijs het aantal stopzettingen afneemt met de leeftijd. De VDAB verklaart dit vanuit zijn ervaring met oudere cursisten. Hoe hoger de leeftijd van de werkzoekenden hoe bewuster en gericht men met het volgen van een opleiding omgaat.

De uitstroomresultaten laten een ander beeld zien. Hoe lager de leeftijd van de cursist, hoe hoger de uitstroom naar werk. Deze vaststelling kan enerzijds verklaard worden vanuit de nog steeds bestaande perceptie op de arbeidsmarkt van oudere werkzoekenden. Anderzijds zijn er ook de effecten van het jeugdwerkplan en de vaststelling dat jongeren gemakkelijker dan ouderen ingaan op het tewerkstellingsaanbod vanuit de uitzendsector.

Tabel met opdeling tussen voltooide (uitgevoerde) en afgehaakte(stopgezette) knelpuntopleidingen naar leeftijd				
	finaliteitsopleidingen met link naar beroep		functiegerichte opleidingen	
jongeren	aantal	Uitstroom %	aantal	Uitstroom %
uitgevoerde opleidingen	15.875	64,47%	6.677	60,31%
stopgezette opleidingen	5.034	51,05%	1.183	60,84%
alle beëindigde opleidingen	20.909	60,94%	7.860	60,41%
	finaliteitsopleidingen met link naar beroep		functiegerichte opleidingen	
middengroep	aantal	Uitstroom %	aantal	Uitstroom %
uitgevoerde opleidingen	30.299	60,05%	22.287	53,67%
stopgezette opleidingen	8.376	50,18%	550	53,53%
alle beëindigde opleidingen	38.675	57,71%	22.837	53,64%
	finaliteitsopleidingen met link naar beroep		functiegerichte opleidingen	
ouderen	aantal	Uitstroom %	aantal	Uitstroom %
uitgevoerde opleidingen	2.156	51,01%	1.611	42,11%
stopgezette opleidingen	384	43,41%	279	49,01%
alle beëindigde opleidingen	2.540	49,86%	1.890	43,18%
	finaliteitsopleidingen met link naar beroep		functiegerichte opleidingen	
alle leeftijden	aantal	Uitstroom %	aantal	Uitstroom %
uitgevoerde opleidingen	48.330	61,04%	30.575	54,27%
stopgezette opleidingen	13.794	50,30%	2.012	54,92%
alle beëindigde opleidingen	62.124	58,44%	32.587	54,38%

De verhoging van de uitstroom naar werk bij oudere mensen is niet eenvoudig. Een volgehouden inspanning van alle betrokken arbeidsmarktactoren, inclusief van de werkgevers, is nodig.

Dit beleid is in volle ontwikkeling en wordt waar mogelijk systematisch verbeterd. Zo onderzoekt de VDAB momenteel de mogelijkheid om een experiment op te zetten waarbij de 50 + clubs nog nauwer samenwerken met de competentiecentra. Bedoeling is om via een maatgerichte aanpak cursisten na hun opleiding vanuit een bewust en helder zicht op hun eigen competenties in knelpuntvacatures tewerk te stellen.

Daarnaast levert de VDAB inspanningen om de contacten met het bedrijfsleven te intensifiëren en te professionaliseren via zijn regionale accountwerking en op deze wijze de tewerkstelling van oudere cursisten te bevorderen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 297
van 23 juni 2008
van **GINO DE CRAEMER**

ICT-vacatures - Opleidingen

Volgens recente cijfers van de VDAB behoren informatici tot de vijf belangrijkste knelpuntberoepen. 26 % van de vacatures in de informatie- en communicatietechnologie (ICT) zou niet ingevuld raken. Volgens Agoria telde de Belgische economie in juni 2007 zo'n 14.000 vacatures voor banen in de ICT-sector.

De werkgeversfederatie schoof een aantal maatregelen naar voor en pleitte er onder meer voor om oudere werknemers langer op de markt te houden. Daarnaast werd samen met de VDAB een proefproject opgezet waarbij nagegaan werd of werkzoekenden die zich aanmelden voor ICT-banen, er ook echt voor in aanmerking komen.

Naast de grote vraag naar gespecialiseerde informatici, is er in het algemeen een versnelde technologische ontwikkeling op het vlak van informatica en internet. Vooral voor oudere werkzoekenden en werknemers is het niet evident zich hieraan aan te passen of in de evoluerende kennismaatschappij bij te benen. Er valt ook heel wat te zeggen voor aangepaste voorlichtingsprogramma's en opleidingen inzake informatica en technologie voor oudere werknemers, werkzoekenden en senioren.

1. Kan de minister een actueel overzicht geven van het aantal werkaanbiedingen in de ICT-sector?

Hoeveel vacatures werden de afgelopen jaren aangeboden en hoeveel raakten daarvan ingevuld?

Heeft de minister zicht op de gemiddelde termijn alvorens een vacature wordt ingevuld?

2. Slaagt men erin oudere werknemers in de sector langer op de markt te houden? Wat wordt vandaag ondernomen om (oudere) werkzoekenden naar jobs in de ICT-sector toe te leiden?

Wat zijn de resultaten van het proefproject met de VDAB en hoe evalueert de minister deze?

Is het mogelijk oudere werknemers nog om te scholen en voor te bereiden voor een job in de ICT of zijn de eisen te hoog?

3. Wat wordt vandaag ondernomen om (oudere) werknemers in het algemeen bij te scholen en vertrouwd te maken met de ontwikkelingen op het vlak van informatica en technologie? Dekkt het aanbod de vraag? Waar liggen de accenten? En acht de minister bijsturing dan wel nieuwe initiatieven nodig?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 297 van 23 juni 2008
van **GINO DE CRAEMER**

1. In de periode mei 2007 tot april 2008 werden bij de VDAB 9129 ict-jobs ontvangen in het normaal economisch circuit.
Hiervan werden er 81% vervuld. Eind april 2008 waren er 1850 openstaande ict-jobs in het normaal economisch circuit.
Het arbeidsreserve niet werkende werkzoekenden bedroeg toen 1488, waarvan een vierde 50-plussers namelijk 374 personen.

De mediaan van de vervullingstijd voor een vacature in de informaticasector is 42 dagen. De gemiddelde duur om een ICT-vacature beheerd door de VDAB in te vullen is 40 dagen met een minimum van 24 dagen en een maximum van 60 dagen. De invullingstijd ligt lager wanneer het gaat over functies als EDP-manager, data-beheerder, analist-programmeur of netwerkspecialist. Deze invullingstijd wordt langer als het gaat over functies als systeembeheerders, analist-informatica, projectleiders informatica of instructeur-informatica.

2. Door de VDAB worden er verschillende maatregelen (zoals 50+clubs en tewerkstellingspremie) ondernomen om werkzoekende 50-plussers aan een baan te helpen maar deze zijn niet specifiek voor de ict-sector. De VDAB levert inspanningen om de contacten met het bedrijfsleven, dus ook naar de ict-bedrijven, te intensifiëren en te professionaliseren via zijn regionale accountwerking en op deze wijze de tewerkstelling van ook oudere cursisten te bevorderen. Ook wordt de aanwerving van oudere werknemers in alle sectorconvenanten die de Vlaamse regering heeft afgesloten met sectorale sociale partners, meer gepromoot.

VDAB organiseerde een proefproject met Agoria, de federatie van de technologische industrie, dat een veel ruimere doelgroep dan de oudere werknemers viseerde. Hierbij werd eveneens de medewerking ingeschakeld van Cevora, het opleidingscentrum voor de bedienden van het ANPCB, en INOM-Bedienden.

Het doel van deze screening was de "informaticatalenten" onder de werkzoekenden te ontdekken en hen, indien nodig, de gewenste aanvullende opleiding te laten volgen. De screening bestond uit een motivatiegesprek, gevolgd door tests om het technische profiel van de kandidaat-informaticus te bepalen. De VDAB had vier profielen gekozen waarvoor er duidelijk een tekort op de arbeidsmarkt bestaat: ontwikkelaar, netwerkbeheerder, helpdeskmedewerker en pc-technicus. Tot slot volgden nog specifieke tests per profiel om de vaardigheden van de kandidaten en hun eventuele opleidingsbehoeften te bepalen.

Alle niet-werkende werkzoekenden die eind augustus 2007 waren ingeschreven in een ict-beroep, werden gescreend om na te gaan of ze over de nodige competenties beschikten om in de ict-sector te werken. Deze groep omvatte 3716 werkzoekenden. Voor 421 personen uit deze groep werd het ict-beroep geschrapt. Van de resterende 3295 waren er 1206 aan het werk, 608 niet meer beschikbaar voor de arbeidsmarkt en 962 werkzoekenden behielden het ICT-beroep na screening. (Deze werkzoekenden die over voldoende kwalificaties beschikten, kregen gedurende 3 maanden vacatures toegestuurd. Bleef deze actie echter zonder resultaat, dan werden de werkzoekenden gescreend. Dit mondde uit op 2 acties: bijkomende opleiding of schraping uit

het beroep.) 268 werkzoekenden zijn bezig met een andere actie. Het gaat hier over opleidingen zowel binnen de informaticasector, als binnen handel en administratie en social profit. Een aantal volgt ook een jobclub. 251 werkzoekenden werden niet bereikt en werden verder opgevolgd door de trajectbegeleider.

Niet alle ict-bedrijven plaatsen hun vacatures bij de VDAB wat een handicap betekent om een gericht beleid te voeren. In het verlengde van het project zal een specifieke website worden opgestart waarlangs ict-vacatures van Agoria-bedrijven naar de VDAB vacaturebank worden doorgestuurd.

De mogelijkheid om oudere werknemers om te scholen en voor te bereiden voor een job in de ict-sector is reëel. De verantwoordelijkheid om werknemers bij te scholen ligt echter in de eerste plaats bij de bedrijven en bij de sectorale sociale partners. Ik stel vast dat de sociale partners uit de verschillende sectoren en zeker uit de technologische sectoren, zeer veel inspanningen doen om op gerichte wijze een beleid van permanente bijscholing voor werknemers te organiseren. Daarbij, denk ik, is de vraag of de eisen te hoog zijn voor oudere werknemers niet relevant. De echte vraag is hoe we met de juiste aanpak, de juiste prikkeling, de juiste planning de talenten van werknemers en in het bijzonder van oudere werknemers kunnen aanboren zodat zij in een gepaste leersituatie de juiste ict-competenties kunnen ontwikkelen om een job in deze of aanverwante sector te kunnen behouden.

3. De beleidslijn die door de VDAB wordt gevolgd vertrekt van de vaststelling dat de ict-beroepen knelpuntenberoepen zijn. De prioritaire doelstelling is daarbij het invullen van deze openstaande vacatures. De accenten voor de ict- sector liggen specifiek op de vier knelpuntenberoepen die voor de bovenvermelde screeningsactie als uitgangspunt werden genomen. Deze beroepen, gedefinieerd op basis van enquêtes van Agoria, zijn namelijk: ontwikkelaar, netwerkbeheerder, helpdeskmedewerker en pc-technicus.

Opleidingen die worden aangeboden door de VDAB in samenwerking met zijn partners zijn er dan ook op gericht werkzoekenden de gevraagde competenties uit deze vier beroepen bij te brengen. Op deze wijze wordt het aanbod aan opleidingen gericht op de noden van de ict-sector.

Deze opleidingen staan open voor alle kansengroepen die aan de vooropgestelde instapvoorwaarden voldoen en dus ook in het bijzonder voor 50-plussers. Bovendien wordt alvorens de opleiding te starten, met de kandidaten de opportuniteit en de slaagkans van de opleiding gekoppeld aan een mogelijke tewerkstelling achteraf, grondig besproken en geëvalueerd.

Er worden, met uitzondering van de klassieke hefboomprojectgroepen waarop bedrijven en sectoren kunnen intekenen, geen bijzondere acties naar werknemers ondernomen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 298
van 23 juni 2008
van **CINDY FRANSSSEN**

Tewerkstelling gehandicapten - Intergewestelijke samenwerking

Het decreet van 11 mei 1999 houdende de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 20 oktober 1998 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waals Gewest betreffende de integratie van personen met een handicap voorziet in de mogelijkheid dat werkzoekenden die woonachtig zijn in Vlaanderen in een instelling gelegen in het Waalse gewest tewerkgesteld worden en omgekeerd.

Dit decreet kan een nuttig instrument zijn voor werkzoekenden die in de buurt van de taalgrens wonen om in een ander gewest tewerkgesteld te worden in een voorziening aldaar.

1. Hoeveel personen met een handicap die wonen in Vlaanderen worden momenteel in het Waalse of het Brusselse gewest tewerkgesteld in een (aangepaste) voorziening in het kader van het decreet van 11 mei 1999?
2. Hoeveel personen met een handicap die woonachtig zijn in het Waalse of Brusselse gewest worden momenteel in het Vlaamse gewest tewerkgesteld in een (aangepaste) voorziening in het kader van het decreet van 11 mei 1999?
3. Voorziet de minster in het nieuwe pakket Vlaamse maatregelen (eenheidsdecreet sociale en beschutte werkplaats, regionalisering arbeidsmarkt, plannen naar harmonisatie van tewerkstellingsmaatregelen voor gehandicapten) een gelijkaardige samenwerking conform bovenvermeld decreet?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 298 van 23 juni 2008
van **CINDY FRANSEN**

Het decreet van 11 mei 1999 houdende de goedkeuring van het samenwerkingsakkoord van 20 oktober 1998 tussen de Vlaamse Gemeenschap en het Waals Gewest betreffende de integratie van personen met een handicap verbindt de betrokken partijen toegang te verlenen aan personen met een handicap die onder bevoegdheid van de andere partij vallen, tot de voorzieningen die ze erkent en subsidieert. Het decreet dateert van de periode vóór de bestuurlijke hervorming in het kader van Beter Bestuurlijk Beleid, waarin de maatregelen voor de tewerkstelling van personen met een arbeidshandicap werden overgeheveld naar het beleidsdomein Werk en Sociale Economie. Concreet voorziet het samenwerkingsakkoord de mogelijkheid dat iedere door het Vlaams Agentschap voor personen met een handicap (het vroegere Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap) erkende persoon met een handicap toegang heeft tot:

- residentiële, semi-residentiële en ambulante zorgvoorzieningen;
 - tewerkstellingsvoorzieningen.
1. Navraag bij VDAB leert ons dat er geen gegevens bekend zijn over het aantal cursisten die een opleiding volgen in gespecialiseerde opleidingscentra in het Waalse of Brusselse Gewest. Zij kunnen niet nagaan of er door het VAPH erkende personen met een handicap tewerkgesteld zijn in beschutte werkplaatsen in het Waalse of Brusselse gewest.
Voor gegevens met betrekking tot de beschutte tewerkstelling verwijs ik naar mijn collega minister Van Brempt.
 2. Navraag bij VDAB leert ons dat er 6 cursisten uit Brussel zijn die een opleiding volgen in de door VDAB erkende gespecialiseerde diensten voor opleiding, begeleiding en bemiddeling (GOB's). Zij zijn erkend door het Vlaams Agentschap voor personen met een handicap (VAPH). Er zijn geen cursisten uit het Waalse Gewest.
Voor gegevens met betrekking tot de beschutte werkplaatsen verwijs ik naar mijn collega minister Van Brempt.
 3. Ik heb samen met de andere betrokken collega's, minister Van Brempt en minister Vanackere een schrijven gericht aan de verantwoordelijke Waalse minister, met de vraag om dit samenwerkingsakkoord aan te passen, rekening houdend met de gewijzigde Vlaamse bevoegdheidsverdeling, de gewijzigde regelgeving met betrekking tot de integratie van personen met een arbeidshandicap op de arbeidsmarkt en de andere aard van werk- en zorgvoorzieningen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 299
van 24 juni 2008
van **PATRICK DE KLERCK**

Hotelsector West-Vlaanderen - Kamerpersoneelstekort

De nood aan kamerpersoneel is zeer hoog bij hotels in West-Vlaanderen. Zeker aan de Kust en in het Brugse bestaat het probleem al enkele jaren, en er is nog geen oplossing in zicht.

Er zijn zelfs Brugse hotels die het onderhoud van hun kamers uitbesteden aan een Brusselse firma, omdat ze geen kamerpersoneel vinden. Andere hotels hebben zelf reeds een project opgestart om kamerpersoneel op te leiden om hun vacatures in te vullen.

De hotelsector kampt duidelijk met een imagoprobleem. In de maand mei alleen al waren er in Brugge 248 vacatures voor hotel- en keukenpersoneel.

De nood aan kamerpersoneel is zo hoog bij de Brugse hotels, dat de belangenvereniging VZW Hotels regio Brugge ervoor pleit om van het beroep een knelpuntberoep te maken. Bovendien zou het statuut van knelpuntberoep het gemakkelijker maken om ook buitenlandse arbeidskrachten te rekruteren.

1. Aangezien het probleem zich vooral in Brugge en in de rest van West-Vlaanderen situeert: zijn er plannen om dit beroep een regionaal statuut als knelpuntberoep toe te kennen?
2. Welke maatregelen neemt de Vlaamse Regering om het beroep aantrekkelijker te maken en het imago van de hotelsector op te krikken?
3. Kan de minister een overzicht geven van het aantal vacatures voor kamerpersoneel in hotels in Vlaanderen per provincie sinds 2000?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORDop vraag nr. 299 van 24 juni 2008
van **PATRICK DE KLERCK**

De hotelsector kampt inderdaad, en zeker voor wat het beroep van kamerpersoneel betreft, met een aanwervingsprobleem. De opkomst en de bloei van de tewerkstelling in het kader van de dienstenequemaatregelen zijn hier zeker niet vreemd aan. De doelgroep voor rekrutering is immers dezelfde voor kamerpersoneel als voor schoonmaak, maar daartegenover staat wel dat enerzijds de arbeidsvoorwaarden voor kamerpersoneel minder aantrekkelijk zijn (weekendwerk, werk tijdens de vakantieperiodes, deeltijdse contracten, contracten van bepaalde duur, ...) en anderzijds ook het gebruikelijke loon voor kamerpersoneel lager ligt dan voor schoonmaakpersoneel.

1. Het beroep van "kamerpersoneel" is opgenomen op de meest recente lijst van knelpuntberoepen. Dit is de lijst die gebaseerd is op de analyse van de vacatures van 2007 – en dus de toestand begin 2008 weergeeft – en die medio april 2008 gepubliceerd werd door de VDAB. Kamerpersoneel zal ook als knelpuntberoep vermeld worden op de regionale lijsten, niet alleen voor de regio's Brugge, Kortrijk-Roeselare en Oostende-Westhoek, maar ook voor de regio Antwerpen.
Er dient hierbij wel opgemerkt dat de bovengenoemde lijst van knelpuntberoepen niet gehanteerd wordt bij de aanvraagprocedure voor het bekomen van een arbeidsvergunning. Hiervoor wordt teruggegrepen naar de lijst die door de Vlaamse Overheid op 18.05.2006 in het Belgisch Staatsblad is gepubliceerd. Deze lijst van 113 knelpuntberoepen werd opgesteld in overleg met de leden van het beheerscomité van de VDAB en de sectoriële sociale partners. Het is echter niet opportuun om deze lijst alsnog aan te passen aangezien de overgangsmaatregelen m.b.t. het vrij verkeer van werknemers binnen de EU ten laatste opgeheven worden op 1 mei 2009.
2. De basisstudierichtingen in het secundair onderwijs die voorbereiden op een job in de hotel (en restaurant) sector komen wel in aanmerking voor een premie voor opleidingen die tot de invulling van knelpuntberoepen leiden (ong. 236 €). Dat gebeurt sinds een drietal jaren.
3. Van 2000 tot 2007 heeft de VDAB volgend aantal vacatures (uitgedrukt in jobs) binnen het normaal economisch circuit (zonder interim) voor het beroep van kamerpersoneel ontvangen:

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Antwerpen	45	70	48	74	51	45	28	39
Vlaams Brabant	12	26	38	44	19	27	20	20
West Vlaanderen	309	267	280	281	254	185	259	283
Oost Vlaanderen	30	24	28	21	32	23	26	38
Limburg	25	23	17	9	9	19	14	28
	421	410	411	429	365	299	347	408

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 300
van 24 juni 2008
van **SABINE POLEYN**

Samenwerking met Noord-Frankrijk - Onderwijs

Op 24 maart 2006 keurde de Vlaamse Regering de strategienota ten aanzien van Noord-Frankrijk goed. Voor de opmaak van de strategienota werd in grote mate teruggegrepen naar het beleidsplan ten aanzien van Noord-Frankrijk dat de provincie West-Vlaanderen in november 2002 had aangenomen en waarin het belang, de beperkingen en kritische succesfactoren van de grensoverschrijdende samenwerking waren opgesomd, evenals de doelstellingen voor de belangrijkste beleidsdomeinen.

Op het vlak van onderwijs werden vanuit de Vlaamse overheid niet onmiddellijk nieuwe initiatieven aangekondigd of gevraagd en werd verwezen naar de bestaande contacten met de Académie de Lille, in samenwerking met de Nederlandse Taalunie.

1. Waaruit bestaat de samenwerking met de Académie de Lille?
2. Worden voor de toekomst nieuwe initiatieven gepland? Zo ja, welke?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 300 van 24 juni 2008
van **SABINE POLEYN**

1. De samenwerking met de Académie de Lille verloopt via de Nederlandse Taalunie. Het beleid van de Taalunie is er vooral gericht op de optimalisering van de kwaliteit van het onderwijs Nederlands, in het basis-, het secundair en het volwassenenonderwijs. De Taalunie wil dat de maatregelen die zij neemt om het onderwijs te bevorderen, aansluiten bij het beleid dat ter plaatse wordt gevoerd. Daarom neemt ze beslissingen voor ondersteuning steeds samen met de lokale overheden of overheidsdiensten. Hiertoe is in Noord-Frankrijk een samenwerkingsverband aangegaan, 'Comité Directeur' genaamd, waarin le Rectorat de Lille, l'Inspection Académique du Nord en de algemeen secretaris van de Taalunie zitting hebben. Periodiek wordt een meerjarenplan vastgesteld waarbinnen projecten kunnen worden opgezet op het gebied van docentenvorming, leermiddelen, voorlichting en promotie. De Cellule Néerlandais (onderdeel van de Inspection Académique du Nord- en Pas-de-Calais) voert het beleid uit.

2. Op dit ogenblik wordt op 75 basisscholen en 30 middelbare scholen in de regio's Nord en Pas-de-Calais Nederlands onderwezen aan 7.500 leerlingen. Dat ligt niet voor de hand, want het Nederlands staat normaal niet op het programma van de lagere school in Frankrijk. Op 17 maart jl. werd de samenwerkingsovereenkomst tussen de Nederlandse Taalunie en de onderwijsinstanties van Noord-Frankrijk verlengd tot 2010. Voor deze periode zijn de drie nieuwe prioriteiten
 - het bevorderen van het onderwijs van het Nederlands op secundaire scholen;
 - het ontwikkelen van pedagogische methoden en het beoordelen van de taalvaardigheden van leerlingen aan de hand van het gemeenschappelijk Europees referentiekader voor talen in het basis- en secundair onderwijs;
 - het opzetten van internationale uitwisselingsprogramma's in het basis- en secundair onderwijs, zowel fysiek als virtueel, tussen Nederlandse, Belgische en Franse onderwijsinstellingen. Tevens zullen leerlingen van beroepslyceums dankzij de samenwerking extra werkervaring kunnen opdoen tijdens een bedrijfsstage.

De volledige tekst van het Convenant van 17 maart 2008 is te vinden op de website van de Nederlandse Taalunie, op

http://taalunieversum.org/taalunie/nederlands_op_scholen_in_aangrenzende_taalgebieden/

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 301
van 24 juni 2008
van **SABINE POLEYN**

Hogescholen - Kennisvalorisatie

Hogescholen vervullen een cruciale rol in kennisvalorisatie. De West-Vlaamse hogescholen willen daartoe de aanwezige kennis optimaal ontsluiten ten behoeve van het regionaal KMO-netwerk.

Daarom ondernam Resoc Zuid-West-Vlaanderen in samenwerking met het ondernemerscentrum, het innovatiecentrum en de West-Vlaamse hogescholen een drietal jaar geleden het project kennisvalorisatie. Dit project is gericht op valorisatie van de afstudeerwerken van de hogeschoolstudenten in KMO's en kleine non-profitorganisaties.

1. Wordt de kennisvalorisatie structureel geïntegreerd en gefinancierd binnen de onderwijsopdracht van de hogescholen?
2. Worden er voldoende uren ten behoeve van de docenten voorzien voor valorisatiegerichte begeleiding van de afstudeerwerken?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 301 van 24 juni 2008
van **SABINE POLEYN**

1. Kennisvalorisatie kan beschouwd worden als een element in de opdracht inzake wetenschappelijke of maatschappelijke dienstverlening van de hogeronderwijsinstellingen. Hoe de instellingen dit aanpakken, en of zij dit bijvoorbeeld koppelen aan de onderwijsopdracht door de afstudeerwerken voor kennisvalorisatie in te zetten, behoort tot de autonomie en het eigen beleid van elke hogeschool. Voor de eventuele financiering daarvan kan een hogeschool gebruik maken van de werkingsmiddelen die zij uit de eerste geldstroom genereert. In die eerste geldstroom wordt, zoals bekend, in de regel niet met afzonderlijke ("gekleurde") deelenvolpess gewerkt. Dat is dus ook niet het geval voor initiatieven inzake kennisvalorisatie. Waar de verwevenheid tussen onderwijsopdracht en kennisvalorisatie groot is, is die scheiding ten andere ook niet altijd duidelijk te maken.

Via andere financieringsbronnen wordt kennisvalorisatie, waarbij eventueel ook eindwerken en afstudeerproeven kunnen worden ingeschakeld, uiteraard wel gestimuleerd. Ten aanzien van de professioneel gerichte opleidingen en de kennis die in deze departementen en vakgroepen opgebouwd wordt, zijn er de PWO-middelen (projectmatig wetenschappelijk onderzoek). Via hun academisch gerichte opleidingen en/of via de associatie hebben de hogescholen toegang tot TETRA (Technologie Transfer door Instellingen voor Hoger Onderwijs) voor de financiering van toegepast onderzoek, het programma voor het strategisch basisonderzoek (SBO) waarop de hogescholen in een samenwerkingsverband met een andere O&O-actor (bedrijf of een universiteit) kunnen intekenen e.d.

2. Ook dat wordt door de hogescholen autonoom ingevuld. Aangezien binnen eindwerken vaak de kiem wordt gelegd voor verdere valorisatie van opgedane kennis en vooral de hogescholen interesse hebben om het potentieel voor valorisatie beter te benutten, hebben zij er alle belang bij daar voldoende in te investeren, onder andere via een intensieve begeleiding door docenten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 302
van 24 juni 2008
van **KATHLEEN HELSEN**

Studiefinanciering - Belastbaar inkomen en hypothecaire aftrek

Met deze schriftelijke vraag wil ik een mogelijk probleem voorleggen op een terrein waar federale fiscale reglementering en Vlaamse onderwijsreglementering inzake studiefinanciering elkaar ontmoeten.

In de federale fiscale regelgeving wordt bepaald wat het gezamenlijk belastbaar gezinsinkomen is. Belangrijk daarbij is dat bepaalde fiscale aftrekken rechtstreeks gedaan worden ten aanzien van het belastbaar inkomen, met een bepaalde belastingvermindering als gevolg. Andere fiscale voordelen gebeuren niet in de vorm van zo'n aftrek van het belastbaar inkomen, maar komen tot stand doordat een bepaald bedrag mag worden afgetrokken van de verschuldigde belasting zelf. In het laatste geval vermindert het gezamenlijk belastbaar inkomen niet met mogelijke negatieve gevolgen in verband met het al of niet recht hebben op studiefinanciering.

1. Worden hypothecaire kredieten van vóór 2005 fiscaal anders behandeld dan hypothecaire kredieten vanaf 2005 met mogelijk een negatief gevolg inzake het recht op studiefinanciering voor die meer recente kredieten?
2. Zo ja, is dat een gevolg van een wijziging in de federale fiscale wetgeving of van een wijziging in de Vlaamse regelgeving inzake studiefinanciering?
3. Als die ongelijkheid inzake recht op studiefinanciering bestaat, is die dan billijk of is die net een reden om een bijsturing te doen in de Vlaamse regelgeving?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 302 van 24 juni 2008
van **KATHLEEN HELSEN**

- 1-2. Het recht op studiefinanciering is inkomensgerelateerd: enkel gezinnen met een bescheiden inkomen, komen in aanmerking voor een toelage. Om de financiële draagkracht vast te stellen, wordt gebruik gemaakt van de federale fiscaliteit. Enkel op die manier kunnen we immers op een systematische wijze over objectieve en gecontroleerde inkomensgegevens beschikken. Uiteraard worden hier door de regelgeving over studietoelagen correcties op aangebracht, om een nog accurater beeld te vormen over die draagkracht. Zo wordt bvb. gewerkt met een puntentelling, zodat gezinnen met meerdere kinderen in het hoger onderwijs een hoger inkomen mogen hebben en toch nog in aanmerking kunnen komen voor een studietoelage. Wanneer federale belastingsvoordelen toegekend worden, kunnen deze een impact hebben op de omvang van het gezamenlijk belastbaar inkomen. Op zijn beurt hebben die federale beslissingen dus ook een impact op het recht op studiefinanciering, aangezien het belastbare inkomen als beoordelingscriterium gebruikt wordt.

Vanaf 1 januari 2005 is er een nieuwe federale fiscale regelgeving in werking getreden voor hypothecaire kredieten die na deze datum worden afgesloten. Het belangrijkste verschil met leningen die voor 1 januari 2005 afgesloten werden, is dat de hypothecaire interest- en kapitaalsaflossingen én de hypothecaire schuldsaldo-verzekeringen (d.i. een levensverzekering om de terugbetaling het hypothecair krediet te waarborgen bij vooroverlijden) samen in één aftrekbare belastingskorf terechtkomen, die als belastingsvoordeel van het gezamenlijk belastbaar inkomen afgetrokken wordt.

In de oude fiscale regeling, die van toepassing blijft op hypothecaire kredieten gesloten vóór 2005, wordt er eveneens een belastingsvoordeel toegekend voor de kapitaalsaflossingen en betaalde levensverzekeringspremies, doch in de vorm van een aftrek van de verschuldigde belasting en niet als een aftrek van het gezamenlijk belastbaar inkomen.

Het is niet mogelijk om een eenduidig antwoord te geven op de vraag of de nieuwe federale fiscale regeling gezinnen die na 2005 een hypothecair krediet hebben afgesloten, benadeelt op het vlak van studiefinanciering. Dit hangt immers af van allerlei factoren, zoals de omvang van het kadastrale inkomen, het geleende bedrag, de interestvoet, en het feit of er gekozen werd voor een eenmalige of een periodieke betaling van de premie voor de schuldsaldo-verzekering. In de meeste gevallen zullen hypothecaire leningen van na 2005 vermoedelijk leiden tot een gunstiger resultaat op het vlak van studiefinanciering.

3. Zoals ik al eerder zei, zijn de inkomstgegevens die de fiscus aanreikt het enige middel om op een objectieve manier de financiële draagkracht van een gezin in te schatten. Die objectieve inschatting is echter maar objectief te noemen, voor zo ver alle gezinnen gelijk behandeld worden. Ik zal mijn administratie de opdracht geven om samen met de FOD Financiën de verschillen tussen beide fiscale stelsels verder uit te klaren, en te onderzoeken welke stappen ondernomen kunnen worden om deze verschillen weg te werken. Het is alleszins belangrijk dat een eventuele bijsturing van de regelgeving niet leidt tot complexe berekeningen, aangezien dit ons een stap verder weg zou brengen van een verdere vereenvoudiging van de toekenning van studiefinanciering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 303
van 25 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

Snelle internetverbinding onderwijsinstellingen - Stand van zaken

In de Beleidsbrief Onderwijs en Vorming “Beleidsprioriteiten 2007-2008” (<http://vlaamsparlement.be/docs/stukken/2007-2008/g1404-1.pdf>) stelt de minister dat hij ervoor wil zorgen dat elk klas- of leslokaal over een snelle internetverbinding kan beschikken.

Ook verwijst de minister naar het federale I-lineprogramma waarbij onderwijsinstellingen tegen gunsttarief op een snelle internetverbinding kunnen worden aangesloten.

Als knelpunt werd aangehaald dat de technische capaciteit van de I-line niet voldeed aan de behoefte aan bandbreedte van onderwijsinstellingen. De minister zou daarom in de loop van het schooljaar 2007-2008 samen met de relevante partners onderzoeken hoe de breedbanddienstverlening kan worden verbeterd.

1. Zijn er nog scholen die niet beschikken over een breedbandverbinding?
2. Heeft men er zicht op hoeveel klas- of leslokalen tijdens het schooljaar 2006-2007 over een snelle internetverbinding beschikken? Zo ja, kan de minister de vergelijking maken met het huidige schooljaar?
3. Op welke wijze tracht de minister onderwijsinstellingen te stimuleren om ieder klas- of leslokaal te voorzien van een snelle internetverbinding?
4. Werd de technische capaciteit van de I-line aangepast aan de behoefte aan breedband van de onderwijsinstellingen?
5. Aangezien het einde van het schooljaar 2007-2008 nadert: met welke partners onderzocht de minister de optimalisatie van de breedbanddienst?

Wat zijn de bevindingen van dit onderzoek?

Welke maatregelen denkt de minister te kunnen nemen op basis van dit onderzoek?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 303 van 25 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

1. Op basis van de gegevens die ik van Belgacom ontvangen heb, waren er – binnen het I-line programma - in mei 2008 nog 629 ISDN-lijnen toegekend aan Vlaamse scholen. ISDN-technologie kan niet als breedband beschouwd worden. Dat cijfer moet wel in het juiste perspectief geplaatst worden. Sommige scholen maakten reeds de overstap naar ADSL, maar hielden voor bepaalde activiteiten daarnaast hun ISDN-lijn. De facto hebben alle scholen de mogelijkheid om over te stappen van ISDN naar ADSL.
2. Ik beschik niet over gegevens om een vergelijking te maken over verschillende schooljaren heen. Momenteel wordt een ICT-monitor ontwikkeld door de universiteiten van Gent en Leuven. Dit instrument moet mij toelaten om diverse ICT-indicatoren – waaronder breedband infrastructuur – op te volgen. Ik verwacht pas tegen eind 2008 een afgewerkt en gevalideerd instrument. We beschikken niet over een actueel overzicht van de breedbandpenetratie in Vlaamse scholen. De laatste overzichtsgegevens dateren reeds uit 2004 (evaluatie van het ICT-infrastructuurprogramma). De cijfers voor breedbandinternettoegang lagen toen al vrij hoog. In het BO gebruikte (in 2004) 83,19% van de scholen breedbandtechnologie, in het SO 83,81%. Op één na alle Centra voor Basiseducatie beschikten in 2004 over breedbandtechnologie. Verwacht mag worden dat die situatie intussen verbeterd is. Uit gegevens van het VVKSO (VVKSO-enquête 2006) weten we dat 85,9% van het computerpark in het Katholiek Secundair Onderwijs via een breedbandverbinding op het internet is aangesloten. Kabeltoegang en ADSL zijn ongeveer evenredig verdeeld.
3. Het voornaamste project binnen Onderwijs is het I-line programma van de federale overheid. De federale telecomwet verplicht de overheid immers om scholen (en daarnaast bibliotheken en ziekenhuizen) tegen gunstarief aan te sluiten op (breedband)internettoegang. Dit programma wordt door departement mee uitgevoerd. Daarnaast kunnen de scholen middelen uit het ICT-infrastructuurprogramma gebruiken om extra bandbreedte aan te kopen. Momenteel wordt onderzocht hoe er extra bandbreedte kan worden gegenereerd bovenop het I-line aanbod.
4. Neen, Belgacom is door de federale regering als enige aanbieder van de I-line uitgekozen. Het overheidsbedrijf beslist autonoom over de technische specificaties van het I-line product. De nieuwe telecomwet van 13 juni 2005 laat in principe meerdere aanbieders toe tot het I-line aanbod maar er is tot op heden geen Koninklijk Besluit dat uitvoering geeft aan de nieuwe wettelijke bepaling. Het technisch profiel dat op dit ogenblik gehanteerd wordt biedt voldoende capaciteit voor basisscholen met relatief beperkte computerparken, maar voor secundaire scholen met gemiddeld 145 PC's en een hoog gebruikspatroon volstaat de I-line-capaciteit niet langer.
5. Er werden tot nu toe gesprekken gevoerd met andere administraties (Media, Cultuur, Wetenschap en Innovatie), met de onderwijskoepels, de telecomsector en met Belnet. Dit waren voornamelijk verkennende gesprekken. Momenteel onderzoekt de administratie verschillende pistes om extra bandbreedte te voorzien, in eerste instantie voor de secundaire scholen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 304
van 25 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

Verkeersopvoeding voor kinderen - Stand van zaken

Terecht gaat de laatste jaren veel aandacht naar verkeersveiligheid, ook naar opleiding en sensibilisering. Het is daarbij belangrijk ook kinderen op jonge leeftijd reeds te wijzen op bepaalde regels, gedragingen en attitudes in het verkeer. Daarom omvatten de eindtermen Wereldoriëntatie voor het lager onderwijs ook enkele eindtermen inzake verkeer en mobiliteit (<http://www.ond.vlaanderen.be/dvo/basisonderwijs/lager/eindtermen/werldorientatie.htm>):

“De leerlingen

- 6.12 kunnen de gevaarlijke verkeerssituaties in de ruimere schoolomgeving lokaliseren.
- 6.13 beschikken over voldoende reactiesnelheid, evenwichtsbehoud en gevoel voor coördinatie en ze kennen de verkeersregels voor fietsers en voetgangers, om zich zelfstandig en veilig te kunnen verplaatsen langs een voor hen vertrouwde route.
- 6.14 tonen zich in hun gedrag bereid rekening te houden met andere weggebruikers.
- 6.15 kennen de belangrijkste gevolgen van het groeiende autogebruik en kunnen de voor- en nadelen van mogelijke alternatieven vergelijken.
- 6.16 kunnen een eenvoudige route uitstippelen met het openbaar vervoer.”

Bij initiële lerarenopleiding voor lager onderwijs wordt in sommige hogescholen uitdrukkelijk aandacht besteed aan het invullen van deze eindtermen, in andere hogescholen niet, zo blijkt.

Er zijn bovendien andere middelen om kinderen te bereiken en te sensibiliseren. Ook in het Vlaams Jeugdbeleidsplan 2006-2009 wordt hier aandacht aan besteed: “De Vlaamse overheid geeft opdracht tot een studie over de relatie tussen verkeersrisico’s en ‘bepaalde’ taakbekwaamheid en ervarings- en leeftijdsgerelateerde factoren. Op deze wijze moet een geobjectiveerd en omvattend beeld van de noden en behoeften van kinderen en jongeren binnen het verkeer kunnen worden vastgelegd en de acties om hieraan te verhelpen worden verbeterd.” (Stuk 636 (2005-2006) – Nr. 1, p. 122)

1. In hoeveel en welke hogescholen wordt in de initiële lerarenopleiding expliciet aandacht besteed aan het onderwijzen van deze eindtermen verkeer en mobiliteit?

Heeft de minister hier inspraak, en op welke manier? Zal hij eventueel initiatieven nemen en hier aandacht voor vragen?

2. Hoe staat het met de kwaliteit van het onderwijs van deze eindtermen in het lager onderwijs?

Wat zijn de ervaringen en conclusies ter zake van de Onderwijsinspectie bij de schooldoorlichtingen?

3. De VSV (Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde) heeft een belangrijke rol inzake het ontwikkelen en verspreiden van een uitgebreid educatief aanbod. Ik vermeld onder meer:
- "Op vier drie twee wielen"
 - "FietsIEfieTS"
 - "Met de klas de straat op"
 - "Van verkeersdag tot verkeersweek"
 - "Meester mag ik op de bel duwen?"
 - "Het educatief schoolvervoerplan"
 - De "verkeersbrevetten" – "Van meestapper tot superstapper"
 - De video/DVD "Kinderen hebben eigen spelregels".

Hoeveel scholen hebben de laatste jaren gebruik gemaakt van de diverse beschikbare educatieve middelen?

Wanneer en hoe worden deze initiatieven geëvalueerd?

4. Hoe staat het met de aangekondigde "studie over de relatie tussen verkeersrisico's en 'beperkte' taakbekwaamheid en ervarings- en leeftijdsgerelateerde factoren"?
5. Eveneens wil de Vlaamse overheid gemeenten stimuleren om verkeerseducatieve routes in te richten (Vlaams Jeugdbeleidsplan 2006-2009, p. 122).

In de Beleidsbrief Jeugd 2006-2007 (Stuk 970 (2006-2007) – Nr. 1, 27 oktober 2006, p. 32) kondigde de minister van Jeugd aan dit soort initiatieven te zullen bespreken bij de gedachtewisseling over het Jaarverslag 2006 Jeugdbeleid en Kinderrechten (24 mei 2007). Dat gebeurde echter niet of alleszins niet in detail (verslag (Stuk 1237 (2006-2007) – Nr. 1).

Vandaar mijn vraag: hoeveel gemeenten hebben dergelijke verkeerseducatieve routes ingericht?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 304), Anciaux (nr. 168) en Van Brempt (nr. 231).

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 304 van 25 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

Het antwoord op deze vraag wordt gecoördineerd door de Vlaamse minister bevoegd voor Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 305
van 27 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

ICT-infrastructuur onderwijsinstellingen - Stand van zaken

In zijn Beleidsnota Onderwijs en Vorming 2004-2009

(<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/stukken/2004-2005/g156-1.pdf>) stelt de minister dat het belangrijk is, om de digitale kloof te dichten, dat scholieren en cursisten beschikken over ICT-infrastructuur en een betere toegang moeten krijgen tot het internet. Via de ICT-monitor wordt de aanwezige ICT-infrastructuur en het gebruik ervan nauwgezet opgevolgd.

Tweejaarlijks worden de scholen en instellingen van het leerplichtonderwijs, het onderwijs voor sociale promotie en de basiseducatie steekproefgewijs bevroegd. Deze bevraging handelt over de aanwezige ICT-infrastructuur (hardware, software en netwerkinfrastructuur) en de internetverbindingen, het gebruik en de integratie ervan in de leercontext, de ICT-vaardigheden van leerkrachten, leerlingen en cursisten en de percepties over het educatieve ICT-gebruik bij relevante actoren.

Op basis daarvan kan worden nagegaan of er behoefte is aan extra financiering. Voor softwarebeleid wordt naar kwaliteitsvolle en betaalbare ICT-oplossingen gezocht zoals de open source software. Het onderwijsveld wordt geïnformeerd over de mogelijkheden die deze bieden. Daarnaast zal het regionale expertisecentrum Vlaanderen de didactische omgang met vrije software integreren in zijn nascholingsaanbod. De ICT-coördinatoren zouden betrokken worden bij de uitwisseling en ondersteuning van vrije software in het onderwijs.

1. Wat zijn de resultaten, met betrekking tot de hierboven aangehaalde deelgebieden, van de laatste steekproefgewijze bevraging bij de scholen en instellingen van het leerplichtonderwijs, het onderwijs voor sociale promotie en de basiseducatie?
2. Concludeerde de minister dat er behoefte is aan extra financiering? Zo ja, hoeveel? Voor welke scholen en/of instellingen?
3. Welke oplossingen kwamen naar voren met betrekking tot kwaliteitsvolle en betaalbare ICT-oplossingen? Op welke wijze werd het onderwijsveld geïnformeerd over de mogelijkheden hiervan?
4. Op welke wijze integreerde het regionale expertisecentrum Vlaanderen de didactische omgang met vrije software in zijn nascholingsaanbod?
5. Op welke wijze werden de ICT-coördinatoren betrokken bij de uitwisseling en ondersteuning van vrije software in het onderwijs?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 305 van 27 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

1. Ik verwijs naar mijn antwoord op uw vraag nr. 303 van 25 juni 2008. Ik heb toen geantwoord dat een ICT-monitor momenteel ontwikkeld wordt door de universiteiten van Gent en Leuven. Hiervoor werd een onderzoeksopdracht toegekend aan de beide universiteiten (promotoren prof. Jan Elen, KUL en prof. Johan Van Braak, UG) via de procedure van het Onderwijskundig Beleids- en Praktijkgericht Wetenschappelijk Onderzoek. De ICT-monitor moet mij toelaten om diverse ICT-indicatoren – infrastructuur, vaardigheden, percepties over ICT-gebruik ,... – op te volgen. Ik verwacht pas tegen eind 2008 een afgewerkt en gevalideerd instrument. We beschikken dus niet over een actueel overzicht van de ICT-statistieken in Vlaamse scholen.
2. Ik heb de studie niet afgewacht om in te spelen op de meest dringende infrastructuurnoden van het onderwijs inzake ICT. Toen vorig schooljaar nieuwe ICT-eindtermen werden ingevoerd heb ik dit laten gepaard gaan met een inhaaloperatie voor ICT-infrastructuur. Er werd in 2006 en 2007 meer dan 38 miljoen euro geïnvesteerd. Met deze middelen konden scholen en centra investeren in zowel hardware als software.

Deze 38 miljoen euro zijn verdeeld over het basisonderwijs, secundair onderwijs, deeltijds kunstonderwijs, de basiseducatie en het volwassenenonderwijs.
3. Zoals ik in mijn ICT-nota “ Competenties voor de kennismaatschappij” heb geschreven, streef ik naar een breed aanbod van softwareoplossingen voor het onderwijs. Zowel commerciële software, vrije (open source) software en freeware hebben daarin hun plaats. Mijn beleid bestaat er uit de scholen een maximaal vrije keuze te garanderen wat het gebruik van software betreft, o.a. door hen te informeren over de mogelijke keuzes die ze hebben. Dit betekent dat we het gebruik van vrije software aanmoedigen, maar ook dat we er voor zorgen dat scholen die ervoor kiezen om gebruik te maken van commerciële software dit aan betaalbare tarieven kunnen doen.

Tijdens deze legislatuur werden een aantal raamovereenkomsten gesloten met Microsoft. Hierdoor kunnen scholen aan bijzonder goedkope tarieven de nodige licenties voor de software van Microsoft huren of kopen. Daartegenover staat dat wij scholen sensibiliseren om geen illegale software op hun computers te gebruiken.

Verder werd er een grootschalige sensibiliseringscampagne opgezet over vrije software. Alle scholen ontvingen een CD-Rom met algemene tools en educatieve vrije softwarepakketten waaronder open office. De CD-Rom bevat een selectie van softwareprogramma's en -toepassingen die bij uitstek bruikbaar zijn in een educatieve context. Deze CD-Rom bestaat in twee versies, een versie voor gebruik binnen een Windows-besturingssysteem en een voor Linux (een vrij besturingssysteem). Deze Linux-versie is een live-CD-Rom waarbij de software geïntegreerd is in een Linux-distributie.

Ten slotte werd een publicatie gemaakt specifiek gericht op het kleuteronderwijs: “ICT, springplank voor de kleuterklas”. Hierin werden diverse commerciële en vrije ICT-toepassingen voor deze doelgroep uitvoerig beschreven.

De scholen werden over deze acties geïnformeerd via diverse wegen: in de eerste plaats via de nieuwskanalen schooldirect, lerarendirect en Klasse, maar ook via de publicaties en CD-Roms die ik zonet heb beschreven. Over de raamovereenkomsten met Microsoft en het ICT-infrastructuurprogramma werd gecommuniceerd via omzendbrieven. Tenslotte werden diverse studiedagen georganiseerd waarop van gedachten werd gewisseld met het onderwijsveld.

4. REN Vlaanderen biedt elk jaar nieuwe opleidingen aan in het gebruik van vrije software toepassingen. Ik verwijs voor een volledig overzicht naar de website www.renvlaanderen.be. Voor het komende schooljaar (2008-2009) zijn o.a. volgende cursussen geprogrammeerd:
 - Gebruik van Joomla als geïntegreerde web2.0 toepassing
 - Gebruik van syntax, formulieren en berichten in PHP voor schoolnetwerken
 - Beheer/installatie PHP, Apache, MySQL (beginners – gevorderden)
 - Dynamische webpagina's met PHP en MYSQL
 - Didactisch gebruik van de Moodle elektronische leeromgeving
 - Interactieve oefeningen maken met JClic
 - Gebruikerscursus Geogebra
 - Aan de slag met Wikipedia in de les Nederlands
 - Dokeos gebruiken in taalvakken

5. Een aantal ICT-coördinatoren werden nauw betrokken bij de voorbereiding van de vrije software sensibiliseringscampagne. Een structureel samenwerkingsverband is er momenteel niet. Ik zie het wel als een belangrijke uitdaging voor de overheid om de dialoog met de ICT-coördinatoren gaande te houden en na te gaan hoe de ICT-coördinatoren structureel ondersteund kunnen worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 306
van 27 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

Zelfdodingpreventie - Scholen

De cijfers zijn helaas genoegzaam bekend: minstens éénmaal per week komt een Vlaamse leerling om het leven door zelfdoding. Naast deze gelukte zelfdodingen staat een nog veel hoger aantal pogingen en gedachten aan zelfdoding. Volgens onderzoekers zou 15 % van de lagereschoolkinderen en 30 tot 40 % van de leerlingen in het secundair onderwijs zelfdodinggedachten hebben.

De Vlaamse overheid is zich terdege bewust van deze preciaire situatie en investeert terecht een ruim budget in de preventie van zelfdoding. Ook de Vlaamse scholen zijn zich in toenemende mate bewust van het feit dat ook zij vroeger of later met de problematiek van zelfdoding geconfronteerd kunnen worden. Helaas moeten we ondanks deze toegenomen bewustwording vaststellen dat nog te weinig scholen ook effectief een beleid ontwikkelen om met suïcidaliteit bij leerlingen om te gaan.

Nochtans is er in Vlaanderen bij heel wat actoren kennis en kunde aanwezig om scholen bij te staan bij het ontwikkelen van een dergelijk beleid. Ik denk dan onder meer aan de volgende initiatieven:

- folder "Leidraad voor leerkrachten" van het Centrum ter Preventie van Zelfdoding (http://www.zelfmoordpreventie.be/downloads/leidraad_voor_leerkrachten.pdf);
- richtlijnen voor het opstellen van een draaiboek "Zelfmoordpreventie bij jongeren voor scholen", ontwikkeld door het Project Zelfmoordpreventie van de Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg (http://www.werkgroepverder.be/h_scholen_draaiboeken_DraaiboekZelfmoordpreventie.pdf);
- duidelijke informatie en praktische tips op de webstek van de Werkgroep Verder (http://www.werkgroepverder.be/h_scholen_algemeen.htm).

1. Onderschrijft de minister het bijzondere belang van het ontwikkelen van en kunnen beschikken over een "suïcidepreventiedraaiboek" in scholen om gepast te kunnen reageren op suïcidaal gedrag van een leerling?
2. Hoeveel scholen beschikken over een dergelijk draaiboek? Kan de minister deze gegevens uitsplitsen per provincie en per schoolnet?
3. Neemt de minister bijkomende initiatieven om scholen te stimuleren tot het ontwikkelen van een eigen draaiboek? Zo ja, waaruit zullen deze initiatieven bestaan?

Zo neen, waarom niet?

4. Wordt ter ondersteuning van de leerkrachten gezorgd voor een ruimere verspreiding van de folder "Leidraad voor leerkrachten"?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 306 van 27 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

1. Ik onderschrijf het belang van preventie van zelfdoding en het gepast reageren op suïcidaal gedrag. Dit moet mijns inziens kaderen in een gezondheidsbeleid voor psychosociaal/mentaal welbevinden in scholen. In zo'n gezondheidsbeleid is er aandacht voor allerlei onderwerpen die met welbevinden te maken hebben zoals middelengebruik, pesten, ...maar bijvoorbeeld ook voor het trainen van sociale vaardigheden en het verhogen van weerbaarheid. In dat beleid is er ook plaats voor goede afspraken in de scholen en tussen scholen en partners die hen daarin kunnen ondersteunen. Een draaiboek voor suïcidepreventie kan een onderdeel zijn van een kwaliteitsvol gezondheidsbeleid voor psychosociaal/mentaal welbevinden.
2. Het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming houdt geen cijfers bij over het aantal scholen dat al een draaiboek voor suïcidepreventie heeft. Ik kan dus ook geen cijfers per provincie weergeven. Het is ook niet de bedoeling dat het Vlaams Ministerie van Onderwijs en Vorming hierop een overzicht zou houden. Het is immers geen verplichting voor scholen om een dergelijk draaiboek te hebben. Scholen ontwikkelen een gezondheidsbeleid op maat van hun leerlingen en kiezen in functie daarvan de thema's waaraan ze willen werken. Om scholen te ondersteunen in het werken aan hun gezondheidsbeleid werd de website www.gezondopschool.be ontwikkeld. Het draaiboek voor suïcidepreventie en de folder voor leerkrachten werden op deze website bekend gemaakt.
3. Voor het werken aan een geestelijk gezondheidsbeleid en meer specifiek de preventie van zelfdoding op scholen werk ik samen met mijn collega bevoegd voor Volksgezondheid. Ik verwijs hiervoor naar de intentieverklaring die ik samen met de minister bevoegd voor Volksgezondheid, de minister bevoegd voor Landbouw en de minister bevoegd voor Jeugd en sport op 26 januari 2006 afsloot om de gezondheid bij de schoolgaande jeugd te bevorderen. Door mijn collega van Volksgezondheid werd in het schooljaar 2007-2008 gewerkt aan een visietekst voor geestelijk gezondheidsbeleid op scholen. Deze visietekst werd in de commissie gezondheidsbevordering van de VLOR besproken en geconcretiseerd. In het schooljaar 2008-2009 zal de commissie gezondheidsbevordering, samen met experts op vlak van psychosociaal/mentaal welbevinden, nagaan hoe de scholen het best kunnen worden ondersteund in de ontwikkeling van een geïntegreerd beleid ter bevordering en ondersteuning van het psychosociaal/mentaal welbevinden van schoolgaande jongeren. Ik wil niet vooruit lopen op de conclusies van het werk van de commissie gezondheidsbevordering en de verschillende experts. Ik kan me wel voorstellen dat, wanneer het nodig zou zijn dat scholen met een draaiboek werken, scholen gestimuleerd zullen worden om daar werk van te maken en dat hen ook aanbevelingen zullen gegeven worden rond wat er in zo een draaiboek het best komt te staan.
4. Er werd, op vraag van het Centrum ter preventie van Zelfdoding, aandacht besteed aan de folder 'Leidraad voor leerkrachten' in Klasse. De link naar de folder is ook opgenomen op de website www.gezondopschool.be. Leerkrachten die willen werken rond het onderwerp van zelfmoord kunnen dus via de website de folder downloaden. Ik ben van mening dat er geen bijkomende initiatieven moeten genomen worden om deze folder bekend te maken.

VLAAMS PARLEMENT
 ▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 307
 van 27 juni 2008
 van **KRIS VAN DIJCK**

Leerlingencijfers gemeenschappen - Telling

In het Vlaams Regeerakkoord lezen we volgende bepaling:

“ELOOISAKKOORD

Wij toetsen de methode, de controle en de analyse die het Rekenhof gehanteerd heeft bij het vastleggen van de leerlingencijfers van de verschillende gemeenschappen, nauwgezet aan de afspraken en uitgangspunten van het Sint-Elooisakkoord.”

Zoals de minister ongetwijfeld weet, vormen de leerlingencijfers de feitelijke verdeelsleutel van de jaarlijkse btw-dotatie over de verschillende gemeenschappen. En dat het om erg veel geld gaat, zal ook wel niemand verbazen. Vorig jaar ging het om een effectieve verwezenlijking van maar liefst 12,288 miljard euro. Dit jaar lees ik in de federale begroting dat men uitgaat van een initiële ontvangst van 13,014 miljard euro te verdelen over de Vlaamse en Franse Gemeenschap (de Duitstalige Gemeenschap valt hier buiten).

Het hoeft dan ook geen betoog dat de correcte telling en controle van de leerlingencijfers erg delicate en communautair gevoelige oefeningen zijn. Gelukkig worden we hierin bijgestaan door het Rekenhof.

Er zijn drie zaken die vragen doen rijzen.

Onlangs vroeg ik de cijfers op bij het Rekenhof m.b.t. de leerlingenaantallen sinds 2000. Ik ontving volgende tabellen.

Leerlingentelling – wet van 23 mei 2000

Gecorrigeerde aantallen

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
VI. Gem								
.	820.637	821.181	821.758	824.352	828.124	828.744	828.738	827.296
Fr. Gem								
.	617.034	620.311	621.349	623.778	627.773	627.736	627.000	625.763
tot.	1.437.671	1.441.492	1.443.107	1.448.130	1.455.897	1.458.485	1.455.738	1.453.059

Correcties door Rekenhof

		2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
VI.	+	0	2	5	8	0	0	0	2
Gem.	-	2	21	15	9	222	46	11	228
Fr.	+	13	17	17	33	9	9	4	0
Gem.	-	39	11	20	12	17	6	12	9

Op mijn vraag waarom er vorig jaar zoveel Vlaamse schrappingen waren, antwoordde de wnd. eerste-auditeur-revisor van het Rekenhof het volgende, en ik citeer:

“Vorig jaar zijn er langs Vlaamse zijde inderdaad 228 leerlingen geschrapt.

Negen leerlingen bleken zowel in het bestand van de Vlaamse Gemeenschap als in het bestand van de Franse Gemeenschap opgenomen te zijn, terwijl zij ten onrechte in het bestand van de Vlaamse Gemeenschap zaten. (Zo waren er ook acht leerlingen die in beide bestanden opgenomen waren maar die uit het bestand van de Franse Gemeenschap moesten worden geschrapt.)

Verder moesten er 219 leerlingen worden geschrapt uit het bestand van de Vlaamse Gemeenschap omdat het leerlingen betrof van twaalf centra voor deeltijdse vorming. Het gaat om vormingsprogramma's die weliswaar in aanmerking komen voor de vervulling van de deeltijdse leerplicht, maar die niet onder de begrippen onderwijs en onderwijsinstelling vallen, zoals bepaald in artikel 2, tweede lid, van de wet van 23 mei 2000. De subsidiëring van deze centra wordt geregeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 8 juli 2005. Ook de Raad van State beschouwt in zijn advies bij dit besluit deze vorming niet als onderwijs. (Deze deeltijdse vorming mag overigens niet verward worden met het deeltijds beroepssecundair onderwijs. De leerlingen van het deeltijds beroepssecundair onderwijs tellen wel mee voor de wet van 23 mei 2000.)”

Kortom, de leerlingen in de CDV's (centra voor deeltijdse vorming) tellen niet mee. Dit lijkt bijzonder vreemd, te meer omdat het kabinet van de minister ze wel degelijk als leerlingen van onderwijsinstellingen beschouwt.

Nu zou men misschien kunnen denken dat 219 leerlingen op een totaal van 827.296 niet veel verschil uitmaken. Niets is echter minder waar, volgens mijn berekening zouden deze 219 leerlingen in de CDV's in 2007 maar liefst 1,85 miljard euro extra inkomsten voor Vlaanderen genereren hebben.

1. Klopt de stelling van het Rekenhof? Waarom rees dit probleem dan niet in 2006 (slechts 11 Vlaamse schrappingen)?

Hoe kan de minister dit probleem verhelpen? Biedt het nieuwe decreet “leren en werken” geen oplossing?

Zal de minister een gesprek aanknopen met het Rekenhof m.b.t. deze problematiek?

2. Een verdere verdieping in deze begrotingsmaterie bracht me tot de vaststelling dat de gehanteerde gecorrigeerde leerlingencijfers niet in overeenstemming te brengen zijn met de effectieve verdeling tussen de Gemeenschappen zoals opgenomen in de federale begrotingen en zoals bepaald door de wet van 23 mei 2000.

Om een voorbeeld te geven. Voor het begrotingsjaar 2007 zou, volgens de gecorrigeerde leerlingencijfers, de Vlaamse Gemeenschap recht hebben op 6,997 miljard euro en de Franse

Gemeenschap op 5,292 miljard euro van de totale federale btw-dotatie van 12,289 miljard euro. In de federale begrotingstabellen zien we echter dat Vlaanderen 7,072 miljard euro ontving en de Franse Gemeenschap 5,217 miljard euro.

Hoe komt het dat deze berekeningen niet kloppen?

3. In de federale Sint-Elooiswet lezen we in Artikel 2 dat “leerlingen die het voorwerp uitmaakten van concurrentieel ophalingen op het grondgebied van de andere Gemeenschap en als dusdanig worden geïdentificeerd, zijn uitgesloten uit de telling.”

Hoeveel leerlingen vielen er sinds 2000 onder deze bepaling? Kan de minister meer duidelijkheid verschaffen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORDop vraag nr. 307 van 27 juni 2008
van **KRIS VAN DIJCK**

1. De stelling van het Rekenhof is gebaseerd op het advies van de Raad van State die deze vormingcentra niet beschouwde als een onderwijsinstelling. De leerlingen ingeschreven in deze vormingscentra mochten dan ook niet meegeteld worden. Het bestand van de Vlaamse Gemeenschap van 2007 bevatte deze leerlingen. Ze werden door het Rekenhof geschrapt. In 2006 werden deze leerlingen niet opgenomen in het bestand.

Het decreet "leren en werken" wijzigt deze situatie als volgt: een deeltijds leerplichtige wordt niet meer ingeschreven in een centrum voor deeltijdse vorming, maar in een centrum voor deeltijds onderwijs. Deze laatste instelling is wel degelijk onderwijs. Dit houdt in dat deze leerlingen vanaf 2008 wel kunnen opgenomen in de bestanden van de Vlaamse Gemeenschap.

2. De Interministeriële Conferentie van Financiën en Begroting (ICFB) die behoort tot de Federale Overheidsdienst Budget en Beheerscontrole staat in voor de juistheid van de berekeningen. Het secretariaat bevindt zich op de Studiedienst van de Federale overheidsdienst van Financiën. Deze dienst kan hierover dan ook het vereiste antwoord geven.
3. Hierbij vindt u de leerlingenaantallen die sinds 2000 het voorwerp uitmaakten van concurrentiële ophaling op het grondgebied van de andere gemeenschap.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	Totaal
Vl. Gem.	159	167	206	187	167	167	138	174	1365
Fr. Gem	162	107	91	70	128	78	107	73	816

Elke gemeenschap identificeert de leerlingen die het voorwerp uitmaakten van een concurrentiële ophaling op het grondgebied van de andere gemeenschap.

Dit gebeurt door een systematische bevraging te doen bij de onderwijsinstellingen gelegen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, in Vlaams Brabant, in Waals Brabant en in de gemeenten palend aan de taalgrens of gemeenten die op hun beurt aan één van deze gemeenten grenzen. Ze dienen hierover een verklaring op eer af te leggen.

Bij de controle gaat het Rekenhof na:

- of de leerlingen die op deze lijsten voorkomen uit de bestanden werden geweerd
- of alle scholen die een verklaring moesten afleggen dit daadwerkelijk deden
- of die leerlingen die werden vermeld in de verklaringen op eer effectief voorkwamen op de lijst die elke gemeenschap aan het Rekenhof had toegezonden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 308
van 27 juni 2008
van SVEN GATZ

Interregionale arbeidsmobiliteit - Anderstaligen

Al geruime tijd is de noodzaak van het aanmoedigen van interregionale arbeidsmobiliteit voor alle betrokken besturen in de Belgische regio's duidelijk: het niet ingevuld krijgen van vacatures in Vlaanderen is een serieuze rem op de economische ontwikkeling van Vlaanderen en België.

Daarom werden er al verschillende inspanningen gedaan om werkzoekenden uit het Waalse gewest en het Brussels hoofdstedelijke gewest te motiveren een arbeidsplaats in te vullen in Vlaanderen.

In de praktijk blijken er toch nog verschillende remmingen voor deze gewenste interregionale arbeidsmobiliteit te bestaan.

Met de websites www.werk.be, www.werkwinkel.be of www.vdab.be worden mensen die de wil hebben om te werken en/of om zich bij- en om te scholen, wegwijs gemaakt. Vanuit het standpunt van de "gemiddelde Vlaming" zullen deze websites zeker een grote hulp zijn, maar wordt er wel voldoende rekening gehouden met de realiteit – anderstalige werkzoekenden of werkzoekenden met een beperkte kennis van het Nederlands? Al deze websites, hoe volledig in hun inhoud ook, zijn nauwelijks tot niet toegankelijk voor deze mensen. De juiste taalopleiding Nederlands vinden of het doorlopen van en reageren op vacatures, is voor hen via deze websites niet evident. Het achterhalen op welke financiële steun zij recht hebben, is dat ook niet. Zij zijn nochtans een belangrijke doelgroep.

Geen van deze websites geeft een bondig overzicht van de modaliteiten om regio-overschrijdend te kunnen werken. Geen van deze websites verwijst overigens naar andere overheden die zich inzetten voor werk en opleiding, bijvoorbeeld die van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest of het Waals Gewest.

De vraag rijst dus of het voornemen om interregionale arbeidsmigratie aan te moedigen, wel zijn weg heeft gevonden naar de praktische toepassingen ervan.

De werkzoekende met een beperkte kennis van het Nederlands kan immers het best zijn weg vinden op een website met een aantal pagina's en verwijzingen in een vereenvoudigd Nederlands, met directe toegang tot opleidingsmogelijkheden. De anderstalige werkzoekende kan in aanvang net zo geholpen worden, met een aantal pagina's en verwijzingen in het Frans, het Engels of een andere taal. De klemtoon op het volgen van opleidingen Nederlands mag hier zeker niet ontbreken.

1. Kan de minister een overzicht geven van de acties en verworven akkoorden tussen Vlaanderen en het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest met betrekking tot interregionale arbeid?

2. Gaat de minister ervan uit dat alle moeite moet worden gedaan om burgers in dit land aan te zetten tot arbeidsparticipatie, ongeacht hun initiële kennis van het Nederlands – dit om de werkgelegenheid in Vlaanderen en bij uitbreiding België, ten volle te ondersteunen?
3. Neemt de minister initiatieven om de vele websites die opleidings- en werkwillenden vooruithelpen ook toegankelijk te maken voor anderstaligen of mensen met een beperkte kennis van het Nederlands?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 308 van 27 juni 2008
van **SVEN GATZ**

1. Samenwerking tussen de regio's is reeds jaren een beleidstopic. In 2003 werd in de werkgelegenheidsconferentie besloten tot het uitwerken van een samenwerkingsakkoord tussen de Gewesten en de Gemeenschappen. Dit resulteerde in het **samenwerkingsakkoord van 24 februari 2005** betreffende de interregionale mobiliteit van de werkzoekenden gesloten tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Waalse gewest, het Vlaamse Gewest, de Vlaamse Gemeenschap, de Duitstalige Gemeenschap en de Franse Gemeenschapscommissie.

Dit samenwerkingsakkoord heeft tot doel bruggen te bouwen tussen de regio's en dit in het belang van de werkgever (aanspreken van een bredere arbeidsmarkt) als van de werkzoekenden (verbreding van de tewerkstellingsmogelijkheden) en bevat afspraken over:

- Informatie-uitwisseling over werkaanbiedingen en het zoeken naar werk;
- Afstemming van beroepen- en functiebenamingen;
- Bevorderen van taalopleidingen en transregionale opleidingen;
- Een sociaal noodplan voor de wederinschakeling van werknemers die het slachtoffer zijn van een collectief ontslag;
- Samenwerking tussen Brussel en de rand rond Brussel.

Op basis van dit akkoord werden een aantal lijnen verder uitgediept en gespecificeerd, zowel in concrete actielijnen als in bijkomende bilaterale akkoorden.

Zo werd door VDAB, Le FOREM, ACTIRIS, Bruxelles Formation en ADG op 3 juli 2007 de vzw Synerjob opgericht. Deze vereniging stelt zich tot doel de krachten te bundelen ten einde beter tegemoet te komen aan de uitdagingen van de verschillende regionale arbeidsmarkten.

Met de oprichting van Synerjob vzw wordt een juridische structuur gegeven aan de jarenlange samenwerking en overleg tussen de verschillende diensten. Zo wisselen de VDAB, Le FOREM en Actiris op basis van vastgelegde criteria werkaanbiedingen automatisch uit sinds juni 2006 en de uitgewisselde vacatures worden op mekaars website gepubliceerd.

Om de interregionale mobiliteit van de werkzoekenden te bevorderen werd een basis voor de geautomatiseerde vacatureuitwisseling opgesteld. Ook kan iedere werkzoekende zich inschrijven als werkzoekende in de andere regio(s). De doelstelling is om op termijn de dossiers van werkzoekenden te kunnen uitwisselen tussen de partnerorganisaties. Deze mogelijkheid wordt momenteel onderzocht door een technische werkgroep in opdracht van SYNERJOB.

Zowel voor taal- als technische opleidingen vinden sinds 2005 o.a. uitwisselingen van cursisten en cursusmateriaal plaats; ook opleidingen voor werkzoekenden uit de andere Gewesten werden aangeboden en doorgevoerd. De genomen initiatieven waren eerder punctueel. Vandaar dat we in het voorjaar van 2008 kozen voor een meer structurele door de opstart van een taalactieplan zowel in samenwerking met Le FOREM als ACTIRIS.

Sinds eind 2005 werken de opleidings- en bemiddelingsdiensten ook samen aan een sociaal noodplan en voeren deze ook samen uit bij collectief ontslag. Bij de start werd er samengewerkt bij grote gewestoverschrijdende herstructureringen/faillissementen (meer dan 250 werknemers). Dit werd dit jaar uitgebreid. Op 16 april 2008 heeft SYNERJOB een bijkomende samenwerkingsovereenkomst tussen de verschillende diensten goedgekeurd. Het is immers niet alleen belangrijk om bij grote collectieve ontslagen werknemers uit een ander gewest op te vangen, maar ook bij kleinere ontslagen hebben werknemers uit een ander gewest recht op een goede dienstverlening. Door deze samenwerkingsovereenkomst wordt vanaf nu ook voorzien in een samenwerking bij dossiers die niet voldoen aan de voorwaarden gesteld in het interregionaal samenwerkingsakkoord, maar waarbij wel werknemers woonachtig in verschillende gewesten betrokken zijn.

Het actieplan Brussel en haar Rand werd verder uitgediept door het **samenwerkingsakkoord van 4 mei 2006** tussen het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, het Vlaamse Gewest en de Vlaamse Gemeenschap. Het concentreert zich op:

- de oprichting van drie Nederlandstalige Werkwinkels in Brussel waarbij de VDAB alsook ACTIRIS zich engageren dat de Brusselse werkzoekenden steeds terecht kunnen bij de Werkwinkels met zowel vragen betreffende werk als op het gebied van opleiding en begeleiding. De Werkwinkels worden financieel gedragen door zowel de VDAB als ACTIRIS. Het **samenwerkingsprotocol van 27 september 2006** tussen ACTIRIS en de VDAB rond de werking van de lokale Werkwinkels in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest en de **overeenkomst van 30 november 2006** tussen de VDAB en Tracé Brussel vzw rond het inhoudelijk aanbod, het beheer en de dagelijkse werking van de Werkwinkels concretiseren deze oprichting. De drie werkwinkels zijn inmiddels actief.
- het impulsprogramma voor taalopleidingen in Brussel. Sinds 2005 wordt jaarlijks 150.000 € vrijgemaakt voor extra taalopleidingen van Brusselse werkzoekenden.
- sociale uitzendkantoren. In dit kader werden in Brussel drie sociale uitzendkantoren aan het werk gezet:
 - Aris Interim cvba met sociaal oogmerk, is een samenwerking tussen ACTIRIS, Febecoop en Daoust Interim
 - Inter S, een samenwerking tussen Randstad Interim, de Mission Locale d'Anderlecht en ACFI-FLAS
 - Instant A, een samenwerking tussen Labor X, JES, T-Interim en Vedior Interim.

Om de interregionale mobilisatie op het terrein verder te bevorderen en te ondersteunen en ook tot interactie te komen met werkgevers en werkzoekenden is het automatische uitwisselen van vacatures onvoldoende. Daarom werden bijkomende acties opgestart. Deze worden voortdurend opgevolgd en bijgestuurd met name op vlak van actieve bemiddeling en ondersteunend taalbeleid (taalactieplan).

Een actieve bemiddeling

Vanuit de vaststelling dat het louter automatisch uitwisselen van vacatures onvoldoende mobiliteit over de taalgrenzen teweeg brengt, werden bijkomende interregionale mobiliteitsacties opgestart, zoals o.a. de actieve bemiddeling. Hierbij worden Vlaamse vacatures overgemaakt aan de andere bemiddelingsdiensten. Bij de selectie van vacatures wordt rekening gehouden met het profiel van werkzoekenden die in de andere regio beschikbaar zijn. Vervolgens worden werkzoekenden geselecteerd en actief toegeleid naar deze vacatures. De zogenaamde actieve bemiddeling kan ook plaatsvinden via de formule van jobdatings. Jobdatings organiseert men wanneer één of meerdere bedrijven een zeker volume van vacatures kan aanbieden. Intensieve sollicitatiegesprekken worden dan gevoerd met Waalse en Brusselse werkzoekenden. VDAB ondersteunt via sollicitatietraining, IBO, IBO-taal, opleiding, stage of jobcoaching.

De manier waarop de actieve bemiddeling wordt uitgewerkt verschilt naargelang de regio's. Zij gaat altijd samen daar waar nodig met het oog op taalondersteuning die volledig gericht is op werk. Aan elke persoon die betrokken is bij de actieve bemiddeling en die het nodig heeft, zal een taalopleidingsaanbod worden aangeboden. In het aanbieden van taalopleidingen wordt rekening gehouden met de taalkennis van de kandidaten en de al dan niet aanwezigheid van een concreet tewerkstellingsperspectief.

Samenwerking VDAB en FOREM

In het voorjaar van 2008 werd tussen VDAB en FOREM een nieuw actieplan uitgewerkt dat enerzijds moet uitmonden in een kwantitatieve (her)inschakeling van de Waalse werkzoekenden op de Vlaamse arbeidsmarkt, anderzijds in een verhoging van de kwalitatieve effecten van de reeds ondernomen acties.

Er werden drie objectieven geformuleerd:

- FOREM gaat 50.000 werkzoekenden mobiliseren;
- FOREM en VDAB gaan samen 9.000 werkzoekenden in een mobiele arbeidsreserve opnemen;
- FOREM en VDAB gaan samen 5.000 vacatures actief beheren.

Op 13 mei 2008 zijn drie "gemengde teams" bestaande uit 29 VDAB- en 29 FOREM-medewerkers gestart.

De teams staan in voor de actieve bemiddeling. Dit betekent enerzijds het zoeken en valideren van vacatures, anderzijds de samenstelling en beheer van een mobiele Waalse arbeidsreserve van 9.000 werkzoekenden.

De "mobiliteitsconsulenten" van Le FOREM hebben volgende opdrachten:

- o balans opmaken van de situatie en een actieplan opstellen voor elk van de Waalse mobiliteitskandidaten welke bereid zijn in Vlaanderen te gaan werken;
- o uitwerken van mini-CV's en competentiefiches;
- o realiseren van bijkomende tests en/of gerichte opleidingen en ondersteuning bij de inschrijving via de site van de VDAB;
- o sensibiliseren rond het belang van de inschrijving via de site van de VDAB (iedere bij de VDAB ingeschreven werkzoekende komt bij voorbeeld in aanmerking voor vacaturematching).

Opleiders van de VDAB en Le FOREM hebben de opdracht de technische en/of taalkundige competenties na te gaan (complementaire tests) en eventuele remediëring- en opleidingsacties te realiseren.

De VDAB-consulenten hebben de opdracht de Waalse werkzoekenden in te schrijven in Vlaanderen en de automatische online matching te laten lopen voor deze werkzoekenden. De Waalse werkzoekenden worden begeleid door de mobiliteitsconsulenten die een beroep kunnen doen op de VDAB of Le FOREM voor ondersteunende opleidingen en taalopleidingen. De VDAB-taalondersteuning kan er zowel zijn n.a.v. de opmaak van een CV in het Nederlands als bij de voorbereiding op een jobdating, het inoefenen van een sollicitatiegesprek, het voorbereiden op en tijdens een beroepsopleiding (via IBO en taal-IBO), het functioneren op de werkvloer (via jobcoaching), het remediëren van arbeidsmarktgerichte taaltekorten, enz.

Aangezien het nieuwe actieplan van start ging in mei 2008 is het nog te vroeg om hiervan de resultaten mee te geven.

Samenwerking VDAB - ACTIRIS

In de samenwerking tussen VDAB en ACTIRIS werden de volgende afspraken gemaakt:

- er worden op jaarbasis 1.000 werkaanbiedingen door VDAB verzameld voor actieve bemiddeling;
- ACTIRIS verwijst hierop 6.000 Brusselse werkzoekenden door.

De werking werd in het najaar van 2007 opgestart. Eind juni 2008 waren al ongeveer 1.900 werkaanbiedingen door VDAB doorgegeven met vraag om actieve bemiddeling en het aantal doorverwezen Brusselse werkzoekenden op de door ACTIRIS actief bemiddelden vacatures ligt zeer dicht bij het afgesproken aantal doorverwijzingen.

Deze actieve bemiddeling wordt gecontinueerd, met blijvende aandacht voor een verbetering van de kwaliteit van de doorgestuurde werkaanbiedingen en een kwaliteitsvolle toeleiding van Brusselse werkzoekenden naar Vlaamse bedrijven. Zo worden nu al bij voorbeeld alle werkzoekenden die in Brussel een opleiding bij Brussel Formation of RDB (Regionale Dienst Brussel) beëindigen geïnformeerd over de dienstverlening van de bemiddelingsdienst en de kansen die de Brusselse arbeidsmarkt en de interregionale mobiliteit biedt. Van zodra men de opleiding beëindigd heeft zal men uitgenodigd worden voor jobdatings en/of initiatieven in het kader van de actieve bemiddeling.

Nieuw is het het initiatief “airport@work” waar samen met de Vlaamse luchthavencommissie gewerkt wordt aan een allesomvattend plan om de kansen die de luchthaven biedt aan te boren. Eén onderdeel betreft het bemiddelingsluik:

- aan de bedrijven zal advies worden verleend om vacatures zo realistisch mogelijk te formuleren, in het bijzonder wat betreft taalvereisten. Daartoe zal een vacature- en taalscan ingezet worden ingezet;
- op de luchthaven zullen jobdatings georganiseerd worden voor die werkgevers die zich engageren in dit project. De competenties van de werkzoekenden die naar de jobdatings worden doorverwezen zullen worden gescreend, in het bijzonder op vlak van taal. De werkzoekende kunnen rekenen op ondersteuning op vlak van sollicitatietraining, de opmaak van een CV, informatie over het bereiken van de luchthaven ed;
- de werkzoekenden die op de jobdatings niet worden weerhouden wegens een gebrek van b.v. taalkennis en technische competenties zullen worden doorverwezen naar competentieversterkende acties en/of naar vacatures die meer mogelijkheden bieden. Het zijn werkzoekenden die hun interesse voor de luchthaven getoond hebben en die concrete acties aangeboden krijgen zodanig dat ze met perspectief op tewerkstelling kunnen instromen. Op die manier wordt als het ware een arbeidsreserve gecreëerd.

2. Algemeen wordt ervan uitgegaan dat geografische mobiliteit van arbeidskrachten bijdraagt tot het verminderen van geografische mismatches op de arbeidsmarkt, aangezien lokaal openblijvende vacatures kunnen worden ingevuld door elders woonachtige personen die over de noodzakelijke capaciteiten beschikken.

Daarnaast is het uiteraard belangrijk de economie zowel in Vlaanderen als in de andere Gewesten in België draaiende te houden om blijvend welvaart te creëren en de sociale zekerheidsstelsels te verzekeren. Het gaat hier dan ook om een gedeelde verantwoordelijkheid waar iedereen zijn deel van de verantwoordelijkheid op zich moet nemen. De VDAB levert inspanningen door een “sluitende aanpak” op de Vlaamse arbeidsmarkt te handhaven en in het kader van de interregionale arbeidsmobiliteit werk in Vlaanderen toegankelijk te maken voor

Waalse en Brusselse werkzoekenden. Hierbij biedt VDAB alle soorten ondersteuning aan bedrijven en werkzoekenden aanbiedend, ongeacht de initiële kennis van het Nederlands van de werkzoekenden.

Om de kansen van werkzoekenden van over de taalgrens te verhogen is het uiteraard belangrijk dat er bijzondere inspanningen op vlak van taal gebeuren. De kennis van de Nederlandse taal vormt op vandaag immers een drempel voor opleiding en tewerkstelling in Vlaanderen.

In het aanbieden van taalopleidingen zal men rekening houden met de taalkennis van de kandidaten en de al dan niet aanwezigheid van een concreet tewerkstellingsperspectief. De voorgestelde modules kunnen zeer divers zijn. Gaande van intensieve taal cursus, residentiële taalbaden die toegespitst zijn op de job, versterkende modules, opleidingen gericht op de sector enz.

Aan elke persoon die betrokken is bij de actieve bemiddeling en die het nodig heeft, wordt een taalopleidingsaanbod aangeboden. Anderstalige werkzoekenden die geen of weinig kennis van het Nederlands hebben worden door de VDAB doorverwezen naar de Huizen van het Nederlands. Zij hebben immers de decretale opdracht gekregen om de dienstverlening ten aanzien van anderstaligen te optimaliseren door ze op een deskundige en neutrale wijze naar het meest gepaste aanbod NT2 te oriënteren. Nederlandsonkundige werkzoekenden die bij de start van een begeleiding geen NT2- opleiding willen volgen, worden alsnog verplicht indien zij geen werk hebben gevonden na 3 maanden.

Verder wordt sterk geïnvesteerd in de integratie van taalopleiding binnen de technische opleidingen. Voor talrijke beroepen werden specifieke modules ontwikkeld zoals vrachtwagenchauffeurs, koeltechnici, magazijniers ed.

Aan de bedrijven die mensen in dienst nemen met geen of een beperkte kennis van het Nederlands wordt door VDAB opleiding op de werkvloer aangeboden. Hetzij via de formule van Nederlands op de werkvloer hetzij via IBO met taalondersteuning.

3. (Anderstalige) Werkzoekenden kunnen zich inschrijven via hun website bij een bemiddelingsdienst in een ander Gewest. Daartoe werden specifieke handleidingen in het Nederlands, Frans en Duits (beschikbaar op de websites van de VDAB - <http://vdab.be/interregio/> - , Le FOREM en ACTIRIS) ontwikkeld. Iedere persoon, anderstalig of niet, welke ingeschreven staat als werkzoekende bij de VDAB, komt in aanmerking voor trajectbegeleiding en automatische vacature-matching. Ook is een beperkt gedeelte van de VDAB-Website vertaald: <http://vdab.be/francais/>, <http://vdab.be/deutsch/>, <http://vdab.be/english/>.

Daarnaast neemt de VDAB, vanaf eind 2008, ook deel aan een Europees project genaamd 'Machine translation systems for PES' (Public Employment Services), waarbij ACTIRIS (Brussel) en FAS (Ierland) de andere partners zijn. Dit project zal de mogelijkheden onderzoeken en uitproberen om de websites van de deelnemende publieke opleidings- en bemiddelingsdiensten toegankelijk te maken in het Duits, het Nederlands, het Frans en het Engels.

Dit project wil:

1. De 'statische' webpagina's van de deelnemende partnerorganisaties vertalen via een vertaalrobot;
2. De mogelijkheden tot vertaling van 'dynamische' informatie uit online databanken (bvb. een vacaturedatabank) onderzoeken via een beperkte studie;
3. Informatie over de arbeidsmarkt en tewerkstelling in de deelnemende partnerlanden inventariseren en deze voor buitenlandse (kandidaat)werknemers ter beschikking stellen op de respectievelijke websites.

Voor andere websites (o.a. de portaalsite van WSE www.werk.be) bestaan op dit moment geen concrete plannen om informatie in andere talen dan het Nederlands aan te bieden.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 309
van 27 juni 2008
van **RUDI DAEMS**

Klokkenluidersprotocol - Implementatie

Tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst werd op 4 juli 2005 een Protocol overeengekomen tot regeling van de bescherming van de klokkenluiders, dat op dezelfde datum in werking is getreden.

Dit Protocol is van toepassing op de Vlaamse overheidsdiensten, d.w.z. alle ambtenaren, stagiairs en contractuele personeelsleden van alle departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, alle Vlaams wetenschappelijke instellingen, alle Vlaamse openbare instellingen (VOI), alle interne of externe verzelfstandigde agentschappen en het secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden.

Het Ombudsdecreet bepaalt in artikel 17bis "De Vlaamse Regering neemt in haar regelingen betreffende de rechtspositie van het personeel bepalingen op ter implementatie van het protocol".

Ondertussen is het protocol bijna drie jaar in werking getreden en de vraag naar een stand van zaken van deze implementatie is dus aan de orde.

1. Kan de minister een overzicht geven wat betreft de implementatie van het Protocol in de personeelsstatuten/rechtspositieregelingen van de entiteiten die onder de bevoegdheid vallen van de minister:
 - het eigen departement van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;
 - Vlaamse Wetenschappelijke instellingen;
 - Vlaamse openbare instellingen;
 - interne en externe verzelfstandigde agentschappen;
 - secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden?
2. Kan de minister een overzicht geven van alle entiteiten onder zijn/haar bevoegdheid, die de inhoud van het protocol nog niet hebben opgenomen in de rechtspositie van het personeel?
3. Bieden het Ombudsdecreet en het vermelde protocol de nodige klokkenluiders-bescherming aan personeelsleden, als de betrokken entiteit de inhoud van dit protocol nog niet opnam in de rechtspositie van het personeel?
4. Waarom of waardoor is er vertraging bij de implementatie van het protocol?

Neemt de regering initiatieven opdat het departement, de wetenschappelijke instellingen, de VOI's, de IVA's en alle andere entiteiten het protocol op het terrein uitvoeren?

5. Welke timing voorziet de minister voor de implementatie van artikel 17bis van het Ombudsdecreet in de entiteiten onder zijn/haar bevoegdheid?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 95, Van Mechelen nr. 181, Vandebroucke nr. 309, Anciaux nr. 171, Bourgeois nr. 142, Keulen nr. 206, Van Brempt nr. 234, Vanackere nr. 262, Crevits nr. 808, Ceysens nr. 101).

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS
EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 309 van 27 juni 2008
van **RUDI DAEMS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**FRANK VANDENBROUCKE**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 311
van 3 juli 2008
van **LOUIS BRIL**

Opleidingscheques - Bruggepensioneerden

Bruggepensioneerden die een opleiding willen volgen, hebben geen recht op opleidingscheques omdat ze geen arbeidscontract hebben. Aangezien ze wel worden betaald door de RVA maar ook een supplement van hun vorige werkgever ontvangen, krijgen ze ook geen tegemoetkoming of gratis opleiding zoals een werkloze.

Vermits de huidige bruggepensioneerden vrijgesteld zijn van beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt, is deze optie te begrijpen, maar anderzijds worden bruggepensioneerden vanuit het Generatiepact aangemoedigd om zich opnieuw aan te bieden op de arbeidsmarkt.

1. Is de uitsluiting van bruggepensioneerden voor opleidingscheques ingegeven door het feit dat ze niet meer ter beschikking staan van de arbeidsmarkt?
2. Noopt deze maatregel niet tot een evaluatie nu het Generatiepact ook bruggepensioneerden aanmoedigt om zich opnieuw op de arbeidsmarkt aan te bieden?
3. Overweegt de minister om bruggepensioneerden toe te laten tot het systeem van opleidingscheques, of hen eventueel een gelijkaardig voordeel te laten genieten, indien zij een opleiding volgen met de uitdrukkelijke bedoeling om zich opnieuw op de arbeidsmarkt aan te bieden?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 311 van 3 juli 2008
van **LOUIS BRIL**

1. Met het Besluit van de Vlaamse Regering betreffende de opleidings- en begeleidingscheques voor werknemers van 18 juli 2003 heeft men bewust een maatregel gelanceerd die zich toespitst op competentieontwikkeling bij individuele werknemers. Ook voor mensen die reeds aan het werk zijn is het belangrijk dat ze blijven bijleren om hun positie op de arbeidsmarkt verder te versterken. De keuze voor deze duidelijke doelgroep van werknemers impliceert dat een aantal groepen mensen geen gebruik kunnen maken van de opleidings- en begeleidingscheques zoals werkzoekenden en bruggepensioneerden. Het al dan niet ter beschikking staan van de arbeidsmarkt wordt hierbij niet in overweging genomen.
2. Met het generatiepact werd de beschikbaarheid voor de arbeidsmarkt van nieuwe bruggepensioneerden tot 58 jaar ingevoerd. Deze beschikbaarheid ging eerst in voor bruggepensioneerden als gevolg van een collectieve herstructurering. Sinds 1/01/2008 moeten alle nieuwe bruggepensioneerden jonger dan 58 jaar beschikbaar blijven voor de arbeidsmarkt. Dit impliceert dat zij moeten worden ingeschreven bij de VDAB als werkzoekende. Op deze manier kunnen ze dan ook genieten van de verschillende voordelen die door de VDAB worden toegekend aan werkzoekenden die een beroepsopleiding wensen te volgen. Net als andere werkzoekenden komen ze echter niet aanmerking voor de opleidings- en begeleidingscheques voor werknemers.
3. Zoals ik reeds aangaf in het antwoord op uw tweede vraag komt de specifieke groep van bruggepensioneerden jonger dan 58 jaar vandaag reeds in aanmerking voor verschillende voordelen die door de VDAB worden voorzien voor het volgen van een beroepsopleiding. Uiteraard kunnen ook andere bruggepensioneerden die zich opnieuw willen aanbieden op de arbeidsmarkt zich bij VDAB inschrijven als werkzoekende en zo genieten van dezelfde voordelen. Als werkzoekende kan men kosteloos een beroepsopleiding volgen bij de VDAB of bij een door de VDAB erkende opleidingverstreker. Ook binnen de Centra voor Volwassenenonderwijs en het Deeltijds Kunstonderwijs genieten werkzoekenden van een vermindering van het inschrijvingsgeld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 355
van 31 juli 2008
van **PAUL DELVA**

Vlaamse Rand - Welkomstpakket voor nieuwkomers (2)

In april jongstleden vroeg ik de minister welke acties er georganiseerd worden rond taalpromotie in de Vlaamse Rand. In het uitgebreide antwoord kwam de volgende doelstelling voor: “het creëren van een omkaderend en stimulerend aanbod en een oefenomgeving voor taalcursisten Nederlands” (schriftelijke vraag nr. 199, Websitebulletin publicatiedatum 21-05-2008). In dit kader wordt dus getracht een oefenomgeving te maken voor taalcursisten Nederlands.

De cursisten Nederlands kregen de mogelijkheid om Nederlands te oefenen tijdens het winkelen met handelaars die zich hebben aangesloten bij de actie “Oefen hier je Nederlands bij handelaars”. Deze actie werd opgestart in oktober 2006 door de vzw “De Rand” in samenwerking met de provincie Vlaams-Brabant. De minister kondigde trouwens aan dat de doelgroep van handelaars in 2008 wordt uitgebreid met vrije beroepen.

1. Is er al een evaluatie gebeurd van het initiatief bij de vrije beroepen? Wat waren de conclusies?

Welke aanbevelingen brengt de minister in de praktijk om het initiatief nog te verbeteren?

2. Hoe evalueren de winkeliers en de eigenaars van de horecazaken de actie “oefen hier je Nederlands”?

Krijgen ze bepaalde ondersteuning van vzw “De Rand” om hun personeel hiervoor op te leiden (buiten de tips om de communicatie met anderstalige klanten te vergemakkelijken)?

3. Heeft de minister zicht op het aantal cursisten dat deelneemt aan de actie?

Hoe worden ze op de hoogte gehouden van het feit dat een bepaalde winkel, horecazaak of iemand die een vrij beroep uitoefent, deelneemt aan de actie?

4. Er wordt tevens een advertentiecampagne uitgewerkt.

Kan de minister deze campagne toelichten (doelgroep, welke publicaties, periode van publicatie, e.d.)?

In mijn schriftelijke vraag had ik tevens geïnformeerd in hoeverre het rijke sociale, culturele en andere Vlaamse leven in Brussel wordt bekendgemaakt in het welkomstpakket voor de nieuwkomers. De minister heeft hierop het volgende geantwoord: “Uit onderzoek naar de verhuisbewegingen in de regio is echter gebleken dat de nieuwkomers in de Rand voornamelijk vanuit Brussel komen. Zowel Belgen (Vlamingen en Walen) als buitenlanders hebben zich vaak eerst gevestigd in het Brusselse gewest

alvorens ze naar de groene rand trekken. (fenomeen van een getrapte migratiebeweging). Wij stellen dus vast dat de meeste nieuwkomers Brussel reeds goed kennen en dat de Rand vaak nog een grote blinde vlek is. Met het oog op een snelle integratie in het lokale gemeenschapsleven willen we met het welkomspakket vooral informatie bieden over het taalstatuut van de regio en het aanbod en de mogelijkheden in de Rand. “

5. Het klopt waarschijnlijk dat een aantal Frans- en anderstaligen zich eerst in het Brusselse gewest vestigden vooraleer ze naar de groene rand zijn getrokken. Maar is het niet zo dat de Frans- en anderstaligen veeleer het Franstalige sociaal en cultureel leven kennen dan het Vlaamse?

Is het daarom niet aangewezen dat het Vlaams leven in Brussel toch uitgebreider aan bod komt in dit welkomspakket?

6. Wordt de VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie) op één of andere manier betrokken (b.v. bij de promotie van de veelvuldige activiteiten op Brusselse podia) in dit welkomspakket? Zo ja, hoe?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 355 van 31 juli 2008

van **PAUL DELVA**

1. Een officiële evaluatie van het initiatief bij de vrije beroepen is niet gebeurd. Er is wel heel wat reactie gekomen op onze mailing van april 2008. Die ging echter niet alleen naar de vrije beroepen, maar ook naar kleinhandel en horecazaken in de Vlaamse Rand. In totaal zijn er nu 454 deelnemers, waarvan er zich 438 in de 19 Randgemeenten bevinden. Het aantal **nieuwe** inschrijvingen van vrije beroepen na de mailing is 94.

Om het initiatief nog te verbeteren, zullen we verkennende gesprekken voeren met enkele zaakvoerders en uitvoerders van vrije beroepen die spontaan hebben ingetekend voor de actie. We proberen te weten te komen wat hen motiveert om deel te nemen en verzamelen suggesties om de actie te verbeteren.

2. De actie 'oefen hier je Nederlands' wordt door de deelnemers overwegend positief geëvalueerd. Specifieke opleidingen voor het personeel zijn er niet. In principe volstaan de tips die de deelnemers krijgen om bv. een eenvoudige bestelling af te handelen. De meeste deelnemers zijn uiteraard Nederlandstalig, maar in sommige zaken bestaat het probleem dat er moeilijk Nederlandstalig personeel te vinden is. Het staat de zaakvoerders in dat geval vrij hun personeel een taalcursus Nederlands te laten volgen bij een van de vele Centra voor Volwassenenonderwijs of bij het Centrum voor Basiseducatie. Ook Nederlands op de Werkvloer en IBO's met taalondersteuning kunnen hier een oplossing zijn. In Overijse organiseert de gemeente eind 2008, begin 2009 bovendien specifieke cursussen voor horecapersoneel, in samenwerking met de VDAB en vzw 'de Rand'. Het is een proefproject dat mogelijk navolging zal kennen.
3. Het is erg moeilijk om een aantal te plakken op het aantal cursisten dat aan de actie deelneemt. Er zijn in totaal 5 wedstrijden geweest, met in totaal 167 anderstalige deelnemers. Het totaal aantal ingediende spaarkarten is 351. Dit lijkt weinig maar er zijn ook cursisten die het appreciëren dat ze bij deelnemende handelszaken terecht kunnen in het Nederlands, zonder dat ze aan de wedstrijd willen deelnemen. Deze zijn echter onmogelijk te tellen.

Alle Centra voor Volwassenenonderwijs en Centra voor Basiseducatie in de Rand krijgen - telkens er nieuwe deelnemers inschrijven - een overzicht van alle deelnemers, gegroepeerd per gemeente. Sommigen hangen het uit in de school, anderen geven het door aan de leerkrachten die op hun beurt de cursisten informeren. Daarnaast is er een viertalige flyer voor niet-Nederlandstaligen (o.a. kandidaat-cursisten) ontwikkeld met uitleg over de actie. We verwijzen altijd naar de website www.oefenhierjeNederlands.be. Daarop kan iedereen altijd de meest recente lijst van deelnemende adressen vinden.

4. In 2007 zijn er advertenties geplaatst in The Bulletin en in Le Soir (doelgroep: niet-Nederlandstaligen die hun Nederlands willen oefenen) en er zat een bijlage bij ZO-magazine (doelgroep: handelaars). Voor dit jaar zijn er geen advertenties meer gepland. De website is wel grondig aangepast, er is een uitgebreide mailing met bijhorende folder geweest en er is een viertalige flyer voor anderstaligen ontwikkeld. We denken verder na over hoe we zo optimaal mogelijk promotie kunnen voeren bij de verschillende doelgroepen.

5. Als we de anderstalige nieuwkomers goed willen onthalen en integreren in het lokale gemeenschapsleven dan moeten we hen m.i. vooral informatie bieden over het taalstatuut van de regio en het aanbod en de vele mogelijkheden in de Vlaamse Rand zelf. Het Nederlandstalig aanbod in Brussel wordt daarbij evenwel niet over het hoofd gezien. Ook daaraan wordt o.m. in de welkomstbrochure aandacht geschonken. U kan deze brochure trouwens raadplegen op de website www.vlaamserand.be onder de rubriek publicaties.
6. De VGC wordt niet systematisch betrokken bij de promotie en het welkomstpakket. Wel is het zo dat de culturele activiteiten in Brussel door een samenwerking met de agenda van Brussel Deze Week ook aan bod komen in de Randuit kalender van Randkrant.

STEVEN VANACKERE,
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN,
VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**STEVEN VANACKERE**

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 240
van 10 juni 2008
van **SONJA CLAES**

Sputenruilprogramma - Stand van zaken

Mensen die er niet in slagen hun middelengebruik onder controle te krijgen, kunnen een beroep doen op een gevarieerd zorg- en hulpaanbod. Vaak verloopt het hulpverleningsproces in verschillende fasen. Eén van de hulpverleningsvormen die wordt aangeboden, is het sputenruilprogramma.

In 1993 liep het eerste proefproject sputenruil voor preventie bij injecterende gebruikers die niet in contact stonden met hulpverlening in Antwerpen. Injecterende druggebruikers die deelnamen aan het project konden er terecht voor steriel injectiemateriaal (spuiten in ruil voor gebruikte spuiten, naaldcontainers, alcoholwabs, flesjes bleekwater, watjes, condooms, een drankje en een goed gesprek). De resultaten van dit proefproject waren erg gunstig, maar de juridische context en het politieke klimaat destijds stonden een implementatie van het project in Vlaanderen in de weg. Het duurde nog tot 2000 voordat er een wettelijk kader ontstond voor het sputenruilprogramma. Op 5 juni 2000 werd een koninklijk besluit ondertekend dat een wettelijk kader biedt voor sputenruilprogramma's, namelijk het koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 4, § 2, 6° van het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 betreffende de uitoefening van de geneeskunst, de verpleegkunde, de paramedische beroepen en de geneeskundige commissies (Publicatie :2000-07-07 (Ed. 1)).

De Vlaamse overheid besloot eind 2000 om middelen vrij te maken om in de vijf Vlaamse provincies een sputenverdeel- en ruilsysteem uit te bouwen. VAD (Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen) besteedde de coördinatie van dit project uit aan Free Clinic. Het werd operationeel in januari 2001. Het programma richt zich in de eerste plaats tot injecterende druggebruikers.

Doelstellingen waren en zijn:

- het voorkomen van besmettelijke aandoeningen (HIV/aids, hepatitis-B en -C);
- het voorkomen van andere gezondheidsrisico's die verbonden zijn aan injecterend druggebruik, zoals abscessen en longembolie;
- preventie van besmettingsgevaar bij andere groepen van de bevolking, onder meer door recuperatie van gebruikt injectiemateriaal;
- injecterende druggebruikers aanzetten om meer diepgaande zorg- en hulpverlening te zoeken door hen gericht door te verwijzen (De Maere, 2002).

Een eerste luik van dit project spitst zich toe op een optimalisering en drempelverlaging van de verdeling van steriele spuiten via het eerstelijnsnetwerk van apotheken. Sommige apothekers beperken zich tot verkoop, andere verspreiden preventiefolders, verzamelen gebruikte spuiten of nemen effectief deel aan de sputenruil.

Het tweede luik van het project, de sputenruil, wordt georganiseerd via de laagdrempelige hulpverlening, zoals de Medisch-Sociale Opvangcentra (MSOC) en het straathoekwerk. Naast de

verdeling van spuiten, spuitcontainers en condooms, worden via dit netwerk folders verspreid met gerichte preventieboodschappen (over naaldhygiëne, gebruik van steriel materiaal, voorkomen van overdosissen,...) en met informatie over hulpverlening in de streek. In de MSOC wordt - indien financieel haalbaar - testing en hepatitis-B-vaccinatie georganiseerd.

De provinciale coördinatoren geven ook lokaal trainingen aan drughulpverleners en druggebruikers op het vlak van preventie van overdosissen. De rekrutering gebeurt door adverteerders in laagdrempelige voorzieningen en via persoonlijke contacten. In Antwerpen werd de training opgezet in nauw overleg met de gebruikersgroep BAD (Belangengroep Antwerpse Druggebruikers).

1. Op hoeveel plaatsen in Vlaanderen wordt het spuitenruilprogramma nog aangeboden? Wat is het aandeel via apothekers, wat is het aandeel via MSOC's?
2. Hoeveel gebruikers worden er jaarlijks bereikt (van 2000 tot nu)?
3. Hoeveel nieuwe gebruikers worden er per jaar bereikt voor dezelfde periode?
4. Hoeveel doorverwijzingen worden er gerealiseerd bij de gebruikers die deelnemen aan het spuitenruilprogramma?
5. Heeft de minister een zicht op het succes van de preventieve werking van het spuitenruilprogramma?
 - a) Wordt het aantal besmettingen (HIV/aids, Hepatitis-B en -C) opgevolgd?
 - b) Daalt het gezondheidsrisico van de doelgroep en hoe wordt dit opgevolgd?
6. Gelet op de rol van de apotheker in het spuitenruilprogramma, wordt er vandaag een éénduidig beleid gehanteerd door de apothekers? Wordt hieraan gewerkt?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 240 van 10 juni 2008

van **SONJA CLAES**

1. Spuitenruil wordt aangeboden in de vijf Vlaamse provincies. Elke provincie heeft een coördinator die binnen zijn of haar eigen werkgebied een netwerk van verdeelpunten opzet en ondersteunt. Deze verdeelpunten kunnen volledig apart functioneren, maar vaak zijn het andere diensten of hulpverleners die meewerken aan het programma: apothekers, voorzieningen voor drughulpverlening, straathoekwerk, huisartsen...

Elk jaar wordt een onderzoek gedaan bij een steekproef van gebruikers, waarbij ook wordt gevraagd waar ze hun spuitenmateriaal halen. Voor 2007 waren de resultaten, bij een steekproef van 189 personen, als volgt:

sputenruil	55,02 %
apotheek	18,51 %
straathoekwerk	9,52 %
vrienden	18,51 %
drughulpverlening	55,55 %
dealer	4,23 %
ander	1,58 %

De aangehaalde percentages bedragen samen meer dan 100% omdat injecterende druggebruikers vaak gebruik maken van verschillende kanalen. Het onderscheid tussen de antwoordmogelijkheden 'sputenruil' en 'drughulpverlening' is in de praktijk niet altijd eenvoudig te maken, ook niet voor de gebruikers, omdat er op het terrein veel mengvormen bestaan: aparte spuitenruilpunten, maar in de lokalen van drughulpverlening, spuitenruil tijdens dezelfde openingsuren van de hulpverlening, hulpverleners die zelf spuiten verdelen...

Wat in ieder geval wel duidelijk is, is dat spuiten het vaakst gehaald worden bij de aparte spuitenruilpunten, of binnen de drughulpverlening. Iets minder dan een vijfde gaat naar de apotheek. Apothekers sluiten op vrijwillige basis aan bij het provinciaal netwerk. De aangesloten apothekers die gratis spuiten verdelen, worden voorzien van materialen en krijgen informatie en training. Degenen die niet aansluiten blijven uiteraard vrij om zelf spuiten te verkopen.

Er zijn grote onderlinge verschillen tussen de provincies, afhankelijk van de regionale situatie. In Antwerpen zijn er bijvoorbeeld helemaal geen apothekers die gratis spuiten verdelen en recupereren. Er zijn wel enkele apotheken die informatie verstrekken en doorverwijzen wanneer een injecterende druggebruiker in hun officina terechtkomt. In Oost-Vlaanderen en Limburg vormen apothekers dan weer wel een belangrijk onderdeel van het verdeelnetwerk.

2. Binnen het programma spuitenruil wordt ondermeer het aantal verdeelde en gerecupereerde spuiten geregistreerd, en het aantal contacten (zie grafiek infra). Er is een duidelijk, exponentieel stijgende trend in de omzet van het programma.

	2002	2003	2004	2005	2006	2007
--	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------	-------------

#verdeelde spuiten	184.000	239.000	312.000	451.000	539.000	599.000
#contacten	6.375	7.684	8.702	10.606	12.192	16.872

Het aantal mensen dat gebruik maakt van het programma wordt niet geregistreerd. De organisaties zijn hier geen voorstander van. Om dat te kunnen doen zou dat een systeem van unieke, anonieme identificatiecodes moet worden uitgewerkt voor elke cliënt. Een dergelijk systeem is niet alleen technisch moeilijk om op te zetten, het zou ook een drempel opwerpen voor cliënten, omdat het de indruk kan wekken dat de anonimiteit in het gedrang komt.

Daarnaast is het ook zo dat 40% van de cliënten spuiten meeneemt voor verschillende andere gebruikers, zodat het werkelijke bereik hoger ligt dan enkel de personen die een spuitenruilpunt bezoeken. Dat deze spuiten ook weldegelijk worden gebruikt blijkt uit het feit dat de recuperatieratio (dat is de verhouding tussen het aantal binnengebrachte gebruikte spuiten en het aantal meegenomen spuiten) zeer hoog ligt. In 2007 bedroeg het bijvoorbeeld gemiddeld 99,2%.

3. In de jaarlijkse bevraging van een steekproef van gebruikers wordt sinds 2006 ook gevraagd hoe lang ze al gebruik maken van het programma. Personen waarbij het eerste bezoek minder dan een jaar geleden is, worden beschouwd als 'nieuwe gebruikers'. De percentages voor de afgelopen jaren zijn de volgende:

	2005	2006	2007
% nieuwe gebruikers SPR	41%	40%	28%

4. In het huidige convenant (2006-2008) werd overeengekomen met de organisaties dat ze zouden proberen om een zicht te krijgen op het aantal en de aard van de doorverwijzingen die werden gerealiseerd binnen het programma spuitenruil. Deze afspraken hebben echter op vandaag nog niet geleid tot betrouwbare, kwantitatieve resultaten voor Vlaanderen.

De meeste doorverwijzingen gebeuren naar laagdrempelige hulpverleners en organisaties die voorzien in medische- en andere basisbehoeften: laagdrempelige drughulpverlening, artsen van MSOC's, OCMW's, VRGT, straathoekwerk, spoeddiensten, buurtwerk, huisartsen en voorzieningen voor crisisopvang.

Gebruikers worden naar deze diensten verwezen voor voedselpakketten en goedkope maaltijden, nachtasiel en inloop, screenings op bloedoverdraagbare aandoeningen, wondverzorging, behandelingen van hepatitis... Of de druggebruikers in kwestie ook werkelijk aankomen op de dienst waarnaar ze worden verwezen is volgens de organisaties moeilijk te controleren.

5. In een ideale situatie zouden we moeten kunnen vaststellen dat naarmate de output van het Vlaamse programma spuitenruil stijgt, het aantal besmettingen met HIV, HBV en HCV bij de Vlaamse injecterende druggebruikers daalt. In praktijk is dit niet zo eenvoudig.
- a) Wat de besmettingen met HBV en HCV betreft bij de *Vlaamse bevolking*, beschikken we over de cijfers van het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid (Toezicht Volksgezondheid) (<http://www.zorgengezondheid.be/subMenuTabulation.aspx?id=11816>). Voor HIV beschikken we over cijfers van het Wetenschappelijk Instituut voor Volksgezondheid, voor de *Belgische bevolking* (http://www.iph.fgov.be/epidemiologie/epinl/aidsnl/rap_sem.pdf). Het gaat hier telkens over cijfers van nieuwe diagnoses die binnen een bepaald jaar worden gemeld.

	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007
Hepatitis B (Vlaams)	117	350	488	568	479	410	341	108
Hepatitis C (Vlaams)	277	605	661	587	635	685	677	376
HIV (Belgisch)	951	966	989	1051	1001	1070	1008	1052

Jammer genoeg beschikken we momenteel niet over betrouwbare cijfers van HBV, HCV en HIV besmettingen bij injecterende druggebruikers in Vlaanderen. Er kan een groot verschil in tijd zijn tussen het moment van besmetting en het moment van diagnose. Bovendien: niet iedereen die besmet is laat zich screenen, en lang niet iedereen die een diagnose krijgt, kan bepalen op welke manier hij of zij besmet is geraakt. Iemand die drugs injecteert heeft niet per definitie altijd veilige seks. Tot slot: het is één van de doelstellingen van spuitenuitruil om het cliënteel te sensibiliseren zich meer en beter te laten screenen. Het programma spuitenuitruil geeft daarmee waarschijnlijk eerder aanleiding tot een stijging van het aantal diagnoses.

- b) Het zal in ieder geval zeer moeilijk zijn om de effectiviteit van spuitenuitruil in Vlaanderen af te meten aan informatie die wordt geleverd door ‘algemene’ gezondheidsgegevens. De doelgroep is daarvoor te specifiek. Een gericht onderzoek binnen een bepaalde regio zou wel uitsluitsel kunnen geven, maar dan moet het gaan om een gebied waar het programma al enkele jaren operationeel is, en er een substantiële dekkingsgraad is bereikt (bijvoorbeeld Antwerpen). Een dergelijk onderzoek moet ook andere factoren in rekening brengen die de hoogte van het aantal besmettingen bij injecterende druggebruikers beïnvloeden; bijvoorbeeld de beschikbaarheid van substitutietherapie en andere vormen van specifieke hulpverlening. Bij een dergelijk onderzoek zou zich hoe dan ook het probleem stellen dat we niet beschikken over een goede nulmeting.
6. Er is op dit moment geen éénduidig beleid bij de apothekers, en dat vertaalt zich in zeer verschillende situaties per provincie (zie ook vraag 1). An sich hoeft dat geen probleem te zijn. Er wordt aan de provinciale coördinatoren bewust heel wat ruimte gelaten om de aard van hun netwerk aan te passen aan de regionale situatie. In de bevraging van 2007 zegt 83% van de respondenten dat ze gemakkelijk spuiten kunnen kopen bij een apotheek in hun wijk of stad. Het probleem zit hem overigens ook niet in de spuiten zelf, maar wel in de beschikbaarheid van ander steriel materiaal nodig om drugs te injecteren (water, swaps...).

Ik betwijfel of het opportuun is om van de apothekers te vragen dat ze op dit gebied allemaal een zelfde gratis service zouden aanbieden. Alleszins zou dit een bijkomende investering vragen. Op dit moment is er geen enkele vorm van vergoeding voorzien voor de officina's die meewerken aan het programma, terwijl hen wel wordt gevraagd om een stock van materiaal te voorzien en te registreren hoeveel materiaal ze verdelen en recupereren. Bovendien heeft niet iedereen evenveel affiniteit met de doelgroep injecterende druggebruikers.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 243
van 13 juni 2008
van **VERA JANS**

Strategisch plan gedetineerden - Studie

In 2007 werd er een studie opgestart aan de KU Leuven aangaande de implementatie van het Vlaams Strategisch Plan Hulp en Dienstverlening aan Gedetineerden. Hierin wordt gekeken naar de kwaliteit en differentiatie van het aan hulp- en dienstverleningsaanbod in de Vlaamse gevangenissen, alsook van de samenwerking tussen de Vlaamse voorzieningen onderling en de tussen de Vlaamse voorzieningen en het gevangenispersoneel. Verder wordt er nagegaan wat de kennis, participatie en waardering van de gedetineerden is over het bestaande dienst- en hulpverleningsaanbod.

De resultaten worden medio 2008 verwacht.

Is de studie van de KU Leuven reeds afgerond?

Zo ja, wat zijn de belangrijkste resultaten? Welke aanbevelingen worden er geformuleerd om de implementatie van het strategisch plan bij te sturen in het algemeen en naar participatie en gebruikerstevredenheid in het bijzonder ?

Zo neen, wanneer worden de resultaten van deze studie verwacht ?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 288), Anciaux (nr. 156) en Vanackere (nr. 243).

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 243 van 13 juni 2008

van **VERA JANS**

1. De studie van de KULeuven is afgerond.
2. De ministers van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, van Werk, Onderwijs en Vorming, van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel werden nog niet in het bezit gesteld van het definitieve onderzoeksrapport en beschikken bijgevolg niet over de definitieve onderzoeksresultaten. Zodra het onderzoeksrapport opgeleverd en vrijgegeven is, zal een exemplaar aan de geïnteresseerde volksvertegenwoordigers bezorgd worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 246
van 18 juni 2008
van **GREET VAN LINTER**

Milieufactoren en ouderdomsziekten - Onderzoek

Milieufactoren kunnen veranderingen veroorzaken in het lichaam van mensen voorbij de middelbare leeftijd, die lijken op en dikwijls verward worden met vormen van natuurlijke veroudering.

Een voorbeeld is de invloed van toxische stoffen op het zenuwstelsel. Het Parkinsonsyndroom kan bijvoorbeeld optreden bij arbeiders die chronisch werden blootgesteld aan stoffen als mangaanerts of koolstofdissulfide of bij personen vergiftigd met MPTP. Motorische storingen kunnen veroorzaakt of verergerd worden door blootstelling aan lood; solventen kunnen leiden tot zenuwaandoeningen, enzovoort. In het geval van de inheemse bevolking van Guam werd het verband gelegd tussen blootstelling aan de cycadeplant en aan aluminium en het verhoogde risico op de ontwikkeling van Parkinson of dementie (Nat. Ac., 1987). Bepaalde medicamenten, zware metalen of industriële chemicaliën kunnen het risico op dementie aanzienlijk verhogen. In die gevallen kan het dementeringsproces bij stopzetting van de blootstellingen, reversibel zijn.

Omdat het zenuwstelsel bijna even gevoelig is voor invloeden van natuurlijke veroudering als voor toxische stoffen, zijn zeker oudere mensen die al lijden aan neurale stoornissen en daarenboven dikwijls een verminderde werking hebben van lever en nieren, veel gevoeliger voor neurotoxische stoffen dan jongere volwassenen.

Milieu-invloeden of toxische stoffen zouden in verband kunnen worden gebracht met bepaalde met veroudering geassocieerde ziekten zoals kanker, arteriosclerose, diabetes, osteoarthritis, osteoporose, cataracten, optreden van doofheid, amyotrope laterale sclerose, ziekte van Parkinson of seniele dementie van het Alzheimer-type.

Is er in opdracht van de minister al onderzoek gebeurd naar de correlatie tussen milieufactoren en met veroudering geassocieerde ziekten?

Zo ja, wat zijn de resultaten?

En is hierover cijfermateriaal beschikbaar?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vanackere (vraag nr. 246) en Crevits (nr. 777).

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 246 van 18 juni 2008

van **GREET VAN LINTER**

In het Vlaamse milieu- en gezondheidsbeleid wordt het toespitsen op kwetsbare groepen, waartoe ook ouderen behoren, als prioritair beschouwd. Parallel aan het feit dat ouderen als kwetsbare groep worden aanzien wanneer het milieugerelateerde gezondheidseffecten betreft, zorgt ook het feit dat hun aandeel in de Vlaamse en West-Europese bevolking steeds toeneemt voor een verdere prioriteitsstelling binnen het onderzoek en beleidsthema milieu en gezondheid.

De oorzaak dat mensen succesvol oud worden is multifactorieel en houdt zowel genetische als levensstijlcomponenten in. Daarbij speelt de preventie van ziekte en letsels een belangrijke rol.

Omgekeerd hebben ouderdomsgerelateerde ziektes – wat trouwens een bijzonder breed begrip is - vaak een complexe oorsprong en derhalve is het bijna nooit mogelijk om een dergelijke aandoening toe te schrijven aan één welbepaalde oorzaak. Wel is het duidelijk dat veranderingen in levensstijl zoals beweging en inname van voedingsstoffen alsook de blootstelling aan bepaalde stoffen het natuurlijke verouderingsproces beïnvloeden. In die zin worden milieufactoren in verschillende onderzoeken dus inderdaad als mogelijke “versnellers” van de verouderingsprocessen beschouwd.

In dit kader werd door het eerste generatie Steunpunt Milieu & Gezondheid (2002-2006) de relatie tussen de aanwezigheid van bepaalde pollutanten (zware metalen, dioxineachtige stoffen, PCB's, merkers voor benzeen en PAKs, ...) in het lichaam en mogelijke gezondheidseffecten (cardiovasculaire merkers, tumormerkers, ...) onderzocht bij 1583 50- tot 65-jarigen, verspreid over 8 aandachtsgebieden in Vlaanderen (havengebieden (Antwerpen en Gent), landelijk Vlaanderen, stedelijke agglomeraties Gent en Antwerpen, fruitsreek, Albertkanaalzone, regio Olen, verbrandingsovens.

Voor de gehalten van de gemeten pollutanten konden duidelijke gebiedverschillen vastgesteld worden. Zo waren de zware metalen verhoogd ten opzichte van het Vlaamse referentiegemiddelde in de regio Olen en de Albertkanaalzone, terwijl de gechlloreerde verbindingen onder andere verhoogd zijn in de landelijke gebieden.

Met betrekking tot de gezondheidseffecten werden door de deelnemers gelijke percentages kankergevallen gerapporteerd voor alle aandachtsgebieden. Er werd tevens ook geen verband gevonden tussen het hebben van kanker en de blootstelling aan de gemeten pollutanten. Voor de tumormerkers werd een positieve associatie gevonden tussen CEA (Carcino-Embryonaal Antigen, bij de ontwikkeling van een tumor in één van de organen waar CEA embryonaal voorkomt (darm, lever, pancreas), zowel goed- als kwaadaardig, kunnen de serumgehalten van CEA stijgen) en de blootstelling aan lood, urinair cadmium en PAK's. Mannen met een PSA-waarden (Prostaat Specific Antigen, een verhoogd PSA-gehalte is een aanwijzing, maar geen bewijs voor het bestaan van prostaatkanker) boven de 90ste percentiel hadden een hogere concentratie aan cadmium in de urine.

Voor een volledig overzicht van de resultaten wordt verwezen naar de website van het steunpunt Milieu en Gezondheid <http://www.milieu-en-gezondheid.be/>.

In het kader van de vraagbaak van het tweede Steunpunt Milieu en Gezondheid (2007-2011) heeft het Vlaams Agentschap Zorg en Gezondheid samen met het Vlaamse leefmilieudepartement, een kritische inventarisatie en evaluatie van de gepubliceerde studies omtrent deze materie gevraagd. De resultaten van deze literatuurstudie zouden als basis kunnen dienen voor eventueel verder toekomstig onderzoek.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 247
van 18 juni 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Centra voor geestelijke gezondheidszorg - Stand van zaken

De centra voor geestelijke gezondheidszorg (CGG) hebben een belangrijke opdracht. Dit werd in het Vlaams Regeerakkoord bevestigd.

1. Op welke wijze werd het aanbod van de CGG versterkt?

Wat is de stand van zaken betreffende het uitwerken van een meerjarenplanning die uitdrukkelijk was voorzien?

Welke problematieken krijgen hierbij bijzondere aandacht?

2. Werden er initiatieven genomen om een voldoende enveloppefinanciering voor de CGG uit te werken? Wat is hier de stand van zaken?

Op welke wijze wordt er hierbij gegarandeerd dat de overheid de opgelegde normen en verplichtingen correct financiert?

3. Welke initiatieven zijn er genomen om netwerken en zorgcircuits ter zake te ontwikkelen?

Op welke wijze werd hierbij een bijdrage geleverd aan de uitbouw van de psychiatrische thuiszorg?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 247 van 18 juni 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. In het Vlaamse regeerakkoord staat vermeld dat we via een meerjarenplanning het aanbod van de centra geestelijke gezondheidszorg versterken en dat hierbij prioritair aandacht wordt gegeven voor de uitbreiding van de regio's met "blinde vlekken".
Het aanbod van de CGG werd de voorbije jaren op verschillende gebieden versterkt:
 - in 2006 werden met middelen van het Vlaams Intersectoraal Akkoord de kinder- en jongerenteams uitgebreid met 15 voltijds equivalenten;
 - in september 2007 kwamen er 5 voltijdse alcohol- en drugpreventiewerkers bij;
 - in 2007 vond een personeelsuitbreiding plaats van 6 voltijdsen in de teams voor hulpverlening aan daders van seksuele delicten van 5 CGG. Deze uitbreiding werd gerealiseerd met middelen vanuit het Vlaams Intersectoraal Akkoord;
 - 16 extra VTE voor de uitbouw van de hulp- en dienstverlening aan gedetineerden en geïnterneerden (vanaf 1 augustus 2008) in het kader van het strategisch plan gedetineerden;
 - 15 bijkomende VTE voor de hulpverlening aan senioren met psychiatrische en/of psychologische problemen (vanaf 1 augustus 2008);
 - 10 extra VTE voor het bevorderen van de samenwerking tussen bijzondere jeugdzorg en de CGG in het kader van hulpverlening aan kinderen en jongeren (vanaf 1 augustus 2008);
 - uitbreiding met 2 VTE voor Kom Binnen en Yot, twee projecten verbonden aan CGG die zich inzetten voor personen met een verstandelijke handicap en bijkomende psychische problemen.

Bij bovenvermelde uitbreidingen heb ik steeds rekening gehouden met regio's met 'blinde vlekken'. De CGG die zich bevonden onder het minimum van 5,5 euro per inwoner kregen voorrang bij uitbreiding.

2. Door de uitbreidingen die ik hierboven heb vermeld verhoog ik de enveloppen van de CGG. Als gevolg van de extra middelen die vrijkomen vanaf 1 augustus 2008 zal de gemiddelde enveloppe van de CGG stijgen van 7,29 euro per inwoner naar 7,62 euro per inwoner. Medio 2006 lag dit gemiddelde op 6,85 euro per inwoner.
Het CGG met de laagste subsidie per inwoner, CGG Kempen, heeft 4,65 euro (ter vergelijking medio 2006 was dit 3,52 euro per inwoner). Het CGG met de hoogste subsidie per inwoner, CGG Brussel, heeft 10,96 euro (ter vergelijking medio 2006 bedroeg dit 10,65 euro). Het verschil in enveloppe tussen het grootste en het kleinste CGG is dus kleiner geworden.
3. In het kader van zorgcircuits en netwerken denk ik aan integrale jeugdhulp. De CGG zijn één van de partners binnen integrale jeugdhulp.
Integrale jeugdhulp wil de jeugdhulp in Vlaanderen optimaliseren. Dit gebeurt door het jeugdhulpbeleid instrumenten aan te reiken die samenwerking en afstemming tussen de verschillende jeugdhulpsectoren stimuleren en vergemakkelijken.
De andere partners in de integrale jeugdhulp zijn Algemeen Welzijnswerk, Bijzondere Jeugdbijstand, Centra voor Leerlingenbegeleiding, Kind en Gezin, Centra voor Integrale Gezinszorg en Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap.

Een ander initiatief om netwerken en zorgcircuits te ontwikkelen zijn de therapeutische projecten van de federale overheid. Therapeutische projecten zijn bedoeld om informatie te verschaffen over het werken in zorgcircuits en netwerken. Het zijn door het RIZIV gefinancierde experimenten die overleg rond één patiënt binnen een bepaalde patiënten-doelgroep organiseren en/of coördineren. Deze experimenten zijn gestart op 1 april 2007 en lopen over een periode van 3 jaar. Men richt zich tot patiënten met een langdurige en complexe problematiek en er is altijd een samenwerking tussen voorzieningen uit de 1ste, 2de en 3de lijn. De CGG zijn één van de verplichte partners in deze therapeutische projecten.

De uitbouw van de psychiatrische thuiszorg wordt overigens voornamelijk gefinancierd vanuit federale proefprojecten.

Weliswaar wens ik te duiden op de projecten die ik eind 2006 initieerde rond het thema: *“Optimalisering van de kwaliteit van zorg verleend aan thuisverblijvende cliënten met een psychische aandoening, door tijdelijke bijkomende inspanningen op het vlak van methodiekondersteuning en deskundigheidsbevordering van professionelen in door de Vlaamse overheid erkende en/of gesubsidieerde voorzieningen”*. Zes initiatiefnemers over diverse sectoren heen (gezinszorg, ingebouwd algemeen welzijnswerk, beschut wonen, regionale dienstencentra), ontvingen subsidies voor een totaal bedrag van 228.000 € om bijkomende expertise te ontwikkelen in het kader van de thuiszorg voor personen met een psychische aandoening.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 250
van 23 juni 2008
van **ELSE DE WACHTER**

Druggebruik op afterparty's - Preventie

Uit een doctoraatsstudie van Jan Vanovermeire, jurist en antropoloog UGent, blijkt dat het druggebruik op afterparty's geradicaliseerd is. De bevolking zou nog steeds in de illusie leven dat druggebruik onder controle is en dat razzia's hun effect hebben gehad. Bovendien hoort men ook niets meer over drugdoden en zijn de heroïnejunkies zo goed als verdwenen. De nieuwe drugs zouden clean zijn en veel minder schadelijk dan de oude. Cannabis is al helemaal ingeburgerd en wordt sinds de richtlijn van 2003 ook officieel gedoogd.

Niets is minder waar. De repressie van politie en justitie heeft de megadancings op de knieën gekregen en de drugcontroles maken het erg riskant om nog drugs te gebruiken in clubs en disco's. Daarom gebeurt het vandaag veel meer ondergronds en gaat het hier dus niet meer om klassieke afterclubs. Als clubs of disco's 's morgens sluiten, maken enkele sleutelfiguren in het nachtleven een strenge selectie van zware gebruikers die dan in "een huis" kunnen voortfeesten of afteren.

Opmerkelijk is dat vooral jonge gebruikers met ernstige identiteitsstoornissen kampen. Ze hebben moeite om zich te binden en ze zijn uit op het verwerven van nieuwe kicks en sensaties en kampen vaak met een negatief zelfbeeld. Dikwijls schamen ze zich ook voor hun totaal gebrek aan sociaal medevoelen tijdens hun roes. Vroeger was er het beeld van heroïneverslaafden in de goot die totaal niet meer bij de maatschappij betrokken waren maar nu gaat het vooral om gebruikers die nog wel in de maatschappij betrokken zijn. De meeste gebruikers studeren of werken.

Eveneens blijkt uit dit onderzoek dat de druggebruikers er zich zeer sterk bewust van zijn dat hun gedrag niet zonder risico's is en dat het niet alleen lichamelijke maar ook psychologische gevolgen heeft, zoals verstoorde identiteit, verstoorde seksualiteit, asociaal gedrag en marginalisering. De jongeren voelen zich enorm gestigmatiseerd en klagen dat ze nooit gehoord worden.

De vraag rijst of er een verband is tussen de problemen in de samenleving en het toenemende druggebruik. Uit de studie komt naar voren dat de subcultuur die werd bestudeerd werkt als een soort "culturele transmitter" in de burgerlijke samenleving. Ook de invloed van de markteconomie mag niet over het hoofd gezien worden. Wanneer sommige zaken in een subcultuur populair worden en genoeg verspreid worden, spelen de marketing en de media er graag op in. Zo is onder andere de prijs van de drugs gekelderd omdat gebruikers tegenwoordig hun spul in bulk aankopen en niet langer per pilletje in de discotheek.

Kortom: druggebruikers worden steeds jonger, de groep van gebruikers met psychische problemen groeit en drugs zijn veel goedkoper geworden.

1. Welke acties werden er reeds ondernomen opdat gebruikers zich bewust zouden worden van de lichamelijke en psychologische gevolgen van drugs?

-
2. Welke preventieve beleidsmaatregelen worden genomen om het overmatig druggebruik op afterparty's een halt toe te roepen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 250 van 23 juni 2008

van **ELSE DE WACHTER**

Het onderzoek dat u aanhaalt, geeft ons belangrijke antropologische informatie over een bepaalde subcultuur, maar we mogen die subcultuur niet gelijk stellen met alle uitgaanders. Niet alle uitgaanders gebruiken illegale drugs of gaan naar afterparty's. En ook binnen de groep van gebruikers zijn er gradaties. Uit onderzoek van de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) blijkt dat in het uitgaansmilieu 44,2% van de doelgroep in het laatste jaar illegale drugs gebruikt heeft. Van de groep gebruikers blijkt 43% verschillende middelen te combineren. Er is met andere woorden ook een grote groep van niet-gebruikers van illegale drugs in het uitgaansleven, en we moeten niet iedereen over één kam scheren.

1. Uitgaan is voor veel jongeren en jongvolwassenen een ideale manier om te ontspannen. Voor sommigen gaat dit jammer genoeg gepaard met het gebruik van alcohol en andere drugs. De afgelopen jaren heeft het uitgaansmilieu heel wat aandacht gekregen binnen het Vlaams preventiebeleid en binnen de opdrachten van de VAD in het bijzonder. Eén en ander werd samengebracht onder de noemer 'Partywise'. Partywise is in de eerste plaats een campagne over gezond en veilig uitgaan. Met adviezen in een universeel herkenbare pictogramtaal wil Partywise het dancepubliek sensibiliseren en informeren. Spil van de campagne is de website www.partywise.be. Daarnaast zijn er ook de volgende initiatieven en materialen:
 - *Partywise feestwijzer*. Organisatoren zien soms door de bomen het bos niet meer in de wirwar van wetgeving en regelgeving. In deze brochure vinden ze de belangrijkste feiten op een rijtje, en heel concrete tips om de gezondheidsrisico's en onveilige situaties op de feestlocatie te verminderen.
 - *Partywise kwantitatief onderzoek naar trends in druggebruik in het uitgaansleven*. Tijdens de zomer van 2003 en 2005 werd een bevraging gedaan in het Vlaamse uitgaansleven. De onderzoeksrapporten bevatten cijfergegevens over alcohol- en druggebruik, beschrijvende resultaten en een eerste aanzet tot preventie.
 - *Partywise kwalitatief onderzoek naar trends in druggebruik in het uitgaansleven*. Dit [kwalitatief onderzoek](#) sluit aan bij het hierboven vermelde kwantitatief onderzoek. Het zoekt verklaringen achter de cijfers om meer zicht te krijgen op het druggebruik in het uitgaansleven. Daarom werden er eind 2004 en 2006 diepte-interviews afgenomen van sleutelfiguren uit het uitgaansleven, zoals DJ's, zaaluitbaters, clubeigenaars, toilet personeel, barpersoneel, ... In 2004 werd er ook een focusgroep met uitgaanders georganiseerd.
 - *Vorming Werkwijze®*. VAD organiseert [vormingen](#) voor preventiewerkers over alcohol- en drugpreventie in de uitgaanssector.
 - *Ondersteuning en vorming op maat*. Specifieke vragen naar ondersteuning en vorming worden door VAD doorverwezen naar lokale en regionale [preventiewerkers](#). Zij coachen het uitwerken van een alcohol- en drugbeleid op maat van een club of event. Preventiewerkers geven ook vormingen voor de uitgaanssector. Mogelijke thema's zijn:

- ‘Eerste hulp bij drugongevallen (EHBDO)’. In deze training wordt uitgelegd hoe signalen van druggebruik te herkennen en hoe druggebonden gezondheidsproblemen aan te pakken. De training wordt mee begeleid door een medewerker van het Rode Kruis die de oefeningen uitvoert op een simulant.
- ‘Grenzen stellen’. In deze vorming leren mensen omgaan met dronken personen aan de bar en op een vriendelijke doch kordate manier een 'neen' verkopen aan het cliënteel.
- ‘Productinformatie partydrugs’. In deze vorming leren mensen de verschillende soorten drugs kennen die er in het uitgaansleven circuleren, welke hun effecten en risico's zijn, wat de wetgeving ter zake zegt...

Binnen de groep van uitgaanders vormen problematische gebruikers nog een aparte doelgroep. Zoals u zelf ook aangeeft, is deze groep zich vaak wel degelijk bewust van de negatieve gevolgen van hun gebruik. Louter informatie over de gevaren zal hier dus geen oplossing brengen. Probleem is dat ze zichzelf niet in staat achten om iets aan hun gedrag te veranderen, of dat ze vastzitten in een visie op de wereld waarin ze zelf geen verantwoordelijkheid dragen voor hun problemen. Soms zijn er nog andere psychiatrische problemen in het spel, zoals depressie, angstproblemen of persoonlijkheidsstoornissen.

Een manier om hier mee om te gaan is om personen in hun omgeving (vrienden, ouders, partner, kinderen...) en de mensen waarmee ze in contact komen als gevolg van hun problematisch gebruik (politie, huisarts, hulpverleners...) te informeren over deze problematiek en over het hulpaanbod. De omgeving zou idealiter over de nodige vaardigheden moeten beschikken om de problematische gebruiker te ondersteunen in zijn of haar motivationeel proces, zodat hij of zij uiteindelijk de gepaste hulp aanvaardt. Maar dit is natuurlijk niet eenvoudig. We mogen ook niet de indruk wekken dat de omgeving van de problematische gebruiker zelf verantwoordelijk is voor het voortbestaan van het probleem. Ook zij hebben uiteindelijk maar een beperkte invloed. Een aantal problematische gebruikers neigt er ook toe om zich te isoleren in een bepaalde subcultuur, en om mensen die proberen hun gedrag te veranderen buiten te sluiten.

2. Mensen die gebruiken in een private omgeving zijn natuurlijk moeilijk te bereiken. We kunnen geen drugpreventiewerkers folders laten uitdelen in iemands woonkamer, al was het maar omdat we niet weten waar de afterparty's doorgaan. De Partywisecampagne (zie hierboven) probeert het uitgaanspubliek wel duidelijk te maken dat je samen met je vrienden problemen met drank, drugs en pillen een stap voor kan zijn, door zorg te dragen voor jezelf en voor elkaar. Er wordt een beroep gedaan op eenieders verantwoordelijkheid en op de ‘community spirit’, die in deze subcultuur en leeftijdsgroep heel belangrijk is. De bedoeling is met andere woorden om tot deze mensen door te dringen via personen in hun omgeving die een positieve invloed kunnen uitoefenen.

Ondertussen ben ik ook vragende partij voor een betere afstemming tussen hulpverlening en repressie. Zoals u wellicht weet hebben we hier te maken met een erg moeilijk te behandelen groep, die over het algemeen niet gemotiveerd is om iets te doen aan hun problemen. Zelfs wanneer ze uiteindelijk in de hulpverlening terechtkomen, is het erg lastig om ze daar te houden. Een betere afstemming van juridische en hulpverlenende maatregelen, en doorgedreven casemanagement, kan daarbij helpen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 251
van 23 juni 2008
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Interlandelijke adoptie - Stand van zaken

In Vlaanderen zijn op dit ogenblik zes adoptiediensten voor buitenlandse adopties actief, onder meer Flanders Intercountry Adoption Care (voorheen Interadoptie & Adoptiewerk Vlaanderen), Het Kleine Mirakel, De Vreugdezaaiers, Horizon, Ray of Hope.

Graag vernam ik van de minister hoeveel buitenlandse adopties werden gerealiseerd door de adoptiediensten buitenlandse adoptie in de periode 1997-2007, opgesplitst per jaar, in totaal en opgesplitst per adoptiedienst ?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 251 van 23 juni 2008

van ANNE MARIE HOEBEKE

Er zijn 5 adoptiediensten voor buitenlandse adopties actief, namelijk FIAC, Het Kleine Mirakel, De Vreugdezaaiers, Horizon en Ray of Hope.

Hieronder de cijfers van buitenlandse adopties gerealiseerd via deze erkende adoptiediensten van 1997 – 2007, opgesplitst per jaar en per adoptiedienst.

	2007	2006	2005	2004	2003	2002	2001	2000	1999	1998	1997
Interlandelijke adoptiediensten											
Ray of Hope	52	55	58	20	45	86	76	84	55	82	43
De Vreugdezaaiers	5	15	10	13	12	18	32	35	36	38	42
Fiac	59	28	27	36							
Horizon	34	64	77	74	82	58	44	62	53	38	17
Het Kleine Mirakel	26										
Adoptiewerk Vlaanderen					10	13	12	22	24	19	23
Interadoptie					16	12	9	7	16	11	9
TOTAAL	176	162	172	143	165	187	173	210	184	188	134*

* In 1997 werden nog 17 andere adopties geregistreerd die niet door de bovenstaande erkende adoptiediensten werden gerealiseerd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 252
van 24 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

Centra voor algemeen welzijnswerk - Projectwerking jongensprostitutie

Er is relatief weinig (wetenschappelijke) literatuur over jongensprostitutie in Vlaanderen. Toch lijken de weinige bronnen die er zijn, het over één ding eens. Het fenomeen is uitgebreider dan algemeen wordt aangenomen, het aantal jongens dat tijdelijk of gedurende langere tijd als prostitué actief is, groeit en er zijn steeds vaker steeds jongere jongens bij betrokken.

De voorbije jaren ontstonden van onderuit een aantal initiatieven die zich in eerste instantie richten op het sociaal welbevinden en de gezondheid van deze jongens en die hen een soort houvast willen bieden. Ik denk dan bijvoorbeeld aan de initiatieven Boysproject in Antwerpen en Adzon in Brussel. Ondertussen maken beide initiatieven deel uit van respectievelijk het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk de Terp en het Centrum voor Algemeen Welzijnswerk Mozaïek.

Vanuit het veld kijkt men met enigszins gemengde gevoelens naar de integratie van beide initiatieven in de structuur van een bestaand CAW. Enerzijds betekent het een ruimere maatschappelijke erkenning voor het fenomeen en voor het reeds geleverde werk. Aan de andere kant betekent het onvermijdelijk het opgeven van een stukje authenticiteit en onafhankelijkheid.

Dat daardoor ook de vrees binnensluipt dat de herkenbaarheid en doeltreffendheid zal verminderen, lijkt logisch.

1. Beschikt de minister over cijfers die een betrouwbare indicatie vormen voor het aantal jongens dat in Vlaanderen actief is in de prostitutie? Bevestigen deze cijfers het vermoeden dat het aantal jongensprostitués stijgt?
2. Heeft de minister informatie over de (geraamde) leeftijd van deze jongens? Bevestigen deze cijfers het vermoeden dat het steeds vaker om steeds jongere jongens gaat?
3. Heeft de minister informatie over de achtergrond van deze jongens? Dit zowel sociaal als geografisch? Bevestigt deze informatie het vermoeden dat het steeds vaker om jongens uit voormalig Oost-Europa gaat?
4. Heeft de minister kennis van andere projecten dan de reeds genoemde die zich specifiek richten op jongensprostitutie?
5. Heeft de minister zicht op de precieze werking van Boysproject en Adzon wat de volgende elementen betreft:
 - a) evolutie van het aantal betaalde medewerkers en het aantal vrijwilligers sinds het ontstaan van de initiatieven;

- b) evolutie van het aantal jongens dat werd opgevangen sinds het ontstaan van de initiatieven;
 - c) profiel van de betaalde medewerkers (diploma, ervaring, ...);
 - d) opleiding/vorming die de vrijwillige medewerkers krijgen?
6. Vond er sinds de integratie in de structuur van de CAW een evaluatie plaats van beide projecten? Wat waren hiervan de resultaten? Zo neen, voorziet de minister dan een dergelijke evaluatie?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 252 van 24 juni 2008

van **PIET DE BRUYN**

1. Ik beschik niet over betrouwbare cijfers over het aantal jongens dat in Vlaanderen actief is in de prostitutie.

CAW De Terp (Boysproject) en CAW Mozaïek (Adzon) hebben een registratiesysteem waarin alle contacten met mannelijke sekswerkers worden opgenomen. Het betreft hier enkel cliënten die openstaan voor enige vorm van begeleiding. Daarnaast registreren ze alle contacten die zij leggen tijdens de internetpermanentie met jongens en mannen die via het internet klanten zoeken. Ook de straathoekwerkers te Gent doen dit.

Vlastrov, het Vlaams Straathoekwerk Overleg (een afdeling van het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk vzw), heeft registratiegegevens van alle straathoekwerkers in Vlaanderen. Ook in die registratiegegevens komt jongensprostitutie voor.

Deze cijfergegevens kunnen een beeld geven van het aantal jongens dat door de hulpverlening in Vlaanderen en Brussel wordt bereikt. Het geheel van deze cijfers kan uiteraard dubbelstellingen niet uitsluiten. Jongensprostitués die niet door de hulpverlening worden bereikt, zijn eveneens niet in deze cijfers opgenomen. Deze gegevens geven dan ook geen precies beeld van het aantal jongens in de prostitutie.

De hulpverleners stellen vast dat er in de jongensprostitutie een grotere groep afkomstig is uit Oost-Europese landen. Men stelt ook vast dat steeds meer jongens via internet gaan werken. De prostitutie op straat en in bars lijkt de laatste jaren vrij constant te blijven.

2. Er zijn hier geen concrete aanwijzingen voor. De leeftijd van de jongens schommelt gemiddeld tussen de 18 en 25 jaar. De oudste cliënt in begeleiding is momenteel 38 jaar, de jongste is 16 jaar.

Hulpverleners moeten echter werken met het verhaal van de cliënt. Zij kennen dus niet steeds de exacte leeftijd van de prostitués die ze ontmoeten. Ze stellen wel dat ongeveer 1 op 5 cliënten minderjarig (tussen de 16 en 18 jaar) is. Heel uitzonderlijk ontmoeten ze jongens van 15 jaar en jonger.

Via internet is het inschatten van de werkelijke leeftijd onmogelijk. Jongens werken met fictieve identiteitsgegevens en foto's kunnen gemanipuleerd worden.

De hulpverleners hebben niet het gevoel dat jongens steeds jonger worden. De groep minderjarigen blijft evenwel aanwezig.

3. De bereikte doelgroep is heel divers. Een grote groep van de bereikte jongens komt uit voormalig Joegoslavië (Macedonië, Kosovo, Bosnië) en behoort hoofdzakelijk tot de Roma gemeenschap. Andere grote groepen zijn Belgische jongens, Noord-Afrikaanse jongens en Roemeense jongens. Een kleinere groep komt uit Zuid-Amerika, voornamelijk uit Brazilië. Het vermoeden dat het steeds vaker om jongens uit Oost-Europese landen gaat, wordt bevestigd. Deze jongens hebben de bedoeling op korte termijn geld te verdienen en dan opnieuw te vertrekken.

Jongensprostitués hebben verschillende profielen en achtergronden. De hulpverleners merken op dat een grote groep jongens die zich op straat en in bars prostitueren in een bijzonder kwetsbare positie zit. Ze komen vaak uit een gebroken gezin of hebben helemaal geen contacten meer met familie. Veel jongens hebben geen of een zeer gebrekkig sociaal netwerk. Ze hebben een lage

scholingsgraad en/of zijn werkloos. Sommigen hebben een verleden van seksueel misbruik. Een aantal jongens heeft geen papieren. Kleine criminaliteit is, naast prostitutie, vaak een manier om aan geld te komen. Prostitutie is voor veel jongens geen bewuste keuze, maar een manier om te overleven. Een aantal jongens experimenteert via de prostitutie met (homo)seksualiteit omdat ze die binnen hun cultuur niet openlijk kunnen beleven.

4. In Gent werken twee straathoekwerkers in de buurt van het Citadelpark en het Sint-Pietersstation met de doelgroep jongensprostitués.

Daarnaast zijn er nog een aantal andere organisaties in Vlaanderen en Brussel die met jongens en mannen in de prostitutie in contact komen:

- Ghapro - Gezondheidshuis Antwerpse Prostitutie: medische en sociale dienstverlening, hoofdzakelijk aan vrouwelijke prostituees. Zij verzorgen de doktersconsultatie bij CAW De Terp (Boysproject) en komen via hun outreachende werking sporadisch in contact met mannen;
- Pasop te Gent: medische en sociale dienstverlening, vooral aan vrouwen. Zij zien ook mannen;
- Espace P te Brussel: hulpverlening aan vooral vrouwelijke prostituees in Brussel. Zij komen ook in contact met mannen, transseksuelen en travesties.

Er bestaat een Belgisch Netwerk Mannenprostitutie, nl. BNMP (Belgian Network Male Prostitution). Dit komt twee keer per jaar samen om ervaringen uit te wisselen en gezamenlijke projecten uit te werken. Een van de gezamenlijke projecten is de internetpermanentie die wordt verzekerd door CAW De Terp, CAW Mozaïek en Straathoekwerk Gent.

Er is daarenboven een Vlaams-Nederlands Netwerk dat projecten uit Vlaanderen en Nederland samenbrengt. Ook hier zijn uitwisseling, methodiekontwikkeling en kennisbevordering belangrijke thema's. Jongensprostitués reizen vaak rond en steden als Brussel, Antwerpen, Rotterdam en Amsterdam zien dan ook vaak gelijkaardige ontwikkelingen op het terrein.

In Wallonië werkt Espace P (Namen, Luik en Charleroi) vooral met vrouwen en sporadisch ook met mannen. In Luik richt Icar asbl zich ook naar jongens en mannen in de prostitutie.

5. a) Boysproject is gegroeid vanuit één straathoekwerker die vooral aandacht had voor de groep rondtrekkende Roma die in de prostitutie terecht kwamen. Vanaf 2002 kreeg het project een vaste vorm. Het aantal betaalde en vrijwillige medewerkers groeide en sinds 2005 werkt Boysproject met 3 voltijdse personeelsleden. Op dit moment werkt Boysproject met 3 voltijdse betaalde krachten en 3 vrijwilligers.

Het project Adzon werd in 1998 opgestart met 3 voltijdse medewerkers.

Na de fusie met het CAW Mozaïek werd het personeelsbestand opgetrokken naar 1 VTE coördinator, 2,5 VTE preventiewerkers en 2,5 VTE straathoekwerkers.

Vanaf 2006 werd dit aantal geleidelijk verminderd. Momenteel zijn er nog steeds 4 VTE straathoekwerkers actief met 1 VTE coördinator. Er wordt niet gewerkt met vrijwilligers, wel met een interculturele bemiddelaar en 2 consultatiedokters voor het SOA-consultatieproject. De werking is onlangs geïntegreerd in de algemene onthaalwerking van CAW Mozaïek.

b) Voor Boysproject te Antwerpen:

2002: 104 jongens;

2003: 102 jongens;

2004: 159 jongens;

2005: 200 jongens;

2006: 208 jongens;

2007: 189 jongens.

Voor Adzon te Brussel:

2000: 203 jongens;
2001: 185 jongens;
2002: 197 jongens;
2003: 177 jongens;
2004: 180 jongens;
2005: 174 jongens;
2006: 182 jongens.

c) Voor Boysproject te Antwerpen:

de betaalde medewerkers hebben een bachelor diploma in de menswetenschappen en/of gelijkwaardige ervaring in de sociale sector.

Voor Adzon te Brussel:

alle medewerkers hebben een minimum diploma A1 Maatschappelijk Assistent met 3 à 10 jaar ervaring straathoekwerk.

d) Bij CAW De Terp worden vrijwillige medewerkers ondersteund door betaalde medewerkers in de uitvoering van hun taken. Daarnaast worden ze ook nog begeleid door de teamverantwoordelijke van het project. Vrijwilligers krijgen de kans om een vorming op maat te volgen, evenals de Initiatie cursus Straathoekwerk, georganiseerd door Vlastrov. Vlastrov organiseert ook intervisie. De vrijwilligers zijn ook aanwezig op interne vormingsdagen en teammomenten.

CAW Mozaïek werkt voor het bereiken van jongensprostitués niet met vrijwilligers.

6. Vanaf de integratie van de projecten dienen de CAW's de werking wel te beschrijven in de door mij goed te keuren beleidsplannen. De CAW's moeten de uitvoering van dat plan en de realisaties jaarlijks weergeven en evalueren in verslagen die door mijn administratie worden geanalyseerd. Op deze manier worden de werkingen van de CAW's en dus ook van voormelde werkingen jaarlijks geëvalueerd. Ik acht het daarom op dit ogenblik niet nodig om een afzonderlijke evaluatie te laten uitvoeren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 253
van 24 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

Zelfdodingpreventie in gevangenissen - Hulpverleners

Zowel uit literatuuronderzoek als uit praktijkervaring blijkt dat gevangenen een van de risicogroepen zijn wat suïcidaliteit betreft. Voor een doeltreffende preventie van zelfdoding is het voortijdig erkennen van signalen van cruciaal belang.

Bij de bespreking van mijn vraag om uitleg op dinsdag 3 juni (vraag nr. 1396, Handelingen C270 – WEL 25 – 3 juni 2008), liet de minister weten dat “de hulpverleners van de CGG’s onder andere zullen instaan voor het vroegtijdig detecteren van suïcidaliteit bij gevangenen”.

Om deze taak te kunnen vervullen, voorziet de minister in extra financiële middelen en de uitbreiding van het aantal hulpverleners van de CGG’s (centra voor geestelijke gezondheidszorg) die zich specifiek zullen richten op de ondersteuning van de gedetineerdenpopulatie.

Tevens stelt de minister een Vlaamse beleidscoördinator in elk Vlaamse gevangenis in het vooruitzicht.

1. Hoeveel CGG-medewerkers zijn reeds werkzaam in het kader van ondersteuning aan gedetineerden?
2. Om hoeveel voltijdse equivalenten gaat het per gevangenis? Om welke gevangenissen gaat het?
3. Over welke mogelijkheden beschikken de CGG-medewerkers om suïcidaliteit bij gevangenen vroegtijdig te detecteren? Hebben zij rechtstreeks en automatisch contact met toegang tot alle gedetineerden?
4. Zijn deze CGG-medewerkers tijdens hun werkuren fysiek aanwezig in de gevangenissen of werken zij vanuit een andere locatie? Is dit voor alle gevangenissen gelijk?
5. Welke gevangenissen hebben reeds een Vlaamse beleidscoördinator?

Zijn dit voltijdse jobs?

Sinds wanneer zijn ze actief in hun respectieve gevangenissen?

6. Wat is het statuut van deze beleidscoördinatoren? Aan welke gevangenis zijn ze verbonden? Hoelang zijn ze daar reeds aan de slag? Om hoeveel voltijdse equivalenten gaat het in totaal en per gevangenis?

7. Is de preventie van zelfdoding een van de aandachtspunten van de beleidscoördinatoren? Zo ja, op welke manier? Zo neen, waarom niet?
8. Zijn deze beleidscoördinatoren tijdens hun werkuren fysiek aanwezig in de gevangenissen of werken zij vanuit een andere locatie? Is dit voor alle gevangenissen gelijk?
9. Wat is het precieze tijdpad voor het verder toekennen van beleidscoördinatoren aan de gevangenissen die thans nog geen coördinator hebben?
10. Beschikt de minister over een evaluatie over de werking van de reeds actieve beleidscoördinatoren? Zo ja, wat zijn de resultaten van deze evaluatie?

Zo neen, overweegt de minister alsnog een evaluatie te laten maken?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 253 van 24 juni 2008

van **PIET DE BRUYN**

1. Het aantal CGG-hulpverleners per gevangenis staat niet vast. Dit zal onder andere afhankelijk zijn van de vraag naar hulpverlening in de gevangenis. In sommige gevangenissen zijn ook zorgteams voor geïnterneerden actief en in sommige arrondissementen zijn CGG-medewerkers actief in het kader van 'Gerechtigd Alternatieve Maatregelen'. Deze hulpverleners zullen hun aanbod binnen de gevangenissen op elkaar moeten afstemmen.
2. Tegen 1 december 2008 moeten de 9 CGG mij een plan van aanpak bezorgen. Hieruit zal onder andere blijken hoeveel CGG-medewerkers actief zullen zijn in elke gevangenis. De CGG-medewerkers zullen actief zijn in de strafinrichtingen te Merksplas, Wortel, Antwerpen, Mechelen, Turnhout, Hoogstraten (Provincie Antwerpen), Sint-Gillis, Vorst, Berkendael (Brussels Hoofdstedelijk Gewest), Leuven Hulp, Leuven centraal (Provincie Vlaams-Brabant), Brugge, Ieper, Ruiselede (Provincie West-Vlaanderen), Gent, Oudenaarde, Dendermonde (Provincie Oost-Vlaanderen) en Hasselt (provincie Limburg).
3. De 16 extra VTE zullen instaan voor de hulpverlening aan gedetineerden en geïnterneerden met ernstige psychische problemen. Zij beschikken hiervoor over de nodige expertise. Door hun expertise en de directe contacten met de gevangenen zullen zij ook suïcidaliteit vroegtijdig kunnen detecteren. Het is eveneens hun taak om de familie van de gedetineerden te betrekken in de hulpverlening en een samenwerking met de eerstelijnsdiensten, zoals de huisarts, uit te bouwen. Daarnaast kunnen de extra VTE penitentiaire beambten bijstaan die geconfronteerd worden met suïcidaliteit bij de gevangenen. Het ondersteunen via het ter beschikking stellen van expertise is dan ook een opdracht van de hulpverleners. De CGG zullen ook instaan voor hulpverlening aan gedetineerden die vrijkomen.

Deze uitbreiding betreft slechts 16 VTE. Uiteraard kunnen deze hulpverleners dan onmogelijk contact hebben met alle gevangenen.
4. De 16 extra VTE zullen outreachend werken naar de gevangenissen. Dit wil zeggen dat de hulpverleners consult zullen bieden binnen de gevangenissen.
5. In de gevangenissen van Antwerpen, Merksplas, Hoogstraten, Wortel, Turnhout, Brugge, Hasselt, Gent, Leuven-Centraal en Dendermonde is een Vlaamse beleidsmedewerker actief. Tegen 15 oktober 2008 zullen ook beleidsmedewerkers werkzaam zijn in de gevangenissen van Ieper, Mechelen, Oudenaarde, Leuven-Hulp en Ruiselede. Het gaat om voltijdse jobs. De beleidsmedewerker van Ruiselede zal ook halftijds werken in de gevangenis van Brugge, aangezien in Ruiselede slechts 50 gedetineerden verblijven en in Brugge meer dan 600.
6. De beleidsmedewerkers zijn contractuele personeelsleden van de Vlaamse overheid, departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin, afdeling Welzijn en Samenleving. De gevangenissen van Antwerpen, Merksplas, Hoogstraten, Wortel en Turnhout hebben een beleidsmedewerker sinds 1 september 2002, de gevangenis van Brugge sinds 1 januari 2003, de gevangenis van Hasselt sinds 1 november 2006 en de gevangenis van Gent sinds 1 maart 2007. In de gevangenissen van Leuven-Centraal is een beleidsmedewerker gestart op 25 augustus 2008, in Dendermonde is een beleidsmedewerker gestart op 27 augustus 2008.

Ze hebben de taak om met het inrichtingshoofd en de andere actoren van Justitie een zo goed mogelijke samenwerking op te zetten om de hulp- en dienstverlening in de gevangenis optimaal te laten verlopen. Ze staan in voor de coördinatie van de Vlaamse hulp- en dienstverlening in de gevangenis en zitten daartoe het Planningsteam Maatschappelijke Dienstverlening (PMD) voor.

7. Als coördinator van de hulp- en dienstverlening op de diverse terreinen van welzijn, gezondheidszorg, werkgelegenheid, onderwijs, cultuur en sport, is het de taak van de beleidsmedewerker om aandacht te hebben voor alle noden en behoeften aan hulp- en dienstverlening en mee op zoek te gaan naar antwoorden. In die zin is de preventie van zelfdoding ook één van de aandachtspunten van de beleidsmedewerker.
8. De beleidsmedewerkers hebben hun standplaats in de gevangenis. Zij zijn dus fysiek aanwezig in de gevangenis.
9. In de gevangenissen van Ruiselede, Ieper, Oudenaarde, Mechelen en Leuven-Hulp starten de beleidsmedewerkers tussen 1 september en 15 oktober 2008.
10. Ik beschik zowel over een interne als een externe evaluatie van de werking van de beleidsmedewerkers. Daaruit blijkt dat zij een cruciale rol spelen in de implementatie van het strategisch plan 'hulp- en dienstverlening aan gedetineerden' en in de verdere uitbouw en coördinatie van de hulp- en dienstverlening in de gevangenis. De beleidsmedewerkers vormen zowel voor de gevangenisdirecties als de hulp- en dienstverlenende organisaties het aanspreekpunt op vlak van hulp- en dienstverlening in de gevangenissen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 254
van 24 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

Zelfdodingpreventie in gevangenissen - Overleg met Justitie

Zowel uit literatuuronderzoek als uit praktijkervaring blijkt dat gevangenen een van de risicogroepen zijn wat suïcidaliteit betreft. Voor een doeltreffende preventie van zelfdoding is het voortijdig erkennen van signalen van cruciaal belang. Daarom is in de context van de gevangenis de rol van de (federale) penitentiair beampte zo belangrijk. Vanuit hun dagelijks contact bouwen ze niet zelden een vertrouwensband op met de gevangenen die het hen mogelijk maakt om signalen van depressiviteit en suïcidaliteit in een vroeg stadium te herkennen.

Bij de bespreking van mijn vraag om uitleg op dinsdag 3 juni (vraag nr. 1396, Handelingen C270 – WEL 25 – 3 juni 2008), liet de minister weten dat hij “het uitermate belangrijk vindt dat de penitentiaire beampten een rol spelen bij de detectie van potentiële zelfdodingspogingen” en dat hij “hiervoor de in dit kader gesubsidieerde voorzieningen, zoals de centra voor geestelijke gezondheidszorg, wil stimuleren om in het kader van het strategisch plan voor gedetineerden hierin een rol op te nemen.” Ook stelde de minister dat “penitentiaire beampten (...) vorming moeten kunnen krijgen die toelaat om te doen wat in de vraagstelling staat aangegeven.”

Bij het beantwoorden van vraag nr. 5720 van mevrouw Sarah Smeyers in de Kamer (donderdag 5 juni 2008) bevestigde federaal minister Vandeurzen dat er in de opleiding van de penitentiaire beampten thans geen specifieke module voorzien is om suïcidaliteit in een vroeg stadium te detecteren.

De Vlaamse minister Vanackere verwees in zijn antwoord van 3 juni eveneens naar de bovenlokale werkgroep Vlaamse Gemeenschap – Justitie, waar het departement Welzijn, Volksgezondheid en Gezin en het directoraat-generaal Strafinrichtingen mekaar ontmoeten om de nodige samenwerkingsafspraken te maken.

1. Zal de minister in de schoot van de bovenlokale werkgroep Vlaamse Gemeenschap – Justitie concrete voorstellen doen inzake de opleiding van de penitentiaire beampten met betrekking tot de preventie van zelfdoding?

Zo ja, waaruit zullen deze voorstellen bestaan?

Zo neen, wat is dan de motivatie?

Wanneer zal de volgende vergadering van de werkgroep plaatsvinden?

2. Wat is de frequentie van vergaderen van deze bovenlokale werkgroep? Welke waren de vergadermomenten in 2007 en tot nu in 2008?

Werd de preventie van zelfdoding in de gevangenissen tijdens een van de vergadermomenten van 2007 en 2008 besproken? Wat was daarvan dan het resultaat?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 254 van 24 juni 2008

van **PIET DE BRUYN**

1. Deze problematiek zal worden geagendeerd op de volgende bovenlokale werkgroep. Deze gaat door in de loop van de maand september. Een concrete datum is nog niet vastgelegd. Het agentschap zorg en gezondheid zal aan dit agendapunt zijn medewerking verlenen. Ik wil u eraan herinneren dat de deskundigheidsbevordering van professionelen één van de vijf belangrijke strategieën is van het Vlaams actieplan suïcidepreventie. Deze deskundigheidsbevordering wordt door de centra voor geestelijke gezondheidszorg locoregionaal georganiseerd voor diverse doelgroepen uit de gezondheids-, welzijns- en justitiële sector. Ook de groep van penitentiaire beambten kan hierop een beroep doen.
2. De vergaderfrequentie is ongeveer eens per zes weken. In 2007 vond het overleg plaats op 15/1, 2/2, 12/2, 21/2, 25/4, 6/6, 24/7, 7/9, 8/10, 25/10, 14/12. In 2008 heeft de bovenlokale werkgroep vergaderd op 22/1, 26/3, 8/4, 21/5, 5/6. Daarnaast vinden bezoeken aan de gevangenissen plaats. Begin 2007 werd een gezamenlijk bijkomend implementatieplan (Vlaamse Gemeenschap – Justitie) voor het strategisch plan voorgesteld. In dit kader bezocht de bovenlokale werkgroep de gevangenissen waar het strategisch plan reeds werd geïmplementeerd twee maal: een keer om een actieplan per gevangenis op te stellen en één keer om dit actieplan te evalueren. Dit betekende 16 gevangenisbezoeken door de bovenlokale werkgroep. In 2008 betekende de uitbreiding van de implementatie van het strategisch plan naar de resterende acht gevangenissen ook dat er heel wat voorbereidende gesprekken plaatsvonden tussen een delegatie van de bovenlokale werkgroep en de lokale gevangenisdirecties om de implementatie voor te bereiden.

De preventie van zelfdoding in de gevangenissen werd nog niet besproken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 256
van 24 juni 2008
van **CINDY FRANSSEN**

Thuislozenzorg - Opvangcapaciteit - Ronse

Mensen in thuisloosheid hebben daarbovenop nog vaak andere problemen zoals geen inkomen, geen werk, enzovoort. Deze mensen kunnen het alleen niet meer aan en hebben in hun omgeving niemand die hen hierbij voldoende kan helpen. De opvang en begeleiding van thuislozen is één van de taken die de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW) kunnen opnemen.

Het Centrum voor Directe Opvang in Ronse is als onderdeel van het Centrum Algemeen Welzijnswerk (CAW) Zuid-Oost-Vlaanderen het enige onthaalcentrum voor thuislozen in de regio Vlaamse Ardennen. Het centrum is in 1989 gestart vanuit de stad Ronse met middelen van het Sociaal Impulsfonds SIF-plus. Het SIF-geld had de bedoeling om de armoede te bestrijden. Omdat de projectfinanciering wegvalt, heeft het centrum nood aan reguliere betoelaging, teneinde zijn noodzakelijke werking in de toekomst te kunnen voortzetten.

Het betrokken centrum heeft de minister hierover al in 2007 op de hoogte gesteld. Er zijn sindsdien dan ook verschillende contacten geweest met de Vlaamse administratie en het kabinet. Eind april 2008 leek een oplossing in zicht. De administratie ging klaarblijkelijk akkoord met een reguliere betoelaging en de middelen waren voorzien. Nu blijkt echter dat dit niet kan. Zonder die middelen zal het centrum tegen het einde van het jaar zijn deuren moeten sluiten. Dat zou voor de opvang van thuislozen in de regio een regelrechte ramp betekenen.

1. Hoeveel en welke autonome CAW's bieden thuislozenopvang aan? Met welke directe personeelsinzet gaat dit gepaard? Graag ook een overzicht per CAW.
2. Kan de minister een overzicht geven van de inspanningen die deze legislatuur al zijn geleverd in het kader van de thuislozenopvang, en in het bijzonder wat betreft de verruiming van de opvangcapaciteit?
3. Is de minister op de hoogte van de specifieke problematiek waarmee men in Ronse kampt? Is het correct dat er in april een akkoord was? Zo ja, waarom is dit afgesprongen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 256 van 24 juni 2008

van **CINDY FRANSEN**

1. In Vlaanderen bieden 24 van de 27 autonome CAW's residentiële thuislozenopvang aan. De registratiegegevens van 2007 tonen aan dat dit gepaard gaat met een directe personeelsinzet van 481,39 VTE. In onderstaande tabel geef ik het gevraagde overzicht per CAW.

CAW	Personeelsinzet in VTE
Archipel	22,21
Artevelde	50,22
De Kempen	26,62
De Mare	15,16
De Papaver	5,9
De Poort	10,61
De Terp	37,46
De Viersprong	16,13
Hageland	3,93
Het Welzijnshuis	19,76
Leuven	28,66
Metropool	45,97
Middenkust	22,28
Midden-West-Vlaanderen	6,31
Mozaïek	8,72
Piramide	10,34
Regio Aalst	13,06
Sonar	23,02
Stimulans	16,16
't Dak – Teledienst	12,36
't Verschil	36,45
Visserij	15,86
Waasland	20,4
Zuid-Oost-Vlaanderen	13,8

2. Ik blijf de autonome CAW's verder stimuleren om hun hulpaanbod in het kader van de thuislozenzorg verder te differentiëren en op maat van de thuislozen te maken. Zo heeft het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk een projectsubsidie ontvangen om de autonome CAW's een ondersteuning op dit vlak te geven. In dit kader hebben 3 autonome CAW's een reconversie doorgevoerd. Het CAW Stimulans heeft een differentiëring doorgevoerd inzake de opvang van jongvolwassenen. Het centrum stapt af van de leefgroepwerking met een 24u-permanentie en opteert ervoor om contextueel te werken. Op maat van de jongere kunnen dan diverse woonvormen aangeboden worden, met het oog op het vermijden van een terugval en eventuele latere opvang in een mannen- of vrouwenopvangcentrum. Het CAW De Terp heeft een reconversie doorgevoerd van algemeen opvangcentrum voor mannen naar begeleid wonen met een diversiteit aan woonbegeleidingsmodules. Deze heroriëntering kadert binnen een globaal

Antwerps plan waarbij men kiest voor een regionale uitbouw van woonbegeleidingsteams die elk een diversiteit aan woonbegeleidingsmodules aanbieden. Het CAW Regio Leuven voert een reconversie van de leefgroepwerkingen naar het begeleid wonen en de differentiëring van het hulpaanbod voor thuislozen uit. Het betreft hier een aanbod van begeleid wonen dat zowel op het vlak van intensiteit als op het vlak van woonvormen erg gediversifieerd is. Bovendien brengen deze reconversies ook een uitbreiding van de opvangcapaciteit met zich mee.

Daarnaast heb ik de erkenning van de autonome CAW's uit de provincie Limburg uitgebreid met 3 VTE in het kader van de verruiming van het begeleid wonen. Zowel CAW Sonar als CAW 't Verschil werden elk aanvullend erkend en gesubsidieerd voor 1,5 VTE.

3. Ik heb het CAW Zuid-Oost-Vlaanderen ontvangen op mijn kabinet voor een toelichting van de problematiek met betrekking tot het Centrum voor Directe Opvang in Ronse. Na verder en grondiger onderzoek van hun aanvraag voor extra subsidiëring, heb ik vastgesteld dat het CAW Zuid-Oost-Vlaanderen over een algemene spreidingscoëfficiënt van 2,00 VTE per 10.000 inwoners (inclusief forensische opdrachten) en 1,46 VTE per 10.000 inwoners (exclusief forensische opdrachten) beschikt, wat boven het sectorale gemiddelde van respectievelijk 1,64 en 1,37 ligt. Op basis van deze objectieve criteria heb ik beslist om de middelen die beschikbaar waren voor de onderbezette regio's, toe te wijzen aan centra met een lagere spreidingscoëfficiënt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 257
van 25 juni 2008
van **ELSE DE WACHTER**

Internetverslaving - Preventie

Volgens recente schattingen van het Ministerie van Welzijn zijn 37.000 Belgen verslaafd aan het internet en dan vooral aan gamen, chatten en cyberseks. Het gaat vooral om mensen die in hun vrije tijd 30 uur per week of meer met internet bezig zijn. Als dit wordt afgenomen, krijgen zij dezelfde fysieke en psychische problemen als gokverslaafden.

Uit getuigenissen blijkt dat mensen met een dwangmatig internetgebruik amper vier uur per nacht slapen, de rest van de tijd zijn ze online. Internetten komt op de eerste plaats, waardoor vele relaties spaak lopen en men sociaal geïsoleerd geraakt, en dit alles is vaak gekoppeld aan een totaal verlies van het gevoel voor tijd. Velen raken in paniek als hun pc uitvalt. Erger nog, er zijn erbij met zelfmoordneigingen als ze niet op het internet kunnen.

In sommige gevallen moeten er kalmeermiddelen ingenomen worden omdat men zich te veel opwindt tijdens het internetten omdat bijvoorbeeld de verwerkingssnelheid van de computer het laat af weten. Ze hebben een sterke behoefte aan steeds nieuwere, snellere computers of software. De gebruikers krijgen vaak last van oververmoeidheid en ontweningsverschijnselen zoals woede, spanningen of depressie.

Ook schuilen er veel wanpraktijken achter het internet. Men komt terecht in een virtuele wereld en vaak kunnen mensen zich achter een vreemde identiteit verschuilen en de dingen zijn meestal niet wat ze lijken.

Er zijn ook veel gelijkenissen met pathologisch gokken.

1. Hoe ernstig wordt het probleem van de computerverslaving beleidsmatig ingeschat?

Is de ziekte al opgenomen in de officiële lijst van geestesziekten?

2. We worden bestookt door de verschillende providers om internet te nemen tegen “goedkope” tarieven.

Is het niet de opdracht van de overheid om de gebruikers – als het moet ook via een reclamespot – te wijzen op het gevaar bij het overmatig gebruik ervan? Worden er initiatieven in die zin genomen?

3. Het gaat dikwijls om een verborgen verslaving. Alleen partners of familieleden kunnen deze problemen herkennen en aankaarten.

Welke maatregelen worden er genomen om dit type van verslaving bespreekbaar te maken?

Is er een hulptelefoonnummer beschikbaar?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 257 van 25 juni 2008

van **ELSE DE WACHTER**

1. De meest gebruikte indeling van geestesziekten is de DSM IV (Diagnostic and Statistical Manual of Mental Disorders). Dit systeem heeft geen apart label voor internetverslaving. Het kan eventueel wel worden ingedeeld onder 'stoornissen van de impulsbeheersing - niet anders omschreven'. Andere stoornissen van de impulsbeheersing zijn o.a. kleptomanie, pyromanie en pathologisch gokken. Er zijn voor internetverslaving of compulsief internetgebruik op dit moment ook geen sluitende diagnostische criteria of gevalideerde screeningsinstrumenten.

Niemand twijfelt er aan dat dit een reëel en ernstig probleem is voor de mensen die er last van hebben alsook voor hun omgeving. Maar omdat er nog discussie is over diagnostische criteria, en omdat het probleem nog maar weinig zichtbaar is in registraties, blijft het voorlopig onduidelijk hoe zwaar het doorweegt op bevolkingsniveau. Er is in Vlaanderen ook geen monitoringsysteem zoals in Nederland, dus we beschikken niet over concrete cijfers, enkel over ruwe schattingen.

Als we kijken naar de Nederlandse monitoringgegevens, dan zien we dat, terwijl het aantal internetaansluitingen van 2006 naar 2007 aanzienlijk steeg, het percentage jongeren dat compulsief internet gebruikte sterk daalde (van 4.3% in 2006 naar 3% in 2007). (zie ook <http://www.ivo.nl/?id=393&PHPSSESSID=g1k958gcvp67kl097j8d26jsb4>).

Verklaring zou zijn dat de ouders strenger worden, meer grenzen stellen en beter het internetgebruik van hun kinderen monitoren. Gevolg is wel dat de communicatie daardoor lijkt te verslechteren (jongeren voelen zich niet begrepen en minder serieus genomen). De onderzoekers concluderen dat er nood is aan wetenschappelijk onderbouwde voorlichting voor ouders. Er zijn sterke aanwijzingen dat het stellen van specifieke regels over de inhoud van het internetgebruik compulsief gebruik zou voorkomen. Algemene opvoedingskenmerken (steun en gewoon toezicht) blijken dan weer niet in verband te staan met compulsief gebruik.

Hiermee is natuurlijk nog niets gezegd over het gedrag van meerderjarigen die niet onder het toezicht van hun ouders staan.

2. Ik heb in het kader van het convenant met de VAD in 2008 opdracht gegeven om te onderzoeken hoe we dit probleem best aanpakken de komende jaren. Hun rapport zal tegen het einde van het jaar klaar zijn. Conclusie is dat er op dit moment verschillende noden zijn, ondermeer op het vlak van:
 - epidemiologische gegevens;
 - een duidelijke definiëring van het concept 'internetverslaving';
 - een analyse van de beschermende- en risicofactoren;
 - gevalideerde screeningsinstrumenten;
 - opbouw van expertise en een structureel netwerk;
 - sensibiliseren van belangrijke doelgroepen en actoren;
 - beschikbaar materiaal (in het bestaande materiaal over internet worden vooral veiligheidsaspecten benadrukt, gezondheidsaspecten worden weinig of niet belicht);
 - een integratie van dit thema in bestaande methodieken en materialen (bvb. drugbeleid op school, de leerlingenbevraging, ...);

- vorming en deskundigheidsbevordering (zowel preventie als hulpverlening);
- een aangepaste registratie voor hulpverlening en preventie.

De VAD deed in 2008 ook een bevraging bij verschillende organisaties over hun aanbod op het vlak van problematisch internetgebruik. Organisaties die per mail werden bevroegd waren OCMW's, JAC's, CAW's, CBJ's, CLB's, CGG's en Koepels van mutualiteiten. 102 organisaties stuurden de vragenlijst ingevuld terug. De responsgraad was 19,5%, wat eerder aan de lage kant is.

Van de 102 respondenten gaven 13 organisaties aan een aanbod te hebben: 2 CAW's, 5 JAC's, 4 CLB's en 1 OCMW. 25 organisaties geven aan zelf geen aanbod te hebben maar door te verwijzen. Doorverwijzen gebeurt naar VAD, CGG en vrijetijdsinitiatieven. Het aanbod bestaat in twee gevallen uit behandeling (2 CLB's), in twee gevallen uit vorming (JAC en OCMW); alle 13 organisaties met een aanbod geven informatie (2 CAW, 4 CLB's, 5 JAC's, 2 OCMW's); in twee gevallen uit andere initiatieven (uitklaren van probleem).

Er zijn op dit moment op Vlaams niveau nog geen plannen om een grootschalige campagne te ontwikkelen die waarschuwt voor de gevaren van overmatig internetgebruik. Ik denk dat dit ook maar zin heeft op voorwaarde dat we iets kunnen aanbieden op het gebied van preventie, diagnose en behandeling. Er zijn tot nu toe ook maar weinig specifieke behandelingen ontwikkeld. Meestal komt het er op neer dat dezelfde behandelingsprincipes worden toegepast als bij andere stoornissen van impulsbeheersing. Uit de weinige ervaringen die er op dat gebied zijn, zien we dat zich ook dezelfde problemen stellen: weinig mensen die zich uit eigen initiatief aanbieden voor behandeling, wanneer ze zich aanbieden is het onder druk van familie of werkgever en nadat het probleem al vergevorderd is, en de therapietrouw is eerder laag.

Technologische interventies zouden vanuit preventief oogpunt een oplossing kunnen bieden. Zo zijn er ontwikkelaars van games en van bepaalde sites die ervoor zorgen dat gebruikers een waarschuwing krijgen wanneer ze meer dan een bepaald aantal uren ingelogd zijn, of waarbij men enkel kan inloggen voor een beperkt aantal uren, waarna men automatisch uitgelogd wordt.

Problematische gebruikers van internet zouden ook moeten kunnen overschakelen op een internetabonnement met een zeer beperkt downloadvermogen. Anderzijds kan men daarnaast nog steeds naar internetcafés gaan. Bovendien beschikken heel wat mensen over internet op het werk. Toch denk ik dat het een goede zaak is om de aanbieders van internet te sensibiliseren om het aanbod en de mogelijkheden op dit gebied te vergroten.

Preventie door aanbodbeperking zal altijd een lastige zaak blijven. Bij andere vormen van verslaving gaat het meestal om gedragingen die men volledig kan laten vallen, omdat ze niet noodzakelijk zijn voor het dagelijks functioneren. Zo is het louter praktisch gezien niet moeilijk om te leven zonder ooit te roken, alcohol te drinken, of te gokken. Het wordt echter wel steeds moeilijker in onze maatschappij om te functioneren zonder computer of internet.

3. Mensen die vragen hebben over internetverslaving, kunnen in principe momenteel al terecht bij de Druglijn. Maar in de communicatie van de Druglijn wordt aan dit thema zo weinig aandacht besteed, dat waarschijnlijk maar zeer weinig mensen hiervan op de hoogte zijn. Dat vertaalt zich ook in de registratiecijfers: in 2006 kwamen er 11 vragen over internetproblemen, in 2007 waren het er 22.

Nu is de Druglijn misschien ook niet het meest aangewezen kanaal om deze mensen te bereiken. Op de website www.hoeveelsteveel.be, die online ging in januari 2008, die onder andere een online zelftest voor internetafhankelijkheid aanbiedt, liggen de cijfers veel hoger. Van 17 januari tot 16 augustus waren er voor de hele site 45.572 bezoeken, 38.373 unieke bezoekers en 146.660 paginaweergaves. De internet-zelftest is de derde meest uitgevoerde van de acht aangeboden tests, met bijna evenveel paginaweergaves als voor cannabis. Op de eerste plaats kwam alcohol

(14.848 hits), daarna cannabis (4.963 hits), als derde internet (4.678 hits) als vierde cocaïne (2.798 hits) en als vijfde gokken (1.376 hits).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 258
van 25 juni 2008
van **CINDY FRANSSSEN**

Centra voor algemeen welzijnswerk - Intrafamiliaal geweld

Eén van de actieplannen in het kader van de open coördinatiemethode in het Vlaamse Gelijkheidsbeleid stelde vast dat de vrouwen (en mannen) die het slachtoffer zijn van geweld, door hun partner beter opgevangen dienen te worden. De betrokken actoren (politie, justitie, welzijnswerk, gezondheidszorg,...) dienen hun acties beter op elkaar af te stemmen, zodat er consistente zorgtrajecten op maat kunnen worden geboden. Daartoe is ook een duidelijke “ingangspoort” vereist, een organisatie die zich op het thema profileert en actief en out-reachend hulp organiseert. Dat worden de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW).

In het kader van de toepassing van de open coördinatiemethode in het Vlaamse Gelijkheidsbeleid en meer bepaald om de aanpak van het partnergeweld in de centra voor algemeen welzijnswerk te verbeteren door interne en externe netwerkvorming, deskundigheidsbevordering en profilering, krijgen de CAW's vanaf september 2006 veertien extra medewerkers. De Vlaamse overheid voorziet aldus in een jaarlijkse extra investering ten behoeve van de aanpak van intrafamiliaal geweld. Deze hulpverlening heeft twee doelstellingen: (1) tussenkomen om de veiligheid te waarborgen en verdere escalatie of herval te voorkomen en (2) begeleiding naar een nieuw en beter (samen-)leven bieden.

De CAW's uit eenzelfde gerechtelijk arrondissement dienen een gezamenlijk beleidsplan op te stellen inzake de aanpak van intrafamiliaal geweld. Dit beleidsplan moet bestaan uit een samenwerkingspakket met politie/parket en relevante welzijns- en gezondheidsdiensten en omvat welomschreven doelstellingen. Daarnaast voorziet het actieplan onder meer in de installatie van een bovenlokale stuurgroep. Het actieplan voorziet ook dat de outputindicatoren in oktober 2007 zouden worden bepaald.

1. Is de beoogde doelstelling van veertien extra CAW-medewerkers behaald? Graag ook een overzicht van de gerechtelijke arrondissementen waar deze medewerkers zijn tewerkgesteld alsook de datum van indiensttreding?
2. Is de bovenlokale stuurgroep reeds aangesteld?

Zo ja, wanneer is deze al samengekomen en welke zijn hun bevindingen?

Zo neen, waarom niet?
3. Zijn de outputindicatoren reeds bepaald?

Zo ja, welke zijn deze en/of waar zijn ze raadpleegbaar? Zo neen, waarom niet?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 258 van 25 juni 2008

van **CINDY FRANSEN**

1. Er zijn 14 extra VTE tewerkgesteld in de centra voor algemeen welzijnswerk in het kader van de versterking van de aanpak van intrafamiliaal geweld en partnergeweld. In bijgevoegde tabel vindt u een overzicht.

Gerechtelijk arrondissement	Betrokken CAW	Totaal VTE	VTE	Datum indiensttreding
Brussel	Delta	2,5	0,7	30/10/2006
			0,8	30/10/2006
			1	15/10/2006
Leuven	Hageland	0,75	0,75	1/12/2006
Antwerpen	De Mare	0,5	0,5	1/10/2006
	De Terp	0,5	0,5	12/10/2006
	Metropool	0,5	0,5	11/10/2006
Turnhout	De Kempen	1,5	1	1/09/2006
			0,5	1/10/2006
Mechelen	Het Welzijnshuis	1	1	18/10/2006
Hasselt	Sonar	0,75	0,75	11/09/2006
	't Verschil	0,75	0,75	1/09/2006
Tongeren	Sonar	0,25	0,25	11/09/2006
	't Verschil	0,25	0,25	1/09/2006
Kortrijk	Stimulans	0,75	0,75	29/09/2006
Brugge	De Viersprong	0,5	0,5	1/09/2006
Ieper/Veurne	De Papaver	1	0,5	1/11/2006
			0,5	1/09/2006
Gent	Artevelde	0,5	0,5	18/10/2006
	Visserij	0,5	0,5	1/11/2006
Dendermonde	't Dak-Teledienst	1	1	1/11/006
Oudenaarde	Zuid-Oost-Vlaanderen	0,5	0,5	15/09/2006
Totaal		14	14	

2. De bovenlokale stuurgroep is samengesteld. Zij is samengekomen op 28 juni 2007 en 9 april 2008. Een volgende vergadering is gepland op 24 november 2008. Tijdens een eerste vergadering werden de omzendbrief betreffende de versterking van de aanpak van intrafamiliaal geweld – partnergeweld van 7 juli 2006 en de omzendbrieven voor de politiediensten en de parketmagistraten (COL 3/2006 en COL 4/2006) toegelicht. Naar aanleiding van de omzendbrief betreffende de versterking van de aanpak van intrafamiliaal geweld, hebben de CAW's hun beleidsplannen moeten bijsturen. De acties uit de verschillende beleidsplannen zijn voorgesteld op de stuurgroepvergadering en de verschillende regio's hebben de stand van zaken aangegeven. Ook de samenwerking tussen de welzijns- en gezondheidsdiensten, meer bepaald tussen het algemeen welzijnswerk en de geestelijke gezondheidszorg op vlak van daderhulp werd besproken. In een tweede stuurgroepvergadering is het concept 'casemanagement' toegelicht en is stilgestaan bij het uitvoeren van een effectiviteitsmeting. Na een overzicht van de stand van

zaken in de verschillende regio's is voorgesteld een analyse van de netwerking tussen de verschillende sectoren uit te voeren.

In een volgende vergadering zullen de verschillende sectoren (centra voor algemeen welzijnswerk, centra voor integrale gezinszorg, politie en parket, geestelijke gezondheidszorg, coördinatoren provinciaal geweld) de resultaten van deze netwerkanalyse voorstellen.

3. De outputindicatoren zijn nog niet bepaald. De redenen hiervoor zijn de vertraging bij de aanwervingen en/of het opstarten van de werkingen (voor wat de outputindicatoren betreft). Mijn administratie heeft inspecties laten uitvoeren in de centra. Uit deze inspecties blijkt dat de werkingen in het kader van intrafamiliaal geweld in alle centra zijn opgestart. We merken ook op dat het concept van casemanagement en de effectmetingen niet in alle centra op dezelfde manier worden toegepast. Op basis van de resultaten van de inspecties heeft mijn administratie dan ook aan de centra gevraagd om een stappenplan op te stellen om op korte termijn werk te maken van casemanagement en effectmetingen. Daarnaast volgt de bovenlokale stuurgroep de implementatie van de omzendbrief van 7 juli 2006 betreffende de versterking van de aanpak van intrafamiliaal geweld – partnergeweld eveneens nauwgezet op. Van zodra de werkingen binnen de CAW's op punt staan, zal de bovenlokale stuurgroep outputindicatoren bepalen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 259
van 26 juni 2008
van **ELS ROBEYNS**

Actieplan Armoedebestrijding - Stand van zaken

De kosten van gezondheidszorg zijn de laatste jaren gestegen. Vooral mensen uit de lagere inkomensgroepen die juist de meeste zorgbehoeften hebben, ervaren dit. Arm maakt ziek en ziekte maakt arm. Dit blijkt uit cijfers uit het Jaarboek 2007 over armoede en sociale uitsluiting.

Dit is geen nieuws, maar ondanks het feit dat deze problematiek al lang bekend is, werd de gezondheidskloof de laatste jaren alleen maar groter.

De Vlaamse Regering heeft in het verleden al enkele stappen ondernomen om de problematiek aan te pakken. Zo worden in het Vlaamse Actieplan Armoedebestrijding 2005-2009, geactualiseerd in 2007, in dit verband verschillende lopende acties en nieuwe beleidsinitiatieven beschreven (Vlaams bevolkingsonderzoek borstkanker, Protocol eerstelijnszorg, gratis vaccinaties, seksuele gezondheid, gezondheidsconferenties gezonde voeding en middelengebruik en publieksinformatiecampagne over zelfdoding en depressie). Bovendien wordt een beleidsaccent gelegd op extra aandacht voor de sociaal en financieel zwakkeren in de centra voor geestelijke gezondheidszorg.

Graag kreeg ik van de minister per actie een antwoord op volgende vragen.

1. In hoeverre is de actie uitgevoerd?
2. Wat zijn de resultaten, indien mogelijk uitgesplitst naar provincie?
3. Hoe ziet de planning eruit met betrekking tot de acties die nog niet (volledig) zijn uitgevoerd?
4. Neemt de minister naar aanleiding van de actualiteit rond dit thema, extra maatregelen (bovenop de maatregelen in het actieplan) of doet hij aanpassingen, zo ja welke en wanneer?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 259 van 26 juni 2008

van **ELS ROBEYNS**

1. Uitvoering

Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg: De Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg (CGG's) ontvingen in maart 2008 een omzendbrief met het feedbackrapport van de indicatoren 2004-2006. De indicatoren van doelstelling 3 (een CGG schenkt uitdrukkelijke aandacht aan kinderen, ouderen en sociaal en financieel zwakkere personen) zijn in dit verband van belang. In deze omzendbrief werd uitleg bij de indicatoren gegeven en er werd aangekondigd dat de indicatorenset jaarlijks wordt aangevuld met nieuwe registratiegegevens. In mei 2008 stuurde ik de CGG's een overzicht van de indicatoren van 2004-2007. Deze gegevens werden tijdens de individuele besprekingen betreffende de beleidsplannen 2009-2011 van de CGG's verder besproken. In het beleidsplan gaf elk CGG het sectorgemiddelde, de eigen score en het streefdoel met betrekking tot de indicatoren tegen eind 2011 weer. Daarbij werd een beknopte beschrijving van de inspanningen en acties gegeven die het CGG zal ondernemen om het streefdoel te bereiken, en een beknopte beschrijving van de eventueel te verwachten neveneffecten van elk van de acties.

Vaccinatie: alle vaccins voor het basisvaccinatieschema van de Vlaamse overheid worden gratis ter beschikking gesteld van alle vaccinatoren. Sedert 2007 worden kleine kinderen ook systematisch gevaccineerd tegen pneumokokken.

Eerstelijnsgezondheidszorg: een ontwerp besluit van de Vlaamse Regering betreffende de samenwerkingsinitiatieven eerstelijnsgezondheidszorg (SEL's) werd opgesteld en principieel door de Vlaamse Regering goedgekeurd op 10 juli 2008. De SEL's hebben, onder andere, als opdracht bijzondere inspanningen te leveren om verzorging van de patiënt of gebruiker met complexe zorgnoden in de thuissituatie te vergemakkelijken. Dit is een belangrijk aspect van de basis- of eerstelijnsgezondheidszorg, in het bijzonder voor bevolkingsgroepen die leven in achtergestelde situaties.

De werkgebieden van de SEL's en de LOGO's vallen samen waardoor de afstemming tussen preventie en de zorg voor chronische aandoeningen kan gerealiseerd worden. Hierdoor kunnen groepen met hogere risico's of noden met een gericht aanbod benaderd worden.

Gezondheidsconferentie Tabak, Alcohol en Drugs: de gezondheidsconferentie is doorgegaan in november 2006, volgens plan. De strategieën die in het voortraject door de voorbereidende werkgroepen waren opgesteld en gewogen werden besproken op twee conferentiedagen. Alle relevante actoren konden hun feedback geven, hetzij via internet, hetzij op de conferentiedagen zelf. Ik zal dit jaar een actieplan voorleggen aan de Vlaamse Regering. Een eerste reeks projecten ging reeds van start (zie verder).

Gezonde Voeding en Beweging: de Vlaamse Overheid subsidieert verschillende organisaties die bijdragen tot de bevordering van gezonde voeding en een overmatig gebruik van ongezonde voeding voorkomen. In de toekomst zal ik dit blijven doen en kunnen ook nieuwe projecten ondersteund en geëvalueerd worden.

Op 23 oktober 2008 organiseer ik een gezondheidsconferentie voeding en beweging. Hier zullen de gezondheidsdoelstellingen voor voeding geherformuleerd worden en deze voor beweging toegevoegd. Daarenboven zullen hier de prioriteiten en bijhorende acties bekend gemaakt worden. Hierbij kan ik wel al opmerken dat bij de selectie van de acties aandacht werd besteed aan het boeken van de gezondheidswinst voor elk bevolkingsniveau. Zo streef ik onder andere naar een daling in gezondheidsverschillen tussen mensen met een laag en mensen met een gemiddeld of hoog opleidingsniveau.

Seksuele Gezondheid: de werking van de diverse organisaties (Instituut voor Tropische Geneeskunde, Sensoa, Gh@pro, Pas Op, Domus Medica, Crz) werd verdergezet. Aflopende convenanten of subsidiebesluiten werden hernieuwd, na evaluatie en eventuele herformulering van de opdrachten. De doelgroepen bleven dezelfde: algemene bevolking, jongeren en hun ouders, allochtone en mobiele populaties, mannen die seks hebben met mannen, sekswerkers (mannen en vrouwen), mensen met HIV en Aids, reizigers, injecterende druggebruikers.

Depressie en Zelfdoding: De gezondheidsdoelstelling preventie van zelfdoding en haar actieplan werd op 19 juli 2007 goedgekeurd door de Vlaamse regering. (meer informatie over de gezondheidsdoelstelling en actieplan: <http://www.zorg-en-gezondheid.be/default.aspx?id=5364>) Binnen de strategie geestelijke gezondheidsbevordering, stond een massale publiekscampagne aangekondigd. Deze campagne moet het bewustzijn van de bevolking en meer specifiek mensen in armoede verhogen, de kennis over depressie en zelfdoding verbeteren en taboedoorbrekend werken. Ze zou op termijn moeten leiden tot vroegtijdige detectie van depressie en zelfdoding en tot een meer ondersteunende omgeving voor patiënten en familie. Deze campagne zal in het najaar van 2008 dan wel in het voorjaar 2009 gelanceerd worden. Wel werden in 2007 locoregionale projecten opgestart, in elke provincie en Brussel Hoofdstad, met als doelstelling de uitwerking van het Vlaamse actieplan in zijn geheel te ondersteunen, inclusief het leggen van provinciale accenten.

Vlaams bevolkingsonderzoek naar borstkanker: het Vlaams bevolkingsonderzoek naar borstkanker loopt sinds juni 2001. In december 2005 formuleerde een gezondheidsconferentie een voorstel van herziene gezondheidsdoelstelling over dit thema. De Vlaamse Regering gaf haar principiële goedkeuring aan dit voorstel en ook de Commissie Welzijn, Volksgezondheid en Gezin keurde het voorstel goed. De LOGO's besteden speciale aandacht aan de participatie aan het onderzoek door mensen met een laag opleidingsniveau. Er is geen financiële drempel om deel te kunnen nemen aan dit bevolkingsonderzoek.

2. Resultaten

Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg: bij het bepalen van de sociaal en financieel zwakkeren (18 – 59 jarigen) werd rekening gehouden met volgende kenmerken: opleiding (max. lager onderwijs, deeltijds onderwijs, leercontract of onbekend), inkomsten (vervangingsinkomen of onbekend), leefsituatie (alleen, pleeggezin, jeugdhulpverlening of therapie, onbekend), burgerlijke staat (alleenstaand, gescheiden, onbekend) en beroep (niet-actief, ongeschoolde arbeider, onbekend). Het aandeel van sociaal en financieel zwakkere cliënten in de CGG-sector was 8% in 2004, 7 % in 2005 en 2006 en 6% in 2007. In de bijlage vindt u een overzicht van de CGG's, het percentage van de doelgroep sociaal en financieel zwakkere personen per CGG en grafieken van 2004 - 2007 met de verhouding aandeel doelgroep sociaal en financieel zwakkere personen in het CGG t.o.v. aandeel doelgroep in de sector.

Vaccinatie: Recente cijfers voor Vlaanderen tonen dat de vaccinerende artsen hun werk goed doen en dat het huidig vaccinatiebeleid zijn vruchten afwerpt. De vaccinatiegraad van Vlaamse kinderen tussen 18 en 24 maand ligt voor alle basisvaccins ruim boven de 90% die de Wereldgezondheidsorganisatie in haar strategisch plan vooropstelt. Momenteel loopt er een vaccinatiegraadstudie waarvan de resultaten eind 2008 verwacht worden.

Eerstelijnsgezondheidszorg: er zijn nog geen specifieke resultaten omdat de SEL's nog niet opgericht zijn. Indien het Besluit van de Vlaamse Regering definitief wordt goedgekeurd, treedt het besluit op 1 januari 2009 in werking.

Gezondheidsconferentie Tabak, Alcohol en Drugs: Om een daling van het gebruik te verwezenlijken beschikt de Vlaamse Gemeenschap over een uitgebreid pakket van strategieën waarvan bewezen is dat ze (kosten)effectief zijn. We kunnen deze strategieën uitvoeren binnen onze eigen bevoegdheden, en het overgrote deel ervan kan rekenen op minstens de principiële steun van de sectoren die ze in praktijk moeten brengen. Voor de meeste strategieën zijn bovendien al methodieken en materialen ontwikkeld en is er ervaring met implementatie en uitvoering. Als we willen dat de methodieken op grote schaal en op een correcte manier worden toegepast, dan moeten we de investering in implementatie verhogen. De Vlaamse overheid beschikt momenteel over structuren die de expliciete opdracht hebben om implementatie op het terrein te versterken (Logo's, drugpreventiewerkers in de CGG's, SIT's). Ik zal dit najaar de commissie op de hoogte brengen van mijn actieplan.

Gezonde Voeding en Beweging: zoals ik hierboven al heb aangehaald zullen de gezondheidsdoelstellingen voor voeding en beweging pas op 23 oktober geformuleerd worden. Bovendien zal de conferentie ook extra aandacht hebben voor de gezondheidskloof. Bij de voorbereiding van de gezondheidsconferentie is er betrokkenheid van het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen.

Depressie en Zelfdoding: De sterfte door zelfdoding bij mannen en vrouwen moet tegen 2010 verminderd zijn met 8% ten opzichte van 2000. Deze doelstelling van 8% minder suicides werd ruim gehaald in 2006 voor mannen en vrouwen. In vergelijking met 2005 stierven er in 2006 118 mannen minder door zelfdoding. Voor mannen stelden we een daling van 21% vast tussen het gestandaardiseerde aantal overlijdens in 2000 en 2006. Dit is duidelijk meer dan de vooropgestelde 8% en bovendien een statistisch significant verschil. Voor vrouwen daalde het gestandaardiseerde aantal overlijdens met 20% in 2006 ten opzichte van 2000. Bij vrouwen is de doelstelling voorlopig dus ook ruim gehaald. Al is dit verschil nog net niet statistisch significant. (meer informatie: <http://www.zorg-en-gezondheid.be/topPage.aspx?id=5680>).

Vlaams bevolkingsonderzoek naar borstkanker: er zijn 174 mammografische eenheden (waarvan twee mobiele eenheden of mammobielen) en 5 centra voor borstkankeropsporing erkend. Van deze mammografische eenheden screenen 34 eenheden ook digitaal. De vijf centra voor borstkankeropsporing zijn eveneens digitaal uitgerust. In het jaar 2007 nam 48,5% van de doelgroep deel aan het bevolkingsonderzoek. Aan het Intermutualistisch Agentschap zal gevraagd worden om de participatie in functie van het opleidingsniveau aan de overheid mee te delen.

3. Verdere planning

Centra voor Geestelijke Gezondheidszorg: de indicatoren worden expliciet verder opgevolgd in de voortgangsrapporten en tijdens de audits van de CGG in 2009. Er zal nagegaan worden of er bepaalde minimumnormen dienen opgelegd te worden aan de CGG's met betrekking tot de aandacht voor financieel en sociaal zwakkere personen. Momenteel geeft elk CGG afzonderlijk een streefdoel met betrekking tot de indicatoren tegen eind 2011.

Vaccinatie: het gratis ter beschikking stellen van het vaccin tegen humaan papillomavirus (HPV, de verwekker van baarmoederhalskanker) hangt ook af van de andere overheden in België, omdat een protocolakkoord de gedeelde financiering van de vaccins regelt.

Eerstelijnsgezondheidszorg: na de goedkeuring door de Vlaamse Regering van het besluit betreffende de SEL's, zal de nieuwe regelgeving aangekondigd worden zodat de nieuwe initiatieven in optimale omstandigheden hun erkenningsaanvraag kunnen voorbereiden en indienen in 2009. De minimale registratie van de opdrachten en taken door de SEL's zal geregeld worden door de opmaak van een ministerieel besluit. Vanaf 2010 kunnen de SEL's erkend worden.

Gezondheidsconferentie Tabak, Alcohol en Drugs: midden 2007 werd door de minister een Vlaamse Werkgroep tabak, alcohol en drugs opgericht. Opdracht van deze werkgroep was om op basis van de resultaten van de conferentie en de conclusies van de minister een actieplan, inclusief meerjarenbegroting op te stellen van 2009 tot en met 2015. De werkgroep heeft ondertussen een voorstel van actieplan ingediend. De bespreking op de Vlaamse Regering en in het Vlaams parlement is gepland in het najaar van 2008.

Gezonde Voeding en Beweging: De bespreking van het nieuwe Vlaamse actieplan voeding en beweging door de Vlaamse Regering en in het Vlaams Parlement is gepland tegen eind 2008 - begin 2009. Ik plan nog deze legislatuur een reeks projecten die de aftrap zullen vormen van dit actieplan dat zal lopen tot 2015.

Depressie en Zelfdoding: de uitvoering van het Vlaamse actieplan suïcidepreventie, met in begrip van een grote publiekscampagne.

Vlaams bevolkingsonderzoek naar borstkanker: het bevolkingsonderzoek wordt continu opgevolgd naar kwaliteit van processen en effecten. De Vlaamse werkgroep borstkankeropsporing staat in voor de coördinatie en ondersteuning van het bevolkingsonderzoek. Waar nodig wordt bijgestuurd in de uitvoering om het bevolkingsonderzoek meer performant te maken en een hoog kwaliteitsniveau te bestendigen. Op vlak van sensibilisatie worden blijvend grote inspanningen geleverd door alle actoren (zoals Logo's en hun netwerk, OCL, centra voor borstkankeropsporing, Domus Medica, vrouwenverenigingen en VLK). In december van elk jaar gaat een dag door over het Vlaams bevolkingsonderzoek, waar ruimte is voor reflectie, evaluatie en discussie.

4. Extra maatregelen of aanpassingen

In het kader van de projectoproep armoedebestrijding 2008, zullen in 2009 projecten die zich situeren binnen gezondheidszorg en armoedebestrijding worden uitgevoerd.

Het lokaal sociaal beleid beoogt een maximale toegankelijkheid van de dienstverlening voor elke burger en een optimaal bereik van de beoogde doelgroep. Hiertoe realiseert het lokaal bestuur een lokaal huis. Dit wordt de plek waar burgers terecht kunnen met vragen rond dienstverlening in hun gemeente, buurt of wijk. Het decreet stelde mei 2009 als deadline voorop voor de realisatie van een sociaal huis in elke gemeente.

Eerstelijnsgezondheidszorg: Ik voorzie projectmatig middelen voor de integratie van een eerstelijnspsycholoog in een wijkgezondheidscentrum.

Gezondheidsconferentie Tabak, Alcohol en Drugs: in afwachting van de bespreking en goedkeuring van het actieplan tabak, alcohol en drugs in de Vlaamse Regering, lanceerde ik locoregionale implementatieprojecten. Er werden 9 projecten geselecteerd, waarvan 4 zich specifiek richten tot mensen met een lagere sociaal-economische status, met name:

- 'laat armoede niet in rook opgaan' van PSC Open Huis, rookstopcursussen voor mensen in armoede, budget: 43.500 euro;

- 'als de rook om je hoofd is verdwenen' van WGC De Vlier, rookstopbegeleiding voor zwangere vrouwen met een lagere sociaal-economische status, budget 30.000 euro;
- 'alcohol- en drugbeleid in de sociale economie' van Leren Ondernemen, budget: 55.000 euro;
- '24 u niet roken' van het Vlaams Instituut voor Gezondheids promotie, budget: 140.000 euro.

Deze projecten zijn gestart in april 2008. De maximale duurtijd is 2 jaar. Bedoeling is om de projecten die positief geëvalueerd worden, toe te passen in de rest van Vlaanderen, binnen de bestaande structuren.

BIJLAGE

Overzicht van de CGG's, het percentage van de doelgroep sociaal en financieel zwakkere personen per CGG + grafieken van 2004 - 2007 met de verhouding aandeel doelgroep sociaal en financieel zwakkere personen in het CGG t.o.v. aandeel doelgroep in de sector.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANACKERE/259/antw.259.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 260
van 26 juni 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Jeugddelinquentie - Ouderstage

De uitvoering van de ouderstage werd in het verleden toegewezen aan de diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandelingen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de verschillende diensten die verantwoordelijk zijn voor de organisatie van de ouderstage? Met aanduiding van de middelen die aan iedere dienst afzonderlijk hiervoor zijn toegekend?
2. Het aantal behandelde dossiers voor 2007 lag zeer laag.

Kan de minister voor het eerste semester van 2008 reeds een overzicht geven van de dossiers door iedere dienst afzonderlijk behandeld?

3. Het traject ouderstage is opgedeeld in drie fasen: startfase, begeleidingsfase en afsluitfase.

Kan de minister een overzicht geven van het aantal dossiers waar de ouders de volledige stage hebben doorlopen?

4. Kan de minister medelen of er reeds een evaluatie is gebeurd? Zo ja, wat zijn de resultaten?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 260 van 26 juni 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. Sinds de start van de ouderstage op 2 april 2007, voeren de geïntegreerde diensten voor herstelgerichte en constructieve afhandeling (HCA) de ouderstages uit. In elk van de 14 Vlaamse gerechtelijke arrondissementen is een aanbod beschikbaar. Het betreft onderstaande diensten:

HCA-dienst	gerechtelijk arrondissement
vzw De Kerseboom - BAAB	Brugge
vzw Centrum Jongeren- en Gezinsbegeleiding - Cohesie	Kortrijk
vzw Ons Tehuis - DIVAM	Veurne en Ieper
vzw CAB	Gent, Oudenaarde en Dendermonde
vzw Oikoten - BOOG	Leuven en Brussel
vzw Elegast-Potgieter - HCA-Elegast	Antwerpen
vzw Metropool - ADAM	Antwerpen
vzw Ivo Cornelis - BIC	Mechelen
vzw Cirkant - CAFT	Turnhout
vzw Pieter Simenon - BAAL	Tongeren en Hasselt

Zoals vastgelegd in het samenwerkingsakkoord inzake de organisatie en financiering van de ouderstage, wordt de ouderstage volledig gefinancierd door de federale minister van Justitie. De uitvoerende diensten ontvangen jaarlijks een geïndexeerde forfaitaire subsidie van 80.000 euro per team van 1,5 voltijdse equivalent.

2. In de periode april 2007 tot en met juni 2008 werden in Vlaanderen 44 dossiers doorverwezen. Ik stel dus vast dat de ouderstage nog niet is doorgedrongen in de benadering van jeugddelinquentie in Vlaanderen.
In 2007 werden 21 dossiers doorverwezen en in de eerste helft van 2008 23 dossiers.
In de cijfers merken we regionale verschillen. Zo ontwikkelden de diensten in de gerechtelijke arrondissementen Antwerpen, Kortrijk, Leuven en Brussel de meeste praktijkervaring. In de gerechtelijke arrondissementen Gent, Dendermonde, Mechelen, Turnhout en Tongeren, werd in het eerste jaar na invoering van de ouderstages geen enkel dossier doorverwezen (zie bijlage).
3. Uit de permanente registratie die de vzw Ondersteuningsstructuur voor Bijzondere Jeugdzorg in opdracht van Jongerenwelzijn organiseert, blijkt dat er van de 44 doorverwezen dossiers 6 volledig afgerond zijn.
4. Het samenwerkingsakkoord voorziet in een jaarlijkse kwantitatieve evaluatie; ik verwijs hiervoor naar de bovenvermelde cijfers en de vaststelling dat de cijfers in het eerste jaar na invoering van deze nieuwe maatregel laag liggen. Er zijn een aantal steekhoudende verklaringen voor de vertraagde doorgroei van de ouderstage: de werving en selectie van het personeel, het doorverwijzingsbeleid van de parketten en de jeugdrechtbanken die zich ook nog met deze nieuwe maatregel vertrouwd moeten maken, de problematische invulling van het begrip

‘onverschilligheid’ en de afwachtende houding bij de verschillende actoren vóór het arrest van het Grondwettelijke Hof werd bekendgemaakt.

Voor een kwalitatieve evaluatie is het, gelet op het geringe aantal afgeronde begeleidingen, nog te vroeg.

BIJLAGE

Aantal ouderstages per gerechtelijk arrondissement (2008)

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANACKERE/260/antw.260.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 261
van 26 juni 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Jeugddelinquentie - Ouderstage (2)

Bij de uitwerking van de ouderstage is het belangrijk dat de verantwoordelijke begeleiders kunnen beschikken over de nodige informatie en bijscholing om hun opdracht zo goed mogelijk te kunnen uitvoeren.

1. Welke vorming en opleiding komen in aanmerking om als verantwoordelijke begeleiders actief te kunnen zijn?
2. Op welke wijze gebeurt de noodzakelijke technische ondersteuning? Wie is hiervoor verantwoordelijk?
3. Welke mogelijkheden worden aan de begeleiders geboden om zich op permanente wijze bij te scholen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 261 van 26 juni 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. De diplomaveisten voor de begeleiders zijn opgenomen in het samenwerkingsakkoord betreffende de organisatie en financiering van de ouderstage. Het gaat om professionelen met een universitaire opleiding of een opleiding van het hoger onderwijs buiten de universiteit.
2. Bij de implementatie van de ouderstages maakte ik de keuze om de begeleiders in de geïntegreerde diensten herstelgerichte en constructieve afhandeling in te bedden. Hierdoor worden de begeleiders van de ouderstages tewerkgesteld in een professionele setting, met ruime ervaring in de bijzondere jeugdbijstand in het algemeen en in de benadering van jeugddelinquentie in het bijzonder.
De Vlaamse begeleiders hebben zich tevens georganiseerd in een overlegstructuur die door de vzw Ondersteuningsstructuur Bijzondere Jeugdzorg (OSBJ) ondersteund wordt. Tijdens de periodieke overlegmomenten gaat de aandacht zowel naar praktijk- en methodiekontwikkeling, als naar intervisie, vorming en consult.
3. De begeleiders van de ouderstage zijn tewerkgesteld in private organisaties. Deze organisaties staan zelf in voor het vormings-, trainings- en opleidingsbeleid ten aanzien van hun personeel. Ik verwijs in deze uiteraard ook naar de opdracht die OSBJ heeft inzake het ondersteunen van overleg en intervisie voor de begeleiders.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 262
van 27 juni 2008
van **RUDI DAEMS**

Klokkenluidersprotocol - Implementatie

Tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst werd op 4 juli 2005 een Protocol overeengekomen tot regeling van de bescherming van de klokkenluiders, dat op dezelfde datum in werking is getreden.

Dit Protocol is van toepassing op de Vlaamse overheidsdiensten, d.w.z. alle ambtenaren, stagiairs en contractuele personeelsleden van alle departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, alle Vlaams wetenschappelijke instellingen, alle Vlaamse openbare instellingen (VOI), alle interne of externe verzelfstandigde agentschappen en het secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden.

Het Ombudsdecreet bepaalt in artikel 17bis “De Vlaamse Regering neemt in haar regelingen betreffende de rechtspositie van het personeel bepalingen op ter implementatie van het protocol”.

Ondertussen is het protocol bijna drie jaar in werking getreden en de vraag naar een stand van zaken van deze implementatie is dus aan de orde.

1. Kan de minister een overzicht geven wat betreft de implementatie van het Protocol in de personeelsstatuten/rechtspositieregelingen van de entiteiten die onder de bevoegdheid vallen van de minister:
 - het eigen departement van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;
 - Vlaamse Wetenschappelijke instellingen;
 - Vlaamse openbare instellingen;
 - interne en externe verzelfstandigde agentschappen;
 - secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden?
2. Kan de minister een overzicht geven van alle entiteiten onder zijn/haar bevoegdheid, die de inhoud van het protocol nog niet hebben opgenomen in de rechtspositie van het personeel?
3. Bieden het Ombudsdecreet en het vermelde protocol de nodige klokkenluiders-bescherming aan personeelsleden, als de betrokken entiteit de inhoud van dit protocol nog niet opnam in de rechtspositie van het personeel?
4. Waarom of waardoor is er vertraging bij de implementatie van het protocol?

Neemt de regering initiatieven opdat het departement, de wetenschappelijke instellingen, de VOI's, de IVA's en alle andere entiteiten het protocol op het terrein uitvoeren?

5. Welke timing voorziet de minister voor de implementatie van artikel 17bis van het Ombudsdecreet in de entiteiten onder zijn/haar bevoegdheid?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 95, Van Mechelen nr. 181, Vandebroucke nr. 309, Anciaux nr. 171, Bourgeois nr. 142, Keulen nr. 206, Van Brempt nr. 234, Vanackere nr. 262, Crevits nr. 808, Ceysens nr. 101).

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 262 van 27 juni 2008

van **RUDI DAEMS**

Een gecoördineerd antwoord zal gegeven worden door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 263
van 27 juni 2008
van **CINDY FRANSSSEN**

Armoedebestrijding - Congressen

In de memorie van toelichting bij het ontwerp van decreet betreffende de armoedebestrijding – het decreet van 21 maart 2003 betreffende de armoedebestrijding geworden – wordt gesteld dat

“[v]oor het creëren van een maatschappelijk en politiek draagvlak [...] het noodzakelijk [is] het beleid inzake armoedebestrijding ook op een, voor een groter publiek toegankelijk, forum te bespreken. Vandaar dat er elk voor- en najaar een congres wordt georganiseerd. De doelstelling van beide congressen is evenwel verschillend. In het voorjaar staat de concrete praktijk van armoedebestrijding centraal. De evaluatie van die concrete praktijk over meerdere jaren moet een indicatie vormen voor de vooruitgang die er al dan niet geboekt wordt. In het najaar wordt een wetenschappelijke, eerder toekomstverkennde aanpak vooropgesteld. De analyse en vooruitblik op lange termijn staat hier centraal” [...] . “De opvolging van de jaarlijkse actieplannen gebeurt door de dubbele structuur van een permanent overleg armoedebestrijding en de congressen. Daar wordt de dialoog tussen beleidsverantwoordelijken, de armen zelf, vertegenwoordigers uit het middenveld en de wetenschap gevoerd” (Parl. St. VI. Parl. 2001-2002, nr. 1230/1, 7)

1. Op welke tijdstippen werden reeds voor- en najaarcongressen armoedebestrijding georganiseerd? Waar vonden ze plaats?

Hoe werden ze voorbereid?

Welke verenigingen waar armen het woord nemen, waren hierop vertegenwoordigd?

2. Ervaart de minister de congressen als een geschikt beleidsvoorbereidend instrument voor de toekomst?
3. Welke evaluatie van de armoedebestrijding werd uitgesproken op deze congressen? Lieten deze congressen toe om te spreken van een vooruitgang, stagnatie of achteruitgang?
4. In welke mate werden de middelen in de begroting afgestemd op de opgedane inzichten?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 263 van 27 juni 2008

van **CINDY FRANSEN**

1. Volgende congressen werden georganiseerd:

- 17 mei 2001: eerste Vooruitgangscongres inzake de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting in Vlaanderen;
- 17 oktober 2002: Tweede Toekomstverkennd congres inzake de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting in Vlaanderen;
- 27 mei 2002: Tweede Vooruitgangscongres inzake de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting in Vlaanderen;
- 2 juni 2003: Derde Vooruitgangscongres inzake de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting in Vlaanderen;
- 6 mei 2004: Vooruitgangs- en toekomstcongres inzake de bestrijding van armoede en sociale uitsluiting in Vlaanderen.

De verslagboeken van deze congressen zijn terug te vinden op de website http://www.wvg.vlaanderen.be/armoede/pub_doc.htm.

In deze legislatuur werden geen Vooruitgangs- en/of Toekomstcongressen georganiseerd. Deze keuze werd genomen door mijn voorgangster Mevrouw Inge Vervotte. Ze gaf wel de opdracht om een totaalvoorstelling te organiseren die een breed publiek aanzette tot denken en handelen. "armoede (s)troef" werd georganiseerd door het Vlaams Netwerk i.s.m. de afdeling Welzijn en Samenleving en met medewerking van verenigingen waar armen het woord nemen, Theater Antigone, het Hoger Instituut voor de Arbeid en auteur Bart Demyttenaere.

2. Ik heb er voor geopteerd om in de eerste plaats aandacht te hebben voor het permanent armoedeoverleg als instrument voor het armoedebestrijdingsbeleid, eerder dan twee congressen per jaar te organiseren. In het begin van dit jaar heb ik een schrijven gericht aan mijn collega's en alle leidend ambtenaren wat geleid heeft tot een vernieuwde samenstelling van het horizontaal permanent armoedeoverleg en een nieuwe dynamiek in dit overleg. Ik ben gevoelig voor de vaak gehoorde opmerking dat er al zeer veel gezegd en geschreven is over de problematiek van armoede en sociale uitsluiting in onze samenleving en dat het er vooral op aankomt om, in overleg, goede beleidsmaatregelen te nemen.

Het permanent armoedeoverleg is mijns inziens de plaats bij uitstek waar de dialoog tussen beleidsverantwoordelijken en de mensen in armoede zelf, via het Vlaams Netwerk van verenigingen waar armen het woord nemen, plaats vindt. Dit is het geval zowel wat betreft beleidsvoorbereiding als beleidsevaluatie. Hier worden ook directe betrokkenen uit overheidsdiensten, het middenveld en uit de academische wereld bij betrokken. Ik ervaar dat er in dit overleg op een efficiënte manier rond concrete thema's en oplossingsgericht kan gewerkt worden, wat op grote congressen niet evident is.

Aan het eind van deze legislatuur, in het voorjaar van 2009, wil ik wel een werkconferentie organiseren waarop de vooruitgang van het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding 2005-2009 en uitdagingen voor de toekomst zullen worden besproken.

Het lijkt me ook belangrijk dat de opmaak van een volgend Vlaams Actieplan, waar ik in de recente decreetwijziging trouwens meer tijd voor voorzie, gebeurt op basis van een degelijke wetenschappelijke analyse. Bovendien dient dit afgestemd op de andere beleidsniveaus en gebaseerd op overleg met zowel de verenigingen waar armen het woord nemen als middenveldorganisaties.

3. Hiervoor verwijst ik naar de verslagboeken van de congressen.
4. Bepaalde voorstellen die op de congressen zijn geformuleerd, werden opgenomen in het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding 2005-2009. Het is de verantwoordelijkheid van elke Vlaamse minister om in zijn beleidsdomein aandacht te hebben voor armoedebestrijding en opgedane inzichten te vertalen in begrotingsmiddelen. De vooruitgang van de acties is op te volgen via de jaarlijkse actualisaties van het Vlaams Actieplan die ook aan het parlement worden voorgelegd en in de commissie Welzijn worden besproken. Momenteel loopt er trouwens een opdracht, die uitgevoerd wordt door onderzoeksgroep OASeS van de UA, om het armoedebestrijdingsbeleid beter te monitoren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 264
van 27 juni 2008
van **KURT DE LOOR**

Lokaal sociaal beleidsplan - Stand van zaken

Uiterlijk tegen 1 mei 2008 diende elke gemeente, die uitstel had verkregen, een LSB-plan (lokaal sociaal beleidsplan) in te dienen.

Dit uitstel voor indiening van het LSB-plan kon enkel worden verkregen in zeer uitzonderlijke omstandigheden en het was niet de bedoeling om de deadline voor indiening van de plannen algemeen te verdagen.

1. Hoeveel LSB-plannen werden er uiteindelijk ingediend op datum van 1 mei 2008?
2. Welke gemeenten dienden (nog) geen LSB-plan in?
3. Welke gemeenten, die geen LSB-plan indienden, vroegen geen uitstel aan?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 264 van 30 juni 2008

van **KURT DE LOOR**

1. 284 lokale besturen hadden op 1 mei 2008 een lokaal sociaal beleidsplan ingediend. Dit betekent dat 92,2 % van de lokale besturen op dat moment een lokaal sociaal beleidsplan had ingediend.
2. Op 31 augustus 2008 hadden 298 lokale besturen een lokaal sociaal beleidsplan ingediend (96,75%). De volgende lokale besturen hadden nog geen beleidsplan ingediend: Drogenbos, Herstappe, Linkebeek, Lo-Reninge, Middelkerke, Oudenburg, Sint-Pieters-Leeuw, Tielt, Wemmel en Wezembeek-Oppem. Enkele lokale besturen gaven aan welk traject ze volgen om de opmaak van het lokaal sociaal beleidsplan te finaliseren. Zij worden verder opgevolgd door de provincies die – in het kader van een overeenkomst met de Vlaamse overheid – een aangepast begeleidingsprogramma hebben ontwikkeld.
3. Er werd geen uitstel aangevraagd door: Oudenburg en Herstappe.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 265
van 2 juli 2008
van **VERA JANS**

Lokaal sociaal beleid - Betrokkenheid bevolking en actoren

Het decreet Lokaal Sociaal Beleid schrijft voor dat gemeenten tegen 1 januari 2009 over een Sociaal Huis beschikken om een maximale toegankelijkheid van de sociale dienstverlening te garanderen en waarbij het Sociaal Huis minimaal een informatie-, loket- en doorverwijsfunctie heeft.

In maart (2008) heeft de VVSG – de Vlaamse Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – een online bevraging gedaan bij 227 OCMW-voorzitters naar de ontwikkeling van het Sociaal Huis in hun gemeente.

Hieruit concludeert de VVSG dat de betrokkenheid van de burgers, middenveld en de diverse doelgroepen minimaal tot onbestaande is. Nochtans voorziet artikel 4 van het decreet dat de bevolking en lokale actoren betrokken worden bij de voorbereiding en de uitvoering van het lokaal sociaal beleidsplan en dus ook het Sociaal Huis.

1. Welke initiatieven worden nog genomen om tegen 1 januari 2009 de betrokkenheid te maximaliseren?
2. Welke instrumenten kunnen, volgens de minister, bijdragen tot de verhoging van de betrokkenheid van de bevolking en de lokale actoren bij het lokaal sociaal beleid?
3. Op welke manier worden deze nu reeds ingezet in het lokaal sociaal beleid?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 265 van 2 juli 2008

van VERA JANS

De VVSG - de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten – organiseerde in maart 2008 een online bevraging waarop 227 respondenten gereageerd hebben. In de meerderheid van de gevallen (74,4%) werd de vragenlijst ingevuld door de OCMW-secretaris, door een OCMW-medewerker (24,2%) of door de OCMW-voorzitter (2,2%). De bedoeling van de bevraging was een overzicht te bekomen betreffende de stand van zaken van de oprichting van een Sociaal Huis, te polsen naar de opinie over de invoering van een kwaliteitslabel en het verzamelen van vragen, opmerkingen en suggesties.

De vraagstelling evenals de resultaten van de enquête laten niet toe om kortweg te stellen dat er nauwelijks tot geen betrokkenheid bestaat van de vernoemde actoren bij het Sociaal Huis (bijlage 1-verslag enquête VVSG p. 2-3). De bevraging focust echter op de invulling van het concept ‘Sociaal Huis’, meer specifiek of er al dan niet een fysiek Sociaal Huis wordt beoogd, en naar reacties op de invoering van een kwaliteitslabel. Er werd geen analyse gemaakt van de betrokkenheid van burgers, middenveld en diverse doelgroepen.

De lokale besturen moeten niet tegen 1 januari 2009 over een Sociaal Huis beschikken maar wel tegen 22 mei 2009. Het decreet Lokaal Sociaal Beleid van 19 maart 2004 bepaalt onder artikel 18 dat ieder lokaal bestuur een Sociaal Huis dient te realiseren tegen 1 januari 2007. Er kon echter een uitstel bekomen worden voor de realisatie ervan tot vijf jaar na de inwerkingtreding van het decreet. Rekening houdend met de publicatie van het decreet betekent dit een uitstel tot maximaal 22 mei 2009.

1. De lokaal sociaal beleidsplannen werden begin 2008 ingediend. Deze plannen worden grondig geanalyseerd door mijn administratie. Ik verwacht de resultaten van deze diepgaande analyse eind oktober 2008. Op basis van deze analyse zal de daadwerkelijke betrokkenheid van de burgers, van het middenveld en van de diverse doelgroepen kunnen worden bepaald. In het najaar verschijnt er een handboek ter ondersteuning van de opstart van het Sociaal Huis. In deze praktische gids wordt aandacht besteed aan de participatie van zowel derde actoren als van diverse doelgroepen.
2. In 2006 ontvingen alle lokale besturen een participatiekoffer. Dit instrument bevat verschillende participatiemethodieken, specifiek voor groepen met minder behartigde belangen. De participatiekoffer gaf de lokale besturen ondersteuning om deze groepen te informeren over en te laten participeren aan het lokaal sociaal beleid. Daarnaast is het de verantwoordelijkheid van de lokale besturen om werk te maken van de betrokkenheid en participatie van de bevolking en lokale actoren. Het decreet Lokaal Sociaal Beleid gaat immers uit van de autonomie van de lokale besturen. Van de lokale besturen wordt verwacht dat zij instrumenten ontwikkelen om de participatie te bevorderen. Hiertoe wordt de nodige ondersteuning aangeboden door de VVSG en de VVP.
3. De meeste lokale besturen opteerden voor een betrokkenheid van derde actoren en doelgroepen bij de opmaak van het lokaal sociaal beleidsplan. Deze waren vertegenwoordigd in tal van werkgroepen/clustergruppen die als doelstelling hadden om op lokaal vlak haalbare doelstellingen op te stellen rond een specifiek thema. De analyse van de lokaal sociaal beleidsplannen

zal een zicht bieden op de mate waarin de betrokkenheid en de participatie ook aan bod komen bij de uitvoering en de evaluatie van die beleidsplannen.

BIJLAGE

Verslag enquête VVSG sociaal huis – voorjaar 2008.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANACKERE/265/antw.265.bijl.001.pdf>

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****STEVEN VANACKERE**

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 266
van 3 juli 2008
van **PAUL DELVA**

Kind en Gezin - Brussel

Het agentschap Kind en Gezin heeft als missie voor elk kind, “waar en hoe het ook is geboren of opgroeit, zoveel mogelijk kansen te creëren.” De werking en de structuur van het agentschap is vastgelegd in een decreet (21 april 2004) tot de oprichting van het IVA met rechtspersoonlijkheid “Kind & Gezin”. De taak van het agentschap kan in twee grote luiken onderverdeeld worden: kinderopvang en preventieve gezinsondersteuning.

Inzake de organisatie van de preventieve gezondheidsondersteuning, wordt de taak nader (echter niet exhaustief) omschreven in artikel 7. Het gaat onder meer om “het informeren en adviseren van gezinnen en toekomstige ouders voor gezondheid, ontwikkeling, opvoeding, voeding en veiligheid van kinderen; het opvolgen, detecteren en signaleren van risico’s inzake gezondheid, ontwikkeling en opvoeding van kinderen, waaronder de detectie van kindermishandeling en het screenen van gehoor en zicht; de preventieve gezondheidszorg met betrekking tot het jonge kind, in het bijzonder het promoten, toedienen en opvolgen van vaccinaties; de ondersteuning van gezinnen en toekomstige ouders met specifieke behoeften inzake gezondheid, ontwikkeling en opvoeding, waaronder huilen, slapen, eten en interactie ouders-kinderen.”

Hoewel “Kind & Gezin” een beleid voert voor elk kind, moet de organisatie zich intensief richten naar gezinnen met specifieke behoeften (kansarme gezinnen, e.d.).

Daarnaast heeft de IVA als taak een registratie en verwerking van gegevens die nodig zijn om haar taak goed uit te voeren.

Ze heeft ook de opdracht gekregen om samen te werken met andere overheden, instanties en instellingen die ook actief zijn in de domeinen waarin “Kind & Gezin” actief is. Op het vlak van preventieve gezondheidsondersteuning bijvoorbeeld werkt het agentschap samen met onder andere ziekenhuizen.

Aangezien het agentschap onder een gemeenschapsbevoegdheid valt, werkt “Kind & Gezin” ook in Brussel. In deze stad is het vaak moeilijker werken dan in de rest van Vlaanderen, wegens een grotere anonimiteit van kinderen en ouders, de anderstaligheid van vele ouders, en dergelijke.

1. Hoeveel ouders en kinderen bereikt “Kind & Gezin” in Brussel met zijn preventieve gezondheidsondersteuning? Kan de minister deze gegevens meedelen per gemeente van het Brussels hoofdstedelijke gewest? Kan hij een evolutie hiervan geven sinds 2000?

Welke conclusies trekt de minister uit deze cijfers? Heeft de minister ook een verklaring waarom de ene gemeente beter scoort en een andere een negatieve trend kent?

2. Wordt er eveneens bijgehouden hoeveel anderstaligen zich aanbieden bij “Kind & Gezin”? Kan de minister hiervan eveneens een evolutie geven sinds 2000 en per gemeente?
3. Kan de minister cijfers en een evolutie sinds 2000 (per gemeente) geven m.b.t. het aantal gezinnen met specifieke behoeften (zoals omschreven in art. 7 §2) dat zich aanbiedt bij K & G?
4. Op welk vlak(ken) voert het agentschap in Brussel een specifiek beleid op het vlak van de preventieve gezondheidsondersteuning ten opzichte van de provincies en regio's in Vlaanderen?
5. Worden er in het bijzonder inspanningen gedaan om ouders en kinderen te werven (“lokken”) voor de consultaties van “Kind & Gezin”? Welke?

Voert “Kind & Gezin” een campagne in het Brusselse gewest om ouders bewust te maken van de diensten van het agentschap? Welke? Moeten de inspanningen van “Kind & Gezin” op dit vlak nog geïntensifieerd worden ?

6. Hoe houden de dokters en ander personeel rekening met de specifieke situatie van Brussel?
7. Heeft “Kind & Gezin” contacten (zoals dit in Vlaanderen het geval is) met gemeenten en ziekenhuizen uit Brussel om haar taak van registratie en verwerking van persoonsgegevens goed uit te voeren? Waaruit bestaat deze samenwerking? Worden er gegevens uitgewisseld tussen deze verschillende instanties?
8. Heeft het agentschap voor haar werking in Brussel overleg en is er samenwerking met de VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie)? Waaruit bestaat deze samenwerking ? Tot welke concrete initiatieven heeft dit geleid ?
9. Heeft Kind & Gezin overleg en is er samenwerking met de Franstalige tegenhanger, l'Office Nationale de l'Enfance (ONE), in Brussel? Waaruit bestaat deze samenwerking? Bestaan er gezamenlijke initiatieven?
10. Heeft het agentschap al een evaluatie gemaakt van zijn werking in Brussel? Zo ja, wat waren zijn conclusies?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 266 van 3 juli 2008

van **PAUL DELVA**

1. We verwijzen voor de concrete cijfers naar de gegevens uit onze databank (tabel 1), waar de cijfers per gemeente en hun evolutie worden weergegeven. Hieruit blijkt dat we globaal genomen 12% van alle kinderen, met woonplaats in één van de 19 gemeenten van het BHG bij hun geboorte, opvolgen. Het criterium dat we hierbij hanteren als ‘bereikte doelgroep’, is het brengen van minstens één huisbezoek of het volgen van minstens één consult. Conclusie is dat het niet evident is om in Brussel de doelgroep heel precies te bereiken en af te bakenen, maar dat hiertoe voortdurend en op verschillende vlakken, inspanningen worden geleverd. De verschillen per gemeente hebben te maken met de doelgroep die inzake kwetsbaarheid, taalachtergrond en afkomst sterk varieert. Bovendien zijn ook de geboorte-evoluties in deze verschillende doelgroepen verschillend zodat er op jaarbasis ook verschillende tendensen zijn.
2. Dankzij de registratie van de nationaliteit bij geboorte van de moeder en van de combinatie “taal dienstverlening” en “taal moeder kind” in de kinddossiers, kunnen we de evolutie opvolgen met betrekking tot deze gegevens.
In de bereikte doelgroep zien we m.b.t. de nationaliteit van de moeder (tabel 2) weinig evolutie. De Belgische (\pm 32%) en de Marokkaanse (20%) nationaliteit maken samen iets meer dan de helft uit van de bereikte populatie. Jaarlijks zien we wel een 100-tal verschillende nationaliteiten in het BHG (103 in 2005, 97 in 2006, 109 in 2007). Dit gegeven heeft uiteraard zijn weerslag op de taal die de moeder met het kind (tabel 3) spreekt. Het Nederlands wordt in 25 tot 30% van de gezinnen gehanteerd als spreektaal, vervolgens komt het Frans met 17%, het Arabisch met 14% en het Turks met 5%. Doorheen de jaren zien we weinig of geen schommelingen in de top 10 op niveau van de thuistaal.
3. Vooral de groep kansarme kinderen is in Brussel sterk aanwezig, met een gemiddeld percentage van 22%. Verder stellen we vast dat we 31,5% van de kinderen extra dienstverlening bieden omwille van het detecteren van een medisch risico en 27,8 % van alle kinderen van het BHG omwille van pedagogische en psychosociale redenen.
4. De situatie in Brussel ligt vooral anders door de complexiteit en door de omvang, zowel qua doelgroepaspecten als qua werkcontext. De doelgroepaspecten die op de voorgrond treden, zijn vooral de diversiteit in taal en cultuur, in het taalgebruik, de grote concentratie van kwetsbare gezinnen met risico op verwaarlozing en mishandeling, de hoge graad van precare leefomstandigheden en sociale deprivatie, de anonimiteit van een internationale en multiculturele grootstad. Bovendien is de organisatorische werkcontext in Brussel een ‘fragiel’ gegeven, wegens het labyrint van sociale kaarten met Nederlandstalige, Franstalige en bicommunautaire structuren, de meertaligheid, de geografische spreiding van de doelgroep omwille van de verdeling van potentieel cliënteel met ONE, de ernstige mobiliteitsproblematiek en tenslotte doch niet onbelangrijk het grote personeelsverloop binnen de dienstverlenende sector. Kind en Gezin probeert hiermee rekening te houden bij de uitvoering van de dienstverlening. Dit uit zich vooral in het opzetten van het noodzakelijke overleg.

5. Kind en Gezin tracht inderdaad via zijn reguliere werking (kraambezoeken, huisbezoeken, consulten,...) en via specifieke acties zijn aanbod kenbaar te maken.
Zo wordt er werk gemaakt van kraambezoeken in ziekenhuizen, wordt er overleg gepleegd met ONE omtrent wie welke ouders opvolgt, wordt het aanbod bekend(er) gemaakt via gemeenschapscentra, bibliotheken, kinderdagverblijven waar zwangere vrouwen zich inschrijven, en via de K&G infolijn.
In Brussel wordt er actief aan klantenwerving gedaan, gelet op de exclusieve toegang van ONE in een groot aantal Brusselse kraamklinieken. Dit realiseren ze door de algemene info's Kind op Komst, de voor Brussel specifieke samenwerking met BON (onthaalbureau voor nieuwkomers) en via prenatale en postnatale kennismakingsbezoeken.
6. Bij de consultatiebureaus wordt er via de berekening van het aantal zittingen voor kwetsbare gezinnen en anderstalige ouders meer tijd voorzien. Ook worden in de drie Brusselse regio's allochtone gezinsondersteuners ingezet en wordt er een beroep gedaan op specifieke netwerken voor allochtonen (o.a. sociaal tolken, integratiecentrum Foyer, CW Laken). Verder zijn er ook tal van inspanningen op vlak van intervisie en supervisie met het vertrouwenscentrum kindermishandeling en vorming rond maatschappelijk kwetsbare gezinnen en meertalig opvoeden.
Het is duidelijk dat er heel wat specifiek zorgaanbod wordt geboden en er dus rekening wordt gehouden met de specifieke situatie van de Brusselse doelgroep. Bovendien zijn er in Brussel nog andere initiatieven zoals inloopteams, een prenataal steunpunt, prenatale samenwerking met UZ Brussel, projecten zoals 'kennismaking' met het Nederlands op CB waarmee wordt ingespeeld op de noden van de doelgroep.
7. Kind en Gezin verzamelt gegevens over die kinderen en ouders die worden opgevolgd vanuit de dienstverlening. Kind en Gezin stelt informatie ter beschikking op zijn website via de Gemeentelijke Kind Rapporten, die door elke organisatie kunnen geraadpleegd worden.
De grootste moeilijkheid is een minder vlotte doorstroming van geboortegegevens. In het unicommunautaire UZ Brussel brengt enkel K&G kraambezoeken; in de bicommunautaire kraamklinieken zijn ze afhankelijk van de informatie van de Franstalige tegenhanger ONE. In slechts 5 bicommunautaire kraamklinieken brengen zowel ONE als K&G kraambezoeken, in de overige is enkel ONE actief. Dit heeft te maken met de minder vlotte toegang tot de overwegend Franstalig gerichte ziekenhuizen (inclusief kraamklinieken) en het beperkt aantal Nederlandstalige ouders van nieuwgeborenen zodat kraambezoeken niet efficiënt kunnen georganiseerd worden.
Verder zijn er doorverwijzingen naar of overleg met OCMW-diensten op casus-niveau.
8. Kind en Gezin is vertegenwoordigd in adviesraden van de VGC. Daarnaast is er op regelmatige basis overleg met de VGC omtrent lopende ontwikkelingen, mogelijke acties die de VGC kan ondersteunen (bijv. bekendmaking via de Gemeenschapscentra). Dit leidt tot wederzijds advies, nieuwe pistes voor bekendmaking van het aanbod, enz.... De VGC ondersteunt acties van Kind en Gezin en subsidieert zelf ook een aantal diensten op het domein van welzijn.
Concrete samenwerking is er o.a. omtrent het project taalstimulering op CB, samenwerking met het lokaal overlegplatform (LOP) in kader van kleuterparticipatie, de opvoedingswinkel, ontmoetingsruimtes voor ouders met jonge kinderen.
9. Binnen een aantal ziekenhuizen is er afstemming met ONE omtrent de opvolging van de geboortes. Zo wordt er werk gemaakt van een keuzefolder waarbij ouders kunnen kiezen voor het aanbod van Kind en Gezin en ONE. Er is ook structureel overleg tussen Kind en Gezin en het ONE waarbij beide instellingen mekaar op de hoogte houden van de interne ontwikkelingen. Ook worden er concrete afspraken gemaakt, bijv. rond de overdracht van dossiers van kinderen. Ten slotte wordt ook onderzocht of er op vlak van CB-infrastructuur samenwerking kan plaatsvinden.
Op lokaal niveau is er voornamelijk samenwerking op vlak van doorverwijzing en/of afstemming m.b.t. concrete cases.

In bepaalde gemeenten worden K&G en ONE ook uitgenodigd tot participatie aan hun “concertation communale”.

10. Kind en Gezin volgt de werking in Vlaanderen en in Brussel voortdurend op. In Brussel is er op regelmatige basis evaluatie van de mate waarin doelstellingen op vlak van preventieve zorg worden gehaald (met name de gehoorscreening, stimuleren van het geven van borstvoeding tot de leeftijd van 3 maanden, vaccinatie,...). Deze evaluatie is positief, al vraagt het flink wat werk om dit binnen de Brusselse context (doelgroep, mobiliteit,...) te realiseren. Ook het aanbod inzake huisbezoeken en consultaanbod wordt nauw opgevolgd en oogt positief.

Verder wordt ook het aandeel van het agentschap binnen het geheel van de geboorten in Brussel nauw opgevolgd. Zoals gesteld is het niet evident om in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest de beoogde doelgroep te bereiken.

Verder zijn er ook knelpunten en aandachtspunten die niet zozeer te maken hebben met het aandeel binnen het geheel van de geboortes, de geboortedoorstroming en de realisatie van de dienstverlening op zich maar met de organisatorische context waarbinnen dit moet gebeuren.

We denken o.m. aan de infrastructuur van de consultatiebureaus (kwalitatieve en betaalbare huisvesting), het aantrekken van vrijwilligers op deze consultatiebureaus en in het bijzonder, het werven en behouden van regioverpleegkundigen binnen de Brusselse regio's om zodoende een stabiele en kwalitatieve werking te kunnen garanderen.

BIJLAGE

Tabellen: Aandeel Kind en Gezin binnen de Brusselse geboorten / Nationaliteit moeder bij geboorte /Taal moeder en kind / Kinderen in een kansarm milieu.

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANACKERE/266/antw.266.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 267
van 3 juli 2008
van **TOM DEHAENE**

Viasano - Vitaliteit in de stad - Steun

De initiatiefnemers van "Viasano – Vitaliteit in de Stad" maakten onlangs de balans op van een project rond overgewicht bij kinderen uit 2007. Met steun van de gemeenschappen en de gemeenten werd "Viasano" opgericht. Het programma richt zich specifiek op overgewicht bij kinderen. Viasano wil de voedingsgewoonten aanpassen en aanzetten tot lichaamsbeweging.

Het programma werd opgestart in januari 2007 in de proefsteden Hasselt en Moeskroen. Het programma wordt nu ook uitgebreid naar zes andere gemeenten: Marche-en-Famenne, Eupen, Lontzen, Kelmis, Raeren en Jette.

De helft van de Belgische bevolking heeft overgewicht. De laatste twee jaar steeg het aantal gevallen van obesitas bij kinderen fors. Zo lijdt bijvoorbeeld 19 procent van de kinderen uit de Franse Gemeenschap aan overgewicht. Begin jaren tachtig was dit 5 procent. Tweederde van de zwaarlijvige kinderen zal ook op volwassen leeftijd zwaarlijvig blijven. Nochtans vormen cardiovasculaire ziektes de grootste doodsoorzaak, met meer dan een derde van de sterfgevallen.

Viasano kan rekenen op een wetenschappelijk partnerschap in de vorm van ondersteuning en deelname aan de verschillende acties.

Vandaag wordt Viasano gesteund door:

- de Vlaamse overheid;
- de Duitstalige Gemeenschap;
- Belgische Vereniging voor Kindergeneeskunde;
- minister Catherine Fonck, Ministre de l'Enfance, de l'Aide à la Jeunesse et de la Santé;
- de Belgische Diabetesvereniging;
- BASO (Belgian Association for the Study of Obesity);
- de Belgische Cardiologische Liga;
- UPDLF (Union Professionnelle des Diététiciens de langue Française);
- VBVD (Vlaamse Beroepsvereniging van Voedingsdeskundigen en Diëtisten).

Viasano wordt deels gefinancierd door de steden (voor alle lokale acties) en deels door privépartners. Sinds januari 2006 ondersteunen drie partners het programma op nationaal niveau: Ferrero, Carrefour en het Unilever Health Institute.

1. Op welke manier ondersteunt de Vlaamse overheid dit project? Sinds wanneer?
2. Op welke manier zal de minister de conclusies van hun onderzoek meenemen naar de gezondheidsconferentie dit najaar?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 267 van 3 juli 2008

van **TOM DEHAENE**

1. De Vlaamse overheid verleent - sinds vorig jaar - uitsluitend morele steun aan Viasano. Hiermee acht ik de maatschappelijke waarde van Viasano als voldoende erkend.
2. Op het EPODE-congres (Epode is de voorganger van het Belgische Viasano programma) ter preventie van kinderobesitas, van 27 juni laatstleden, werd de visie van dit project uitgebreid naar voren gebracht. Zowel de ontwikkeling, de rol van de verschillende commerciële partners, de implementatiemogelijkheden in nieuwe landen als de evaluatie kwamen hierbij aan bod. Op basis van de verstrekte gegevens ben ik tot volgende vaststellingen gekomen:
 - kinderen worden hoofdzakelijk in de schoolomgeving gesensibiliseerd, de thuisomgeving komt niet aan bod;
 - er is minimum een 12 jaar durende investering nodig, met ten vroegste na 6 jaar een mogelijk meetbaar resultaat. Vandaag is er, met andere woorden, geen zekerheid of dit project in Vlaanderen het verwachte resultaat oplevert, laat staan of dit een duurzaam effect is;
 - het partnership dat tussen Viasano en de privé-organisaties is afgesloten betekent nog niet dat hiermee een geïntegreerd beleid rond 'gezonde voeding' is gerealiseerd. Viasano legt vooral de nadruk op de problematiek van obesitas. Dit zorgt voor een verenging waardoor de veel ruimere promotie van gezonde voeding en beweging, waar ik mij in mijn beleid naar richt, verloren gaat;
 - tevens zijn de onderlinge verhoudingen tussen de verschillende partners en de wederzijdse beïnvloeding, onvoldoende transparant. De kans is trouwens niet onbestaande dat de beweegreden van de privé-partners hoofdzakelijk sociale marketing betreft;
 - kleine gemeenten dreigen uit de boot te vallen door het toegepaste financieringssysteem. Dit kan variëren tussen 2 en 4€ per inwoner. Hiervan wordt 1€ gesponsord door de privé-partners (Nestlé, Carrefour, Mars) en 1 à 3€ door de openbare partners. Met deze subsidie moet ook minstens één voltijdse functie als 'lokaal project manager' aangesteld worden;
 - de 'pilotprojecten' waren relatief kleinschalig, hierdoor kunnen onvoorziene problemen opduiken bij een grootschalige implementatie.

Momenteel wordt, ter voorbereiding van de gezondheidsconferentie van 23 oktober 2008, de Vlaamse gezondheidsdoelstelling voor voeding vernieuwd en een bijkomende doelstelling voor beweging uitgewerkt. Voor de verwezenlijking van die doelstellingen worden momenteel een aantal acties afgetoetst op basis van hun kosteneffectiviteit. Gezien bovenvermelde bemerkingen zal Viasano in eerste instantie hierin niet opgenomen worden. Mijn keuze richt zich immers naar acties waarvan de effectiviteit reeds aangetoond werd. Dit sluit een samenwerking in de toekomst evenwel niet uit.

VLAAMS PARLEMENT
▣ schriftelijke vragen

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 268
van 3 juli 2008
van **TOM DEHAENE**

Palliatieve dagcentra - Behoeftonderzoek

Onlangs werden in het Vlaams Parlement de conclusies voorgesteld van een kwantitatief en kwalitatief onderzoek naar de aard van en de behoefte aan palliatieve dagopvang binnen de provincie West-Vlaanderen.

De onderzoeksvragen waren

- Hebben palliatieve dagcentra een reden van bestaan naast de geriatrie dagverzorgingscentra?
- Zorgt de palliatieve dagopvang voor een meerwaarde?
- Zijn er binnen de provincie nog regio's met behoefte aan palliatieve dagopvang?

De conclusies waren

- De palliatieve dagcentra hebben wel degelijk een reden van bestaan naast de geriatrie dagverzorgingscentra wegens verschillen in bezoekersprofiel en in aanbod van zorg en activiteiten. Palliatieve patiënten zitten meestal niet op hun plaats in een geriatrie dagverzorgingscentrum.
- Alle geïnterviewde hulpverleners zijn van mening dat ze een meerwaarde betekenen. De globale meerwaarde ligt in het feit dat men er zaken kan aanbieden die niet of moeilijker te realiseren zijn in de thuiszorg.
- Vooraleer men begint met een eventuele uitbreiding van de palliatieve dagopvang dient men eerst te bezinnen (drempelverlaging, beperkte actieradius, concrete implementatie, financiële haalbaarheid).

1. Heeft de minister reeds kennis genomen van de resultaten van dit onderzoek? Zo ja, wat is zijn reactie hierop?

Welke beleidscriteria hanteert de minister m.b.t. eventuele bijkomende centra? Verdient een optimalisering van de bestaande centra daarbij de voorkeur?

2. Op welke manier ondersteunt de Vlaamse overheid op dit moment de palliatieve dagcentra?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 268 van 3 juli 2008

van **TOM DEHAENE**

1. Ik heb kennis genomen van de resultaten van het kwantitatief en kwalitatief onderzoek naar de aard en de behoefte aan palliatieve dagopvang binnen de provincie West-Vlaanderen.

Als conclusie van dit onderzoek wordt o.m. gesteld dat palliatieve patiënten meestal niet op hun plaats zitten in een ‘geriatrisch’ dagverzorgingscentrum en dat de globale meerwaarde van de centra voor palliatieve zorg erin bestaat dat hier een aanbod wordt gerealiseerd dat niet of moeilijk in de thuiszorg kan worden verwezenlijkt.

Hierbij merk ik op dat een dagverzorgingscentrum zich volgens de huidige regelgeving kan toespitsen op een bepaalde doelgroep, bvb. palliatieve gebruikers, gebruikers met het dementiesyndroom.

Voor zover het dagverzorgingscentrum ten aanzien van palliatieve gebruikers alle activiteiten verricht die het krachtens de artikelen 10 en 11 van het decreet van 15 juli 1998 houdende de organisatie van de thuiszorg, minimaal moet verrichten, is er geen bezwaar dat er in een dagverzorgingscentrum al dan niet uitsluitend aan palliatieve gebruikers hulp- en dienstverlening wordt verstrekt. Weliswaar moet het gaan om gebruikers die geen intensieve medische behandeling en toezicht nodig hebben.

In het ontwerp van woonzorgdecreet dat op 18 juli 2008 principieel werd goedgekeurd door de leden van de Vlaamse Regering, wordt bijkomend een rechtsgrond gecreëerd voor de erkenning van dagverzorgingscentra die zich tot specifieke doelgroepen richten. Dergelijke aparte erkenning zou in de toekomst toelaten om specifieke erkenningsvoorwaarden te stellen in functie van bepaalde doelgroepen.

Wat de huidige vijf erkende dagcentra voor palliatieve verzorging betreft, geef ik inderdaad de voorkeur aan het optimaliseren van de bestaande centra, vooraleer een eventuele uitbreiding wordt overwogen. In dit kader ontvangen de dagcentra voor palliatieve verzorging sinds 1 december 2006, en dit voorlopig tot 1 oktober 2009, elk jaar subsidies van de Vlaamse overheid. Deze subsidie is bedoeld als bijdrage in de kosten die gepaard gaan met adviesverstrekking en ondersteuning aan de dagverzorgingscentra en het ontwikkelen van deskundigheid van het personeel van de dagverzorgingscentra door stages, praktijkopleidingen, cursussen en professionele adviezen.

De basiswerking van de vijf erkende palliatieve dagcentra is vandaag afhankelijk van federale financiering via het RIZIV. Die is gewaarborgd tot eind 2008. Ik heb bij collega Onkelinx aangedrongen op continuering van deze subsidiëring. In de loop van dit jaar wil het RIZIV de werking van de vijf erkende palliatieve dagcentra evalueren.

Bijkomende initiatieven kunnen desgevallend een erkenning als dagverzorgingscentrum aanvragen, en bij opvang van zwaar zorgbehoevende gebruikers (gebruikers met een B- en C-profiel) de bijzondere erkenning als centrum voor dagverzorging aanvragen.

Er dient wel opgemerkt dat er op de datum van de aanvraag tot erkenning als dagverzorgingscentrum ruimte moet zijn in de programmatie. Voor de erkende dagcentra voor palliatieve verzorging in de gemeenten Wemmel, Wuustwezel en Antwerpen laat het

programmacijfer voor dagverzorging op 9 juli 2008 nog bijkomende verblijfseenheden toe. Enkel in de gemeenten Oostende en Brugge is er op deze datum geen ruimte.

2. Zoals reeds aangehaald, ontvangen de vijf erkende dagcentra voor palliatieve verzorging sinds december 2006 jaarlijks subsidies van de Vlaamse overheid. Voor de periode van 1 december 2006 tot 1 oktober 2007 was dit 15.000 euro per centrum. Sinds 1 oktober 2007 ontvangt elk centrum jaarlijks 20.000 euro. Ik zal aan het Vlaams Parlement voorstellen om bijkomende middelen te voorzien in het volgende begrotingsjaar.

Naast de ondersteuning van de palliatieve zorg in deze centra is het ook de bedoeling om de kennis die er aanwezig is, ter beschikking te stellen aan en over te dragen naar het personeel van de 101 erkende dagverzorgingscentra.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 269
van 3 juli 2008
van **TOM DEHAENE**

Crohn- en Colitis ulcerosa Vereniging - Subsidiëring

De ziekte van Crohn en colitis ulcerosa zijn chronisch inflammatoire darmontstekingen. In de medische literatuur gebruikt men de term: IBD, wat betekent "inflammatory bowel disease".

In Vlaanderen bestaat er een vereniging die deze patiënten samenbrengt en ondersteunt: de "Crohn- en Colitis ulcerosa Vereniging" (CCV vzw).

Naar schatting 15.000 Belgen lijden aan de ziekte van Crohn. De CCV vzw telt momenteel 4.600 leden. Deze vereniging is tevens lid van het Vlaams Patiëntenplatform. Ze reikt op verzoek zogenaamde "pasjes" uit aan leden waarop staat te lezen dat de patiënt aan een vorm van IBD lijdt, waardoor hij vaak op onverwachte momenten over een toilet dient te beschikken. Zij hebben daarvoor een convenant lopen met Fedis en Horeca Vlaanderen, waardoor her en der uitbaters van winkels, restaurants, cafés, enzovoort op de hoogte zijn van deze aandoening en patiënten op vertoon van hun pasje gratis gebruik laten maken van hun toiletten. Er werd onlangs een lijst opgesteld met adressen van etablissementen die hun toilet gratis ter beschikking stellen van Crohnpatiënten. Deze adressenlijst is te vinden op www.controleercrohn.be.

1. Op welke manier ondersteunt de Vlaamse overheid op dit moment patiënten met een IBD, en meer specifiek de CCV vzw?
2. Zijn er plannen om het convenant met Fedis en Horeca Vlaanderen mee te ondersteunen? Zo ja, op welke manier?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 269 van 3 juli 2008

van **TOM DEHAENE**

Het is niet gebruikelijk dat verenigingen of groeperingen van hulpverleners of patiënten door de Vlaamse overheid worden gesubsidieerd. Als voornaamste argument wil ik vermelden dat de keuze voor financiële ondersteuning van een vereniging die zich concentreert op een bepaalde aandoening precedenten schept. De Vlaamse overheid wil op dat vlak geen ongelijkheden creëren en geen versnippering van middelen in de hand werken. Daarom wordt ondermeer geopteerd voor een structurele financiering van het Trefpunt Zelfhulp vzw en het Vlaams Patiëntenplatform vzw.

Het Vlaams Patiëntenplatform vzw is een koepelorganisatie van een 80-tal patiëntenverenigingen in Vlaanderen die de algemene belangenbehartiging van deze patiëntenverenigingen op zich neemt. Het Vlaams Patiëntenplatform vzw heeft als opdracht om gezamenlijke standpunten rond diverse thema's te ontwikkelen en de afvaardiging of vertegenwoordiging van patiënten op te nemen met het oog op het realiseren van inspraak. Het Vlaams Patiëntenplatform wil signaleren, informeren en mee beslissen in aangelegenheden die patiënten aanbelangen.

De ondersteuning van zelfhulpinitiatieven en patiëntenverenigingen door het Trefpunt Zelfhulp vzw bestaat uit een hele waaier van activiteiten die erop gericht zijn de noodzakelijke voorwaarden te vervullen voor een spontane ontwikkeling en ontplooiing van de zelfhulpinitiatieven: informatie en documentatie, het scheppen van een zelfhulpgunstig klimaat (voordrachten, publicaties, symposia, ...), directe dienstverlening aan groepen (juridisch, psychologisch, socio-medisch en organisatorisch advies en begeleiding, vorming, starthulp, bemiddeling bij interne moeilijkheden, reflectie naar aanleiding van sleutelmomenten, enz.).

1. De Vlaamse overheid ondersteunt de CCV vzw onrechtstreeks via de steun aan het Trefpunt Zelfhulp vzw en het Vlaams Patiëntenplatform vzw.
2. Momenteel zijn er geen concrete plannen voor de uitbreiding van de convenant tussen de Crohn en Colitis ulcerosa Vereniging, Fedis en Horeca Vlaanderen met een overheidspartner.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 270
van 3 juli 2008
van **CINDY FRANSSSEN**

Agressiebeheersing bij gedetineerden - Initiatieven

Agressie is een groeiend en dus prangend maatschappelijk probleem, zeker binnen een gevangeniscontext en bij de populatie van (ex-)gedetineerden. Uit een onderzoek naar het onveiligheidsgevoel van gedetineerden blijkt dat een deel van de gedetineerden te kennen geeft zelf een probleem te hebben met agressief gedrag (van zichzelf of anderen). Een bevraging bij het personeel van de gevangenis van Oudenaarde, wees uit dat meer dan de helft van de gedetineerden een agressieprobleem heeft (op basis van de feiten en/of agressie-incidenten in de gevangenis). Volgens vzw Touché is het huidig penitentiair en postpenitentiair aanbod rond agressie ontoereikend.

Om in aanmerking te komen voor voorwaardelijke invrijheidstelling (VI) wordt in een aanzienlijk aantal dossiers voorgesteld om een begeleiding rond agressie op te nemen in de voorwaarden die door de strafuitvoeringsrechtbank worden opgelegd. Dit voorstel komt er bovendien vaak op aangeven van de gedetineerde zelf. Een van de taken die het Ministerie van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin op zich neemt, is een welzijnsgericht beleid uitwerken voor daders van misdrijven.

Inmiddels kreeg de minister tijdens de laatste begrotingscontrole 1.650.000 euro extra, zodat de financiering voor de realisatie van het strategisch plan hulp- en dienstverlening aan gedetineerden in alle gevangenissen nog dit jaar mogelijk wordt. Zo krijgen de centra voor algemeen welzijnswerk (CAW) negen nieuwe medewerkers voor de uitbouw en de begeleiding van de gedetineerden en de hulpverlening aan hun familie. De trajectbegeleiders van de CAW's maken gedetineerden wegwijs in het hulp- en dienstverleningsaanbod en staan hen bij in het uitwerken van een toekomstgerichte reclassering.

Zo voorziet vzw Touché in een penitentiair en postpenitentiair aanbod aangaande agressiebeheersing bij (ex-)gedetineerden dat bestaat uit een combinatie van groeps- en individueel werk. Aan de hand van verschillende (therapeutische, normerende, creatieve, sociaal-culturele,...) methodieken beogen ze een meervoudige aanpak van agressie. Deze keuze wordt ondersteund door onderzoek naar de effectiviteit en succesfactoren van behandelingsprogramma's voor daders van gewelddadige misdrijven. vzw Touché richt zich op gedetineerden, geïnterneerden, beklagden, veroordeelden en mensen in het kader van VI, voorlopige invrijheidstelling, en vrijstelling op proef. De vzw richt zich in de eerste plaats op Oost-Vlaanderen. Concreet betekent dit dat ze een penitentiair aanbod voorzien in de drie Oost-Vlaamse gevangenissen (Gent, Oudenaarde en Dendermonde). Het postpenitentiair aanbod richt zich op ex-gedetineerden die in Oost-Vlaanderen wonen.

1. Zijn er reeds specifieke programma's omtrent agressiebeheersing bij gedetineerden die door de Vlaamse overheid worden (mede)gefinancierd? Zo ja, welke? Zo neen, overweegt de minister initiatieven op dit vlak?

2. Bevatten de extra middelen die de minister voorziet ook maatregelen die specifiek het agressieprobleem aanpakken bij (ex-)gedetineerden? Zo ja, welke?
3. Komen verenigingen zoals vzw Touché in aanmerking voor subsidiëring? Zo ja, in welk kader en voor welke bedragen? Zo neen, waarom niet?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 270 van 3 juli 2008

van **CINDY FRANSEN**

1. De Rode Antraciet, een organisatie voor sociaal-cultureel volwassenenwerk voor gedetineerden, wordt gesubsidieerd door mijn collega-minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel. Eén van hun activiteiten is het organiseren van cursussen agressiebeheersing ('omgaan met lastige situaties'), zowel voor gedetineerden als penitentiaire beambten. Zij hebben ook tot taak om andere organisaties die dergelijke cursussen organiseren toe te leiden naar de gevangenis. Zij leggen daartoe op dit ogenblik verschillende contacten.
2. De extra middelen die ik voorzie in het kader van hulp- en dienstverlening aan gedetineerden, bevatten geen specifieke maatregelen die het agressieprobleem aanpakken bij (ex-)gedetineerden. Vanzelfsprekend dienen de medewerkers van de diensten justitieel welzijnswerk van de centra algemeen welzijnswerk en de medewerkers van de centra voor geestelijke gezondheidszorg, in hun begeleiding van gedetineerden, aandacht te hebben voor de problematiek van agressiebeheersing.
3. Verenigingen zoals vzw Touché kunnen in aanmerking komen voor een projectsubsidie op voorwaarde dat het om een tijdelijk en innoverend project gaat. Het bedrag van een dergelijke subsidie is niet vooraf bepaald.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 271
van 8 juli 2008
van **CARL DECALUWE**

Regeringscommissarissen - Stand van zaken

Een regeringscommissaris is een vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering bij de instantie waar hij of zij is aangesteld. Zij zien voornamelijk toe op de wettelijkheid van de beslissingen en oefenen controle uit op de financiële beslissingen.

1. Welke regeringscommissarissen zijn momenteel aangesteld in de instanties onder de bevoegdheid van de minister? Graag concreet.
2. Wat is de juridische basis voor de aanstelling van regeringscommissarissen?
3. Welke criteria gelden er voor het aanstellen van een regeringscommissaris?
4. Op welke basis worden de regeringscommissarissen geselecteerd?
5. Met welke functies is de taak van regeringscommissaris niet cumuleerbaar?
6. Wat is de verloning van de regeringscommissarissen? Graag concreet.
7. Hoe worden de regeringscommissarissen geëvalueerd op hun taak?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 98, Van Mechelen nr. 187, Vandenbroucke nr. 318, Anciaux nr.173, Bourgeois nr. 146, Keulen nr. 213, Van Brempt nr. 241, Vanackere nr. 271, Crevits nr. 836, Ceysens nr. 102).

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 271 van 8 juli 2008

van **CARL DECALUWE**

Een gecoördineerd antwoord zal gegeven worden door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 273
van 8 juli 2008
van **TOM DEHAENE**

Kind en Gezin - Conceptnota kindermishandeling

In de Beleidsbrief 2007-2008 lees ik dat de minister in het najaar van 2007 een werkgroep zou hebben samengesteld, onder leiding van Kind en Gezin met de medewerkers van de Vertrouwenscentra om de implementatie van de nieuwe definitie “Melding Kindermishandeling” in de dagelijkse werking, het dossierbeheer en de registratie binnen de Vertrouwenscentra te begeleiden.

In antwoord op een eerdere schriftelijke vraag van mijnentwege over dit onderwerp (vraag nr. 123 van 12-03-2008, Websitebulletin publicatiedatum 15-04-2008) deelde de minister mee dat er inderdaad eind 2007 een werkgroep werd samengesteld. Deze werkgroep wordt bij de uitvoering van haar opdrachten begeleid door een externe consultant.

De minister deelde toen ook mee: “Onder leiding van de externe consultant maken de Vertrouwenscentra momenteel een analyse van hun kerntaken: de begrippen ‘contactname’, ‘vraag om informatie’, ‘adviesvraag’, ‘coaching’ en ‘melding kindermishandeling’ worden verfijnd en geconcretiseerd naar de werking van een Vertrouwenscentrum. Deze oefening moet tegen eind juni 2008 resulteren in een conceptnota die als basis dient voor de organisatie van de dagelijkse werking, registratie en het dossierbeheer van de Vertrouwenscentra Kindermishandeling in Vlaanderen.”

Omdat we intussen begin juli zijn, heb ik de volgende vragen.

Is de conceptnota er intussen?

Zo ja, wat is de inhoud ervan?

Zo neen, wat is de reden van de vertraging en voor wanneer plant de minister de implementatie ervan?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 273 van 8 juli 2008

van **TOM DEHAENE**

1. Op 29.11.07 werd de opdracht toegelicht en overgemaakt aan de vertrouwenscentra om inderdaad een analyse te maken van hun kerntaken. Concreet vroeg de minister om onderzoek te doen naar een zo efficiënt mogelijke organisatie van de verschillende functies rond het omgaan met (vermoedens van) kindermishandeling die nu door een vertrouwenscentrum worden opgenomen. Wanneer deze functies met de daarbij horende competenties en randvoorwaarden worden uitgeklaard, kan gekeken worden hoe en waar dit best georganiseerd wordt. Het engagement van de centra om te werken aan meer transparante, gestandaardiseerde processen sluit aan bij dit beleidsstandpunt. Onder leiding van een extern aangezochte consultant werkten de vertrouwenscentra aan deze vragen. Het resultaat hiervan heb ik besproken met de vertrouwenscentra begin juli 2008.
2. De inhoud omvat:
 - a. een profileringoefening van de vertrouwenscentra, waarbij de vertrouwenscentra hun missie bevestigen als gespecialiseerde diensten i.v.m. het thema kindermishandeling;
 - b. de functies van de vertrouwenscentra, met focus op cliëntgebonden activiteiten en niet-clientgebonden activiteiten, en een bepaling van het begrip ‘melding’;
 - c. de competenties die nodig zijn om de functies van de vertrouwenscentra te vervullen, met nadruk op basiscompetenties voor alle hulpverleners en specifieke competenties binnen een vertrouwenscentrum;
 - d. de vertrouwenscentra engageren zich verder om hun werking onderling af te stemmen op een aantal punten, en verwachten van het beleid de nodige middelen en het toekennen van het noodzakelijke mandaat inzake maatschappelijke noodzaak bij kindermishandeling.Aan de hand van deze nota overleg ik dit najaar verder met de centra

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 274
van 9 juli 2008
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Assistentiehonden - Actieplan hondencentra

Het Kennis- en Ondersteuningscentrum wees in 2004 op de onvolkomenheden bij de adviesverlening en terugbetaling van assistentiehonden. Het KOC vergelijkt de realiteit van het keuzeproces voor een assistentiehond met de adviesmethode gehanteerd voor alle andere hulpmiddelen, waarbij moet worden nagegaan of de assistentiehond een doelmatige oplossing is en of de betrokkene met de assistentiehond kan werken. Het KOC werkte met het werkveld een actieplan uit voor adviesverlening én een professionalisering van de hondencentra.

Begin 2007 werd dit actieplan door de minister goedgekeurd, maar het werd nog niet geoperationaliseerd, met uitzondering van het verhogen van het refertebedrag voor blindengeleidehonden.

Graag vernam ik van de minister wanneer het actieplan in werking zal treden.

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 274 van 9 juli 2008

van ANNE MARIE HOEBEKE

Het actieplan voor erkenning en terugbetaling van assistentiehonden en erkenning van de scholen die deze honden opleiden, opgesteld door het VAPH werd in het eerste semester van 2007 goedgekeurd door de minister. Er zijn ondertussen al stappen van het actieplan in uitvoering gebracht.

- Zo werd onder andere het refertebedrag voor blindengeleidehonden reeds verhoogd tot € 12.000,00.
- Verder kunnen aanvragen voor assistentiehonden aan de Bijzondere Bijstandsc commissie (BBC) voorgelegd worden omdat assistentiehonden niet in de refertelijst opgenomen zijn. Uit de motivatie, gebruiksfrequentie, noodzaak en meerkost in elk individueel dossier zal blijken of de BBC een tegemoetkoming kan geven in de aankoop van een assistentiehond.
- Het Kennis- en Ondersteuningscentrum heeft in 2007 een keuzewijzer over assistentiehonden ontwikkeld waarin de doelgroep en meerwaarde van blindengeleidehonden, hulphonden, epilepsiehonden en signaalhonden uitgewerkt is. Deze keuzewijzer is terug te vinden op de link <http://www.koc.be/publicaties.html>.

Volgend semester zal de regelgeving uitgewerkt worden in verband met de opleidingscentra van assistentiehonden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 275
van 9 juli 2008
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Hulpmiddelen gehandicapten - BTW-tarief

Het Kennis- en Ondersteuningscentrum stelt vast dat er verschillende btw-tarieven gelden voor hulpmiddelen waarop gehandicapten een beroep doen. Voor de meeste hulpmiddelen geldt het btw-tarief van 21 %, voor sommige het verlaagd tarief van 6 %.

Het verlaagd btw-tarief van 6 % geldt grotendeels voor hulpmiddelen die door het Riziv worden terugbetaald, hulpmiddelen die speciaal werden ontworpen voor blinden en slechtzienden en hulpmiddelen die door de patiënt in de hand worden gehouden of op andere wijze worden gedragen. De begrippen “speciaal voor blinden en slechtzienden ontworpen” en “in de hand worden gedragen” blijken bovendien nog voor verschillende interpretaties vatbaar waardoor eenzelfde product, afhankelijk van de verdeler, onderworpen is aan een verschillend btw-tarief.

Werd deze problematiek al besproken met de federale overheid ?

Zo ja, wat was het resultaat van dat overleg ?

Zo neen, is het niet wenselijk deze problematiek aan te kaarten, gelet op het grote prijsverschil voor de gebruiker ?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 275 van 9 juli 2008

van ANNE MARIE HOEBEKE

Het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH) is zich bewust van de problematiek rond de toepassing van de verschillende BTW-tarieven die gelden bij de aankoop van hulpmiddelen voor personen met een handicap.

Het KB van 25 maart 1998 tot wijziging van het KB nr. 20 van 20 juli 1970 tot vaststelling van de tarieven van de belasting over de toegevoegde waarde en tot indeling van de goederen en de diensten bij die tarieven verlaagde het BTW-tarief voor een aantal hulpmiddelen tot 6%.

De administratie van het VAPH verzocht de BTW-administratie om in september een eerste overleg te organiseren houdende de bespreking van de verschillende BTW-tarieven en het toepassingsgebied ervan. De bevoegde organisaties binnen de andere gemeenschappen en gewesten (COCOF, AWIPH en DPB) werden hiervan op de hoogte gebracht.

De dienst BTW reageerde afwachtend op de uitnodiging tot eerste gesprek met de mondelinge boodschap dat zij niet bevoegd is om een wijziging van het KB nr. 20 van 20 juli 1970 door te voeren.

De administratie van de cel IMB (Individuele Materiële Bijstand) van het VAPH heeft recentelijk, gelet op het belang van deze materie, een brief gestuurd aan het kabinet van de federale minister, verantwoordelijk voor de FOD Financiën met de vraag tot overleg houdende de verschillende BTW-tarieven bij hulpmiddelen voor personen met een handicap. Het antwoord van het bovengenoemde kabinet wordt verwacht in de tweede helft van september. De administratie van de cel IMB (Individuele Materiële Bijstand) van het VAPH blijft dit dossier strikt opvolgen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 276
van 9 juli 2008
van **MIEKE VOGELS**

Incest en seksueel geweld - Preventie-acties in schoolverband

Incest en seksueel geweld zijn erg gevoelige thema's, waarop een maatschappelijk taboe rust.

Verskillende maatregelen zijn nodig om het taboe te doorbreken en de nodige hulp en bijstand te verlenen aan de slachtoffers.

Tijdens een studiedag van de vzw ISG (Incest en Seksueel Geweld) in oktober 2007 werd voorgesteld dat de ministers van Welzijn en Onderwijs zouden overleggen over mogelijke acties in schoolverband rond de preventie en de bestrijding van incest en seksueel geweld. Er werd ook geopperd om een vorming voor leerkrachten op te zetten in verband met de problematiek.

1. Heeft het overleg tussen de minister voor Onderwijs en de minister van Welzijn al plaatsgehad?

Wat zijn de belangrijkste conclusies daarvan?

2. Worden voor het volgende schooljaar al preventie-initiatieven voorzien in de scholen?

3. Zal de vorming voor leerkrachten al volgend schooljaar kunnen beginnen?

4. Wordt er nagedacht over het betrekken van ervaringsdeskundigen in preventie en vormingen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 325) en Vanackere (nr. 276).

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 276 van 9 juli 2008

van **MIEKE VOGELS**

1. Ik heb regelmatig overleg met mijn collega-minister van Onderwijs. We vinden de samenwerking tussen onderwijs en welzijn erg belangrijk voor wat dit thema betreft.
2. Het aanbod voor schoolgaande jongeren in functie van hun psychisch en mentaal welbevinden staat bovenaan de agenda van de commissie gezondheidsbevordering binnen de Vlaamse Onderwijsraad. De discussies hierover zijn gestart in het schooljaar 2007-2008 en zullen dit schooljaar verder gezet worden. Het beleid dat kan voortvloeien uit de aangehaalde problematiek zit nog in de discussiefase. We hopen echter in het najaar een zicht te krijgen op de concrete invulling van het luik psychisch en sociaal welbevinden bij jongeren. Voor het schooljaar 2008-2009 zijn er dan ook nog geen preventie-initiatieven gepland.
3. Ook de vorming van leerkrachten zal dit schooljaar nog niet van start gaan. Het beleid aangaande deze problematiek is immers nog niet bepaald.
4. Ik ben bereid om eventuele voorstellen en suggesties in verband met het betrekken van ervaringsdeskundigen in de hulpverlening te onderzoeken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 277
van 9 juli 2008
van **MIEKE VOGELS**

Lokaal seniorenbeleid - Ondersteuning

Volgens de toelichting bij de begroting 2008 luidt de vierde van de operationele doelstellingen als volgt: om de administratieve lasten voor de lokale besturen te beheersen, wordt nagegaan hoe het lokale ouderenbeleid en het lokaal sociaal beleid het best op elkaar kunnen worden afgestemd.

Waarschijnlijk is het aangewezen om de rapportering door de gemeenten enigszins te beperken – dat moet het onderwerp uitmaken van een uitgebreider debat hierover – maar een seniorenbeleid reduceren tot een onderdeel van het Lokaal Sociaal Beleidsplan, is het kind met het badwater weggooien. Een seniorenbeleid is quasi per definitie sociaal, maar lokale ouderenparticipatie gaat ook over Welzijn, maar ook over Cultuur, over Milieu, Sport en Recreatie, Onderwijs, Wonen en Energie,

Een aanpassing van het decreet van 30 april 2004 houdende de stimulering van een inclusief Vlaams ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen lijkt daartoe onafwendbaar. Het lokale seniorenbeleid moet de sterke ondergrond worden van een algemeen ouderenbeleidsplan, dat gedragen wordt door alle partners in de gemeente.

Voorts blijft de vraag bestaan naar werkbare structurele uitvoeringsbesluiten voor het decreet.

Op 16 januari 2007 heb ik daarover toemalig bevoegd minister Vervotte ondervraagd (Handelingen C66 – WEL7 – 16 januari 2007, blz. 16). Uit haar antwoord bleek dat er niet echt bereidheid was om de gemeenten die een kwalitatief ouderenbeleid voeren financieel te ondersteunen.

Op 10 januari 2008 staat in een antwoord van de minister op een schriftelijke vraag van mevrouw Claes dat de minister ook in deze sector eerder bereid is om projecten te ondersteunen dan structurele werking (vraag nr. 64, Websitebulletin publicatiedatum 19-02-2008). In principe vereist ook dit een decreetswijziging.

Wordt nog tijdens deze legislatuur het decreet van 30 april 2004 houdende de stimulering van een inclusief Vlaams ouderenbeleid en de beleidsparticipatie van ouderen gewijzigd, om enerzijds de planlast van de gemeenten te verlagen zonder het ouderenbeleid exclusief als een deel te bestempelen van het lokaal sociaal beleid en anderzijds te komen tot werkbare uitvoeringsbesluiten voor het decreet?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 277 van 9 juli 2008

van **MIEKE VOGELS**

Ik ben het met de vraagsteller eens dat een seniorenbeleid zich niet beperkt tot de sociale dimensie ervan, maar beleidsdomeinoverschrijdend is en ook cultuur, onderwijs, ruimtelijke ordening, sport, wonen, e.d. omvat. Het Vlaams ouderenbeleidsplan dat op 27 april 2007 door de Regering werd goedgekeurd, getuigt daar trouwens van.

Ik ben ook van oordeel dat een aanpassing van het ouderenparticipatiedecreet onafwendbaar is wat de lokale invulling van het ouderenbeleid betreft. De huidige daarin voorziene planlasten zijn te omvangrijk voor de lokale besturen, zeker wanneer ze naast alle andere verplichtingen worden opgelegd. Daarom heb ik voorlopig gekozen voor een projectmatige benadering, in samenwerking met de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten.

Momenteel analyseert mijn administratie de ingediende beleidsplannen voor het lokaal sociaal beleid. Deze analyse wordt naar verwachting eind oktober afgerond en laat ons toe te kijken hoe vaak ouderenbeleid in al zijn dimensies voorkomt in deze beleidsplannen. Dit kan een werkbare basis zijn om na te gaan welke stappen het best worden gezet om het lokale ouderenbeleid en het lokaal sociaal beleid eventueel op elkaar af te stemmen en hoe het best uitvoering wordt gegeven aan de lokale variant van het ouderenparticipatiedecreet.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 278
van 9 juli 2008
van **HELGA STEVENS**

Gehandicapten - Levensduurte en kosten voor opvang en verzorging

De gestegen levensduurte treft iedereen zonder onderscheid, maar heeft natuurlijk meer impact op diegenen met een laag inkomen.

Begin juni werden de resultaten gepubliceerd van een vraag van een federale collega aan federaal minister Van Quickenborne over de prijsverhogingen binnen de rusthuissector. Deze stegen over de laatste drie jaar met gemiddeld 7,15 %. Dit heeft zo zijn gevolgen voor de rusthuisbewoners, die steeds moeilijker de eindjes aan elkaar kunnen knopen.

Wat de instellingen voor personen met een handicap betreft, deze hebben niet de vrijheid om een eigen prijzenbeleid te hanteren. De wettelijke bijdrage van de bewoners wordt vastgelegd door het Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap (VAPH).

Er is ook een gewaarborgd persoonlijk inkomen voor personen met een handicap. Dit waarborgt dat de betrokkene een eigen budget behoudt waarover hij/zij naar keuze kan beschikken.

Vraag is echter of dit gewaarborgd persoonlijk inkomen, dat de gezondheidsindex volgt, vandaag nog de mogelijkheden biedt van enkele jaren geleden. Ook rijst de vraag in hoeverre dit budget aangewend moet worden voor noodzakelijke medische kosten, kosten voor specialisten, kosten die niet gedekt worden binnen de IMB (individuele materiële bijstand).

1. Volstaat het gewaarborgd inkomen vandaag de dag nog om aan de initiële oogmerken te voldoen?
2. Heeft de minister zicht op de aanwending van het gewaarborgd persoonlijk inkomen? Wat is het gemiddelde bestedingsgedrag (overzicht verschillende categorieën van uitgaven)? Zo neen, acht de minister het opportuun een steekproef uit te voeren?

Zowel tegemoetkomingen van de Vlaamse overheid voor de instellingen voor de opvang en verzorging van personen met een handicap als het gewaarborgd persoonlijk inkomen voor personen met een handicap zelf, zijn gekoppeld aan de gezondheidsindex. Daardoor wordt het budget steeds krappere, gezien de gestegen levensduurte en vooral de gestegen prijzen voor brandstoffen en energie.

3. Bestaat de tendens binnen bepaalde instellingen om kosten die vroeger niet op het persoonlijk gewaarborgd inkomen werden aangerekend, nu toch op dit deel aan te rekenen?
4. Is er, naast de controle van de ouders of voogd, een officiële "controle" op de categorie van kosten die binnen het gewaarborgd persoonlijk inkomen worden aangerekend?

5. Acht de minister de evolutie van het persoonlijk gewaarborgd inkomen en de tegemoetkomingen aan de instellingen voor zorg en opvang volgens de gezondheidsindex voldoende om de gestegen levensduurte op te vangen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 278 van 9 juli 2008

van **HELGA STEVENS**

1. Het initiële oogmerk van het gewaarborgd inkomen zorgde ervoor dat de persoon met een handicap vrij over een bepaald deel van zijn inkomen kan beschikken opdat hij/zij bepaalde persoonlijke uitgaven kan financieren, alsook middelen heeft om integratiebevorderende uitgaven te verrichten. Deze uitgaven kunnen breed geïnterpreteerd worden: uitgaven voor bezoeken aan sportmanifestaties, kosten voor de uitoefening van hobby's, spaarcenten voor bepaalde persoonlijke uitgaven ...
Het antwoord op de vraag of het bedrag van het gewaarborgd inkomen voldoende is om aan alle initiële behoeftes te voldoen is ondermeer afhankelijk van de persoonlijke en/of familiale situatie van betrokkene. De situatie van de persoon binnen een voorziening verschilt hier niet wezenlijk van personen die niet in een voorziening verblijven.
2. Op dit ogenblik is er geen wetenschappelijk onderbouwd zicht op het algemeen uitgavenpatroon van een persoon met een handicap met betrekking tot het gewaarborgd inkomen. Wel wordt door het Agentschap Inspectie steekproefsgewijs nagegaan of de middelen niet op een ongeoorloofde wijze worden aangewend door de voorziening zelf.
In het kader van de zorgvernieuwing loopt momenteel vanuit het VAPH een onderzoek naar het bestedingspatroon van personen die verblijven in projecten "beschermd wonen" (deze personen betalen geen bijdrage, maar staan zelf in voor hun woon- en leefkosten). Gegevens uit dit onderzoek kunnen mogelijk ook aanduidingen geven over de financiële situatie van personen die in tehuizen verblijven. Na de afronding van deze studie zal door het VAPH nagegaan worden of het opportuun is om verder onderzoek te verrichten naar de financiële situatie van personen verblijvend in tehuizen.
3. De afgelopen jaren kregen de voorzieningen duidelijker richtlijnen (omzendbrieven) over de zogenaamde supplementen (aan de individuele persoon gekoppelde onkosten die de voorziening maakt) die kunnen aangerekend worden aan hun residenten / cliënten. Aan de hand van deze richtlijnen oefent het agentschap Inspectie meer regelmatige en meer diepgaande controle uit bij de voorzieningen. Op basis van deze controlegegevens kan men geen gefundeerde uitspraken doen over de vraag of het gewaarborgd inkomen al dan niet voldoende is om de vooropgestelde kosten te dekken.
4. Via omzendbrieven worden welbepaalde kosten expliciet uitgesloten (bvb voeding, huisvesting en kosten voor administratie). Indien de voorziening kosten aanrekent boven de wettelijke bijdrage, dient het te gaan om duidelijk individueel aanwijsbare kosten, die niet gedekt worden door de subsidiëring. Het Agentschap Inspectie controleert systematisch bij kwaliteitsaudits en inspecties voor verlenging van erkenning of deze richtlijnen gerespecteerd worden.
5. Aangezien er geen duidelijke gegevens zijn over het bestedingspatroon van het gewaarborgd inkomen door personen met een handicap en aangezien er geen onderzoek werd verricht naar de vraag of dit gewaarborgd inkomen de facto voldoende is om de vooropgestelde kosten te dekken, kan deze vraag niet beantwoord worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 279
van 9 juli 2008
van **HELGA STEVENS**

Steun aan ouders van meerlingen - Regelgeving en evaluatie

Sinds 1982 bestaat er in Vlaanderen voor ouders van meerlingen vanaf drielingen een tegemoetkoming in de vorm van kinderverzorging en poets hulp. Het initiatief ging oorspronkelijk uit van het federaal agentschap van Tewerkstelling en Arbeid en paste volledig in een tewerkstellingsperspectief (KB 27/05/1982). Later werd dit een gewestbevoegdheid, waardoor deze voordelen werden toegekend door de VDAB. De regularisatie van de DAC-projecten kreeg Kind en Gezin vanaf 1 januari 2001 de volledige bevoegdheid van dit meerlingenproject.

Ondanks dat dit project dus een kwarteeuw bestaat, heeft een regelgeving waarin het aanbod, de doelgroep, de rechten en plichten van personeel en gezinnen en de procedure beschreven staat, nooit bestaan.

De toekenning gebeurt op basis van “gewoonterecht” als volgt. Per gezin kan maximaal worden aangeworven:

- drie- of vierling: één voltijdse kinderverzorg(st)er en één halftijdse schoonmaak(st)er tot de kinderen de leeftijd van drie jaar hebben bereikt;
- vijf- of zesling: één halftijdse schoonmaak(st)er tot de kinderen de leeftijd van zes jaar hebben bereikt;

Ondanks het feit dat een mogelijke afwijking op de toekenning nergens omschreven staat, werden onlangs twee afwijkingen aangevraagd. Een gezin dat op één jaar tijd twee tweelingen ter wereld bracht, kreeg uitzonderlijk de hulp alsnog toegewezen. Een tweede geval, waarbij een kind met een handicap werd gevolgd door de geboorte van een tweeling, werd afgewezen.

In het decreet houdende de oprichting van Kind en Gezin wordt als één van de taken van het agentschap omschreven: “Het agentschap beoogt met de preventieve gezinsondersteuning een zo groot mogelijk bereik bij kinderen en gezinnen, maar richt zich tegelijkertijd intensief naar gezinnen met specifieke behoeften. Onder gezinnen met specifieke behoeften wordt onder meer verstaan: kansarme gezinnen, vluchtelingengezinnen, gezinnen met kinderen met een handicap, éénoudergezinnen en gezinnen met meerlingen.” (art. 7, §2).

Ondanks het feit dat Kind en Gezin zich richt tot meerdere vormen van gezinnen met specifieke behoeften, wordt in het meerlingenproject geen combinatie(s) gemaakt van specifieke zorgvragen. Een vergelijking van het hulpaanbod mist ook alle proportie. De ouder van een drieling heeft ineens recht op een voltijds kinderverzorgster én een halftijds poets hulp, zijnde het equivalent van een maximumbudget of zwaarste categorie van PAB (persoonlijke-assistentiebudget). Bij het toekennen van PAB voor het bepalen van de hoogte van het budget wordt rekening gehouden met de gezinsgrootte en de draagkracht van het specifieke gezin. Bij het toekennen van hulp voor meerlingen niet.

In tegenstelling tot het toekennen van huishulp voor meerlingen, krijgen ouders van een pasgeborene of baby met een handicap totaal geen hulp. Bij de inschaling van de handicap krijgen ouders vaak te horen dat de zelfredzaamheid van een baby met of zonder handicap misschien even groot is. Beide baby's zijn aangewezen op hulp voor voeding, aankleden, hygiëne en zijn in niets zelfstandig. Ervan uitgaan dat de zorgbehoefte van een gezin met een baby met een handicap of zonder een handicap gelijk is, lijkt echter een stap te ver. De ouders komen terecht in een verwerkings- en een zoekproces, terwijl het kind een verhoogde nood heeft aan aangepaste stimulatie om de mentale ontwikkeling op peil te houden en om de handicap zoveel mogelijk te remediëren of te compenseren. Medische en pedagogische wetenschappers wijzen vooral op het belang van de eerste drie jaren voor de mentale en motorische ontwikkeling van het individu.

De combinatie tussen meerling en handicap is geen zeldzaam fenomeen. Een meerling geeft vaker aanleiding tot een vroeggeboorte, lager geboortegewicht en/of zuurstofgebrek bij de laatst geborene, waardoor één of meerdere baby's bij de geboorte een handicap heeft.

Het lijkt dan ook dat het meerlingenproject van de Vlaamse Regering een volwaardige regelgeving behoeft, en dat er een evaluatie nodig is van de toekenningen van huishulp met de mogelijkheid tot uitbreiding naar gezinnen met zeer jonge kinderen met een handicap.

1. Hoeveel projecten werden er sinds 1999 toegekend?
2. Wanneer zal het gebrek aan regelgeving worden opgelost?
3. Zijn er plannen om het meerlingenproject te evalueren? Wordt er gedacht aan hervorming naar een evenwichtiger hulpsysteem dat rekening houdt met de bijkomende behoeften van een gezin door een handicap van de kinderen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 279 van 9 juli 2008

van **HELGA STEVENS**

1. Het antwoord op de vraag naar het aantal projecten wordt beperkt tot de gegevens vanaf het jaar 2001 omdat Kind en Gezin de bevoegdheid voor de meerlingprojecten kreeg toegewezen vanaf 2001 en niet eerder.

Overzicht van het aantal meerlingprojecten van 2001 tot 2008 (31.07.08)

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	Totaal
Antwerpen	3	8	5	4	5	2	6	1	34
Limburg	3	2	1	0	1	2	3	0	12
Oost-Vlaanderen	2	3	5	1	4	2	2	1	20
Vlaams-Brabant + Brussel	7	7	4	6	3	5	3	2	37
West-Vlaanderen	2	4	2	3	1	1	3	0	16
Totaal	17	24	17	14	14	12	17	4	119

2. Er is een basisregelgeving, die voorziet in de ondersteuning van drielingen en meer en ook in de ondersteuning van twee tweelingen beneden de leeftijd van drie jaar waarbij het interval tussen beide tweelingen maximaal 18 maanden bedraagt.
3. Er werd voor het eerste werkjaar (2001) een eerste evaluatie uitgevoerd. Op dit ogenblik wordt inderdaad gedacht aan een evenwichtiger systeem van ondersteuning; daartoe zal een nieuw concept worden uitgewerkt waarin de afbakening van een uitgebreidere doelgroep zeker wordt overwogen en waarbij de notie handicap van kinderen ook niet wordt uitgesloten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 281
van 10 juli 2008
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Rustoorden - Dementia Care Mapping

Dementia Care Mapping is een wetenschappelijk onderbouwde observatiemethode die op een zeer gestructureerde manier het gedrag en de daaraan gekoppelde emoties van personen met dementie in kaart brengt. Deze methodiek is belangrijk om in te spelen op het welbevinden van een persoon met dementie, die na verloop van tijd steeds minder in staat is om zijn emoties van welzijn of niet-welzijn onder woorden te brengen. Nochtans blijven die emoties zijn belevingswereld beïnvloeden.

Gedurende zes uur worden er minimaal vijf bewoners van een afdeling geobserveerd. Elke vijf minuten wordt er iets genoteerd over het gedrag van de mensen met dementie, over de mate van engagement waarmee ze met dit gedrag bezig zijn en over de beleving die ze hierbij hebben. Daarnaast worden ook de interacties met derden genoteerd. Deze gegevens worden verwerkt en geïnterpreteerd. Op basis van de resultaten volgt een bespreking over de kwaliteit van de aangeboden zorg waarbij men bekijkt wat de sterke punten zijn van het team, maar ook welke de leerpunten zijn. Die leerpunten worden vertaald in kwaliteitsverbeterende projecten. De basisvaardigheden om een observatie uit te voeren, worden aangeleerd in een cursus van vier dagen. In een vervolgcursus van nog eens vier dagen wordt aangeleerd hoe men deze gegevens kan verwerken en interpreteren.

In België werd Dementia Care Mapping toegepast in een tiental rustoorden van de groep Van den Brande. Die groep is ook als enige erkend als opleidingsverstrekker in België.

1. Is de minister op de hoogte van deze observatiemethode en de daaruit voortvloeiende kwaliteitsverbeterende projecten voor personen met dementie?
2. Werd deze observatiemethode die aan de basis ligt van kwaliteitsverbeterende projecten reeds geëvalueerd met het oog op de algemene toepassing in Vlaanderen in afdelingen van rustoorden waar men mensen met dementie opvangt?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 281 van 10 juli 2008

van **ANNE MARIE HOEBEKE**

1. Dementia Care Mapping is mij niet onbekend als methode die hulpverleners in staat stelt om het (on)welbevinden van de dementerende en de mate van hun betrokkenheid in kaart te brengen. Ik weet dat de Bradford Dementia Group uit het Verenigd Koninkrijk hierin het voortouw heeft genomen. Het feit dat deze methodiek in een aantal rusthuizen wordt toegepast, toont voor mij aan dat de sector het kwaliteitsbeleid ter harte neemt en daar, naargelang de plaatselijke en organisatorische omstandigheden, een eigen invulling aan geeft.
2. Deze methodiek werd bij mijn weten evenwel nog niet geëvalueerd in Vlaanderen en alleszins niet met het oog op een algemene toepassing ervan in de rusthuizen die personen met dementie opvangen. Dat zou m.i. in dit stadium ook niet wenselijk zijn. Het ontwikkelen van een algemeen raamwerk voor het omgaan met dementie is immers geen sinecure. Het probleem is niet zozeer het ontbreken van richtinggevende kaders maar eerder de veelheid aan standpunten en opinies en het ontbreken van de wetenschappelijke validiteit ter zake. Een rondgang in de literatuur levert een groot aantal modellen op die van elkaar verschillen in filosofie, professionele herkomst, abstractieniveau, toepassingsgebied en invoeringsmogelijkheid. Soms wordt er ook gegoocheld met woorden en hun inhoud. Dit alles heeft voor de zorgsector niet altijd een inspirerend maar soms ook een verwarrend effect: 'Welk model doet het best recht aan de specifieke behoeften?'. En betekent het ene model per definitie de uitsluiting van het andere? Sommigen pretenderen een metatheorie te hebben ontwikkeld met een holistische draagwijdte maar zijn in praktijk niet verder geraakt dan een nieuwe aspectgerichte benadering. Vandaag moeten wij vaststellen dat er vrijwel geen 'evidence-based dementia care' voorhanden is. Het onderzoek naar psychosociale interventies verkeert in een opbouwfase met alle methodologische zwakheden van dien. De onderzoekspopulaties zijn dikwijls te klein, niet homogeen of slordig gedefinieerd. Het ontbreken van controlegroepen verhindert vaak een objectief oordeel.

Dat betekent niet dat die bijdragen weinig zinvol zouden zijn. Ik twijfel niet aan de positieve effecten van de aangehaalde methodiek. Het succes van de interventies hangt af van de juiste timing en de sensitiviteit van de experimenterende beoefenaars. Positief is dat hiermee wordt erkend dat niet alleen de 'ziekte' maar ook de 'gevolgen van de ziekte' voor de persoon met dementie van belang zijn. Niet alleen de (overblijvende) functionaliteit, de cognitieve vaardigheden staan voorop, maar ook de subjectieve ervaring, de beleving van de dementie.

En dat moeten we zeker blijven aanmoedigen. Maar vooraleer de verdere stappen naar een veralgemeende invoering van methodieken gezet wordt, moet de intrinsieke waarde voor het primaire proces van hulpverlening afdoende worden aangetoond. Dat gebeurt best niet vanuit een top-down benadering, de sector van de ouderenzorg zelf is daarbij de eerste gesprekspartner en een dergelijk debat dient verregaand gevoerd te worden. De expertisecentra dementie zijn daarvoor de erkende partners.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 282
van 10 juli 2008
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Rustoorden - Leefplan-experiment

Wie wordt opgenomen in een rustoord, gaat leven in groep en uiteindelijk gaat hij leven op het ritme van die groep en het rustoord. Er blijft vaak nog weinig aandacht over voor zijn eigen behoeften.

In Nederland werd door het Artemea, een bureau voor vraagsturing en innovatie in de zorg, een experiment opgezet dat een leefplan invoerde in een rustoord. In zeven maanden tijd slaagde men in een Nederlandse zorginstelling erin om een klassiek zorgplan om te zetten in een leefplan. Dat leefplan waakt erover dat ouderen zo lang mogelijk zelfstandig kunnen blijven en de regie over hun leven zo lang mogelijk zelf in handen kunnen houden, ook als ze in een rustoord verblijven. In zo'n leefplan staan afspraken waarbij rekening wordt gehouden met de noden van de bewoners enerzijds en met de beschikbare tijd en middelen van de zorgverlener anderzijds.

Zo kan bijvoorbeeld worden beslist dat niet elke bewoner op hetzelfde tijdstip moet opstaan en ontbijten. Wie daar nood aan heeft, kan rustiger opstaan.

Door deze methodiek leren zorgverleners en ouderen elkaar beter kennen en kunnen zorgverleners ook meer rekening houden met de wensen van de bewoners.

1. Kent de minister dit experiment? Zo ja, hoe evalueert hij dat?
2. Zijn er plannen om een gelijkaardig experiment op te zetten in Vlaanderen?

Veel bejaarden zien het immers niet zitten om naar een rustoord te gaan net omdat ze dan geleefd worden, in plaats van zelf de regie van het leven in handen te houden.

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 282 van 10 juli 2008

van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Ik deel eveneens de bekommernis van het geachte lid om respectvol om te gaan met de oudere die in het rusthuis wordt opgenomen en de organisatorische context zo goed mogelijk af te stemmen op de individuele noden en behoeften. Zorg verlenen is inderdaad één ding, de voorgeschiedenis van de bewoner daarbij respecteren een heel andere. Dit vergt een ethische zorgverlening. In het kader van het te voeren kwaliteitsbeleid worden zorgverstrekkers geacht hiervoor aandacht te hebben.

In antwoord op uw concrete vragen kan ik het volgende melden:

1. Het aangehaalde leefplan-experiment is ongetwijfeld een verder uitgewerkte methodiek om de zorg te verrijken met de aandacht voor de leefwereld van de bewoner, die van individu tot individu verschilt. Ik ken dit experiment niet ten gronde maar het artikel dat het experiment toelicht is vrij consulteerbaar op het internet. Ook de methodiek zelf is makkelijk raadpleegbaar op het net.
2. Er zijn geen plannen om een gelijkaardig experiment op te zetten in Vlaanderen. Het lijkt mij ook niet wenselijk om dit vanuit de overheid zelf door te drukken. Ik geloof in de positieve en innoverende kracht van de sector zelf om, o.m. via benchmarking, vorming en intervisie, zelf op zoek te gaan naar geschikte methodes om kwaliteit te genereren. Dat is de ouderenzorg trouwens ook verschuldigd aan een steeds veeleisender wordende consument die ook van de zorgverlener respect voor zijn eigen leefwereld zal vragen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 283
van 10 juli 2008
van **VERA VAN DER BORGHT**

Rustoorden - Kamertypes en dagprijzen

Rustoorden bieden soms aan hun bewoners verschillende categorieën van kamers aan, waarvan ook veelal de prijs verschilt. Dit heeft een invloed op de totstandkoming van de dagprijzen in de rusthuizen.

In de context van de steeds hoger oplopende rusthuisfacturen voor de bewoners verneem ik graag een antwoord op volgende vragen.

Graag verneem ik van de minister wat de stand van zaken is op het vlak van soorten kamers en dagprijzen.

1. Heeft de minister een zicht op de verschillende categorieën kamers die de rustoorden thans aanbieden?
2. Op basis van welke elementen wordt onderscheid gemaakt tussen kamers en wat zijn de verschillen in de gemiddelde dagprijzen tussen de verschillende kamers ?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 283 van 10 juli 2008

van **VERA VAN DER BORGHT**

1. Het agentschap Zorg en Gezondheid beschikt enkel over de individuele gegevens van elke voorziening met betrekking tot de verschillende types kamers. Een globaal overzicht is momenteel niet beschikbaar. Sommige voorzieningen maken enkel een onderscheid tussen één- en tweepersoonskamers, andere voorzieningen beschikken over verschillende types van kamers.
2. Elke voorziening beslist autonoom over het onderscheid dat gemaakt wordt tussen de verschillende types van kamers. Meestal maakt men een onderscheid op basis van de oppervlakte van de kamer, de ligging van de kamer, het feit of men uitkijkt op de tuin of op de straat, enz. De dagprijs die toegepast wordt, moet telkens goedgekeurd worden door de prijzendienst van de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie. Het agentschap Zorg en Gezondheid beschikt niet over een globaal overzicht van de dagprijzen per type kamer.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 284
van 10 juli 2008
van **FILIP DEWINTER**

Kabinetten - Politisering

In het boek “Wedervaren van een Cabinetard”, geschreven door voormalig kabinetschef van gewezen minister Moerman en voormalig topambtenaar Rudi Aernoudt, verwees laatstgenoemde naar een doorgedreven politisering van de Vlaamse ministeriële kabinetten.

“Het kabinetsstatuut is meestal een beloning voor bewezen diensten. Sommigen onder hen worden voltijds betaald door het kabinet, maar zetten gewoon hun politieke dienstbaarheid verder. Anderen combineren hun mandaat met een functie van burgemeester of met een ander politiek mandaat. Ze schrijven dan als burgemeester brieven naar de minister die verband houden met één of andere lokale toestand of bemiddelen voor een persoon die ze aankaarten als goede loyale werkkraft. Deze brieven beantwoorden ze dan zelf, met de handtekening van de bevoegde minister” (Rudy Aernoudt, *Wedervaren van een Cabinetard*, Roularta Books, 2008, p 18).

In het kader van het decreet dd. 24 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur, en het gegeven dat politieke mandaten openbare functies zijn, had ik graag van de minister vernomen:

1. a) hoeveel kabinetsmedewerkers die deze legislatuur op zijn/haar kabinet werkzaam zijn/waren, naast hun job op het kabinet ook een politiek mandaat uitoefen(d)en;
b) om welke politieke mandaten het in dit kader gaat;
c) voor welke politieke partij zij dit mandaat uitoefen(d)en.
2. Deelt de minister de analyse dat de kabinetten gepolitiseerd zijn?
3. Wat gaat de minister ondernemen om de politisering op de kabinetten een halt toe te roepen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 102, Van Mechelen nr. 195, Vandenbroucke nr. 331, Anciaux nr. 179, Bourgeois nr. 149, Keulen nr. 220, Van Brempt nr. 246, Vanackere nr. 284, Crevits nr. 848, Ceysens nr. 110).

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 284 van 10 juli 2008

van **FILIP DEWINTER**

Een gecoördineerd antwoord zal gegeven worden door de heer Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 285
van 10 juli 2008
van **FILIP DEWINTER**

Departementen - Politisering

Een doctoraatsstudie uit 2008 over de hervorming van de Vlaamse ambtenarij, door Christophe Pelgrims (KU Leuven), maakt gewag van het feit hoe almachtig de politieke partijen de afgelopen jaren de benoeming van Vlaamse topambtenaren bleven manipuleren. Jaren na de invoering van de “Nieuwe Politieke Cultuur” en de operatie “Beter Bestuurlijk Beleid” blijft de invloed van politieke partijen op de benoemingen in de ambtenarij nog steeds heel groot.

In dit kader, en in het kader van het decreet dd. 24 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur, en het gegeven dat politieke mandaten openbare functies zijn, had ik graag van de minister vernomen m.b.t. de departementen die onder zijn/haar bevoegdheid vallen en m.b.t. de Studiedienst van de Vlaamse Regering:

1. a) hoeveel medewerkers die daar deze legislatuur werkzaam zijn/waren, naast deze job ook een politiek mandaat uitoefen(d)en;
b) om welke politieke mandaten het in dit kader gaat;
c) voor welke politieke partij zij dit mandaat uitoefen(d)en.
2. Deelt de minister de analyse dat de departementen nog steeds gepolitiseerd zijn?
3. Wat gaat de minister ondernemen om de politisering op de departementen een halt toe te roepen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 103 , Van Mechelen nr. 196 , Vandembroucke nr. 332 , Anciaux nr. 180 , Bourgeois nr. 150 , Keulen nr. 221 , Van Brempt nr. 247 , Vanackere nr. 285 , Crevits nr. 849 , Ceysens nr. 111).

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 285 van 10 juli 2008

van **FILIP DE WINTER**

Een gecoördineerd antwoord zal gegeven worden door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister, bevoegd voor het algemeen beleid inzake personeel en organisatieontwikkeling.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 286
van 17 juli 2008
van **ANNE MARIE HOEBEKE**

Interculturalisering ouderenzorg - Overlegplatform

In de basistekst Diversiteit van de Vlaamse Ouderenraad wordt er verwezen naar de toenemende diversiteit binnen de ouderenbevolking.

In Brussel werd er reeds een overlegplatform gecreëerd waar zowel de thuiszorg en ouderenzorg als de allochtone verenigingen en de Foyer vzw actief zijn om zo meer te kunnen samenwerken aan de interculturalisering. Vanuit de VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie) wordt dit gesubsidieerd.

Dit lijkt een goed voorbeeld dat misschien kan worden overgenomen op Vlaams niveau.

Wordt er overwogen om een gelijkaardig overlegplatform te creëren in Vlaanderen? Zo ja, hoe ziet de minister dit concreet?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 286 van 17 juli 2008

van ANNE MARIE HOEBEKE

Het overlegplatform waar de vraagsteller naar verwijst en waarin zowel de thuiszorg en de ouderenzorg als de allochtone verenigingen en de Foyer in Brussel actief zijn, is een voorbeeld van organisatie van het middenveld dat mijn belangstelling kan wegdragen. Deze intermediaire kanalen zijn van onschatbare waarde voor de organisatie van de welzijnszorg.

Interculturalisering, respect voor diversiteit, rekening houden met de noden en de (culturele) achtergronden van de zorgvrager zijn aspecten die in het zorgbeleid aan bod moeten komen. In het ontwerp van woonzorgdecreet, dat onlangs door de Regering principieel werd goedgekeurd, werd “bijzondere aandacht hebben voor diversiteit” toegevoegd aan de lijst van werkingsprincipes waaraan een ouderenzorg- of thuiszorgvoorziening moet voldoen.

Het uitgangspunt van een gediversifieerd zorgbeleid is dat de georganiseerde hulp- en dienstverlening rekening houdt met de diversiteit van de gebruiker. “Zorg op maat” betekent dan interculturaliteit, verscheidenheid in seksuele geaardheid, ... aanwezig brengen in de diensten en voorzieningen en ruimte bieden voor een gedeeltelijk categoriaal aanbod.

Interculturalisering van thuiszorg, ambulante zorg en residentiële ouderenzorg betekenen ook het afstemmen van de zorgverlening op een heteroog publiek. Dat betekent niet alleen het verstrekken van een gediversifieerd aanbod, dat betekent ook het creëren van diversiteit binnen elk segment van dit aanbod.

Ik wens ‘diversiteit’ eerder in zijn generieke, inclusieve context te benaderen. Alle individuen en groepen, ongeacht hun herkomst, culturele achtergrond of status, worden erkend als volwaardige leden van de samenleving. Een inclusief beleid streeft er dan naar, in de mate van het mogelijke, alle individuen en groepen te bedienen via algemene instellingen en voorzieningen, die ook de diversiteit van de samenleving in rekening brengen.

In de ouderen- en de thuiszorg staat daarbij het aspect ‘zorg’ centraal. Het ontwerp van woonzorgdecreet introduceert ook het woonzorgnetwerk, een buurtgericht functioneel samenwerkingsverband dat ouderen- en thuiszorg integreert, als katalysator voor een meer gerichte zorg. Het spreekt voor zich dat in sterk allochtone woonbuurten de organisatie van een ook op andere culturen afgestemde zorg aan bod zal moeten komen. Daarnaast krijgen ‘partnerorganisaties’ (deskundigen in de woonzorg) en ‘projecten’ (initiatieven gekenmerkt door een tijdelijk, vernieuwend en experimenteel karakter) een decretale basis.

Dat zijn de flankerende welzijnsmaatregelen die het interculturalisatiebeleid van de Vlaamse overheid dat vervat zit in het strategisch plan minderhedenbeleid en het Gelijke Kansenbeleid, moeten ondersteunen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 287
van 17 juli 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Ouderenbeleid - Kleinschalige ambulante opvang

Ondanks financiële inspanningen blijft Vlaanderen kampen met wachtlijsten voor de RVT's (rust- en verzorgingstehuizen) en serviceflats, een probleem dat geregeld opnieuw wordt aangekaart. Alternatieven dienen te worden onderzocht.

In haar advies aan de Vlaamse overheid stelt de Vlaamse Gezondheidsraad dat het naast de opvang van zorgbehoevende bejaarden in instellingen, aanbeveling verdient te experimenteren met de uitbouw van kleinschalige ambulante opvang in buurt en wijk.

1. Wat is het standpunt van de minister betreffende dit advies? Heeft hij inmiddels initiatieven genomen om dergelijke experimenten op te starten? Zo ja, welke?

Zo neen, zijn er inmiddels onderzoeken opgestart naar het nut en de wenselijkheid van dergelijke experimenten?

2. In het buitenland bestaan dergelijke systemen reeds. Zo bijvoorbeeld in Denemarken waar er ter zake positieve ervaringen zijn opgedaan. Is de minister hiervan op de hoogte? Zijn er initiatieven genomen om deze ervaringen te bestuderen met het oog op de toepassingsmogelijkheden voor Vlaanderen?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 287 van 17 juli 2008

van **MARIJKE DILLEN**

Ik ben het met de vraagsteller eens dat er nood blijft aan aangepaste huisvesting en opvang voor (afhankelijke) ouderen. Of dit zich vertaalt in een duidelijk tekort aan rusthuizen en serviceflats is een interpretatie die ik niet geheel deel. Een recente stand van zaken hieromtrent wordt opgenomen in mijn beleidsbrief 2008 – 2009.

Anderzijds ben ik de idee van kleinschalige ambulante opvang in buurt en wijk zeker niet ongenegen. Om concreet op de gestelde vragen te antwoorden:

1. Kleinschalige opvang in de residentiële ouderenzorgsector bestaat al. Ik herinner aan de initiatieven van het rusthuis De Bijster destijds in Essen, waar de directie twee losstaande woningen in de dorpskern had ingericht tot een gemeenschap voor dementerenden, waar het huishouden en de verzorging samen met bewoners en professionelen kon beredderd worden. Huis Perrekes in Geel experimenteert nog steeds met deze woonvorm en ook meer grootschalige initiatieven hebben in hun werking kleinschalige opvang geïntegreerd. Dichter bij de thuiszorg wijs ik op meer recente initiatieven zoals de in samenwerking met het departement Landbouw ontwikkelde subsidiepolitiek voor zorgboerderijen waar o.m. ook ouderen ambulant kunnen opgevangen worden. Ik vestig de aandacht op de experimentele subsidies die ik in 2008 reserveer voor o.m. de uitbouw van coördinerende diensten voor gastopvang in Vlaanderen en de uitbouw van nieuwe initiatieven, waarbij minstens vijf verschillende soorten voorzieningen uit de thuiszorg en residentiële ouderenzorg, via een formele samenwerking binnen een geografisch gebied, een antwoord bieden op de acute noden aan nachtopvang van personen die in het natuurlijk thuismilieu verblijven. Ik wijs ook op de woningen met dienstverlening en aanleunwoningen, die her en der in Vlaanderen verspreid zijn. Ik herinner tenslotte aan de verdergaande ondersteuning van de thuiszorg, nu via lokale dienstencentra, centra voor kortopvang en dagverzorgingscentra.
2. Buitenlandse voorbeelden van ouderenzorg en ouderenbeleid zijn mij vanzelfsprekend niet onbekend. De woonvorm waar u naar verwijst appelleert aan de idee van sheltered housing en het groepswonen van Abbeyfield in Engeland en de Skaeve Huse in Denemarken: kleine éénpersoonshuisjes die in projecten van 5 tot 15 huisjes gerealiseerd worden. Een combinatie van zo lang mogelijk (min of meer) zelfstandig wonen met zorg aan huis. Belangrijk bij al deze experimenten is dat het wetgevende kader deze ontwikkelingen minstens toelaat en bij voorkeur ook nog ondersteunt. Precies deze filosofie zit vervat in het nieuwe woonzorgdecreet dat de Vlaamse Regering in haar zitting van 18 juli 2008 principieel goedkeurde. Ik ben er immers van overtuigd dat een gediversifieerd aanbod en een nauwe samenwerking tussen residentiële zorg en thuiszorg, afgestemd op de plaatselijke buurt- en wijkbehoeften, de beste garantie is voor aangepaste antwoorden op diverse noden aan ouderenzorg.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 289
van 17 juli 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Provinciale investeringssubsidies welzijnssector - Overleg

Ter aanvulling van de subsidies die door het Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden VIPA worden verleend, komen er ook vanuit lokale en provinciale overheden subsidies. In het verleden, naar aanleiding van een aantal eisen bij het begin van deze legislatuur zoals geformuleerd in het VVP-sectordossier Welzijn en Gezondheid juni 2004, hebben de provinciebesturen aangedrongen op onderhandelingen ter zake.

1. Hebben deze onderhandelingen inmiddels plaatsgevonden en met welke provincies? Wat zijn de resultaten?
2. Wat zijn de huidige afspraken met de provincies betreffende de aanvullende investeringssubsidies voor voorzieningen in de welzijnssector?
3. Kan de minister een overzicht geven van de investeringen in welzijnsvoorzieningen die sinds het begin van de legislatuur zijn gerealiseerd met deze gekoppelde subsidies?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 289 van 17 juli 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. Ik heb geregeld overleg met alle provincies. Naar aanleiding daarvan werd door de VVP een inventaris gemaakt van de ondersteuning door de provincies van de CAW's. Hierin is ook de investeringssubsidie in kaart gebracht.
2. Iedere provincie hanteert een eigen beleid inzake investeringssubsidies. Ik wens dat ook te respecteren. Het is vooral belangrijk dat hierover transparantie bestaat.
3. Voor de centra algemeen welzijnswerk stelden de provincies de voorbije jaren volgende subsidie ter beschikking:

	Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams Brabant	West-Vlaanderen
2006	50.000		Jaarlijks 100.000€ beschikbaar waar CAW's gebruik kunnen van maken	Grond ter beschikking gesteld van CAW Delta	76.600
2007	80.000				50.000
2008	100.000				57.500

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 290 van 17 juli 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. In het kader van het Regionaal Welzijnsoverleg wil ik ondersteunend te werk gaan. Het is geenszins de bedoeling om de provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inhoudelijk te sturen. De eigenheid van elke regio blijft uitdrukkelijk behouden.
Om de afstemming tussen de provincies/VGC en de Vlaamse administratie te versterken werd geregeld overleg georganiseerd. Hier worden de verschillende thema's besproken die aan bod komen binnen het Regionaal Welzijnsoverleg. De signaalfunctie is hierbij belangrijk. Tevens is er aandacht voor kennisdeling en ervaringsuitwisselingen.
2. De Interprovinciale Afstemmingscommissie vond –tijdens deze legislatuur- plaats op
 - 8 september 2005;
 - 14 december 2005;
 - 8 maart 2006;
 - 23 mei 2006;
 - 26 september 2008.

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 290 van 17 juli 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. In het kader van het Regionaal Welzijnsoverleg wil ik ondersteunend te werk gaan. Het is geenszins de bedoeling om de provincies en de Vlaamse Gemeenschapscommissie inhoudelijk te sturen. De eigenheid van elke regio blijft uitdrukkelijk behouden.
Om de afstemming tussen de provincies/VGC en de Vlaamse administratie te versterken werd geregeld overleg georganiseerd. Hier worden de verschillende thema's besproken die aan bod komen binnen het Regionaal Welzijnsoverleg. De signaalfunctie is hierbij belangrijk. Tevens is er aandacht voor kennisdeling en ervaringsuitwisselingen.
2. De Interprovinciale Afstemmingscommissie vond –tijdens deze legislatuur- plaats op
 - 8 september 2005;
 - 14 december 2005;
 - 8 maart 2006;
 - 23 mei 2006;
 - 26 september 2008.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 291
van 17 juli 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Maatschappelijk opbouwwerk - Aanbevelingen Rekenhof

Naar aanleiding van de aanbevelingen van het Rekenhof over de subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk stelde het Rekenhof dat de Vlaamse Regering objectieve criteria dient vast te stellen voor de bepaling van de subsidiabele personeelsformatie en voor de beoordeling van de erkenningsaanvragen.

1. Welke initiatieven zijn er inmiddels genomen om deze criteria vast te stellen voor de bepaling van de subsidiabele personeelsformatie? Wat zijn de objectieve criteria? Zijn deze inmiddels reeds van toepassing? Zo ja, gebeurt er een evaluatie en op welke wijze?
2. Zelfde vragen voor de vaststelling van objectieve criteria voor de beoordeling van de erkenningsaanvragen.

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 291 van 17 juli 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. Om de huidige toestand tussen de verschillende werkgebieden te vergelijken en om de toewijzing van bijkomend personeel op een gerichte wijze te laten gebeuren heb ik gezocht naar een aantal criteria die rekening houden met de mate van achterstelling, territoriaal zowel als categoriaal.

Voor de territoriale cijfers over achterstelling werd gebruik gemaakt van de cijfers van de nieuwe "kansarmoede-atlas": het aantal wijken met hun inwoners, gerelateerd aan het aantal criteria. Voor het categoriale aspect van achterstelling werd het aantal personen per werkgebied geteld aan de wettelijke armoedegrens: recht op maatschappelijke integratie, gewaarborgd inkomen voor bejaarden, inkomensgarantie voor ouderen, en inkomensvervangende tegemoetkoming gehandicapten. Voor de vragen om dienstverlening werd rekening gehouden met het aantal gemeenten in het werkgebied, en met het aantal inwoners van dat werkgebied. Voor het Brusselse hoofdstedelijke gebied wordt hierbij rekening gehouden met de "Brussel-norm" van 300.000 inwoners als doelgroep voor het Vlaamse beleid.

Ik heb dit toegepast voor het toewijzen van de middelen voor uitbreiding van het VIA3, om zo te komen tot een betere verdeling van het beschikbare personeel tussen de verschillende werkgebieden.

Met de sector en de administratie is een overleg voorzien waarin zal worden nagegaan of deze criteria de goede basis zijn voor een programmatie voor de sector, of dat deze dienen bijgestuurd.

2. De instituten voor Samenlevingsopbouw stellen hun meerjarenplannen 2009-2015 op rekening houdend met de prioriteiten die ik voor die periode heb vooropgesteld en met de ter beschikking gestelde middelen .

De thematische prioriteiten die ik heb bepaald zijn:

- de sociale grondrechten: wonen, arbeid, inkomen, onderwijs, gezondheid, maatschappelijke dienstverlening;
- leefbaarheid van achterstandsgebieden: verhogen van de fysieke en sociale leefbaarheid.

Daarbij moeten ook transversale prioriteiten worden ontwikkeld:

- armoede en sociale uitsluiting;
- werken in achtergestelde buurten en kernen;
- participatie van groepen met minder behartigde belangen aan het lokale beleid.

Ze werken dit uit in strategische en operationele doelstellingen, met resultaats- en/of prestatie-indicatoren, en met strategische acties.

Voor de meerjarenplannen werkte de sector in dialoog met mijn kabinet en de administratie een eenvormige structuur uit. Ook hiermee wordt tegemoet gekomen aan een opmerking van het Rekenhof.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 292
van 17 juli 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Maatschappelijk opbouwwerk - Meerjarenplannen

Inzake maatschappelijk opbouwwerk dienen meerjarenplannen en jaarplannen het beleid van de Vlaamse Regering te helpen realiseren. Hierover heeft het Rekenhof naar aanleiding van het verslag over de subsidiëring van het maatschappelijk opbouwwerk een aantal nuttige aanbevelingen geformuleerd.

In haar antwoord beklemtoonde de voorganger van de minister een aantal belangrijke elementen bij de erkenningsdossiers en meerjarenplannen.

Inmiddels zijn er twee jaar verstreken en dienen een aantal van de aanbevelingen reeds concreet vertaald te zijn.

1. Om de realiteitswaarde te verhogen, moeten de meerjarenplannen gebaseerd zijn op een personeelsformatie die past in de budgettaire mogelijkheden van de overheid.

Welke initiatieven heeft de minister genomen om dit concreet te realiseren?

Worden de voorzieningen inmiddels in kennis gesteld van de te verwachten subsidies voor zij hun meerjarenplan indienen?

2. Nieuwe plannen 2009-2014 moeten thans worden ingediend.

Wat is hier de stand van zaken?

Heeft de minister opdracht gegeven om de meerjarenplannen te baseren op de omgevingsanalyse?

Heeft de minister naar de voorzieningen initiatieven genomen om te vragen dat de meerjarenplannen vermelden welke activiteiten tegenover welke middelen staan?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 292 van 17 juli 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. Het budget voor het maatschappelijk opbouwwerk wordt uitgebreid met de middelen die voortvloeien uit het VIA3, namelijk middelen voor uitbreiding en voor verhoging van de koopkracht. Dit is ook gecommuniceerd in het overleg tussen kabinet, administratie en werkveld.

In de meerjarenplannen moet duidelijk worden opgenomen wat met dit budget kan worden gerealiseerd en wat eventueel met bijkomende middelen wordt uitgewerkt.

2. De meerjarenplannen 2009-2015 van de instituten voor Samenlevingsopbouw werden voor 1 juli 2008 ingediend. De ontvankelijkheidsmelding werd door mijn administratie in juli verstuurd. De analyse van de meerjarenplannen is momenteel lopende. Ter voorbereiding van de meerjarenplannen heeft mijn administratie aan de instituten een brief gestuurd waarin de prioriteiten en richtlijnen voor het samenstellen en indienen van de meerjarenplannen zijn uiteengezet. Tegelijk werd ook de procedure voor de behandeling van de plannen vermeld.

In deze brief werd duidelijk gesteld dat de strategische opties de conclusies moeten bevatten vanuit de omgevingsanalyse.

Er werd ook gevraagd aan te geven

- welke activiteiten zullen worden uitgevoerd met de huidige decretale personeelsformatie,
- welke zullen gebeuren door niet-decretaal personeel en
- welke activiteiten bijkomend zullen uitgevoerd worden, als vragen om uitbreiding zouden worden ingewilligd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 293
van 17 juli 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Zelfstandige kinderopvang - Belastbaarheid kostenvergoeding

Naar aanleiding van de nieuwe maatregelen betreffende de subsidiëring van de zelfstandige kinderopvang is opnieuw de problematiek van de fiscale federale maatregelen aan de orde gekomen. Een jaar geleden werd duidelijk dat de subsidies die de zelfstandige kindercrèches al jarenlang van Kind en Gezin ontvangen, bij het privé-inkomen werden geteld en federaal werden belast met terugwerkende kracht.

1. Vorig jaar heeft de voorganger van de minister gesteld dat ze al herhaaldelijk de federale minister van Financiën had aangeschreven om deze vergoeding niet te belasten maar zonder resultaat.

Wat is thans de stand van zaken in het overleg met de federale minister van Financiën? Wat zijn de resultaten?

2. Naar aanleiding van de recente maatregelen om de bijdragen van de ouders ook in de zelfstandige sector inkomensafhankelijk te maken en het verlies te compenseren via subsidies, blijft het risico bestaan dat deze subsidies federaal zullen worden belast en bijgevolg voor de helft in de federale schatkist zullen terechtkomen.

Heeft de minister inmiddels reeds initiatieven genomen om overleg te plegen met de federale minister van Financiën teneinde deze problematiek te bespreken en oplossingen uit te werken?

Zo ja, wat zijn de resultaten?

Zo neen, wordt dit overleg alsnog gepland?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 293 van 17 juli 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. Mijn ambtsvoorganger heeft het dossier geagendeerd op het Overlegcomité Federale Regering, Gemeenschaps- en Gewestregeringen van 30 maart 2007. Daarbij werd een technische werkgroep belast, samengesteld uit vertegenwoordigers van de federale Minister van Financiën en de Gemeenschappen, bevoegd voor bijstand aan personen, met dit dossier en met het uitbrengen van een verslag op het Overlegcomité van 25 april 2007. Uit de notificatie blijkt dat de Federale minister van Financiën deze problematiek in een breder kader van fiscale behandeling van gewestelijke loongerelateerde uitgaven zou bespreken in een werkgroep belast met de voorbereiding van een fiscaal pact. Per brief van 30 maart 2008 heb ik geïnformeerd naar de resultaten. Tot op heden heb ik geen antwoord gekregen. Ik zal de Vlaamse Regering vragen om dit dossier nogmaals te agenderen op het Overlegcomité. Het bepleiten van deze vrijstelling voor de zelfstandige sector blijft immers op mijn prioriteitenlijst staan.
2. De middelen die naar de zelfstandige kinderopvangsector zullen gaan in het kader van inkomensgerelateerde ouderbijdragen, zullen geen subsidies zijn. De zelfstandige voorzieningen zullen een aanvullend inkomen ontvangen, berekend aan de hand van de prestaties die geleverd werden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 294
van 17 juli 2008
van **TOM DEHAENE**

Lokaal kinderopvangbeleid - Evaluatie

In de Beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2007-2008 (Stuk 1405 (2007-2008) - Nr. 1) lees ik op pagina 18:

“ De lokale besturen en het Lokaal Overleg Kinderopvang vervullen op hun terrein een regierol. De mogelijkheden daartoe werden regelgevend vastgelegd. Het lokaal bestuur heeft een taak in de lokale regie van de hele kinderopvang. Het Lokaal Overleg Kinderopvang kreeg het statuut van een gemeentelijke adviesraad kinderopvang. Instrumenten werden ter beschikking gesteld die lokale besturen moeten ondersteunen in het vormgeven van een lokaal opvangbeleid. Ik zal de betrokkenheid van de lokale besturen inzake kinderopvang verhogen, o.m. door het aanbieden van begeleiding bij het lokaal beleidsproces en door het ter harte nemen van lokale planning en adviezen. De nieuwe benadering voor het lokaal opvangbeleid zal ik medio 2008 evalueren; ik zal ertoe bijdragen dat het lokaal beleid zijn plaats krijgt in de vernieuwing van de kinderopvang.”

Werd het lokale kinderopvangbeleid intussen geëvalueerd? Zo ja, wat zijn de conclusies?

Zo neen, wat is de reden van de vertraging en wanneer verwacht de minister deze evaluatie dan wel?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 294 van 17 juli 2008

van **TOM DEHAENE**

De evaluatie van het lokaal kinderopvangbeleid is zoals voorzien in mijn beleidsbrief 2007 – 2008 gebeurd.

Eén jaar na de goedkeuring van het Besluit van de Vlaamse Regering van 4 mei 2007 (BS 19 juni 2007) houdende het lokaal beleid kinderopvang stel ik vast dat de overgrote meerderheid van de lokale besturen zijn lokale regierol m.b.t. kinderopvang ter harte neemt. Dit mag blijken uit een evaluatie m.b.t. de rol van het lokaal bestuur inzake:

- het uitwerken van een lokaal beleid kinderopvang;
- het vastleggen van de samenstelling en werking van het Lokaal Overleg Kinderopvang;
- het gebruik van het adviesrecht bij de uitbouw van opvangvoorzieningen in de gemeente.

1. M.b.t. het uitwerken van een lokaal beleid kinderopvang

Eind mei 2008 hadden 267 van de 308 Vlaamse gemeenten een lokaal beleidsplan kinderopvang ingediend. Dit komt neer op 87% van de gemeenten. Ter vergelijking: eind 2006 telden we 258 Vlaamse gemeenten met een lokaal beleidsplan kinderopvang.

264 gemeenten integreerden het lokaal beleidsplan kinderopvang in het lokaal sociaal beleidsplan en maakten zo gebruik van de mogelijkheid tot planlastverlaging.

Het lokaal bestuur van Alken, Lovendegem, Oudenburg en De Panne diende het lokaal beleidsplan kinderopvang in als een afzonderlijk beleidsplan. Als reden hiervoor gaven zij op dat het lokaal bestuur de verlenging van erkenning van het gemeentelijk initiatief voor buitenschoolse opvang niet in gevaar wenste te brengen doordat de opmaak van het lokaal sociaal beleidsplan vertraging opliep.

De ingediende beleidsplannen kinderopvang werden geëvalueerd op de in het besluit vastgelegde formele vereisten: m.n. zich laten adviseren door het Lokaal Overleg Kinderopvang enerzijds en de te volgen procedure bij het indienen van het beleidsplan anderzijds.

Uit de evaluatie onthouden we dat 208 van de 267 ingediende beleidsplannen, zijnde 78%, voldoen aan alle formele vereisten.

16 lokale besturen dienden een beleidsplan kinderopvang in zonder hierover advies in te winnen bij het Lokaal Overleg Kinderopvang.

42 lokale besturen volgden niet de correcte procedure wat betreft het indienen van het beleidsplan. Het lokaal beleidsplan kinderopvang werd er voorgelegd aan het Lokaal Overleg Kinderopvang, resp.

- voor de samenstelling en werking ervan werd bekrachtigd door de gemeenteraad;
- nadat het beleidsplan reeds was goedgekeurd door OCMW-raad en/ of gemeenteraad.

Ik heb de lokale besturen, waarvan het lokaal beleidsplan kinderopvang niet voldeed aan de formele vereisten gevraagd zich alsnog in orde te stellen. De consulenten lokaal beleid kinderopvang van Kind en Gezin volgen de situatie ter plaatse verder op.

2. M.b.t. het vastleggen van de samenstelling en werking van het Lokaal Overleg Kinderopvang

Eind mei 2008 hadden 294 van de 308 Vlaamse gemeenten de samenstelling en werking van het Lokaal Overleg Kinderopvang vastgelegd in een gemeenteraadsbeslissing.

Het goedkeuren van het Besluit van de Vlaamse Regering van 4 mei 2007 (BS 19 juni 2007) houdende het lokaal beleid kinderopvang zorgde ervoor dat er in 18 gemeenten voor het eerst een Lokaal Overleg Kinderopvang werd/ zal worden opgestart. Het gaat om:

- Aalst, Lierde, Sint Laureins (september 2008), Zottegem en Wichelen in Oost-Vlaanderen;
- Drogenbos, Galmaarden, Machelen, Meise, Merchtem, Overijse, Tervuren, Wemmel en Linkebeek in Vlaams-Brabant;
- Wielsbeke, Knokke-Heist, Ledegem en Avelgem (begin 2008) in West-Vlaanderen.

3. M.b.t. het gebruik van het adviesrecht bij de uitbouw van opvangvoorzieningen

In mei 2008 vroeg Kind en Gezin voor het eerst advies aan het lokaal bestuur m.b.t. de uitbouw van de voorschoolse opvang. 134 gemeenten uit het Vlaams Gewest formuleerden een advies in het kader van deze uitbreiding, dit komt neer op 44% van de gemeenten.

Kind en Gezin zal de adviezen nu verder analyseren en waar nodig zullen instrumenten ontwikkeld worden die het lokaal bestuur moeten ondersteunen in hun adviesrol.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 295
van 17 juli 2008
van **TOM DEHAENE**

Bijzondere Jeugdbijstand - Registratiesysteem

In de Beleidsbrief Welzijn, Volksgezondheid en Gezin 2007-2008 (Stuk 1405 (2007-2008) - Nr. 1) lees ik op pagina 47:

“ Vanuit de vraag naar objectieve en betrouwbare cijfers hebben we het initiatief genomen om, in aanvulling van DOMINO (het geïnformatiseerde cliëntopvolgingssysteem van de verwijzende instanties), een registratiesysteem voor de private voorzieningen van de Bijzondere Jeugdbijstand te ontwikkelen. De Ondersteuningsstructuur Bijzondere Jeugdzorg en het Agentschap Jongerenwelzijn zullen tegen begin 2008 een concept voor een modulair uitbreidbaar registratiesysteem uittekenen. Het concept voor een modulair uitbreidbaar registratiesysteem wens ik uit te werken in overleg met vertegenwoordigers van alle werkvormen. Ik voorzie dat de algemene module van dit systeem medio 2008 in testfase operationeel zal zijn voor een aantal diensten van alle betrokken werkvormen.”

Is de algemene module intussen in testfase operationeel?

Zo ja, hoe ziet deze algemene module er uit?

Zo neen, wat is de reden van het uitstel en wanneer voorziet de minister de invoering ervan?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 295 van 17 juli 2008

van **TOM DEHAENE**

De algemene module van het registratiesysteem private voorzieningen Bijzondere Jeugdbijstand is nog niet operationeel in testfase.

Vanuit een lange termijnoptie heeft men de keuze gemaakt om een algemene module te ontwikkelen, dienstig voor alle werkvormen en sectoren in de Bijzondere Jeugdzorg.

Het inhoudelijk conceptueel-theoretisch kader, waarin o.a. de conceptualisering en de operationalisering van de variabelen die binnen de algemene module zullen worden opgevolgd, gebeurden in een intensieve dialoog met de verantwoordelijken van alle werkvormen binnen de sector. Hierover is consensus bereikt, maar dit vergde meer tijd dan initieel gepland.

In augustus 2008 is de technische ontwikkeling van de algemene module van het registratiesysteem private voorzieningen Bijzondere Jeugdbijstand gestart. Volgens de huidige planning zal de algemene module van het registratiesysteem begin 2009 volledig ontwikkeld zijn.

De algemene module registratie private voorzieningen Bijzondere Jeugdbijstand zal dus idealiter tijdens de eerste helft van 2009 in testfase operationeel zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 297
van 25 juli 2008
van **HELGA STEVENS**

Volwassenenonderwijs - Tolkuren voor doven

Sinds 1 januari 2008 hebben doven en slechthorenden die aanspraak kunnen maken op tolkuren binnen het VAPH (Vlaams Agentschap voor Personen met een Handicap) ook recht op tolkuren voor hun studies in het volwassenenonderwijs. Deze tolkuren worden gesubsidieerd door het ministerie van Onderwijs.

Ik verneem dat deze uren enkel gebruikt kunnen worden voor lessen en mondelinge proeven. Overleg met coördinator, zorgcoördinator, docent, enzovoort, valt niet onder het toepassingsgebied. Vanuit het ministerie van Onderwijs wordt doorverwezen naar “andere wegen”.

Het CAB (Vlaams Communicatie-assistentiebureau voor Doven) stelt echter dat tolkuren vanuit leefsituaties niet gebruikt mogen worden binnen het volwassenenonderwijs. Terwijl dit nochtans voorheen wel gebeurde.

Het lijkt niet logisch dat noch de tolkuren vanuit Welzijn, noch de tolkuren vanuit Onderwijs voor dit soort overleg gebruikt kunnen worden. Dan dwingt men de mensen de facto om op zoek te gaan naar creatieve oplossingen.

1. Ziet de minister ter zake een oplossing?
2. Wordt dienaangaande eventueel overleg gepleegd met de minister bevoegd voor Onderwijs?

N.B. Een vraag over dit onderwerp werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 337) en Vanackere (nr. 297).

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 297 van 25 juli 2008

van **HELGA STEVENS**

Een gecoördineerd antwoord zal gegeven worden door de heer Frank Vandenbroucke, bevoegd voor Onderwijs en Vorming.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 298
van 25 juli 2008
van **HELGA STEVENS**

Buitenschoolse kinderopvang - Gehandicapte kinderen

Een stijgend aantal leerlingen met een handicap neemt deel aan het regulier onderwijs. Dat betekent ook dat een stijgend aantal ouders voor hun kinderen buitenschoolse opvang zal zoeken.

Ik verwijs naar het initiatief van Voluntas in Antwerpen. Vanaf 1 september 2008 organiseren zij een IBO met opvang voor kinderen en jongeren met een handicap die (speciaal) onderwijs volgen en extra begeleiding nodig hebben na schooltijd. Daarvoor werd een samenwerking aangegaan met de stad Antwerpen.

Graag verneem ik ook wat de situatie is in de voorschoolse kinderopvang.

1. In welke mate genieten de verschillende soorten kinderopvanginitiatieven die kinderen met een handicap opvangen extra ondersteuning naar (gespecialiseerd) personeel?

Wordt dit meegenomen in de weging naar financiering of zijn er aangepaste normen?

2. Wat is de vraag-aanbodverhouding voor de opvang van kinderen met een handicap enerzijds in de voorschoolse en anderzijds in de buitenschoolse opvang?
3. Wat is de evolutie van het aantal plaatsen voor kinderen met een handicap enerzijds in de voorschoolse en anderzijds in de buitenschoolse opvang?
4. Wat is de evolutie van het aantal voorbehouden plaatsen voor kinderen met een handicap?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 298 van 25 juli 2008

van **HELGA STEVENS**

1. Sinds 2001 garandeert de regelgeving extra financiële ondersteuning aan alle kinderopvangvoorzieningen met een erkenning of met een attest van toezicht van Kind en Gezin die inclusieve opvang aanbieden aan kinderen met een specifieke zorgbehoefte. Onder “specifieke zorgbehoeften” verstaan wij medische en/of psychosociale problemen waarvoor, voor kinderen in de opvang, een grotere zorg en/of inzet van middelen vereist is. Essentieel is dat de inzet van deze grotere zorg en/of middelen vereist omwille van een probleem met het kind zelf, niet omwille van een probleem in de sociale of familiale situatie van het kind. Het gaat hierbij niet alleen over “kinderen met een handicap”; de definitie voor de kinderopvang is ruimer.

We maken een onderscheid tussen voorzieningen met een structureel uitgebouwd aanbod voor inclusieve opvang en voorzieningen met een aanbod gekoppeld aan individuele vragen. Voorzieningen die de financiële tegemoetkoming voor inclusieve opvang willen ontvangen, moeten aan enkele voorwaarden voldoen die regelgevend verankerd zijn. Kinderopvanginitiatieven die structurele plaatsen voor inclusieve opvang willen aanbieden, moeten onder meer zorgen voor een aangepaste infrastructurale, personele en pedagogische opvang van het kind met een specifieke zorgbehoefte. Bovendien moet in deze voorzieningen minstens één personeelslid dat rechtstreeks verbonden is bij de inclusieve opvang jaarlijks een vorming of bijscholing volgen die onmiddellijk verband houdt met de problematiek van kinderen met een specifieke zorgbehoefte. Voor kinderopvanginitiatieven die inclusieve opvang aanbieden als antwoord op individuele vragen zijn, naast de algemene principes en voorwaarden voor het personeel, regelgevend geen specifieke vereisten op dit vlak vastgelegd.

2. Kind en Gezin heeft geen zicht op de grootte van de vraag naar opvang van kinderen met een specifieke zorgbehoefte. Voor het structureel uitgebouwd aanbod is het minimum aantal opvangdagen per plaats laag gehouden omdat kinderen met een zorgbehoefte minder frequent kunnen komen. Daardoor is er voldoende marge in het aanbod om een stijgende vraag te kunnen invullen.
3. In 2001 waren er 70 structurele plaatsen voor inclusieve opvang beschikbaar voor heel Vlaanderen. Sinds 2002 is dit aantal beschikbare plaatsen verhoogd tot 140. Momenteel (in 2008) zijn al deze plaatsen verdeeld en toegekend aan verschillende erkende kinderdagverblijven (87 plaatsen) en initiatieven voor buitenschoolse opvang (53 plaatsen).

In onderstaande tabel vind je de evolutie van het aantal toegekende structurele plaatsen voor inclusieve opvang in erkende kinderdagverblijven en initiatieven voor buitenschoolse opvang sinds 2001:

	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008
kinderdagverblijf	70	84	81	77	87	87	85	87
initiatief voor buitenschoolse opvang	0	50	50	47	49	53	55	53
TOTAAL	70	134	131	124	136	140	140	140

Daarnaast kunnen alle opvangvoorzieningen met een erkenning of met een attest van toezicht van Kind en Gezin zelf ingaan op individuele opvangvragen van kinderen met een specifieke zorgbehoefte. Voor elke aanwezigheid van een kind met een specifieke zorgbehoefte kan per opvangdag een extra financiële tegemoetkoming aangevraagd worden, voor zover die mogelijk is binnen de grenzen van de begroting.

Ter illustratie: in 2007 werd voor 55 909 verblijfsdagen een vergoeding voor inclusieve opvang van kinderen met een specifieke zorgbehoefte gegeven. Voor ongeveer 11% van deze verblijfsdagen ging het om opvang in buitenschoolse opvang in aparte lokalen van kinderdagverblijven en initiatieven voor buitenschoolse opvang.

Aantal verblijfsdagen van kinderen met een specifieke zorgbehoefte in voorzieningen met een aanbod voor inclusieve opvang gekoppeld aan individuele vragen:

initiatief voor buitenschoolse opvang verbonden aan een kinderdagverblijf	653,00
kinderdagverblijf	9 333,00
dienst voor onthaalouders	29 258,00
initiatief voor buitenschoolse opvang	5 606,00
mini-crèche	6 285,00
zelfstandig kinderdagverblijf	1 648,00
zelfstandig onthaalouder	3 206,19
TOTAAL	55 909,19

We merken de laatste jaren een stijging van het aantal verblijfsdagen van kinderen met een specifieke zorgbehoefte, zowel in voorzieningen met structurele als in voorzieningen met individuele plaatsen voor inclusieve opvang.

- De toegekende plaatsen in voorzieningen met een structureel aanbod zijn niet als dusdanig voorbehouden voor kinderen met een specifieke zorgbehoefte. Deze voorzieningen worden wel gestimuleerd om deze plaatsen te benutten voor inclusieve opvang. Op basis van het aantal ingeschreven kinderen met een specifieke zorgbehoefte tijdens een bepaalde ondersteuningsperiode wordt immers het aantal structurele plaatsen voor de volgende ondersteuningsperiode bepaald. Per opvangprestatie van een kind met een specifieke zorgbehoefte in een voorziening met structurele plaatsen kan de voorziening bovendien een extra prestatiegebonden vergoeding aanvragen.

In voorzieningen zonder structurele plaatsen voor inclusieve opvang zijn er geen plaatsen voorbehouden voor kinderen met een specifieke zorgbehoefte. Deze voorzieningen kunnen deze kinderen wel opvangen als antwoord op individuele opvangvragen die zij krijgen.

Kind en Gezin vraagt regelmatig aan de voorzieningen of hun werking ook openstaat voor kinderen met een specifieke zorgbehoefte. Deze gegevens worden opgenomen op de website, onder de rubriek “opvang zoeken”. Momenteel geeft ongeveer de helft van de voorzieningen aan dat ze open staan voor inclusieve opvang.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 300
van 25 juli 2008
van **PIET DE BRUYN**

Vlaams Actieplan Suïcidepreventie - Financiering

In een persbericht van 10 juli 2008 stelt de minister dat hij, ten behoeve van een integrale aanpak van suïcidepreventie, voor het jaar 2008 meer dan 1,4 miljoen euro heeft gereserveerd om uitvoering te geven aan het Vlaams Actieplan Suïcidepreventie.

De minister verwijst ook naar een basistekst die werd uitgewerkt in het kader van het actieplan en die thans samen met minister Vandembroucke wordt besproken door de Vlaamse Onderwijsraad in het bijzijn van de onderwijskoepels en experts inzake gezondheidsbeleid op school.

Nog steeds in hetzelfde persbericht stelt de minister dat het Steunpunt Welzijn, Volksgezondheid en Gezin een ad hoc onderzoek zal starten naar verklarende factoren voor verschillen in suïcideprevalentie in Vlaanderen in vergelijking met Europese landen. Dit onderzoek zal worden gevoerd met financiële steun van de minister.

Tevens vermeldt de minister dat gekoppeld aan dit onderzoek een ander onderzoek loopt naar de rol van sociale en cognitieve factoren, oplossingsvaardigheden en hulpzoekgedrag op de prevalentie van suïcidaal gedrag bij Vlaamse en Nederlandse jongeren en volwassenen. Wat de financiering van dit onderzoek betreft, valt niet meteen iets af te leiden uit de communicatie van de minister.

1. Kan de minister de verdeling schetsen van het bedrag van 1,4 miljoen euro dat wordt gereserveerd voor 2008 ter uitvoering van het Vlaams Actieplan Suïcidepreventie?
2. Welk bedrag begroot de minister voor 2009?
3. Welk bedrag besteedde de minister in 2007 ter uitvoering van het Actieplan?
4. Kan de minister schetsen welke instanties, organisaties en experts betrokken waren bij het tot stand komen van de basistekst waarvan sprake? Hoe verloopt de verdere behandeling van deze tekst? Wat is de precieze finaliteit?
5. Door welke instantie, organisatie of persoon wordt het ad hoc onderzoek van het Steunpunt Welzijn, Volksgezondheid en Gezin gevoerd?

Waaruit bestaat de precieze financiële ondersteuning door de minister?

Wanneer zal het onderzoek zijn afgerond?

6. Door welke instantie, organisatie of persoon wordt het tweede onderzoek waarvan sprake in het persbericht gevoerd? Wordt ook dit onderzoek financieel of op een andere wijze ondersteund door de minister?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 300 van 25 juli 2008

van **PIET DE BRUYN**

1. Voor 2008 voorzie ik in een bedrag van 1.483.586 euro voor de realisatie van het Vlaams Actieplan Suïcidepreventie en haar gezondheidsdoelstelling. In 2008 werden de volgende projecten opgestart:

- de werkgroep Verder ontving 62.040 euro voor de optimalisering van de zorg voor nabestaanden na zelfdoding;
- het Centrum ter Preventie van Zelfdoding ontving voor haar coördinatiefunctie 30.000 euro.

Het resterende budget zal verdeeld worden over de volgende projecten:

- gefaseerde implementatie van het project 'vroegdetectie en vroeginterventie bij personen met schizofrenie': 1.100.000 euro (indicatief bedrag);
- continuering van deskundigheidsbevordering van de huisarts via e-learning zodat tegen 2010 1000 huisartsen gevormd zijn: 150.000 euro (indicatief bedrag);
- wetenschappelijk onderzoek naar de oorzaken voor regionale verschillen met betrekking tot suïcidaal gedrag: 30.140 euro (zie vraag 6);
- continuering van het 'fit in je hoofd'-project van het VIG, na positieve evaluatie (bedrag nog te bepalen);
- een vervolgproject op de Mindfulness-Based Cognitive Therapy (MBCT) studie (bedrag nog te bepalen);
- promotieproject met betrekking tot het implementatieproject 'opvang van suïcidepogers in spoedgevallendiensten' : 7.500 euro;
- mogelijk voorzie ik nog in een project met betrekking tot internetgebruik bij jongeren.

2. Voor 2009 voorzie ik in een analoog bedrag.

3. In 2007 besteedde ik het bedrag van 1.595.937,5 euro aan de realisatie van het actieplan suïcidepreventie.

4. De visietekst 'Naar een scholenbeleid voor geestelijke gezondheid vanuit de invalshoek suïcidepreventie' kwam tot stand dankzij de inbreng van verschillende partners uit de gezondheidssector. Het Centrum ter Preventie van Zelfdoding, de suïcidepreventiewerking van de Centra Geestelijke Gezondheidszorg (CGG), de Vlaamse Vereniging Geestelijke Gezondheid (VVGG), de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD), het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG), Leefsleutels, de LOGO's, de Jongeren Advies Centra (JAC) van de Centra voor Algemeen Welzijn (CAW) hebben hieraan meegewerkt. Deze tekst werd als basis gebruikt om de partners uit onderwijs te kunnen betrekken bij de verdere ontwikkelingen. Ondertussen is de visietekst besproken op de commissie gezondheidsbevordering van de Vlaamse Onderwijsraad (VLOR). De visie werd algemeen aanvaard. In september zal een werkgroep worden samengesteld met leden vanuit de onderwijssector, samen met leden uit de gezondheidssector om na te gaan hoe de visietekst kan geconcretiseerd worden in een actieplan.

5. Het Steunpunt Welzijn, Volksgezondheid en Gezin ontvangt hiervoor 45.320 euro. Het onderzoek loopt tot 31 december 2008. Concreet wordt dit uitgevoerd door het LUCASinstituut.
6. Dit onderzoek wordt uitgevoerd door de wetenschappelijke cel van het Centrum ter Preventie van Zelfdoding. Het onderzoek loopt tot december 2010. Ik heb mijn administratie de opdracht gegeven om dit dossier op te starten en advies in te winnen bij de inspecteur van Financiën. Ik voorzie hiervoor in een subsidie van 30.140 euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 301
van 25 juli 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Vlaamse overheid - Bereikbaarheid via e-government

In het memorandum van de Vlaamse Ombudsdienst voor de Vlaamse Regering werd een duidelijke algemene aanbeveling geformuleerd betreffende de bereikbaarheid van de Vlaamse overheidsdiensten.

Zo werd er duidelijk gesteld dat de Vlaamse overheid resoluut moet kiezen voor e-government op zoveel mogelijk terreinen en in een zo klantvriendelijk mogelijke vorm. Daarbij moet wel voor ogen worden gehouden dat die ontwikkeling geenszins alle andere vormen van meer fysieke dienstverlening kan vervangen en dat de initiatieven niet in de sfeer van de planning mogen blijven steken.

1. Welke initiatieven heeft de minister ter zake genomen sinds het begin van de legislatuur?
2. Wat zijn de resultaten?
3. Is er inmiddels een evaluatie gebeurd wat de concrete resultaten op het terrein betreft? Zo ja, welke conclusies kunnen hieruit getrokken worden?
4. Wat is de budgettaire weerslag geweest van deze maatregelen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 106, Van Mechelen nr. 199, Vandenbroucke nr. 345, Anciaux nr. 185, Bourgeois nr. 156, Keulen nr. 223, Van Brempt nr. 256, Vanackere nr. 301, Crevits nr. 862, Ceysens nr. 114).

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 301 van 25 juli 2008

van **MARIJKE DILLEN**

Een gecoördineerd antwoord zal gegeven worden door de heer Geert Bourgeois, Vlaams minister, bevoegd voor het reguleringsmanagement en de administratieve vereenvoudiging van het e-governement.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 304
van 7 augustus 2008
van **PAUL DELVA**

Integrale jeugdhulp - Netwerk crisishulp Brussel

In het hoofdstuk over integrale jeugdhulp in de laatste Beleidsbrief Welzijn bespreekt de minister de problematiek van de netwerken integrale jeugdhulp, onder andere het regionaal netwerk crisishulp. Dit netwerk is, zoals de minister zelf vermeldt, cruciaal om crisissituaties “niet te laten ontaarden in een traject van langdurige hulpverlening.” Hiermee wordt bedoeld dat het netwerk een antwoord wil formuleren op elke crisisvraag en hulp garanderen voor jongeren tussen 0 en 17 jaar in elke regio om zo weinig mogelijk kinderen door te sturen naar meer ingrijpende vormen van hulp. Hiervoor is ook samenwerking en overleg nodig met de jeugdmagistratuur.

Daarom heeft de minister dit jaar allerlei maatregelen genomen om de netwerken crisishulp te versterken (o.m. de verdubbeling van de middelen voor de permanentie in dergelijke netwerken, de installering van een registratiesysteem, vorming aan de hulpverleners, e.d.).

Hij voegt eraan toe dat er in 2008 in elke provincie en in Brussel minstens één regionaal netwerk crisishulp actief moet zijn.

1. In hoeverre is er een regionaal netwerk crisishulp actief in Brussel? Sinds wanneer is dit werkzaam?
2. Hoeveel jongeren hebben al een beroep gedaan op dit regionaal netwerk? Kan de minister deze cijfers meedelen met bijbehorende gegevens (indien mogelijk): nationaliteit, thuistaal, buurt vanwaar de jongeren komen, leeftijdsgroep? Kan hij een kort overzicht geven van de problemen waarmee jongeren komen naar dit netwerk? Welke gevolgen trekt hij hieruit voor het beleid in Brussel?
3. Wanneer staat er een evaluatie van de werking van het centrum op het programma? Welke punten zullen worden bekeken?
4. Heeft de VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie) een rol in het regionaal netwerk crisishulp? Welke samenwerking en overleg bestaat er hierover met het bevoegde VGC-collegelid? Welke initiatieven zijn hieruit voortgekomen?
5. In hoeverre wordt er rekening gehouden met de specifieke situatie (taal, allochtone gemeenschap,...) van Brussel bij de werking van het netwerk? Is er een verschil tussen de doelstellingen van crisishulp in Vlaanderen en in Brussel? Heeft het netwerk in Brussel bijkomende opdrachten ten opzichte van de Vlaamse?
6. Via welke kanalen in Brussel wordt het bestaan en de doelstelling van dit regionaal netwerk bekend gemaakt?

7. Is er samenwerking en/of overleg met de Franstalige Gemeenschap en/of de Cocof omtrent crisishulp? Tot welke resultaten heeft dit overleg geleid?
8. Hoe verloopt de samenwerking met het Brussels jeugdparquet? Tot welke afspraken heeft dit overleg al geleid?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 304 van 7 augustus 2008

van **PAUL DELVA**

Het is inderdaad de bedoeling dat in elke regio integrale jeugdhulp één of meerdere netwerken crisisjeugdhulp operationeel worden. Zo ook in de regio Brussel.

Momenteel zijn er netwerken Crisisjeugdhulp actief in de regio Antwerpen, Limburg, Brussel en Oost-Vlaanderen. West-Vlaanderen start nog dit jaar en Vlaams-Brabant wellicht begin 2009.

1. Het netwerk crisisjeugdhulp Brussel is gestart op 16 april 2008.

De telefonische permanentie (front office 24/24) wordt opgenomen door het CKG Het Centrum voor het Jonge Kind met daarbij de voorwaarde tot onmiddellijke doorschakeling naar CAW Mozaïek (back office) indien vragen met betrekking tot kinderen ouder dan 12 jaar worden gesteld. CAW Mozaïek neemt de taken van het meldpunt op tussen 09u30 en 22u tijdens weekdagen. Deze keuze drong zich op omdat CAW Mozaïek geen residentiële werkvormen heeft en bijgevolg geen continu permanentiesysteem kan opzetten.

Naast de telefonische permanentie zijn crisisinterventie, crisisbegeleiding en crisisopvang de overige opdrachten van het netwerk. Samen vormen deze modules het hulpprogramma crisisjeugdhulp. Meerdere Brusselse voorzieningen hebben een engagement opgenomen in het hulpprogramma.

Crisisinterventie, ambulante of mobiel, wordt verzekerd door CAW Mozaïek (Algemeen Welzijnswerk), de thuisbegeleidingsdienst De Loper (bijzondere jeugdbijstand) en CKG Het Centrum voor het Jonge Kind (K&G). Zij passen deze nieuwe opdracht in in hun bestaande werking omdat Brussel momenteel niet over een dienst Crisisjeugdhulp aan Huis beschikt. Het zijn dezelfde partners die eveneens de module crisisbegeleiding voor hun rekening nemen.

Daarnaast worden een aantal plaatsen voorzien voor residentiële opvang. Voor kinderen van 0 tot 12 jaar biedt het Centrum voor het Jonge Kind een verzekerd aanbod voor 2 plaatsen. Ook vzw Tonuso, afdeling het Boy-Kot (begeleidingstehuis bijzondere jeugdzorg) en onthaal, observatie- en oriëntatiecentrum 't Pasrel (bijzondere jeugdbijstand) bieden een verzekerd aanbod van elk één plaats. Enkele andere voorzieningen in Brussel doen een mogelijk aanbod, namelijk opvang of begeleiding indien er een plaats vrij is.

2. Het netwerk crisisjeugdhulp in Brussel heeft eveneens een registratieopdracht.

De registratiegegevens na 3 maanden werking gaan echter over relatief kleine aantallen. Daaruit beleidsconclusies trekken is voorbarig. Bovendien zijn een aantal gegevens niet ingevuld. De hulpverleners hebben nog een inlooperperiode nodig. De cijfers die ik vandaag geef, beschrijven dus enkel wat tot nu toe geregistreerd is.

Tijdens de eerste 3 maanden van de werking werden 88 kinderen en jongeren aangemeld. Daarvan waren er 68 ontvankelijk (effectief minderjarig, crisis en wonende in het Brusselse hoofdstedelijk gewest). De meeste kinderen waren jonger dan 12 jaar (n=64), slechts 4 aanmeldingen gaan over +12 jarigen. Jongens werden iets vaker aangemeld dan meisjes. Uit de registratie blijkt dat voornamelijk kinderen van Belgische origine aangemeld werden. Dit maakt dat het meldpunt tot op heden nog geen beroep heeft gedaan op interculturele bemiddelaars of vertaal- en tolkdiensten. Ook is er weinig vraag van Franstalige gezinnen. 2 kinderen werden doorverwezen naar het Franstalige hulpverleningscircuit, waarmee samenwerkingsafspraken op papier staan.

Een aantal items waar u naar vraagt zijn wel voorzien in de registratie, maar tot nu toe onvoldoende geregistreerd om er iets te kunnen over zeggen. Wat mij opvalt is dat er vaak opvang werd gerealiseerd voor de -12jarigen. De ambulante werkvormen, nl. crisisinterventie en crisisbegeleiding werden nauwelijks ingezet. Deze vaststelling wil ik zeker verder opvolgen.

3. De netwerken crisisjeugdhulp zullen elke 6 maanden een evaluatierapport voorleggen. Deze rapporten evalueren de opdrachten van de crisisnetwerken en zijn voor elke regio dezelfde:
 - crisishulp garanderen voor alle minderjarigen in de regio;
 - meer ingrijpende hulp voorkomen;
 - de toegang tot het netwerk bekendmaken bij verwijzers;
 - crisishulp positioneren in het geheel van de jeugdhulp;
 - afspraken maken over de aanpak van die situaties waarin hulp maatschappelijk noodzakelijk wordt geacht.

4. De VGC is betrokken bij de uitbouw van Integrale Jeugdhulp in Brussel. Samenwerking met lokale en regionale overheden is immers één van de opdrachten van de regionale stuurgroepen. Daarom is de VGC lid van de regionale stuurgroep in Brussel. Ook in de uitbouw van het crisisnetwerk voeren zij een ondersteunend beleid. Vanaf 1 juni 2008 subsidiëren zij 1 VTE ter ondersteuning van CAW Mozaïek bij zijn opdrachten voor het crisisnetwerk. Naast de deelname aan de regionale stuurgroep is er een structureel overleg met de VGC en het kabinet van het bevoegde collegelid, mevrouw Grouwels.

5. De regionale stuurgroep en de netwerkstuurgroep crisisjeugdhulp zijn verantwoordelijk voor de realisatie van deze opdrachten in hun regio. Het spreekt voor zich dat ze bij de operationalisering rekening houden met de regionale specificiteit. Daarom heeft het regioteam integrale jeugdhulp in Brussel al heel wat inspanningen gedaan om een nauwere samenwerking met de Franstalige partners op het terrein uit te bouwen. Dit resulteerde in een formele samenwerking met SOS Jeunes en ABAKA. Zij zijn partners in het hulpprogramma.

6. Het regioteam nam verschillende initiatieven om het netwerk crisisjeugdhulp bekend te maken:
 - er is een informatiemoment geweest op de gezondheidsmeeting in Brussel. Hier waren een groot aantal huisartsen aanwezig. Doel was om toelichting te geven bij het hulpprogramma crisis;
 - er was een ronde tafel met politie en parket om het hulpprogramma crisis voor te stellen en om de eerste afspraken te maken;
 - er is een startmoment van het hulpprogramma geweest op 16 april 2008 waarbij Staatssecretaris Grouwels en ikzelf een toespraak hielden;
 - er is een korte reportage geweest rond het hulpprogramma crisis op TVBrussel;
 - 200 folders van het hulpprogramma crisis werden verzonden naar voorzieningen en potentiële toeleiders;
 - er is een uiteenzetting geweest van het hulpprogramma crisis op een debatlunch van het contactcomité Bijzondere Jeugdzorg in mei 2008.

Uiteraard is bekendmaking een blijvende opdracht voor de netwerkstuurgroep.

7. Dergelijk structureel overleg met de Franstalige Gemeenschap of de Cocof is er niet. Wel is er overleg geweest met het kabinet van minister Fonck over de concrete samenwerking met Franstalige voorzieningen. 3 voorzieningen m.n. Arianne, SOS Jeunes en ABAKA kregen de principiële goedkeuring van de bevoegde minister om deel te nemen aan het netwerk crisisjeugdhulp. Met Arianne is de samenwerking opgeschort tot deze dienst een interne reorganisatie achter de rug heeft.

8. Naast bekendmaking is het maken van afspraken met o.m. politie en parket over verwijzing essentieel. Zoals ik eerder aangaf gebeurde dit ook tijdens de ronde tafelgesprekken met het Brusselse jeugdparquet en de politie.

Volgende afspraken werden gemaakt:

- parket en politie maken onderling afspraken over de bekendmaking van het hulpprogramma crisis bij hun collega's. Folders worden ter beschikking gesteld door integrale jeugdhulp;
- politie-inspecteurs kunnen niet instaan voor de continuïteit en opvolging. Zij kunnen enkel nog een opvolgingsbezoek uitvoeren. Dit gebeurt echter niet noodzakelijk door dezelfde inspecteurs;
- indien kinderen / jongeren opgenomen worden in het hulpprogramma, dan wordt na afronding een fax verstuurd naar het jeugdparquet met melding van geboden hulp;
- een standaardbrief wordt opgesteld en ter goedkeuring voorgelegd aan het jeugdparquet.

Met het comité bijzondere jeugdbijstand en de sociale dienst van de jeugdrechtbank worden de mogelijkheden onderzocht waarbij zij een beroep kunnen doen op het meldpunt. Het akkoord van de cliënten blijft, doorheen het hulpprogramma, een belangrijke voorwaarde.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 305
van 13 augustus 2008
van **VERA JANS**

Geestelijke gezondheidszorg voor senioren - Toewijzing extra personeel

In het Vlaams Regeerakkoord engageerde de Vlaamse Regering zich om de structurele hulpverleningscapaciteit van de centra voor geestelijke gezondheidszorg uit te breiden, onder meer wat het aanbod voor senioren betreft.

In 2006 startte toenmalig bevoegd minister Vervotte negen outreachprojecten op vanuit de centra voor geestelijke gezondheidszorg in de Vlaamse rusthuizen. De opdracht van de centra voor geestelijke gezondheidszorg bestond erin om de zorgnoden in kaart te brengen, advies te verstrekken, ondersteuning en indicatiestelling aan te bieden. Dit gebeurde via het verlenen van consult, psychodiagnostiek, casusbespreking, deelname aan teamvergaderingen en vormingen. Deze negen projecten liepen af in oktober 2007 en werden positief geëvalueerd.

Dankzij deze positieve evaluatie mogen de centra voor geestelijke gezondheidszorg vanaf 1 augustus 2008 rekenen op vijftien bijkomende voltijdse equivalenten (VTE) om de hulpverlening aan senioren uit te breiden.

1. Aan welke centra voor geestelijke gezondheidszorg werden de bijkomende VTE's toegewezen ? Graag een overzicht per provincie.
2. Welke criteria heeft de minister gehanteerd bij de toekenning van de vijftien VTE aan de centra voor geestelijke gezondheidszorg ?
3. Welke van deze centra voor geestelijke gezondheidszorg waarvan de hulpverleningscapaciteit werd uitgebreid, maakten deel uit van de negen outreachprojecten die toenmalig bevoegd minister Vervotte in 2006 opstartte ?
4. Past deze uitbreiding van de hulpverleningscapaciteit van de centra voor geestelijke gezondheidszorg binnen het uitbreidingsbeleid dat voorzien is in het Vlaams Intersectoraal Akkoord 2006 – 2011 of werden de kredieten toegewezen vanuit de extra beleidsruimte ?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr.305 van 13 augustus 2008

van VERA JANS

1.

CGG	Extra VTE
VAGGA	0,5
Andante	0,5
De Pont	1,25
De Kempen	1,5
Antwerpen	3,75
PassAnt	1,5
Ahasverus	0,5
Vlaams-Brabant-Oost	0,5
Vlaams-Brabant	2,5
Prisma	0,5
Noord West-Vlaanderen	0,5
Largo	1
Mandel en Leie	1
West-Vlaanderen	3
Zuid Oost-Vlaanderen	1,25
Waas en Dender	0,5
De drie stromen	0,5
RCGG	0,5
Eclips	0,5
Oost-Vlaanderen	3,25
DAGG	1
LITP	0,5
VGGZ	0,5
Limburg	2
Brussel	0,5
Totaal	15

2. Aangezien ouderenzorg behoort tot de algemene basiswerking, werd er principieel voor gekozen aan elk CGG een minimum aan middelen te geven. Vanuit dit principe wordt voor elk CGG een halftijdse functie voorzien, wat een totaal geeft van 10 VTE. De resterende 5 VTE werden verdeeld over de CGG waarvan de capaciteit van het CGG onder de gemiddelde capaciteit van de sector ligt, rekening houdend met de bevolkingsdichtheid van de zestigplussers in de regio en de subsidie van de Vlaamse Gemeenschap.

3. Volgende CGG namen deel aan de outreachprojecten naar de rusthuizen in 2006: CGG Andante, CGG De Pont, CGG VBO (in samenwerking met CGG PassAnt en CGG Ahasverus), CGG Largo, CGG ZOV, CGG Waas en Dender, DAGG, CGG LITP, CGG Brussel.
4. In totaal werd 750.000 euro uitgetrokken voor de uitbreiding van hulpverlening aan senioren. 500.000 euro hiervan zijn toegewezen kredieten vanuit de extra beleidsruimte, 250.000 euro hiervan is binnen het uitbreidingsbeleid dat voorzien is in het Vlaams Intersectoraal Akkoord 2006-2011.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 307
van 13 augustus 2008
van **CINDY FRANSSEN**

Jeugddelinquentie - Ouderstage

De hervormde Jeugdbeschermingswet voorziet de mogelijkheid om een ouderstage voor te stellen of op te leggen. De ouderstage heeft blijkbaar als finaliteit het inzicht van de personen die het ouderlijk gezag uitoefenen over de minderjarige in het delictplegende gedrag van de minderjarige te verhogen, hen via begeleiding te wijzen op hun verplichtingen als verantwoordelijken voor de opvoeding van hun kinderen en hun verantwoordelijkheidsgevoel te stimuleren. Of dit een heilzame maatregel is, moet nog bewezen worden. Een samenwerkingsakkoord van 13 december 2006 voorziet in de financiering van dit aanbod.

1. Hoeveel ouderstages werden reeds opgelegd ?
2. In de Vlaamse Gemeenschap wordt geopteerd om de ouderstage per gerechtelijk arrondissement te installeren binnen de geïntegreerde diensten herstelgerichte, constructieve afhandeling.

Betekent de niet-aanwending van deze mogelijke maatregel door de jeugdrechtbanken, dat de voor de ouderstage gesubsidieerde personeelsleden voor andere doeleinden kunnen worden ingezet?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 307 van 13 augustus 2008

van **CINDY FRANSSEN**

1. In de periode april 2007 tot en met juni 2008 werden in Vlaanderen 44 dossiers doorverwezen. Ik stel voorlopig met u vast dat de ouderstage in de benadering van jeugddelinquentie nog niet is doorgedrongen in Vlaanderen. Van de 44 dossiers werden 21 dossiers in 2007 doorverwezen en 23 dossiers in de eerste helft van 2008. In de cijfers merken we regionale verschillen. Zo ontwikkelden de diensten in de gerechtelijke arrondissementen Antwerpen, Kortrijk, Leuven en Brussel de meeste praktijkervaring. In de gerechtelijke arrondissementen Gent, Dendermonde, Mechelen, Turnhout en Tongeren werd in het eerste jaar na invoering van de ouderstages geen enkel dossier doorverwezen. Van deze 44 dossiers zijn er inmiddels 6 volledig afgerond.
2. Het samenwerkingsakkoord betreffende de organisatie en financiering van de ouderstage voorziet in een jaarlijkse kwantitatieve evaluatie; ik verwijs hiervoor naar de bovenvermelde cijfers en de vaststelling dat de cijfers in het eerste jaar na invoering van deze nieuwe maatregel laag liggen. Er zijn een aantal steekhoudende verklaringen voor de vertraagde doorgroei van de ouderstage: de werving en selectie van het personeel, het doorverwijzingsbeleid van de parketten en de jeugdrechtbanken die zich ook nog met deze nieuwe maatregel vertrouwd moeten maken, de problematische invulling van het begrip 'onverschilligheid' en de afwachtende houding bij de verschillende actoren vóór het arrest van het Grondwettelijke Hof werd bekendgemaakt.
Gedurende het eerste jaar focusten de begeleiders van de ouderstages zich hoofdzakelijk op het uitwerken van een aangepast programma, zoals bepaald in het samenwerkingsverband. Daarnaast werd vooral tijd geïnvesteerd in het sensibiliseren via overleg van de jeugdparketten en de jeugdrechtbanken.
Uit de cijfers van 2008 blijkt echter nog steeds geen sterke groei. Ik ben dan ook sterk vragende partij om op het einde van dit jaar deze maatregel zowel kwantitatief als kwalitatief grondig te evalueren. Hierbij moet ook kritisch worden stilgestaan bij het maximaal laten renderen van de personele input.
De integratie van vier afhandelingsvormen (herstelbemiddeling en herstelgericht groepsoverleg, gemeenschapsdiensten en leerprojecten) én de ouderstage in 1 dienst per gerechtelijk arrondissement houdt in dat voor elk basisaanbod personele middelen worden voorzien. Sommige initiatieven zullen wellicht succesvoller zijn dan andere. Ik ga er hierbij van uit dat een begeleider die onvoldoende gevat wordt door een externe vraag mee kan werken om een stijgende andere vraag op te vangen. Uiteraard zal hierbij rekening gehouden moeten worden met elementen als mogelijke rolverwarring (bijvoorbeeld begeleiding van een opgelegde ouderstage vs. de begeleiding bij een vrijwillig ingaan op herstelbemiddeling) en andere praktische en inhoudelijke bezwaren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 308
van 13 augustus 2008
van **PAUL DELVA**

Kinderopvang - Brussel

In zijn Beleidsbrief Welzijn 2007-2008 vermeldt de minister in het deel over kinderopvang dat hij hieromtrent bijzondere inspanningen wil doen voor Brussel.

In dat verband heeft hij in april laatstleden op een vraag om uitleg van collega Mieke Vogels (nr. 1050, Handelingen C216 – WEL 20 – 22 april 2008) meegedeeld dat er in november 2007 een overeenkomst was gesloten met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, die bepaalt dat gesco's (gesubsidieerde contractuelen) onder meer zijn bestemd voor bijkomende plaatsen op het vlak van kinderopvang. Er is ook afgesproken dat een bijkomend aanbod in overeenstemming moet zijn met de vragen van Kind en Gezin en de VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie).

De minister voegde er ook aan toe dat met goed overleg deze overeenkomst volledig kan (in)passen in het Vlaamse uitbreidingsbeleid.

1. Kan de minister de afspraken van deze overeenkomst uitgebreider toelichten?
2. Kan hij meedelen hoever deze overeenkomst al is uitgevoerd?
3. Hoe loopt het overleg ter zake? Bestaan er nog knelpunten in het overleg voor de uitvoering ervan?
4. Hoe betreft de minister de VGC en Kind en Gezin in dit overleg?
5. Is er momenteel een overleg bezig om nogmaals een uitbreiding van gesco-plaatsen te verkrijgen van het Brussels Gewest waardoor het aantal plaatsen in de kinderdagverblijven wordt verhoogd?
6. In juli 2008 heeft de minister bekendgemaakt dat Brussel 150 extra opvangplaatsen krijgt.

In hoeverre is deze uitbreiding van de plaatsen verbonden met de bovenvermelde overeenkomst?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 308 van 13 augustus 2008

van **PAUL DELVA**

1. De overeenkomst houdt in dat nieuwe erkende en gesubsidieerde opvangplaatsen, door Kind en Gezin toegekend aan kinderdagverblijven in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, worden gerealiseerd met gesubsidieerde contractuelen, waarvoor Actiris een gecopremie toekent aan de betrokken opvangvoorzieningen. Kind en Gezin zorgt voor de aanvullende subsidiëring boven deze gecopremie. De gecopremie zorgt aldus voor een besparing op de reguliere subsidie. Met de middelen die daardoor vrijkomen, worden nog extra nieuwe plaatsen toegekend. Daartoe moeten de betrokken voorzieningen uiteraard aan de erkenningscriteria voldoen. Bij de toewijzing van deze plaatsen in de jongste uitbreidingsronde in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest (juli 2008) diende er vooraf overleg en afstemming te zijn tussen de betrokken kabinetten, Kind en Gezin en de Vlaamse Gemeenschapscommissie, zodat de toekenning van plaatsen zo goed mogelijk aansluit bij de toekenning van geco's.
2. Deze overeenkomst is in uitvoering. De nieuwe plaatsen en de geco's werden toegekend. In een tweede fase in het najaar zullen de nog bijkomende nieuwe plaatsen, te financieren met de middelen die vrijkomen omwille van de gecopremie, worden beslist.
3. Het overleg en de afstemming verlopen vlot; er zijn momenteel geen knelpunten te melden.
4. De toewijzing van plaatsen is een bevoegdheid van Kind en Gezin. Daarom heeft dit agentschap afstemmend overleg met de diensten van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, waarbij de betrokken kabinetten op de hoogte worden gehouden.
5. Enerzijds is er nog afstemming gaande over de toewijzing in het najaar van de nog bijkomende plaatsen die zullen gefinancierd worden met de middelen die vrijkomen omwille van de gecopremies verbonden aan de plaatsen toegekend in juli 2008. Anderzijds zal het overleg ook worden verder gezet in functie van de uitvoering van de avenant bij de overeenkomst van november 2007, welke nog bijkomende gecofuncties voorziet.
6. Uit het antwoord op vragen 1 en 2 blijkt reeds hoe de uitbreiding enerzijds en de toekenning van geco's anderzijds met elkaar zijn verbonden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 311
Van 28 augustus 2008
van **CINDY FRANSSEN**

Interministeriële Conferentie Sociale Integratie - Werking

Artikel 9 van het samenwerkingsakkoord tussen de federale staat, de gemeenschappen en de gewesten betreffende de bestendinging van het armoedebeleid voorziet, om het overleg tussen de verschillende regeringen te waarborgen, in de oprichting van de Interministeriële Conferentie Sociale Integratie die minstens tweemaal per jaar bijeenkomt.

De Interministeriële Conferentie Sociale Integratie heeft, zonder afbreuk te doen aan de bevoegdheden van alle overheden waaruit ze is samengesteld, tot taak te zorgen voor een globale geïntegreerde en gecoördineerde benadering van het beleid tot voorkoming van bestaansonzekerheid, tot bestrijding van de armoede en tot integratie van de personen in de samenleving.

1. Hoeveel keer is de Interministeriële Conferentie Sociale Integratie sinds haar bestaan samengekomen (graag een overzicht per jaar)?
2. Zijn hiervan verslagen beschikbaar? Zo ja, kan de minister daarvan een exemplaar bezorgen?
3. Wordt het Vlaams beleid inzake armoedebestrijding hierop afgesteld?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 311 van 28 augustus 2008

van **CINDY FRANSSEN**

1. De eerste *Interministeriële Conferentie* voor Maatschappelijke *Integratie vond plaats* op 30 november 1995.

Er werd ons meegedeeld dat de vergaderdata sindsdien zijn:

- 2003: 27 augustus;
 - 2004: 4 februari;
 - 2005: 13 juli;
 - 2006: 8 februari;
7 juni;
13 september;
13 december;
 - 2007: 14 november;
 - 2008: 25 juni.
2. Bijgevoegde verslagen werden ons bezorgd door het Steunpunt tot bestrijding van armoede, bestaansonzekerheid en sociale uitsluiting. Wij beschikken niet over de andere verslagen.
3. Op de Interministeriële Conferentie kwamen, wat het armoedebeleid betreft, hoofdzakelijk de bespreking van het tweejaarlijks verslag van het Steunpunt en de toelichting en goedkeuring van het Nationaal Actieplan Sociale Inclusie aan bod. Bij de werking van het Steunpunt is de Vlaamse Overheid betrokken via het Begeleidingscomité en het Beheerscomité. Het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding, met zijn doelstellingen en acties, maakt deel uit van het Nationaal Actieplan Sociale Inclusie.

BIJLAGEN

1. Verslag 27 augustus 2003
2. Verslag 13 juli 2005
3. Verslag 13 december 2006
4. Verslag 7 november 2007

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANACKERE/311/antw.311.bijl.001.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANACKERE/311/antw.311.bijl.002.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANACKERE/311/antw.311.bijl.003.pdf>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VANACKERE/311/antw.311.bijl.004.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

STEVEN VANACKERE
VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

Vraag nr. 315
Van 28 augustus 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Agentschap Jongerenwelzijn - Stijlvernieuwing

Het Agentschap Jongerenwelzijn heeft heel wat deskundigheid en engagement in huis. Om dit uit te stralen, is de ontwikkeling van communicatie belangrijk.

In het Jaarverslag 2007 kunnen we lezen dat de stijlvernieuwing nog niet op haar einde loopt. Er wordt gewerkt aan een huisstijlhandboek, een waardenboek en aan verschillende communicatieacties voor personeel, partners en de buitenwereld. Om aan de missie te voldoen, blijft men informeren, sensibiliseren, samenwerken en communiceren.

Nochtans lijkt het hierbij belangrijk dat er ook op jaarlijkse basis een overzicht wordt gegeven van de stand van zaken betreffende deze communicatie. Dit ontbreekt evenwel. Ook de specifieke doelstellingen naar de toekomst zijn niet echt duidelijk.

1. Wat is de stand van zaken betreffende de stijlvernieuwing?
2. Op welke wijze wordt er gewerkt aan een huisstijlhandboek, een waardenboek en verschillende communicatieacties?

Wie zijn de partners en de buitenwereld waarop de communicatieacties zijn gericht?

3. Wat is de planning voor 2008 betreffende het werken aan informeren, sensibiliseren, samenwerken en communiceren? Welke actoren zijn hiervoor verantwoordelijk?

STEVEN VANACKERE

VLAAMS MINISTER VAN WELZIJN, VOLKSGEZONDHEID EN GEZIN

ANTWOORD

op vraag nr. 315 van 28 augustus 2008

van **MARIJKE DILLEN**

In de zomer van 2007 heeft het agentschap Jongerenwelzijn via een openbare oproep in het Bulletin der Aanbestedingen van het Belgisch Staatsblad een opdracht uitgeschreven voor de ontwikkeling van een interne en externe communicatiestrategie. Op basis van de prijsofferte en de presentatie van de kandidaatstelling voor een jury werd de opdracht toegekend aan het communicatiebureau Choco. Er werd een raamcontract opgesteld voor de duur van 4 jaar.

1. Samen met het communicatiebureau Choco wordt volop gewerkt aan het verder uittekenen van de interne en externe communicatiestrategie van Jongerenwelzijn. Een onderdeel van deze opdracht is het uitwerken van een nieuwe huisstijl.
2. Het nieuwe huisstijlhandboek is afgewerkt. De missie, visie en waarden van het agentschap zijn vastgelegd en worden gebundeld in een waardenboekje. Dit boekje krijgen de personeelsleden mee bij de deelname aan een 'waardendag'.

Verder loopt momenteel de procedure voor de aanwerving van een communicatieverantwoordelijke.

In overleg met het communicatiebureau zijn diverse communicatieacties vooropgesteld.

De communicatieacties zijn zowel op interne als externe partners gericht. In eerste instantie staat de communicatie naar de eigen personeelsleden rond de missie, visie en waarden voorop. Dit zal gebeuren aan de hand van een vernieuwd intranet, de verspreiding van de waardenboekjes, een voorstellingsfilm en een specifieke vorming.

In een volgend stadium (medio 2009) zal Jongerenwelzijn zich via infobrochures en een aangepaste website, specifiek voor professionelen, richten tot diverse (externe) partners: de voorzieningen, medische en politionele partners, jeugdmagistraten, onderwijs, academische wereld en jeugdverenigingen. Tenslotte richt Jongerenwelzijn zich ook tot de cliënten en hun leefomgeving via de website en aangepaste brochures.

3. Tegen 15 oktober 2008 is de website van Jongerenwelzijn (www.jongerenwelzijn.be) opgefrist. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen publieke informatie voor jongeren, ouders, ... en informatie voor de professionele hulpverlener. Ondertussen wordt ook het intranet van Jongerenwelzijn aan de nieuwe huisstijl aangepast. Vanaf midden september wordt de nieuwe huisstijlgids verspreid onder de diverse diensten.

Er wordt ook gewerkt aan een pers- en communicatieplan om in de toekomst gericht met de buitenwereld te communiceren.

Verder zullen de medewerkers van Jongerenwelzijn via belevingssessies en de verspreiding van het waardenboekje geïnformeerd en bij het communicatietraject betrokken worden.

Al deze opdrachten worden opgenomen door de eigen medewerkers van het agentschap, aan te vullen door de nog aan te werven communicatieverantwoordelijke en in nauwe samenwerking met het communicatiebureau.

Nr. 11

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

September 2008

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL II

BERT ANCIAUX,
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR,
JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 155
van 10 juni 2008
van **KRIS VAN DIJCK**

Laser European Championship 2008 - Subsidiëring

De Laser Group Belgium is de dynamische klasse organisatie die het Laser-zeilen ondersteunt. LGB coördineert wedstrijden, ondersteunt topzeilers, beginners, recreanten en fun-zeilers. LGB adviseert, ook bij aankoop van een tweedehandse Laser. LGB heeft een eigen ledenblad met nieuws over het reilen en zeilen binnen Laserwereld. In bijna alle Belgische zeilclubs heeft LGB “fleets” en contactpersonen. Meer info vindt men terug op www.lasergroupbelgium.be

Van 12 tot 19 juli organiseert Laser het Europees kampioenschap in de Koninklijke Yachtclub Nieuwpoort (KYCN). Dit kampioenschap wordt ondersteund door de Vlaamse Gemeenschap via een subsidie van Bloso.

Een bron van ergenis bij deelnemers is de voertaal in deze yachtclub. Die is uitsluitend Frans. Dat de minister niet onmiddellijk kan ingrijpen in het taalgebruik tussen leden van de club, is begrijpelijk. Wel moet de communicatie die deze Koninklijke Yachtclub voert, in het Nederlands zijn. Zeker omdat de Vlaamse overheid via Bloso het Laser-kampioenschap en dus de Yachtclub mee ondersteunt.

1. Subsidieert de Vlaamse Gemeenschap rechtstreeks en/of via Bloso het Laser European Championship 2008? Zo ja, voor welk(-e) bedrag(-en)?
2. Verbindt Bloso voorwaarden inzake taalgebruik in de communicatie bij toewijzing van subsidiëring? Graag antwoord over de algemene regeling en specifiek ook voor het Laser-kampioenschap.

Zo ja, hoe wordt dit gecontroleerd?

Zo neen, acht de minister dit niet wenselijk?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 155 van 10 juni 2008

van **KRIS VAN DIJCK**

1. De Vlaamse Yachting Federatie vzw heeft op 1 september 2007 bij het Bloso een aanvraag ingediend voor subsidiëring van het Europees kampioenschap Laser Standard en het EK Laser Radial binnen de facultatieve opdracht topsport, meer specifiek binnen de aanvullende subsidies voor de organisatie van Europese kampioenschappen, Wereldkampioenschappen en Wereldbekerwedstrijden voor junioren en senioren in het Nederlandse taalgebied of in het tweetalige gebied Brussel -Hoofdstad.
In het dossier werd aangegeven dat de Vlaamse Yachting Federatie vzw de organisator is van dit evenement, in samenwerking met de Koninklijke Yachtclub Nieuwpoort (KYCN). Het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding bepaalt een maximum subsidiebedrag van 12.500 euro voor de organisatie van een EK in Vlaanderen of Brussel.
2. De Koninklijke Yachtclub Nieuwpoort is als club aangesloten bij de Vlaamse Yachting Federatie vzw. De leden van de KYCN zijn automatisch lid van de Vlaamse Yachting Federatie vzw. De homepage van de website van de club is opgesteld in het Nederlands. De informatie betreffende het Europees kampioenschap Laser Standard en het EK Laser Radial die men kan terugvinden op de website wordt weergegeven in het Engels, aangezien dit de voertaal is binnen de ISAF (de internationale zeilfederatie). Het organisatiecomité van het Europees kampioenschap Laser Standard en het EK Laser Radial is samengesteld uit 6 personen. Theo Vervloet, sporttechnisch directeur van de Vlaamse Yachting Federatie vzw, vervult hierbij een coördinerende rol. Uit de verslagen blijkt dat de vergaderingen van het organisatiecomité in het Nederlands verlopen. De communicatie vanuit de Vlaamse Yachting Federatie vzw in verband met dit evenement wordt gevoerd in het Nederlands, cfr. de uitnodiging voor de persconferentie en voor de VIP-dag.

Het feit dat enkel federaties die voldoen aan het decreet van 13 juli 2001 houdende de regeling van de erkenning en subsidiëring van de Vlaamse sportfederaties, de koepelorganisatie en de organisaties voor de sportieve vrijetijdsbesteding in aanmerking kunnen komen voor subsidiëring vanuit Vlaanderen, maakt expliciete voorwaarden inzake taalgebruik bij communicatie overbodig.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 156
van 13 juni 2008
van **VERA JANS**

Strategisch plan gedetineerden - Studie

In 2007 werd er een studie opgestart aan de KU Leuven aangaande de implementatie van het Vlaams Strategisch Plan Hulp en Dienstverlening aan Gedetineerden. Hierin wordt gekeken naar de kwaliteit en differentiatie van het aan hulp- en dienstverleningsaanbod in de Vlaamse gevangenissen, alsook de samenwerking tussen de Vlaamse voorzieningen onderling en de tussen de Vlaamse voorzieningen en het gevangenispersoneel. Verder wordt er nagegaan wat de kennis, participatie en waardering van de gedetineerden is over het bestaande dienst- en hulpverleningsaanbod.

De resultaten worden medio 2008 verwacht.

Is de studie van de KU Leuven reeds afgerond?

Zo ja, wat zijn de belangrijkste resultaten van deze studie met betrekking tot de beleidsdomeinen Cultuur en Sport? Welke aanbevelingen, met betrekking tot de beleidsdomeinen Cultuur en Sport, worden er geformuleerd om de implementatie van het strategisch plan bij te sturen in het algemeen en naar participatie en gebruikerstevredenheid in het bijzonder?

Zo neen, wanneer worden de resultaten van deze studie verwacht?

N.B. Een gelijkaardige vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 288), Anciaux (nr. 156) en Vanackere (nr. 243).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 156 van 13 juni 2008

van **VERA JANS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door Vlaams minister Steven Vanackere, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 157
van 13 juni 2008
van **JOHAN SAUWENS**

Projectsubsidies jeugdvoetbal - Verplichte audit

Om aanspraak te maken op een uitkering van maximum 10.000 euro in het kader van de “projectsubsidies jeugdvoetbal” zijn de voetbalclubs verplicht om een kwaliteitsaudit van hun club te laten uitvoeren.

Over deze audit lezen we op de website van Bloso, bij de veelgestelde vragen:

“5. Bestaat er een lijst met erkende auditbureaus? Er bestaat geen lijst met erkende auditbureaus, maar elk auditbureau dat aan de vastgelegde voorwaarden (zie subsidiereglement) voldoet, kan een kwaliteitsaudit uitvoeren. Het Bloso noch de Vlaamse Trainersschool mag als overheidsinstantie informatie geven over mogelijke auditbureaus. De sportclubs zullen zelf op zoek moeten gaan naar mogelijke auditbureaus. Verschillende sportfederaties, waaronder de KBVB, hebben hier reeds ervaring mee.

6. Wat is de kost van een audit en hoe lang duurt een audit? De exacte kost van een audit zal afhankelijk zijn van het gekozen auditbureau, maar ligt waarschijnlijk in de buurt van 1000 – 1500 euro. In deze geschatte kostprijs zou een volledige screening van de clubwerking wat betreft managementgerelateerde en sporttechnische aspecten moeten opgenomen zijn. Een audit kan gespreid worden over enkele weken en zal vooral via bevragingen van personen binnen de voetbalclub gebeuren.”

Ik verneem dat slechts enkele of zelfs maar één auditbureau in aanmerking zou komen (Dexia Footpass) en dat de kosten van de audit kunnen oplopen tot meer dan 5.000 euro. Bijgevolg blijft er voor de club nog minder dan 5.000 euro over om te investeren in bijscholing en trainingsmateriaal.

Als dit zo is, schiet de subsidie zijn doel voorbij en lijkt het meer op een verborgen toelage aan één specifiek auditbureau.

Dit kan niet de bedoeling zijn van de projectsubsidie jeugdvoetbal.

1. Welke bureaus komen in aanmerking om een dergelijke audit uit te voeren?
2. Wat zijn de voorwaarden waaraan dergelijke bureaus moeten voldoen en op basis waarvan zijn die voorwaarden opgesteld?
3. Zijn er verschillende types audit en hoeveel bedragen de kosten voor elk type?
4. Hoeveel aanvragen voor subsidie kwamen er binnen?
5. Wanneer verwacht de minister dat de verwerking van de aanvragen afgerond zal zijn?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 157 van 13 juni 2008

van **JOHAN SAUWENS**

1. Alle auditbureaus die voldoen aan de criteria zoals opgenomen in het subsidiereglement voor de toekenning van éénmalige projectsubsidies voor de kwaliteitsverbetering van de jeugdwerking veldvoetbal bij voetbalclubs komen in aanmerking om audits uit te voeren.
Twee auditbureaus, Sportconsultancy BVBA en Double Pass BVBA, diende een aanvraag tot erkenning in. Na onderzoek van de aanvraag oordeelde de adviescommissie dat beide bureaus voldeden aan de voorwaarden bepaald in het subsidiereglement en adviseerde hen een erkenning te geven voor het afnemen van audits. Ik volgde dit advies.

2. In bovenvermeld subsidiereglement wordt 'auditbureau' als volgt gedefinieerd: 'een onafhankelijke instantie die beschikt over aantoonbare expertise op het vlak van auditing van sportclubs en hun jeugdwerking'.

Verder wordt ook bepaald dat het auditbureau moet beschikken over een gestandaardiseerde procedure om zowel een managementgerelateerde als een sporttechnische screening uit te voeren van de jeugdwerking in een voetbalclub.

Tot slot wordt als voorwaarde gesteld dat het auditbureau, op basis van deze screening, een rapport met kwantitatieve en kwalitatieve gegevens dient af te leveren met aanbevelingen om de kwaliteit van de jeugdwerking te verbeteren in de doorgelichte voetbalclub.

Deze bepalingen en criteria werden opgesteld met als achterliggende idee dat voetbalclubs een degelijk en grondig kwalitatief rapport moeten overhouden aan de uitgevoerde audit, op basis waarvan zij de werking van hun jeugdafdeling kunnen bijstellen om tot een kwaliteitsvollere werking te komen.

3. Er kunnen verschillende types audits uitgevoerd worden, afhankelijk van de grote en het niveau van de voetbalclub en afhankelijk van de vraag van de club. Zo zal bv. een voetbalclub met meer dan 20 jeugd ploegen en spelend op internationaal niveau een ander type audit kunnen bestellen dan een club met minder jeugd ploegen en spelend op provinciaal niveau. Het is evident dat in het eerste geval, gelet op de meer uitgebreide en arbeidsintensieve doorlichting, het kostenplaatje groter zal zijn. Het aantal voetbalclubs in deze situatie is evenwel zeer beperkt en de keuze voor het type audit ligt steeds bij de voetbalclub.
Navraag bij de sector leert dat de gemiddelde kostprijs voor het uitvoeren van een dergelijke audit bij de meeste voetbalclubs zich situeert tussen de 1000 en 1200 euro exclusief btw.

4. Er werden in totaal 194 aanvragen ingediend.

5. Van de 194 aanvragen werden er 175 ontvankelijk verklaard. Deze aanvragen werden grondig geëvalueerd door de adviescommissie die mij haar advies begin augustus overmaakte. Op basis hiervan besliste ik 155 clubs te weerhouden voor subsidiëring voor een bedrag van 1.435.000 euro. De 19 niet weerhouden dossiers kwamen niet in aanmerking voor subsidiëring wegens de povere kwaliteit van het voorgestelde project.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 158
van 17 juni 2008
van **JOHAN DECKMYN**

Lokale voetbalclubs - Subsiëring

De Gents-Turkse voetbalclub FC Avrasya heeft van het federaal Impulsfonds voor Migrantenbeleid (IFMB) een subsidie gekregen voor de renovatie van haar accommodatie. Deze voetbalclub geniet ook financiële en structurele ondersteuning vanuit de stad Gent.

Een deel van het geld van de overheid werd echter aangewend om een voetbaltoernooi te organiseren en om achterstallige bondskosten te betalen. Ondertussen is de club in financiële moeilijkheden geraakt, omdat ze de aannemers niet meer kan betalen.

1. Welke subsidiëringmogelijkheden bestaan er vanuit de Vlaamse overheid ter ondersteuning van particuliere subsidieaanvragen vanwege lokale (voetbal)clubs?
2. Bestaan er op dat vlak controlemechanismes om het oneigenlijk gebruik van deze overheidsmiddelen tegen te gaan? Zo ja, welke?
3. Wordt deze Gents-Turkse voetbalclub ook vanuit de diensten van de minister financieel, logistiek of structureel ondersteund? Zo ja, op welke manier en wordt er nagegaan of er sprake is van oneigenlijk gebruik van overheidsmiddelen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 158 van 17 juni 2008

van **JOHAN DECKMYN**

1. Op basis van het subsidiereglement van 15 oktober 2007 betreffende de toekenning van experimentele projectsubsidies voor de ondersteuning van eenmalige infrastructuurwerken aan de jeugdaccommodatie bij voetbalclubs konden lokale voetbalclubs een subsidieaanvraag indienen voor eenmalige infrastructuurwerken aan hun jeugdaccommodatie (onroerende goederen). Aanvragen voor subsidiëring moesten voor 1 december 2007 worden ingediend. Op basis van het voorstel van een adviescommissie besliste ik om 103 voetbalclubs op basis van dit reglement een subsidie toe te kennen.
2. Op 9 april 2008 lanceerde ik een subsidiereglement voor de toekenning van eenmalige projectsubsidies voor de kwaliteitsverbetering van het jeugdvoetbal (opleiding jeugdtrainers, organisatie sporttechnische bijscholingen jeugdtrainers, management- bijscholingen jeugdbesturen...). Er werden in totaal 194 aanvragen ingediend waarvan er 175 ontvankelijk verklaard. Deze aanvragen werden grondig geëvalueerd door de adviescommissie die mij haar advies begin augustus overmaakte. Op basis hiervan besliste ik 155 clubs te weerhouden voor subsidiëring voor een bedrag van 1.435.000 euro. De 19 niet weerhouden dossiers kwamen niet in aanmerking voor subsidiëring wegens de povere kwaliteit van het voorgestelde project.

Daarnaast keurde ik op 18 juni 2008 het subsidiereglement goed voor de toekenning van een subsidie ter ondersteuning van eenmalige infrastructuurwerken aan verenigingslokalen. Voor de aanvraagronde in 2008 komen enkel verenigingslokalen in aanmerking die hoofdzakelijk worden gebruikt door kinderen of jongeren. Ook sportclubs komen hiervoor in aanmerking. De maximale subsidie bedraagt 20.000 euro.

3. De bevoegde ambtenaren van mijn administratie zijn steeds belast met de controle op de aanwending van de subsidie. Alle nodige documenten worden ter inzage gelegd. Bij het niet naleven van een aantal verbintenissen en/of doelstellingen of wanneer de afrekening de subsidie niet of niet volledig rechtvaardigt, zal de subsidie worden teruggevorderd of verhoudingsgewijs worden verminderd.
4. Tot op heden ontving deze Gents-Turkse voetbalclub vanuit mijn diensten geen enkele vorm van ondersteuning.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 159
van 17 juni 2008
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode

Op 24 maart 2006 keurde de Vlaamse Regering de doelstellingnota in het kader van de open coördinatiemethode in het Vlaamse gelijkekansenbeleid goed.

Die nota bundelde de voorstellen voor strategische en operationele doelstellingen die alle Vlaamse ministers op vlak van gelijke kansen in de periode 2005-2006 hadden ingediend. Tegelijk met de doelstellingnota werd de nieuwe Commissie Gelijke Kansen opgericht met vertegenwoordigers uit de dertien beleidsdomeinen. Die commissie zou in het najaar van 2007 de lopende actieplannen evalueren. Ook werd verwacht dat ze in een tweede ronde actieplannen zou kunnen indienen.

De open coördinatiemethode is een heel nieuwe methodiek, die bij haar aantreden door de minister van Gelijke Kansen werd ontwikkeld. Met die ingrijpende methode wil de minister beleidsinitiatieven met betrekking tot gelijke kansen bij andere Vlaamse ministers stimuleren. Dat heeft geleid tot een globale doelstellingnota en tot actieplannen. Een goed gelijkekansenbeleid lijkt inderdaad zowel een inclusief als een integraal beleid te moeten zijn.

Na de fase van de afspraken, de doelstellingen en de actieplannen lijkt het tijd om de eerste resultaten te meten. De open coördinatiemethode loopt inmiddels toch al meer dan twee jaar.

1. Wat waren de doelstellingen en de actieplannen van de minister voor de eerste ronde, en welke resultaten hebben zij opgeleverd?

Zijn er verslagfiches beschikbaar?

2. Welke nieuwe actieplannen heeft de minister in het kader van de tweede ronde?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 86, Van Mechelen nr. 172, Vandenbroucke nr. 291, Anciaux nr. 159, Bourgeois nr. 120, Keulen nr. 186, Van Brempt nr. 219, Vanackere nr. 244, Crevits nr. 757, Ceysens nr. 91).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 159 van 17 juni 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 160
van 17 juni 2008
van **CINDY FRANSSSEN**

Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode

Het Vlaamse gelijkekansenbeleid stelt zich tot doel achterstand(en) te voorkomen of te compenseren. Het richt zich daarbij in het bijzonder op het bestrijden van achterstellings- en uitsluitingsmechanismen die veroorzaakt worden door gender, seksuele oriëntatie en ontoegankelijkheid. Het wil deze zichtbaar en bespreekbaar maken, ze bestrijden en de totstandkoming van nieuwe dergelijke mechanismen voorkomen.

De Vlaamse overheid past in het Vlaamse gelijkekansenbeleid de open coördinatiemethode toe. De diverse actieplannen worden om de twee jaar vastgelegd. Tegen 1 december 2007 moesten de nieuwe actieplannen (met de looptijd van 1 januari 2008 tot en met 31 december 2009) opgemaakt zijn.

1. Kan de minister een overzicht geven van de nieuwe actieplannen – die tegen december 2007 opgemaakt moesten zijn – die betrekking hebben op zijn/haar beleidsdomein?
2. Hoeveel middelen voorziet de minister hiervoor (per actieplan)?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 87, Van Mechelen nr. 173, Vandenbroucke nr. 292, Anciaux nr. 160, Bourgeois nr. 121, Keulen nr. 187, Van Brempt nr. 220, Vanackere nr. 245, Crevits nr. 758 en Ceysens nr. 92).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 160 van 17 juni 2008

van **CINDY FRANSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 161
van 18 juni 2008
van **KRIS VAN DIJCK**

Zwembaden - Toegangsprijzen

Dat de internationale olieprijs wegen op ons uitgavenpatroon, is een open deur intrappen. Zo ook voor zwembaden. De gestegen elektriciteits- en stookoliekosten nopen sommige uitbaters, zeker in het private circuit om hun toegangsprijzen op te trekken.

1. Kan de minister, op basis van de exploitatiegegevens van de zwembaden zoals bekend bij het ISB (Vlaams Instituut voor Sportbeheer en Recreatiebeleid), de gemiddelde kostprijs meedelen van een zwembadbeurt in Vlaanderen?

Graag een evolutie over de voorbije jaren.

2. Beschikt de minister over de gemiddelde toegangsprijs per zwembadbeurt in Vlaanderen? Graag een opsplitsing tussen privé-uitgebate publieke zwembaden en zwembaden uitgebaut door overheden.
3. Is er een verband tussen de eventuele stijging van de toegangsprijs en de gestegen stookolieprijs?

Beschikt de minister over hefbomen om ter zake te interveniëren?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 161 van 18 juni 2008

van **KRIS VAN DIJCK**

1. Onderstaande tabel geeft de **gemiddelde kost per zwembadbeurt** weer voor de uitbating van overheidszwembaden (geen schoolzwembaden). Het ISB beschikt niet over gegevens van privaat uitgebate zwembaden. Het is ook niet evident dit te achterhalen.

Het ISB voert jaarlijks onderzoek naar kengetallen van overheidszwembaden. Echter, enkel in het onderzoek van 2005 werden de financiën bevraagd. Zodoende zijn de cijfers van 2004 de meest recente gegevens inzake de totale kosten.

TYPE ZWEMBAD	Gemiddelde kost (personeel + exploitatie)	Gemiddeld aantal bezoekers (scholen, individuele zwemmers en clubs)	Gemiddelde kost per zwembeurt
Drie of meer baden	€ 563.354,02	201.442,4	€ 2.79
Combi (=overdekt + opelucht)	€ 1.002.121,18	215.075,5	€ 4.66
Twee baden of één groot bad	€ 537.845,17	170.490	€ 3.15

2. Onderstaande tabel geeft de **gemiddelde toegangsprijs per zwembadbeurt** weer voor 3 verschillende leeftijdsgroepen voor de periode 1993-2006. Ook deze cijfers gelden enkel voor overheidszwembaden en zijn eveneens gebaseerd op het jaarlijks onderzoek naar kengetallen overheidszwembaden van het ISB. Voor privaat uitgebate zwembaden zijn geen gegevens beschikbaar.

	10-jarige	30-jarige	65-jarige
1993	€ 0,99	€ 1,41	€ 1,08
2003	€ 1,40	€ 2,00	€ 1,53
2004	€ 1,43	€ 2,05	€ 1,54
2005	€ 1,45	€ 2,10	€ 1,57
2006	€ 1,47	€ 2,14	€ 1,59

3. De cijfers tonen aan dat de toegangsprijzen inderdaad licht zijn gestegen. Of dit rechtstreeks verband houdt met de gestegen stookolieprijs is niet meteen aan te tonen, maar dit lijkt evenwel logisch.

De problematiek van de stijgende stookolieprijs is breed voelbaar in de samenleving en ook de sportsector wordt niet gespaard van een hoger oplopende energiefactuur. In 2007 heb ik 20 projecten ondersteund (budget 475.000 euro) rond rationeel energieverbruik in sportcentra. Het Bloso, afdeling infrastructuur, staat steeds ter beschikking van lokale besturen, clubs,... met nuttige informatie inzake deze materie. Het betreft hier echter een structureel maatschappelijk probleem, dat een breed debat en een overkoepelende aanpak vereist.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****BERT ANCIAUX**

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 162
van 18 juni 2008
van SVEN GATZ

Cultuureducatie - Beleidsinspanningen

Uit de vergelijkende landenstudie van dr. Anne Bamford van september 2007 blijkt dat Vlaanderen veel kunst- en cultuureducatieve programma's heeft van een vaak hoge kwaliteit. Om allerlei redenen kunnen echter niet alle kinderen en jongeren hiervan genieten. Uit internationale studies en initiatieven blijkt overigens dat men in onder meer Nederland en Oostenrijk al heel wat verder staat in deze.

Kunst- en cultuureducatie hebben betrekking op het ontwikkelen van een creatieve manier van denken bij kinderen en volwassenen, de competentie om artistieke uitdrukkingsvormen naar waarde te schatten en deel te nemen aan de cultuur van een maatschappij. Vaak worden kunst- en cultuureducatie door elkaar gebruikt. Toch is er een verschil. Ook erfgoed- en media-educatie maken er deel van uit. Verder is er ook nog een belangrijke link met het socio-culturele. Men kan ook zeggen dat bij kunsteducatie de deelnemer actief kunst produceert, terwijl de merites van cultuureducatie veel meer liggen bij het in contact komen met en geïnspireerd worden in verschillende autochtone en allochtone cultuuruitingen.

Cultuureducatie bevindt zich tussen de bevoegdheden Onderwijs en Cultuur. Daarbij komt dat deze onderwijsvorm op leerplichtscholen, in het deeltijds kunstonderwijs (DKO), en buiten de school plaatsvindt; de school kan zelf activiteiten organiseren, of kan een organisatie aanspreken die dit voor hen doet. Ook amateurkunstenorganisaties (AK) en socioculturele organisaties doen hun duit in het zakje. Het belang en de radius van cultuureducatie zijn dus groot.

Minister Frank Vandenbroucke, bevoegd voor Onderwijs, zette een commissie aan het werk die de conclusies en aanbevelingen van het onderzoek moet uitwerken tot concrete beleidsvoorstellen. Die commissie is samengesteld uit experts uit de verschillende betrokken sectoren. Verder zijn er vanuit Onderwijs nog de CANON Cultuurcel, die verantwoordelijk is voor het luik cultuur in het onderwijs, en het project Brede School. Tegen einde mei 2008 zouden de minister dan een aantal concrete voorstellen worden voorgelegd rond kunst- en cultuureducatie in Vlaanderen en de afstemming tussen Onderwijs en Cultuur.

In de Beleidsbrieven Cultuur en Jeugd 2007-2008 wordt het rapport-Bamford vermeld, en wordt cultuureducatie als bijzonder uitgangspunt naar voor geschoven via het Jeugdbeleid, het Kunstendecreet en het decreet op het sociaal-cultureel volwassenenwerk. Zowel in het onderwijsproject Brede School, als in een gemeenschappelijk symposium van het DKO en de AK wordt er aandacht aan besteed. Deze initiatieven vanuit Cultuur lijken echter veel te beperkt, en bijkomende antwoorden op de conclusies van het rapport-Bamford lijken vooralsnog uit te blijven.

Uit de studie blijkt nochtans dat cultuureducatie de meest efficiënte manier is om kinderen en jongeren in contact te brengen met culturele uitingen en hun participatie, ook naar de toekomst toe, te verhogen. Aangezien vanuit Cultuur heel wat inspanningen worden gedaan om de cultuurparticipatie te vergroten, lijkt het dan ook bizar dat cultuureducatie daar niet bij betrokken wordt. Tevens worden door cultuureducatie alle jongeren bereikt, terwijl het klassieke participatiebeleid zich noodgedwongen moet richten op doelgroepen. Verder is het zo dat ook volwassenen via workshops en initiaties hiermee kunnen bereikt worden. Een cultuurbeleid gericht op participatie zou een efficiënt cultuureducatiebeleid dus centraal moeten stellen. Overigens, ook cultuurcommunicatie – bemiddeling of mediatie – wordt in het rapport-Bamford, en verscheidene andere studies, vermeld als een essentiële tool ter verhoging van de participatie.

Ik overloop een aantal conclusies van het betrokken rapport.

Ten eerste wordt gesteld dat de ministeries Onderwijs en Cultuur veel te weinig samenwerken. De CANON Cultuurcel tracht deze kloof te overbruggen, maar er zijn weinig voorbeelden van samenwerking. Ambtenaren van beide ministeries zouden volgens het rapport op meer regelmatige en meer structurele manier moeten overleggen.

Ten tweede wordt gesteld dat, door de versplintering van de middelen, het beleid omtrent cultuureducatie hopeloos inefficiënt is. Men spreekt over een kast met teveel lades en te weinig geld in elke lade. Dit zorgt er tevens voor dat de vaak omslachtige aanvraagprocedures te duur en te lang zijn voor wat het maar opbrengt – de aanvraagperiode duurt vaak langer dan het project zelf. Ook is de versplintering en het gebrek aan coördinatie blijkbaar heel verwarrend voor de scholen en culturele instellingen. Alleen al de administratieve last, verbonden met het grote aantal financieringsbronnen en boekhoudkundige systemen, zou het voor vele scholen niet mogelijk of wenselijk maken om financiering aan te vragen.

Ten derde wordt opgemerkt dat de culturele instellingen te weinig bij het proces betrokken worden. Dit zou ook komen door onwil vanuit de scholen, maar ook vanuit de bevoegdheid Cultuur zouden extra inspanningen kunnen gedaan worden. Ook hier dus blijkbaar een pleidooi voor een betere samenwerking tussen de beide ministeries.

Ten vierde wordt vastgesteld dat de structurele subsidies voor kunst- en cultuureducatie verminderd zijn. Er wordt meer en meer gewerkt met speciale fondsen en met projectsubsidies. Het structurele luik wordt nochtans nodig geacht om langdurige effecten te genereren wat betreft initiatie, educatie en participatie. Ook de partnerschappen tussen scholen, culturele instellingen, kunstenaars en zelfs met industrie en sponsors zouden daar wel bij varen. Volgens het rapport mist het beleid continuïteit en consistentie.

Ten vijfde is uit empirisch onderzoek gebleken dat het geld voor kunst- en cultuureducatie grotendeels afkomstig is van bijdragen door de ouders. Door de recent ingevoerde maximumfactuur in het onderwijs wordt het al heel wat moeilijker voor scholen om nog cultuureducatieve initiatieven te ontwikkelen. Een extra financiering of ondersteuning vanuit Cultuur zou broodnodig zijn. Er blijkt trouwens ook dat, mede vanwege financiële drempels, vooral blanke, hoger opgeleiden deelnemen aan deze initiatieven.

Ten zesde wordt aangestipt dat de pogingen om media-educatie te integreren op school grotendeels zonder succes zijn gebleven. Nieuwe communicatiemiddelen hebben echter een steeds grotere invloed op jongeren, en hebben cognitieve en morele implicaties. Dit lijkt om meer aandacht van het beleid te vragen.

Ten zevende worden de culturele centra, musea en galerijen aangemaand meer inspanningen te doen in deze. Ook de culturele bemiddelaars, of mediators, zouden nog beter kunnen. Wat dat laatste betreft, zou de CANON Cultuurcel een vitale rol kunnen spelen.

1. Worden er initiatieven genomen om de samenwerking tussen Onderwijs en Cultuur beter gestructureerd te laten verlopen? Is er bijvoorbeeld al overwogen om een stuurgroep of centraal orgaan op te richten om de interministeriële samenwerking op de voet te volgen en uit te voeren?
2. Worden er initiatieven genomen om de aanvraagprocedures te vergemakkelijken?

Worden er maatregelen genomen om de middelen vanuit de verschillende domeinen beter te concentreren, eventueel via een onafhankelijker CANON Cultuurcel?
3. Waarom worden er niet meer inspanningen geleverd om de culturele instellingen op lokaal vlak intensiever in te schakelen in het cultuureducatiebeleid?

Kan de overheid het uitwisselen van "goede voorbeelden" niet extra stimuleren?
4. Worden er initiatieven genomen om de structurele subsidies te verhogen, ten gunste van de consistentie en de continuïteit van het beleid?

Worden de projectsubsidies genoeg opgevolgd met het oog op eventuele structurele subsidiëring?

Zijn er geen mogelijkheden om een grotere aanzet te geven tot partnerschappen op lokaal vlak tussen scholen, bestuur, culturele instellingen, creatieve industrie, kunstenaars, sponsors, etc.?
5. Zullen er extra middelen worden ingezet om de demografische spreiding van cultuureducatie gevoelig te verhogen? Een participatiebeleid kan toch geen genoegen nemen met een voornamelijk blank, hoogopgeleid publiek voor cultuureducatieve initiatieven?
6. Welke initiatieven worden er genomen om media-educatie verder uit te bouwen?
7. Is er al onderzocht op welke manier culturele centra, musea en galerijen erop aangesproken kunnen worden om de cultuureducatieve functie meer te ontwikkelen?

Is er al overwogen om bijvoorbeeld de culturele mediatoren meer naar voor te schuiven als middel tot lokale uitwerking van het beleid in deze?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 162 van 18 juni 2008

van **SVEN GATZ**

Ik treed u volledig bij dat cultuureducatie de meest efficiënte manier is om kinderen en jongeren in contact te brengen met culturele uitingen en hun participatie, ook naar de toekomst toe, te verhogen. Ik ben het echter niet met u eens wanneer u stelt dat cultuureducatie niet betrokken wordt bij de talrijke inspanningen die geleverd worden vanuit Cultuur om de cultuurparticipatie te verhogen. Het tegendeel is immers waar: cultuureducatie vormt een van de meest fundamentele aspecten binnen mijn beleidsvelden Cultuur en Jeugd, nl. het begeleiden, stimuleren, faciliteren en ondersteunen van zoveel mogelijk mensen naar participatie aan en in cultuur. Daarmee sluit cultuureducatie naadloos aan bij mijn participatiebeleid, dat accenten legt op zowel het deelhebben (of maken) als het deelnemen (of smaken). Wel is het zo dat cultuureducatie zich bewijst als een uitermate *taciet* element in het Vlaamse cultuur- en jeugdbeleid: schijnbaar overal aanwezig maar even opvallend helemaal verdwenen. Deze lichtschijsheid bleek duidelijk n.a.v. het Bamfordrapport, waarbij cultuureducatie vanuit een onderwijsperspectief werd geanalyseerd. Daarbij kwam ook het cultuurbeleid in beeld, maar - tot veler verbazing - bleek dit beeld diffuus, een beetje dispaaraat en volgens sommigen ook desperaat. Met een beleidsbrief specifiek gewijd aan cultuureducatie die medio september zal voorgesteld worden, zal ik dit foute beeld corrigeren. Daarbij bevestig ik mijn appreciatie voor het initiatief van mijn collega Frank Vandenbroucke, die de Bamfordstudie aanstuurde. Onderwijs speelt een uitzonderlijke - maar geen exclusieve - rol bij cultuureducatie. Het onderwijsperspectief mag in een discussie over cultuureducatie niet ontbreken, maar een benadering vanuit cultuur- en jeugdbeleid steunt op een fundamenteel andere en wellicht ook bredere benadering. Juist deze aanpak wil ik in dat beleids- en actieplan herontdekken en cultuureducatie daardoor van een *taciet*, diffuus gegeven naar een expliciet beleidsaccent promoveren.

Momenteel wordt dit actieplan gefinaliseerd. In dit actieplan zal u ongetwijfeld een meer uitgebreid antwoord vinden op de vragen die u stelt. Hieronder vindt u alvast een zo volledig mogelijk antwoord op uw vragen.

1. Momenteel vindt er al geregeld overleg plaats rond cultuureducatie op ambtelijk niveau, zowel binnen mijn eigen ministerie als met het ministerie van Onderwijs. Desalniettemin wil ik de leidend ambtenaren van de entiteiten binnen mijn ministerie voorstellen om, naar analogie van Internationaal Cultuurbeleid en het Kenniscentrum Interculturaliseren, het bestaand ambtelijk overleg te structureren, onder coördinatie van het departement maar met de gespecialiseerde medewerkers van de IVA's. Deze ambtelijke coördinatiegroep kan de verdere ontwikkelingen rond cultuureducatie opvolgen, nieuwe initiatieven initiëren en vooral ook het aanspreekpunt zijn vanuit het ministerie CJSM naar andere overheids- en particuliere actoren. De coördinatiegroep wordt daardoor ook de gesprekspartner van de Canon-Cultuurcel van het ministerie van Onderwijs.
2. Een andere taak van de boven vermelde ambtelijke coördinatiegroep zou bestaan in het afstemmen van de verschillende subsidielijnen, aanvraagprocedures en beoordelingscriteria, met het oog op een optimale doorverwijzing en doorstroom. Vanuit mijn administratie werd overigens reeds een voorstel gedaan om een subsidiewijzer te ontwikkelen ter wille van de organisaties en instellingen uit de sector. Door op overzichtelijke wijze de verschillende subsidiemogelijkheden en -kanalen (incl. de bevoegde instanties waar een aanvraag kan worden ingediend) in kaart te brengen kan aan de bestaande noden op dit vlak tegemoet gekomen worden.

In overleg met Canon-Cultuurcel kan ook de afstemming met parallelle subsidielijnen binnen Onderwijs gebeuren.

Een concentratie van de middelen vanuit de verschillende domeinen binnen één en hetzelfde orgaan lijkt minder opportuun gezien de andere invalshoek en specifieke doelstellingen m.b.t. cultuureducatie binnen Onderwijs en Cultuur.

3. Het is eveneens belangrijk dat de veldactoren en –werkers die zich bijzonder toespitsen op cultuureducatie in een actief netwerk worden gebracht. De ambtelijke coördinatiegroep kan dit *makelen*, er systematiek en duurzaamheid in brengen. Het doel van dit netwerk is o.a. een regelmatig contact tussen ministerie en veld, het bespreken van ontwikkelingen, het opvolgen van de relaties met o.a. onderwijs en welzijn en – waar nodig – ook gezamenlijke standpunten of initiatieven nemen.
De bestaande belangenverdediger FOK kan hierbij een rol spelen, maar het netwerk is breder en diverser.
4. Het afgelopen decennium zijn er een heleboel organisaties bijgekomen die zich expliciet met cultuureducatie bezig houden. Maar in 2009 voorzie ik opnieuw bijkomende middelen om de geografische invulling en de spreiding over disciplines verder te verfijnen, zodat er overal in Vlaanderen, en over alle domeinen heen, stevige vlaggenscheppen van cultuureducatie aan de slag zijn. Bij toekomstige beslissingen over kunsteducatieve werkingen wil ik dan ook een afweging van voldoende spreiding (geografisch, methodisch, disciplines,...) voor ogen houden. Met betrekking tot de projectsubsidies, kan ook hier de bovenvermelde subsidiwijzer een antwoord bieden om de doorgroei en bestending van succesvolle initiatieven te verzekeren. Tegelijk mag een goede begeleiding en informatie van (potentiële) subsidiënten, o.a. door de aanduiding van contactpersonen binnen de administratie, niet onderschat worden.
De mogelijkheden om een grotere aanzet te geven tot partnerschappen op lokaal vlak sluiten aan bij de belangrijke rol die ik toedicht aan culturele mediators. (cf. infra, vraag 7)
5. Naast de rijkdom en variatie van het aanbod, wordt met het brede gamma aan maatregelen en actoren dat de Vlaamse overheid inzet voor cultuureducatie ook de toegankelijkheid van dat aanbod beoogd. Zo bestaan er verschillende initiatieven en beleidsinstrumenten die erop gericht zijn een zo divers mogelijk publiek te bereiken en de uiteenlopende participatiedrempels (waaronder financiële, praktische, persoonsgebonden...) weg te werken, o.a. met het oog op deelname aan cultuureducatie. Het recent goedgekeurde participatiedecreet kadert volledig in deze doelstelling en werd precies opgericht om aan de bestaande behoeften op dit vlak tegemoet te komen. Het verbeteren van de kwaliteit van de participatie en de cultuurbeleving is sterk gerelateerd aan het verhogen van de (sociaal)-culturele competentie en het empowerment van mensen. Dit omvat de waaier aan vaardigheden, attitudes en kennis die van belang zijn bij het participeren aan cultuur, zowel bij het smaken (deelnemen) als maken (deelhebben) ervan. Vanuit die optiek biedt het participatiedecreet dus ook mogelijkheden op vlak van cultuureducatie.
In dit verband kan ook het belang van de ontwikkeling van sociaal-artistieke praktijken niet genoeg worden benadrukt.
Maar de 1-euromaatregel die ik recent invoerde om aan jongeren onder de 26 voor 1 euro toegang te verschaffen tot de musea kadert evengoed binnen de doelstelling om de demografische spreiding van cultuureducatie te verhogen.
6. Media-educatie is een belangrijk aandachtspunt binnen de huidige maatschappij. Binnen mijn beleid komt dit reeds aan bod vanuit de raakvlakken met, enerzijds, de audiovisuele kunsten, en, anderzijds, informatiegeletterdheid. Zo worden er organisaties ondersteund die gericht zijn op *audiovisuele kunsteducatie* en die vaak ook actief zijn in het onderwijs. Concreet gebeurt dit binnen volgende subsidielijnen:
 - Binnen het decreet op het Vlaams Jeugdbeleid - hoofdstuk VII Jeugdcultuur, worden verenigingen gesubsidieerd die de bevordering van de artistieke expressie door de jeugd, of

de ontsluiting van het roerend of onroerend erfgoed ten behoeve van de jeugd tot doel hebben. Organisaties als Kidscam, Piazza dell'Arte... kunnen hierdoor voor hun jaarwerking rond kunsteducatie een subsidie krijgen. Deze verenigingen worden gesubsidieerd voor werking in school- en/of vrije tijd.

- Via datzelfde decreet – hoofdstuk IX – worden een aantal landelijk georganiseerde jeugdverenigingen gesubsidieerd die kunsteducatie als één van hun hoofdpodochten hebben. Tot deze verenigingen behoren o.a. Artforum, Mooss, Jekino... Zij worden evenwel niet voor hun activiteiten, workshops, ... in onderwijs-/schooltijd gesubsidieerd (wel voor de activiteiten in de vrije tijd).

Daarnaast dient ook nog vermeld te worden dat er ook rond *informatiegeletterdheid* heel wat organisaties en projecten binnen ons beleidsdomein actief zijn en ondersteund worden, o.a. binnen het Decreet op het sociaal-cultureel volwassenenwerk en - weldra - binnen het Participatiedecreet. Het soort niet-formele educatie dat hier aan bod komt, kan vaak eveneens onder de brede noemer van media-educatie vallen.

Ten slotte wordt er op ambtelijk niveau werk gemaakt van overleg zowel intern binnen het departement CJSM met het oog op afstemming met het beleid van mijn collega Bourgeois, als met de Canon Cultuurcel, om naar de toekomst toe een afdoend antwoord te bieden op de uitdaging die het thema media-educatie ons stelt.

7. Cultuureducatie werd de laatste jaren een volwaardig en noodzakelijk verbindend element tussen cultuur en publiek en tussen culturen en publieken onderling. De tijd van het top-down-programmeren van een afgewerkt (te nemen of te laten) aanbod ligt stilaan achter ons. Althans bij de voorlopers in cultuureducatie. Deskundige organisaties en instellingen vertrekken steeds meer van een 'makelaarsdenken', waarbij initiatieven worden ontwikkeld die een kruisbestuiving zijn van diverse organisaties, met elk hun eigen rol en achtergrond. Verenigingen, scholen, gemeenten,... ontwikkelen -samen met deskundige organisaties- trajecten en strategieën om van cultuureducatie een continue en bewuste lijn te maken binnen hun werkingen.

Tegelijkertijd - en in dezelfde sfeer - verschuiven interne praktijken in cultuurorganisaties zich steeds meer van educatie naar bemiddeling. Het aanbod en het publiek worden met elkaar verbonden, telkens vanuit hun sterktes en niet (meer) vanuit een te eenzijdige op- of onderwaardering van één van beide. Daardoor wordt 'bemiddeling' een expliciete en geïntegreerde opdracht van het huis en niet langer meer een afzonderlijke werking binnen de instelling.

Deze evoluties naar makelaarschap (netwerken tussen verenigingen en organisaties) en bemiddeling (tussen cultuuruiting en publiek) wil ik blijven aanwakkeren.

De reële ontwikkeling naar het 'cultuur-makelaarschap' en bemiddeling bevestigt de keuze die enkele jaren geleden werd gemaakt om van kunst- en cultuureducatie geen afgezonderd veld te maken, maar een rode draad doorheen de beleidsvoering van Cultuur en Jeugd. De diverse regelgevingen nodigen verenigingen en instellingen telkens uit tot een impliciete en expliciete rol inzake cultuureducatie, een rol die nauw aansluit bij de 'nestgeur' van het veld waarin ze wordt ontwikkeld én alle kansen geeft om van hieruit ook andere 'nesten' te verkennen.

Op 1 januari 2009 start het nieuwe steunpunt voor het lokaal cultuurbeleid (nieuwe naam: Locus). De lokale cultuurmedewerkers (cultuurbeleidscoördinatoren, cultuurfunctionarissen en bibliothecarissen,...) worden steeds meer geprikkeld om in dit nieuwe denken mee te stappen. Voor de lokale samenwerking in het kader van amateurkunsten en deeltijds kunstonderwijs, cultuur en de brede school, cultuur en prioritaire doelgroepen komen steevast verwachtingen naar deze lokale actoren in beeld. In de beheersovereenkomst zal ik de ondersteuning van hen op het vlak van kunst- en cultuureducatie opnemen als een expliciete opdracht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 163
van 23 juni 2008
van **PAUL DELVA**

Verenigd College GGC - Ministeriële aanwezigheid

De Vlaamse Regering mag van rechtswege een Vlaams minister, die woont in het Brusselse Hoofdstedelijke gewest aanwijzen om met raadgevende stem het Verenigd College van de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie (GGC) bij te wonen.

De aanwezigheid van een Vlaamse minister op deze vergadering kan belangrijk zijn voor de bespreking van bepaalde dossiers, bijvoorbeeld inzake het taaltoezicht. Op deze manier kan de Vlaamse Regering haar belangen in dit orgaan verdedigen.

1. Op hoeveel Verenigde Colleges van de GGC was de minister aanwezig sinds het laatste parlementaire jaar (september 2007- mei 2008)? Kan de minister deze informatie ook geven voor elk parlementair jaar, sinds het begin van de legislatuur (juli 2004)? Hoeveel Verenigde Colleges hebben plaatsgevonden gedurende dezelfde periode?
2. Was de minister aanwezig omwille van bepaalde te bespreken dossiers? Zo ja, welke? En wat was zijn inbreng in deze discussie?
3. Heeft de minister zelf agendapunten aangebracht tijdens deze colleges? Zo ja, welke? Was daar onder andere de toepassing van de taalwetgeving in ziekenhuizen bij? zo neen, hoe heeft de minister dit punt al aangekaart in de GGC?
4. Indien de minister niet aanwezig kan zijn, hoe maakt hij zijn standpunt daar kenbaar over de dossiers die op de agenda voorkomen? Hoe volgt hij dit op?
5. Heeft de minister omwille van zijn aanwezigheid in deze colleges, al agendapunten aangebracht bij de Vlaamse Regering om het standpunt of beslissingen van de GGC mee te delen in bepaalde dossiers? Zo ja, welke waren dat?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 163 van 23 juni 2008

van **PAUL DELVA**

- 1-5. Overeenkomstig artikel 76 van de Bijzondere Wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen kan een Brussels lid van de Vlaamse Regering, aangewezen door deze regering, met raadgevende stem de vergaderingen bijwonen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en ook van het Verenigd College. Dit is de enige gelijkenis in een voor het overige verschillende politieke en institutionele relatie tussen de Vlaamse regering en de VGC enerzijds en het Verenigd College anderzijds.

De Vlaamse Gemeenschapscommissie is de prioritaire en geprefereerde partner voor het beleid van de Vlaamse Gemeenschap in Brussel. Dit belang gaat dus verder dan de juridische opvolging van het administratieve en specifieke toezicht dat ik uitoefen op de VGC als een gedecentraliseerd bestuur. Het partnerschap uit zich in overleg en samenwerking, dat onder meer vorm krijgt door mijn aanwezigheid in het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

De verhouding met het Verenigd College is van een andere orde. Ondanks de grondwettelijke mogelijkheid van de aanwezigheid van een Brussellid in het Verenigd College kiest de Vlaamse Regering er in de praktijk voor om het nodige overleg en samenwerking, of het laten gelden van belangen, tot stand te brengen via andere kanalen: het Overlegcomité, overleg tussen de Vlaamse Regering en de Brusselse Hoofdstedelijke Regering of bilaterale contacten.

Binnen die context volg ik de agenda en de verslagen van het Verenigd College en wordt indien nodig overleg geïnitieerd, of laat de Vlaamse Regering haar belang gelden via het Overlegcomité. Ik opteerde daarvoor in het verleden omdat punten die door mij ter bespreking aangebracht werden niet weerhouden bleven. We hebben in het begin van deze legislatuur verschillende keren gevraagd om de niet-naleving van de taalwetgeving op de agenda van het V.C. van de VGC te plaatsen. Dit werd ronduit geweigerd. Daardoor heb ik beslist mijn houding t.o.v. van dit orgaan te veranderen. Bovendien is dit orgaan ook geenszins een betrouwbare partner gebleken in het verdedigen van de belangen van de Vlaamse Gemeenschap. Integendeel. Het is dus een politieke keuze om niet aanwezig te zijn op de bijeenkomsten van het Verenigd College. Daarenboven stel ik vast dat ook de vertegenwoordiger van de Franse Gemeenschap tijdens de voorbije legislatuur eenzelfde aanwezigheidspolitiek voerde.

Punctueel is er deze legislatuur wel overleg geweest met de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie, o.a. in het kader van de Coördinatieraad Medisch Verantwoord Sporten, het overlegorgaan tussen de Gemeenschappen. Een bilateraal protocolakkoord met de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie werd technisch uitgewerkt en politiek afgerond, waardoor ook de dopingbestrijding in het tweetalig gebied Brussel-Hoofdstad geregeld is. Ook in het kader van Welzijn en Jeugdwelzijn was er overleg met de Gemeenschappelijke Gemeenschapscommissie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 164
van 23 juni 2008
van **PAUL DELVA**

Overleg met VGC-college - Stand van zaken

Veel besluiten van de Vlaamse Regering hebben een impact op Brussel en zijn inwoners. Een voorafgaande bespreking tussen de leden van de Vlaamse Regering en de VGC-collegeleden (Vlaamse Gemeenschapscommissie) kan daarom vaak nuttig zijn.

Het lijkt ook logisch dat de Vlaamse ministers met gemeenschapsbevoegdheden op een regelmatige, structurele basis overleggen om te bepalen met de VGC-collegeleden hoe bepaalde regelgeving het efficiëntst kan worden uitgevoerd.

1. Hebben er in het voorbije parlementaire jaar structurele overlegmomenten plaatsgevonden tussen de VGC-collegeleden en de Vlaamse “gemeenschaps”ministers? Hoeveel keer? Kan de minister deze informatie ook geven per parlementair jaar, sinds het begin van de legislatuur?
2. Op wiens initiatief is dit overleg tot stand gekomen? Wie coördineert dit overleg en de agendabepaling?
3. Indien deze overlegmomenten nog niet hebben plaatsgevonden: waarom niet? Heeft de minister ondertussen stappen ondernomen om dergelijke overlegmomenten te organiseren?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 164 van 23 juni 2008

van **PAUL DELVA**

1-3. Het is niet mogelijk een uitputtend overzicht te geven van de contacten tussen de Vlaamse ministers en de Collegeleden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en hun respectievelijke kabinetten en/of administraties. Het gaat veleer om ad hoc of bilaterale overlegmomenten in het kader van concrete dossiers dan wel om structureel overleg. Op dit overleg wordt informatie uitgewisseld en worden dossiers besproken die beide overheden raken en waar een gecoördineerd optreden wenselijk is.

Het afgelopen parlementair jaar vond dergelijk overleg plaats in het kader van de Rondetafelconferentie Onderwijs Brussel en de opvolging daarvan, het lokaal cultuur-, jeugd- en sportbeleid, het stedenbeleid, het actieplan flexibele en occasionele kinderopvang, de opmaak en uitvoering van het inburgeringsbeleid, de voorbereiding van het woonzorgdecreet, e.a.

Daarnaast is er overleg en samenwerking in stuurgroepen rond bepaalde projecten. Concreet betreft het projecten zoals de uitbouw van een databank met Nederlandskundige zorgverleners, het Masterplan "Coördinatie Gezondheidszorg Brussel", de implementatie van het Lokaal Sociaal Beleid, de uitbouw van het Vlaams Communicatiehuis Brussel, de uitbouw en ontwikkeling van de Woonzorgzones Brussel, Taal voor de sector Kinderopvang en Preventieve Gezinsondersteuning Brussel, e.a. De begeleiding van deze projecten gebeurt door middel van stuurgroepen, samengesteld uit vertegenwoordigers van de bevoegde kabinetten en administraties van zowel de Vlaamse Gemeenschap als de VGC, en de betrokken organisaties.

Er worden eveneens samenkomsten georganiseerd tussen de bovenvermelde Vlaamse ministers en de collegeleden van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Op dit overleg wordt informatie uitgewisseld en worden dossiers besproken die beide overheden raken en waar een gecoördineerd optreden wenselijk is. Ook deze vergaderingen gebeuren onder coördinatie en impuls van de Vlaamse minister bevoegd voor Brusselse Aangelegenheden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 165
van 23 juni 2008
van **PAUL DELVA**

Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel - Werking

Naast een goed (politiek) overleg tussen Vlaamse ministers en de VGC-collegeleden (Vlaamse Gemeenschapscommissie), is het noodzakelijk dat er een goede samenwerking en overleg bestaat op het vlak van de respectieve administraties.

Daarvoor bestaat de “Gemengde Ambtelijke Commissie”, die is samengesteld uit ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschap en ambtenaren van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

Deze commissie laat zich onder andere in met de ambtelijke afstemming m.b.t. domeinoverstijgende materies, maar ook met specifieke thema’s.

1. Kan de minister de structuur en de werking van deze Gemengde Ambtelijke Commissie nader toelichten? Hoe is de werking/structuur veranderd na de BBB-hervorming (Beter Bestuurlijk Beleid)? Hoe is deze commissie samengesteld? Wat is de exacte doelstelling van de commissie?
2. Hoe vaak is deze commissie samengekomen sinds het laatste parlementaire jaar (september 2007-mei 2008)? Kan de minister deze informatie ook geven voor elk parlementair jaar, sinds het begin van deze legislatuur?
3. Welke thema’s of dossiers zijn er aangesneden in het laatste parlementair jaar? Door welke administratie zijn deze dossiers op tafel gelegd?
4. Wat zijn de hangende dossiers in de Gemengde Ambtelijke Commissie?
5. Wat doet de Vlaamse Regering met de adviezen van de commissie? Hoe geeft de Vlaamse Regering hieraan gevolg?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 165 van 23 juni 2008

van **PAUL DELVA**

1-5. In uitvoering van het Beleidsplan Brussel uit 1997 werd op ambtelijk niveau de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel opgericht: een overlegstructuur tussen de administraties van de Vlaamse Gemeenschap bevoegd voor gemeenschapsmateries, de relevante V.O.I.'s zoals ze destijds heetten (Toerisme Vlaanderen, BLOSO, VDAB) en de administratie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. Deze Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel, opgedeeld in drie subcommissies (onderwijs, cultuur en welzijn), werd in het leven geroepen, specifiek om een actieprogramma op te stellen dat uitvoering gaf aan het Beleidsplan Brussel van de Vlaamse regering dat op 11 maart 1997 werd goedgekeurd. Het actieprogramma stelde specifieke projectvoorstellen en concrete acties voor met betrekking tot de verschillende beleidsdomeinen inzake gemeenschapsaangelegenheden. De werkzaamheden van de subcommissies resulteerden in de opmaak van drie rapporten in 1998. De Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel bleef later formeel bestaan en kwam nog een aantal keer samen. Naar aanleiding van de BBB-hervorming is de Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel niet hersamengesteld en bijgevolg is deze niet meer operationeel.

Dit betekent niet dat er geen overleg is tussen de administraties van de Vlaamse Gemeenschap en de VGC om tot een effectief inclusief en geïntegreerd beleid te komen. De laatste jaren is er duidelijk gekozen voor een andere praktijk waarbij er ad hoc overleg gebeurt of overleg plaatsvindt in stuurgroepen.

Het is niet mogelijk een uitputtend overzicht te geven van de contacten tussen beide administraties, zoals die er geweest zijn of zijn rond het actieplan flexibele en occasionele kinderopvang, het stedenbeleid, de opmaak en uitvoering van het inburgeringsbeleid, het Huis van het Nederlands, het lokaal cultuurbeleid, jeugdbeleid en sportbeleid, geïntegreerde jeugdhulp, de nota Onderwijs in Brussel in opvolging van de Rondetafelconferentie, de voorbereiding van het woonzorgdecreet, e.a.

Overleg en samenwerking is er specifiek ook in de uitbouw van een databank met Nederlandskundige zorgverleners door Pro Medicis Brussel, Zorgnet, de Brusselse Welzijns- en gezondheidsRaad en de gezondheidscoördinator, het Masterplan "Coördinatie gezondheidszorg Brussel", de implementatie van het Lokaal Sociaal Beleid, de uitbouw van het Vlaams Communicatiehuis Brussel, de uitbouw en ontwikkeling van de Woonzorgzones Brussel e.a. De begeleiding van deze projecten gebeurt door middel van stuurgroepen, samengesteld uit vertegenwoordigers van de bevoegde kabinetten en administraties van zowel de Vlaamse Gemeenschap als de VGC, en de betrokken organisaties.

De ingesteldheid bij de Vlaamse administratie om op permanente wijze oog te hebben voor de specifieke situatie van Brussel bij de uitvoering van het Vlaams gemeenschapsbeleid en te overleggen met de administratie van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, blijft een belangrijk aandachtspunt. In opvolging van de BRIO-studie over de Brusselnorm en Brusseltoets heb ik opdracht gegeven de opgemaakte vragenlijst als basis te nemen voor een systematisering van de Brusseltoets binnen de RIA. Bij opmaak van regelgeving wordt de administratie op deze wijze bevraagd op haar aandacht voor de toepasbaarheid van de regelgeving in Brussel. Een onderdeel van de vragenlijst peilt naar de mate van overleg en contact met de VGC-administratie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 166
van 23 juni 2008
van **PAUL DELVA**

VGC-college - Ministeriële aanwezigheid

De huidige staatsstructuren laten toe dat een Brussels lid van de Vlaamse Regering de vergaderingen van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC) kan bijwonen met raadgevende stem. Dit komt meestal toe aan de minister bevoegd voor Brussel.

Wegens de vaak grote samenhang tussen dossiers van de VGC en de Vlaamse Gemeenschap, kan de aanwezigheid van een Vlaams minister belangrijk zijn, om op die manier doorgeefluik te zijn tussen beide niveaus. Hierdoor heeft hij ook een transversaal overzicht over de beide regeringen.

1. Op hoeveel colleges van de VGC was de minister aanwezig in het lopende parlementaire jaar (september 2007-mei 2008)? Kan de minister deze informatie ook geven voor elk parlementair jaar, sinds het begin van de legislatuur (juli 2004)? Hoeveel colleges hebben in totaal plaatsgevonden in dezelfde periodes?
2. Was de minister aanwezig omwille van bepaalde te bespreken dossiers? Zo ja, welke? Wat was zijn inbreng in die discussies?
3. Brengt de minister zelf agendapunten aan tijdens de colleges van de VGC? Zo ja, welke waren dit in het laatste parlementaire jaar?
4. Indien de minister niet aanwezig kon zijn, hoe maakt hij dan het standpunt kenbaar van de Vlaamse Regering over de dossiers die op de agenda voorkomen? Hoe volgt de minister dit op?
5. Heeft de minister, door zijn aanwezigheid op deze colleges, al agendapunten aangebracht bij de Vlaamse Regering om het standpunt of beslissingen van de VGC mee te delen in bepaalde dossiers? Zo ja, welke waren dat?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 166 van 23 juni 2008

van **PAUL DELVA**

Overeenkomstig artikel 76 van de Bijzondere Wet van 12 januari 1989 met betrekking tot de Brusselse instellingen kan een Brussels lid van de Vlaamse Regering, aangewezen door deze regering, met raadgevende stem de vergaderingen bijwonen van het college van de Vlaamse Gemeenschapscommissie.

1-2. Op vraag 1 en 2 kan ik de vraagsteller antwoorden dat ik ernaar streef om in de mate van het mogelijke aanwezig te zijn op het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. De aanwezigheid in het VGC-college is immers een uitstekend instrument om de samenhang tussen het beleid van de Vlaamse Gemeenschap en de VGC te verstevigen. Het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie vergadert in de regel maandelijks. Voor uitgestelde, dringende of specifieke punten belegt het College occasioneel ook extra Collegevergaderingen.

Mijn aanwezigheid is bepaald door de ernst en het belang van de te bespreken agendapunten. De aanwezigheid is niet steeds nuttig. Er staan ook regelmatig punten ter discussie die louter van inwendige orde zijn of pure uitvoering van de beleidsbeslissingen die samen overeengekomen werden. Bovendien is de uitvoering van de Voogdij totaal onafhankelijk van mijn aan- of afwezigheid. Integendeel is het soms meer aangewezen dat de Collegeleden onder elkaar eerst een standpunt bepalen.

Voor het parlementaire jaar 2004-2005 was ik op 6 van de 12 (maandelijkse) collegevergaderingen aanwezig. Voor het parlementaire jaar 2005-2006 was ik aanwezig op 5 van de 12 collegevergaderingen, voor het parlementaire jaar 2006-2007 was ik aanwezig op 6 van de 12 collegevergaderingen en voor het parlementaire jaar 2007-2008 was ik aanwezig op 5 van de 11 collegevergaderingen. De extra collegevergaderingen heb ik slechts sporadisch bijgewoond. Zoals reeds gezegd, betreffen ze zeer specifieke punten. Tot slot wijs ik erop dat het bijeenroepen van het College niet steeds in te passen is in de agenda van een Vlaams regeringslid.

Ik merk hierbij op dat mijn kabinet aanwezig is op elk van de voorbereidende vergaderingen van het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie, het zgn. "pre-college", tussen de kabinetten van ieder Collegelid. Door dit interkabinettenoverleg wordt ook een inschatting gemaakt van het belang van de agendapunten in functie van een aanwezigheid. Het wil hierbij ook gebeuren dat wordt aangegeven door één of meerdere Collegeleden een punt in mijn aanwezigheid te willen bespreken. Ik geef hieraan in de mate van het mogelijke gevolg.

Naast mijn aanwezigheid op het College, zorgen ook regelmatige bilaterale contacten op ambtelijk of kabinetsniveau en de stuurgroepen bij dossiers als Woonzorgzones e.a. voor de nodige samenhang en afstemming tussen het bestuursniveau van de VGC en van de Vlaamse Regering. Ook zijn er geregeld bilaterale contacten tussen mezelf en anderen en de collegeleden.

3. Het Brusselse lid van de Vlaamse Regering zetelt met een raadgevende stem in het College van de Vlaamse Gemeenschapscommissie. In die zin kan ik geen punten ter beslissing op de agenda van het College plaatsen. Het gebeurt wel dat agendapunten op de agenda geplaatst en behandeld worden, nadat ze door mij geïnitieerd werden.

4. Indien ik niet aanwezig kan zijn en een agendapunt dat toch vereist, zal ik mijn standpunt vooraf laten weten. Daarnaast beschik ik over de mogelijkheid voorgedij uit te oefenen over de beslissingen van de Vlaamse Gemeenschapscommissie en van het College, op basis van het decreet van 5 juli 1989.
5. Voor deze legislatuur zijn er geen beslissingen van het College van de VGC die aanleiding gaven tot een formele agendering van een dossier op de Vlaamse Regering. Het spreekt echter voor zich dat de goede samenwerking met de VGC, o.a. via mijn aanwezigheid op het College, bijdraagt tot mijn transversale bevoegdheid om binnen de Vlaamse Regering mee te waken over een efficiënte en werkbare toepassing in Brussel van maatregelen en initiatieven op van het vlak van gemeenschapsbevoegdheden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 167
van 24 juni 2008
van **SABINE POLEYN**

Samenwerking met Noord-Frankrijk - Cultuur en Jeugd

Op 24 maart 2006 keurde de Vlaamse Regering de strategienota ten aanzien van Noord-Frankrijk goed. Voor de opmaak van de strategienota werd in grote mate teruggegrepen naar het beleidsplan ten aanzien van Noord-Frankrijk dat de provincie West-Vlaanderen in november 2002 had aangenomen en waarin het belang, de beperkingen en kritische succesfactoren van de grensoverschrijdende samenwerking waren opgesomd, evenals de doelstellingen voor de belangrijkste beleidsdomeinen.

Voor Cultuur en Jeugd kwamen van de betrokken Vlaamse overheidsdiensten geen suggesties of aanzetten voor nieuwe acties of aandachtspunten bovenop de reeds bestaande contacten.

1. Welke initiatieven heeft de minister de afgelopen drie jaar hierrond verwezenlijkt?
2. Worden er vanuit de Vlaamse Regering nieuwe initiatieven voorbereid?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 167 van 24 juni 2008

van **SABINE POLEYN**

1-2. De samenwerking met Nord-Pas de Calais op het vlak van cultuur en jeugd heeft een lange voorgeschiedenis. Reeds in mijn beleidsnota onder de vorige legislatuur heb ik die samenwerking gelanceerd onder de noemer *het goed nabuurschap*. Concreet vertoonde mijn beleid van goed nabuurschap twee dimensies.

Zoals steeds ondersteunde ik projecten die actoren uit het veld opzetten met hun tegenhangers in Nord-Pas de Calais. Eén voorbeeld hiervan is de steun aan het Interreg-project *Passe Partout*

De steun die ik nu nog steeds geef aan instellingen in het grensgebied dient hier ook vermeld te worden. Aangezien het hier in de regel gaat om actoren die hun actieterrein niet beperken tot de landsgrens maar ook samenwerken met organisaties uit Noord-Frankrijk (en ook Henegouwen), komen de Vlaamse subsidies indirect ook de samenwerking met Nord-Pas de Calais ten goede. Een voorbeeld? Ik vernoem Buda, het kunstencentrum in Kortrijk, dat in het kader van het kunstendecreet een substantiële structurele subsidie ontvangt, of de Kreun, die eveneens op basis van het kunstendecreet een structurele subsidie krijgt als muziekclub. Bovendien geniet de Kreun van een ruime investeringssubsidie voor infrastructuur.

De tweede dimensie in de samenwerking met Nord-Pas de Calais zijn de contacten met de beleidsverantwoordelijken in Nord-Pas de Calais. In 2004 heb ik (zelfs) een protocol van samenwerking ondertekend. In de laatste drie jaren werd de samenwerking met de *direction culture de la région du Nord-Pas de Calais* geconcentreerd op het Tool Quiz-project.

In 2005 stond Vlaanderen mee aan de wieg stond van dit interregionale samenwerkingsverband. De partners hierbij zijn naast Nord-Pas de Calais ook de Franse Gemeenschap, Rogaland (Noorwegen) en Silezië (Polen). In overeenstemming met de doelstellingen van het Tool Quiz project om een georganiseerd en dynamisch Europees cultureel netwerk uit te bouwen, werd er dit jaar concreet gewerkt aan de samenstelling en de opmaak van een uitgebreide projectaanvraag bij het Europese subsidieprogramma voor interregionale samenwerking (Interreg IV-C). Vanuit het Interreg IV-C project hopen de Tool Quiz partners in de toekomst een interregionaal cultuurplatform op te zetten. Dit project mikt op een reële uitbreiding van het netwerk en wil de hand reiken aan nieuwe partners uit Centraal- en Zuid-Europa.

In 2009 zullen, bij goedkeuring door de Europese Commissie, de verschillende interregionale subprojecten van start gaan. Het Vlaamse subproject kadert in de interreg IV-doelstelling voor de promotie van de sociale tewerkstelling en hoe dit binnen een culturele instelling verwezenlijkt kan worden. Het Vlaamse subproject is ontwikkeld rond het thema 'Sociale tewerkstelling en wordt gerealiseerd met de medewerking van het Dr. Guislainmuseum.

Op het vlak van jeugd ziet de situatie er als volgt uit. Enkele jaren geleden heeft de toenmalige Afdeling Jeugd en Sport deelgenomen aan een Frans-Belgisch interregionaal project, dat actoren en aanspreekpunten inzake jeugdbeleid wilde samenbrengen met het oog op kennisuitwisseling en gezamenlijke initiatieven. De Vlaamse overheid heeft daarbij een faciliterende rol gespeeld met het resultaat dat de contacten tussen actoren uit Nord-Pas de Calais en actoren uit West-Vlaanderen gelegd zijn en nu direct verlopen.

Voor de bevoegdheden van andere ministers zou ik willen verwijzen naar de bevoegde minister van Buitenlands Beleid, die de samenwerking met Nord-Pas de Calais coördineert. Ik kan u nog zeggen dat de strategienota Noord-Frankrijk volledig geïntegreerd is in de strategienota Frankrijk, die eind 2007 door de Vlaamse Regering werd aangenomen. Een ander belangrijke gebeurtenis is de opstart van het eurodistrict, waarvan verwacht wordt dat die de samenwerking

een nog sterkere impuls zal geven. In ieder geval zal er een werkgroep komen die wel nadenken over het opzetten van culturele evenementen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 168
van 25 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

Verkeersopvoeding voor kinderen - Stand van zaken

Terecht gaat de laatste jaren veel aandacht naar verkeersveiligheid, ook naar opleiding en sensibilisering. Het is daarbij belangrijk ook kinderen op jonge leeftijd reeds te wijzen op bepaalde regels, gedragingen en attitudes in het verkeer. Daarom omvatten de eindtermen Wereldoriëntatie voor het lager onderwijs ook enkele eindtermen inzake verkeer en mobiliteit (<http://www.ond.vlaanderen.be/dvo/basisonderwijs/lager/eindtermen/werldorientatie.htm>):

“De leerlingen

- 6.12 kunnen de gevaarlijke verkeerssituaties in de ruimere schoolomgeving lokaliseren.
- 6.13 beschikken over voldoende reactiesnelheid, evenwichtsbehoud en gevoel voor coördinatie en ze kennen de verkeersregels voor fietsers en voetgangers, om zich zelfstandig en veilig te kunnen verplaatsen langs een voor hen vertrouwde route.
- 6.14 tonen zich in hun gedrag bereid rekening te houden met andere weggebruikers.
- 6.15 kennen de belangrijkste gevolgen van het groeiende autogebruik en kunnen de voor- en nadelen van mogelijke alternatieven vergelijken.
- 6.16 kunnen een eenvoudige route uitstippelen met het openbaar vervoer.”

Bij initiële lerarenopleiding voor lager onderwijs wordt in sommige hogescholen uitdrukkelijk aandacht besteed aan het invullen van deze eindtermen, in andere hogescholen niet, zo blijkt.

Er zijn bovendien andere middelen om kinderen te bereiken en te sensibiliseren. Ook in het Vlaams Jeugdbeleidsplan 2006-2009 wordt hier aandacht aan besteed: “De Vlaamse overheid geeft opdracht tot een studie over de relatie tussen verkeersrisico’s en ‘bepaalde’ taakbekwaamheid en ervarings- en leeftijdsgerelateerde factoren. Op deze wijze moet een geobjectiveerd en omvattend beeld van de noden en behoeften van kinderen en jongeren binnen het verkeer kunnen worden vastgelegd en de acties om hieraan te verhelpen worden verbeterd.” (Stuk 636 (2005-2006) – Nr. 1, p. 122)

1. In hoeveel en welke hogescholen wordt in de initiële lerarenopleiding expliciet aandacht besteed aan het onderwijzen van deze eindtermen verkeer en mobiliteit?

Heeft de minister hier inspraak, en op welke manier? Zal hij eventueel initiatieven nemen en hier aandacht voor vragen?

2. Hoe staat het met de kwaliteit van het onderwijs van deze eindtermen in het lager onderwijs?

Wat zijn de ervaringen en conclusies ter zake van de Onderwijsinspectie bij de schooldoorlichtingen?

3. De VSV (Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde) heeft een belangrijke rol inzake het ontwikkelen en verspreiden van een uitgebreid educatief aanbod. Ik vermeld onder meer:
- “Op vier drie twee wielen”
 - “FietsIEfieTS”
 - “Met de klas de straat op”
 - “Van verkeersdag tot verkeersweek”
 - “Meester mag ik op de bel duwen?”
 - “Het educatief schoolvervoerplan”
 - De “verkeersbrevetten” – “Van meestapper tot superstapper”
 - De video/DVD “Kinderen hebben eigen spelregels”.

Hoeveel scholen hebben de laatste jaren gebruik gemaakt van de diverse beschikbare educatieve middelen?

Wanneer en hoe worden deze initiatieven geëvalueerd?

4. Hoe staat het met de aangekondigde “studie over de relatie tussen verkeersrisico’s en ‘beperkte’ taakbekwaamheid en ervarings- en leeftijdsgerelateerde factoren”?
5. Eveneens wil de Vlaamse overheid gemeenten stimuleren om verkeerseducatieve routes in te richten (Vlaams Jeugdbeleidsplan 2006-2009, p. 122).

In de Beleidsbrief Jeugd 2006-2007 (Stuk 970 (2006-2007) – Nr. 1, 27 oktober 2006, p. 32) kondigde de minister van Jeugd aan dit soort initiatieven te zullen bespreken bij de gedachtewisseling over het Jaarverslag 2006 Jeugdbeleid en Kinderrechten (24 mei 2007). Dat gebeurde echter niet of alleszins niet in detail (verslag (Stuk 1237 (2006-2007) – Nr. 1).

Vandaar mijn vraag: hoeveel gemeenten hebben dergelijke verkeerseducatieve routes ingericht?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 304), Anciaux (nr. 168) en Van Brempt (nr. 231).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 168 van 25 juni 2008

van **PIET DE BRUYN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 169
van 26 juni 2008
van **JOHAN DECKMYN**

Topsporters - Ondersteuning

In Vlaanderen worden verschillende sportlui door de minister ondersteund om hen toe te laten goede prestaties af te leveren in hun respectieve sporttakken. Soms gebeurt dit op een structurele manier, soms lijkt het veeleer een ad-hocbeleid.

Hoeveel sporters worden individueel ondersteund door de Vlaamse Regering?

Welke sportlui worden er ondersteund en op welke manier gebeurt dit (materieel, financieel,...)?

Welke objectieve parameters worden er gehanteerd om bepaalde sportlui wel, en andere niet te ondersteunen?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 169 van 26 juni 2008

van **JOHAN DECKMYN**

De ondersteuning van de topsporters gebeurt op twee niveaus: enerzijds worden een aantal tewerkstellingsstatuten toegekend en anderzijds wordt een subsidie toegekend hetzij via een federatie hetzij rechtstreeks. Via het Bloso-tewerkstellingsproject worden er momenteel 34 individuele topsporters tewerkgesteld en via het Departement CJSM 71 (drie wielerploegen, atletiek Vlaanderen, beachvolleybal Vlaanderen en eventing Vlaanderen). De beloftevolle jongeren worden natuurlijk ook ondersteund; hun sportprogramma wordt via de federaties ondersteund.

De ondersteuning van Vlaamse topsporters (niveau beloftevolle jongeren en elitesporters) onder contract bij het Bloso is doorgaans een combinatie van een structureel beleid via de betrokken Vlaamse topsportfederatie en een ad hoc beleid t.a.v. de individuele topsporter, onder de vorm van een contract als tewerkgesteld topsporter of topsporter-student op basis van objectieve criteria. De meerderheid van de topsporters met Bloso-contract behoort tot een Vlaamse topsportfederatie, die decretale subsidies topsport, vaak aangevuld met supplementaire Bloso-werkingsmiddelen topsport ontvangt voor de voorbereiding en deelname van haar topsporters aan internationale wedstrijden (wereldbeker, EK, WK, OS).

Ook worden er extra werkingsmiddelen toegekend voor de optimalisering van de omkadering (o.a. aanstelling trainer uit de pool van toptrainers, ondersteunen sportwetenschappelijke begeleiding, ...). Deze middelen worden via de werkingsmiddelen van het Bloso of het departement toegekend.

Via het Departement CJSM worden ook een aantal atleten ondersteund met een tewerkstellingscontract. Het gaat hier om de drie wielerploegen, atletiek Vlaanderen, beachvolleybal Vlaanderen en eventing Vlaanderen. De atleten tewerkgesteld via het departement CJSM worden - afhankelijk van de sportspecifieke situatie - voor hun werking ofwel via hun ploeg ofwel rechtstreeks ondersteund.

Inzake het loon en andere arbeidsvoorwaarden, zijn de topsporters rechtstreeks onder contract bij het Bloso of bij het departement CJSM, hetzij als tewerkgesteld topsporter via een Geco-statuut, hetzij als topsporter/student, via een door de Vlaamse Gemeenschap gefinancierde deeltijdse tewerkstelling (in combinatie met deeltijdse hogere studies).

Voor een beperkt aantal topsporters, die eveneens aan de criteria voor tewerkstelling voldoen, is er geen gesubsidieerde topsportfederatie. Voor deze topsporters valt de volledige financiering van het topsportprogramma en de omkadering ten laste van de werkingsmiddelen topsport van het Bloso, in complementariteit met een financiering door het BOIC.

Momenteel zijn vier topsporters onder contract bij het Bloso in dergelijke situatie: Tom Goegebuer (gewichtheffen), Kevin Van Der Perren (kunstschaatsen), Wim De Deyne (shorttrack) en Pieter Gysel (shorttrack).

De ondersteuning van deze topsporters bestaat, naast een loon, uit de financiering van de noodzakelijk uitgaven inzake programma, omkadering en materiaal. De ondersteuning wordt telkens ad hoc vastgelegd, in complementariteit met een eigen inbreng (eigen middelen, privaatponsor, ...) en een inbreng door het BOIC. Met het BOIC wordt steeds gestreefd naar een 50/50 verhouding inzake verdeling van de kosten voor dergelijke ondersteuning.

De minimale instapcriteria om bij het Bloso voor dergelijke individuele ondersteuning in aanmerking te komen zijn vastgelegd door de Stuurgroep Topsport: voor Olympische disciplines dienen kandidaten te behoren tot de top-8 op een Europees kampioenschap of tot de top-12 op een Wereldkampioenschap. Voor niet-Olympische disciplines is een medaille (top-3) op een Wereldkampioenschap of op de Wereldspelen vereist.

Iedere aanvraag wordt individueel onderzocht op het voldoen aan de instapcriteria, alsook inzake de doelstellingen en de noodzaak in functie van het trainings- en wedstrijdprogramma om in het Bloso-tewerkstellingsproject in te stappen. Een Bloso-tewerkstellingscontract is immers geen beloning voor een behaalde prestatie, maar een middel om verder door te groeien naar het absolute topniveau.

De criteria om een tewerkstellingscontract via het departement CJSM toegekend te krijgen zijn voor de individuele atleten de zelfde als bij het Bloso-tewerkstellingsproject (top 8 van Europa / top 12 van de wereld); zij horen echter omwille van de specificiteit van de sport in een ploeg thuis (o.a. de pistiers zoals Iljo Keisse). Via dit project worden ook beloftevolle jongeren die nog moeten doorgroeien (o.a. wielerploegen Jong Vlaanderen en Topsport Vlaanderen) opgevangen. In uitzonderlijke gevallen worden via dit kanaal ook opportuniteiten benut zoals de beachvolleybalploeg die via deze opvang uiteindelijk een selectie voor de Olympische Spelen kon afdwingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 170
van 26 juni 2008
van **JOHAN DECKMYN**

Sectorraden - Samenstelling

Onlangs werden in diverse sectorraden (Kunsten en Erfgoed, Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen, Sport en Media,...) de verschillende vertegenwoordigers aangewezen.

Er zijn verschillende soorten vertegenwoordigers, die verschillen van sectorraad tot sectorraad. Zo vindt men onder andere vertegenwoordigers terug uit het middenveld, zijn er vertegenwoordigers voor de representatieve belangenbehartigers, onafhankelijke deskundigen, enzovoort. Er bestaat ook een reservepool en er bestaan ook plaatsvervangers.

Hoe worden elk van deze verschillende vertegenwoordigers (per sectorraad) aangewezen? Wat zijn de procedures die hiervoor worden gehanteerd?

Wordt er een publieke oproep gedaan om kandidaten te vinden?

Hoe worden de onafhankelijke deskundigen geselecteerd?

Wie bepaalt wie er in de reservepool terechtkomt of als plaatsvervanger wordt geselecteerd?

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 170 van 26 juni 2008

van **JOHAN DECKMYN**

De relatie tussen de Vlaamse overheid voor cultuur en haar werkveld is divers en complex. Er bestaat een sterke en performante traditie van overleg in alle fasen van de beleidsvorming en –uitvoering. Het netwerk tussen zowel administratie en kabinet enerzijds en de heel uiteenlopende actoren van het veld anderzijds is levendig en beweeglijk. Hierbij kan een verschil worden gemaakt tussen de informele, weinig gestructureerde maar toch erg belangrijke contacten en de geformaliseerde en officiële verbindingen.

Het is genoegzaam bekend dat er vele informele overlegmomenten zijn, die behoren tot de netwerking van alle betrokkenen. De invloed ervan is moeilijk in te schatten, maar deze contacten vormen vaak een nuttig en zelfs onontbeerlijk element in de beeldvorming van actoren en projecten. Deze contacten zijn ook qua vorm heel uiteenlopend: fysieke ontmoetingen op het veld, brieven en (steeds meer) e-mails, interviews met vaktijdschriften enz.

Daarnaast zijn er uiteraard de diverse formele structuren, waarvan de Strategische Adviesraad en de vier sectorraden een bijzondere maar zeker geen exclusieve rol spelen.

Alvorens concreet op uw vragen in te gaan, wil ik even een algemeen overzicht bieden:

- De Strategische Adviesraad is duidelijk de belangrijkste plaats voor advisering op strategisch niveau. Dit betekent dat thema's hier worden behandeld op een eerder abstract en zeker niet operationeel niveau. Het tijdsperspectief is hier middellang en lang, er is bijzondere aandacht voor de evolutie en samenhang tussen diverse regelgevingen. Ook de bredere maatschappelijke context, de verschillende onderstromen en evoluties in de samenleving vormen hierbij een noodzakelijk referentiekader;
- Bij de overkoepelende adviesraad, werken er vier sectorraden die eveneens op een strategisch en eerder metaniveau hun specifieke thema's en sectorengelaten items behandelen;
- Binnen mijn beleidsbevoegdheden werkt ook de Vlaamse Jeugdraad die niet sectoraal maar categoriaal – dit betekent vanuit het leefwereldperspectief van kinderen en jongeren – de Vlaamse beleidsvoering opvolgt. Tussen de Vlaamse Jeugdraad en de Strategische Adviesraad CJSJ zijn er structurele verbindingen (zie verder);
- Op een meer uitvoerend niveau is er binnen cultuur en jeugdwerk een ruim netwerk van advies- en beoordelingscommissies. Deze werken meestal binnen de grenzen van een bepaald decreet en staan in voor de beoordeling van ingediende subsidiedossiers en –projecten. Hun advies wordt, meestal vergezeld van een ambtelijk advies, aan mij voorgelegd, als bases en indicaties die bijdragen tot een zo optimaal mogelijke beslissing;
- Er zijn ook de jury's van de Vlaamse Cultuurprijzen;
- Daarnaast is er een quasi gestructureerd overleg met de verschillende steunpunten en steunpuntachtigen. Dit overleg is meestal gekoppeld aan de beheersovereenkomst die ik met hen afsloot, maar vervult veel meer dan de functie van een (tussentijdse) evaluatie;
- Er zijn uiteraard ook de specifieke inspraak- en overlegcircuits die bij het wijzigen, vernieuwen of introduceren van regelgeving worden uitgewerkt. Deze ad hoc circuits kunnen erg intensief zijn en behoren wezenlijk tot de overlegcultuur binnen het cultuur-, jeugd- en sportbeleid. In deze speelt het parlement, via het werk van de Commissie CJSJ, een cruciale maar aparte rol (o.a. hoorzittingen enz.).

Over de Strategische Adviesraad Cultuur, Jeugd, Sport en Media

Onlangs werden in diverse sectorraden (Kunsten en Erfgoed, Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen, Sport en Media,...) de verschillende vertegenwoordigers aangewezen.

Er zijn verschillende soorten vertegenwoordigers, die verschillen van sectorraad tot sectorraad. Zo vindt men onder andere vertegenwoordigers terug uit het middenveld, zijn er vertegenwoordigers voor de representatieve belangenbehartigers, onafhankelijke deskundigen, enzovoort. Er bestaat ook een reservepool en er bestaan ook plaatsvervangers.

De vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld worden, voor een termijn van vier jaar, benoemd door de Vlaamse Regering op voorstel van de minister bevoegd voor Cultuur, Jeugd en Sport (sectorraden Kunsten en Erfgoed, Sociaal-Cultureel Werk Jeugd en Volwassenen) en de minister bevoegd voor Media (sectorraad Media).

Representatieve belangenbehartigers van (sub)sectoren kunnen een voorstel doen aan de bevoegde minister. In de sectorraad Sociaal-Cultureel Werk voor Jeugd en Volwassenen worden de vertegenwoordigers van het jeugdwerk voorgedragen door de Vlaamse Jeugdraad.

De voorstellen dienen een effectieve kandidaat en een plaatsvervanger te vermelden en te voorzien in een evenwichtige vertegenwoordiging man/vrouw. De voorstellen van de representatieve belangenverdedigers worden door de Vlaamse Regering op basis van de motivatie en het curriculum vitae beoordeeld.

Daarnaast houdt de Vlaamse Regering rekening met:

- het decreet van 13 juli 2007 houdende bevordering van een meer evenwichtige participatie van vrouwen en mannen in advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid (B.S. 06.08.2007), waarin wordt bepaald dat ten hoogste twee derde van de leden van de Raad van hetzelfde geslacht mogen zijn;
- een evenwichtige verdeling over de ideologische en filosofische strekkingen;
- de bepalingen over diversiteit in visieteksten en actieplannen van de Vlaamse Regering;
- een redelijke verdeling van de vertegenwoordiging van bestuursniveaus, werksoorten en initiatiefnemers op het gebied van Cultuur, Jeugd, Sport en Media zodanig dat de raad een weerspiegeling vormt van de desbetreffende beleidsvelden, zonder per sector of subsector één specifieke vertegenwoordiging te hebben.

De representatieve belangenverdedigers voor de (sub)sectoren dienden hun **voorstel** samen met een **uitgebreid curriculum vitae** van de voorgestelde kandidaten in met een aangetekende brief.

De datum van het postmerk heeft bewijskracht zowel voor de verzending als voor de ontvangst.

Van de vertegenwoordigers van het maatschappelijk middenveld wordt verwacht dat ze:

- blijk geven van een **generalistische invalshoek** en het geheel van het beleidsdomein kunnen overzien;
- beschikken over de nodige **kennis** van het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media;
- ervaring hebben met de **conceptuele benadering** ervan;
- bereid zijn de functie van lid van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media uit te oefenen in **volledige onafhankelijkheid van de Vlaamse overheid**. Deze positionering kan het beste worden omschreven als constructieve loyautéit, vanuit afstandelijkheid en onbevooroordeeldheid. Tegelijk kunnen de leden van geen enkele overheid instructies ontvangen;
- bereid zijn zich **onafhankelijk** op te stellen **ten opzichte van een werkgever of bestuursorganen waarin men zetelt**. Dit betekent dat de leden geacht worden geen belangen van individuele organisaties te vertegenwoordigen. Zij kunnen van geen enkele organisatie instructies ontvangen;

- de nodige **tijd** hiervoor ter beschikking stellen. Daarbij wordt uitgegaan van vier vergaderingen van een dagdeel per jaar voor de algemene raad, zes vergaderingen voor het vast bureau en acht vergaderingen voor de sectorraden per jaar. Indien nodig kunnen werkgroepen worden samengeroepen;
- actief zijn in een organisatie waarvan de hoofdactiviteit past binnen de bevoegdheden van de algemene raad of een sectorraad en relevant is voor het beleid van de Vlaamse Gemeenschap betreffende Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

Personen met de volgende mandaten, ambten, beroepen of lidmaatschappen komen niet in aanmerking als lid van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

- een mandaat in het Europees Parlement, de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat, het Vlaams Parlement en de Brusselse Hoofdstedelijke Raad;
- het ambt van minister, staatssecretaris en hun kabinetsleden;
- het ambt van personeelslid van een departement of agentschap van de Vlaamse overheid, dat in een hiërarchische verhouding staat tot de minister tot wiens bevoegdheid de betrokken strategische adviesraad behoort;
- het ambt van personeelslid van het Vlaams Parlement en de bij het Vlaams Parlement opgerichte diensten;
- het ambt van personeelslid van de strategische adviesraad;
- lidmaatschap van advies- en beoordelingscommissies binnen het beleidsdomein;
- personeelslid van steunpunten of instellingen met een vergelijkbare opdracht binnen het beleidsdomein;
- specifiek voor de onafhankelijke deskundigen in de sectorraad media: de uitoefening in hoofdberoep van om het even welke functie in een mediabedrijf of –instelling.

De onafhankelijke deskundigen worden gerekruteerd via een openbare oproep. De openbare oproep is op 19 december 2007 gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad en is op 8/9 december 2007 verschenen in de weekendedities van De Morgen en De Standaard en op 10 december 2007 in Metro.

Alle informatie over de procedure en de benoemingsvereisten was terug te vinden op de website van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media.

De informatie is ook ruim verspreid via diverse relevante kanalen.

De Vlaamse Jeugdraad ontving een schrijven met de vraag om vertegenwoordigers voor te dragen.

In de toekomst zal, indien nodig, ook gebruikt gemaakt worden van de databank, die werd aangemaakt in het kader van de campagne 'Iedereen kan zetelen!'. Deze databank, die vanaf mei 2008 door organisaties uit de cultuur-, jeugd- en sportsector online kan geconsulteerd worden, bestaat uit kandidaten die zich vrijwillig hebben opgegeven om een engagement op te nemen in de vele inspraakorganen binnen de brede culturele sector. Kandidaten kunnen zich eveneens online registreren, hun gegevens wijzigen of zich uitschrijven. Het gaat hier dus om een levende databank zowel vanuit de vraag- als de aanbodzijde.

De kandidaten die ingingen op de openbare oproep, werden door de Vlaamse Regering op basis van de motivatie en het curriculum vitae beoordeeld op hun onafhankelijkheid, deskundigheid en ervaring in één of meerdere van de taakgebieden van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media. Daarnaast houdt de Vlaamse Regering rekening met:

- het decreet van 13 juli 2007 houdende bevordering van een meer evenwichtige participatie van vrouwen en mannen in advies- en bestuursorganen van de Vlaamse overheid (B.S. 06.08.2007), waarin wordt bepaald dat ten hoogste twee derde van de leden van de Raad van hetzelfde geslacht mogen zijn;
- een evenwichtige verdeling over de ideologische en filosofische strekkingen;
- de bepalingen over diversiteit in visieteksten en actieplannen van de Vlaamse Regering;

- een redelijke verdeling van de vertegenwoordiging van bestuursniveaus, werksoorten en initiatiefnemers op het gebied van Cultuur, Jeugd, Sport en Media zodanig dat de raad een weerspiegeling vormt van de desbetreffende beleidsvelden, zonder per sector of subsector één specifieke vertegenwoordiging te hebben.

De kandidaat onafhankelijke deskundigen worden gescreend op:

- professionele deskundigheid (door het beroep dat men uitoefent);
- academische deskundigheid (door de opleiding);
- expliciete ervaringsdeskundigheid;
- deskundigheid op het gebied van economische, juridische, journalistieke of medische (voor het beleidsdomein Sport) aangelegenheden is een pluspunt.

Van de kandidaten wordt verwacht dat ze:

- blijk geven van een **generalistische invalshoek** en het geheel van het beleidsdomein kunnen overzien;
- beschikken over de nodige **kennis** van het beleidsdomein Cultuur, Jeugd, Sport en Media;
- ervaring hebben met de **conceptuele benadering** ervan;
- bereid zijn de functie van lid van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media uit te oefenen in **volledige onafhankelijkheid** van de Vlaamse overheid. Deze positionering kan het beste worden omschreven als constructieve loyauteit, vanuit afstandelijkheid en onbevooroordeeldheid. Tegelijk kunnen de leden van geen enkele overheid instructies ontvangen;
- bereid zijn zich onafhankelijk op te stellen ten opzichte van een werkgever of bestuursorganen waarin men zetelt. Dit betekent dat de leden geacht worden geen belangen van individuele organisaties te vertegenwoordigen. Zij kunnen van geen enkele organisatie instructies ontvangen;
- de nodige **tijd** hiervoor ter beschikking stellen. Daarbij wordt uitgegaan van vier vergaderingen van een dagdeel per jaar voor de algemene raad, zes vergaderingen voor het vast bureau en acht vergaderingen voor de sectorraden per jaar. Indien nodig kunnen werkgroepen worden samengeroepen.

Personen met de volgende mandaten, ambten, beroepen of lidmaatschappen komen niet in aanmerking als lid van de Raad voor Cultuur, Jeugd, Sport en Media:

- een mandaat in het Europees Parlement, de Kamer van Volksvertegenwoordigers, de Senaat, het Vlaams Parlement en de Brusselse Hoofdstedelijke Raad;
- het ambt van minister, staatssecretaris en hun kabinetsleden;
- het ambt van personeelslid van een departement of agentschap van de Vlaamse overheid, dat in een hiërarchische verhouding staat tot de minister tot wiens bevoegdheid de betrokken strategische adviesraad behoort;
- het ambt van personeelslid van het Vlaams Parlement en de bij het Vlaams Parlement opgerichte diensten;
- het ambt van personeelslid van de strategische adviesraad;
- lidmaatschap van advies- en beoordelingscommissies binnen het beleidsdomein;
- personeelslid van steunpunten of instellingen met een vergelijkbare opdracht binnen het beleidsdomein;
- specifiek voor de onafhankelijke deskundigen in de sectorraad media: de uitoefening in hoofdberoep van om het even welke functie in een mediabedrijf of –instelling.

De Vlaamse Regering kan een reservepool aanleggen van kandidaten onafhankelijke deskundigen die aan de voorwaarden voldoen.

De plaatsvervangers van de vertegenwoordigers van het middenveld werden aangeduid door de Vlaamse Regering op basis van het voorstel van de representatieve belangenorganisaties.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

BERT ANCIAUX
VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

Vraag nr. 171
van 27 juni 2008
van **RUDI DAEMS**

Klokkenluidersprotocol - Implementatie

Tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst werd op 4 juli 2005 een Protocol overeengekomen tot regeling van de bescherming van de klokkenluiders, dat op dezelfde datum in werking is getreden.

Dit Protocol is van toepassing op de Vlaamse overheidsdiensten, d.w.z. alle ambtenaren, stagiairs en contractuele personeelsleden van alle departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, alle Vlaams wetenschappelijke instellingen, alle Vlaamse openbare instellingen (VOI), alle interne of externe verzelfstandigde agentschappen en het secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden.

Het Ombudsdecreet bepaalt in artikel 17bis “De Vlaamse Regering neemt in haar regelingen betreffende de rechtspositie van het personeel bepalingen op ter implementatie van het protocol”.

Ondertussen is het protocol bijna drie jaar in werking getreden en de vraag naar een stand van zaken van deze implementatie is dus aan de orde.

1. Kan de minister een overzicht geven wat betreft de implementatie van het Protocol in de personeelsstatuten/rechtspositieregelingen van de entiteiten die onder de bevoegdheid vallen van de minister:
 - het eigen departement van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;
 - Vlaamse Wetenschappelijke instellingen;
 - Vlaamse openbare instellingen;
 - interne en externe verzelfstandigde agentschappen;
 - secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden?
2. Kan de minister een overzicht geven van alle entiteiten onder zijn/haar bevoegdheid, die de inhoud van het protocol nog niet hebben opgenomen in de rechtspositie van het personeel?
3. Bieden het Ombudsdecreet en het vermelde protocol de nodige klokkenluiders-bescherming aan personeelsleden, als de betrokken entiteit de inhoud van dit protocol nog niet opnam in de rechtspositie van het personeel?
4. Waarom of waardoor is er vertraging bij de implementatie van het protocol?

Neemt de regering initiatieven opdat het departement, de wetenschappelijke instellingen, de VOI's, de IVA's en alle andere entiteiten het protocol op het terrein uitvoeren?

5. Welke timing voorziet de minister voor de implementatie van artikel 17bis van het Ombudsdecreet in de entiteiten onder zijn/haar bevoegdheid?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 95, Van Mechelen nr. 181, Vandebroucke nr. 309, Anciaux nr. 171, Bourgeois nr. 142, Keulen nr. 206, Van Brempt nr. 234, Vanackere nr. 262, Crevits nr. 808, Ceysens nr. 101).

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT EN BRUSSEL

ANTWOORD

op vraag nr. 171 van 27 juni 2008

van **RUDI DAEMS**

Een gecoördineerd antwoord zal verstrekt worden door Vlaams minister Geert Bourgeois, minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

GEERT BOURGEOIS,
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN,
BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

VLAAMS PARLEMENT▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN****GEERT BOURGEOIS**

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 118

van 11 juni 2008

van **MARIJKE DILLEN***Resolutie steun Birmaanse bevolking - Initiatieven*

Het Vlaams Parlement heeft een resolutie goedgekeurd betreffende de steun voor de geweldloze strijd van de Birmaanse bevolking (Stuk 1324 (2007-2008) – Nr. 2).

Ik herneem in de hiernavolgende vragen een aantal doelstellingen uit de resolutie.

1. Welke initiatieven zijn er genomen om er bij de Birmaanse autoriteiten op aan te dringen onmiddellijk af te zien van de wrede onderdrukking van de geweldloze protesten en de universele mensenrechten te respecteren? Wat zijn de resultaten?
2. Welke initiatieven zijn er genomen om alle betrokken partijen uit te nodigen voor een fundamentele politieke dialoog en voor het vinden van een gezamenlijk kader van grondwet?
3. Welke initiatieven zijn er genomen om er bij de belangrijkste handelspartners van Myanmar op aan te dringen zo spoedig mogelijk hun invloed aan te wenden om te voorkomen dat het verzet van de bevolking tegen de onderdrukking wordt onderdrukt? Wat zijn de resultaten? Welk gevolg is er aan gegeven? Welke handelspartners werden er inmiddels gecontacteerd?
4. Welke initiatieven zijn er genomen om er bij de Verenigde Naties (VN) voor te pleiten om in het kader van de Algemene Vergadering van de VN dringend overleg te voeren met de ministers van Buitenlandse Zaken van China, India, Singapore en Japan om een Internationale Conferentie over Myanmar te organiseren? Wat zijn hier de gevolgen van dit initiatief?
5. Welke initiatieven zijn er genomen om de Europese Unie te verzoeken actief pogingen te steunen om de leden van de VN Veiligheidsraad ervan te overtuigen een bindende resolutie over Myanmar aan te nemen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 118 van 11 juni 2008

van **MARIJKE DILLEN**

Ter uitvoering van de resolutie van het Vlaamse Parlement van 3 oktober 2007 betreffende steun voor de geweldloze strijd van de Birmaanse bevolking (Stuk 1324 (2007-2008) – Nr. 2), heb ik volgende initiatieven genomen:

- Op 5 oktober 2007 heb ik een brief verzonden aan de ambassadeur van Birma te Brussel. Daarin werd de bezorgdheid van de Vlaamse Regering, de Vlaamse bevolking en van het Vlaamse Parlement uitgedrukt in verband met de negatieve gevolgen van het repressieve overheidsoptreden voor de Birmaanse burgerbevolking. Concreet werden de Birmaanse autoriteiten aangespoord de universele mensenrechten te respecteren en het repressieve overheidsoptreden te staken. Om een succesvolle transitie naar een democratische samenleving op te starten werden dezelfde autoriteiten bovendien gevraagd een fundamentele politieke dialoog met betrokkenheid van alle maatschappelijke krachten op te starten.
- Op 5 oktober 2007 heb ik een brief verzonden aan de secretaris-generaal van de Verenigde Naties. Daarin heb ik enerzijds mijn bezorgdheid uitgedrukt over de negatieve gevolgen van het repressieve, Birmaanse overheidsoptreden voor de lokale burgerbevolking. Er werd in dit verband expliciet verwezen naar de schending van de Universele Verklaring van de Rechten van de Mens door de lokale autoriteiten. Anderzijds heb ik de secretaris-generaal aangespoord een proces van nationale verzoening en democratisering op te starten om op die manier een duurzame, politieke oplossing voor het conflict te realiseren. Deze brief werd bezorgd via de federale permanente vertegenwoordiging bij de Verenigde Naties in New York.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 119
van 11 juni 2008
van **MARIJKE DILLEN**

VRT-websites - Breedbandgebruikers

De Vlaamse overheid moet ervoor zorgen dat zo veel mogelijk en uiteindelijk alle Vlaamse breedbandgebruikers een volwaardige toegang hebben tot de websites van de VRT zonder dat de gebruikers gedwongen worden daarvoor een andere provider te kiezen.

1. Welke initiatieven heeft de minister ter zake genomen sinds het begin van deze legislatuur?
2. Wat is de stand van zaken?
3. Wat is de kostprijs van de inmiddels genomen initiatieven?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 119 van 11 juni 2008

van **MARIJKE DILLEN**

De VRT laat mij weten geen weet te hebben van websites die niet beschikbaar zijn voor de gebruikers van bepaalde breedbandproviders.

Behalve dan deze uitzondering: videobeelden op de meeste VRT-websites zijn wel enkel te bekijken binnen België (en dus niet in het buitenland). Dat komt omdat er meestal uitzendbeperkingen worden opgelegd door de rechtheouders. Daardoor wordt video in bepaalde gevallen afgeschermd zodat enkel gebruikers binnen de landsgrenzen dat materiaal kunnen bekijken. Dat is bijvoorbeeld zo voor het (video-)aanbod van klara.be.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 120
van 17 juni 2008
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode

Op 24 maart 2006 keurde de Vlaamse Regering de doelstellingennota in het kader van de open coördinatiemethode in het Vlaamse gelijkekansenbeleid goed.

Die nota bundelde de voorstellen voor strategische en operationele doelstellingen die alle Vlaamse ministers op vlak van gelijke kansen in de periode 2005-2006 hadden ingediend. Tegelijk met de doelstellingennota werd de nieuwe Commissie Gelijke Kansen opgericht met vertegenwoordigers uit de dertien beleidsdomeinen. Die commissie zou in het najaar van 2007 de lopende actieplannen evalueren. Ook werd verwacht dat ze in een tweede ronde actieplannen zou kunnen indienen.

De open coördinatiemethode is een heel nieuwe methodiek, die bij haar aantreden door de minister van Gelijke Kansen werd ontwikkeld. Met die ingrijpende methode wil de minister beleidsinitiatieven met betrekking tot gelijke kansen bij andere Vlaamse ministers stimuleren. Dat heeft geleid tot een globale doelstellingennota en tot actieplannen. Een goed gelijkekansenbeleid lijkt inderdaad zowel een inclusief als een integraal beleid te moeten zijn.

Na de fase van de afspraken, de doelstellingen en de actieplannen lijkt het tijd om de eerste resultaten te meten. De open coördinatiemethode loopt inmiddels toch al meer dan twee jaar.

1. Wat waren de doelstellingen en de actieplannen van de minister voor de eerste ronde, en welke resultaten hebben zij opgeleverd?

Zijn er verslagfiches beschikbaar?

2. Welke nieuwe actieplannen heeft de minister in het kader van de tweede ronde?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 86, Van Mechelen nr. 172, Vandenbroucke nr. 291, Anciaux nr. 159, Bourgeois nr. 120, Keulen nr. 186, Van Brempt nr. 219, Vanackere nr. 244, Crevits nr. 757, Ceysens nr. 91).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 120 van 17 juni 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Minister Van Brempt zal een gecoördineerd antwoord op deze vraag geven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 121
van 17 juni 2008
van **CINDY FRANSSSEN**

Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode

Het Vlaamse gelijkekansenbeleid stelt zich tot doel achterstand(en) te voorkomen of te compenseren. Het richt zich daarbij in het bijzonder op het bestrijden van achterstellings- en uitsluitingsmechanismen die veroorzaakt worden door gender, seksuele oriëntatie en ontoegankelijkheid. Het wil deze zichtbaar en bespreekbaar maken, ze bestrijden en de totstandkoming van nieuwe dergelijke mechanismen voorkomen.

De Vlaamse overheid past in het Vlaamse gelijkekansenbeleid de open coördinatiemethode toe. De diverse actieplannen worden om de twee jaar vastgelegd. Tegen 1 december 2007 moesten de nieuwe actieplannen (met de looptijd van 1 januari 2008 tot en met 31 december 2009) opgemaakt zijn.

1. Kan de minister een overzicht geven van de nieuwe actieplannen – die tegen december 2007 opgemaakt moesten zijn – die betrekking hebben op zijn/haar beleidsdomein?
2. Hoeveel middelen voorziet de minister hiervoor (per actieplan)?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 87, Van Mechelen nr. 173, Vandenbroucke nr. 292, Anciaux nr. 160, Bourgeois nr. 121, Keulen nr. 187, Van Brempt nr. 220, Vanackere nr. 245, Crevits nr. 758 en Ceysens nr. 92).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 121 van 17 juni 2008

van **CINDY FRANSEN**

Minister Van Brempt zal een gecoördineerd antwoord geven op deze vraag.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****GEERT BOURGEOIS**

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 122

van 20 juni 2008

van **SABINE POLEYN***Economische Partnerschapsakkoorden - Mozambique en Malawi*

Op 31 december 2007 liep de formele einddatum af van de onderhandelingen tussen de Europese Unie en de ACP-landen (African, Caribbean and Pacific States) voor “Economische Partnerschapsakkoorden” (EPA’s). Slechts één ACP-regio, de Caraïben, heeft deze einddatum gehaald; 20 landen initieerden een akkoord over de liberalisering van de goederenhandel met de EU en 41 landen bereikten geen enkele overeenkomst. 2008 is een cruciaal jaar voor de verdere onderhandelingen tot volwaardige EPA’s en voor de ondertekening en ratificering van de akkoorden.

Ngo’s verspreid over heel Europa en middenveldorganisaties in ACP-landen uiten hun bezorgdheid dat zulke snelle liberalisering een negatieve invloed kan hebben op de fragiele ACP-economieën, en dat vooral de armste bevolkingsgroepen, meestal kleine boeren en boerinnen, hier de dupe van gaan zijn. De vrijwaringsmaatregelen in de interimakkoorden zouden er niet in slagen een adequate bescherming te bieden voor de landbouw en andere gevoelige sectoren. Geen inkomsten meer uit invoerheffingen betekent bovendien ook minder overheidsinkomsten, wat gevolgen kan hebben voor de onderwijs- en gezondheidssector.

Wat de betrokken partnerlanden van de Vlaamse ontwikkelingssamenwerking betreft, behoort Mozambique tot de SADC (Southern African Development Community) EPA-regio. Samen met Botswana, Namibië, Lesotho en Swaziland werd op 23 november 2007 een interim-akkoord afgesloten. Dit betekent dat voor Mozambique, dat tot de groep van de minst ontwikkelde landen behoort, een liberalisering zal plaatsvinden van 80,5 %. Nu is slechts 12 % van de invoer in Mozambique geliberaliseerd.

Malawi behoort dan tot de ESA (Eastern and Southern African) EPA-regio. De landen van de East African Community (EAC) besloten in november 2007 een aparte EPA-regio te vormen en een interim-akkoord af te sluiten. Een aantal landen, waaronder Malawi, tekenden nog geen enkel akkoord. Malawi exporteert sinds 1 januari onder het EBA-initiatief (Everything but Arms) naar de Europese Unie, en heeft geen baat bij een EPA. Er wordt verwacht dat Malawi zich wel bij dit interim-akkoord zal aansluiten, hoewel middenveldorganisaties er de regering oproepen om het akkoord niet te ondertekenen.

Zuid-Afrika zal geen EPA ondertekenen. Het heeft er niets bij te winnen en zal verder naar de EU exporteren onder het TDCA-akkoord (Trade, Development and Cooperation Agreement). De weigering van Zuid-Afrika om een EPA te tekenen, is controversieel, want het kan implicaties hebben voor de regio, aangezien Zuid-Afrika een douane-unie vormt met Botswana, Namibia, Lesotho en Swaziland

1. Wat is de stand van zaken van de EPA-onderhandelingen voor Mozambique en Malawi?

2. Heeft de minister een zicht op de concrete gevolgen van deze EPA's voor onze partnerlanden? Is dit tijdschema voor hen niet te snel? Vreest men gevolgen voor de lokale economie of de onderwijs- en gezondheidssector?
3. Komen de versnippering aan akkoorden binnen één regio en de andere houding van Zuid-Afrika de regionale integratie wel ten goede?
4. Heeft de minister hierover contact gehad met de betrokken landen?
5. Welke mogelijkheden ziet de minister om een rol te spelen in de beperking van de mogelijk negatieve gevolgen voor de ontwikkeling van onze partnerlanden? Is er een overleg hierover met andere donoren binnen de Europese Unie?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 122 van 20 juni 2008

van **SABINE POLEYN**

1. In de schoot van de SADC-groep zet Mozambique de onderhandelingen voort over de thema's die voorlopig niet in de EPA met SADC werden opgenomen: diensten, handelsgerelateerde thema's en dies meer. Wat het dienstenluik betreft, werd reeds afgesproken dat Botswana, Lesotho, Mozambique en Swaziland voorlopig beperkte verbintenissen zouden opnemen. In juli 2008 bevestigden de EU en de SADC-landen hun voornemen om tegen eind december 2008 tot een volwaardige EPA te komen.

Malawi heeft ervoor geopteerd om geen interimovereenkomst te paraferen. Als Minst Ontwikkeld Land valt Malawi onder het EBA-regime, dat in een tarief- en quotavrije toegang tot de Europese markt voorziet. Vanaf 2009 zal het onder dit regime ook voor suiker van een tarief- en quotavrije toegang tot de Europese markt kunnen genieten. Niet onbelangrijk, aangezien Malawi, net zoals Mozambique, een efficiënte suikerproducent is.

2. De Mozambikaanse beslissing om de invoerheffingen op Europese importproducten snel te reduceren sluit aan bij het eerdere voornemen van de regering om een grotere economische openheid te verwezenlijken via een hervorming van de externe invoerheffingen. In januari 2006 werd de maximale invoerheffing op import vanuit de SADC-landen van 25% op 20% terug gebracht. De Mozambikaanse regering heeft aan het parlement voorgesteld om deze maatregel uit te breiden naar alle handelspartners. Studies van de Wereldbank tonen namelijk aan dat de voordelen voor ontwikkelingslanden van een unilaterale handelsliberalisering die van een bilaterale of regionale handelsliberalisering overstijgen.

De hervorming maakt deel uit van een breder pakket, zoals vastgelegd in het tweede Mozambikaanse armoedebestrijdingsplan PARPA II (Plano de Acção para Redução da Pobrera Absoluta II, 2006-09). Met dit plan neemt Mozambique zich voor om het voorkomen van absolute armoede te verlagen van 54% tot 45% via een coherent programma van structurele hervormingen, gaande van de overheidswerking en goed bestuur, over het fiscale beleid tot de verbetering van het investerings- en zakenklimaat. Door samenwerking en met financiële hulppakketten binnen de EPA neemt de Europese Unie zich voor om de Mozambikaanse plannen te ondersteunen.

Malawi staat niet onder druk. Zijn situatie wijzigt niet. Je kunt je echter afvragen of een status-quoscenario het beste is voor het land. Malawi is immers uitgesloten van de regionale economische integratieprocessen in de omringende EPA-regio's. Via het EBA-regime kan Malawi zijn economische afhankelijkheid t.a.v. de EU niet doorbreken. EBA is namelijk een unilaterale maatregel van de EU, waarover de ACS geen zeggenschap heeft en die telkens opnieuw moet worden vernieuwd. Bovendien draagt deze maatregel niet bij tot het bevorderen van de Zuid-Zuidhandel. De veelsoortige handelsbarrières tussen Malawi en zijn buurlanden blijven immers overeind. Zolang die niet worden aangepakt, zal het minder kosten om goederen naar de EU uit te voeren dan naar de omliggende landen. Momenteel maakt de handel die ACS-landen binnen hun eigen regio voeren gemiddeld niet meer dan 10% uit.

3. Het is onmiskenbaar zo dat de EPA-onderhandelingen de Afrikaanse landen dwingen om te kiezen voor lidmaatschap van de ene of de andere organisatie. Op zich drong een dergelijke

keuze zich al langer op. Zowel NEPAD (New Partnership for Africa's Development) als de Afrikaanse Unie wijzen al jaren op de noodzaak van een rationalisering van de regionale integratieprocessen in Afrika. Deze worden gekenmerkt door het fenomeen van meervoudig lidmaatschap. Zowel praktisch als juridisch is een meervoudig lidmaatschap van regionale organisaties die douane-unies voorstellen niet mogelijk.

Het staat de ACS-landen echter geheel vrij te kiezen voor deze of gene regionale organisatie en een regionale onderhandelingsagenda overeen te komen. Het probleem is echter dat de verschillende landen binnen een regionale groep het hierover vaak niet eens raken. De versnippering binnen een regio is het gevolg van dit gebrek aan consensus. De akkoorden die met individuele landen werden gearafeerd, dienen echter niet te worden opgevat als obstakels voor regionale integratie. Het verdere onderhandelingsproces staat open voor regionale partners die zich hierbij willen aansluiten.

Binnen de SADC-groep hoopt de EU Zuid-Afrika alsnog in de EPA te betrekken en om tot een uniform handelsregime te komen voor de hele SADC-groep. De Europese Unie onderhandelt met de SACU over één, uniform marktaanbod, dat ook voor Zuid-Afrika zou gelden. De EU heeft de nodige flexibiliteit en het nodige pragmatisme aan de dag gelegd door in te stemmen met een afzonderlijke bespreking van onderwerpen waarrond Angola, Namibië en Zuid-Afrika bezwaren hebben aangetekend.

4. Op 16 juni 2008 ontving ik de ambassadeurs van zeven landen in zuidelijk Afrika voor een voorstelling van de Vlaamse steun aan internationale organisaties voor regionale en subregionale initiatieven. De ambassadeurs van Malawi en Mozambique waren op dit evenement vertegenwoordigd. In de marge van deze vergadering vond een korte gedachtewisseling plaats over de EPA-onderhandelingen. Het viel me op dat er binnen de SADC-groep hierover geen eenstemmigheid is.
5. De beleidscoördinatie met de andere Europese donoren verloopt voornamelijk via de verschillende raads werkgroepen die de EPA-onderhandelingen en de Europese steun aan initiatieven ter bevordering van regionale integratie in de ACS opvolgen: het Comité 133, de werkgroep ACP en de werkgroep Ontwikkelingssamenwerking. Mijn diensten nemen deel aan deze besprekingen. Hierdoor kan ik me er van verzekeren dat er een band wordt gelegd tussen het Europese kader en de Vlaamse ondersteuningsprogramma's. Teneinde bedrijven en landbouwers de kans te geven om de opportuniteiten te benutten die de SADC-EPA zal creëren, heb ik dan ook voorgesteld om via het International Trade Centre hulp te bieden aan bedrijven ter verbetering van hun productie-, distributie- en logistieke ketens.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****GEERT BOURGEOIS**

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 123
van 20 juni 2008
van **SABINE POLEYN**

Ontwikkelingsbeleid - Voedselproductie

Van 3 tot 5 juni kwamen in Rome staats- en regeringsleiders bijeen om zich te buigen over de wereldwijde voedselcrisis. Hoewel de slottekst vaag bleef over concrete engagementen, was er wel een brede consensus over het feit dat de laatste jaren wereldwijd onvoldoende geïnvesteerd werd in landbouw. Naast het eigen landbouwbeleid kan ook ons ontwikkelingsbeleid een rol spelen voor de landbouw in landen in het Zuiden.

Federaal minister Charles Michel kondigde na de top aan 18 miljoen euro noodhulp te schenken aan het Zuiden om de ergste gevolgen van de voedselcrisis mee te helpen ondervangen. Ngo's en landbouworganisaties verwachten echter meer en hopen op een duurzaam landbouwbeleid in Noorden en Zuiden waarin meer geïnvesteerd wordt. In de Verklaring van Parijs, die de meeste Europese landen ondertekend hebben, en waar ook het Vlaamse ontwikkelingsbeleid zich op baseert, engageert ieder land zich om de inspanningen op het vlak van ontwikkelingsbeleid zo goed mogelijk te bundelen. De voedselcrisis in de wereld is bij uitstek een fundamentele crisis die gebundelde en coherente maatregelen vraagt, over politieke niveaus en beleidsdomeinen heen.

1. Was de minister betrokken bij het standpunt van de federale minister van Ontwikkelingssamenwerking op de voedseltop?
2. Welke initiatieven neemt de minister om in het eigen ontwikkelingsbeleid desgevallend meer aandacht te schenken aan landbouw?
3. Acht de minister het opportuun om binnen België en binnen de Europese Unie een donoroverleg op te starten over een betere afstemming wat betreft:
 - de steun aan ontwikkelingslanden om hun landbouwbeleid te versterken;
 - de uitzonderlijke plaats van voedselproducenten in de wereldhandel (zie Doharonde)?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 123 van 20 juni 2008

van **SABINE POLEYN**

1. Ik heb de voorbereidingen van de voedseltop die gehouden werd in Rome van 3 tot 5 juni van nabij gevolgd. Mijn departement was actief betrokken bij de voorbereiding van het Belgisch standpunt. Vertegenwoordigers van het Departement internationaal Vlaanderen waren aanwezig tijdens de voorbereidende vergaderingen van 13 mei en het overleg tussen federaal minister Charles Michel en de niet-statelijke actoren op 28 mei. Binnen de Vlaamse overheid vond een horizontaal overleg plaats, waaraan vertegenwoordigers van de inhoudelijk betrokken departementen deelnamen. Een vertegenwoordiger van het Departement internationaal Vlaanderen maakte ten slotte deel uit van de Belgische delegatie die de voedseltop bijwoonde, en bracht hierover verslag uit.
2. De Vlaamse ontwikkelingssamenwerking ondersteunt zowel in Zuid-Afrika als in Malawi programma's inzake voedselzekerheid. In het kader van de strategienota 2004-2009 ontvangen de provincies Limpopo en KwaZulu-Natal elk financiële steun voor een bedrag van 7,5 miljoen € voor provinciale initiatieven die de voedselzekerheid bevorderen. Beide programma's zijn ingebed in de werking van het provinciale Landbouwdepartement. Ook in Malawi heb ik financiële steun toegezegd aan een programma met betrekking tot voedselzekerheid dat uitgevoerd wordt in samenwerking met de FAO en het ministerie van Landbouw voor een bedrag van 4,1 miljoen €. Met de Malawische overheid werd ook overeengekomen dat landbouw en voedselzekerheid één van de twee sectoren wordt voor de samenwerking tijdens de volgende jaren.

Op 9 mei heb ik de Vlaamse Regering voorgesteld een extra miljoen euro vrij te maken voor het Wereldvoedselprogramma (WFP). Op 18 juli jl. heeft de Vlaamse Regering op mijn voorstel een subsidie toegekend van 1 miljoen euro aan het International Trade Centre (ITC) voor de uitvoering van een programma gericht op de versterking van de lokale markten voor verse groenten en fruit in acht landen van de Zuidelijk Afrikaanse Ontwikkelingsgemeenschap (SADC). Het ITC is een dochter van de Wereldhandelsorganisatie (WTO) en de UNCTAD (United Nations Conference on Trade and Development), die actief is op het vlak van handelsbevordering, opbouw van productiecapaciteit en de institutionele versterking van de private sector.
3. Het lijkt me aangewezen om conform de principes van de Verklaring van Parijs gecoördineerd op te treden om het landbouwbeleid in ontwikkelingslanden te versterken. Dit thema zal trouwens uitgebreid aan bod komen tijdens het High Level Forum dat van 2 tot 4 september plaats neemt in Accra, Ghana. Op deze top wordt een tussentijdse stand opgemaakt betreffende de uitvoering van de principes van de Verklaring van Parijs en prioriteiten voor de komende jaren naar voren geschoven.

Afzonderlijk overleg over de plaats van voedselproducerende ontwikkelingslanden lijkt me minder voor de hand liggend. De lopende ronde van multilaterale vrijhandelsonderhandelingen heet niet voor niets de Doha-Ontwikkelingsagenda. De belangen van ontwikkelingslanden staan daarin centraal. Het landbouwluik is de motor van de onderhandelingen, aangezien ontwikkelingslanden hierin veelal een comparatief voordeel hebben. Ik kan verzekeren dat de belangen van competitieve landbouwproducenten hierin zeer goed behartigd worden door

belangencoalities van WTO-leden zoals de Cairns-groep en de G20. Het landbouwakkoord dat in juli in aanmaak was, was dan ook voordelig voor deze landen.

Kwesties betreffende handel in landbouwproducten en de versterking van productiecapaciteiten worden regelmatig aangehaald binnen bestaand Belgisch en Europees overleg in het kader van de Europese en bilaterale programma's voor ontwikkelingssamenwerking en de bilaterale en regionale samenwerkingsakkoorden. Voor wat de ACS-landen betreft, worden deze thema's besproken in het Comité 133, en de Raadswerkgroepen ACS en Ontwikkelingssamenwerking. Vertegenwoordigers van mijn departement volgen deze besprekingen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 124
van 24 juni 2008
van **SABINE POLEYN**

Samenwerking met Noord-Frankrijk - Knelpunten

Na de overhandiging van het eindverslag van de Frans-Belgische parlementaire werkgroep op 19 maart 2007 stelde de Vlaamse coördinator, de West-Vlaamse gouverneur Paul Breyne, de aangehaalde problemen en oplossingen voor aan de minister.

Hier is niet onmiddellijk concreet gevolg aan gegeven, maar in de denkgroep hierover startte gouverneur Breyne naar aanleiding van dat eindverslag wel een reflectie op over de belangrijkste knelpunten in de Vlaamse grensstreek die niet onmiddellijk zijn opgepikt in een al bestaand overlegforum. In een eerste fase werden er drie gedefinieerd:

- de uitstraling – of het gebrek daaraan – van het Vlaamse hoger onderwijs in Noord-Frankrijk;
- de instroom van Franse zorgbehoevenden in West-Vlaamse rust- en ziekenhuizen;
- aanslepende milieuproblemen.

1. Zijn deze drie aandachtspunten de minister bekend?
2. Worden er ter zake vanuit de Vlaamse Regering initiatieven voorbereid?
3. Zijn er ook andere aanbevelingen uit het eindverslag waarrond de Vlaamse Regering initiatieven zal ontwikkelen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 124 van 24 juni 2008

van **SABINE POLEYN**

1. Ja. Op basis van het eindverslag van de parlementaire werkgroep selecteerde de gouverneur van de provincie West-Vlaanderen, als coördinator van de Vlaamse Regering voor de grensoverschrijdende en interregionale samenwerking met Noord-Frankrijk, de drie aangehaalde problematieken als prioritair voor verdere behandeling. Hij bracht elk van deze thema's bovendien schriftelijk onder de aandacht van de bevoegde Vlaamse ministers, met kopie aan mijzelf gericht.
2. Ik wens in dit verband te verwijzen naar de strategienota Frankrijk, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 15 februari 2008 en inmiddels gepubliceerd. Deze nota werd bezorgd aan het Vlaams Parlement. In deze strategienota bekleedt de samenwerking met Noord-Frankrijk een prominente plaats – de strategienota Noord-Frankrijk uit 2006 werd in de nieuwe nota geïntegreerd en geactualiseerd – en is zelfs één van de vier strategische doelstellingen aan deze samenwerking gewijd. De thema's leefmilieu en gezondheidszorg vormen onderdelen van aparte operationele doelstellingen, waarvoor diverse acties opgesomd zijn die aansluiten bij de problematieken die u citeerde. Onderwijs, en meer bepaald het stimuleren van internationale onderzoekssamenwerking en mobiliteit door de oprichting van internationale doctoraatsscholen, komt aan bod in een bredere operationele doelstelling.

Persoonlijk maak ik deel uit van de Algemene Vergadering die de strategische lijn bepaalt van de Eurometropool; gouverneur Breyne is lid van het andere politieke orgaan, het Bureau, dat een meer operationele taakomschrijving heeft. In het kader van de Eurometropool zullen wij samen met de 14 bestuurlijke partners beslissen welke thema's prioritair zijn en een snelle aanpak vereisen, en voor welke problematieken een strategie op langere termijn moet bepaald worden. Het is de bedoeling om grensoverschrijdende thema's, waarvoor voordien nog geen geïntegreerd overlegorgaan bestond, op te nemen in het eerste werkprogramma van de Eurometropool Lille-Kortrijk-Rijsel, dat in voorbereiding is. De milieuproblematiek staat alleszins hoog op de agenda voor spoedige behandeling.

3. Vele van de voorstellen van de werkgroep, onder meer op het gebied van ruimtelijke planning, transport en mobiliteit, leefmilieu, gezondheidszorg en onderwijs werden opgenomen in de Strategienota Frankrijk en zullen ook in het eerste werkprogramma van de Eurometropool een plaats vinden. Thematische commissies zullen worden opgericht binnen de Eurometropool voor verder overleg en concrete tenuitvoerlegging van de geplande initiatieven. Los van het kader van de Eurometropool werd van Vlaamse zijde, in samenwerking met de Franse en in sommige gevallen ook met de Waalse partners, al werk gemaakt van onder meer de wederzijdse uitwisseling van planningsdocumenten, de uitgave van een grensoverschrijdende gids van de gezondheidszorg, acties op het gebied van grensoverschrijdende werkgelegenheid en beroepsopleiding, bevordering van het onderwijs van het Nederlands in Noord-Frankrijk, enzovoort. Een inventaris van dergelijke activiteiten is opgenomen in de strategienota Frankrijk, waarbij telkens specifiek is aangegeven welke initiatieven betrekking hebben op de samenwerking met de regio Nord-Pas de Calais.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 125
van 24 juni 2008
van **SABINE POLEYN**

Samenwerking met Noord-Frankrijk - Toerisme

Op 24 maart 2006 keurde de Vlaamse Regering de strategienota ten aanzien van Noord-Frankrijk goed. Voor toerisme werd het engagement opgenomen om een permanente gemeenschappelijke commissie op te richten met de belangrijkste partners aan weerszijden van de grens, met het oog op de vastlegging van de grote thema's.

1. Wat is de stand van zaken van deze commissie?
2. Wie is lid van deze permanente commissie?
3. Welke initiatieven heeft deze commissie nog gepland?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 125 van 24 juni 2008

van **SABINE POLEYN**

De permanente gemeenschappelijke commissie voor toerisme waarvan sprake in de Strategienota Noord-Frankrijk van 24 maart 2006 werd tot op heden niet opgericht. De krachtlijnen voor de samenwerking tussen Vlaanderen en Noord-Frankrijk werden inmiddels geactualiseerd en opgenomen in de Strategienota Frankrijk die door de Vlaamse regering werd goedgekeurd op 15 februari 2008. Een bilaterale samenwerking tussen Vlaanderen en Noord-Frankrijk op het vlak van toerisme wordt daarin niet genoemd als een prioriteit.

In tussentijd heeft de Vlaamse Regering mee geïnvesteerd in de oprichting van de Eurometropool Lille-Kortrijk-Tournai. Die bevindt zich, na de officiële oprichting op 28 januari en de rustperiode rond de Franse lokale verkiezingen, momenteel nog in een opstartfase. Thans wint de idee veld om de samenwerking met Noord-Frankrijk op het vlak van toerisme eerder binnen dat nieuwe grensoverschrijdende kader gestalte te geven. In een aantal werkdocumenten voor het Bureau van de Eurometropool Lille-Kortrijk-Tournai wordt dit idee verder verkend.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 126
van 24 juni 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Toeristische borden - Vernieuwing

Het valt op dat de bruine toeristische borden die langs de Vlaamse autosnelwegen staan om een toeristische regio aan te kondigen, er vaak afgebleekt en versleten uitzien.

Kan de minister medelen of er plannen bestaan om borden die niet erg aantrekkelijk meer ogen, te vervangen?

Wanneer wordt die vervanging in voorkomend geval doorgevoerd?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 126 van 24 juni 2008

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De toeristische (bruine) borden langs de autosnelwegen in Vlaanderen zullen zowel voor de steden als voor de regio's in de loop van 2009 worden vernieuwd. Toerisme Vlaanderen en de afdeling Verkeerskunde van het verzelfstandigde Agentschap Infrastructuur hebben hierover al verschillende malen overleg gehad en zullen dit project samen realiseren. De afdeling Verkeerskunde levert kennis met betrekking tot de verkeerstechnische aspecten. Toerisme Vlaanderen richt zich op de inhoudelijke aspecten (bijvoorbeeld: welk thema komt waar aan bod?) en de coördinatie van de afspraken met de toeristische sector. De nieuwe borden willen de actuele toeristische beleving van stad of regio wervend illustreren en kaderen in de algemene versterking van het toeristische onthaal in Vlaanderen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 127
van 25 juni 2008
van **STERN DEMEULENAERE**

Hotelsector - Classificatie en capaciteit

In het kader van de Interparlementaire Beneluxraad werd onlangs aangegeven welke de voornaamste knelpunten zouden worden bij de eventuele kandidaatstelling voor de organisatie van het WK Voetbal 2018. Die waren: veiligheid, mobiliteit, medische veiligheid en als laatste ook toerisme.

Uit de toelichting m.b.t. dit laatste bleek dat niet alleen de hotelclassificatie die in Nederland en België (daarmee bedoel ik dan Vlaanderen, Brussel en Wallonië) gehanteerd wordt heel uiteenlopend is en helemaal niet op elkaar afgestemd is, wat onvermijdelijk voor problemen zal zorgen, maar vooral dat Vlaanderen helemaal geen invulling zal kunnen geven aan het luik hotels en logies. Niet alleen wordt vastgesteld dat wij niet beschikken over voldoende hooggeclassificeerde hotels, maar meer nog dat wij in de totaliteit onvoldoende aanbod zullen hebben om aan de vraag te kunnen voldoen. Dringende oplossingen lijken dan ook aangewezen wil men deze economische opportuniteit niet mislopen.

1. Hoever staat het met de herziening van het classificatiesysteem?
2. Werd er nagegaan in hoeverre dit afwijkt van onze noorder- en zuiderburen?

Zo ja, dan kreeg ik graag een overzicht met een vergelijking.

Zo neen, acht de minister het niet nuttig hiervoor een vergelijkende studie te laten opmaken, opdat we als gewest uiteindelijk niet het kind van de rekening zouden worden?

3. Welke maatregelen zullen er genomen worden om te voorzien in de nodige logies op langere termijn?
4. Hoe zal de minister erop toezien dat de meldingsplicht voor gastenkamers op de kortst mogelijke termijn kan worden ingevuld?

Hoe zal omgegaan worden met eventuele tijdelijke uitbreidingen van de gastenkamers van twee naar drie gedurende deze periode?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 127 van 25 juni 2008

van **STERN DEMEULENAERE**

1. De voorzitter van het Technisch Comité van de Logiesverstreckende Bedrijven heeft mij midden juli jl. een voorstel van vernieuwde hotel-classificatienormen bezorgd. Dit voorstel is de voorbije maanden door de hotelsector zelf in intens overleg in de schoot van het Technisch Comité van de Logiesverstreckende Bedrijven uitgewerkt.

Het mij bezorgde voorstel van hotel-classificatienormen zal dit najaar uiteraard ter tafel komen bij de verdere voorbereiding en bespreking van de specifieke hotel-exploitatienormen in het kader van de uitwerking van de uitvoeringsbesluiten van het Logiesdecreet dat het Vlaams Parlement op 2 juli jl heeft goedgekeurd.

2. Nederland past sinds december 2003 een nieuw hotel-classificatiesysteem toe: een puntensysteem met per classificatie een aantal verplichte basiscriteria en optionele normen. Het Waalse Gewest actualiseerde zijn hotel-classificatienormen in december 2004: hier gaat het om een kwantitatief systeem.

Volgens de informatie waarover ik beschik, is het mij door het Technisch Comité bezorgde voorstel in grote lijnen geënt op het Nederlandse model; echter rekening houdende met de eigenheid van de Vlaamse hotelsector.

Wanneer we het vergunde hotellogies in Vlaanderen grafisch uitzetten volgens de beschikbare sterrenclassificatie, dan toont zich een bijna perfecte Gausscurve. De 3- en 4-sterren hotels zijn kwantitatief dominant. Vlaanderen telt inderdaad nauwelijks 5-sterren hotels. Hier spelen voornamelijk twee factoren: 1. het hotelaanbod in Vlaanderen is natuurlijk afgestemd op de toeristische markt en met name op de nationale en internationale vraag; 2. de actuele Vlaamse classificatie blijft, ook bij een schaars aanbod van 5-sterren hotels, bijzonder consequent toegepast worden. Een Vlaams 5-sterren hotel waarborgt dan ook zonder betwisting alle internationaal geldende 5-sterrennormen.

Uiteraard zal de nieuw vast te leggen classificatie rekening houden met de normen die gelden in buurlanden en –regio's. In een door het departement internationaal Vlaanderen geformuleerd benchmark-rapport betreffende de toeristische logiesvergunningen (Ierland, Slowakije, Denemarken, Catalonië en Nederland) komt duidelijk naar voren dat de bestudeerde landen/regio's meer en meer afstappen van een comfortclassificatie die uitgaat van het puur optellen van voorzieningen. In de meeste van de onderzochte landen is men geëvolueerd (of wenst men op korte termijn te evolueren) naar een kwalitatieve, marktgerichte normering: een puntensysteem waarbij men per categorie enerzijds moet voldoen aan verplichte basisnormen en anderzijds een vast aantal punten moet scoren aan facultatieve keuzenormen.

3. Ik tracht met het recent goedgekeurde Logiesdecreet de kwaliteit van het Vlaamse toeristische logiesproduct te garanderen en duidelijkheid te scheppen over het diverse logiesaanbod. Ik wil met het Logiesdecreet de toerist in Vlaanderen een breed verankerd kwaliteitsproduct aanbieden, maar tegelijk ook de toeristische ondernemer extra kansen geven.

4. Het departement internationaal Vlaanderen werkt, in samenspraak met de sector, volop aan de uitvoeringsbepalingen van het Logiesdecreet. Zodra deze uitvoeringbepalingen goedgekeurd zijn, kan het Logiesdecreet in werking treden.

Het Logiesdecreet bevat geen uitzonderingsbepaling voor dergelijke tijdelijke uitbreidingen van gastenkamers. Een exploitatie van meer dan twee gastenkamers of voor meer dan 8 personen is volgens het Logiesdecreet vergunningplichtig.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**GEERT BOURGEOIS**

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 128

van 25 juni 2008

van **MARGRIET HERMANS***Tv-omroepen - Ondertiteling voor slechthorenden*

De ondertiteling van Nederlandstalige televisieprogramma's geeft voor mensen met een auditieve alsook voor mensen met een lichte mentale handicap een goede extra ondersteuning naar de toegankelijkheid van de audiovisuele wereld.

In zijn Beleidsnota Media (2004 – 2009) vermeldde de minister: "We maken werk van verplichte ondertiteling van tv-programma's in eerste instantie, via de beheersovereenkomst, bij de publieke zenders. Hierbij wordt de prioriteit gegeven aan nieuws- en duidingsprogramma's."

In de beheersovereenkomst met de VRT voor de periode 2007 – 2011 staat ingeschreven dat het ondertitelingsaanbod van de televisieprogramma's geleidelijk dient te worden uitgebreid tot 95 % in 2010.

Uit het jaarverslag van de VRT konden we vernemen dat er reeds veel inspanningen geleverd werden ten voordele van de slechthorenden en slechtzienden. Vanaf september 2007 ondertitelde de VRT alle televisiejournals. Verschillende live-uitzendingen (bijvoorbeeld van sportwedstrijden) werden ook live ondertiteld door middel van spraakherkenningstechnologie. In december 2007 waren reeds 62 % van de Eén- en Canvas/Ketnet-programma's ondertiteld, inclusief de nachtlus; exclusief de nachtlus was dat 67 %. Door de multikanaalregie bij Eén werd het mogelijk om ook in de nachtlus T888-ondertitels uit te zenden.

Met gedeeltelijke financiering vanwege de Vlaamse overheid voorziet de privé-omroep VMMA (Vlaamse Media Maatschappij), na een akkoord met de minister, in ondertiteling van het hoofdjournaal op de zender VTM. Ook worden Familie, Aspe, Lili & Marleen en De Grote Volksquiz ondertiteld.

1. Kan de minister de verschillende zenders meedelen die betrokken zijn bij het ondertitelingsproject?
2. Welk budget heeft de Vlaamse overheid gespendeerd, per omroep, aan subsidiëring voor de ondertiteling van Nederlandstalige televisieprogramma's?
3. Welke concrete nieuws- en duidingsprogramma's, per omroep, worden momenteel ondertiteld?
4. Welke concrete Nederlandstalige televisieprogramma's zullen binnen de verschillende omroepen tijdens de periode 2008-2011 nog ondertiteld worden?
5. Is in het budget voor de ondertiteling van Nederlandstalige televisieprogramma's ook de audiobeschrijving inbegrepen?

Zo neen, kan de minister weergeven welk budget de Vlaamse overheid heeft gespendeerd, per omroep, aan subsidiëring van de audiobeschrijving bij Nederlandstalige televisieprogramma's?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 128 van 25 juni 2008

van **MARGRIET HERMANS**

1. Voor VTM en de Vlaamse regionale omroepen zijn er specifieke subsidies toegekend voor het ondertitelen van nieuwsprogramma's ten behoeve van doven en slechthorenden. Voor de VRT worden hiervoor echter geen afzonderlijke middelen toegekend, gezien dit deel uitmaakt van de beheersovereenkomst.
2. In de begroting werden onder het programma HH Media (voorheen programma 72.3 Mediabeleid en Media-innovatie) 2 specifieke subsidies ingeschreven in het kader van het ondertitelen van programma's m.n.
 - onder basisallocatie 3304B 'subsidies voor de ondersteuning van regionale televisie-initiatieven' (zie hieronder punt (a)) waarvan een deel gereserveerd wordt voor ondertiteling van nieuwsuitzendingen en
 - onder basisallocatie 3305B 'ondertiteling nieuws private landelijke zenders' (zie hieronder punt (b)).

(a) Zowel voor 2006 en 2007 werd telkens een subsidie van 50.000 euro per regionale televisieomroep vooropgesteld voor gespecialiseerde medewerkers voor de ondertiteling van televisieprogramma's ten behoeve van doven en slechthorenden. Omdat RTV twee regio's bedient, werd aan RTV een subsidie van 75.000 euro toegekend.

Dit maakt dat er aan de regionale omroepen sinds 2006 een totaalsubsidie van 525.000 euro op jaarbasis wordt uitgekeerd voor gespecialiseerde medewerkers voor de ondertiteling van televisieprogramma's ten behoeve van doven en slechthorenden. De nodige stappen worden nu ondernomen om ook voor 2008 en 2009 deze steun te handhaven.

Daar bovenop werd in 2006 eveneens een éénmalige investeringssubsidie van 50.000 euro aan iedere regionale televisieomroep toegekend voor de aankoop van apparatuur voor de ondertiteling van programma's ten behoeve van doven en slechthorenden (RTV ontving hiervoor 100.000 euro omdat deze omroep twee regio's bedient).

(b) Vanaf 2007 wordt een subsidie van 500.000 euro toegekend voor de ondertiteling van het nieuws van private landelijke zenders. Enkel VMMA had hiervoor voor 2007 een projectvoorstel ter waarde van 500.000 euro ingediend. Ook voor 2008 zal VTM opnieuw een projectvoorstel indienen. Tot heden heeft nog geen andere private landelijke zender een projectvoorstel voor 2008 in het kader van deze steunmaatregel ingediend.

De openbare omroep financiert zijn ondertitelingsopdracht aan de hand van de toegekende en de zelf verworven middelen. Hiervoor worden echter geen specifieke dotaties/ subsidies vanuit de Vlaamse overheid toegekend.

3. De VRT laat weten dat het al zijn uitzendingen ondertitelt van Het Journaal (van 13 uur, 18 uur, 19 uur, Laat en de herhaling in de nachtlus), Panorama en Koppen via Teletekst-888; VTM ondertitelt enkel Het Nieuws van 19u en de regionale omroepen ondertitelen hun nieuwsuitzendingen (meestal vanaf 20u).

Ik verwijs tevens naar mijn antwoord op vraag om uitleg van 30 januari 2008 vanwege collega Stevens betreffende de voortgang van de ondertiteling bij de VRT.

4. Het is onmogelijk om mee te delen welke Nederlandstalige televisieprogramma's de VRT en VTM in de periode 2008-2011 zullen ondertitelen. Dat kan immers pas bepaald worden als de programmaschema's vastliggen. Die worden per seizoen opgemaakt. Wat ondertiteld zal worden, wordt pas beslist wanneer het duidelijk is welke programma's op antenne zullen komen.

Wel kunnen beide zenders een minimumpercentage geven, wat betekent dat wat ze vandaag doen, ze minimaal zullen blijven doen:

- In de beheersovereenkomst met de VRT voor de periode 2007 – 2011 staat ingeschreven dat het ondertitelingsaanbod van de televisieprogramma's geleidelijk dient te worden uitgebreid tot 95 % in 2010.
- VTM laat weten dat van de fictie 100% wordt ondertiteld en van realityprogramma's 80%. Die resterende 20% slaat op voice over, die niet ondertiteld wordt.

In de zelfevaluatie van NORTV, de niet-openbare regionale televisieomroepen, m.b.t. de uitvoering van de principeverklaring wordt meegegeven dat er onderzocht zal worden welke programma's nog bijkomend ondertiteld kunnen worden.

5. Met betrekking tot audiobeschrijving zijn er momenteel geen specifieke steunmaatregelen. Ik verwijs tevens naar mijn antwoord op vraag om uitleg van 6 mei 2008 vanwege collega De Loor betreffende de problematiek van audiodescriptie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 134
van 26 juni 2008
van **STEFAAN SINTOBIN**

Kampeerterreinen - Sluitingen

De kampeersector in ons land staat om allerlei redenen zwaar onder druk. De laatste jaren sloten dan ook heel wat terreinen hun deuren.

Kan de minister een overzicht geven van de kampeerterreinen die de voorbije vier jaar werden gesloten?

Hebben de diensten van de minister zicht op de respectieve redenen waarom deze kampeerterreinen werden gesloten? Zo ja, graag eveneens een overzicht.

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 134 van 26 juni 2008

van **STEFAN SINTOBIN**

Op basis van uw vraag, deelt het agentschap Toerisme Vlaanderen mij mee dat de voorbije vier jaren 13 terreinen voor openluchtrecreatieve verblijven effectief hun deuren sloten.

Dit om de volgende redenen:

1. Stedenbouwkundige zonering van het terrein (2 terreinen):
 - Camping Cosmos in Middelkerke (Lombardsijde);
 - Ostend in Oostende.

Het *Kampeerdecreet* van 1993 bepaalt dat een terrein voor openluchtrecreatieve verblijven enkel kan geëxploiteerd worden in een gebied waarvan de planologische bestemming de exploitatie en het gebruik ervan toelaten.

2. Verwerving van het terrein door vastgoedontwikkelaars (5 terreinen):
 - Boerhof I in Bredene;
 - Boerhoef II in Bredene;
 - Tour Camp in Middelkerke (Lombardsijde);
 - Sint-Michiël in Brugge (Sint-Michiels Brugge);
 - Sonnevijver in Lanaken (Rekem).

Al enkele jaren wordt vastgesteld dat gronden met de bestemming “verblijfsrecreatie” (voornamelijk aan de Vlaamse Kust) opgekocht worden door vastgoedontwikkelaars voor het bouwen van, onder meer, tweede verblijven (zogenaamde “witte vissershuisjes”).

3. Economische redenen, faling, onteigening, overname of wijziging van gebruik of functie van het terrein:
 - Lac Loppem in Loppem (economische reden);
 - De zwaluw in Brecht (economische reden);
 - Rulheyde in Kasterlee (economische reden);
 - Tip in Hever (faling);
 - Pliniusbron in Tongeren (ontteigening);
 - Boseind in Opglabbeek (overname en wijziging van gebruik).

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**GEERT BOURGEOIS**

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 135

van 26 juni 2008

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN***Koninklijk Paleis Antwerpen - Meubilair (2)*

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr.39 van 19 december 2007 over de teruggave van het meubilair uit het Koninklijk Paleis op de Meir in Antwerpen, deelde de minister mee dat de onderhandelingen met de Regie der Gebouwen, het Hof en het kabinet van federaal minister Reynders werden voortgezet. Er was gewerkt aan het verfijnen van een inventaris en het opmaken van een overeenkomst die de overbrenging van de meubelen naar het Paleis in Antwerpen regelt.

De minister maakte gewag van informele contacten met het kabinet van minister Reynders die perspectief leken te bieden op een oplossing voor deze kwestie. De minister beloofde daartoe de nodige druk aan te houden, met het oog op de opening van het Paleis in 2009.

Is er sedertdien al enige kentering gekomen in deze aangelegenheid ?

Zijn er ondertussen al formele contacten ter zake geweest ?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORDop vraag nr. 135 van 26 juni 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In de lijn van mijn antwoord op de vragen van parlementslid Kris Van Dijk (d.d. 13 juni 2007) en van uzelf (d.d. 19 december 2007) over de teruggave van het meubilair uit het Koninklijk Paleis te Antwerpen, kan ik u meedelen dat de informele contacten met het kabinet van federaal minister Reynders de voorbije maanden werden verder gezet.

Zoals ook de voorbije weken in de pers te vernemen was, gaat het om een collectie meubelen die specifiek voor dit beschermd onroerend erfgoed werden ontworpen en dus integraal deel uitmaken van het publieke domein. De internationale Conventie van Granada is hier met andere woorden duidelijk van toepassing.

Ik ga er dan ook van uit dat de meubelen ter beschikking zullen worden gesteld, zodat ze vóór de opening in de loop van 2009 in optimale omstandigheden ondergebracht kunnen worden in het gerestaureerde paleis.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 136
van 26 juni 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Topleveldomeinen - Vlaanderen

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr.191 van 23 september 2005 (Websitebulletin publicatiedatum 18-11-2005) aangaande het mogelijk in gebruik nemen van een topleveldomein Vlaanderen of VL, deelde de minister mee dat het op dat ogenblik niet mogelijk was om een dossier bij ICANN (Internet Corporation for Assigned Names and Numbers) in te dienen. Een vorige ronde werd namelijk in maart 2004 afgesloten. Een nieuwe ronde zou mogelijk eind 2006 opstarten.

Kan de minister bevestigen dat dit effectief is gebeurd ?

Is er vanuit de Vlaamse overheid enig initiatief in dit verband genomen ?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 136 van 26 juni 2008

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De materie van de domeinnamen behoort – als element van overheidscommunicatie – tot de bevoegdheid van de minister-president. Niettemin kan ik u het volgende meedelen.

Volgens onze informatie heeft de laatste ronde voor het toekennen van nieuwe toplevel domeinen plaatsgevonden tussen 15 december 2003 en 16 maart 2004. In juni 2005 heeft het ICANN dan een zestal nieuwe topleveldomein goedgekeurd. Daaronder was ook “.cat” voor de Catalaanse taal- en cultuurgroep. Het domein “.cat” valt onder de zogenaamde gesponsorde topleveldomeinen. Een dergelijk domein wordt voorgesteld door een onafhankelijk agentschap (in het Catalaanse voorbeeld is dat de Fundació puntCat). Een dergelijk agentschap stelt regels vast, en handhaaft die ook, voor het toelaten van kandidaten voor het gebruik van dit domein.

Het antwoord op de eerste deelvraag dat de timing van de aanvraagronde betreft, geeft gelijktijdig ook een antwoord op de tweede deelvraag. Aangezien er eind 2006 geen nieuwe ronde is opgestart, heeft de Vlaamse overheid geen nieuw initiatief genomen. Echter: recentelijk heeft het ICANN aangekondigd dat de regels voor het verwerven van toplevel domeinen aanzienlijk zullen worden versoepeld. De eerste aanvragen voor nieuwe topleveldomeinen zullen naar verwachting in het tweede kwartaal van 2009 in behandeling genomen worden. Ik refereer hierbij aan het antwoord van minister-president Kris Peeters op de actuele vraag van de heer Mark Demesmaecker van 2 juli 2008. Daarin kondigde de minister-president een impactanalyse aan op technisch, financieel en communicatief vlak. Die analyse moet een eventuele beslissing tot het doen van een of meerdere aanvragen onderbouwen.

VLAAMS PARLEMENT
VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 137
van 26 juni 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Toerisme Vlaanderen - Toervaart

Op basis van de studie “Toervaren” en op basis van de opgedane ervaring was het in de loop van 2006 de bedoeling dat Toerisme Vlaanderen het product toervaren tussen aantrekkelijke steden verder zou ontwikkelen. Toerisme Vlaanderen wilde onderzoeken welke infrastructurele aanpassingen nodig zijn om toervaarders te ontvangen.

Toerisme Vlaanderen stond positief tegenover projecten ter bevordering van de passagiersvaart en stimuleerde ook de provincies om dergelijke projecten in te dienen binnen het programma van Europese Territoriale Samenwerking. Zelf zou Toerisme Vlaanderen slechts actief participeren wanneer de projecten ook een duidelijke kwalitatieve meerwaarde zouden vormen voor de toervaart.

1. Kan de minister meedelen of de onderzoeken naar de nodige infrastructurele aanpassingen om toervaarders te ontvangen, werden uitgevoerd ?

Kunnen daar desgevallend besluiten uit worden getrokken ?

2. Zijn er projecten ter bevordering van de passagiersvaart waarin Toerisme Vlaanderen actief participeert ?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 137 van 26 juni 2008

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. In uitvoering van de beheersovereenkomst met Toerisme Vlaanderen stelt het agentschap tegen einde 2008 een actieplan op over het riviertoeerisme en cruisetoeerisme. Dit actieplan zal de inspanningen aangeven die het agentschap op vlak van toervaart zal leveren. De actieplannen passen binnen een visie op watertoeerisme waarvan het agentschap mij in september 2007 een eerste ontwerp bezorgde. De visievorming wordt op dit ogenblik verder onderbouwd door middel van een onderzoekstraject dat de toeristische aantrekkelijkheid van het Vlaamse vaarnetwerk en de haalbaarheid van een meerdaagse vaarroute tussen de kunststeden voor buitenlandse toervaarders in kaart brengt. De eerste resultaten van dit onderzoek, met focus op riviertoeerisme door buitenlandse watertoeristen die zich gedurende opeenvolgende dagen (meerdaags) verplaatsen en met de nadruk op de kunststeden, leren ons dat het Vlaamse vaarnetwerk als aantrekkelijk wordt beschouwd.

Anderzijds voert het agentschap momenteel een analyse uit die naast een benchmark met vergelijkbare bestemmingen tevens de mogelijke beleidsopportunities onderzoekt.

De tweede fase van het onderzoekstraject voor het opstellen van de actieplannen is nu aangevat. De resultaten hiervan zullen dit najaar bekend zijn.

2. In de periode 2002-2003 ondersteunde Toerisme Vlaanderen met subsidies voor toeristisch-recreatieve projecten de renovatie van 'De Zander' een passagierschip van de vzw Oosterkempen voor een totaal bedrag van 59.300,00- euro. In 2003 werd de aankoop van een kleine passagiersboot door de stad Deinze betoelaagd met middelen uit het fonds voor eenmalige uitgaven (FFEU) voor het Leie-actieplan voor een totaal bedrag van 30.951,00 euro.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 138
van 26 juni 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Vlamingen in de Wereld en Club Diaspora - Samenwerking

Destijds deelde de minister mee dat Vlamingen in de Wereld onder meer door het aanleveren van contactpersonen en - adressen, een actieve bijdrage levert tot het virtuele netwerk Club Diaspora (mijn schriftelijke vraag nr. 105 van 2 juni 2006, Websitebulletin publicatiedatum 14-07-2006).

Beschikt de minister over gegevens die aangeven in welke mate dit daadwerkelijk gebeurt ?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 138 van 26 juni 2008

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In de samenwerkingsovereenkomst die ik met Vlamingen in de Wereld heb gesloten voor de periode 2006-2009 is in artikel 7 expliciet opgenomen dat “VIW onder meer door het aanleveren van contactpersonen en –adressen, een actieve bijdrage levert tot het virtuele netwerk Club Diaspora, dat Vlaamse ondernemers die in andere landen zaken willen doen, in contact brengt met Vlamingen die daar al actief zijn.”

Artikel 1 van dezelfde samenwerkingsovereenkomst vermeldt dat een mid-term evaluatie uitgevoerd wordt die moet toelaten na te gaan of VIW de doelstellingen van de overeenkomst nakomt. Deze evaluatie werd opgestart en zal tegen begin oktober afgerond zijn. Artikel 7 van de samenwerkingsovereenkomst zal deel uitmaken van deze evaluatie.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 139
van 26 juni 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Toeristische samenwerking met Shanghai - Initiatieven

In de loop van 2006 liet de minister weten dat de toeristische dienst van de Chinese stad Shanghai plannen had om in de loop van 2007 een promotie-event in Brussel te organiseren, ten einde zowel het toerisme van Shanghai naar Vlaanderen te promoten, als omgekeerd het toerisme uit Vlaanderen naar Shanghai.

Kan de minister medelen of er van heel dit verhaal iets in huis is gekomen ?

In hoeverre werd de Vlaamse overheid hierbij betrokken?

Zijn er de jongste twee jaar nog inspanningen geleverd om het Chinese toerisme – meer in het bijzonder vanuit Shanghai - naar Vlaanderen te bevorderen ?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 139 van 26 juni 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

In het najaar van 2007 werden mijn kabinet en Toerisme Vlaanderen inderdaad gecontacteerd door de Shanghai Municipal Tourism Administrative Commission (SMTAC) naar aanleiding van een promotie event dat zij organiseerde in Brussel.

Toerisme Vlaanderen heeft SMTAC bijgestaan bij de organisatie van haar event, door een aantal nuttige contacten uit de sector door te geven. Ook werd het event op 22 november 2007 in het Sheraton hotel te Brussel bijgewoond door de areamanager Intercontinentale Markten en de areamedewerker China van Toerisme Vlaanderen in Brussel. Daarbij werden enkele nuttige contacten gelegd met de afgevaardigden van SMTAC.

Wat de promotie van Vlaanderen als toeristische bestemming in Shanghai betreft, zijn er de voorbije twee jaar meerdere initiatieven genomen. Shanghai is (naast Beijing) een van de prioritaire markten voor Toerisme Vlaanderen voor de marktwerking in China, en wordt als dusdanig ook opgenomen in het actieplan van Toerisme Vlaanderen in Beijing. Zo werd in Shanghai in 2007 een mediacampagne opgezet in samenwerking met het tijdschrift World Traveler. Deze campagne werd ook in de loop van 2008 voortgezet. Daarnaast staat in november 2008 een deelname aan CITM, een van de grootste toerismebeurzen in China, op het programma.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOISVLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 140

van 27 juni 2008

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Statuut economische vertegenwoordigers - Stand van zaken

Naar aanleiding van mijn vraag om uitleg van 17 juni (Handelingen C286 – BUI19 – 17 juni 2008, blz. 1-4) over het inschakelen van de Belgische diplomatie in het buitenlandse netwerk internationaal ondernemen, gaf minister Ceysens te kennen dat er schot in de zaak komt inzake het diplomatieke statuut van de Vlaamse vertegenwoordigers in het buitenland, onder meer de Vlaamse economische vertegenwoordigers.

In 2006 maakte de minister gewag van een ter zake opgerichte werkgroep die twee samenwerkingsakkoorden zou evalueren en zou bekijken op welke punten die moesten worden aangepast. Het ging om het samenwerkingsakkoord van 1994 tussen de federale overheid en de gewesten m.b.t. “de gewestelijke en economische handelsattachés en de modaliteiten op het vlak van de handelspromotie” en het samenwerkingsakkoord van 1995 tussen de federale overheid, de gemeenschappen en de gewesten m.b.t. “het statuut van de vertegenwoordigers van de gemeenschappen en de gewesten in de diplomatieke en consulaire posten”.

Kan de minister bevestigen dat de werkzaamheden van de betrokken werkgroep naar voldoening werden afgerond?

Tot welke aanpassingen zou men desgevallend overgaan?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN AMBTENARENZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 140 van 27 juni 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De werkgroep waarnaar u verwijst is verschillende keren samengekomen. Op twee punten na werd binnen de werkgroep over alle elementen die aangepast dienen te worden een akkoord bereikt. De nog openstaande punten hadden betrekking op de titulatuur van de vertegenwoordigers van de deelstaten en hun plaats op de diplomatieke lijst en de kostenverdeling tussen de federale overheid en de deelstaten op de kanselarijen waarvan de federale overheid eigenaar is.

Op 9 juli 2008 boog de Interministeriële Conferentie voor Buitenlands Beleid (ICBB) zich over de openstaande punten. Tijdens deze vergadering werd een akkoord bereikt over de titulatuurkwestie. Samengevat bestaat dit akkoord erin dat de in 1994-1995 overeengekomen titulatuur ("attaché") een upgrading krijgt voor de vertegenwoordigers van de Vlaamse Regering tot "Raad", waarbij de deelstaatvertegenwoordigers op hetzelfde protocollaire niveau zullen behandeld worden als de eerste federale diplomatieke medewerker van het posthoofd.

Ook de Vlaamse Economische Vertegenwoordigers kunnen voortaan gebruik maken van de titel "Raad" met vermelding van de specifieke bevoegdheden die zij uitoefenen (handel, investeringen, en/of technologie).

De ICBB heeft de problematiek van de financiële bijdrage in de gebouwkosten opnieuw verwezen naar de werkgroep met de vraag een voorstel over een concrete verdeelsleutel te formuleren. Een volgende vergadering van de werkgroep is gepland op 10 september 2008.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 141
van 27 juni 2008
van **MARK DEMESMAEKER**

Graffitischade - Stand van zaken

Heel wat gevels van openbare gebouwen in steden en gemeenten hebben de laatste tijd af te rekenen met graffiti-sputters. Slogans of tekeningen worden op de gevels aangebracht.

Ook bruggen langs autosnelwegen blijken een geliefkoosde plaats voor graffiti-sputters.

1. Hoeveel gevels van openbare gebouwen van het Vlaams Gewest en bruggen langs de autosnelwegen werden reeds beklad door graffiti-sputters het afgelopen jaar? Graag een overzicht per provincie.
2. Wat is de kostprijs om de gevels en bruggen te reinigen?
3. Hoeveel graffiti-sputters werden er in 2007 tot op heden betrapt?
4. Welke maatregelen of sancties worden er tegen deze personen genomen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Crevits (vraag nr. 804) en Bourgeois (nr. 141).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 141 van 27 juni 2008

van **MARK DEMESMAEKER**

Minister Crevits zal een gecoördineerd antwoord geven op deze vraag.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 142
van 27 juni 2008
van **RUDI DAEMS**

Klokkenluidersprotocol - Implementatie

Tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst werd op 4 juli 2005 een Protocol overeengekomen tot regeling van de bescherming van de klokkenluiders, dat op dezelfde datum in werking is getreden.

Dit Protocol is van toepassing op de Vlaamse overheidsdiensten, d.w.z. alle ambtenaren, stagiairs en contractuele personeelsleden van alle departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, alle Vlaams wetenschappelijke instellingen, alle Vlaamse openbare instellingen (VOI), alle interne of externe verzelfstandigde agentschappen en het secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden.

Het Ombudsdecreet bepaalt in artikel 17bis “De Vlaamse Regering neemt in haar regelingen betreffende de rechtspositie van het personeel bepalingen op ter implementatie van het protocol”.

Ondertussen is het protocol bijna drie jaar in werking getreden en de vraag naar een stand van zaken van deze implementatie is dus aan de orde.

1. Kan de minister een overzicht geven wat betreft de implementatie van het Protocol in de personeelsstatuten/rechtspositieregelingen van de entiteiten die onder de bevoegdheid vallen van de minister:
 - het eigen departement van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;
 - Vlaamse Wetenschappelijke instellingen;
 - Vlaamse openbare instellingen;
 - interne en externe verzelfstandigde agentschappen;
 - secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden?
2. Kan de minister een overzicht geven van alle entiteiten onder zijn/haar bevoegdheid, die de inhoud van het protocol nog niet hebben opgenomen in de rechtspositie van het personeel?
3. Bieden het Ombudsdecreet en het vermelde protocol de nodige klokkenluiders-bescherming aan personeelsleden, als de betrokken entiteit de inhoud van dit protocol nog niet opnam in de rechtspositie van het personeel?
4. Waarom of waardoor is er vertraging bij de implementatie van het protocol?

Neemt de regering initiatieven opdat het departement, de wetenschappelijke instellingen, de VOI's, de IVA's en alle andere entiteiten het protocol op het terrein uitvoeren?

5. Welke timing voorziet de minister voor de implementatie van artikel 17bis van het Ombudsdecreet in de entiteiten onder zijn/haar bevoegdheid?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 95, Van Mechelen nr. 181, Vandebroucke nr. 309, Anciaux nr. 171, Bourgeois nr. 142, Keulen nr. 206, Van Brempt nr. 234, Vanackere nr. 262, Crevits nr. 808, Ceysens nr. 101).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 142 van 26 juni 2008

van **RUDI DAEMS**

Minister-president Peeters

Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid

1. Overeenkomstig de regels inzake specifiek personeelsbeleid ressorteren, voor wat het beleidsdomein "Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid" (DAR) betreft, de volgende entiteiten onder mijn bevoegdheid :

- het departement DAR, met uitzondering van de cellen "Coördinatie Brussel", "Coördinatie Vlaamse Rand" en "Gelijke Kansen" van de afdeling Stafdienst van de Vlaamse Regering en met uitzondering van de personeelsleden van de afdeling Communicatie die uitsluitend taken vervullen voor de centrale bibliotheek ;
- de Studiedienst van de Vlaamse Regering ;
- het agentschap Interne Audit van de Vlaamse Administratie ;
- het Agentschap voor Geografische Informatie Vlaanderen.

Op al deze entiteiten is het Vlaams Personeelsstatuut (VPS) van toepassing. Juridisch kreeg dit gestalte in het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006.

Het klokkenluidersprotocol van 4 juli 2005, gesloten tussen de Vlaamse Ombudsdienst en de Vlaamse Regering is vertaald in het VPS, meer bepaald in de artikelen II.2.§2, II.3. en II.4., alsook in artikel VIII.21.

De inhoud van het klokkenluidersprotocol werd overigens reeds, met inwerkingtreding op 15 juni 2005, geïntegreerd in de personeelsstatuten die van kracht waren vóór het VPS van 13 januari 2006 bij de juridische voorgangers van de hogervermelde entiteiten (zijnde verschillende administratieve geledingen van het toenmalige ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse Wetenschappelijke Instelling "Centrum voor Bevolkings- en Gezinsstudieën" en een gedeelte van de Vlaamse Openbare Instelling "Vlaamse Landmaatschappij"). Meer bepaald geschiedde dit bij :

- het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2002 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 27 januari 2006 ;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 28 januari 1997 houdende statuut en organisatie van de Vlaamse Wetenschappelijke Instellingen en de regeling van de rechtspositie van het personeel, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 27 januari 2006 ;
- het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2000 houdende de regeling van de rechtspositie van het personeel van sommige Vlaamse Openbare instellingen, zoals gewijzigd bij besluit van de Vlaamse Regering van 27 januari 2006.

2. Binnen het beleidsdomein DAR zijn er geen entiteiten onder mijn bevoegdheid waarop het VPS niet van toepassing is. Bijgevolg is het antwoord op deze vraag : nihil.

3. Niet van toepassing.
4. Niet van toepassing.
5. Niet van toepassing.

Minister Ceysens

Wat betreft de bevoegdheden van minister Ceysens zal een aanvullend antwoord op deze vraag gegeven worden.

Minister Vandenbroucke

Onderwijs en Vorming

Ter implementatie van het protocol van 4 juli 2005 heeft de Vlaamse Regering in het Vlaams Personeelsstatuut van 13 januari 2006 bepalingen opgenomen ter bescherming van de zogenaamde klokkenluiders, meer bepaald in de artikelen II.3 en II.4.

Dit statuut is van toepassing op het departement Onderwijs en Vorming en alle agentschappen van het beleidsdomein Onderwijs en Vorming. Het is ook van toepassing op het secretariaatspersoneel van de Vlaamse Onderwijsraad en op het personeel van de administratieve diensten van het Gemeenschapsonderwijs (artikel I.1 en I.2, 1°).

1. Het protocol is uitgevoerd voor alle entiteiten onder mijn bevoegdheid in vermeld Vlaams Personeelsstatuut.
2. Nihil
3. Niet van toepassing.
4. Niet van toepassing.
5. Niet van toepassing.

Werk

1. Voor het Departement Werk en Sociale Economie (WSE), het Vlaams Subsidieagentschap Werk en Sociale Economie (VSA WSE) en het Vlaams Agentschap voor Ondernemingsvorming (Syntra Vlaanderen) werd de inhoud van het klokkenluidersprotocol volledig geïmplementeerd via het Vlaams Personeelsstatuut.

Ook voor de personeelsleden van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) werd het protocol geïmplementeerd via het Vlaams Personeelsstatuut, met uitzondering evenwel van het instructiepersoneel (zie verder).

Wat de eigen personeelsleden betreft van het ESF-Agentschap Vlaanderen, werd het protocol eveneens geïmplementeerd via het Vlaams Personeelsstatuut. De gedetacheerde personeelsleden van het ESF-Agentschap vallen onder het personeelsstatuut van de verzendende organisatie.

Wat het secretariaatspersoneel van de SERV betreft, wens ik er uw aandacht op te vestigen dat dit ressorteert onder de Minister die het beleidsdomein EWI onder zijn bevoegdheid heeft.

2. Binnen het beleidsdomein WSE is enkel voor wat betreft het instructiepersoneel van de VDAB de inhoud van het klokkenluidersprotocol nog niet opgenomen in de rechtspositie van dit instructiepersoneel.
3. In afwachting van de implementatie van het protocol in het Besluit van de Vlaamse regering van 30 maart 1994 (houdende vaststelling van de rechtspositie van het instructiepersoneel en het technisch omkaderingspersoneel bij arbeidsovereenkomst aangeworven bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding) biedt het Ombudsdecreet voldoende bescherming voor het instructiepersoneel. Dit werd overigens bevestigd door de Vlaamse ombudsman.
In afwachting van de aanpassing van het vernoemde besluit zal het klokkenluidersprotocol eveneens in het arbeidsreglement opgenomen worden. Dit arbeidsreglement kan immers sneller aangepast worden.
4. De vertraging bij de implementatie van het klokkenluidersprotocol in het personeelsstatuut van het instructiepersoneel is te wijten aan het feit dat het instructiepersoneel van de VDAB niet onder het Vlaamse Personeelsstatuut valt en er aldus een wijzigingsbesluit van de Vlaamse regering vereist is. Dit zal evenwel zo snel als mogelijk doorgevoerd worden, samen met enkele andere noodzakelijke wijzigingen aan het voornoemde besluit van de Vlaamse regering van 30 maart 1994.
5. Op dit ogenblik zijn de onderhandelingen over een nieuw arbeidsreglement en een aanpassing van het personeelsstatuut van het instructiepersoneel van de VDAB reeds gestart. Zoals hierboven reeds beschreven, zal de bescherming die via het klokkenluidersprotocol wordt gegeven hierin worden geïmplementeerd. De invoering van het nieuwe arbeidsreglement en personeelsstatuut is voorzien voor het komende najaar.

Minister Vanackere

1. De principes van het Protocol tot regeling van de bescherming van de klokkenluiders van 4 juli 2005 zijn geïntegreerd in het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006 houdende vaststelling van de rechtspositie van het personeel van de diensten van de Vlaamse Overheid (VPS). Het toepassingsgebied van het VPS omvat alle entiteiten van het beleidsdomein Welzijn, Volksgezondheid en Gezin (WVG) m.n.:
 - het departement WVG;
 - het intern verzelfstandigd agentschap Inspectie WVG;
 - het intern verzelfstandigd agentschap Jongerenwelzijn;
 - het intern verzelfstandigd agentschap Zorg en Gezondheid;
 - het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Kind en Gezin;
 - het intern verzelfstandigd agentschap met rechtspersoonlijkheid Vlaams agentschap voor Personen met een Handicap;
 - het extern verzelfstandigd agentschap Openbaar Psychiatrisch Zorgcentrum Geel;
 - het extern verzelfstandigd agentschap Openbaar Psychiatrisch Zorgcentrum Rekem.
- 2-5. Is voor het beleidsdomein WVG zonder voorwerp.

Minister Van Mechelen

Financiën en Begroting

1. De implementatie van het betreffende protocol is voorzien in artikelen II 2 en volgende van het Vlaams Personeelsstatuut. Alle entiteiten (en hun personeelsleden) van het beleidsdomein Financiën en Begroting (Departement, IVA Centrale Accounting, IVA Vlaamse Belastingdienst) ressorteren onder deze rechtspositieregeling.

2. Niet van toepassing.
3. Niet van toepassing.
4. Niet van toepassing.
5. Niet van toepassing.

Ruimtelijke ordening

1. Het departement RWO, de agentschappen RO-Vlaanderen, Inspectie RWO en VIOE, en het secretariaatspersoneel van de Strategische Adviesraad Ruimtelijke Ordening – Onroerend Erfgoed vallen onder het personeelsstatuut zoals vastgelegd in het Besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van de rechtspositie van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid (het Raamstatuut).

In artikelen II 3, II 4 en VIII 21 van het Raamstatuut zijn de bepalingen opgenomen ter implementatie van dit Protocol. Deze artikelen leggen ruimere bepalingen vast dan de hierna vernoemde minimale, die moeten worden opgenomen volgens artikel 17 bis van het Ombudsdecreet: de duur van de beschermingsperiode (art. II 3 §2), de schorsing van tuchtprocedures als minimale beschermingsmaatregel en een regeling inzake het toewijzen van de bewijslast (art. VIII 21).

- 2-3. Er zijn geen entiteiten onder deze bevoegdheid die zich in de situatie bevinden dat de inhoud van het Protocol niet is opgenomen in de rechtspositie van het personeel.
- 4-5. Elke leidend ambtenaar voert de bepalingen van het Raamstatuut uit, en dus ook de bepalingen ter implementatie van het Protocol.

Minister Anciaux

Wat betreft de bevoegdheden van minister Anciaux zal een aanvullend antwoord op deze vraag gegeven worden.

Minister Bourgeois

Bestuurszaken en media

1. Het klokkenluidersprotocol van 4 juli 2005, gesloten tussen de Vlaamse Ombudsdienst en de Vlaamse Regering werd vertaald in het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006, meer bepaald artikel II 2, §2, II 3, II 4 en VIII 21. Het VPS is van toepassing op de diensten van de Vlaamse overheid nl. :
 - de departementen,
 - de intern verzelfstandigde agentschappen (IVA's), zonder rechtspersoonlijkheid,
 - de IVA met rechtspersoonlijkheid, met uitzondering van de Vlaamse instelling voor Technologisch Onderzoek (VITO),
 - de publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigde agentschappen (EVA's), met uitzondering van de Vlaamse Vervoermaatschappij - De Lijn (VVM) en de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) wat betreft het instructiepersoneel,
 - het secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden, met uitzondering van de

SERV, de SAVWGG (de strategische adviesraad voor het Vlaamse Welzijns-, Gezondheids- en Gezinsbeleid) en van de MORA,

- het personeel van de administratieve diensten van de Raad van het Gemeenschapsonderwijs.

Het klokkenluidersprotocol werd reeds met ingang van 15 juni 2005 geïntegreerd in de personeelsstatuten van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de Vlaamse Openbare en Wetenschappelijke instellingen, die van kracht waren voor het Vlaams personeelsstatuut van 13 januari 2006, nl. :

- het besluit van de Vlaamse Regering van 15 juli 2002 houdende organisatie van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de regeling van de rechtspositie van het personeel, zoals gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Regering van 27 januari 2006 tot wijziging van het VPS van 15 juli 2002 wat betreft de klokkenluiders, de landbouwattachés, het bevallingsverlof, de pensioenleeftijd, de coördinator integriteitszorg en andere bepalingen,
 - het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2000 houdende de regeling van de rechtspositie van het personeel van sommige Vlaamse Openbare instellingen, zoals gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Regering van 27 januari 2006 tot wijziging van het stambesluit VOI van 30 juni 2000 wat betreft de klokkenluiders, het bevallingsverlof, de pensioenleeftijd en andere bepalingen,
 - het besluit van de Vlaamse Regering van 28 januari 1997 houdende statuut en organisatie van de Vlaamse Wetenschappelijke Instellingen en de regeling van de rechtspositie van het personeel, zoals gewijzigd door het besluit van de Vlaamse Regering van 27 januari 2006 tot wijziging van het personeelsstatuut van de Vlaamse Wetenschappelijke Instellingen van 28 januari 2008 wat betreft de klokkenluiders, het bevallingsverlof, de pensioenleeftijd en andere bepalingen.
2. Voor volgende instellingen die onder de bevoegdheid van minister Bourgeois ressorteren en die niet onder het VPS vallen, werd de inhoud van het protocol nog niet opgenomen in de arbeidsvoorwaardenregeling: Jobpunt Vlaanderen en de VRT.
 3. Met de invoeging van artikel 17bis in het Ombudsdecreet heeft de decreetgever rechtskracht gegeven aan het protocol en de daarin opgenomen regeling en engagementen in verband met de bescherming van klokkenluiders, waartoe de Vlaamse Regering zich uitdrukkelijk heeft verbonden. Er kan dus geen enkele handeling gesteld worden in strijd met artikel 17 bis en de geest en letter van het protocol.
 4. Voor een aantal entiteiten was het niet duidelijk dat uitvoering diende gegeven te worden aan artikel 17bis van voormeld decreet aangezien in dit artikel bepaald wordt dat “*de Vlaamse Regering* in haar regelingen betreffende de rechtspositie van het personeel bepalingen opneemt ter implementatie van het protocol.” Voor de betrokken entiteiten die het protocol nog niet implementeerden is niet de Vlaamse Regering, maar de raad van bestuur bevoegd om de rechtspositieregeling vast te stellen.

Wat de implementatie op het terrein betreft : alle Vlaamse overheidsdiensten die een eigen rechtspositieregeling hebben buiten het VPS, werden reeds met een brief van 26 juni 2008 herinnerd aan de vereiste om de klokkenluidersregeling te verankeren in hun specifieke rechtspositieregelingen.

5. Wat de implementatie van het protocol door Jobpunt Vlaanderen en de VRT betreft:
 - 1° Jobpunt Vlaanderen heeft geen rechtspositieregeling in de strikte zin van het woord aangezien Jobpunt Vlaanderen een privaatrechterlijke entiteit is. De raad van bestuur bepaalt het arbeidsreglement dat van toepassing is op het personeel van Jobpunt Vlaanderen. De

implementatie van het protocol zal in het najaar tijdens een vergadering van de raad van bestuur worden besproken.

- 2° Aangezien de implementatie van specifieke bepalingen in verband met de rechtsbescherming van klokkenluiders in de rechtspositieregeling van het VRT- personeel onderhandelingen vereist met de vakverenigingen en ter goedkeuring moet worden voorgelegd aan de raad van bestuur, kan er op dit ogenblik nog geen voldoende specifieke datum van implementatie van het protocol worden meegedeeld. Dit onderwerp werd wel reeds op de agenda van het Auditcomité van de VRT gebracht.

De VRT is vragende partij om goede afspraken te maken, specifiek over de uitvoering van het ombudsdecreet, en zal in die context onderzoeken of er bijkomend nood is aan een "instellingsspecifieke" bijsturing van de procedure. In zoverre dat via een protocol kan worden geregeld, wordt opgemerkt dat de VRT zich niet op hetzelfde niveau situeert als vb. een departement of een verzelfstandigd agentschap dat niet in een concurrentiële omgeving moet werken.

Toerisme en buitenlands beleid

Het agentschap Toerisme Vlaanderen valt qua rechtspositieregeling van haar personeelsleden onder het raamstatuut van 13 januari 2006. De bescherming van de klokkenluiders is geregeld via artikel II 3 en II 4 in dit raamstatuut.

Het antwoord op de eerste vraag maakt de overige vragen zonder voorwerp.

Minister Crevits

Wat betreft de bevoegdheden van minister Crevits zal een aanvullend antwoord op deze vraag gegeven worden.

Minister Keulen

1. Wat de bevoegdheden betreft inzake het departement RWO, de agentschappen Wonen Vlaanderen, Inspectie RWO en VMSW, en het secretariaatspersoneel van de Vlaamse Woonraad vallen die onder het personeelsstatuut zoals vastgelegd in het Besluit van de Vlaamse regering houdende vaststelling van de rechtspositie van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid (het Raamstatuut).

In artikelen II 3, II 4 en VIII 21 van het Raamstatuut zijn de bepalingen opgenomen ter implementatie van dit Protocol. Deze artikelen leggen ruimere bepalingen vast dan de hierna vernoemde minimale, die moeten worden opgenomen volgens artikel 17 bis van het Ombudsdecreet: de duur van de beschermingsperiode (art. II 3 §2), de schorsing van tuchtprocedures als minimale beschermingsmaatregel en een regeling inzake het toewijzen van de bewijslast (art. VIII 21).

Wat de bevoegdheden betreft inzake binnenlandse aangelegenheden, stedenbeleid en inburgering heeft de Vlaamse Regering op 28 oktober 2005 het Agentschap voor Binnenlands Bestuur opgericht als een intern verzelfstandigd agentschap zonder rechtspersoonlijkheid. Het agentschap heeft geen afzonderlijke rechtspositieregeling. Zijn personeel ressorteert dus onder de regels van het Vlaams Personeelsstatuut van 13 januari 2006. Dit statuut behoort tot de bevoegdheid van de Vlaamse minister bevoegd voor bestuurszaken.

- 2-3. Er zijn geen entiteiten onder deze bevoegdheden die zich in de situatie bevinden dat de inhoud van het Protocol niet is opgenomen in de rechtspositie van het personeel.

- 4-5. Elke leidend ambtenaar voert de bepalingen van het Raamstatuut uit, en dus ook de bepalingen ter implementatie van het Protocol.

Minister Van Brempt

Het Klokkeluidersprotocol tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst werd vertaald in het Vlaams Personeelsstatuut van 13 januari 2006, dat van toepassing is op alle personeelsleden van het Departement Mobiliteit en Openbare Werken, het Agentschap Wegen en Verkeer en het Agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 144
van 4 juli 2008
van **STERN DEMEULENAERE**

Toerisme Vlaanderen - Jobstudenten

Met de vakantie en het toeristisch hoogseizoen voor de deur zullen er ook weer heel wat jobstudenten aan de slag gaan in de toeristische sector.

Ik was dan ook verbaasd om te vernemen dat de in mei goedgekeurde kandidaturen voor een studentenjob bij de dienst Vakantieparticipatie bij Toerisme Vlaanderen, een maand later geannuleerd werden met de mededeling dat er deze vakantie wegens budgettaire redenen geen enkele jobstudent in dienst zou worden genomen.

Daardoor worden niet alleen de studenten voor voldongen feiten geplaatst (nu kunnen ze geen nieuwe job meer vinden voor juli), maar tevens de werknemers van de dienst Vakantieparticipatie.

Bij de dienst Vakantieparticipatie van Toerisme Vlaanderen kunnen mensen terecht die geen geld hebben om via de gebruikelijke kanalen op vakantie te gaan. Wanneer de vaste werknemers vrijaf nemen in de zomervakantie wordt de dienst versterkt door jobstudenten. Deze zomer is dit dus niet het geval.

1. Hoe reageert de minister op deze laattijdige beslissing om toch geen jobstudenten in te zetten?
2. Hoe kan Toerisme Vlaanderen in het hoogseizoen, met waarschijnlijk heel wat vaste werknemers die verlof nemen (met onderbemanning tot gevolg), voorzien in een optimale service?
3. Impliceert dit indirect dat mensen die gebruik maken van de dienst Vakantieparticipatie nu in de kou zullen blijven staan?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 144 van 4 juli 2008

van **STERN DE MEULENAERE**

1. Naar aanleiding van uw vraag deelde de administrateur-generaal van het agentschap Toerisme Vlaanderen mij mee dat het agentschap omwille van budgettaire redenen heeft beslist om tijdens de zomer 2008 geen jobstudenten aan te werven. In uitvoering van artikel 18 van de beheersovereenkomst die tussen Toerisme Vlaanderen en de Vlaamse regering werd gesloten, bepaalt het agentschap binnen de begrote dotatie zelf zijn personeelsbehoeften. Het agentschap beslist hierover autonoom in uitvoering van de beheersovereenkomst. Ik betreur wel de laattijdige communicatie door het agentschap.
2. De administrateur-generaal deelde me eveneens mee dat het agentschap via een herschikking van vakanties in overleg en akkoord met het personeel en een tijdelijke herschikking van personeelsleden binnen het agentschap een optimale dienstverlening van het Steunpunt Vakantieparticipatie garandeert.
3. De dienstverlening voor de gebruikers van het steunpunt Vakantieparticipatie zal gewaarborgd blijven.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 145
van 4 juli 2008
van **JAN PENRIS**

Toeristische borden Antwerpen - Vernieuwing

In de rechterberm langs de snelweg E19 – in de rijrichting naar Antwerpen, ter hoogte van kilometerpaal 29.7 – staat tussen de afrit Kontich en de afrit UZ een groot bord.

Eertijds was dit een bruin welkomstbord met in witte letters de tekst: “Antwerpen”, aangevuld met drie krachtige stilistische symbolen: het hoofd van P.P. Rubens, een diamant en een havenkraan.

In de loop der jaren en onder invloed van de elementen zijn deze boodschap en de beelden totaal verdwenen.

In het hele land worden deze borden op vrij regelmatige tijden vervangen.

Het Antwerpse bord is verstoken gebleven van deze zorg en aandacht.

1. Worden de nodige initiatieven genomen zodat de culturele en economische hoofdstad van Vlaanderen opnieuw de beschikking heeft over een duidelijk welkomstbord?
2. Waar staan er nog van dergelijke welkomstborden opgesteld rondom Antwerpen en hoeveel?
3. Welke instantie is verantwoordelijk voor het toezicht op en onderhoud van deze borden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Bourgeois (vraag nr. 145) en Crevits (nr. 823).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 145 van 4 juli 2008

van **JAN PENRIS**

Minister Crevits zal een gecoördineerd antwoord bezorgen op deze vraag.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 146
van 8 juli 2008
van **CARL DECALUWE**

Regeringscommissarissen - Stand van zaken

Een regeringscommissaris is een vertegenwoordiger van de Vlaamse Regering bij de instantie waar hij of zij is aangesteld. Zij zien voornamelijk toe op de wettelijkheid van de beslissingen en oefenen controle uit op de financiële beslissingen.

1. Welke regeringscommissarissen zijn momenteel aangesteld in de instanties onder de bevoegdheid van de minister? Graag concreet.
2. Wat is de juridische basis voor de aanstelling van regeringscommissarissen?
3. Welke criteria gelden er voor het aanstellen van een regeringscommissaris?
4. Op welke basis worden de regeringscommissarissen geselecteerd?
5. Met welke functies is de taak van regeringscommissaris niet cumuleerbaar?
6. Wat is de verloning van de regeringscommissarissen? Graag concreet.
7. Hoe worden de regeringscommissarissen geëvalueerd op hun taak?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 98, Van Mechelen nr. 187, Vandenbroucke nr. 318, Anciaux nr. 173, Bourgeois nr. 146, Keulen nr. 213, Van Brempt nr. 241, Vanackere nr. 271, Crevits nr. 836, Ceysens nr. 102).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 146 van 8 juli 2008

van **CARL DECALUWE**

Minister-president Peeters zal een gecoördineerd antwoord geven op deze vraag.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 147
van 8 juli 2008
van **WARD KENNES**

Vlaamse overheid - Allochtone jobstudenten

In mei bracht de commissie Diversiteit van de SERV een advies uit over hooggeschoolde allochtonen en de Vlaamse arbeidsmarkt.

Het advies benadrukt onder meer het belang van een goed en uitgebreid netwerk voor werkzoekenden. De commissie ziet vakantiejobs en stages als mogelijkheden om allochtonen de kans te geven hun netwerk te verruimen.

De plannen van de dienst Emancipatiezaken vermelden verscheidene specifieke acties om meer stagiairs en vakantiewerkers uit de kansengroepen aan te trekken.

Een rondzendbrief van de minister van mei 2007 stelt streefcijfers voorop voor allochtonen en personen met een arbeidshandicap wat betreft de jobstudenten.

1. Hoeveel procent bedraagt dit streefcijfer?
2. Hoeveel procent van de jobstudenten was in de periode juli-augustus 2007 van allochtone origine?
3. Hoeveel procent van de jobstudenten is in de periode juli-augustus 2008 van allochtone origine?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 147 van 8 juli 2008

van **WARD KENNES**

1. In het kader van het doelgroepenbeleid geldt voor tewerkstelling van personeelsleden binnen de Vlaamse overheid een streefcijfer van 4% tegen 2015 voor personen van allochtone afkomst en 4,5% tegen 2010 voor personen met een arbeidshandicap. In de rondzendbrief (DVO/BZ/P&O/2007/11 van 10 mei 2007) riep ik de entiteiten op om de vastgelegde streefcijfers voor vakantiewerk nog scherper te stellen en zo mogelijk tot het dubbele ervan te komen, dus tot 8% allochtone jobstudenten en 9% jobstudenten met een handicap.
2. Tijdens de maanden juli, augustus en september 2007 werden in totaal 1.426 jobstudenten bij de Vlaamse overheid ²tewerkgesteld: 5,19% van allochtone afkomst (74 jongeren).

Deze cijfers zijn verkregen via een bevraging die georganiseerd werd door de dienst Emancipatiezaken. Omdat in deze bevraging de personeelsdiensten gevraagd werd het totale aantal tewerkgestelde jobstudenten voor de maanden juli, augustus en september 2007 samen op te geven, is het onmogelijk om het aantal tewerkgestelde jobstudenten voor de maanden juli en augustus daar apart uit te halen.

3. Momenteel zijn er via P&O-rapportering enkel gegevens beschikbaar over het aantal tewerkgestelde jobstudenten voor de maanden juli en augustus 2008 en dit voor slechts 42 entiteiten. Daarbij ontbreken de gegevens van de entiteiten die traditioneel veel jobstudenten tewerkstellen tijdens de vakantiemaanden. Uit de voorlopig beschikbare gegevens van deze 42 entiteiten blijkt dat er in 2008 tijdens de maanden juli en augustus 708 jobstudenten tewerkgesteld werden. Daarvan was 4,8% van allochtone afkomst (34 jongeren). De gegevens van de andere entiteiten en de cijfers voor september zullen later meegedeeld worden, zodat een betere vergelijking met het voorgaande jaar mogelijk wordt.

² De entiteiten die onder het Uitvoeringsbesluit van 24.12.2004 vallen.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****GEERT BOURGEOIS**

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 148

van 9 juli 2008

van **MARGRIET HERMANS***Fietsroutenetwerk - Oplaadpunten voor elektrische fietsen*

Al meer dan honderd jaar is de fiets een efficiënte en gezonde vorm van vervoer. Een veel voorkomend probleem is echter dat de fiets soms een te zware inspanning vergt. De Pedelec is hiervoor een goede oplossing. Pedelec is een afkorting van het Engelse Pedal Electric Cycle. Zoals de naam al laat vermoeden, is dit transportmiddel een elektrische fiets die alleen door zelf te trappen in beweging komt. De elektrische motor in het voorwiel van de fiets geeft de fietser namelijk een duwtje in de rug. De fietser kan zelf instellen hoeveel hij wil trappen en hoeveel hij de motor voor hem wil laten doen.

Na een relatief lange ontwikkelingsfase blijkt de Pedelec in de lift te zitten. In de beginfase was dit soort fietsen vooral bedoeld voor mensen met beperkingen en senioren, maar deze tijd blijkt voorbij te zijn. De elektrische fiets heeft immers het voordeel geruisloos en milieuvriendelijk te zijn. Met dit transportmiddel kan men snel en zonder parkeerproblemen pendelen tussen zijn woonplaats en het werk of de winkel. Ook voor de sportieve fietser biedt deze fiets heel wat voordelen. Men kan namelijk, in vergelijking met een gewone fiets, langere afstanden sneller afleggen en dit met een trapvermogen (trapkracht) dat men zelf kiest. Dit soort fiets heeft het in zich om een zware concurrent te worden van de gewone fiets. Uiteraard zal het nog wel een aantal jaren duren, omdat mensen meestal gehecht zijn aan hun "oude" fiets en de aanschaf van een gewone fiets een stuk goedkoper is dan de aanschaf van een elektrische fiets.

De meeste Pedelec-fietsen verbruiken ongeveer 250 watt, waarmee een snelheid van circa 25 kilometer per uur wordt gehaald. De actieradius is sterk afhankelijk van de weerstand die de fietser onderweg ondervindt en van de gekozen mate van ondersteuning. In de praktijk varieert de actieradius tussen de 30 en de 60 kilometer. Door middel van een display wordt men op de hoogte gehouden over de stand van de accu op dat moment. Het opladen zelf gebeurt via een stekkeraansluiting aan de zijkant van de fiets. Zodra de lader ingeplugd wordt in een stopcontact, begint het opladen vanzelf. Voor het laden van het accupakket dient men niet te wachten tot deze volledig leeggereden is. Men kan de accu al bijladen na bijvoorbeeld 10 kilometer. De duurtijd van het opladen, is afhankelijk van de mate waarin de accu ontladen is. Een volledig lege accu is tussen de 3 en de 6 uur opnieuw opgeladen. Het fietsmerk speelt een belangrijke rol in de maximale actieradius en de duur van het opladen. De meeste merken werken volgens dit principe. Er bestaat slechts één uitzondering hierop, een fiets met twee accu's die afwisselend zichzelf opladen (tijdens het fietsen).

De fietsknooppunten in Vlaanderen blijken zeer aantrekkelijk te zijn voor toeristen die eens graag een fietstochtje maken. Helaas zijn er nauwelijks of geen oplaadpunten voor Pedelec-fietsers. Nochtans zou dit vanuit toeristisch oogpunt zeer gunstig kunnen zijn voor zowel aanbieder als gebruiker.

1. Is de minister op de hoogte van het toenemend succes van de Pedelec-fietsen? Heeft hij met de betrokken sector hierover reeds van gedachten gewisseld ?

2. Erkent de minister het praktische nut van oplaadpunten voor Pedelecs?
Welke mogelijkheden, in het kader van het mobiliteitsbeleid uit het regeerakkoord en de beleidsnota Toerisme, ziet de minister voor het bevorderen van de basismobiliteit door het installeren van oplaadpunten in samenwerking met de diensten Toerisme, met de horeca en met de lokale overheden of provincieoverheden ?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 148 van 9 juli 2008

van **MARGRIET HERMANS**

1. Ik beschik niet over cijfermateriaal over het toenemende gebruik van Pedelecfietsen. Ik heb desbetreffend nog geen onderzoek uitgevoerd noch overleg gepleegd met de sector. Ik zal aan Toerisme Vlaanderen de opdracht geven om hierover in contact te treden met de sector.
2. Ik erken het nut van dergelijke oplaadpunten als uit onderzoek of overleg met de sector mocht blijken dat de vraag hiernaar reëel en relevant is. Toerisme Vlaanderen meldt mij het dossier te agenderen op het overleg “toeristische routes”, een overleg tussen het agentschap Toerisme Vlaanderen en de fietscoördinatoren van de Provinciale Toeristische Organisaties.
3. Een dergelijk project kan gesubsidieerd worden in het kader van het besluit van de Vlaamse regering van 2 april 2004 betreffende de toeristisch-recreatieve projecten en strategische plannen. Het besluit biedt onder andere de mogelijkheid om innovatieve projecten te ondersteunen. Het betreft voornamelijk proefprojecten of experimentele projecten met een vernieuwend karakter. Innovatieve of experimentele projecten kunnen zeer uiteenlopend zijn. Dergelijke projecten kunnen model staan voor andere gelijkaardige initiatieven. De aanpak van het project moet steeds integraal zijn, d.w.z. niet uitsluitend promotioneel of infrastructureel. Door de vernieuwingen wordt de belevingswaarde versterkt, worden nieuwe doelgroepen aangetrokken of wordt de integrale kwaliteitszorg verhoogd. Innovatieve of experimentele projecten kunnen mislukken of niet aanslaan. Ze vormen als het ware een risico-investering. Ze kunnen anderzijds ook doorgroeien. Een project dient niet per definitie nieuw te zijn, maar het moet wel vernieuwend zijn qua aanpak en inspelen op de markt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 149
van 10 juli 2008
van **FILIP DEWINTER**

Kabinetten - Politisering

In het boek “Wedervaren van een Cabinetard”, geschreven door voormalig kabinetschef van gewezen minister Moerman en voormalig topambtenaar Rudi Aernoudt, verwees laatstgenoemde naar een doorgedreven politisering van de Vlaamse ministeriële kabinetten.

“Het kabinetsstatuut is meestal een beloning voor bewezen diensten. Sommigen onder hen worden voltijds betaald door het kabinet, maar zetten gewoon hun politieke dienstbaarheid verder. Anderen combineren hun mandaat met een functie van burgemeester of met een ander politiek mandaat. Ze schrijven dan als burgemeester brieven naar de minister die verband houden met één of andere lokale toestand of bemiddelen voor een persoon die ze aankaarten als goede loyale werkkraft. Deze brieven beantwoorden ze dan zelf, met de handtekening van de bevoegde minister” (Rudy Aernoudt, *Wedervaren van een Cabinetard*, Roularta Books, 2008, p 18).

In het kader van het decreet dd. 24 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur, en het gegeven dat politieke mandaten openbare functies zijn, had ik graag van de minister vernomen:

1. a) hoeveel kabinetsmedewerkers die deze legislatuur op zijn/haar kabinet werkzaam zijn/waren, naast hun job op het kabinet ook een politiek mandaat uitoefen(d)en;
b) om welke politieke mandaten het in dit kader gaat;
c) voor welke politieke partij zij dit mandaat uitoefen(d)en.
2. Deelt de minister de analyse dat de kabinetten gepolitiseerd zijn?
3. Wat gaat de minister ondernemen om de politisering op de kabinetten een halt toe te roepen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 102, Van Mechelen nr. 195, Vandenbroucke nr. 331, Anciaux nr. 179, Bourgeois nr. 149, Keulen nr. 220, Van Brempt nr. 246, Vanackere nr. 284, Crevits nr. 848, Ceysens nr. 110).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 149 van 10 juli 2008

van **FILIP DEWINTER**

Minister-president Peeters zal een gecoördineerd antwoord geven op deze vraag.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 150
van 10 juli 2008
van **FILIP DEWINTER**

Departementen - Politisering

Een doctoraatsstudie uit 2008 over de hervorming van de Vlaamse ambtenarij, door Christophe Pelgrims (KU Leuven), maakt gewag van het feit hoe almachtig de politieke partijen de afgelopen jaren de benoeming van Vlaamse topambtenaren bleven manipuleren. Jaren na de invoering van de “Nieuwe Politieke Cultuur” en de operatie “Beter Bestuurlijk Beleid” blijft de invloed van politieke partijen op de benoemingen in de ambtenarij nog steeds heel groot.

In dit kader, en in het kader van het decreet dd. 24 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur, en het gegeven dat politieke mandaten openbare functies zijn, had ik graag van de minister vernomen m.b.t. de departementen die onder zijn/haar bevoegdheid vallen en m.b.t. de Studiedienst van de Vlaamse Regering:

1. a) hoeveel medewerkers die daar deze legislatuur werkzaam zijn/waren, naast deze job ook een politiek mandaat uitoefen(d)en;
b) om welke politieke mandaten het in dit kader gaat;
c) voor welke politieke partij zij dit mandaat uitoefen(d)en.
2. Deelt de minister de analyse dat de departementen nog steeds gepolitiseerd zijn?
3. Wat gaat de minister ondernemen om de politisering op de departementen een halt toe te roepen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 103 , Van Mechelen nr. 196 , Vandenbroucke nr. 332 , Anciaux nr. 180 , Bourgeois nr. 150 , Keulen nr. 221 , Van Brempt nr. 247 , Vanackere nr. 285 , Crevits nr. 849 , Ceysens nr. 111).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 150 van 10 juli 2008

van **FILIP DEWINTER**

Artikel 8, tweede lid van de Grondwet garandeert het passief kiesrecht (het recht om verkozen te worden voor een politiek mandaat) ook voor personeelsleden van de diensten van de Vlaamse overheid.

Enkel de Grondwet en de overige wetten op de politieke rechten kunnen bepalen welke de vereisten zijn waaraan moet voldaan worden om het passief kiesrecht te kunnen uitoefenen.

Onverenigbaarheden tussen de uitoefening van een functie en de uitoefening van een politiek ambt kunnen dus alleen door de wet (of het decreet) ingevoerd worden.

Zo bestaat er bijvoorbeeld overeenkomstig de wet van 6 augustus 1931 houdende vaststelling van de onverenigbaarheden en ontzeggingen betreffende ministers, gewezen ministers en ministers van staat, alsmede de leden en gewezen leden van de wetgevende kamers een onverenigbaarheid tussen lid van een wetgevende kamer en de hoedanigheid van ambtenaar. De ambtenaar heeft recht op politiek verlof voor het uitoefenen van zijn mandaat.

De Vlaamse Regering is krachtens artikel 87, §3 van de bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen bevoegd om bij besluit een politiek verlof in te stellen en de administratieve en geldelijke toestand van de personeelsleden tijdens dat verlof te bepalen, (met uitzondering van het politiek verlof voor de personeelsleden die lid zijn van het Vlaams Parlement of de Vlaamse Regering).

Het politiek verlof voor ambtenaren (en contractuele personeelsleden) bij de diensten van de Vlaamse overheid wordt geregeld door :

- Het besluit van de Vlaamse Regering van 13 januari 2006 houdende vaststelling van de rechtspositie van het personeel van de diensten van de Vlaamse overheid dat een coherente regeling inzake politiek verlof voor alle politieke mandaten behelst (uitgezonderd van Vlaams parlementslid en van lid van de Vlaamse Regering).
- Het bijzonder decreet over de Vlaamse instellingen van 7 juli 2006 dat een politiek verlof instelt voor personeelsleden die de eed afleggen als lid van het Vlaams Parlement of lid van de Vlaamse Regering.

Daarnaast zijn voor de publiekrechtelijke rechtspersonen die niet ressorteren onder het VPS de decreten van 30 november 1988 tot instelling van het politiek verlof voor de personeelsleden van de openbare instellingen en publiekrechtelijke verenigingen die van de Vlaamse Gemeenschap of het Vlaamse Gewest afhangen, van toepassing.

Het systeem van politiek verlof gaat uit van een dubbele bezorgdheid: enerzijds de uitoefening door de personeelsleden van de overheidsdiensten van hun politieke rechten vergemakkelijken door hun de nodige tijd te verschaffen voor het efficiënt uitoefenen van hun mandaat en anderzijds bepaalde cumulaties weren die niet gerechtvaardigd zijn en schaden aan de goede werking van de diensten.

Ik meen dan ook dat uit het feit dat personeelsleden een politiek mandaat uitoefenen je niet kunt besluiten dat de departementen gepolitiseerd zouden zijn. Ook om die reden worden geen gegevens

bijgehouden over de aard van het politiek mandaat en de politieke partij waarvoor dat mandaat wordt uitgeoefend. Het behoort niet tot de opdracht van de administratie om buiten de context van de reglementair vastgestelde bevoegdheden en onverenigbaarheden over de medewerkers gegevens bij te houden van persoonlijke en/of politieke aard.

Binnen de 13 departementen en de Studiedienst van de Vlaamse Regering zijn er 55 medewerkers die in de periode 2004-2007 gebruik hebben gemaakt van de mogelijkheid om politiek verlof op te nemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 151
van 10 juli 2008
van **PATRICK DE KLERCK**

Ferrylijn Zeebrugge-Rosyth - Stopzetting

De Griekse maatschappij Attica, eigenaar van Superfast Ferries, stopt op 14 september met varen tussen België en Schotland. Superfast Ferries verzorgt een regelmatige passagiers- en vrachtverbinding tussen Zeebrugge en het Schotse Rosyth.

Superfast Ferries organiseerde sinds 2002 een dagelijkse overtocht tussen de twee havens. Op 13 september zal de Blue Star 1 voor een laatste keer in Rosyth vertrekken.

In Zeebrugge werkten 15 mensen op de ferrydienst. Deze waren echter geen werknemers van Superfast Ferries, maar wel van de scheepsagent ZSB (Zeebrugge Shipping & Bunkering), dat op zich weer onderdeel is van ICO, een groot havenbedrijf in Zeebrugge.

De afschaffing van de ferrylijn is een slechte zaak voor de kustregio op toeristisch vlak, want de lijn draaide wel degelijk goed. Het schip haalde een meer dan behoorlijke bezetting. Volgens de krant "Het Nieuwsblad" vervoerde het schip de eerste drie maand van dit jaar zo'n 13.000 reizigers, 5.400 auto's en 5.000 vrachtwagens.

1. Werd er nagegaan wat het negatief effect is voor het toerisme in de regio?
2. Welke mogelijke alternatieven zijn er voorhanden om het verdwijnen van de ferrylijn op te vangen (inzake toerisme, tewerkstelling,...)? Voorziet de Vlaamse Regering in een bepaalde tussenkomst (financieel, alternatieven,...)? Wordt dit in overleg gedaan met de Schotse Regering?
3. Wat zal er gebeuren met het personeel dat in Zeebrugge op de ferrylijn werkt en zijn werk zal verliezen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 151 van 10 juli 2008

van **PATRICK DE KLERCK**

1. De ferrylijn tussen Rosyth en Zeebrugge bestaat sinds 2002. Begin 2006 werd het aantal overtochten gehalveerd. In 2007 werd een groter schip ingezet met een capaciteit van 830 personen, 120 auto's en 100 vrachtwagens.
Cijfers voor de periode 2001-2006 laten een stijging van het aantal Britse vakanties zien. Het vliegtuig als transportmiddel kende gedurende deze periode een groei, terwijl alle andere transportmiddelen, waaronder het transport over zee, een achteruitgang hebben gekend.
Uit contacten met Zeebrugge (havenbedrijf MBZ), Rosyth en Superfast blijkt dat er in 2007 ongeveer 56.000 personen de overtocht hebben gemaakt, waaronder de helft (28.000) Schotten. Het passagiersverkeer via de ferrylijn Rosyth-Brugge tekent voor zowat 17% van het totale passagiersverkeer via de haven van Zeebrugge (aankomst + vertrek). Hierbij dient opgemerkt dat onder deze toeristen, vooral tijdens het laagseizoen, veel back-to-back reizigers zitten (reizigers die tijdens de overtocht op de boot overnachten, overdag bezoeken, en 's nachts terugvaren).
In 2007 registreerde de stad Brugge 421.616 overnachtingen van Britse toeristen in de commerciële logiesvormen. In dit cijfer zitten ook de Schotse toeristen vevat die met de ferry naar Brugge zijn gekomen.
Het aandeel van de Schotten die met de ferry naar Zeebrugge komen (waarvan een deel bovendien back-to-back reizigers zijn) mag dan al relatief beperkt zijn; voor de hotels die goedlopende contracten hebben met Schotse touroperators die gebruik maakten van de ferryverbinding, is het wegvallen van de verbinding vanzelfsprekend een negatief punt. Afgeleide effecten zijn er, bijvoorbeeld, ook voor transportactoren zoals het taxi- en busvervoer.
2. Het Verenigd Koninkrijk is één van de prioritaire toeristische markten voor Vlaanderen. Toerisme Vlaanderen levert dus behoorlijk wat marketinginspanningen op de Engelse en Schotse markt. Bij nieuwe ontwikkelingen inzake de ferryverbinding Rosyth-Zeebrugge, en dus bij nieuwe marketingopportuniteiten ter zake, zal Toerisme Vlaanderen niet nalaten om nieuwe joint-promotie-acties (gemeenschappelijk gevoerde én gefinancierde promotie-acties voor transportmiddel én bestemming) uit te tekenen.
De Vlaamse regering voorziet op dit ogenblik geen tussenkomsten. In mijn buitenlandse contacten met de Schotse collega's zal ik het verdwijnen van de ferrylijn en de gevolgen ervan voor het toerisme en de tewerkstelling aankaarten.
3. Het antwoord op de vraag komt toe aan de collega's die bevoegd zijn voor het economisch en het tewerkstellingsbeleid.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 152
van 17 juli 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Belgisch EU-voorzitterschap - Taalregime

In het kader van het Vlaamse luik van het Belgische EU-voorzitterschap in 2010 heeft de Vlaamse Regering haar goedkeuring gehecht aan de voorgestelde regeling voor een centraal voorbehouden budget van 31,5 miljoen euro.

Ze keurde ook het voorgestelde talenregime goed voor de activiteiten die Vlaanderen zal organiseren tijdens het Belgische EU-voorzitterschap.

Kan de minister verduidelijken wat dit talenregime inhoudt ?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 152 van 17 juli 2008

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Volgens het huidige taalregime van de Raad van de Europese Unie, in werking sinds 29 juni 2007, zal het Raadssecretariaat vanaf het tweede semester van 2010 geen vertolking meer organiseren voor de informele Raden. Lidstaten zullen wel nog gemotiveerde verzoeken voor vertolking in kunnen dienen bij het voorzitterschap van de Raad. Dit voorzitterschap is verplicht een tolkenregeling aan te bieden die zo goed als mogelijk de taalbehoeften in de informele Raadsvergaderingen dekt. Het voorzitterschap zal tevens de hieraan verbonden kosten volledig voor zijn rekening moeten nemen. Tegelijkertijd moeten de lidstaten bij het indienen van verzoeken tot vertolking rekening houden met logistieke beperkingen en met het feit dat de ministers in een aangename sfeer wensen te vergaderen. Ook voor alle andere activiteiten, zoals seminaries en conferenties, moet het voorzitterschap, vanaf het tweede semester van 2010, in een geschikte tolkenregeling voorzien.

Hoewel Vlaanderen principieel voorstander is van een zo ruim mogelijk taalaanbod in alle Raden en Raadswerkgroepen, werd voor het taalregime van de informele Raden, rekening houdende met financiële en logistieke overwegingen, gekozen voor een pragmatische oplossing. Deze is dat vertolking steeds in 4 talen (Nederlands, Frans, Duits en Engels) ten laste van de voorzitterschapbegroting wordt aangeboden. De organiserende minister kan steeds in een ruimere – of zelfs gehele – vertolking voorzien, maar de daarmee verbonden meerkost dient dan per activiteit goedgekeurd en gebudgetteerd te worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 153
van 17 juli 2008
van **LAURENCE LIBERT**

Aanwervingen Vlaamse overheid - Diplomavereiste

De diensten van de Vlaamse overheid kunnen volgens het APKB (Koninklijk Besluit tot bepaling van de Algemene Principes van het administratief en geldelijk statuut van de rijksambtenaren die van toepassing zijn op het personeel van de diensten van de Gemeenschaps- en Gewestregeringen alsook van de publieke rechtspersonen die ervan afhangen) enkel aanwerven op basis van een diploma. Hiervan kan enkel afgeweken worden in geval van schaarste op de arbeidsmarkt.

Hierdoor kunnen werknemers die wel over de juiste competenties beschikken, maar niet over het juiste diploma, niet in aanmerking komen voor een tewerkstelling bij de Vlaamse overheid of één van haar agentschappen. De overheid mist hierdoor de kans om bekwame medewerkers aan te werven.

1. Heeft de minister reeds stappen ondernomen om in contact te treden met de federale overheid met het oog op een wijziging van het APKB voor de Vlaamse ambtenaren zodat niet enkel meer moet worden aangeworven op basis van diploma's? Zo ja, wat was het resultaat?

Zo neen, welke plannen heeft de minister hieromtrent?

2. Heeft de minister reeds onderzocht of het juridisch mogelijk is bij decreet af te wijken van het APKB?
3. In hoeveel gevallen heeft men bij de Vlaamse overheid of één van haar agentschappen toch iemand zonder diploma aangeworven?
 - a) Graag de cijfers voor de laatste vier jaar.
 - b) Over welke diensten ging het?
 - c) Voor welke functies?
 - d) Welke waren de redenen om af te wijken van de diplomavereiste?
4. Zijn er bepaalde getuigschriften die systematisch wel in aanmerking komen voor een tewerkstelling bij de Vlaamse overheid?
 - a) Over welke getuigschriften gaat het?
 - b) Voor welke diensten?
 - c) Voor welke functies?

- d) Wat is de reden om deze getuigschriften systematisch te aanvaarden als kwalificatie?
5. Zijn er bepaalde titels van beroepsbekwaamheid die in aanmerking komen voor een tewerkstelling bij de Vlaamse overheid?
- a) Over welke titels van beroepsbekwaamheid gaat het?
 - b) Voor welke diensten?
 - c) Voor welke functies?
 - d) Wat is de reden om deze titels van beroepsbekwaamheid systematisch te aanvaarden als kwalificatie?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 153 van 17 juli 2008

van **LAURENCE LIBERT**

1. Op de Interministeriële Conferentie “Ambtenarenzaken en Modernisering van de overheidsdiensten” van 25 september 2006 heb ik de valorisatie van eerder verworven competenties en de wijziging van het APKB ter sprake gebracht. De ministers van Ambtenarenzaken verbonden zich ertoe een werkgroep op te richten die ermee belast zal worden de mogelijkheid te onderzoeken de validatie van de competenties toe te passen op het Openbaar Ambt. Ondanks aandringen van mijn kant is deze werkgroep echter nog niet samengekomen. Ik heb de huidige federale minister van Ambtenaren hierover ook al aangesproken.

Het is in dat verband wel interessant te melden dat de voormalige federale minister van Ambtenarenzaken in het federaal parlement op 28 maart 2007 op een mondelinge vraag van dhr. Patrick De Grootte (Kamer 2006-2007, COM. 1263, blz. 1) antwoordde dat hij het principieel mogelijk achtte dat de in het kader van de eerder of elders verworven competenties afgeleverde titels van beroepsbekwaamheid kunnen worden erkend voor de toegang tot functies waarvoor een diploma vereist is, en dit voor zover de Gemeenschappen maatregelen nemen om voor de toegang tot een bepaald niveau de gelijkwaardigheid van diploma's en titels van beroepsbekwaamheid te bepalen.

Samen met mijn collega bevoegd voor Onderwijs en Vorming heb ik derhalve een werkgroep opgericht om de mogelijkheden ter zake verder te verkennen en voorstellen te doen.

De werkgroep, bestaande uit het departement Bestuurszaken, het departementen Onderwijs en Vorming, het departement Werk en Sociale Economie en de VDAB, heeft tot taak na te gaan wat de mogelijkheden zijn binnen de Vlaamse overheid omtrent Erkennen Verworven Competenties (EVC).

Binnen de werkgroep lopen 3 projecten om de verschillende sporen te onderzoeken:

- Management assistent: intern uitwerken van een profiel en praktijkproeven,
- Ervaringsbewijzen: nagaan wat de procedure is voor het uitwerken van een ervaringsbewijs, nagaan welke ervaringsbewijzen bestaan en welke van toepassing kunnen zijn voor de Vlaamse overheid en nagaan voor welke functies binnen de Vlaamse overheid een ervaringsbewijs nuttig zou kunnen zijn.
- Arbeidsconsulent: uitwerken van een profiel en praktijkproeven voor arbeidsconsulent binnen de VDAB om effectief in de praktijk toe te passen.

De projecten lopen en het is de bedoeling om nog in 2008 te rapporteren over de resultaten en enkele aanbevelingen of voorstellen te formuleren.

Op basis van de ervaringen binnen de werkgroep zullen gesprekken worden aangegaan met de federale overheid.

- 2.a) De bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen kent in artikel 87, § 4, de bevoegdheid om de algemene principes van het statuut vast te leggen, toe aan de federale Ministerraad, na advies van de Gemeenschappen en Gewesten. De bijzondere wetgever heeft er dus voor gekozen om deze bevoegdheid niet toe te kennen aan de decreetgever.

De decreetgever heeft dus geen bevoegdheid inzake het bepalen van diplomavooraarden voor ambtenaren.

- b) Volgens de Raad van State zijn de principes van het APKB slechts toepasselijk op de gemeenschappen en gewesten voor zover ze ook door de federale overheid worden toegepast (R.v.St., Jadot, nr. 98.735, 7 september 2001). Het federaal statuut (KB van 2 oktober 1937) past het principe van de diplomavooraarde in artikel 9, §1, APKB toe. Artikel 16, 6° van het federaal statuut bepaalt dat niemand tot Rijksambtenaar kan worden benoemd indien hij geen houder is van een diploma of getuigschrift dat overeenkomt met het niveau van de te verlenen klasse of graad.
3. Voor de functies van niveau D kunnen de diensten altijd personeel aanwerven zonder diploma. Voor de andere niveaus kan dit enkel in geval van schaarste op de arbeidsmarkt, mits akkoord van de Vlaamse minister bevoegd voor Bestuurszaken.
Voor de volgende knelpuntfuncties (schaarste) verleende ik mijn akkoord:
- aan het agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust, om aan te werven in de functie van contractuele loodsdienstregelaars en rededienstcoördinatoren (niveau C)
 - aan het agentschap voor Maritieme Dienstverlening en Kust, om aan te werven in de functie van scheepstechnicus en hoofdscheepstechnicus (niveau C)
 - aan het agentschap voor Landbouw en Visserij, om aan te werven in de functie van informaticus (niveau A) met een diploma van graduaat informatica (niveau B)
- 4-5. Momenteel zijn er geen getuigschriften en titels van beroepsbekwaamheid die in aanmerking komen voor een tewerkstelling bij de Vlaamse overheid zonder bezit van een diploma. Wel kan gevraagd worden dat kandidaten, naast het diploma, bij voorkeur of als bijkomende aanwervingsvoorwaarde ook beschikken over een bepaald getuigschrift of titel van beroepsbekwaamheid.

In het op 3 juli j.l. ondertekende sectoraal akkoord 2008 – 2009 is bepaald dat de Vlaamse minister bevoegd voor de bestuurszaken in toepassing van artikel III 3, §1, a, van het Vlaams Personeelsstatuut van 13 januari 2006 (aanwerving zonder diploma in geval van schaarste op de arbeidsmarkt) een lijst van knelpuntfuncties binnen de diensten van de Vlaamse overheid zal vaststellen.

Voor de knelpuntfuncties op deze lijst kan aangeworven worden zonder het bezit van het normaal vereiste diploma. Indien gewenst kan men voor deze knelpuntfuncties wel aanwerven op basis van een bepaald getuigschrift of titel van beroepsbekwaamheid.

De lijst zal minstens eenmaal per jaar na onderhandeling in het Sectorcomité XVIII geactualiseerd worden door toevoeging of schrapping van functies. Mijn diensten zijn op dit moment bezig de lijst op te maken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 157
van 31 juli 2008
van **PAUL DELVA**

Vlaams Communicatiehuis Brussel - Stand van zaken

Naar aanleiding van een vraag om uitleg nr. 1229, behandeld op 22 mei laatstleden, heeft minister Anciaux aan de leden van de Commissie voor Brussel en de Vlaamse Rand de samenwerkingsovereenkomst voor de uitbouw van een Vlaams Communicatiehuis, gelegen op het Muntplein, bezorgd. Zoals reeds gesteld in de vraag om uitleg hieromtrent, is de doelstelling van dit Huis een herkenbaar informatie-, communicatie- en promotiebeleid te voeren over de Vlaamse Gemeenschap in Brussel aan haar inwoners en gebruikers. Deze samenwerkingsovereenkomst is gesloten tussen de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse Gemeenschapscommissie (VGC).

De doelstellingen en het voorwerp van deze overeenkomst worden grondig beschreven, maar niettemin had ik hierover graag enkele verduidelijkingen verkregen.

In artikel 2 van de overeenkomst wordt vermeld dat het Communicatiehuis een laagdrempelige informatiebemiddelingsrol vervult op het vlak van, onder meer, onderwijs, cultuur, welzijn en toerisme. Dit laatste gebeurt in complementariteit met Toerisme Vlaanderen.

Mijn vragen daaromtrent aan de beide ministers zijn de volgende.

1. Kan de complementariteit met Toerisme Vlaanderen uitgebreider worden toegelicht? Wat zijn hierin de beleidsprioriteiten? Kan een concreet voorbeeld worden gegeven van mogelijke complementariteit?
2. Is er al overleg geweest tussen beide organisaties om duidelijke afspraken te maken over taakverdeling en over eventuele samenwerking? Tot welke resultaten heeft dit overleg geleid?

Daarnaast geeft artikel 2 van bovenvermelde overeenkomst het Vlaams Communicatiehuis de mogelijkheid om uitvoering te geven aan een samenwerkingsakkoord met de Franse Gemeenschap onder andere op vlak van cultuurcommunicatie.

Hierover zou ik aan minister Anciaux de volgende vragen willen stellen.

3. Zijn er al stappen ondernomen om een samenwerkingsakkoord af te sluiten tussen het Vlaams Communicatiehuis en de Franse Gemeenschap?
4. Welke rol heeft de VGC in dit overleg?
5. Er wordt een concreet voorbeeld gegeven van samenwerking, namelijk cultuurcommunicatie. Kan de minister nog andere voorbeelden geven van mogelijke samenwerking?

6. Welke beleidsprioriteiten moeten er in dit akkoord zitten?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Anciaux (vraag nr. 186) en Bourgeois (nr. 157).

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 157 van 31 juli 2008

van **PAUL DELVA**

Minister Anciaux zal een gecoördineerd antwoord geven op deze vraag.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 159
van 7 augustus 2008
van **PAUL DELVA**

Steunpunt Vakantieparticipatie - Brussel

Begin juli maakte de minister bekend dat het budget voor het Steunpunt Vakantieparticipatie wordt verhoogd: hiermee tracht de Vlaamse Regering meer mensen die het financieel moeilijk hebben, een vakantie of een daguitstap te bieden. Vakantie is namelijk belangrijk voor kansarmen: naast een vermindering van stress, brengt dit een hoger zelfbeeld en een verbetering van de sociale contacten met zich mee.

Het steunpunt is een dienst van Toerisme Vlaanderen die een vakantieaanbod uitwerkt voor mensen met een laag inkomen. Voor honderdduizenden Vlamingen is vakantie namelijk onbetaalbaar. Maar vooraleer het steunpunt deze mensen kan helpen, moet het een screening doen van de aanvragen en rekening houden met het inkomen, de Europese armoedegrens en andere armoede-indicatoren (schulden, medische kosten, e.d.).

Het steunpunt werkt tarieven uit enerzijds met de privésector zoals hotels, vakantieorganisaties, campings en attracties die kortingen aanbieden aan klanten die rond de armoedegrens leven, en anderzijds met sociale partners die de kansarmen tracht te helpen in hun zoektocht naar een geschikte vakantie .

Wegens de hoge armoedegraad in Brussel, is er ook in Brussel nood aan deze vormen van vakantie.

1. Kan de minister een gedetailleerd overzicht (leeftijd, gemeente, grootte gezin, nationaliteit, e.d.) geven van het aantal personen uit Brussel dat gebruik maakt van het Steunpunt Vakantieparticipatie? Kan hij hiervan een evolutie geven sinds 2001?
2. Kan hij ook aangeven welk type van vakantie en welke bestemming de Brusselaars verkiezen? Betreft het veeleer een vakantie-uitstap of zijn het veeleer langere vakanties?
3. Is in een evaluatie over de werking van het steunpunt ook de werking in Brussel onderzocht? Welke conclusies komen hieruit voort? Voert het Steunpunt Vakantieparticipatie een gedifferentieerd beleid voor Brussel: zo ja, waaruit bestaat dit beleid?
4. Voert de minister een specifieke promotiecampagne in Brussel om de werking ervan bekender te maken?
5. Met welke sociale organisaties in Brussel werkt de minister samen? Hoe evalueert hij deze samenwerking? Welke mogelijke knelpunten bestaan er in het overleg? Wordt deze groep binnenkort uitgebreid?

6. Hoe werkt het steunpunt samen met de privésector in Brussel? Hoe ervaren de privébedrijven in Brussel deze samenwerking? Staat er een uitbreiding van de privépartners op het programma? Doet het steunpunt specifieke inspanningen om meer bedrijven in Brussel “tot deelname te bewegen”? (cfr. antwoord van de minister op actuele vragen, Handelingen Plenaire vergadering nr. 55 - 10 juli 2008).
7. In zijn antwoord op een schriftelijke vraag van collega Franssen (nr. 54 – Steunpunt Vakantieparticipatie – Aangesloten OCMW’s) blijkt dat er slechts één Brussels OCMW (Ukkel) is aangesloten.

Zijn er nieuwe OCMW’s aangesloten sinds deze schriftelijke vraag?

Schrijft de minister naast de voorzitters van de betrokken OCMW’s ook de Nederlandstalige OCMW-raadsleden in Brussel aan om hen op de hoogte te brengen van de mogelijkheden van dit steunpunt? Op welke andere manieren tracht hij de Brusselse OCMW’s te overtuigen om hierbij aan te sluiten?

8. Is er overleg en/of samenwerking met de VGC (Vlaamse Gemeenschapscommissie) over projecten van dit steunpunt? Tot welke resultaten heeft dit geleid?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 159 van 7 augustus 2008

van **PAUL DELVA**

1. Het agentschap Toerisme Vlaanderen laat weten dat het informatiebeheersysteem op dit ogenblik niet toe laat deze detailinformatie te genereren. Toerisme Vlaanderen ontwikkelt een systeem dat in de toekomst moet toelaten deze informatie op een eenvoudige manier op te vragen.
2. Ik verwijs naar het antwoord op de eerste vraag. Op dit ogenblik kunnen enkel het aantal daguitstappen per lidorganisatie automatisch geregistreerd worden. De 35 Brusselse lidorganisaties deden de afgelopen 2 jaar samen 263 aanvragen voor een daguitstap. De gegevens van vakanties worden bijgehouden, maar zijn nog niet onderling verbonden, zodat het opvragen van kruistabellen niet mogelijk is.
3. Het agentschap Toerisme Vlaanderen meldt me dat er niet in een specifieke evaluatie van het Steunpunt per regio, stad of provincie is voorzien. Alle vakantiegangers en lidorganisaties kunnen anoniem hun vakantie en de dienstverlening van het Steunpunt beoordelen. De resultaten van de bevraging geven aan dat bijna alle vakantiegangers en lidorganisaties de samenwerking met het Steunpunt positief evalueren. Het verdere bestaan van papieren vakantieguides wordt als bijzonder belangrijk gezien, omdat deze mensen vaak geen of een gebrekkige toegang hebben tot internet. Daarom zullen de vakantieguides online, maar ook gedrukt verspreid worden.
4. Toerisme Vlaanderen nam geen specifieke initiatieven voor Brusselse organisaties.
5. Brussel telt 35 lidorganisaties. Zij kennen hun weg naar het Steunpunt zeer goed. In 2007-2008 deden zij in totaal 263 aanvragen voor daguitstappen. Enkele Brusselse lidorganisaties waren ook aanwezig op de vorming en infosessies van het Steunpunt. Deze organisaties zijn zeer divers, zoals Begeleid Wonen Brussel, verschillende Centra voor Algemeen Welzijnswerk, kinderdienst Klein Kasteeltje, Bij Ons vzw, centra voor basiseducatie, jongerencentrum Chicago ... Alle lidorganisaties worden jaarlijks uitgenodigd op het Forum Vakantieparticipatie. Er is geen apart overleg per regio. Veel lidorganisaties hebben ook anderstaligen in hun doelpubliek. Dit vergt van deze organisaties een extra begeleiding van de vakantiegangers.
6. Brussel telt een beperkt aantal aanbieders. Een aantal aanbieders haakten af door een te beperkt aantal bezoekers. Uit onderzoek blijkt dat 73% van de vakantiegangers interesse toont voor een vakantie aan onze Vlaamse kust, maar slechts 4% voor de Vlaamse kunststeden. Om in te spelen op de vraag, wordt in een eerste fase gefocust op de uitbreiding van het aanbod aan de kust. In een latere fase zal worden gefocust op de kunststeden en Brussel in het bijzonder.
7. Sinds mijn antwoord op de schriftelijke vraag van Collega Franssen (nr. 54 – Steunpunt Vakantieparticipatie – Aangesloten OCMW's) zijn er geen OCMW's uit Brussel bijgekomen. Er zijn nu 199 organisaties met een OCMW-code lid van het Steunpunt. Sommige grote steden tellen meerdere OCMW-leden; zo zijn grote departementen in Gent en Antwerpen apart lid. In 2008 sloten 54 OCMW's zich aan. De Brusselse OCMW's gingen niet in op de in het voorjaar 2008 gelanceerde oproep van het agentschap Toerisme Vlaanderen om lid te worden van het Steunpunt Vakantieparticipatie.

Het agentschap Toerisme Vlaanderen meldt me geen specifieke acties naar OCMW-raadsleden te hebben gepland. Volgend jaar zal er opnieuw een mailing worden verstuurd naar alle OCMW's die nog geen lid zijn.

8. Toerisme Vlaanderen meldt me dat er met betrekking tot het Steunpunt Vakantieparticipatie géén structureel overleg met de Vlaamse Gemeenschapscommissie is gepland.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**GEERT BOURGEOIS**

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 160
van 13 augustus 2008
van **JAN LAURYS**

VRT Radio 1 en 2 - Ontvangst

Reeds geruime tijd zijn er in de regio Oost-Brabant klachten over de ontvangst van FM-uitzendingen van Radio 1 en Radio 2 Vlaams-Brabant. De problemen doen zich vooral voor bij toestellen die niet op de kabel zijn aangesloten (o.m. wekkerradio's, autoradio's, transistors). Zo heeft men in Tienen en Diest geen of slechte ontvangst van Radio 2 Vlaams-Brabant en ontvangt men meestal de regionale uitzendingen van Radio 2 Limburg. Dergelijke ontvangstproblemen deden zich jaren geleden op verschillende plaatsen voor en er werden ook geregeld vragen over gesteld.

De slechte ontvangst (soms volledig wegvallen in de regio Diest) van Radio 1 wordt het meest als problematisch ervaren omdat vaak op deze zender wordt afgestemd omwille van de informatieve programma's.

In een tijdperk van digitale radio, waarin alle radioprogramma's glashelder zouden moeten klinken, is het toch betreurenswaardig dat men er niet in slaagt in elke regio van Vlaanderen de ontvangst van FM-radio-uitzendingen te verzekeren.

1. Is de minister op de hoogte van deze klachten?
2. Kan hij meedelen welke redenen aan de basis liggen van de slechte of gebrekkige ontvangst in Oost-Brabant?
3. Welke maatregelen treft de minister om dit te verhelpen en een correcte radio-ontvangst te waarborgen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 160 van 13 augustus 2008

van **JAN LAURYS**

1. De algemene thematiek van de soms moeilijke ontvangst via de ether van FM-uitzendingen in de regio Oost-Brabant is mij bekend.

Voor het antwoord op deze vraag heb ik contact opgenomen met de VRT en met de Vlaamse Regulator voor de Media. Bij de Vlaamse Regulator voor de Media zijn nog geen klachten hierover binnengekomen, maar de VRT verschaft me wel gegevens over deze aangelegenheid.

2. Het oosten van de provincie Vlaams-Brabant ligt relatief ver van de hoofdzenders in Sint-Pieters-Leeuw en Genk van waaruit Radio 1 en Radio 2 worden uitgezonden. De betrokken regio is bovendien heuvelachtig met als gevolg dat de signaalsterkte in de valleien lager is en waardoor minder goede ontvangst mogelijk kan zijn en dit mogelijk ook in combinatie met kwalitatief minder goede ontvangstapparatuur.

Radio1

Indien iemand in deze regio wil luisteren naar Radio 1 dan moet hij/zij afstemmen op 91.7 MHz (zender Sint-Pieters-Leeuw) of 99.9 MHz (zender Genk), afhankelijk van de lokale situatie.

De reikwijdte van de zender Genk op 99.9 MHz wordt echter beperkt door storingen afkomstig van een Franstalige zender te Brussel op de frequentie 100.0 MHz.

Autoradio's schakelen dankzij RDS automatisch tussen beide frequenties (91.7 MHz en 99.9 MHz). Luisteraars van Radio 1 die luisteren via de autoradio kunnen het Radio 1-signaal daardoor doorgaans goed ontvangen. De ontvangstkwaliteit van verschillende (antennes van) wekkerradio's en andere transistors is vaak laag en dit heeft dus te maken met het toestel zelf. De ontvangst van Radio 1 kan ook daardoor in de betrokken regio minder goed zijn.

Radio2

Wat Radio 2 Vlaams-Brabant betreft is de hoofdzender gelegen te Sint-Pieters-Leeuw (93.7 MHz). Daarnaast zijn er bijkomende steunzenders te Veltem (88.7 MHz) en Diest (92.4 MHz). De steunzender in Diest voor Radio 2 Vlaams-Brabant is er sinds 1994 en de ontvangst van Radio 2 is er dus verzekerd.

Bij autoradio's zijn er soms klachten over het ongewild schakelen tussen Radio 2 Vlaams-Brabant en Radio 2 Limburg. Dit kan verholpen worden door een aangepaste instelling van de RDS-functie ("Regionaal aan").

3. Voor een verbetering van de analoge FM-ontvangst in het oosten van Vlaams-Brabant kunnen, gelet op de geografische omstandigheden, bijkomende steunzenders een oplossing bieden. In het Vlaams FM-frequentieplan zijn er evenwel heden geen frequenties meer ter beschikking. In de praktijk zijn extra steunzenders daarom niet altijd mogelijk.

De storingen van Radio 1 door de Franstalige radio te Brussel werden door de VRT reeds herhaalde malen gemeld aan het federale BIPT.

Het BIPT heeft de voorbije weken reeds enkele malen opgetreden tegen illegale stoorzenders. Hopelijk gaat het BIPT op de ingeslagen weg verder en worden alle stoorzenders weggenomen waardoor betere ontvangst zou moeten mogelijk zijn.

Ik zal hier in ieder geval verder op aandringen bij het BIPT.

De eventuele verdere uitbouw van de digitale radio (T-DAB) kan een zeer goede ontvangst van alle radiozenders verzekeren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

GEERT BOURGEOIS
VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

Vraag nr. 162
van 13 augustus 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Actieplan Groene Gordel - Vlaamse Rand - Nationale Plantentuin

In het kader van het Actieplan Groene Gordel - Vlaamse Rand heeft de minister wat betreft de subregio Brabantse Kouter eind 2006 de opdracht gegeven om een visie te ontwikkelen voor de toeristische ontsluiting, vormgeving en promotie van de Nationale Plantentuin in Meise.

Er was een samenwerkingsovereenkomst tussen Toerisme Vlaanderen en de Nationale Plantentuin. Deze studieopdracht moet inmiddels afgerond zijn.

1. Wat zijn de resultaten van deze studie? Welke visie werd er ontwikkeld?
2. Welke beleidsmaatregelen heeft de minister genomen op het vlak van de toeristische ontsluiting, op het vlak van de vormgeving en op het vlak van de promotie van de Nationale Plantentuin?
3. Wat is de timing?
4. Kan de minister de totale kostprijs van dit onderzoek meedelen?

GEERT BOURGEOIS

VLAAMS MINISTER VAN BESTUURSZAKEN, BUITENLANDS BELEID, MEDIA EN TOERISME

ANTWOORD

op vraag nr. 162 van 13 augustus 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. De studie werd eind april 2008 afgerond en formuleert, naast een antwoord op de toeristische positionering van de Nationale Plantentuin, eveneens een reeks aanbevelingen om het toeristische onthaal op de site te optimaliseren.
De studie bevat aanbevelingen op het vlak van toeristische ontwikkelingskansen, positionering van de Nationale Plantentuin in de toeristische markt, inbedding in de regio Brabantse Kouters-Groene Gordel, een plan van eisen voor toeristische ontsluiting, aanbevelingen voor marketing en een investerings- en exploitatieplan.
2. Het toeristische luik van de Nationale Plantentuin vormt natuurlijk slechts een deel van de totale beleidswerking van deze instelling. Ik bezorgde het eindrapport aan mijn collega bevoegd voor Wetenschapsbeleid om zo de toeristische visie mee te laten integreren in een groter geheel. Inmiddels zijn de conclusies van het rapport ook meegenomen bij de ontwikkeling van het geïntegreerde masterplan voor de Plantentuin.
3. De timing voor realisatie is, allereerst, afhankelijk van de overdracht van de Nationale Plantentuin naar Vlaanderen en van de afronding en implementatie van het masterplan.
4. Het onderzoek, dat is uitgevoerd door ZKA Consultants en Planneers (Breda, Nederland), kostte 39.000 euro, waarvan de helft gedragen werd door de begroting toerisme en de andere helft door de Nationale Plantentuin zelf.

HILDE CREVITS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 618
van 18 april 2008
van **BART CARON**

N453 Kerkhove (Avelgem) - Heraanleg

Eind vorig jaar stelde ik de minister reeds een schriftelijke vraag over de heraanleg van de Oudenaardsesteenweg N8 in Avelgem. Waarbij ik gevraagd heb of er ook werken gepland waren voor de rotonde in Kerkhove. Toen heeft de minister meegedeeld dat deze werken inderdaad gepland waren (vraag nr. 79, Websitebulletin publicatiedatum 07-12-2007).

Ondertussen heb ik begrepen dat er in de maand februari een meting is uitgevoerd ter voorbereiding van verdere werken voorbij de rotonde in Kerkhove richting Elsegem (Oudenaarde – N453).

1. Wat is het resultaat van deze meting?
2. Wat is het budget om deze werken uit te voeren?
3. Wat is de timing van de werken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 681 van 22 mei 2008

van **ELSE DE WACHTER**

1. De Steenbergstraat is een lokale weg en hierdoor is er voor het Vlaams Gewest geen behoefte om die over te nemen.
De mogelijkheid om wegen beheerd door een gemeente over te nemen als gewestweg gebeurt enkel voor als secundaire weg geselecteerde wegen in de diverse structuurplannen.
2. In de Provinciale Audit Commissie (PAC) van 15 maart 2005 en de Provinciale Commissie Verkeersveiligheid (PCV) van 24 oktober 2006 werd beslist om de vernielde brug over de E40 in de Donkerstraat te Ternat te vervangen door een nieuwe brug met 1 rijstrook voor vrachtverkeer naar het bedrijf Sun Chemical en een fietspad en een voetpad. De bedoeling hiervan was het sluijverkeer in de woonstraten ten zuiden van de brug (o.a. Groenstraat en Donkerstraat) te weren, maar anderzijds ook het vrachtverkeer naar Sun Chemical (ongeveer 25 vrachtwagens per dag waarvan enkele met gevaarlijke lading) door deze straten te vermijden. Voor de fietsers en voetgangers wordt een aantrekkelijke rechtstreekse verbinding tussen het industrieterrein en het centrum van Ternat gecreëerd. Op een recent overleg op het hoofdbestuur van het agentschap Wegen en Verkeer bevestigde de gemeente Ternat deze visie nogmaals.

Om het probleem van het toegenomen verkeer door de Steenbergstraat te verlichten, heeft de gemeente Ternat voor de herbouw van de brug deze straat al geasfalteerd en op verschillende plaatsen uitwijkzones aangelegd.

De gemeente Ternat heeft hier ook een gewichtsbepanking van 3,5 ton ingesteld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 736
van 10 juni 2008
van **PIETER HUYBRECHTS**

Binnenvaartproject “Waterslag” - Stand van zaken

Het aantal kleine binnenvaartschepen zoals Spitsen en Kempenaars neemt langzaam af, waardoor de functie van kleine kanalen en waterwegen verloren gaat.

Met het internationale project “Waterslag”, waaraan onder meer de NV Waterwegen en Zeekanaal en de NV De Scheepvaart deelnemen, wil men deze trend voor de binnenvaart keren. Door het gebruik van een duwbak die voldoet aan de nodige technische eisen kan een binnenvaartschip twee maal zoveel lading meenemen.

In Vlaanderen kunnen dergelijke koppelverbanden worden ingezet op de Dender van Dendermonde tot Aalst, op het Kanaal Leuven – Dijle en op de Kempense kanalen die aangesloten zijn op het Albertkanaal.

1. Werden reeds proefvaarten met dergelijke combinaties uitgevoerd?

Zo ja, is het concept “marktrijp”?

2. Is het concept ook zonder subsidie haalbaar?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 736 van 10 juni 2008

van **PIETER HUYBRECHTS**

1. De proefvaarten in het kader van “Waterslag” zijn in uitvoering. De “Waterslag”-combinatie heeft reeds verschillende goederencategorieën zoals containers, zand en steenkolen, succesvol vervoerd. De tussentijdse resultaten zijn zowel op commercieel als economisch vlak bemoedigend. Vanuit technisch oogpunt werd een aantal verbeteringen voorgesteld. De voorlopige conclusie is dat “Waterslag” een marktrijp concept is dat kan bijdragen tot het aantrekkelijker maken van kleinere waterwegen voor vrachtvervoer.
2. Of het concept op heden zonder subsidie haalbaar is, is nog niet uitgeklaard. Dit zal afhangen van de wijze waarop het concept in de markt wordt onthaald.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 740

van 11 juni 2008

van **JOS STASSEN***Wegverlichting en energiegebruik - Beleidsopties*

In Vlaanderen worden de meeste wegen – straten, pleinen, provincie- en gewestwegen, bruggen en tunnels – vrij uitgebreid verlicht. De verantwoordelijkheid hiervoor is verspreid over meerdere wegbeheerders, administraties en zuivere en gemengde distributienetbeheerders.

In het algemene energieverbruik neemt de openbare verlichting een belangrijk gedeelte in. Daarom is het belangrijk dat dit zo rationeel mogelijk gebeurt: selectieve keuzes voor locatie, intensiteit, duur en type van verlichting. In deze schriftelijke vraag ga ik verder in op het type van verlichting.

Als ik goed ben ingelicht, gebruikt men vandaag voor openbare wegverlichting meestal hogedruk-natriumlampen die een levensduur van 16.000 uur hebben, of een meridiaanse levensduur van 24.000 u - onder laboratoriumcondities wanneer 50 % van de lampen niet meer terdege functioneren met een minimale levensduur met maximaal 15 % defecten van 16.000 uur.

Ondertussen bestaat de zogenaamde “long life” lamp. In het EU-GreenLight-Programma spreekt men over zulke lampen als deze een levensduur hebben van minstens 20.000 u. Vandaag vindt men zelfs lampen met een gecertificeerde en gegarandeerde levensduur van 48.000 u. In datzelfde EU-GreenLight-Programma wordt voorgesteld om de klassieke schakelsystemen te vervangen door de elektronische schakeling. Dit systeem verlengt de levensduur van lampen zeer aanzienlijk. Een lamp verslijt immers sneller afhankelijk van het aantal aan- en uitschakelingen en het type van schakeling. Gegeven het type lamp (long life of niet) en het type van schakeling (klassiek of elektronisch) kan het totale energieverbruik voor openbare wegverlichting zeer sterk gerationaliseerd worden.

1. Hoe is de verantwoordelijkheid over de wegverlichting (locatie, intensiteit, duur en type) in Vlaanderen volgens de wegindeling (gemeente, provincie en gewestwegen) precies georganiseerd?
2. Wat is de verantwoordelijkheid van de minister als minister van Openbare Werken en Energie ten aanzien van deze “verlichtingbeheerders”? Hoe bepaalt de minister het algemene en specifieke beleid inzake openbare wegverlichting?
3. Wat houdt het lastenboek bij de verschillende wegbeheerders voor de keuze van openbare wegverlichting in : keuze van de armaturen, type schakelingen, keuze van de lampen (natrium, fluor, halogeen of andere), type licht (geel of wit), spreiding, “burner technologie”, levensduur, enzovoort? (In sommige landen schakelt men over naar witte verlichting wegens een sterk verlies aan effect bij camerabewaking bij geel licht)
4. Wat is de geschatte besparing als er overgeschakeld wordt naar long life lampen met een dubbele (32.000 u) of driedubbele (48.000 u) levensduur?

Houdt deze besparing het volgende in: besparing op operationele kosten (voorraad, transport, handling, ..), onderhoudskosten voor lampwissel, op administratieve kosten, op recyclagekosten, op “risicokosten” (o.a. verkeersproblemen bij lampwissels)?

Hoe verhoudt deze besparing zich tot een mogelijke hogere prijs voor het type lamp?

5. Houdt het beleid inzake rationeel energiegebruik een actieve overschakeling naar de “long life” lamp voor openbare wegverlichting in?

Zo ja, op welke manier organiseert de minister dit?

Zo neen, wat is hiervoor de argumentatie?

6. Houdt het beleid inzake rationeel energiegebruik een actieve overschakeling naar de elektronische schakeling in? Wat is hiervoor de planning, procedure, financiering?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 740 van 11 juni 2008

van **JOS STASSEN**

1. De wegverlichting op autosnelwegen wordt beheerd door de Vlaamse overheid. De verlichting van de gewestwegen wordt beheerd door de instantie die ze heeft opgericht. De provincie is verantwoordelijk voor de verlichting van de provinciewegen en de gemeente voor die van de gemeentewegen.

De ministeriele richtlijn van 1997 voor wegverlichting legt de gemiddelde luminantie (cd/m²) op.

Afhankelijk van de beheerder van de weg dienen de gebruikte materialen te beantwoorden aan de vereisten uit standaardbestek 240 van de afdelingen Elektriciteit en Mechanica van de Vlaamse overheid of uit standaardbestek 005 van de Federatie van de netbeheerders elektriciteit en aardgas in België (Synergrid).

2. Het besluit van de Vlaamse Regering van 26 maart 2004 tot vaststelling van de openbaredienstverplichting, opgelegd aan de netbeheerders met betrekking tot de openbare verlichting (B.S. 23 april 2004) draagt de zorg voor de exploitatie van de openbare verlichting die gelegen is in het geografische gebied van de netbeheerder op aan deze netbeheerder. Het besluit beschrijft de werkzaamheden die hieronder kunnen worden verstaan en de kosten die in de tarieven van de netbeheerder mogen worden opgenomen. Het betreft expliciet niet de kosten voor de plaatsing of de uitbreiding van de openbare verlichting, noch de kosten van de vervangstukken inclusief lampen. De beslissing tot aankoop van verlichtingsapparatuur blijft met andere woorden een exclusieve bevoegdheid van de wegbeheerder. De netbeheerder kan wel bijstand verlenen aan de gemeenten bij het opstellen van de aanbestedingsdossiers en acties uitvoeren ter bevordering van het rationeel energiegebruik.
3. Het lastenboek van de Vlaamse overheid legt afhankelijk van het type weg de toe te passen verlichting vast. Voor doorgaande verlichting op autosnelwegen en primaire wegen worden armaturen met lagedrukknatriumdampampen geplaatst, wegens hun hoge lichtopbrengst in vergelijking met de andere lichtbronnen. Op de op- en afritten en overige gewestwegen worden armaturen met hogedrukknatriumdampampen geplaatst. Deze hebben een lagere lichtopbrengst maar de herkenning van personen en voertuigen is veel hoger. Dit resulteert in een groter veiligheidsgevoel en een grotere verkeersveiligheid.
4. De overschakeling naar longlifelampen komt voorlopig niet in aanmerking wegens de onder punt 5 aangehaalde nadelen.
5. De huidige generatie longlifelampen heeft een dubbele brander. Deze brander wordt afwisselend aangesproken, waardoor het centrum van de verlichting niet steeds op dezelfde plaats zit. Dit heeft gevolgen voor de fotometrische eigenschappen van de verlichting: de lichtsterkte wordt afhankelijk van welke brander aangesproken wordt en kan dus van dag tot dag verschillen. Zo kan de verlichting verschillend zijn op twee naast elkaar liggende palen, alhoewel ze eenzelfde verlichtingstoestel met zelfde lamp dragen. Dit kan voor donkere vlekken zorgen wat erg storend is voor de weggebruiker. Enkel in uitzonderlijke gevallen, wanneer de verlichting staat op erg moeilijk bereikbare plaatsen, bvb. boven de tramleidingen, kan overgegaan worden naar dergelijke longlifelampen.

Uiteraard worden de evoluties van de verlichtingstechnologie van nabij gevolgd om steeds een gepaste keuze te kunnen maken.

6. Tot op heden wordt geen actieve overschakeling naar elektronische schakelingen gepland wegens de hoge kwetsbaarheid van dergelijke systemen. Bij de afdeling Elektriciteit en Mechanica Antwerpen van het Agentschap Wegen en Verkeer lopen momenteel een aantal proefprojecten met elektronische voorschakelapparatuur. De eerste (voorlopige) resultaten zijn weinig gunstig.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 741

van 12 juni 2008

van **MARK DEMESMAEKER***N253 Korbeek-Dijle/Neerijse/Loonbeek - Heraanleg*

Al verschillende jaren wordt er in Huldenberg en omstreken uitgekeken naar een heraanleg van de gewestweg N253 in Korbeek-Dijle, Neerijse en Loonbeek. De voorbije jaren werd deze heraanleg, die nochtans meermaals is opgenomen in de planning van de administratie Wegen en Verkeer, herhaalde malen uitgesteld. Via de media verneem ik nu dat de werken niet voor 2012 worden uitgevoerd.

Op 15 oktober 2004 stelde ik aan de toenmalige minister van Openbare Werken, Kris Peeters, een schriftelijke vraag over de heraanleg van de N253 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 21 januari 2008, blz. 437). Uit het antwoord van de minister bleek toen dat er in 2003 door de administratie Wegen en Verkeer de procedure werd opgestart om een ontwerper te vinden. Die was er nog steeds niet. Reden daarvoor was een dispuut tussen de gemeente Bertem en de Vlaamse overheid. Bertem stelde immers begin jaren '80 al zelf een ontwerper aan voor rioleringswerken aan de N253 in Korbeek-Dijle. De Vlaamse overheid heeft dan een aanbesteding gelanceerd voor de heraanleg – riolen inclusief – van de N253 op het grondgebied Huldenberg. Dit traject is negen kilometer lang, in Korbeek-Dijle slechts 2,5 kilometer. Het was de bedoeling een voorontwerp te laten maken in 2005. Na de onteigeningen, het verkrijgen van de bouwvergunning en het vastleggen van de budgetten zouden de werken starten in 2007.

Niets is echter minder waar, want vandaag lezen we in de media dat er heel wat onduidelijkheid heerst over de uitvoering van deze werken.

Op het indicatief meerjarenprogramma Wegen Vlaams-Brabant werden nochtans de nodige kredieten voorzien voor het structureel onderhoud met aanleg van de fietspaden in Loonbeek en Neerijse (Huldenberg) inclusief doortochten en riolering ten laste van de gemeente en Aquafin. Voor de fase Loonbeek-Neerijse werd voor 2010 7 miljoen euro vrijgemaakt, voor de overige fasen na 2010 werd er 6 miljoen voorzien.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier?
2. Wat is de reden van het uitstel van deze werken?
3. Hoever staat het met de opmaak van de onteigeningsakten van de 22 aangelanden?
4. Wat is de huidige timing van de heraanleg van de N253 in Korbeek-Dijle, Neerijse en Loonbeek?
5. Wanneer denkt men met de werken van start te kunnen gaan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 741 van 12 juni 2008

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Het ontwerp van de wegenis is volledig afgewerkt. De riolerings- en collectorenstudie is al ver gevorderd.

Een samenwerkingsovereenkomst voor de uitvoering van de gezamenlijke werken met zes partijen (Wegen en Verkeer Vlaams - Brabant, Natuur en Bos Vlaams - Brabant, gemeenten Huldenberg en Bertem, NV Riobra en NV Aquafin) werd voorbereid door het agentschap Wegen en Verkeer en aan de andere vijf instanties overgemaakt.

Het Comité tot aankoop van onroerende goederen dient nog de kostprijs van de onteigening van 28 woningen en een 475-tal voortuinen langs de N253 te Huldenberg en Bertem, te ramen.

2. De studieopdracht ving aan in 2005. Het duurde enige tijd vooraleer de vele betrokken instanties (Wegen en Verkeer, gemeenten, Onroerend Erfgoed, Natuur en Bos, Fietsersbond, Vlaamse Landmaatschappij, Vlaamse Milieumaatschappij - afdeling Water,...) tot een consensus kwamen in verband met de herinrichting van de wegzate. De startnota werd op 18 april 2006 goedgekeurd en de projectnota op 11 september 2007. Ondertussen vonden er tientallen overlegvergaderingen plaats (zowel beperkte werkvergaderingen als stuurgroepvergaderingen). Ook hoorzittingen werden gehouden.

In 2005 werd tussen de gemeente Huldenberg en het agentschap Wegen en Verkeer een samenwerking opgestart. Inmiddels hebben vier andere partijen zich ook als medefinancier van het project geëngageerd. Deze partijen hebben intussen een ontwerper aangeduid voor de studie van hun aandeel in de werken. Het is de bedoeling dat op termijn de ontwerper van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams - Brabant alle ontwerpen integreert in één volledig aanbestedingsklaar bestek voor de werken te Loonbeek, Neerijse en Korbeek-Dijle. Het bestek zal in de loop van volgend jaar klaar zijn. De uitvoering van de werken is afhankelijk van de voortgang van de onteigeningen.

3. Het Comité tot Aankoop van onroerende goederen te Mechelen is sinds vorig jaar gestart met de opmaak van de raming van de kostprijs van de onteigeningen. Vervolgens dient het agentschap Wegen en Verkeer een ministerieel besluit op te stellen en dienen de nodige kredieten voorzien te worden voor de onteigeningen. Pas na het aflopen van het openbaar onderzoek kan het Comité tot aankoop van onroerende goederen de onderhandelingen met de eigenaars en huurders starten. De bebouwde eigendommen zullen met voorrang worden verworven. De bewoners zullen de nodige tijd gegund worden om hun woning verder te betrekken, zodat ze rustig een nieuwe woonst kunnen zoeken of eventueel een nieuwe woning bouwen.

4. De timing van de heraanleg is afhankelijk van:

- de vooruitgang van de technische studie. Onder meer dient er nog een ecodeuct ontworpen te worden ;
- de vooruitgang van de subsidiedossiers voor de gemeentelijke rioleringen ;
- het bekomen van de nodige vergunningen ;
- de meer dan 500 innemingen die moeten verworven worden. Het Comité tot aankoop van onroerende goederen deelde al officieus mee dat de onderhandelingen en het ondertekenen van alle aktes minstens 2 jaar in beslag zullen nemen. Hierbij werd geen rekening gehouden met eventuele gerechtelijke onteigeningen ;

- het voorzien van de nodige kredieten door alle medefinanciers tijdens hetzelfde begrotingsjaar.
5. De start van de werken wordt ten vroegste in 2011 voorzien. De werken kunnen immers slechts starten nadat alle te onteigenen percelen door de overheid verworven zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 742
van 12 juni 2008
van **WARD KENNES**

Bekken Brugse Polders - Herstel vismigratie

1. Welke maatregelen voor het herstel van de vismigratie, zoals vismigratietrappen, werden reeds gerealiseerd in het Bekken van de Brugse Polders?

Welke zijn in uitvoering of worden nog gepland in 2008 en 2009?

2. Wat is de kostprijs van de reeds gerealiseerde projecten?

Wat is de geraamde kostprijs van de in 2008 en 2009 geplande projecten?

3. Welke resultaten voor de vismigratie heeft het gevoerde herstelbeleid in het bekken reeds opgeleverd?
4. Welke vissoorten hoopt men met de herstelprojecten opnieuw in de bovenloop te krijgen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 742 van 12 juni 2008

van **WARD KENNES**Inleiding

In 1996 werd de Benelux Beschikking goedgekeurd die stelt dat een vrije vismigratie moet worden gerealiseerd tegen 1 januari 2010 voor alle soorten vis in alle hydrografische bekken. Deze doelstelling werd tevens opgenomen in het Vlaamse decreet betreffende het integrale waterbeleid. Momenteel is op vraag van Vlaanderen een herziening van deze beschikking in voorbereiding. De doelstellingen bleken binnen de vooropgestelde timing immers niet haalbaar. De timing zal afgestemd worden op de regelgeving opgenomen in de EU-kaderrichtlijn water, de EU-habitatrichtlijn en de in 2007 goedgekeurde EU-palingverordening. Bij de herwerking van de beschikking zal de klemtoon gelegd worden op de aanpak van de prioritair waterlopen om een maximaal rendement van de investeringen te bekomen.

Om te komen tot een invulling van deze beschikking werd voor Vlaanderen al een prioriteitenkaart opgemaakt met prioritair waterlopen voor vismigratie. Het betreft een netwerk van 3000 km waterlopen bestaande uit ecologisch waardevolle waterlopen die verbonden werden met de grote migratieassen in elk bekken die toegang tussen de zee en het respectieve bekken verzekeren. De aanpak en problematiek is terug te vinden op www.vismigratie.be en werd tevens opgenomen in de bekkenbeheerplannen. Zowel op de prioritair bevaarbare waterlopen als onbevaarbare waterlopen 1ste, 2de en 3de categorie hebben waterbeheerders de laatste jaren tal van initiatieven genomen om knelpunten weg te werken. Tal van projecten zijn in voorbereiding. In totaal zijn (d.d. 31/12/2007) 116 van de 796 (15%) prioritair knelpunten gesaneerd. Daarnaast worden ook op niet-prioritair waterlopen initiatieven genomen ter bevordering van vismigratie, maar deze worden in veel gevallen niet geregistreerd. Zo tracht de provincie bij reguliere onderhoudswerkzaamheden aan de waterlopen van 2de categorie kleine ingrepen uit te voeren ten behoeve van het herstel van vismigratie als er in deze waterlopen zich kleine migratieknelpunten voordoen die eenvoudig opgelost kunnen worden door het wegnemen van het knelpunt.

Een overzicht van de verschillende oplossingsmogelijkheden is terug te vinden in de publicatie vismigratie, een handboek voor herstel in Vlaanderen en Nederland. Het handboek begeleidt de ontwerper bij het zoeken en ontwerpen van oplossingen om te komen tot goed werkende visdoorgangen.

1. In het bekken van de Brugse Polders werden van de 11 knelpunten op prioritair bevaarbare waterlopen geen knelpunten opgelost. De Vlaamse Milieumaatschappij heeft 1 van de 5 knelpunten op prioritair waterlopen van 1ste categorie opgelost. Op het Leopoldkanaal werd een visdoorgang aangelegd ter hoogte van het Isabellagemaal in Boekhoute. Dit knelpunt werd gesaneerd in het kader van het grensoverschrijdende INTERREG-project "kreekenverbindingproject". Bij de heraanleg van de stuw op de Ronselaerebeek heeft de Zwimpolder een Dewit-vispassage aangelegd.

Voor de sanering van de andere knelpunten in het bekken zijn er nog geen concrete plannen. Er zal onderzocht worden of een aangepast beheer van de schuiven een oplossing kan bieden voor de knelpunten voor migratie tussen de Noordede, Blankenbergsevaart en de zee.

2. De kostprijs van beide projecten is moeilijk te achterhalen mits de aanleg van de visdoorgang behoort tot een groter geheel van werken. Geschat wordt dat beide visdoorgangen een kostprijs hebben van ongeveer 50.000 euro.

Voor de Noordede en Blankenbergse vaart kan een beheersmaatregel een oplossing bieden wat geen kostprijs met zich meebrengt.

3. Algemene Resultaten

In het kader van het project Evaluatie visdoorgangen - in opdracht van Afdeling Water van de VMM - werd de effectiviteit en efficiëntie van verschillende vismigratievoorzieningen onderzocht door het Instituut van Natuur- en Bosonderzoek. Uit deze onderzoeken bleek dat behoudens enkele uitzonderingen de meeste migratievoorzieningen passeerbaar zijn, maar dat in sommige gevallen geen optimale attractie of passage-efficiëntie werd bereikt. Dankzij een uitgebreide evaluatie van enkele migratievoorzieningen werd wel heel wat ervaring opgedaan die heeft geleid tot betere inzichten voor toekomstige ontwerpen en de bouw van visdoorgangen. Bovendien kon in enkele gevallen een betere werking van de bestaande visdoorgangen verkregen worden door het maken van enkele bijstellingen.

Kwantitatieve data met betrekking tot hogere visdensiteiten, een betere populatiestructuur ten gevolge van verbeterde migratiemogelijkheden zijn echter niet voorhanden aangezien de resultaten van het vismeetnet zeer moeilijk ontkoppeld kunnen worden van een verbeterde waterkwaliteit. Volgens het Natuurrapport (NARA) 2007 wordt er over heel Vlaanderen een algemene verbetering van de visbestanden in openbaar water vastgesteld met een toename in het totaal aantal vindplaatsen enerzijds en het totaal aantal vindplaatsen per soort anderzijds. De combinatie van een verbetering van de waterkwaliteit en een verbeterde migratie is vermoedelijk verantwoordelijk voor de verbeterde visbestanden. Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) kan vanuit het meetnet Zoetwatervis deze oefening maken voor de verschillende deelbekkens, waarbij tevens per deelbekken kan gekeken worden naar een toename in het aandeel grote migratoren (spiering, rivierprik, zeeprik, steur, paling, elft, fint, houting, grote marene, bot, zeeforel, vlagzalm, beekforel, kwabaal, snoek, kopvoorn, winde, zalm, sneep en barbeel) per meetplaats. Hoe sterker migratoren zich verspreiden en hoe meer migratoren er in elke meetplaats voorkomen, hoe beter het leefgebied ontsniperd is.

Uit de resultaten op Vlaams niveau kan afgeleid worden dat na 2000 het aantal punten waar geen migrerende vissen gevonden worden afneemt met iets meer dan 10 %, waarbij er zich vooral een verschuiving voordoet naar punten waar 1 migrerende soort werd waargenomen (stijging met 10 %). Ook is er een lichte stijging van punten waar 3 of 4 migrerende vissoorten werden genoteerd. Vooral een verbetering van zeer slechte naar matige kwaliteit laat toe dat vissen opnieuw doorheen het netwerk kunnen migreren. We mogen verwachten dat wanneer het aantal opgeloste knelpunten sterk toeneemt, de toename van vismigratie veel sterker zal zijn, waarbij ook punten zullen waargenomen worden waar meer dan 4 migrerende vissoorten genoteerd worden.

Specifieke resultaten

In het bekken van de Brugse Polders werd door het INBO nog geen evaluatieonderzoek uitgevoerd naar de werking van aangelegde vistrappen. Gezien in het bekken van de Brugse Polders nog maar 2 vismigratieknelpunten gesaneerd werden, zijn er nog niet onmiddellijk resultaten. De sanering van de knelpunten op het Leopoldkanaal is vooral belangrijk om de migratie van paling te bevorderen.

4. Vistrappen dienen in de eerste plaats om vissen de kans te geven om ter hoogte van obstakels in waterlopen stroomopwaarts te kunnen migreren. Dit is een absolute noodzaak voor vissen die grote migraties ondernemen tussen zee en zoet water, waarvan er historisch in Vlaanderen een 13-tal soorten voorkwamen, met name paling, zeeforel, Atlantische zalm, steur, fint, elft, houting, rivierprik, zeeprik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars van het Trachurus-type,. Momenteel zijn er van slechts 6 van deze 13 trekvissoorten nog

reproducerende populaties in Vlaanderen aanwezig (paling, rivierprik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars). Door de bouw van vistrappen kan het areaal van de nog aanwezige populaties uitbreiden en wordt het herstel van populaties van enkele andere soorten weer mogelijk (zeeforel, Atlantische zalm, fint, houting).

Naast deze grote migratoren zijn er een aantal andere riviervissen die specifieke habitateisen stellen aan hun voortplantingsplaatsen die enkel in de bovenloop van rivieren te vinden zijn. Het betreft dan voornamelijk stroomminnende vissoorten, zoals o.a. beekforel, vlagzalm, barbeel, kopvoorn, gestippelde alver, serpeling, sneep, elrits, rivierdonderpad en beekprik. Deze soorten zijn in Vlaanderen sterk bedreigd en komen momenteel slechts in geïsoleerde relictpopulaties voor. De populaties van vele reofiele soorten zijn in de loop der jaren teruggedrongen tot korte beektrajecten, vaak afgesloten door stuwen. Waar deze soorten nog voorkomen is de habitatkwaliteit (paai-, schuil-, foerageerplaatsen) meestal onvoldoende om stabiele en voldoende grote populaties te garanderen. Dit maakt deze soorten erg kwetsbaar in hun voortbestaan (o.a. bij calamiteiten). Het herstel van de migratiemogelijkheden is noodzakelijk voor een duurzaam herstel en uitbreiding van de populaties.

Als derde punt kan aangehaald worden dat herstel van de vismigratie een uitbreiding van het leefgebied van de vissoorten die al in het Bekken van de Brugse Polders aanwezig zijn tot doel heeft. Met het oplossen van migratiebarrières wordt een versterking van de bestaande vispopulaties beoogd, waarbij een natuurlijke herbevolking kan gebeuren of waardoor paai- en foeragemogelijkheden terug toegankelijk of uitgebreid worden (in sommige gevallen kan de migratievoorziening zelfs zo ingericht worden dat ze bijdraagt tot een verhoging van de habitatgeschiktheid, voornamelijk dan van typisch stromingminnende soorten). Naast de meer algemenere soorten is het de bedoeling dat met de verbeterde migratiemogelijkheden en herstel van het stromende karakter van de waterlopen de populaties van de meer zeldzamere soorten versterkt worden. In Vlaanderen zijn er immers een aantal sootherstelprogramma's lopende waarbij naast het herintroductieprogramma het van uitzonderlijk groot belang is dat er voldoende migratiemogelijkheden gegarandeerd worden voor het welslagen van het project.

Voor het Bekken van de Brugse Polders is de paling de belangrijkste doelsoort. De polders zijn ideale opgroeigebieden voor de paling. De paling is een voorbeeld van een grote migrator, die zich voortplant in de zee en opgroeit in zoet water en die zeer sterk is achteruitgegaan. Voor deze soort is ook een Europese Verordening van kracht die stelt alle lidstaten eind 2008 een beheerplan gereed te hebben met maatregelen, die garanderen dat 40% van de oorspronkelijke hoeveelheid schieraal naar zee kan trekken, uitgaande van een natuurlijke populatie. Een palingbeheerplan is momenteel in opmaak. Ook bittervoorn en biermpje zijn voor het bekken belangrijke aandachtsoorten.

Vanuit het INBO wordt steeds het advies gegeven om vistrappen aan te leggen die geschikt zijn voor alle vissoorten die in Vlaanderen voorkomen, zowel zogenaamde goede als slechte zwemmers. In rivieren migreren immers alle vissoorten over kleine of grotere afstanden, op zoek naar voedsel, geschikte voortplantings- of overwinteringsplaatsen. Op deze manier wordt niet enkel het herstel van populaties van grote migratoren weer mogelijk, maar kan ook het areaal van een aantal bedreigde riviervissen weer uitbreiden. Daarnaast bieden vistrappen alle vissoorten ook de mogelijkheid om ontvolkte riviertrajecten (bijvoorbeeld door accidentele verontreiniging) opnieuw te koloniseren vanuit andere stroomgebieden of vanuit lager in het stroomgebied gelegen zijrivieren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 743
van 12 juni 2008
van **WARD KENNES**

Netebekken - Herstel vismigratie

1. Welke maatregelen voor het herstel van de vismigratie, zoals vismigratietrappen, werden reeds gerealiseerd in het Netebekken?

Welke zijn in uitvoering of worden nog gepland in 2008 en 2009?
2. Wat is de kostprijs van de reeds gerealiseerde projecten?

Wat is de geraamde kostprijs van de in 2008 en 2009 geplande projecten?
3. Welke resultaten voor de vismigratie heeft het gevoerde herstelbeleid in het bekken reeds opgeleverd?
4. Welke vissoorten hoopt men met de herstelprojecten opnieuw in de bovenloop te krijgen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 743 van 12 juni 2008

van **WARD KENNES**Inleiding

In 1996 werd de Benelux Beschikking goedgekeurd die stelt dat een vrije vismigratie moet worden gerealiseerd tegen 1 januari 2010 voor alle soorten vis in alle hydrografische bekken. Deze doelstelling werd tevens opgenomen in het Vlaamse decreet betreffende het integrale waterbeleid. Momenteel is op vraag van Vlaanderen een herziening van deze beschikking in voorbereiding. De doelstellingen bleken binnen de vooropgestelde timing immers niet haalbaar. De timing zal afgestemd worden op de regelgeving opgenomen in de EU-kaderrichtlijn water, de EU-habitatrichtlijn en de in 2007 goedgekeurde EU-palingverordening. Bij de herwerking van de beschikking zal de klemtoon gelegd worden op de aanpak van de prioritair waterlopen om een maximaal rendement van de investeringen te bekomen.

Om te komen tot een invulling van deze beschikking werd voor Vlaanderen al een prioriteitenkaart opgemaakt met prioritair waterlopen voor vismigratie. Het betreft een netwerk van 3000 km waterlopen bestaande uit ecologisch waardevolle waterlopen die verbonden werden met de grote migratieassen in elk bekken die toegang tussen de zee en het respectieve bekken verzekeren. De aanpak en problematiek is terug te vinden op www.vismigratie.be en werd tevens opgenomen in de bekkenbeheerplannen. Zowel op de prioritair bevaarbare waterlopen als onbevaarbare waterlopen 1ste, 2de en 3de categorie hebben waterbeheerders de laatste jaren tal van initiatieven genomen om knelpunten weg te werken. Tal van projecten zijn in voorbereiding. In totaal zijn (d.d. 31/12/2007) 116 van de 796 (15%) prioritair knelpunten gesaneerd. Daarnaast worden ook op niet-prioritair waterlopen initiatieven genomen ter bevordering van vismigratie, maar deze worden in veel gevallen niet geregistreerd. Zo tracht de provincie bij reguliere onderhoudswerkzaamheden aan de waterlopen van 2de categorie kleine ingrepen uit te voeren ten behoeve van het herstel van vismigratie als er in deze waterlopen zich kleine migratieknelpunten voordoen die eenvoudig opgelost kunnen worden door het wegnemen van het knelpunt.

Een overzicht van de verschillende oplossingsmogelijkheden is terug te vinden in de publicatie vismigratie, een handboek voor herstel in Vlaanderen en Nederland. Het handboek begeleidt de ontwerper bij het zoeken en ontwerpen van oplossingen om te komen tot goed werkende visdoorgangen.

1. In het Bekken van de Nete heeft de Vlaamse Milieumaatschappij 3 van de 20 knelpunten op prioritair waterlopen opgelost. Op de Kleine Nete in Herentals en de Grote Nete in Meerhout werden V-vormige bekkentrappen aangelegd. Op de Kleine Nete in Retie werd zeer recent de aanleg van een nevengeul afgerond. De provincie Antwerpen heeft 33 van de 95 knelpunten op prioritair waterlopen van 2de categorie aangepakt. Het betreft kleine ingrepen zoals het weghalen van constructies, steenbestortingen achter bruggen en grotere ingrepen zoals aanleg van stenen visdoorgangen. In 2002 werden bijvoorbeeld 7 vismigratieknelpunten weggewerkt op de Breilooop, een waterloop met beschermd vissoorten (rivierdonderpad, kleine modderkruiper). Op waterlopen van 3de categorie is 1 knelpunt van de 14 knelpunten aangepakt.

Het ontwerp voor de visdoorgangen op Grote Nete in Grobbendonk en de Molse nete in Kievermont werd afgerond. De bedoeling is deze visdoorgangen te realiseren in 2008-2009.

De overige visdoorgangen op de Grote Nete, Kleine Nete en Aa worden voorbereid. Op waterlopen van 2de categorie zal een ontwerp worden opgemaakt voor sanering van de 2 meest stroomafwaarts gelegen knelpunten op Loeiens Neetje.

2. Prijzen voor de sanering van knelpunten kunnen gaan van 5000 euro voor kleine barrières tot 500.000 voor de grootste barrières. Sommige oplossingen kunnen zonder plannen worden uitgevoerd tijdens onderhoudswerken. V-vormige bekkentrappen zijn voorbeelden van complexere en ook duurdere oplossingen. Dikwijls worden deze aangelegd in combinatie met de vernieuwing van de stuw. In Herentals was de kostprijs 345.000 uuro; in Meerhout 450.000 euro (incl stuw) en in Retie 345.000 euro.

De raming voor een V-vormige bekkentrap en stuw in Grobbendonk bedraagt 280.000 euro. De visdoorgang op de Molse Nete wordt geraamd op 260.000 euro.

3. Algemene Resultaten

In het kader van het project Evaluatie visdoorgangen - in opdracht van Afdeling Water van de VMM - werd de effectiviteit en efficiëntie van verschillende vismigratievoorzieningen onderzocht door het Instituut van Natuur- en Bosonderzoek. Uit deze onderzoeken bleek dat behoudens enkele uitzonderingen de meeste migratievoorzieningen passeerbaar zijn, maar dat in sommige gevallen geen optimale attractie of passage-efficiëntie werd bereikt. Dank zij een uitgebreide evaluatie van enkele migratievoorzieningen werd wel heel wat ervaring opgedaan die heeft geleid tot betere inzichten voor toekomstige ontwerpen en de bouw van visdoorgangen. Bovendien kon in enkele gevallen een betere werking van de bestaande visdoorgangen verkregen worden door het maken van enkele bijsturingen.

Kwantitatieve data met betrekking tot hogere visdensiteiten, een betere populatiestructuur ten gevolge van verbeterde migratiemogelijkheden zijn echter niet voorhanden aangezien de resultaten van het vismeetnet zeer moeilijk ontkoppeld kunnen worden van een verbeterde waterkwaliteit. Volgens het Natuurrapport (NARA) 2007 wordt er over heel Vlaanderen een algemene verbetering van de visbestanden in openbaar water vastgesteld met een toename in het totaal aantal vindplaatsen enerzijds en het totaal aantal vindplaatsen per soort anderzijds. De combinatie van een verbetering van de waterkwaliteit en een verbeterde migratie is vermoedelijk verantwoordelijk voor de verbeterde visbestanden. Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) kan vanuit het meetnet Zoetwatervis deze oefening maken voor de verschillende deelbekkens, waarbij tevens per deelbekken kan gekeken worden naar een toename in het aandeel grote migratoren (spiering, rivierprik, zee-prik, steur, paling, elft, fint, houting, grote marene, bot, zeeforel, vlagzalm, beekforel, kwabaal, snoek, kopvoorn, winde, zalm, sneep en barbeel) per meetplaats. Hoe sterker migratoren zich verspreiden en hoe meer migratoren er in elke meetplaats voorkomen, hoe beter het leefgebied ontsnipperd is.

Uit de resultaten op Vlaams niveau kan afgeleid worden dat na 2000 het aantal punten waar geen migrerende vissen gevonden worden afneemt met iets meer dan 10 %, waarbij er zich vooral een verschuiving voordoet naar punten waar 1 migrerende soort werd waargenomen (stijging met 10 %). Ook is er een lichte stijging van punten waar 3 of 4 migrerende vissoorten werden genoteerd. Vooral een verbetering van zeer slechte naar matige kwaliteit laat toe dat vissen opnieuw doorheen het netwerk kunnen migreren. We mogen verwachten dat wanneer het aantal opgeloste knelpunten sterk toeneemt, de toename van vismigratie veel sterker zal zijn, waarbij ook punten zullen waargenomen worden waar meer dan 4 migrerende vissoorten genoteerd worden.

Specifieke resultaten

In het Netebekken werd door het INBO de werking van 2 vistrappen onderzocht. Het betreft 1 vistrap in de Kleine Nete in Herentals en 1 vistrap in de Grote Nete in Meerhout.

De Kleine Nete in Herentals.

De studie ter evaluatie van de visdoorgang in de Kleine Nete te Herentals (voorjaar 2005) toont aan dat in drie maanden meer dan 2400 vissen stroomopwaarts doorheen de vistrap zwommen. Zowel juvenielen als adulten van het merendeel van de 20 gevangen vissoorten werden in de vistrapfuiik aangetroffen. Algemene vissoorten als riviergrondel, blankvoorn, baars en rietvoorn maar ook zonnebaars en paling werden frequent aangetroffen in de vistrapfuiik. Daarnaast maakten ook, in Vlaanderen minder algemene soorten zoals kopvoorn, sepeling en snoek van de vistrap gebruik om stroomopwaarts te migreren. Zeker de passage van heel wat serpeling en snoek was opmerkelijk. Opvallend was ook de doortrek van een aantal Europese meervallen. Er kon een duidelijk verband worden vastgesteld tussen watertemperatuur en verhoogde of verlaagde passage doorheen de vistrap. Opmerkelijk was de massale stroomopwaartse migratie doorheen de visdoorgang van in totaal 615 vissen in april in minder dan 48 uur. De vangstresultaten tonen dat de vistrap goed lijkt te functioneren voor vermoedelijk alle levensstadia van alle in de Kleine Nete aanwezige vissoorten. De goede resultaten zijn het gevolg van een goede attractiviteit en passeerbaarheid van de visdoorgang. De stroomafwaartse toegang tot de visdoorgang is goed gesitueerd en er is een goede debietverdeling waardoor er een sterke lokstroom is die doordringt tot in de hoofdstroom van de Kleine Nete. Door de deskundige bouw werd in de visdoorgang een meanderend stromingspatroon gecreëerd waarin hinderlijke turbulentie alsook kritische stroomsnelheden afwezig zijn. Er zijn ook voldoende rustzones (luwttes) aanwezig en alle overlaten bezitten een geschikte doorzwemzone en doorzwemhoogte. Algemeen mag gesteld worden dat de V-vormige bekkenvispassage in de Kleine Nete in Herentals een goed praktijkvoorbeeld is voor nieuwe herstelprojecten voor vrije vismigratie die een gelijkaardig ontwerp vragen.

De Grote Nete in Meerhout.

Het INBO bestudeerde in 2004 en 2005 met behulp van radiotelemetrie het migratiegedrag van enkele kopvoorns voor en na de bouw van een vistrap ter hoogte van de watermolenstuw in Meerhout. Na opening van de visdoorgang in maart 2005 vonden 75% van de gezenderde kopvoorns de toegang van de vistrap. Hierbij dient echter meteen opgemerkt te worden dat dit percentage geen maat is voor de attractie-efficiëntie van de visdoorgang. Binnen een populatie zijn er immers steeds 'meer mobiele' en 'minder mobiele' dieren. De vistrap bezit een perfect gesitueerde lokstroom. Vijf kopvoorns bereikten daardoor vlot het pand stroomopwaarts van de watermolen. De visdoorgang is ook geschikt voor stroomafwaartse migratie wat blijkt uit het feit dat 4 kopvoorns, nadat ze het stroomopwaartse pand hadden bereikt, zich nadien ook weer stroomafwaarts doorheen de visdoorgang verplaatsten. Samenvattend kunnen we stellen dat stroomopwaartse verspreiding van vissen, die verhinderd werd door de watermolenstuw van Meerhout, opnieuw mogelijk wordt gemaakt door de vistrap en dat de bestudeerde vissen vrij gemakkelijk de toegang tot de vistrap vonden. Uit het onderzoek komt ook naar voor dat de aangelegde visdoorgang ook geschikt is voor stroomafwaartse verplaatsingen.

Meer informatie omtrent deze onderzoeken is terug te vinden in de rapporten van het INBO:

- Buysse, D. et al. (2006). Evaluatie van de V-vormige bekkenvistrap in de Kleine Nete in Herentals. Rapporten van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek, 2006(21). INBO, Brussel. 17 pp.
- Buysse, D. et al. (2006). Radiotelemetrieonderzoek naar het gebruik van een bekkenvistrap door kopvoorn. Rapporten van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek, 2006(22). INBO, Brussel. 37 pp.

Deze rapporten zijn te downloaden via de website www.inbo.be.

4. Het herstel van de vismigratie heeft in het Netebekken een dubbel doel : 1) de uitbreiding van het leefgebied van vissoorten die al in het Netebekken aanwezig zijn en 2) het herstel van de migratie van zogenaamde trekvis van de Zeeschelde. Het openmaken van de Kleine en Grote Nete naar hun boven- en zijlopen zal een migratie vanuit de zee, via de Schelde naar het Netebekken mogelijk maken. Deze connectie komt enerzijds ten goede van de grote migratoren zoals bot, paling, rivierprik, ... Ook stroomminnende vissoorten die enkel in zoet

water grote afstanden afleggen zullen hier veel baat bij hebben (kopvoorn, serpeling, kwabaal). Kopvoorn heeft gedurende het jaar 1 of meerdere verblijfplaatsen in de rivier en vertoont bij de paaimigratie duidelijk een stroomopwaartse migratie naar geschikte paaigebieden.

Voor beschermde soorten zoals beekprik, kleine modderkruiper en rivierdonderpad, maar ook voor typische beekvissen zoals kopvoorn en serpeling is de uitbreiding van het leefgebied van groot belang. Voor diverse van deze soorten is het Netebekken één van de laatste vindplaatsen in Vlaanderen. De populaties zijn in de loop der jaren teruggedrongen tot korte beektrajecten, vaak afgesloten door stuwen. Waar deze soorten nog voorkomen is de habitatkwaliteit (paai-, schuil-, foerageerplaatsen) meestal onvoldoende om stabiele/voldoende grote populaties te garanderen. Dit maakt deze soorten erg kwetsbaar in hun voortbestaan (o.a. bij calamiteiten). Het herstel van de migratiemogelijkheden is noodzakelijk voor een duurzaam herstel en uitbreiding van de populaties. Dit geldt trouwens ook voor uitgestorven soorten zoals de kwabaal, die het ANB momenteel via herintroductie wil terugbrengen in het Netebekken.

Naar het belang van o.a. het Netebekken voor echte trekvisseren binnen het Scheldebekken loopt momenteel een onderzoek bij het INBO. Soorten zoals de rivierprik en bot, afkomstig uit de Zeeschelde, zijn al waargenomen tot aan de eerste stuwen op de Grote (Geel) en Kleine (Grobendonk) Nete. Door de verbeterde waterkwaliteit van Schelde en Rupel vinden steeds meer (trek)vissen hun weg naar het Netebekken. Op termijn wordt ook gehoopt op de terugkeer van o.a. de spiering- en fint. Tot slot mag de paling niet vergeten worden. Door de verontrustende achteruitgang van deze soort wordt de EU-lidstaten gevraagd om op zeer korte termijn palingbeheerplannen op te maken en beschermende maatregelen te nemen. Het bereikbaar maken van de opgroeigebieden in de binnenwateren voor glasaal en jonge paling in het Netebekken en het vrijmaken van de stroomafwaartse migratie van volwassen schieraal naar zee, zijn hierbij belangrijke aandachtspunten.

Vanuit het INBO wordt steeds het advies gegeven om vistrappen aan te leggen die geschikt zijn voor alle vissoorten die in Vlaanderen voorkomen, zowel zogenaamde goede als slechte zwemmers. In rivieren migreren immers alle vissoorten over kleine of grotere afstanden, op zoek naar voedsel, geschikte voortplantings- of overwinteringsplaatsen. Op deze manier wordt niet enkel het herstel van populaties van grote migratoren weer mogelijk, maar kan ook het areaal van een aantal bedreigde riviervissen weer uitbreiden. Daarnaast bieden vistrappen alle vissoorten ook de mogelijkheid om ontvolkte riviertrajecten (bijvoorbeeld door accidentele verontreiniging) opnieuw te koloniseren vanuit andere stroomgebieden of vanuit lager in het stroomgebied gelegen zijrivieren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 744
van 12 juni 2008
van **WARD KENNES**

Benedenscheldebekken - Herstel vismigratie

1. Welke maatregelen voor het herstel van de vismigratie, zoals vismigratietrappen, werden reeds gerealiseerd in het Benedenscheldebekken?

Welke zijn in uitvoering of worden nog gepland in 2008 en 2009?

2. Wat is de kostprijs van de reeds gerealiseerde projecten?

Wat is de geraamde kostprijs van de in 2008 en 2009 geplande projecten?

3. Welke resultaten voor de vismigratie heeft het gevoerde herstelbeleid in het bekken reeds opgeleverd?
4. Welke vissoorten hoopt men met de herstelprojecten opnieuw in de bovenloop te krijgen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 744 van 12 juni 2008

van **WARD KENNES**Inleiding

In 1996 werd de Benelux Beschikking goedgekeurd die stelt dat een vrije vismigratie moet worden gerealiseerd tegen 1 januari 2010 voor alle soorten vis in alle hydrografische bekkens. Deze doelstelling werd tevens opgenomen in het Vlaamse decreet betreffende het integrale waterbeleid. Momenteel is op vraag van Vlaanderen een herziening van deze beschikking in voorbereiding. De doelstellingen bleken binnen de vooropgestelde timing immers niet haalbaar. De timing zal afgestemd worden op de regelgeving opgenomen in de EU-kaderrichtlijn water, de EU-habitatrichtlijn en de in 2007 goedgekeurde EU-palingverordening. Bij de herwerking van de beschikking zal de klemtoon gelegd worden op de aanpak van de prioritaire waterlopen om een maximaal rendement van de investeringen te bekomen.

Om te komen tot een invulling van deze beschikking werd voor Vlaanderen al een prioriteitenkaart opgemaakt met prioritaire waterlopen voor vismigratie. Het betreft een netwerk van 3000 km waterlopen bestaande uit ecologisch waardevolle waterlopen die verbonden werden met de grote migratieassen in elk bekken die toegang tussen de zee en het respectieve bekken verzekeren. De aanpak en problematiek is terug te vinden op www.vismigratie.be en werd tevens opgenomen in de bekkenbeheerplannen. Zowel op de prioritaire bevaarbare waterlopen als onbevaarbare waterlopen 1ste, 2de en 3de categorie hebben waterbeheerders de laatste jaren tal van initiatieven genomen om knelpunten weg te werken. Tal van projecten zijn in voorbereiding. In totaal zijn (d.d. 31/12/2007) 116 van de 796 (15%) prioritaire knelpunten gesaneerd. Daarnaast worden ook op niet-prioritaire waterlopen initiatieven genomen ter bevordering van vismigratie, maar deze worden in veel gevallen niet geregistreerd. Zo tracht de provincie bij reguliere onderhoudswerkzaamheden aan de waterlopen van 2de categorie kleine ingrepen uit te voeren ten behoeve van het herstel van vismigratie als er in deze waterlopen zich kleine migratieknelpunten voordoen die eenvoudig opgelost kunnen worden door het wegnemen van het knelpunt.

Een overzicht van de verschillende oplossingsmogelijkheden is terug te vinden in de publicatie vismigratie, een handboek voor herstel in Vlaanderen en Nederland. Het handboek begeleidt de ontwerper bij het zoeken en ontwerpen van oplossingen om te komen tot goed werkende visdoorgangen.

1. Voor de 5 knelpunten op bevaarbare waterlopen in het Beneden-Scheldebekken werden nog geen oplossingen voorzien. Voor de getijdenstuw op de Schelde in Merelbeke is uit onderzoek door het Instituut voor Natuur en Bosonderzoek gebleken dat deze slechts zeer tijdelijk migratie toelaat tijdens neerslagperiodes. Een goede vismigratie is enkel mogelijk wanneer de passeerbaarheid van de stuw van Merelbeke niet enkel afhankelijk is van de weersomstandigheden maar permanent passeerbaar wordt gemaakt door de aanleg van een visdoorgang. Een oplossing wordt hiervoor voorbereid. Voor het Groot Schijn zal vismigratie mogelijk worden bij de aanleg van nieuwe pompgemalen met visvriendelijke vijzels. Er zijn geen andere knelpunten op prioritaire waterlopen van 1ste categorie. Op 2de categorie werden 6 van de 13 knelpunten op prioritaire waterlopen (Laarse beek en Zwarte Beek) aangepakt. De resterende ontwerpen op de Laarse beek worden voorbereid. Op waterlopen van 3de categorie zijn voor de 2 knelpunten nog geen oplossingen voorzien.

2. Er werden nog geen projecten uitgevoerd op bevaarbare waterlopen en waterlopen 1ste categorie. Er is ook nog geen raming voor de geplande projecten.

3. Algemene Resultaten

In het kader van het project Evaluatie visdoorgangen - in opdracht van Afdeling Water van de VMM - werd de effectiviteit en efficiëntie van verschillende vismigratievoorzieningen onderzocht door het Instituut van Natuur- en Bosonderzoek. Uit deze onderzoeken bleek dat behoudens enkele uitzonderingen de meeste migratievoorzieningen passeerbaar zijn, maar dat in sommige gevallen geen optimale attractie of passage-efficiëntie werd bereikt. Dank zij een uitgebreide evaluatie van enkele migratievoorzieningen werd wel heel wat ervaring opgedaan die heeft geleid tot betere inzichten voor toekomstige ontwerpen en de bouw van visdoorgangen. Bovendien kon in enkele gevallen een betere werking van de bestaande visdoorgangen verkregen worden door het maken van enkele bijsturingen.

Kwantitatieve data met betrekking tot hogere visdensiteiten, een betere populatiestructuur ten gevolge van verbeterde migratiemogelijkheden zijn echter niet voorhanden aangezien de resultaten van het vismeetnet zeer moeilijk ontkoppeld kunnen worden van een verbeterde waterkwaliteit. Volgens het Natuurrapport (NARA) 2007 wordt er over heel Vlaanderen een algemene verbetering van de visbestanden in openbaar water vastgesteld met een toename in het totaal aantal vindplaatsen enerzijds en het totaal aantal vindplaatsen per soort anderzijds. De combinatie van een verbetering van de waterkwaliteit en een verbeterde migratie is vermoedelijk verantwoordelijk voor de verbeterde visbestanden. Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) kan vanuit het meetnet Zoetwatervis deze oefening maken voor de verschillende deelbekkens, waarbij tevens per deelbekken kan gekeken worden naar een toename in het aandeel grote migratoren (spiering, rivierprik, zee-prik, steur, paling, elft, fint, houting, grote marene, bot, zeeforel, vlagzalm, beekforel, kwabaal, snoek, kopvoorn, winde, zalm, sneep en barbeel) per meetplaats. Hoe sterker migratoren zich verspreiden en hoe meer migratoren er in elke meetplaats voorkomen, hoe beter het leefgebied ontsnipperd is.

Uit de resultaten op Vlaams niveau kan afgeleid worden dat na 2000 het aantal punten waar geen migrerende vissen gevonden worden afneemt met iets meer dan 10 %, waarbij er zich vooral een verschuiving voordoet naar punten waar 1 migrerende soort werd waargenomen (stijging met 10 %). Ook is er een lichte stijging van punten waar 3 of 4 migrerende vissoorten werden genoteerd. Vooral een verbetering van zeer slechte naar matige kwaliteit laat toe dat vissen opnieuw doorheen het netwerk kunnen migreren. We mogen verwachten dat wanneer het aantal opgeloste knelpunten sterk toeneemt, de toename van vismigratie veel sterker zal zijn, waarbij ook punten zullen waargenomen worden waar meer dan 4 migrerende vissoorten genoteerd worden.

Specifieke resultaten

In het Beneden-Scheldebekken werd door het INBO nog geen evaluatieonderzoek uitgevoerd naar de werking van aangelegde vistrappen. Ook de VMM beschikt nog niet over resultaten omdat er nog geen projecten zijn uitgevoerd op de bevaarbare waterlopen en de waterlopen 1ste categorie.

4. Vistrappen dienen in de eerste plaats om vissen de kans te geven om ter hoogte van obstakels in waterlopen stroomopwaarts te kunnen migreren. Dit is een absolute noodzaak voor vissen die grote migraties ondernemen tussen zee en zoet water, waarvan er historisch in Vlaanderen een 13-tal soorten voorkwamen, met name paling, zeeforel, Atlantische zalm, steur, fint, elft, houting, rivierprik, zee-prik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars van het Trachurus-type,. Momenteel zijn er van slechts 6 van deze 13 trekvissoorten nog reproducerende populaties in Vlaanderen aanwezig (paling, rivierprik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars). Door de bouw van vistrappen kan het areaal van de nog aanwezige populaties uitbreiden en wordt het herstel van populaties van enkele andere soorten weer mogelijk (zeeforel, Atlantische zalm, fint, houting).

Naast deze grote migratoren zijn er een aantal andere riviervissen die specifieke habitateisen stellen aan hun voortplantingsplaatsen die enkel in de bovenloop van rivieren te vinden zijn. Het betreft dan voornamelijk stroomminnende vissoorten, zoals o.a. beekforel, vlagzalm, barbeel, kopvoorn, gestippelde alver, serpeling, sneep, elrits, rivierdonderpad en beekprik. Deze soorten zijn in Vlaanderen sterk bedreigd en komen momenteel slechts in geïsoleerde relictpopulaties voor. De populaties van vele reofiele soorten zijn in de loop der jaren teruggedrongen tot korte beektrajecten, vaak afgesloten door stuwen. Waar deze soorten nog voorkomen is de habitatkwaliteit (paai-, schuil-, foerageerplaatsen) meestal onvoldoende om stabiele en voldoende grote populaties te garanderen. Dit maakt deze soorten erg kwetsbaar in hun voortbestaan (o.a. bij calamiteiten). Het herstel van de migratiemogelijkheden is noodzakelijk voor een duurzaam herstel en uitbreiding van de populaties.

Als derde punt kan aangehaald worden dat herstel van de vismigratie een uitbreiding van het leefgebied van de vissoorten die al in het bekken van de Beneden-Schelde aanwezig zijn tot doel heeft. Met het oplossen van migratiebarrières wordt een versterking van de bestaande vispopulaties beoogd, waarbij een natuurlijke herbevolking kan gebeuren of waardoor paai- en foerageermogelijkheden terug toegankelijk of uitgebreid worden (in sommige gevallen kan de migratievoorziening zelfs zo ingericht worden dat ze bijdraagt tot een verhoging van de habitatgeschiktheid, voornamelijk dan van typisch stromingminnende soorten). Naast de meer algemenere soorten is het de bedoeling dat met de verbeterde migratiemogelijkheden en herstel van het stromingskarakter van de waterlopen de populaties van de meer zeldzamere soorten versterkt worden. In Vlaanderen zijn er immers een aantal sootherstelprogramma's lopende waarbij naast het herintroductieprogramma het van uitzonderlijk groot belang is dat er voldoende migratiemogelijkheden gegarandeerd worden voor het welslagen van het project.

Tot slot mag de paling niet vergeten worden. Door de verontrustende achteruitgang van deze soort wordt de EU-lidstaten gevraagd om op zeer korte termijn palingbeheerplannen op te maken en beschermende maatregelen te nemen. Het bereikbaar maken van de opgroeigebieden in de binnenwateren voor glasaal en jonge paling in het Beneden-Scheldebekken en het faciliteren van de stroomafwaartse migratie van volwassen schieraal naar zee zijn hierbij aandachtspunten.

De Zeeschelde neemt als estuarium een bijzondere plaats in voor wat betreft de visfauna. Belangrijke diadrome vissoorten (soorten die in hun levenscyclus tussen zoet of brak water en zout water migreren) zoals de rivierprik, zeebek en fint gebruiken de Zeeschelde als doortrekgebied als ze op weg zijn naar hun paaiplaatsen. De vangst van soorten als bot, rivierprik, spiering en glasaal onder de stuw van Merelbeke tonen aan dat verdere landinwaartse migratie van diadrome soorten in de toekomst enorm zou gebaat zijn met een migratiefaciliteit gesitueerd ter hoogte van de stuw van Merelbeke. Daarnaast zullen ondermeer de beschermde soorten zoals onder meer rivierdonderpad in de zijbeken van Het Schijn (Laarse beek en Zwanebeek) baat hebben bij een sanering van vismigratieknelpunten.

Vanuit het INBO wordt steeds het advies gegeven om vistrappen aan te leggen die geschikt zijn voor alle vissoorten die in Vlaanderen voorkomen, zowel zogenaamde goede als slechte zwemmers. In rivieren migreren immers alle vissoorten over kleine of grotere afstanden, op zoek naar voedsel, geschikte voortplantings- of overwinteringsplaatsen. Op deze manier wordt niet enkel het herstel van populaties van grote migratoren weer mogelijk, maar kan ook het areaal van een aantal bedreigde riviervissen weer uitbreiden. Daarnaast bieden vistrappen alle vissoorten ook de mogelijkheid om ontvolkte riviertrajecten (bijvoorbeeld door accidentele verontreiniging) opnieuw te koloniseren vanuit andere stroomgebieden of vanuit lager in het stroomgebied gelegen zijrivieren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 745
van 12 juni 2008
van **WARD KENNES**

Bovenscheldebekken - Herstel vismigratie

1. Welke maatregelen voor het herstel van de vismigratie, zoals vismigratietrappen, werden reeds gerealiseerd in het Bovenscheldebekken?

Welke zijn in uitvoering of worden nog gepland in 2008 en 2009?

2. Wat is de kostprijs van de reeds gerealiseerde projecten?

Wat is de geraamde kostprijs van de in 2008 en 2009 geplande projecten?

3. Welke resultaten voor de vismigratie heeft het gevoerde herstelbeleid in het bekken reeds opgeleverd?
4. Welke vissoorten hoopt men met de herstelprojecten opnieuw in de bovenloop te krijgen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 745 van 12 juni 2008

van **WARD KENNES**Inleiding

In 1996 werd de Benelux Beschikking goedgekeurd die stelt dat een vrije vismigratie moet worden gerealiseerd tegen 1 januari 2010 voor alle soorten vis in alle hydrografische bekkens. Deze doelstelling werd tevens opgenomen in het Vlaamse decreet betreffende het Integrale waterbeleid. Momenteel is op vraag van Vlaanderen een herziening van deze beschikking in voorbereiding. De doelstellingen bleken binnen de vooropgestelde timing immers niet haalbaar. De timing zal afgestemd worden op de regelgeving opgenomen in de EU-kaderrichtlijn water, de EU-habitatrichtlijn en de in 2007 goedgekeurde EU-palingverordening. Bij de herwerking van de beschikking zal de klemtoon gelegd worden op de aanpak van de prioritaire waterlopen om een maximaal rendement van de investeringen te bekomen.

Om te komen tot een invulling van deze beschikking werd voor Vlaanderen al een prioriteitenkaart opgemaakt met prioritaire waterlopen voor vismigratie. Het betreft een netwerk van 3000 km waterlopen bestaande uit ecologisch waardevolle waterlopen die verbonden werden met de grote migratieassen in elk bekken die toegang tussen de zee en het respectieve bekken verzekeren. De aanpak en problematiek is terug te vinden op www.vismigratie.be en werd tevens opgenomen in de bekkenbeheerplannen. Zowel op de prioritaire bevaarbare waterlopen als onbevaarbare waterlopen 1ste, 2de en 3de categorie hebben waterbeheerders de laatste jaren tal van initiatieven genomen om knelpunten weg te werken. Tal van projecten zijn in voorbereiding. In totaal zijn (d.d. 31/12/2007) 116 van de 796 (15%) prioritaire knelpunten gesaneerd. Daarnaast worden ook op niet-prioritaire waterlopen initiatieven genomen ter bevordering van vismigratie, maar deze worden in veel gevallen niet geregistreerd. Zo tracht de provincie bij reguliere onderhoudswerkzaamheden aan de waterlopen van 2de categorie kleine ingrepen uit te voeren ten behoeve van het herstel van vismigratie als er in deze waterlopen zich kleine migratieknelpunten voordoen die eenvoudig opgelost kunnen worden door het wegnemen van het knelpunt.

1. Op de Schelde in het Bovenscheldebekken is 1 van de 3 visdoorgangen langs de stuwen gerealiseerd maar nog niet watervoerend. Er zijn 7 knelpunten aanwezig op prioritaire waterlopen van 1ste categorie. Langs 4 molens op de Zwalmbeek werden nevengeulen voorzien. Op prioritaire waterlopen van 2de categorie werden 4 van de 46 migratiebarrières gesaneerd. Een knelpunt werd weggewerkt op een waterloop 3de categorie.

De realisatie van een visdoorgang aan de Zwalmolen (laatste migratieknelpunt op de Zwalm 1ste categorie) wordt voorbereid, net als de 2 vismigratieknelpunten op de Maarkebeek 1ste categorie.

Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) participeert in samenwerking met de Provincie Oost-Vlaanderen door middel van een gedeeltelijke financiering in een onderzoeksopdracht voor het oplossen van twee migratieknelpunten in de Molenbeek te Velzeke (zijbeek van de Zwalm). Hiervoor levert ANB-Visserijfonds een bijdrage van 11.000 euro met als voorwaarde dat de studie moet leiden tot een uitgewerkt planningsdocument en dat de knelpunten door de Provincie opgelost worden.

Voor het bekken van de Maarkebeek werd door de Provincie een project gestart om het gehele bekken binnen een periode van 10 jaar volledig passeerbaar te maken voor vismigratie. Daarvoor levert het ANB inhoudelijke en logistieke ondersteuning (mankracht) op het veld.

2. De visdoorgangen op de Zwalm werden samen met de aanleg van overstromingsgebieden gerealiseerd. De kostprijs van de nevengeulen kostte tussen gemiddeld ongeveer €100.000 per knelpunt.

De raming voor de sanering van de 2 vismigratieknelpunten op de Maarkebeek bedraagt €70.000. Voor de Zwalm is nog geen raming beschikbaar.

3. Algemene Resultaten

In het kader van het project Evaluatie visdoorgangen - in opdracht van Afdeling Water van de VMM - werd de effectiviteit en efficiëntie van verschillende vismigratievoorzieningen onderzocht door het Instituut van Natuur- en Bosonderzoek. Uit deze onderzoeken bleek dat behoudens enkele uitzonderingen de meeste migratievoorzieningen passeerbaar zijn, maar dat in sommige gevallen geen optimale attractie of passage-efficiëntie werd bereikt. Dank zij een uitgebreide evaluatie van enkele migratievoorzieningen werd wel heel wat ervaring opgedaan die heeft geleid tot betere inzichten voor toekomstige ontwerpen en de bouw van visdoorgangen. Bovendien kon in enkele gevallen een betere werking van de bestaande visdoorgangen verkregen worden door het maken van enkele bijsturingen.

Kwantitatieve data met betrekking tot hogere visdensiteiten, een betere populatiestructuur ten gevolge van verbeterde migratiemogelijkheden zijn echter niet voorhanden aangezien de resultaten van het vismeetnet zeer moeilijk ontkoppeld kunnen worden van een verbeterde waterkwaliteit. Volgens het Natuurrapport (NARA) 2007 wordt er over heel Vlaanderen een algemene verbetering van de visbestanden in openbaar water vastgesteld met een toename in het totaal aantal vindplaatsen enerzijds en het totaal aantal vindplaatsen per soort anderzijds. De combinatie van een verbetering van de waterkwaliteit en een verbeterde migratie is vermoedelijk verantwoordelijk voor de verbeterde visbestanden. Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) kan vanuit het meetnet Zoetwatervis deze oefening maken voor de verschillende deelbekkens, waarbij tevens per deelbekken kan gekeken worden naar een toename in het aandeel grote migratoren (spiering, rivierprik, zeebek, steur, paling, elft, fint, houting, grote marene, bot, zeeforel, vlagzalm, beeforel, kwabaal, snoek, kopvoorn, winde, zalm, sneep en barbeel) per meetplaats. Hoe sterker migratoren zich verspreiden en hoe meer migratoren er in elke meetplaats voorkomen, hoe beter het leefgebied ontsnipperd is.

Uit de resultaten op Vlaams niveau kan afgeleid worden dat na 2000 het aantal punten waar geen migrerende vissen gevonden worden afneemt met iets meer dan 10 %, waarbij er zich vooral een verschuiving voordoet naar punten waar 1 migrerende soort werd waargenomen (stijging met 10 %). Ook is er een lichte stijging van punten waar 3 of 4 migrerende vissoorten werden genoteerd. Vooral een verbetering van zeer slechte naar matige kwaliteit laat toe dat vissen (tijdelijk) opnieuw doorheen het netwerk kunnen migreren. We mogen verwachten dat wanneer het aantal opgeloste knelpunten sterk toeneemt, de toename van vismigratie veel sterker zal zijn, waarbij ook punten zullen waargenomen worden waar meer dan 4 migrerende vissoorten genoteerd worden.

Specifieke resultaten

In het Bovenscheldebekken werd door het INBO de werking van 1 visdoorgang in de Zwalm onderzocht (visnevengeul aan de Ter Biestmolen in Nederzwalm). Een studie die uitgevoerd werd tijdens het voorjaar 2007 toont aan dat in drie maanden meer dan 1100 vissen stroomopwaarts doorheen de visnevengeul zwommen. Blankvoorn (48%) en riviergrondel (38%) vertegenwoordigden samen 86% van de totale vangst. Andere soorten die in behoorlijke aantallen door de visdoorgang zwommen betroffen alver, paling, driedoornige stekelbaars, baars en gibel. In totaal werden 22 verschillende vissoorten gevangen. Bijzonder

was de vangst van rivierprik en bittervoorn. Beide soorten zijn opgenomen in Bijlage II van de Habitatrichtlijn en genieten in Vlaanderen een volledige bescherming door de Wet op de riviervisserij. Onder de vangsten troffen we ook kopvoorn en serpeling aan, allebei stroomminnende soorten, die in de Rode Lijst onder de categorie “zeldzaam” vermeld staan. Op basis van de resultaten uit deze studie en een vergelijking ervan met de evaluaties van andere visdoorgangen kan besloten worden dat de visdoorgang behoorlijk werkt, maar dat door een aantal technische aanpassingen alsook aanpassingen in het beheer de attractiviteit en passeerbaarheid van de visnevengeul nog kunnen verhoogd worden.

Meer informatie omtrent dit onderzoek is terug te vinden in een rapport van het INBO: Buysse, D. et al. (2007). Evaluatie van de visnevengeul langs de Ter Biestmolen in de Zwalm in Nederzwalm. Rapporten van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek, 2007(49). INBO, Brussel. 37 pp. Dit rapport is te downloaden via de website www.inbo.be.

4. Vistrappen dienen in de eerste plaats om vissen de kans te geven om ter hoogte van obstakels in waterlopen stroomopwaarts te kunnen migreren. Dit is een absolute noodzaak voor vissen die grote migraties ondernemen tussen zee en zoet water, waarvan er historisch in Vlaanderen een 13-tal soorten voorkwamen, met name paling, zeeforel, Atlantische zalm, steur, fint, elft, houting, rivierprik, zee-prik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars van het Trachurus-type. Momenteel zijn er van slechts 6 van deze 13 trekvissoorten nog reproducerende populaties in Vlaanderen aanwezig (paling, rivierprik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars). Door de bouw van vistrappen kan het areaal van de nog aanwezige populaties uitbreiden en wordt het herstel van populaties van enkele andere soorten weer mogelijk (zeeforel, Atlantische zalm, fint, houting).

Naast deze grote migratoren zijn er een aantal andere riviervissen die specifieke habitateisen stellen aan hun voortplantingsplaatsen die enkel in de bovenloop van rivieren te vinden zijn. Het betreft dan voornamelijk stroomminnende vissoorten, zoals o.a. beekforel, vlagzalm, barbeel, kopvoorn, gestippelde alver, serpeling, sneep, elrits, rivierdonderpad en beekprik. Deze soorten zijn in Vlaanderen sterk bedreigd en komen momenteel slechts in geïsoleerde relictpopulaties voor. De populaties van vele reofiele soorten zijn in de loop der jaren teruggedrongen tot korte beektrajecten, vaak afgesloten door stuwen. Waar deze soorten nog voorkomen is de habitatkwaliteit (paai-, schuil-, foerageerplaatsen) meestal onvoldoende om stabiele en voldoende grote populaties te garanderen. Dit maakt deze soorten erg kwetsbaar in hun voortbestaan (o.a. bij calamiteiten). Het herstel van de migratiemogelijkheden is noodzakelijk voor een duurzaam herstel en uitbreiding van de populaties.

Als derde punt kan aangehaald worden dat herstel van de vismigratie een uitbreiding van het leefgebied van de vissoorten die al in het bekken van de Boven-Schelde aanwezig zijn tot doel heeft. Met het oplossen van migratiebarrières wordt een versterking van de bestaande vispopulaties beoogd, waarbij een natuurlijke herbevolking kan gebeuren of waardoor paai- en foerageermogelijkheden terug toegankelijk of uitgebreid worden (in sommige gevallen kan de migratievoorziening zelfs zo ingericht worden dat ze bijdraagt tot een verhoging van de habitatgeschiktheid, voornamelijk dan van typisch stromingminnendesoorten). Naast de meer algemenere soorten is het de bedoeling dat met de verbeterde migratiemogelijkheden en herstel van het stromingskarakter van de waterlopen de populaties van de meer zeldzamere soorten versterkt worden. In Vlaanderen zijn er immers een aantal sootherstelprogramma's lopende waarbij naast het herintroductieprogramma het van uitzonderlijk groot belang is dat er voldoende migratiemogelijkheden gegarandeerd worden voor het welslagen van het project.

Tot slot mag de paling niet vergeten worden. Door de verontrustende achteruitgang van deze soort wordt de EU-lidstaten gevraagd om op zeer korte termijn palingbeheerplannen op te maken en beschermende maatregelen te nemen. Het bereikbaar maken van de opgroeigebieden in de binnenwateren voor glasaal en jonge paling in het Boven-Scheldebekken en het

faciliteren van de stroomafwaartse migratie van volwassen schieraal naar zee zijn hierbij aandachtspunten.

Belangrijke soorten voor het Bovenscheldebekken zijn de vissoorten van de Habitatruchlijn m.n. rivierprik, beekprik, rivierdonderpad en bittervoorn. Specifieke aandacht dient ook te gaan naar de autochtone populatie beekforel in het deelbekken van de Zwalm en andere stroomminnende vissoorten m.n. serpeling, kwabaal en kopvoorn.

Vanuit het INBO wordt steeds het advies gegeven om vistrappen aan te leggen die geschikt zijn voor alle vissoorten die in Vlaanderen voorkomen, zowel zogenaamde goede als slechte zwemmers. In rivieren migreren immers alle vissoorten over kleine of grotere afstanden, op zoek naar voedsel, geschikte voortplantings- of overwinteringsplaatsen. Op deze manier wordt niet enkel het herstel van populaties van grote migratoren weer mogelijk, maar kan ook het areaal van een aantal bedreigde riviervissen weer uitbreiden. Daarnaast bieden vistrappen alle vissoorten ook de mogelijkheid om ontvolkte riviertrajecten (bijvoorbeeld door accidentele verontreiniging) opnieuw te koloniseren vanuit andere stroomgebieden of vanuit lager in het stroomgebied gelegen zijrivieren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 746
van 12 juni 2008
van **WARD KENNES**

Demerbekken - Herstel vismigratie

1. Welke maatregelen voor het herstel van de vismigratie, zoals vismigratietrappen, werden reeds gerealiseerd in het Demerbekken?

Welke zijn in uitvoering of worden nog gepland in 2008 en 2009?

2. Wat is de kostprijs van de reeds gerealiseerde projecten?

Wat is de geraamde kostprijs van de in 2008 en 2009 geplande projecten?

3. Welke resultaten voor de vismigratie heeft het gevoerde herstelbeleid in het bekken reeds opgeleverd?
4. Welke vissoorten hoopt men met de herstelprojecten opnieuw in de bovenloop te krijgen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 746 van 12 juni 2008

van **WARD KENNES**Inleiding

In 1996 werd de Benelux Beschikking goedgekeurd die stelt dat een vrije vismigratie moet worden gerealiseerd tegen 1 januari 2010 voor alle soorten vis in alle hydrografische bekkens. Deze doelstelling werd tevens opgenomen in het Vlaamse decreet betreffende het integrale waterbeleid. Momenteel is op vraag van Vlaanderen een herziening van deze beschikking in voorbereiding. De doelstellingen bleken binnen de vooropgestelde timing immers niet haalbaar. De timing zal afgestemd worden op de regelgeving opgenomen in de EU-kaderrichtlijn water, de EU-habitatrichtlijn en de in 2007 goedgekeurde EU-palingverordening. Bij de herwerking van de beschikking zal de klemtoon gelegd worden op de aanpak van de prioritaire waterlopen om een maximaal rendement van de investeringen te bekomen.

Om te komen tot een invulling van deze beschikking werd voor Vlaanderen al een prioriteitenkaart opgemaakt met prioritaire waterlopen voor vismigratie. Het betreft een netwerk van 3000 km waterlopen bestaande uit ecologisch waardevolle waterlopen die verbonden werden met de grote migratieassen in elk bekken die toegang tussen de zee en het respectieve bekken verzekeren. De aanpak en problematiek is terug te vinden op www.vismigratie.be en werd tevens opgenomen in de bekkenbeheerplannen. Zowel op de prioritaire bevaarbare waterlopen als onbevaarbare waterlopen 1ste, 2de en 3de categorie hebben waterbeheerders de laatste jaren tal van initiatieven genomen om knelpunten weg te werken. Tal van projecten zijn in voorbereiding. In totaal zijn (d.d. 31/12/2007) 116 van de 796 (15%) prioritaire knelpunten gesaneerd. Daarnaast worden ook op niet-prioritaire waterlopen initiatieven genomen ter bevordering van vismigratie, maar deze worden in veel gevallen niet geregistreerd. Zo tracht de provincie bij reguliere onderhoudswerkzaamheden aan de waterlopen van 2de categorie kleine ingrepen uit te voeren ten behoeve van het herstel van vismigratie als er in deze waterlopen zich kleine migratieknelpunten voordoen die eenvoudig opgelost kunnen worden door het wegnemen van het knelpunt.

Een overzicht van de verschillende oplossingsmogelijkheden is terug te vinden in de publicatie vismigratie, een handboek voor herstel in Vlaanderen en Nederland. Het handboek begeleidt de ontwerper bij het zoeken en ontwerpen van oplossingen om te komen tot goed werkende visdoorgangen.

1. Voor de 5 knelpunten op bevaarbare waterlopen in het Demerbekken werden nog geen oplossingen voorzien. Op prioritaire waterlopen van 1ste categorie zijn 66 barrières aanwezig. 13 knelpunten werden aangepakt. Voorbeelden van V-vormige bekkentrappen zijn er op de Velpe in Hoeleden, Grote Gete in Tienen en Kleine Gete in Zoutleuw. Op de Kleine Gete in Eliksem werd een molenloper als nevengeul ingericht. Ook op de Zwartebeek werd een nevengeul aangelegd. Recent werd een visdoorgang op de Mangelbeek langs de molen aangelegd. Deze maakt het mogelijk dat de molen weer kan draaien en doet tevens dienst als bypass om hoge debieten af te voeren. Op prioritaire waterlopen van 2de categorie zijn 99 knelpunten. Voor 2 knelpunten werden oplossingen aangebracht. Op prioritaire waterlopen van 3de categorie zijn 14 knelpunten aanwezig en werden er nog geen oplossingen voorzien.

Het Agentschap voor Natuur en Bos was in 2004 betrokken bij de aanleg van een visomleiding aan de Gestelse molen op de Zwarte Beek via een 800 meter lange geul op

terreinen van Natuurpunt. De vispassage was een samenwerking tussen het Vlaamse gewest (VMM-afdeling Water en het ANB), het Regionaal Landschap Lage Kempen, de Provinciale Visserijcommissie Limburg en het Provinciebestuur Limburg. Het project kostte in totaal 110.000 euro.

Voor de Velpe is het ontwerp van 4 visdoorgangen klaar. De bedoeling is deze ontwerpen uit te voeren in 2009-2010. Op de Herk zullen 2 vismigratieknelpunten aangepakt worden in samenhang met de realisatie van overstromingsgebieden. Ook voor de Winge en Begijnenbeek is het de intentie om samen met de inrichting van overstromingsgebieden en beekherstelmaatregelen vismigratieknelpunten te saneren. Gezien de ecologische waarde van de Zwarte beek is het de intentie om de overblijvende vismigratieknelpunten op de waterloop 1ste categorie te saneren. Hiervoor zal een ontwerpstudie opgestart worden. Op de Gete is het de bedoeling om in het kader van een INTERREG-project het vismigratieknelpunt te Hoegaarden op te lossen. Op de Demer zal het vismigratieknelpunt ter hoogte van Herkenrodemolen gesaneerd worden in het kader van een globaal herstelplan voor de Herkenrodesite. Het Agentschap voor Natuur en Bos participeert ter hoogte van de Herkenrode-site (Demer te Stokrooie/Hasselt) in dit project van VMM-afdeling Water om de vismigratie nabij de stuw op de Demer mogelijk te maken. Op het domein van het Agentschap voor Natuur en Bos zal aan de Tuiltermolen een visomleiding worden aangelegd (kostprijs 25.600 euro exclusief BTW), waarvoor een subsidie in het kader van INTERREG IV is aangevraagd.

De dienst Waterbeleid van het provinciebestuur van Limburg loste reeds verschillende prioritaire vismigratieknelpunten op in waterlopen 2de categorie, in het bijzonder in de bovenlopen nabij watermolens (bijvoorbeeld in Bilzen) en de provincie zal nog nieuwe projecten ontwikkelen. Deze projecten zijn doorgaans wat kleinschaliger dan op waterlopen van 1ste categorie maar ze zijn wel van belang in het totaalconcept herstel vismigratie voor de waardevolle zij- en bovenlopen van het Demerbekken.

Voor het Demerbekken wordt door het ANB, in samenwerking met de dienst Waterbeleid van de provincie Vlaams-Brabant, een project gepland voor het herstel van de vrije vismigratie naar een potentieel interessante zijbeek (Schoorbroekbeek-Nermbeek) die echter niet werd opgenomen als prioritaire waterloop voor vismigratie. Door het afgraven van de verharde beekbodem over een afstand van enkele tientallen meters en het aanstorten met stortstenen in de beekbedding wordt een semi-natuurlijke vishelling geconstrueerd. Hierdoor zal het huidige verval van 40 cm aan de monding van de Nermbeek worden aangepakt waardoor deze zijbeek als potentiële paaiplaats voor stromingminnende soorten of schuilplaats bij een calamiteit in de Grote Gete ontsloten wordt.

2. De kostprijs op de visdoorgang van de Mangelbeek bedroeg ongeveer €150.000. Deze visdoorgang werd gerealiseerd in 2006. De visdoorgangen op Velpe en Gete werden al een aantal jaar terug gerealiseerd. De preciese kostprijs is niet beschikbaar.

De raming van de geplande visdoorgangen op de Velpe en Herk bedraagt tussen €75.000 en €200.000. Voor de andere visdoorgangen is nog geen raming beschikbaar.

3. Algemene Resultaten

In het kader van het project Evaluatie visdoorgangen - in opdracht van Afdeling Water van de VMM - werd de effectiviteit en efficiëntie van verschillende vismigratievoorzieningen onderzocht door het Instituut van Natuur- en Bosonderzoek. Uit deze onderzoeken bleek dat behoudens enkele uitzonderingen de meeste migratievoorzieningen passeerbaar zijn, maar dat in sommige gevallen geen optimale attractie of passage-efficiëntie werd bereikt. Dank zij een uitgebreide evaluatie van enkele migratievoorzieningen werd wel heel wat ervaring opgedaan die heeft geleid tot betere inzichten voor toekomstige ontwerpen en de bouw van

visdoorgangen. Bovendien kon in enkele gevallen een betere werking van de bestaande visdoorgangen verkregen worden door het maken van enkele bijsturingen.

Kwantitatieve data met betrekking tot hogere visdensiteiten, een betere populatiestructuur ten gevolge van verbeterde migratiemogelijkheden zijn echter niet voorhanden aangezien de resultaten van het vismeetnet zeer moeilijk ontkoppeld kunnen worden van een verbeterde waterkwaliteit. Volgens het Natuurrapport (NARA) 2007 wordt er over heel Vlaanderen een algemene verbetering van de visbestanden in openbaar water vastgesteld met een toename in het totaal aantal vindplaatsen enerzijds en het totaal aantal vindplaatsen per soort anderzijds. De combinatie van een verbetering van de waterkwaliteit en een verbeterde migratie is vermoedelijk verantwoordelijk voor de verbeterde visbestanden. Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) kan vanuit het meetnet Zoetwatervis deze oefening maken voor de verschillende deelbekkens, waarbij tevens per deelbekken kan gekeken worden naar een toename in het aandeel grote migratoren (spiering, rivierprik, zeebek, steur, paling, elft, fint, houting, grote marene, bot, zeeforel, vlagzalm, beekforel, kwabaal, snoek, kopvoorn, winde, zalm, sneep en barbeel) per meetplaats. Hoe sterker migratoren zich verspreiden en hoe meer migratoren er in elke meetplaats voorkomen, hoe beter het leefgebied ontsnipperd is.

Uit de resultaten op Vlaams niveau kan afgeleid worden dat na 2000 het aantal punten waar geen migrerende vissen gevonden worden afneemt met iets meer dan 10 %, waarbij er zich vooral een verschuiving voordoet naar punten waar 1 migrerende soort werd waargenomen (stijging met 10 %). Ook is er een lichte stijging van punten waar 3 of 4 migrerende vissoorten werden genoteerd. Vooral een verbetering van zeer slechte naar matige kwaliteit laat toe dat vissen (tijdelijk) opnieuw doorheen het netwerk kunnen migreren. We mogen verwachten dat wanneer het aantal opgeloste knelpunten sterk toeneemt, de toename van vismigratie veel sterker zal zijn, waarbij ook punten zullen waargenomen worden waar meer dan 4 migrerende vissoorten genoteerd worden.

Specifieke resultaten

In het Demerbekken werd door het INBO de werking van 4 visdoorgangen onderzocht. Het betreft 3 vistrappen in de Grote Gete in Tienen en 1 visnevengeul in de Kleine Gete in Eliksem.

De Grote Gete in Tienen

In 2003 werden 3 vistrappen in de Grote Gete in Tienen onderzocht, met name t.h.v. de Bergévest, de Bostsestraat en de Getestraat. Door de beperkte structuurdiversiteit en de zeer matige waterkwaliteit bezit de Grote Gete in Tienen nog geen evenwichtige visgemeenschap. De soortendiversiteit is er beperkt en bestaat in hoofdzaak uit driedoornige stekelbaars, bierpompje en riviergrondel. Algemene soorten als gibel en blankvoorn waren in heel beperkte aantallen aanwezig. Sporadisch werden soorten zoals rietvoorn en kopvoorn waargenomen. De resultaten van de evaluatie van de 3 vistrappen tonen aan dat de aangelegde visdoorgangen voor een aantal aanwezige soorten (o.a. blankvoorn en gibel) slechts op bepaalde ogenblikken naar behoren werken. Om een hogere efficiëntie van deze aangelegde kunstwerken te bewerkstelligen moeten enkele aanpassingen doorgevoerd worden zodat de vistrappen continu goed werken en zodat in de toekomst ook soorten waarvan migratie nu schijnbaar belemmerd wordt (o.a. bierpompje en riviergrondel) van de visdoorgangen gebruik kunnen maken. Deze aanpassingen betreffen o.a. onderhoud en aanpassingen aan een krooshekken, aanpassingen aan de stroomafwaartse toegang tot de vistrap, verhoging van het stroomafwaartse peil onder een vistrap en het juist instellen van de stroomopwaartse stuwpeilen.

De Kleine Gete in Eliksem

In 2003 en 2004 werd de visnevengeul in de Kleine Gete in Eliksem onderzocht met behulp van radiotelemetrie. Er werd in deze evaluatiestudie specifiek gekeken naar het gebruik van de visdoorgang door (beek)forellen. Een aantal forellen werden er uitgerust met een radiozender. Hun verplaatsingen laten ons toe te stellen dat, ondanks de niet optimale inplanting van de

stroomafwaartse toegang tot de visnevengeul, ongeveer 70% van de gezenderde forellen de toegang tot de nevengeul vinden. Indien de uitstroom van de visnevengeul beter gesitueerd zou zijn, namelijk ter hoogte van de scheidingslijn van de turbulentiezone van de molenstuw, dan zou de efficiëntie van de nevengeul nog verhoogd kunnen worden.

Meer informatie omtrent deze onderzoeken is terug te vinden in de rapporten INBO:

- Buysse, D. et al. (2006). Evaluatie van drie vistrappen in de Grote Gete in Tienen. Rapporten van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek, 2006(18). INBO, Brussel. 28 pp.
- Buysse, D. et al. (2006). Onderzoek naar de migratie van forellen door de visnevengeul bij de Koningsmolen in de Kleine Gete in Eliksem. Rapporten van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek, 2006(19). INBO, Belgium. 22 pp.

Deze rapporten zijn te downloaden via de website www.inbo.be.

4. Vistrappen dienen in de eerste plaats om vissen de kans te geven om ter hoogte van obstakels in waterlopen stroomopwaarts te kunnen migreren. Dit is een absolute noodzaak voor vissen die grote migraties ondernemen tussen zee en zoet water, waarvan er historisch in Vlaanderen een 13-tal soorten voorkwamen, met name paling, zeeforel, Atlantische zalm, steur, fint, elft, houting, rivierprik, zee-prik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars van het Trachurus-type. Momenteel zijn er van slechts 6 van deze 13 trekvissoorten nog reproducerende populaties in Vlaanderen aanwezig (paling, rivierprik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars). Door de bouw van vistrappen kan het areaal van de nog aanwezige populaties uitbreiden en wordt het herstel van populaties van enkele andere soorten weer mogelijk (zeeforel, Atlantische zalm, fint, houting).

Naast deze grote migratoren zijn er een aantal andere riviervissen die specifieke habitateisen stellen aan hun voortplantingsplaatsen die enkel in de bovenloop van rivieren te vinden zijn. Het betreft dan voornamelijk stroomminnende vissoorten, zoals o.a. beekforel, vlagzalm, barbeel, kopvoorn, gestippelde alver, serpeling, sneep, elrits, rivierdonderpad en beekprik. Deze soorten zijn in Vlaanderen sterk bedreigd en komen momenteel slechts in geïsoleerde relictpopulaties voor. De populaties van vele reofiele soorten zijn in de loop der jaren teruggedrongen tot korte beektrajecten, vaak afgesloten door stuwen. Waar deze soorten nog voorkomen is de habitatkwaliteit (paai-, schuil-, foerageerplaatsen) meestal onvoldoende om stabiele en voldoende grote populaties te garanderen. Dit maakt deze soorten erg kwetsbaar in hun voortbestaan (o.a. bij calamiteiten). Het herstel van de migratiemogelijkheden is noodzakelijk voor een duurzaam herstel en uitbreiding van de populaties.

Als derde punt kan aangehaald worden dat herstel van de vismigratie een uitbreiding van het leefgebied van de vissoorten die al in het Demerbekken aanwezig zijn tot doel heeft. Met het oplossen van migratiebarrières wordt een versterking van de bestaande vispopulaties beoogd, waarbij een natuurlijke herbevolking kan gebeuren of waardoor paai- en foeragemogelijkheden terug toegankelijk of uitgebreid worden (in sommige gevallen kan de migratievoorziening zelfs zo ingericht worden dat ze bijdraagt tot een verhoging van de habitatgeschiktheid, voornamelijk dan van typisch stromingminnende soorten). Naast de meer algemenere soorten is het de bedoeling dat met de verbeterde migratiemogelijkheden en herstel van het stromingskarakter van de waterlopen de populaties van de meer zeldzamere soorten versterkt worden. In Vlaanderen zijn er immers een aantal sootherstelprogramma's lopende waarbij naast het herintroductieprogramma het van uitzonderlijk groot belang is dat er voldoende migratiemogelijkheden gegarandeerd worden voor het welslagen van het project.

Heel wat waterlopen in het Demerbekken hebben potenties om goede visfauna te herbergen maar hiervoor is naast een verbetering van waterkwaliteit ook het herstel van vismigratie vereist. Door een slechte waterkwaliteit hebben veel soorten zich in deze zijlopen niet kunnen handhaven. Lokaal komt onder meer nog beekprik, grote modderkuiper, bittervoorn en

rivierdonderpad voor. Een vergroting van het leefgebied door de wegwerking van migratiebarrières is essentieel voor behoud en herstel van deze relictpopulaties in het bekken. De enige wijze waarop verdwenen soorten terug vanuit de Demer de waterlopen kan bevolken is door migratie vanuit de Demer te realiseren. Een voorbeeld is de Grote Gete waar in 2006 slechts 5 vissoorten werden gevangen terwijl in de Demer 21 soorten werden aangetroffen waaronder stroomminnende soorten zoals onder meer kopvoorn, bierpje en winde. Het Agentschap voor Natuur en Bos stuurt momenteel initiatieven in het kader van een soortherstelprogramma voor rivierdonderpad in enkele bovenlopen van het Demerbekken. Bovendien kunnen op termijn ook de Velpe, de Motte, de Winge en de Grote en Kleine Gete in aanmerking komen voor de uitwerking van soortherstelprogramma's voor kwabaal, kopvoorn of serpeling.

Vanuit het INBO wordt steeds het advies gegeven om vistrappen aan te leggen die geschikt zijn voor alle vissoorten die in Vlaanderen voorkomen, zowel zogenaamde goede als slechte zwemmers. In rivieren migreren immers alle vissoorten over kleine of grotere afstanden, op zoek naar voedsel, geschikte voortplantings- of overwinteringsplaatsen. Op deze manier wordt niet enkel het herstel van populaties van grote migratoren weer mogelijk, maar kan ook het areaal van een aantal bedreigde riviervissen weer uitbreiden. Daarnaast bieden vistrappen alle vissoorten ook de mogelijkheid om ontvolkte riviertrajecten (bijvoorbeeld door accidentele verontreiniging) opnieuw te koloniseren vanuit andere stroomgebieden of vanuit lager in het stroomgebied gelegen zijrivieren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 747
van 12 juni 2008
van **WARD KENNES**

Denderbekken - Herstel vismigratie

1. Welke maatregelen voor het herstel van de vismigratie, zoals vismigratietrappen, werden reeds gerealiseerd in het Denderbekken?

Welke zijn in uitvoering of worden nog gepland in 2008 en 2009?
2. Wat is de kostprijs van de reeds gerealiseerde projecten?

Wat is de geraamde kostprijs van de in 2008 en 2009 geplande projecten?
3. Welke resultaten voor de vismigratie heeft het gevoerde herstelbeleid in het bekken reeds opgeleverd?
4. Welke vissoorten hoopt men met de herstelprojecten opnieuw in de bovenloop te krijgen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 747 van 12 juni 2008

van **WARD KENNES**Inleiding

In 1996 werd de Benelux Beschikking goedgekeurd die stelt dat een vrije vismigratie moet worden gerealiseerd tegen 1 januari 2010 voor alle soorten vis in alle hydrografische bekkens. Deze doelstelling werd tevens opgenomen in het Vlaamse decreet betreffende het integrale waterbeleid. Momenteel is op vraag van Vlaanderen een herziening van deze beschikking in voorbereiding. De doelstellingen bleken binnen de vooropgestelde timing immers niet haalbaar. De timing zal afgestemd worden op de regelgeving opgenomen in de EU-kaderrichtlijn water, de EU-habitatrichtlijn en de in 2007 goedgekeurde EU-palingverordening. Bij de herwerking van de beschikking zal de klemtoon gelegd worden op de aanpak van de prioritaire waterlopen om een maximaal rendement van de investeringen te bekomen.

Om te komen tot een invulling van deze beschikking werd voor Vlaanderen al een prioriteitenkaart opgemaakt met prioritaire waterlopen voor vismigratie. Het betreft een netwerk van 3000 km waterlopen bestaande uit ecologisch waardevolle waterlopen die verbonden werden met de grote migratieassen in elk bekken die toegang tussen de zee en het respectieve bekken verzekeren. De aanpak en problematiek is terug te vinden op www.vismigratie.be en werd tevens opgenomen in de bekkenbeheerplannen. Zowel op de prioritaire bevaarbare waterlopen als onbevaarbare waterlopen 1ste, 2de en 3de categorie hebben waterbeheerders de laatste jaren tal van initiatieven genomen om knelpunten weg te werken. Tal van projecten zijn in voorbereiding. In totaal zijn (d.d. 31/12/2007) 116 van de 796 (15%) prioritaire knelpunten gesaneerd. Daarnaast worden ook op niet-prioritaire waterlopen initiatieven genomen ter bevordering van vismigratie, maar deze worden in veel gevallen niet geregistreerd. Zo tracht de provincie bij reguliere onderhoudswerkzaamheden aan de waterlopen van 2de categorie kleine ingrepen uit te voeren ten behoeve van het herstel van vismigratie als er in deze waterlopen zich kleine migratieknelpunten voordoen die eenvoudig opgelost kunnen worden door het wegnemen van het knelpunt.

Een overzicht van de verschillende oplossingsmogelijkheden is terug te vinden in de publicatie vismigratie, een handboek voor herstel in Vlaanderen en Nederland. Het handboek begeleidt de ontwerper bij het zoeken en ontwerpen van oplossingen om te komen tot goed werkende visdoorgangen.

1. Voor de 7 stuwsluiscomplexen op de Dender zelf werden nog geen oplossingen voorzien. Ook op de prioritaire waterlopen van 1ste categorie zijn 12 knelpunten aanwezig zonder vismigratievoorzieningen. 1 van de 30 knelpunten op 2de categorie werd gesaneerd. Op 3de categorie zijn 10 onopgeloste knelpunten aanwezig.

In 2008 zal het vismigratieknelpunt aan de Driescaertmolen op de Mark gesaneerd worden in samenhang met de aanpak van de wateroverlastproblematiek. Voor de afwaartste knelpunten op de Mark wordt een ontwerp voorbereid.

Op de Molenbeek, 1ste categorie in Geraardsbergen wordt een oplossing uitgewerkt. Op 2de categorie plant men in 2008 nog aanpassingen aan de Arebeek, Tembroekbeek en Rifrafbeek.

2. Op de bevaarbare waterlopen en de waterlopen 1ste categorie werden nog geen knelpunten opgelost. Er werd slechts 1 project gerealiseerd op 2de categorie. De kost hiervoor was beperkt.

De kostprijs voor de by-pass aan de Driescaertmolen wordt geraamd op €300.000. Deze by-pass is zowel belangrijk voor de realisatie van vrije vismigratie als voor de aanpak van de wateroverlast. Voor de andere knelpunten is nog geen gedetailleerde raming beschikbaar. De meeste projecten op 2de categorie zijn kleine ingrepen en te realiseren zonder ontwerpstudie. De raming voor het oplossen van 13 knelpunten in 2008-2009 betreft €85.000.

3. Algemene Resultaten

In het kader van het project Evaluatie visdoorgangen - in opdracht van Afdeling Water van de VMM - werd de effectiviteit en efficiëntie van verschillende vismigratievoorzieningen onderzocht door het Instituut van Natuur- en Bosonderzoek. Uit deze onderzoeken bleek dat behoudens enkele uitzonderingen de meeste migratievoorzieningen passeerbaar zijn, maar dat in sommige gevallen geen optimale attractie of passage-efficiëntie werd bereikt. Dank zij een uitgebreide evaluatie van enkele migratievoorzieningen werd wel heel wat ervaring opgedaan die heeft geleid tot betere inzichten voor toekomstige ontwerpen en de bouw van visdoorgangen. Bovendien kon in enkele gevallen een betere werking van de bestaande visdoorgangen verkregen worden door het maken van enkele bijsturingen.

Kwantitatieve data met betrekking tot hogere visdensiteiten, een betere populatiestructuur ten gevolge van verbeterde migratiemogelijkheden zijn echter niet voorhanden aangezien de resultaten van het vismeetnet zeer moeilijk ontkoppeld kunnen worden van een verbeterde waterkwaliteit. Volgens het Natuurrapport (NARA) 2007 wordt er over heel Vlaanderen een algemene verbetering van de visbestanden in openbaar water vastgesteld met een toename in het totaal aantal vindplaatsen enerzijds en het totaal aantal vindplaatsen per soort anderzijds. De combinatie van een verbetering van de waterkwaliteit en een verbeterde migratie is vermoedelijk verantwoordelijk voor de verbeterde visbestanden. Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) kan vanuit het meetnet Zoetwatervis deze oefening maken voor de verschillende deelbekkens, waarbij tevens per deelbekken kan gekeken worden naar een toename in het aandeel grote migratoren (spiering, rivierprik, zeeprik, steur, paling, elft, fint, houting, grote marene, bot, zeeforel, vlagzalm, beekforel, kwabaal, snoek, kopvoorn, winde, zalm, sneep en barbeel) per meetplaats. Hoe sterker migratoren zich verspreiden en hoe meer migratoren er in elke meetplaats voorkomen, hoe beter het leefgebied ontsnipperd is.

Uit de resultaten op Vlaams niveau kan afgeleid worden dat na 2000 het aantal punten waar geen migrerende vissen gevonden worden afneemt met iets meer dan 10 %, waarbij er zich vooral een verschuiving voordoet naar punten waar 1 migrerende soort werd waargenomen (stijging met 10 %). Ook is er een lichte stijging van punten waar 3 of 4 migrerende vissoorten werden genoteerd. Vooral een verbetering van zeer slechte naar matige kwaliteit laat toe dat vissen opnieuw doorheen het netwerk kunnen migreren. We mogen verwachten dat wanneer het aantal opgeloste knelpunten sterk toeneemt, de toename van vismigratie veel sterker zal zijn, waarbij ook punten zullen waargenomen worden waar meer dan 4 migrerende vissoorten genoteerd worden.

Specifieke resultaten

In het Denderbekken werd door het INBO nog geen evaluatieonderzoek uitgevoerd naar de werking van aangelegde vistrappen.

Doordat er in het denderbekken momenteel slechts 1 project is uitgevoerd beschikt ook de VMM nog niet over resultaten.

4. Vistrappen dienen in de eerste plaats om vissen de kans te geven om ter hoogte van obstakels in waterlopen stroomopwaarts te kunnen migreren. Dit is een absolute noodzaak voor vissen die grote migraties ondernemen tussen zee en zoet water, waarvan er historisch in Vlaanderen een 13-tal soorten voorkwamen, met name paling, zeeforel, Atlantische zalm, steur, fint, elft, houting, rivierprik, zeeprik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars van het Trachurus-type,. Momenteel zijn er van slechts 6 van deze 13 trekvissoorten nog reproducerende populaties in Vlaanderen aanwezig (paling, rivierprik, spiering, bot,

dunlipharder, driedoornige stekelbaars). Door de bouw van vistrappen kan het areaal van de nog aanwezige populaties uitbreiden en wordt het herstel van populaties van enkele andere soorten weer mogelijk (zeeforel, Atlantische zalm, fint, houting).

Naast deze grote migratoren zijn er een aantal andere riviervissen die specifieke habitateisen stellen aan hun voortplantingsplaatsen die enkel in de bovenloop van rivieren te vinden zijn. Het betreft dan voornamelijk stroomminnende vissoorten, zoals o.a. beekforel, vlagzalm, barbeel, kopvoorn, gestippelde alver, serpeling, sneep, elrits, rivierdonderpad en beekprik. Deze soorten zijn in Vlaanderen sterk bedreigd en komen momenteel slechts in geïsoleerde relictpopulaties voor. De populaties van vele reoefiele soorten zijn in de loop der jaren teruggedrongen tot korte beektrajecten, vaak afgesloten door stuwen. Waar deze soorten nog voorkomen is de habitatkwaliteit (paai-, schuil-, foerageerplaatsen) meestal onvoldoende om stabiele en voldoende grote populaties te garanderen. Dit maakt deze soorten erg kwetsbaar in hun voortbestaan (o.a. bij calamiteiten). Het herstel van de migratiemogelijkheden is noodzakelijk voor een duurzaam herstel en uitbreiding van de populaties.

Als derde punt kan aangehaald worden dat herstel van de vismigratie een uitbreiding van het leefgebied van de vissoorten die al in het Denderbekken aanwezig zijn tot doel heeft. Met het oplossen van migratiebarrières wordt een versterking van de bestaande vispopulaties beoogd, waarbij een natuurlijke herbevolking kan gebeuren of waardoor paai- en foeragemogelijkheden terug toegankelijk of uitgebreid worden (in sommige gevallen kan de migratievoorziening zelfs zo ingericht worden dat ze bijdraagt tot een verhoging van de habitatgeschiktheid, voornamelijk dan van typisch stromingminnende soorten). Naast de meer algemenere soorten is het de bedoeling dat met de verbeterde migratiemogelijkheden en herstel van het stromingskarakter van de waterlopen de populaties van de meer zeldzamere soorten versterkt worden. In Vlaanderen zijn er immers een aantal sootherstelprogramma's lopende waarbij naast het herintroductieprogramma het van uitzonderlijk groot belang is dat er voldoende migratiemogelijkheden gegarandeerd worden voor het welslagen van het project.

Tot slot mag de paling niet vergeten worden. Door de verontrustende achteruitgang van deze soort wordt de EU-lidstaten gevraagd om op zeer korte termijn palingbeheerplannen op te maken en beschermende maatregelen te nemen. Het bereikbaar maken van de opgroeigebieden in de binnenwateren voor glasaal en jonge paling in het Denderbekken en het faciliteren van de stroomafwaartse migratie van volwassen schieraal naar zee zijn hierbij aandachtspunten.

De prioritaire waterlopen in het Denderbekken zijn de Dender, de Mark en haar zijlopen, de Molenbeek en de Ophasseltbeek. De zijlopen van de Mark zijn waterlopen met veel potenties om een goede visfauna te herbergen indien vrije migratie mogelijk zou zijn. Op de Mark komen 16 vissoorten voor waaronder de beschermde vissoort, de bittervoorn en de stroomminnende soorten riviergrondel en winde. De Bittervoorn en het Bempje zijn voor het Denderbekken belangrijke aandachtsoorten.

Vanuit het INBO wordt steeds het advies gegeven om vistrappen aan te leggen die geschikt zijn voor alle vissoorten die in Vlaanderen voorkomen, zowel zogenaamde goede als slechte zwemmers. In rivieren migreren immers alle vissoorten over kleine of grotere afstanden, op zoek naar voedsel, geschikte voortplantings- of overwinteringsplaatsen. Op deze manier wordt niet enkel het herstel van populaties van grote migratoren weer mogelijk, maar kan ook het areaal van een aantal bedreigde riviervissen weer uitbreiden. Daarnaast bieden vistrappen alle vissoorten ook de mogelijkheid om ontvolkte riviertrajecten (bijvoorbeeld door accidentele verontreiniging) opnieuw te koloniseren vanuit andere stroomgebieden of vanuit lager in het stroomgebied gelegen zijrivieren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 748
van 12 juni 2008
van **WARD KENNES**

Dijle-Zennebekken - Herstel vismigratie

1. Welke maatregelen voor het herstel van de vismigratie, zoals vismigratietrappen, werden reeds gerealiseerd in het Dijle-Zennebekken?

Welke zijn in uitvoering of worden nog gepland in 2008 en 2009?

2. Wat is de kostprijs van de reeds gerealiseerde projecten?

Wat is de geraamde kostprijs van de in 2008 en 2009 geplande projecten?

3. Welke resultaten voor de vismigratie heeft het gevoerde herstelbeleid in het bekken reeds opgeleverd?
4. Welke vissoorten hoopt men met de herstelprojecten opnieuw in de bovenloop te krijgen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 748 van 12 juni 2008

van **WARD KENNES**Inleiding

In 1996 werd de Benelux Beschikking goedgekeurd die stelt dat een vrije vismigratie moet worden gerealiseerd tegen 1 januari 2010 voor alle soorten vis in alle hydrografische bekkens. Deze doelstelling werd tevens opgenomen in het Vlaamse decreet betreffende het integrale waterbeleid. Momenteel is op vraag van Vlaanderen een herziening van deze beschikking in voorbereiding. De doelstellingen bleken binnen de vooropgestelde timing immers niet haalbaar. De timing zal afgestemd worden op de regelgeving opgenomen in de EU-kaderrichtlijn water, de EU-habitatrichtlijn en de in 2007 goedgekeurde EU-palingverordening. Bij de herwerking van de beschikking zal de klemtoon gelegd worden op de aanpak van de prioritair waterlopen om een maximaal rendement van de investeringen te bekomen.

Om te komen tot een invulling van deze beschikking werd voor Vlaanderen al een prioriteitenkaart opgemaakt met prioritair waterlopen voor vismigratie. Het betreft een netwerk van 3000 km waterlopen bestaande uit ecologisch waardevolle waterlopen die verbonden werden met de grote migratieassen in elk bekken die toegang tussen de zee en het respectieve bekken verzekeren. De aanpak en problematiek is terug te vinden op www.vismigratie.be en werd tevens opgenomen in de bekkenbeheerplannen. Zowel op de prioritair bevaarbare waterlopen als onbevaarbare waterlopen 1ste, 2de en 3de categorie hebben waterbeheerders de laatste jaren tal van initiatieven genomen om knelpunten weg te werken. Tal van projecten zijn in voorbereiding. In totaal zijn (d.d. 31/12/2007) 116 van de 796 (15%) prioritair knelpunten gesaneerd. Daarnaast worden ook op niet-prioritair waterlopen initiatieven genomen ter bevordering van vismigratie, maar deze worden in veel gevallen niet geregistreerd. Zo tracht de provincie bij reguliere onderhoudswerkzaamheden aan de waterlopen van 2de categorie kleine ingrepen uit te voeren ten behoeve van het herstel van vismigratie als er in deze waterlopen zich kleine migratieknelpunten voordoen die eenvoudig opgelost kunnen worden door het wegnemen van het knelpunt.

Een overzicht van de verschillende oplossingsmogelijkheden is terug te vinden in de publicatie vismigratie, een handboek voor herstel in Vlaanderen en Nederland. Het handboek begeleidt de ontwerper bij het zoeken en ontwerpen van oplossingen om te komen tot goed werkende visdoorgangen.

1. Voor de 6 knelpunten aanwezig op de bevaarbare waterlopen werden nog geen oplossingen voorzien. 3 van de 13 knelpunten op de prioritair waterlopen van 1ste categorie zijn aangepakt. Het betreft de Dijle in het centrum in Leuven en de molen op de IJse in Neerijse. Op prioritair waterlopen van 2de categorie werden 4 van de 25 knelpunten gesaneerd. Op 3de categorie zijn 9 onopgeloste knelpunten aanwezig.

Er worden ook een aantal projecten door de visserijbiologen van het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) getrokken. Voor het Dijle-Zenne bekken wordt een geïntegreerd project voorbereid rond de Hallerbosbeken (bovenlopen van het Zennebekken) in samenwerking met de Planningsverantwoordelijke Dijle-Zennebeken van het bekkensecretariaat. In het Bekkenbeheerplan Dijle-Zenne worden de Hallerbosbeken naar voor geschoven als waterlopen van Vlaams belang omwille van hun uitzonderlijke fauna en flora en structuurkenmerken. Het ANB zal de migratieknelpunten op de trajecten van derde categorie

in de Steenputbeek en de Kapittelbosbeek aanpakken door het verwijderen van de huidige knelpunten of aanstorten van de bodemvallen. Veelal gaat het hier om betrekkelijk kleine migratieknelpunten die met een beperkte inspanning toch een ecologische meerwaarde kunnen betekenen voor de lokale visfauna.

De ontwerpen voor 2 visdoorgangen op de Dijle, 1ste categorie in Rotselaar en Florival, zijn klaar. In Rotselaar is een V-vormige bekkentrap voorzien en in Florival een stenen helling. De intentie is deze projecten te realiseren in 2009 of 2010. Op de Laan aan de molen Terlanen in Overijse zal een nevengeul worden aangelegd. Ook voor de IJse wordt op 1ste categorie en 2de categorie de sanering van de vismigratieknelpunten in combinatie met structuurherstel en de inrichting van overstromingszones voorbereid. De realisatie is voor na 2009.

2. Op de Dijle in Leuven is vismigratie mogelijk door enkele beheersmaatregelen. Deze kosten niets. Op de IJse werd het knelpunt bij de restauratie van de molen opgelost en waren er geen aparte kosten voor het herstel van vismigratie. De schuiven stuwen enkel op bij het vullen van de vijvers (tijdelijk). De oplossingen op 2de categorie zijn kleine ingrepen met een beperkte kost (weghalen rooster, storten van stenen, ...).

De raming voor de sanering van de 2 visdoorgangen op de Dijle bedraagt 600.000€. De kostprijs van de visdoorgang op de Laan wordt geraamd op 150.000€

3. Algemene Resultaten

In het kader van het project Evaluatie visdoorgangen - in opdracht van Afdeling Water van de VMM - werd de effectiviteit en efficiëntie van verschillende vismigratievoorzieningen onderzocht door het Instituut van Natuur- en Bosonderzoek. Uit deze onderzoeken bleek dat behoudens enkele uitzonderingen de meeste migratievoorzieningen passeerbaar zijn, maar dat in sommige gevallen geen optimale attractie of passage-efficiëntie werd bereikt. Dank zij een uitgebreide evaluatie van enkele migratievoorzieningen werd wel heel wat ervaring opgedaan die heeft geleid tot betere inzichten voor toekomstige ontwerpen en de bouw van visdoorgangen. Bovendien kon in enkele gevallen een betere werking van de bestaande visdoorgangen verkregen worden door het maken van enkele bijsturingen.

Kwantitatieve data met betrekking tot hogere visdensiteiten, een betere populatiestructuur ten gevolge van verbeterde migratiemogelijkheden zijn echter niet voorhanden aangezien de resultaten van het vismeetnet zeer moeilijk ontkoppeld kunnen worden van een verbeterde waterkwaliteit. Volgens het Natuurrapport (NARA) 2007 wordt er over heel Vlaanderen een algemene verbetering van de visbestanden in openbaar water vastgesteld met een toename in het totaal aantal vindplaatsen enerzijds en het totaal aantal vindplaatsen per soort anderzijds. De combinatie van een verbetering van de waterkwaliteit en een verbeterde migratie is vermoedelijk verantwoordelijk voor de verbeterde visbestanden. Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) kan vanuit het meetnet Zoetwatervis deze oefening maken voor de verschillende deelbekkens, waarbij tevens per deelbekken kan gekeken worden naar een toename in het aandeel grote migratoren (spiering, rivierprik, zee-prik, steur, paling, elft, fint, houting, grote marene, bot, zeeforel, vlagzalm, beekforel, kwabaal, snoek, kopvoorn, winde, zalm, sneep en barbeel) per meetplaats. Hoe sterker migratoren zich verspreiden en hoe meer migratoren er in elke meetplaats voorkomen, hoe beter het leefgebied ontsnipperd is.

Uit de resultaten op Vlaams niveau kan afgeleid worden dat na 2000 het aantal punten waar geen migrerende vissen gevonden worden afneemt met iets meer dan 10 %, waarbij er zich vooral een verschuiving voordoet naar punten waar 1 migrerende soort werd waargenomen (stijging met 10 %). Ook is er een lichte stijging van punten waar 3 of 4 migrerende vissoorten werden genoteerd. Vooral een verbetering van zeer slechte naar matige kwaliteit laat toe dat vissen (tijdelijk) opnieuw doorheen het netwerk kunnen migreren. We mogen verwachten dat wanneer het aantal opgeloste knelpunten sterk toeneemt, de toename van vismigratie veel sterker zal zijn, waarbij ook punten zullen waargenomen worden waar meer dan 4 migrerende vissoorten genoteerd worden.

Specifieke resultaten

In het Dijle-Zennebekken werd door het INBO nog geen evaluatieonderzoek uitgevoerd naar de werking van aangelegde vistrappen. Bovendien zijn de uitgevoerde ingrepen nog te beperkt om al resultaten op te merken.

4. Vistrappen dienen in de eerste plaats om vissen de kans te geven om ter hoogte van obstakels in waterlopen stroomopwaarts te kunnen migreren. Dit is een absolute noodzaak voor vissen die grote migraties ondernemen tussen zee en zoet water, waarvan er historisch in Vlaanderen een 13-tal soorten voorkwamen, met name paling, zeeforel, Atlantische zalm, steur, fint, elft, houting, rivierprik, zeeprik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars van het Trachurus-type. Momenteel zijn er van slechts 6 van deze 13 trekvissoorten nog reproducerende populaties in Vlaanderen aanwezig (paling, rivierprik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars). Door de bouw van vistrappen kan het areaal van de nog aanwezige populaties uitbreiden en wordt het herstel van populaties van enkele andere soorten weer mogelijk (zeeforel, Atlantische zalm, fint, houting).

Naast deze grote migratoren zijn er een aantal andere riviervissen die specifieke habitateisen stellen aan hun voortplantingsplaatsen die enkel in de bovenloop van rivieren te vinden zijn. Het betreft dan voornamelijk stroomminnende vissoorten, zoals o.a. beekforel, vlagzalm, barbeel, kopvoorn, gestippelde alver, serpeling, sneep, elrits, rivierdonderpad en beekprik. Deze soorten zijn in Vlaanderen sterk bedreigd en komen momenteel slechts in geïsoleerde relictpopulaties voor. De populaties van vele reofiele soorten zijn in de loop der jaren teruggedrongen tot korte beektrajecten, vaak afgesloten door stuwen. Waar deze soorten nog voorkomen is de habitatkwaliteit (paai-, schuil-, foerageerplaatsen) meestal onvoldoende om stabiele en voldoende grote populaties te garanderen. Dit maakt deze soorten erg kwetsbaar in hun voortbestaan (o.a. bij calamiteiten). Het herstel van de migratiemogelijkheden is noodzakelijk voor een duurzaam herstel en uitbreiding van de populaties.

In het Dijle-Zennebekken stuurt het ANB in het kader van een soortenbeschermingsprogramma momenteel initiatieven voor de rivierdonderpad in de Hallerbosbeken en zijn er sootherstelprogramma's lopende voor de serpeling en de kwabaal in de Laan en de IJsel. Op termijn zal het ANB hier ook een herstelprogramma voor kopvoorn opzetten.

Als derde punt kan aangehaald worden dat herstel van de vismigratie een uitbreiding van het leefgebied van de vissoorten die al in het Dijle-Zennebekken aanwezig zijn tot doel heeft. Met het oplossen van migratiebarrières wordt een versterking van de bestaande vispopulaties beoogd, waarbij een natuurlijke herbevolking kan gebeuren of waardoor paai- en foeragemogelijkheden terug toegankelijk of uitgebreid worden (in sommige gevallen kan de migratievoorziening zelfs zo ingericht worden dat ze bijdraagt tot een verhoging van de habitatgeschiktheid, voornamelijk dan van typisch reofiele soorten). Naast de meer algemenere soorten is het de bedoeling dat met de verbeterde migratiemogelijkheden en herstel van het reofiele karakter van de waterlopen de populaties van de meer zeldzamere soorten versterkt worden. In Vlaanderen zijn er immers een aantal sootherstelprogramma's lopende waarbij naast het herintroductieprogramma het van uitzonderlijk groot belang is dat er voldoende migratiemogelijkheden gegarandeerd worden voor het welslagen van het project.

De Dijle zelf heeft als grote migratieroute een belangrijke functie voor de grote migratoren (rivierprik, paling, ...). De IJse en Laan zijn zijlopen met heel wat potenties voor het herstel van een waardevolle visfauna. Doelsoorten voor de IJse en Laan zijn stroomminnende soorten zoals kwabaal, serpeling, kopvoorn, beekforel, ... Ook de rivierdonderpad (habitatrichtlijnsoort) komt plaatselijk voor en is een belangrijke doelsoort voor behoud en herstel.

Vanuit het INBO wordt steeds het advies gegeven om vistrappen aan te leggen die geschikt zijn voor alle vissoorten die in Vlaanderen voorkomen, zowel zogenaamde goede als slechte zwemmers. In rivieren migreren immers alle vissoorten over kleine of grotere afstanden, op zoek naar voedsel, geschikte voortplantings- of overwinteringsplaatsen. Op deze manier wordt niet enkel het herstel van populaties van grote migratoren weer mogelijk, maar kan ook het areaal van een aantal bedreigde riviervissen weer uitbreiden. Daarnaast bieden vistrappen alle vissoorten ook de mogelijkheid om ontvolkte riviertrajecten (bijvoorbeeld door accidentele verontreiniging) opnieuw te koloniseren vanuit andere stroomgebieden of vanuit lager in het stroomgebied gelegen zijrivieren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 749
van 12 juni 2008
van **WARD KENNES**

Bekken van de Gentse Kanalen - Herstel vismigratie

1. Welke maatregelen voor het herstel van de vismigratie, zoals vismigratietrappen, werden reeds gerealiseerd in het Bekken van de Gentse Kanalen?

Welke zijn in uitvoering of worden nog gepland in 2008 en 2009?

2. Wat is de kostprijs van de reeds gerealiseerde projecten?

Wat is de geraamde kostprijs van de in 2008 en 2009 geplande projecten?

3. Welke resultaten voor de vismigratie heeft het gevoerde herstelbeleid in het bekken reeds opgeleverd?
4. Welke vissoorten hoopt men met de herstelprojecten opnieuw in de bovenloop te krijgen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 749 van 12 juni 2008

van **WARD KENNES**Inleiding

In 1996 werd de Benelux Beschikking goedgekeurd die stelt dat een vrije vismigratie moet worden gerealiseerd tegen 1 januari 2010 voor alle soorten vis in alle hydrografische bekkens. Deze doelstelling werd tevens opgenomen in het Vlaamse decreet betreffende het Integrale waterbeleid. Momenteel is op vraag van Vlaanderen een herziening van deze beschikking in voorbereiding. De doelstellingen bleken binnen de vooropgestelde timing immers niet haalbaar. De timing zal afgestemd worden op de regelgeving opgenomen in de EU-kaderrichtlijn water, de EU-habitatrichtlijn en de in 2007 goedgekeurde EU-palingverordening. Bij de herwerking van de beschikking zal de klemtoon gelegd worden op de aanpak van de prioritaire waterlopen om een maximaal rendement van de investeringen te bekomen.

Om te komen tot een invulling van deze beschikking werd voor Vlaanderen al een prioriteitenkaart opgemaakt met prioritaire waterlopen voor vismigratie. Het betreft een netwerk van 3000 km waterlopen bestaande uit ecologisch waardevolle waterlopen die verbonden werden met de grote migratieassen in elk bekken die toegang tussen de zee en het respectieve bekken verzekeren. De aanpak en problematiek is terug te vinden op www.vismigratie.be en werd tevens opgenomen in de bekkenbeheerplannen. Zowel op de prioritaire bevaarbare waterlopen als onbevaarbare waterlopen 1ste, 2de en 3de categorie hebben waterbeheerders de laatste jaren tal van initiatieven genomen om knelpunten weg te werken. Tal van projecten zijn in voorbereiding. In totaal zijn (d.d. 31/12/2007) 116 van de 796 (15%) prioritaire knelpunten gesaneerd. Daarnaast worden ook op niet-prioritaire waterlopen initiatieven genomen ter bevordering van vismigratie, maar deze worden in veel gevallen niet geregistreerd. Zo tracht de provincie bij reguliere onderhoudswerkzaamheden aan de waterlopen van 2de categorie kleine ingrepen uit te voeren ten behoeve van het herstel van vismigratie als er in deze waterlopen zich kleine migratieknelpunten voordoen die eenvoudig opgelost kunnen worden door het wegnemen van het knelpunt.

Een overzicht van de verschillende oplossingsmogelijkheden is terug te vinden in de publicatie vismigratie, een handboek voor herstel in Vlaanderen en Nederland. Het handboek begeleidt de ontwerper bij het zoeken en ontwerpen van oplossingen om te komen tot goed werkende visdoorgangen.

1. In het Bekken van de Gentse kanalen zijn nog geen knelpunten gesaneerd. De bevaarbare prioritaire waterlopen hebben 2 prioritaire knelpunten. De sluis in Evergem werd door het INBO na onderzoek als knelpunt en migratieroute aangeduid. Onder de stuw zitten vele vissen vast die vanuit het Kanaal Gent-Terneuzen optrekken. De Poekebeek is de enige onbevaarbare waterloop met 3 knelpunten op 1ste categorie en 3 knelpunten op 2de categorie.

In 2009 wordt de uitvoering van één knelpunt op de Poekebeek, 1ste categorie gepland.

2. Er zijn momenteel nog geen projecten gerealiseerd.

Gedetailleerde ramingen voor de visdoorgangen op de Poekebeek zijn nog niet bekend. De sanering van het meest stroomafwaartse knelpunt zal relatief duur zijn gezien de beperkte

ruimte die beschikbaar is en de nood aan een technische oplossing. De kostprijs van de andere knelpunten op de Poekebeek zullen beperkt blijven.

3. Algemene Resultaten

In het kader van het project Evaluatie visdoorgangen - in opdracht van Afdeling Water van de VMM - werd de effectiviteit en efficiëntie van verschillende vismigratievoorzieningen onderzocht door het Instituut van Natuur- en Bosonderzoek. Uit deze onderzoeken bleek dat behoudens enkele uitzonderingen de meeste migratievoorzieningen passeerbaar zijn, maar dat in sommige gevallen geen optimale attractie of passage-efficiëntie werd bereikt. Dank zij een uitgebreide evaluatie van enkele migratievoorzieningen werd wel heel wat ervaring opgedaan die heeft geleid tot betere inzichten voor toekomstige ontwerpen en de bouw van visdoorgangen. Bovendien kon in enkele gevallen een betere werking van de bestaande visdoorgangen verkregen worden door het maken van enkele bijstellingen.

Kwantitatieve data met betrekking tot hogere visdensiteiten, een betere populatiestructuur ten gevolge van verbeterde migratiemogelijkheden zijn echter niet voorhanden aangezien de resultaten van het vismeetnet zeer moeilijk ontkoppeld kunnen worden van een verbeterde waterkwaliteit. Volgens het Natuurrapport (NARA) 2007 wordt er over heel Vlaanderen een algemene verbetering van de visbestanden in openbaar water vastgesteld met een toename in het totaal aantal vindplaatsen enerzijds en het totaal aantal vindplaatsen per soort anderzijds. De combinatie van een verbetering van de waterkwaliteit en een verbeterde migratie is vermoedelijk verantwoordelijk voor de verbeterde visbestanden. Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) kan vanuit het meetnet Zoetwatervis deze oefening maken voor de verschillende deelbekkens, waarbij tevens per deelbekken kan gekeken worden naar een toename in het aandeel grote migratoren (spiering, rivierprik, zeeprik, steur, paling, elft, fint, houting, grote marene, bot, zeeforel, vlagzalm, beekforel, kwabaal, snoek, kopvoorn, winde, zalm, sneed en barbeel) per meetplaats. Hoe sterker migratoren zich verspreiden en hoe meer migratoren er in elke meetplaats voorkomen, hoe beter het leefgebied ontsnipperd is.

Uit de resultaten op Vlaams niveau kan afgeleid worden dat na 2000 het aantal punten waar geen migrerende vissen gevonden worden afneemt met iets meer dan 10 %, waarbij er zich vooral een verschuiving voordoet naar punten waar 1 migrerende soort werd waargenomen (stijging met 10 %). Ook is er een lichte stijging van punten waar 3 of 4 migrerende vissoorten werden genoteerd. Vooral een verbetering van zeer slechte naar matige kwaliteit laat toe dat vissen opnieuw doorheen het netwerk kunnen migreren. We mogen verwachten dat wanneer het aantal opgeloste knelpunten sterk toeneemt, de toename van vismigratie veel sterker zal zijn, waarbij ook punten zullen waargenomen worden waar meer dan 4 migrerende vissoorten genoteerd worden.

Specifieke resultaten

In het Bekken van de Gentse kanalen werd door het INBO nog geen evaluatieonderzoek uitgevoerd naar de werking van aangelegde vistrappen.

4. Vistrappen dienen in de eerste plaats om vissen de kans te geven om ter hoogte van obstakels in waterlopen stroomopwaarts te kunnen migreren. Dit is een absolute noodzaak voor vissen die grote migraties ondernemen tussen zee en zoet water, waarvan er historisch in Vlaanderen een 13-tal soorten voorkwamen, met name paling, zeeforel, Atlantische zalm, steur, fint, elft, houting, rivierprik, zeeprik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars van het Trachurus-type,. Momenteel zijn er van slechts 6 van deze 13 trekvissoorten nog reproducerende populaties in Vlaanderen aanwezig (paling, rivierprik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars). Door de bouw van vistrappen kan het areaal van de nog aanwezige populaties uitbreiden en wordt het herstel van populaties van enkele andere soorten weer mogelijk (zeeforel, Atlantische zalm, fint, houting).

Naast deze grote migratoren zijn er een aantal andere riviervissen die specifieke habitateisen stellen aan hun voortplantingsplaatsen die enkel in de bovenloop van rivieren te vinden zijn.

Het betreft dan voornamelijk stroomminnende vissoorten, zoals o.a. beekforel, vlagzalm, barbeel, kopvoorn, gestippelde alver, serpeling, sneep, elrits, rivierdonderpad en beekprik. Deze soorten zijn in Vlaanderen sterk bedreigd en komen momenteel slechts in geïsoleerde relictpopulaties voor. De populaties van vele reofiele soorten zijn in de loop der jaren teruggedrongen tot korte beektrajecten, vaak afgesloten door stuwen. Waar deze soorten nog voorkomen is de habitatkwaliteit (paai-, schuil-, foerageerplaatsen) meestal onvoldoende om stabiele en voldoende grote populaties te garanderen. Dit maakt deze soorten erg kwetsbaar in hun voortbestaan (o.a. bij calamiteiten). Het herstel van de migratiemogelijkheden is noodzakelijk voor een duurzaam herstel en uitbreiding van de populaties.

Als derde punt kan aangehaald worden dat herstel van de vismigratie een uitbreiding van het leefgebied van de vissoorten die al in het Bekken van de Gentse Kanalen aanwezig zijn tot doel heeft. Met het oplossen van migratiebarrières wordt een versterking van de bestaande vispopulaties beoogd, waarbij een natuurlijke herbevolking kan gebeuren of waardoor paai- en foerageermogelijkheden terug toegankelijk of uitgebreid worden (in sommige gevallen kan de migratievoorziening zelfs zo ingericht worden dat ze bijdraagt tot een verhoging van de habitatgeschiktheid, voornamelijk dan van typisch reofiele soorten). Naast de meer algemenere soorten is het de bedoeling dat met de verbeterde migratiemogelijkheden en herstel van het reofiele karakter van de waterlopen de populaties van de meer zeldzamere soorten versterkt worden. In Vlaanderen zijn er immers een aantal sootherstelprogramma's lopende waarbij naast het herintroductieprogramma het van uitzonderlijk groot belang is dat er voldoende migratiemogelijkheden gegarandeerd worden voor het welslagen van het project.

Uit monitoring van de provinciale Visserijcommissie blijkt dat vele vissoorten de Poekebeek willen op zwemmen. Waargenomen soorten onder de stuw zijn onder meer winde, bermpje, paling, riviergrondel, ... Eénmalig werd zelfs de zeer zeldzame rivierprik waargenomen. Na sanering van het knelpunt zullen deze vissoorten de Poekebeek terug op een natuurlijke wijze kunnen bereiken waarbij het herstel van de visfauna van deze waterloop mogelijk is. Voor het Bekken van de Genste Kanalen is de bittervoorn (Habitatrichtlijnsoort) een aandachtsoort.

Vanuit het INBO wordt steeds het advies gegeven om vistrappen aan te leggen die geschikt zijn voor alle vissoorten die in Vlaanderen voorkomen, zowel zogenaamde goede als slechte zwemmers. In rivieren migreren immers alle vissoorten over kleine of grotere afstanden, op zoek naar voedsel, geschikte voortplantings- of overwinteringsplaatsen. Op deze manier wordt niet enkel het herstel van populaties van grote migratoren weer mogelijk, maar kan ook het areaal van een aantal bedreigde riviervissen weer uitbreiden. Daarnaast bieden vistrappen alle vissoorten ook de mogelijkheid om ontvolkte riviertrajecten (bijvoorbeeld door accidentele verontreiniging) opnieuw te koloniseren vanuit andere stroomgebieden of vanuit lager in het stroomgebied gelegen zijrivieren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 750
van 12 juni 2008
van **WARD KENNES**

IJzerbekken - Herstel vismigratie

1. Welke maatregelen voor het herstel van de vismigratie, zoals vismigratietrappen, werden reeds gerealiseerd in het IJzerbekken?

Welke zijn in uitvoering of worden nog gepland in 2008 en 2009?

2. Wat is de kostprijs van de reeds gerealiseerde projecten?

Wat is de geraamde kostprijs van de in 2008 en 2009 geplande projecten?

3. Welke resultaten voor de vismigratie heeft het gevoerde herstelbeleid in het bekken reeds opgeleverd?
4. Welke vissoorten hoopt men met de herstelprojecten opnieuw in de bovenloop te krijgen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 750 van 12 juni 2008

van **WARD KENNES**Inleiding

In 1996 werd de Benelux Beschikking goedgekeurd die stelt dat een vrije vismigratie moet worden gerealiseerd tegen 1 januari 2010 voor alle soorten vis in alle hydrografische bekkens. Deze doelstelling werd tevens opgenomen in het Vlaamse decreet betreffende het integrale waterbeleid. Momenteel is op vraag van Vlaanderen een herziening van deze beschikking in voorbereiding. De doelstellingen bleken binnen de vooropgestelde timing immers niet haalbaar. De timing zal afgestemd worden op de regelgeving opgenomen in de EU-kaderrichtlijn water, de EU-habitatrichtlijn en de in 2007 goedgekeurde EU-palingverordening. Bij de herwerking van de beschikking zal de klemtoon gelegd worden op de aanpak van de prioritaire waterlopen om een maximaal rendement van de investeringen te bekomen.

Om te komen tot een invulling van deze beschikking werd voor Vlaanderen al een prioriteitenkaart opgemaakt met prioritaire waterlopen voor vismigratie. Het betreft een netwerk van 3000 km waterlopen bestaande uit ecologisch waardevolle waterlopen die verbonden werden met de grote migratieassen in elk bekken die toegang tussen de zee en het respectieve bekken verzekeren. De aanpak en problematiek is terug te vinden op www.vismigratie.be en werd tevens opgenomen in de bekkenbeheerplannen. Zowel op de prioritaire bevaarbare waterlopen als onbevaarbare waterlopen 1ste, 2de en 3de categorie hebben waterbeheerders de laatste jaren tal van initiatieven genomen om knelpunten weg te werken. Tal van projecten zijn in voorbereiding. In totaal zijn (d.d. 31/12/2007) 116 van de 796 (15%) prioritaire knelpunten gesaneerd. Daarnaast worden ook op niet-prioritaire waterlopen initiatieven genomen ter bevordering van vismigratie, maar deze worden in veel gevallen niet geregistreerd. Zo tracht de provincie bij reguliere onderhoudswerkzaamheden aan de waterlopen van 2de categorie kleine ingrepen uit te voeren ten behoeve van het herstel van vismigratie als er in deze waterlopen zich kleine migratieknelpunten voordoen die eenvoudig opgelost kunnen worden door het wegnemen van het knelpunt.

Een overzicht van de verschillende oplossingsmogelijkheden is terug te vinden in de publicatie vismigratie, een handboek voor herstel in Vlaanderen en Nederland. Het handboek begeleidt de ontwerper bij het zoeken en ontwerpen van oplossingen om te komen tot goed werkende visdoorgangen.

1. Ter hoogte van de 5 knelpunten gelegen op bevaarbare prioritaire waterlopen werden nog geen visdoorgangen voorzien. Op waterlopen van 1ste categorie zijn er 14 onopgeloste knelpunten. Op 2de categorie zijn 2 van de 29 knelpunten opgelost. Op 3de categorie zijn 2 onopgeloste knelpunten aanwezig.

De vismigratieknelpunten op de Poperingevaart 1ste categorie zal samen met de realisatie van een oeverzoneproject in 2009 aangepakt worden. Voor de Stenensluisvaart zal samen met de vernieuwing van balkenstuw een visdoorgang voorzien worden. De mogelijkheid zal ook onderzocht worden om het vismigratieknelpunt veroorzaakt door het pompemaal op de Stenensluisvaart vispasseerbaar en visvriendelijk te maken.

2. Er zijn nog geen knelpunten gesaneerd op bevaarbare waterlopen en waterlopen 1ste categorie.

De geraamde kostprijs bedraagt €200.000 voor de sanering van de vismigratieknelpunten op de Poperingevaart.

3. Algemene Resultaten

In het kader van het project Evaluatie visdoorgangen - in opdracht van Afdeling Water van de VMM - werd de effectiviteit en efficiëntie van verschillende vismigratievoorzieningen onderzocht door het Instituut van Natuur- en Bosonderzoek. Uit deze onderzoeken bleek dat behoudens enkele uitzonderingen de meeste migratievoorzieningen passeerbaar zijn, maar dat in sommige gevallen geen optimale attractie of passage-efficiëntie werd bereikt. Dank zij een uitgebreide evaluatie van enkele migratievoorzieningen werd wel heel wat ervaring opgedaan die heeft geleid tot betere inzichten voor toekomstige ontwerpen en de bouw van visdoorgangen. Bovendien kon in enkele gevallen een betere werking van de bestaande visdoorgangen verkregen worden door het maken van enkele bijstellingen.

Kwantitatieve data met betrekking tot hogere visdensiteiten, een betere populatiestructuur ten gevolge van verbeterde migratiemogelijkheden zijn echter niet voorhanden aangezien de resultaten van het vismeetnet zeer moeilijk ontkoppeld kunnen worden van een verbeterde waterkwaliteit. Volgens het Natuurrapport (NARA) 2007 wordt er over heel Vlaanderen een algemene verbetering van de visbestanden in openbaar water vastgesteld met een toename in het totaal aantal vindplaatsen enerzijds en het totaal aantal vindplaatsen per soort anderzijds. De combinatie van een verbetering van de waterkwaliteit en een verbeterde migratie is vermoedelijk verantwoordelijk voor de verbeterde visbestanden. Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) kan vanuit het meetnet Zoetwatervis deze oefening maken voor de verschillende deelbekkens, waarbij tevens per deelbekken kan gekeken worden naar een toename in het aandeel grote migratoren (spiering, rivierprik, zeeprik, steur, paling, elft, fint, houting, grote marene, bot, zeeforel, vlagzalm, beekforel, kwabaal, snoek, kopvoorn, winde, zalm, sneed en barbeel) per meetplaats. Hoe sterker migratoren zich verspreiden en hoe meer migratoren er in elke meetplaats voorkomen, hoe beter het leefgebied ontsnipperd is.

Uit de resultaten op Vlaams niveau kan afgeleid worden dat na 2000 het aantal punten waar geen migrerende vissen gevonden worden afneemt met iets meer dan 10 %, waarbij er zich vooral een verschuiving voordoet naar punten waar 1 migrerende soort werd waargenomen (stijging met 10 %). Ook is er een lichte stijging van punten waar 3 of 4 migrerende vissoorten werden genoteerd. Vooral een verbetering van zeer slechte naar matige kwaliteit laat toe dat vissen opnieuw doorheen het netwerk kunnen migreren. We mogen verwachten dat wanneer het aantal opgeloste knelpunten sterk toeneemt, de toename van vismigratie veel sterker zal zijn, waarbij ook punten zullen waargenomen worden waar meer dan 4 migrerende vissoorten genoteerd worden.

Specifieke resultaten

In het IJzerbekken werd door het INBO nog geen evaluatieonderzoek uitgevoerd naar de werking van aangelegde vistrappen. Er zijn bovendien nog te weinig herstelprojecten uitgevoerd om reeds conclusies te nemen.

4. Vistrappen dienen in de eerste plaats om vissen de kans te geven om ter hoogte van obstakels in waterlopen stroomopwaarts te kunnen migreren. Dit is een absolute noodzaak voor vissen die grote migraties ondernemen tussen zee en zoet water, waarvan er historisch in Vlaanderen een 13-tal soorten voorkwamen, met name paling, zeeforel, Atlantische zalm, steur, fint, elft, houting, rivierprik, zeeprik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars van het Trachurus-type. Momenteel zijn er van slechts 6 van deze 13 trekvissoorten nog reproducerende populaties in Vlaanderen aanwezig (paling, rivierprik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars). Door de bouw van vistrappen kan het areaal van de nog aanwezige populaties uitbreiden en wordt het herstel van populaties van enkele andere soorten weer mogelijk (zeeforel, Atlantische zalm, fint, houting).

Naast deze grote migratoren zijn er een aantal andere riviervissen die specifieke habitateisen stellen aan hun voortplantingsplaatsen die enkel in de bovenloop van rivieren te vinden zijn. Het betreft dan voornamelijk stroomminnende vissoorten, zoals o.a. beekforel, vlagzalm, barbeel, kopvoorn, gestippelde alver, serpeling, sneep, elrits, rivierdonderpad en beekprik. Deze soorten zijn in Vlaanderen sterk bedreigd en komen momenteel slechts in geïsoleerde relictpopulaties voor. De populaties van vele stromingminnende soorten zijn in de loop der jaren teruggedrongen tot korte beektrajecten, vaak afgesloten door stuwen. Waar deze soorten nog voorkomen is de habitatkwaliteit (paai-, schuil-, foerageerplaatsen) meestal onvoldoende om stabiele en voldoende grote populaties te garanderen. Dit maakt deze soorten erg kwetsbaar in hun voortbestaan (o.a. bij calamiteiten). Het herstel van de migratiemogelijkheden is noodzakelijk voor een duurzaam herstel en uitbreiding van de populaties.

In het IJzerbekken stuurt het ANB momenteel initiatieven aan in het kader van een soortenbeschermingsprogramma voor kopvoorn op de Vleterbeek.

Als derde punt kan aangehaald worden dat herstel van de vismigratie een uitbreiding van het leefgebied van de vissoorten die al in het IJzerbekken aanwezig zijn tot doel heeft. Met het oplossen van migratiebarrières wordt een versterking van de bestaande vispopulaties beoogd, waarbij een natuurlijke herbevolking kan gebeuren of waardoor paai- en foerageermogelijkheden terug toegankelijk of uitgebreid worden (in sommige gevallen kan de migratievoorziening zelfs zo ingericht worden dat ze bijdraagt tot een verhoging van de habitatgeschiktheid, voornamelijk dan van typisch reofiele soorten). Naast de meer algemenere soorten is het de bedoeling dat met de verbeterde migratiemogelijkheden en herstel van het reofiele karakter van de waterlopen de populaties van de meer zeldzamere soorten versterkt worden. In Vlaanderen zijn er immers een aantal soortherstelprogramma's lopende waarbij naast het herintroductieprogramma het van uitzonderlijk groot belang is dat er voldoende migratiemogelijkheden gegarandeerd worden voor het welslagen van het project.

Voor het IJzerbekken is de paling de belangrijkste doelsoort. De polders zijn ideale opgroeigebieden voor de paling. De paling is een voorbeeld van een grote migrator, die zich voortplant in de zee en opgroeit in zoet water en die zeer sterk is achteruitgegaan. Voor deze soort is ook een Europese Verordening van kracht die stelt alle lidstaten eind 2008 een beheerplan gereed te hebben met maatregelen, die garanderen dat 40% van de oorspronkelijke hoeveelheid schieraal naar zee kan trekken, uitgaande van een natuurlijke populatie. Een palingbeheerplan is momenteel in opmaak.

Vanuit de zee migratie bevorderen van glasaal is hierbij cruciaal. Het INBO plant in opdracht van Waterwegen en Zeekanaal NV een monitoring van de Ganzepoot in Nieuwpoort waar de IJzer via een stuwsluiscomplex uitmondt in de zee. Uit dit onderzoek zal blijken of er nog meer soorten naast paling wenst op te trekken en voor welke treksoorten het herstel van vismigratie vanuit de zee richting het IJzerbekken van belang is.

Vanuit de bovenstroomse gebieden van het IJzerbekken is de laatste jaren een gestage uitbreiding aan de gang van kleine modderkruiper. De nodige aandacht dient geschonken te worden aan een verdere stroomafwaartse uitbreiding. Eén recente vindplaats van beekprik in heel West-Vlaanderen (Grensscheidende Heidebeek) verdient bijzondere aandacht. Ook het biermpje is een aandachtsoort voor het IJzerbekken

Vanuit het INBO wordt steeds het advies gegeven om vistrappen aan te leggen die geschikt zijn voor alle vissoorten die in Vlaanderen voorkomen, zowel zogenaamde goede als slechte zwemmers. In rivieren migreren immers alle vissoorten over kleine of grotere afstanden, op zoek naar voedsel, geschikte voortplantings- of overwinteringsplaatsen. Op deze manier wordt niet enkel het herstel van populaties van grote migratoren weer mogelijk, maar kan ook het areaal van een aantal bedreigde riviervissen weer uitbreiden. Daarnaast bieden vistrappen alle vissoorten ook de mogelijkheid om ontvolkte riviertrajecten (bijvoorbeeld door accidentele

verontreiniging) opnieuw te koloniseren vanuit andere stroomgebieden of vanuit lager in het stroomgebied gelegen zijrivieren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 751
van 12 juni 2008
van **WARD KENNES**

Leiebekken - Herstel vismigratie

1. Welke maatregelen voor het herstel van de vismigratie, zoals vismigratietrappen, werden reeds gerealiseerd in het Leiebekken?

Welke zijn in uitvoering of worden nog gepland in 2008 en 2009?

2. Wat is de kostprijs van de reeds gerealiseerde projecten?

Wat is de geraamde kostprijs van de in 2008 en 2009 geplande projecten?

3. Welke resultaten voor de vismigratie heeft het gevoerde herstelbeleid in het bekken reeds opgeleverd?
4. Welke vissoorten hoopt men met de herstelprojecten opnieuw in de bovenloop te krijgen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 751 van 12 juni 2008

van **WARD KENNES**Inleiding

In 1996 werd de Benelux Beschikking goedgekeurd die stelt dat een vrije vismigratie moet worden gerealiseerd tegen 1 januari 2010 voor alle soorten vis in alle hydrografische bekkens. Deze doelstelling werd tevens opgenomen in het Vlaamse decreet betreffende het integrale waterbeleid. Momenteel is op vraag van Vlaanderen een herziening van deze beschikking in voorbereiding. De doelstellingen bleken binnen de vooropgestelde timing immers niet haalbaar. De timing zal afgestemd worden op de regelgeving opgenomen in de EU-kaderrichtlijn water, de EU-habitatrichtlijn en de in 2007 goedgekeurde EU-palingverordening. Bij de herwerking van de beschikking zal de klemtoon gelegd worden op de aanpak van de prioritaire waterlopen om een maximaal rendement van de investeringen te bekomen.

Om te komen tot een invulling van deze beschikking werd voor Vlaanderen al een prioriteitenkaart opgemaakt met prioritaire waterlopen voor vismigratie. Het betreft een netwerk van 3000 km waterlopen bestaande uit ecologisch waardevolle waterlopen die verbonden werden met de grote migratieassen in elk bekken die toegang tussen de zee en het respectieve bekken verzekeren. De aanpak en problematiek is terug te vinden op www.vismigratie.be en werd tevens opgenomen in de bekkenbeheerplannen. Zowel op de prioritaire bevaarbare waterlopen als onbevaarbare waterlopen 1ste, 2de en 3de categorie hebben waterbeheerders de laatste jaren tal van initiatieven genomen om knelpunten weg te werken. Tal van projecten zijn in voorbereiding. In totaal zijn (d.d. 31/12/2007) 116 van de 796 (15%) prioritaire knelpunten gesaneerd. Daarnaast worden ook op niet-prioritaire waterlopen initiatieven genomen ter bevordering van vismigratie, maar deze worden in veel gevallen niet geregistreerd. Zo tracht de provincie bij reguliere onderhoudswerkzaamheden aan de waterlopen van 2de categorie kleine ingrepen uit te voeren ten behoeve van het herstel van vismigratie als er in deze waterlopen zich kleine migratieknelpunten voordoen die eenvoudig opgelost kunnen worden door het wegnemen van het knelpunt.

Een overzicht van de verschillende oplossingsmogelijkheden is terug te vinden in de publicatie vismigratie, een handboek voor herstel in Vlaanderen en Nederland. Het handboek begeleidt de ontwerper bij het zoeken en ontwerpen van oplossingen om te komen tot goed werkende visdoorgangen.

1. Gezien de minder goede waterkwaliteit van veel waterlopen in het Leiebekken zijn de kansen voor herstel van de visfauna op korte termijn beperkt. In het Leiebekken werd daarom alleen de Leie als prioritaire waterloop voor vismigratie geselecteerd en werden voorlopig geen onbevaarbare waterlopen geselecteerd. De drie stuwen op de Leie hebben geen vismigratievoorzieningen. Voor deze barrières wordt in het kader van ecologisch herstel van de Leie vismigratievoorzieningen voorzien.

Er zijn geen projecten gepland in 2008 en 2009.

2. Er zijn nog geen projecten gerealiseerd of gepland.

3. Algemene Resultaten

In het kader van het project Evaluatie visdoorgangen - in opdracht van Afdeling Water van de VMM - werd de effectiviteit en efficiëntie van verschillende vismigratievoorzieningen onderzocht door het Instituut van Natuur- en Bosonderzoek. Uit deze onderzoeken bleek dat behoudens enkele uitzonderingen de meeste migratievoorzieningen passeerbaar zijn, maar dat in sommige gevallen geen optimale attractie of passage-efficiëntie werd bereikt. Dank zij een uitgebreide evaluatie van enkele migratievoorzieningen werd wel heel wat ervaring opgedaan die heeft geleid tot betere inzichten voor toekomstige ontwerpen en de bouw van visdoorgangen. Bovendien kon in enkele gevallen een betere werking van de bestaande visdoorgangen verkregen worden door het maken van enkele bijsturingen.

Kwantitatieve data met betrekking tot hogere visdensiteiten, een betere populatiestructuur ten gevolge van verbeterde migratiemogelijkheden zijn echter niet voorhanden aangezien de resultaten van het vismeetnet zeer moeilijk ontkoppeld kunnen worden van een verbeterde waterkwaliteit. Volgens het Natuurrapport (NARA) 2007 wordt er over heel Vlaanderen een algemene verbetering van de visbestanden in openbaar water vastgesteld met een toename in het totaal aantal vindplaatsen enerzijds en het totaal aantal vindplaatsen per soort anderzijds. De combinatie van een verbetering van de waterkwaliteit en een verbeterde migratie is vermoedelijk verantwoordelijk voor de verbeterde visbestanden. Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) kan vanuit het meetnet Zoetwatervis deze oefening maken voor de verschillende deelbekkens, waarbij tevens per deelbekken kan gekeken worden naar een toename in het aandeel grote migratoren (spiering, rivierprik, zeeprik, steur, paling, elft, fint, houting, grote marene, bot, zeeforel, vlagzalm, beekforel, kwabaal, snoek, kopvoorn, winde, zalm, sneep en barbeel) per meetplaats. Hoe sterker migratoren zich verspreiden en hoe meer migratoren er in elke meetplaats voorkomen, hoe beter het leefgebied ontsnipperd is.

Uit de resultaten op Vlaams niveau kan afgeleid worden dat na 2000 het aantal punten waar geen migrerende vissen gevonden worden afneemt met iets meer dan 10 %, waarbij er zich vooral een verschuiving voordoet naar punten waar 1 migrerende soort werd waargenomen (stijging met 10 %). Ook is er een lichte stijging van punten waar 3 of 4 migrerende vissoorten werden genoteerd. Vooral een verbetering van zeer slechte naar matige kwaliteit laat toe dat vissen opnieuw doorheen het netwerk kunnen migreren. We mogen verwachten dat wanneer het aantal opgeloste knelpunten sterk toeneemt, de toename van vismigratie veel sterker zal zijn, waarbij ook punten zullen waargenomen worden waar meer dan 4 migrerende vissoorten genoteerd worden.

Specifieke resultaten

In het Leiebekken werden door het INBO nog geen evaluatieonderzoek uitgevoerd naar de werking van aangelegde vistrappen. Er werden door de VMM nog geen herstelprojecten uitgevoerd dus ook de VMM beschikt niet over onderzoeksresultaten.

4. Vistrappen dienen in de eerste plaats om vissen de kans te geven om ter hoogte van obstakels in waterlopen stroomopwaarts te kunnen migreren. Dit is een absolute noodzaak voor vissen die grote migraties ondernemen tussen zee en zoet water, waarvan er historisch in Vlaanderen een 13-tal soorten voorkwamen, met name paling, zeeforel, Atlantische zalm, steur, fint, elft, houting, rivierprik, zeeprik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars van het Trachurus-type,. Momenteel zijn er van slechts 6 van deze 13 trekvissoorten nog reproducerende populaties in Vlaanderen aanwezig (paling, rivierprik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars). Door de bouw van vistrappen kan het areaal van de nog aanwezige populaties uitbreiden en wordt het herstel van populaties van enkele andere soorten weer mogelijk (zeeforel, Atlantische zalm, fint, houting).

Naast deze grote migratoren zijn er een aantal andere riviervissen die specifieke habitateisen stellen aan hun voortplantingsplaatsen die enkel in de bovenloop van rivieren te vinden zijn. Het betreft dan voornamelijk stroomminnende vissoorten, zoals o.a. beekforel, vlagzalm,

barbeel, kopvoorn, gestippelde alver, serpeling, sneep, elrits, rivierdonderpad en beekprik. Deze soorten zijn in Vlaanderen sterk bedreigd en komen momenteel slechts in geïsoleerde relictpopulaties voor. De populaties van vele stromingminnende soorten zijn in de loop der jaren teruggedrongen tot korte beektrajecten, vaak afgesloten door stuwen. Waar deze soorten nog voorkomen is de habitatkwaliteit (paai-, schuil-, foerageerplaatsen) meestal onvoldoende om stabiele en voldoende grote populaties te garanderen. Dit maakt deze soorten erg kwetsbaar in hun voortbestaan (o.a. bij calamiteiten). Het herstel van de migratiemogelijkheden is noodzakelijk voor een duurzaam herstel en uitbreiding van de populaties.

Als derde punt kan aangehaald worden dat herstel van de vismigratie een uitbreiding van het leefgebied van de vissoorten die al in het Leiebekken aanwezig zijn tot doel heeft. Met het oplossen van migratiebarrières wordt een versterking van de bestaande vispopulaties beoogd, waarbij een natuurlijke herbevolking kan gebeuren of waardoor paai- en foerageermogelijkheden terug toegankelijk of uitgebreid worden (in sommige gevallen kan de migratievoorziening zelfs zo ingericht worden dat ze bijdraagt tot een verhoging van de habitatgeschiktheid, voornamelijk dan van typisch stromingminnende soorten). Naast de meer algemenere soorten is het de bedoeling dat met de verbeterde migratiemogelijkheden en herstel van het stromingskarakter van de waterlopen de populaties van de meer zeldzamere soorten versterkt worden. In Vlaanderen zijn er immers een aantal sootherstelprogramma's lopende waarbij naast het herintroductieprogramma het van uitzonderlijk groot belang is dat er voldoende migratiemogelijkheden gegarandeerd worden voor het welslagen van het project.

Na sanering van de waterkwaliteit in het Leiebekken is het aanduiden van prioritaire waterlopen voor vismigratie in het Leiebekken gewenst. De zijwaterlopen hebben in 2007 nog weinig vis. De Leie zelf is aan het herstellen. Door vismigratie op de Leie en later op de zijwaterlopen mogelijk te maken, zal dit kansen bieden voor vissen om spontaan de zijwaterlopen te herbevolken. Het biermpje en de bittervoorn (beschermd) zijn aandachtsoorten voor het Leiebekken.

Vanuit het INBO wordt steeds het advies gegeven om vistrappen aan te leggen die geschikt zijn voor alle vissoorten die in Vlaanderen voorkomen, zowel zogenaamde goede als slechte zwemmers. In rivieren migreren immers alle vissoorten over kleine of grotere afstanden, op zoek naar voedsel, geschikte voortplantings- of overwinteringsplaatsen. Op deze manier wordt niet enkel het herstel van populaties van grote migratoren weer mogelijk, maar kan ook het areaal van een aantal bedreigde riviervissen weer uitbreiden. Daarnaast bieden vistrappen alle vissoorten ook de mogelijkheid om ontvolkte riviertrajecten (bijvoorbeeld door accidentele verontreiniging) opnieuw te koloniseren vanuit andere stroomgebieden of vanuit lager in het stroomgebied gelegen zijrivieren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 752
van 12 juni 2008
van **WARD KENNES**

Maasbekken - Herstel vismigratie

1. Welke maatregelen voor het herstel van de vismigratie, zoals vismigratietrappen, werden reeds gerealiseerd in het Maasbekken?

Welke zijn in uitvoering of worden nog gepland in 2008 en 2009?

2. Wat is de kostprijs van de reeds gerealiseerde projecten?

Wat is de geraamde kostprijs van de in 2008 en 2009 geplande projecten?

3. Welke resultaten voor de vismigratie heeft het gevoerde herstelbeleid in het bekken reeds opgeleverd?
4. Welke vissoorten hoopt men met de herstelprojecten opnieuw in de bovenloop te krijgen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 752 van 12 juni 2008

van **WARD KENNES**Inleiding

In 1996 werd de Benelux Beschikking goedgekeurd die stelt dat een vrije vismigratie moet worden gerealiseerd tegen 1 januari 2010 voor alle soorten vis in alle hydrografische bekkens. Deze doelstelling werd tevens opgenomen in het Vlaamse decreet betreffende het integrale waterbeleid. Momenteel is op vraag van Vlaanderen een herziening van deze beschikking in voorbereiding. De doelstellingen bleken binnen de vooropgestelde timing immers niet haalbaar. De timing zal afgestemd worden op de regelgeving opgenomen in de EU-kaderrichtlijn water, de EU-habitatrichtlijn en de in 2007 goedgekeurde EU-palingverordening. Bij de herwerking van de beschikking zal de klemtoon gelegd worden op de aanpak van de prioritaire waterlopen om een maximaal rendement van de investeringen te bekomen.

Om te komen tot een invulling van deze beschikking werd voor Vlaanderen al een prioriteitenkaart opgemaakt met prioritaire waterlopen voor vismigratie. Het betreft een netwerk van 3000 km waterlopen bestaande uit ecologisch waardevolle waterlopen die verbonden werden met de grote migratieassen in elk bekken die toegang tussen de zee en het respectieve bekken verzekeren. De aanpak en problematiek is terug te vinden op www.vismigratie.be en werd tevens opgenomen in de bekkenbeheerplannen. Zowel op de prioritaire bevaarbare waterlopen als onbevaarbare waterlopen 1ste, 2de en 3de categorie hebben waterbeheerders de laatste jaren tal van initiatieven genomen om knelpunten weg te werken. Tal van projecten zijn in voorbereiding. In totaal zijn (d.d. 31/12/2007) 116 van de 796 (15%) prioritaire knelpunten gesaneerd. Daarnaast worden ook op niet-prioritaire waterlopen initiatieven genomen ter bevordering van vismigratie, maar deze worden in veel gevallen niet geregistreerd. Zo tracht de provincie bij reguliere onderhoudswerkzaamheden aan de waterlopen van 2de categorie kleine ingrepen uit te voeren ten behoeve van het herstel van vismigratie als er in deze waterlopen zich kleine migratieknelpunten voordoen die eenvoudig opgelost kunnen worden door het wegnemen van het knelpunt.

Een overzicht van de verschillende oplossingsmogelijkheden is terug te vinden in de publicatie vismigratie, een handboek voor herstel in Vlaanderen en Nederland. Het handboek begeleidt de ontwerper bij het zoeken en ontwerpen van oplossingen om te komen tot goed werkende visdoorgangen.

1. De Universiteit van Hasselt, Centrum voor Milieukunde, heeft in opdracht van het Agentschap voor Natuur en Bos en de Provinciale Visserijcommissie Limburg een "Visserijbeheerplan voor de Grensmaas en de regio Maasland" opgesteld. In dit plan wordt de visie opgemaakt over de visfauna en het verbeteren van de vismigratie in de Grensmaasregio. Op de Grensmaas zelf komen geen fysieke barrières voor vissen voor. De Maas werd vanuit de zee opengemaakt in Nederland en Wallonië tot aan de Ourthe. Een belangrijke doelsoort is hier de zalm. Herstel van de zalm-populatie werd al meermaals waargenomen. Een beleidsmatig aandachtspunt is de laterale verbinding tussen de Maas en de zijbeken en het bevorderen van de longitudinale vismigratie op de Maasbeken zelf. Het concreet resultaat van het plan tot heden is dat de bevoegde waterbeheerders voor zeven van de acht zijbeken die uitmonden in de Grensmaas vispassagemogelijkheden hebben gerealiseerd. De mogelijkheden voor het verbeteren van de vismigratie nabij de uitmonding van de Abeek in de Grensmaas moet nog onderzocht en uitgevoerd worden.

Het Agentschap voor Natuur en Bos heeft advies geleverd bij het basisontwerp en studie van vispassage nabij de uitmonding van de Bosbeek in de Grensmaas met als doel het bevorderen van laterale verbinding tussen hoofdriever en zijbeek. De vispassage op de uitmonding werd gerealiseerd en gefinancierd door het Herstructureringscomité voor de Limburgse grindwinning en de VMM-afdeling Water.

Op prioritaire waterlopen van 1ste categorie werden 16 van de 57 knelpunten gesaneerd. De herstelprojecten in de Mark en Weerijis werden uitgevoerd in het kader van het Intereg project "Integrale Aanpak Stroomgebied de Mark". Andere voorbeelden zijn een V-vormige bekkentrap op Abeek, 2 stenen visdoorgangen op de Bosbeek en een nieuwe uitmonding van de Bosbeek in de Maas. In de Berwijn is in het kader van onderhoudswerken een stortstenen visdoorgang aangelegd. Op prioritaire waterlopen van 2de categorie werden 17 van de 111 knelpunten aangepakt. Er zijn talrijke oplossingen op de Itterbeek waaronder een nevengeul. De meeste andere oplossingen zijn kleine ingrepen. (weghalen van constructie, storten van stenen, ...) Van de 11 knelpunten op 3de categorie is 1 knelpunt opgelost.

Op de Abeek van 2de categorie zal een visdoorgang langs de Hoogmolen worden gerealiseerd via de Vellerloop. Op de Abeek 1ste categorie is een oeverzone project en vismigratieproject aan de Clootsmolen in uitvoering. Op de Voer zullen de vismigratieknelpunten in samenhang met de aanleg van overstromingsgebieden gerealiseerd worden (voorziene timing 2009-2011). Op de Warmbeek is een ontwerp in opmaak voor de sanering van het meest afwaartse knelpunt. De sanering van de knelpunten op onder meer Voer, Abeek en Warmbeek is prioritair gezien de stroomafwaartse knelpunten op Nederlands grondgebied al allemaal gesaneerd werden.

2. De kostprijs van de gesaneerde visdoorgangen varieert van 30.000€ tot 250.000€. De kostprijs is onder meer afhankelijk van de grootte van de waterloop, grootte van het knelpunt en de beschikbare ruimte.

De kostprijs van het vismigratieknelpunt aan de Clootsmolen op de Abeek bedraagt ongeveer 100.000€. Ook de 4 visdoorgangen op de Weerijis kostten gemiddeld 100.000€ per knelpunt. De 5 vismigratieknelpunten op de Mark kostten gemiddeld 150.000€ per knelpunt. Zowel de visdoorgangen op de Weerijis als de Mark werden gesubsidieerd door Europa in het kader van het INTERREG-project.

Sinds april 2008 wordt de vismigratie op de Bosbeek, stroomopwaarts de gerealiseerde vispassage (Dilkensplas) gemonitord. Het Agentschap voor Natuur en Bos (Visserijfonds) financiert de monitoringstudie voor een totaalpakket van 30.000€. De monitoring wordt uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek en tegen eind 2008 wordt het rapport met de resultaten verwacht.

3. Algemene Resultaten

In het kader van het project Evaluatie visdoorgangen - in opdracht van Afdeling Water van de VMM - werd de effectiviteit en efficiëntie van verschillende vismigratievoorzieningen onderzocht door het Instituut van Natuur- en Bosonderzoek. Uit deze onderzoeken bleek dat behoudens enkele uitzonderingen de meeste migratievoorzieningen passeerbaar zijn, maar dat in sommige gevallen geen optimale attractie of passage-efficiëntie werd bereikt. Dank zij een uitgebreide evaluatie van enkele migratievoorzieningen werd wel heel wat ervaring opgedaan die heeft geleid tot betere inzichten voor toekomstige ontwerpen en de bouw van visdoorgangen. Bovendien kon in enkele gevallen een betere werking van de bestaande visdoorgangen verkregen worden door het maken van enkele bijstellingen.

Kwantitatieve data met betrekking tot hogere visdensiteiten, een betere populatiestructuur ten gevolge van verbeterde migratiemogelijkheden zijn echter niet voorhanden aangezien de resultaten van het vismeetnet zeer moeilijk ontkoppeld kunnen worden van een verbeterde

waterkwaliteit. Volgens het Natuurrapport (NARA) 2007 wordt er over heel Vlaanderen een algemene verbetering van de visbestanden in openbaar water vastgesteld met een toename in het totaal aantal vindplaatsen enerzijds en het totaal aantal vindplaatsen per soort anderzijds. De combinatie van een verbetering van de waterkwaliteit en een verbeterde migratie is vermoedelijk verantwoordelijk voor de verbeterde visbestanden. Het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek (INBO) kan vanuit het meetnet Zoetwatervis deze oefening maken voor de verschillende deelbekkens, waarbij tevens per deelbekken kan gekeken worden naar een toename in het aandeel grote migratoren (spiering, rivierprik, zeeprik, steur, paling, elft, fint, houting, grote marene, bot, zeeforel, vlagzalm, beekforel, kwabaal, snoek, kopvoorn, winde, zalm, sneep en barbeel) per meetplaats. Hoe sterker migratoren zich verspreiden en hoe meer migratoren er in elke meetplaats voorkomen, hoe beter het leefgebied ontsnipperd is. Uit de resultaten op Vlaams niveau kan afgeleid worden dat na 2000 het aantal punten waar geen migrerende vissen gevonden worden afneemt met iets meer dan 10 %, waarbij er zich vooral een verschuiving voordoet naar punten waar 1 migrerende soort werd waargenomen (stijging met 10 %). Ook is er een lichte stijging van punten waar 3 of 4 migrerende vissoorten werden genoteerd. Vooral een verbetering van zeer slechte naar matige kwaliteit laat toe dat vissen (tijdelijk) opnieuw doorheen het netwerk kunnen migreren. We mogen verwachten dat wanneer het aantal opgeloste knelpunten sterk toeneemt, de toename van vismigratie veel sterker zal zijn, waarbij ook punten zullen waargenomen worden waar meer dan 4 migrerende vissoorten genoteerd worden.

Specifieke resultaten

In het Maasbekken werd door het INBO de werking van 1 vistrap in de Mark onderzocht (vistrap aan de Markweg in Meersel-Dreef). Met behulp van een fuikconstructie werden in 2006 gedurende ongeveer vier maanden alle vissen die stroomopwaarts door de vistrap migreerden gevangen. In totaal trokken 3768 vissen, verdeeld over 15 verschillende vissoorten, stroomopwaarts doorheen de vistrap. De meest voorkomende soort was blankvoorn (52%), gevolgd door riviergrondel (41%), baars (2%) en rietvoorn (2%). Minder algemene soorten die gevangen werden waren kolblei, giebel, paling, snoek, karper, zeelt, berrmpje, brasem, driedoornige stekelbaars, zonnebaars en winde. Door de vangst van verschillende levensstadia van de meeste soorten (juvenielen en adulten) en doordat echte migratiegolven doorheen de vistrap waargenomen werden, mag besloten worden dat de aangelegde bekkenvistrap goed werkt en dus een goede attractie- en passage-efficiëntie heeft voor de aanwezige vissoorten. Het is bovendien te verwachten dat in de toekomst het aantal vissen dat doorheen de vistrap migreert nog zal toenemen, nadat ook het laatste knelpunt op Nederlands grondgebied passeerbaar wordt gemaakt voor vissen. Daarnaast zullen ook soorten zoals snoekbaars, pos, serpeling en vetje die tot op heden in de Mark op Vlaams grondgebied nog niet werden aangetroffen, maar die wel in het Nederlands deel van het stroomgebied voorkomen, zich (opnieuw) in het Vlaams deel van de Mark kunnen vestigen.

Meer informatie omtrent dit onderzoek is terug te vinden in een rapport: Baeyens, R. et al. (2006). Evaluatie van de V-vormige bekkenvistrap in de Mark in Meersel-Dreef. Rapporten van het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek, 2006(30). INBO, Brussel. 31 pp. Dit rapport is te downloaden via de website www.inbo.be.

Daarnaast worden momenteel door het INBO in het Maasbekken nog 2 aangelegde vistrappen onderzocht. Het betreft de vistrap in de Abeek te Bocholt en in de Bosbeek te Aldeneik. Beide onderzoeken zijn nog in uitvoering en de resultaten zullen beschikbaar zijn tegen eind 2008.

4. Vistrappen dienen in de eerste plaats om vissen de kans te geven om ter hoogte van obstakels in waterlopen stroomopwaarts te kunnen migreren. Dit is een absolute noodzaak voor vissen die grote migraties ondernemen tussen zee en zoet water, waarvan er historisch in Vlaanderen een 13-tal soorten voorkwamen, met name paling, zeeforel, Atlantische zalm, steur, fint, elft, houting, rivierprik, zeeprik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars van het

Trachurus-type,. Momenteel zijn er van slechts 6 van deze 13 trekvissoorten nog reproducerende populaties in Vlaanderen aanwezig (paling, rivierprik, spiering, bot, dunlipharder, driedoornige stekelbaars). Door de bouw van vistrappen kan het areaal van de nog aanwezige populaties uitbreiden en wordt het herstel van populaties van enkele andere soorten weer mogelijk (zeeforel, Atlantische zalm, fint, houting).

Naast deze grote migratoren zijn er een aantal andere riviervissen die specifieke habitateisen stellen aan hun voortplantingsplaatsen die enkel in de bovenloop van rivieren te vinden zijn. Het betreft dan voornamelijk stroomminnende vissoorten, zoals o.a. beekforel, vlagzalm, barbeel, kopvoorn, gestippelde alver, serpeling, sneep, elrits, rivierdonderpad en beekprik. Deze soorten zijn in Vlaanderen sterk bedreigd en komen momenteel slechts in geïsoleerde relictpopulaties voor. De populaties van vele reofiele soorten zijn in de loop der jaren teruggedrongen tot korte beektrajecten, vaak afgesloten door stuwen. Waar deze soorten nog voorkomen is de habitatkwaliteit (paai-, schuil-, foerageerplaatsen) meestal onvoldoende om stabiele en voldoende grote populaties te garanderen. Dit maakt deze soorten erg kwetsbaar in hun voortbestaan (o.a. bij calamiteiten). Het herstel van de migratiemogelijkheden is noodzakelijk voor een duurzaam herstel en uitbreiding van de populaties.

Als derde punt kan aangehaald worden dat herstel van de vismigratie een uitbreiding van het leefgebied van de vissoorten die al in het Maasbekken aanwezig zijn tot doel heeft. Met het oplossen van migratiebarrières wordt een versterking van de bestaande vispopulaties beoogd, waarbij een natuurlijke herbevolking kan gebeuren of waardoor paai- en foeragemogelijkheden terug toegankelijk of uitgebreid worden (in sommige gevallen kan de migratievoorziening zelfs zo ingericht worden dat ze bijdraagt tot een verhoging van de habitatgeschiktheid, voornamelijk dan van typisch reofiele soorten). Naast de meer algemenere soorten is het de bedoeling dat met de verbeterde migratiemogelijkheden en herstel van het reofiele karakter van de waterlopen de populaties van de meer zeldzamere soorten versterkt worden. In Vlaanderen zijn er immers een aantal sootherstelprogramma's lopende waarbij naast het herintroductieprogramma het van uitzonderlijk groot belang is dat er voldoende migratiemogelijkheden gegarandeerd worden voor het welslagen van het project.

Tot slot mag de paling niet vergeten worden. Door de verontrustende achteruitgang van deze soort wordt de EU-lidstaten gevraagd om op zeer korte termijn palingbeheerplannen op te maken en beschermende maatregelen te nemen. Het bereikbaar maken van de opgroeigebieden in de binnenwateren voor glasaal en jonge paling in het Maasbekken en het faciliteren van de stroomafwaartse migratie van volwassen schieraal naar zee zijn hierbij aandachtspunten. Op termijn wordt ook vooruitgedacht aan het vrijmaken van de volledige migratieroute vanuit het Volkerak in Nederland met het oog op het optrekken van paling.

Voor het Maasbekken is een bescherming en uitbreiding gewenst van de vissoorten van de Habitatrichtlijn (rivierprik, beekprik, kleine modderkruiper, grote modderkruiper, bittervoorn en rivierdonderpad). Uitvoering van projecten zijn ook gunstige voor stroomminnende vissoorten zoals kwabaal, kopvoorn en serpeling. Migratie is voor deze soorten ook van belang voor het bereiken van hun paaigebieden. In de Grensmaas en de Berwijn komen tal van stroomminnende vissoorten voor die zeer zeldzaam zijn op Vlaams niveau (gestippelde alver, serpeling, sneep, elrits, beekforel, barbeel,...) en daarbij tegelijk ook het voorkomen van bijna alle acht voor Vlaanderen opgesomde soorten uit de Habitatrichtlijn in deze wateren. Deze gebieden verdienen dan ook de nodige aandacht (zie ook project 'Levende Grensmaas'). Bovendien fungeren ze als belangrijke doortrekgebieden voor zalm of zeeforel (bijv. in het kader van het project 'Meuse Saumon 2000: internationaal herstelprogramma voor de zalm').

Vanuit het INBO wordt steeds het advies gegeven om vistrappen aan te leggen die geschikt zijn voor alle vissoorten die in Vlaanderen voorkomen, zowel zogenaamde goede als slechte zwemmers. In rivieren migreren immers alle vissoorten over kleine of grotere afstanden, op

zoek naar voedsel, geschikte voortplantings- of overwinteringsplaatsen. Op deze manier wordt niet enkel het herstel van populaties van grote migratoren weer mogelijk, maar kan ook het areaal van een aantal bedreigde riviervissen weer uitbreiden. Daarnaast bieden vistrappen alle vissoorten ook de mogelijkheid om ontvolkte riviertrajecten (bijvoorbeeld door accidentele verontreiniging) opnieuw te koloniseren vanuit andere stroomgebieden of vanuit lager in het stroomgebied gelegen zijrivieren.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 753

van 12 juni 2008

van **JOKE SCHAUVLIEGE***Aardgas voor voertuigen - Stimuli*

Momenteel zijn er in Vlaanderen in tegenstelling tot bijvoorbeeld Duitsland en Italië zeer weinig tankstations waar men aardgas kan “tanken”. Bijgevolg rijden er bij ons ook bijna geen auto’s op aardgas (niet te verwarren met LPG). De bouw van een tankstation voor aardgas is zeer duur en kost wel tien- maal meer dan de bouw van een klassiek tankstation. In Nederland zijn er momenteel ook slechts tien tankstations voor aardgas, maar daar hebben de provincies een budget gekregen om subsidies te geven aan tankstations; voor de helft van de investering.

Rijden op aardgas heeft voordelen ten opzichte van rijden met diesel : goedkoper, weinig vervuilend, relatief lage CO₂-uitstoot, geen partikeluitstoot.

Biogas heeft nog een aantal voordelen ten opzichte van aardgas : duurzame brandstof die in tegenstelling tot aardgas in België geproduceerd kan worden. De kritiek op biobrandstoffen geldt niet voor biogas.

1. Welke maatregelen neemt Vlaanderen om de installatie van aardgastankstations te stimuleren?
2. Zijn er plannen om het gebruik van aardgas als alternatief voor diesel en benzine te promoten? Zo ja, op welke manier?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 753 van 12 juni 2008

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. In België zijn er inderdaad slechts een paar aardgastankstations. Toch wens ik de bouw van tankstations aan de markt over te laten. Thuis tankstations zijn technisch ook mogelijk. Toch volgende bedenkingen. Deze stations zijn lagedrukstations waardoor de vulling van een tank de hele nacht vraagt (goed voor een kleine 200 km). Daarnaast wil ik toch ook wijzen op de mogelijke veiligheidsrisico's.
2. Uiteraard erken ik de voordelen van aardgas t.o.v. benzine en diesel. Ik wil deze dan ook in de verf zetten, maar dan wel op een technologieneutrale manier. Het zijn de emissies die belangrijk zijn. Met welke technologie men lage emissies haalt, heeft daarbij niet onmiddellijk belang.

Het promoten van een milieuvriendelijke technologie op een technologieneutrale basis kan door gebruik te maken van de ecoscore van de wagen. De ecoscore van een voertuig houdt rekening met de emissies van het voertuig, los van de technologie die hiervoor in de wagen gebruikt wordt. De ecoscore houdt ook rekening met de emissies die vrijkomen bij de productie van de brandstof. Zo kunnen alternatieve brandstoffen met elkaar vergeleken worden. De ecoscore van wagens is terug te vinden op de website www.ecoscore.be. U zal zien dat aardgasvoertuigen een zeer hoge ecoscore hebben. De ecoscore van aardgaswagens varieert tussen 70 en 78. Vergelijk dit met een Euro 4 dieselwagen met een CO2 uitstoot van 130 g/km die een ecoscore van 60 heeft en een Euro 4 benzinewagen met een CO2 uitstoot van 130 g/km die een ecoscore van 66 heeft. De ecoscore van een aardgaswagen kan vergeleken worden met deze van een hybride wagen die een ecoscore van 73 tot 75 heeft.

Het is de bedoeling om deze ecoscore te gaan gebruiken als basis voor de hervorming van de belastingen op de inverkeersstelling (BIV) en de jaarlijkse verkeersbelastingen. Op die manier wens ik de milieuvoordelen van wagens met lage emissies financieel te belonen, ongeacht welke technologie deze wagen heeft. Aardgaswagens zullen hierbij door hun hoge ecoscore ook financieel beloond worden

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 757
van 17 juni 2008
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode

Op 24 maart 2006 keurde de Vlaamse Regering de doelstellingennota in het kader van de open coördinatiemethode in het Vlaamse gelijkekansenbeleid goed.

Die nota bundelde de voorstellen voor strategische en operationele doelstellingen die alle Vlaamse ministers op vlak van gelijke kansen in de periode 2005-2006 hadden ingediend. Tegelijk met de doelstellingennota werd de nieuwe Commissie Gelijke Kansen opgericht met vertegenwoordigers uit de dertien beleidsdomeinen. Die commissie zou in het najaar van 2007 de lopende actieplannen evalueren. Ook werd verwacht dat ze in een tweede ronde actieplannen zou kunnen indienen.

De open coördinatiemethode is een heel nieuwe methodiek, die bij haar aantreden door de minister van Gelijke Kansen werd ontwikkeld. Met die ingrijpende methode wil de minister beleidsinitiatieven met betrekking tot gelijke kansen bij andere Vlaamse ministers stimuleren. Dat heeft geleid tot een globale doelstellingennota en tot actieplannen. Een goed gelijkekansenbeleid lijkt inderdaad zowel een inclusief als een integraal beleid te moeten zijn.

Na de fase van de afspraken, de doelstellingen en de actieplannen lijkt het tijd om de eerste resultaten te meten. De open coördinatiemethode loopt inmiddels toch al meer dan twee jaar.

1. Wat waren de doelstellingen en de actieplannen van de minister voor de eerste ronde, en welke resultaten hebben zij opgeleverd?

Zijn er verslagfiches beschikbaar?

2. Welke nieuwe actieplannen heeft de minister in het kader van de tweede ronde?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 86, Van Mechelen nr. 172, Vandenbroucke nr. 291, Anciaux nr. 159, Bourgeois nr. 120, Keulen nr. 186, Van Brempt nr. 219, Vanackere nr. 244, Crevits nr. 757, Ceysens nr. 91).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 757 van 17 juni 2008

van MICHÈLE HOSTEKINT

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke kansen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 758
van 17 juni 2008
van **CINDY FRANSSEN**

Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode

Het Vlaamse gelijkekansenbeleid stelt zich tot doel achterstand(en) te voorkomen of te compenseren. Het richt zich daarbij in het bijzonder op het bestrijden van achterstellings- en uitsluitingsmechanismen die veroorzaakt worden door gender, seksuele oriëntatie en ontoegankelijkheid. Het wil deze zichtbaar en bespreekbaar maken, ze bestrijden en de totstandkoming van nieuwe dergelijke mechanismen voorkomen.

De Vlaamse overheid past in het Vlaamse gelijkekansenbeleid de open coördinatiemethode toe. De diverse actieplannen worden om de twee jaar vastgelegd. Tegen 1 december 2007 moesten de nieuwe actieplannen (met de looptijd van 1 januari 2008 tot en met 31 december 2009) opgemaakt zijn.

1. Kan de minister een overzicht geven van de nieuwe actieplannen – die tegen december 2007 opgemaakt moesten zijn – die betrekking hebben op zijn/haar beleidsdomein?
2. Hoeveel middelen voorziet de minister hiervoor (per actieplan)?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 87, Van Mechelen nr. 173, Vandenbroucke nr. 292, Anciaux nr. 160, Bourgeois nr. 121, Keulen nr. 187, Van Brempt nr. 220, Vanackere nr. 245, Crevits nr. 758 en Ceysens nr. 92).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 758 van 17 juni 2008

van **CINDY FRANSSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Kathleen Van Brempt, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke kansen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 760
van 18 juni 2008
van **ELS ROBEYNS**

Ontbossing en compensaties - Stand van zaken

Ik verwijs naar mijn schriftelijke vraag nr. 438 van 3 mei 2006 (Websitebulletin publicatiedatum 12-07-2006).

Met betrekking tot de compensatieregeling bij ontbossing, zoals voorzien in het Bosdecreet, vernam ik graag van de minister in een geactualiseerd antwoord:

1. de totale oppervlakte aan ontbossing, per provincie, waarop de compensatieregeling reeds werd toegepast;
2. op welke wijze de compensatie gebeurde (zelfde indelingscriteria als vraag 1).

En voor zover hierover reeds gegevens beschikbaar zouden zijn:

3. de totale oppervlakte aan ontbossing in woongebieden, per provincie, waarop de compensatieregeling werd toegepast;
4. de totale oppervlakte aan ontbossing in industriegebieden, per provincie, waarop de compensatieregeling werd toegepast;
5. hoeveel lopende compensatiedossiers er momenteel zijn, opgedeeld per provincie; de oppervlakte waarop ze betrekking hebben, opgedeeld volgens de zoneringen van het gewestplan; de jaren waarop ze betrekking hebben en de wijze waarop de compensatie dient te gebeuren.

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 760 van 18 juni 2008

van **ELS ROBEYNS**

Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) stelt jaarlijks een overzicht op per provincie en voor heel Vlaanderen van afgeleverde stedenbouwkundige vergunningen tot ontbossing en afgeleverde verkavelingsvergunningen voor beboste percelen. Hierin worden gegevens opgenomen als aantal dossiers, ontboste oppervlakte, compenserende bebossing, bedrag en oppervlakte gecompenseerd via bosbehoudsbijdrage. Het meest recentste overzicht is gebaseerd op de databanken volgens de toestand eind januari 2008. Het is de intentie van het agentschap om dit overzicht halfjaarlijks te actualiseren en de geactualiseerde gegevens ter beschikking te stellen op de website van het agentschap.

- 1-2. Zie tabel in bijlage (toestand op 30 januari 2008). De tabel omvat de gegevens vanaf het in werking treden van het besluit van de Vlaamse Regering d.d. 16 februari 2001. De groepering per jaar gebeurt op basis van de datum van ontvangst bij het Agentschap voor Natuur en Bos van de adviesvraag en het compensatievoorstel. Alleen deze dossiers worden meegerekend waarvoor bij het ANB bekend is dat de stedenbouwkundige vergunning tot ontbossing of de verkavelingsvergunning is afgeleverd of waarvoor de bosbehoudsbijdrage werd betaald. De cijfers voor 2007 zullen wellicht nog toenemen, aangezien het vaak enkele maanden duurt vooraleer de vergunning afgeleverd wordt en bezorgd wordt aan het agentschap. Zo zullen dossiers ontvangen in december 2007, pas afgewerkt zijn in het voorjaar 2008. Deze dossiers zijn dus nog niet opgenomen in de tabel.
- 3-4-5. Deze gevraagde cijfers zijn niet beschikbaar in de standaard rapportering. Momenteel kunnen uit de bestaande databank geen betrouwbare gegevens verstrekt worden via selectie op bestemmingszone.
Bij de verdere uitbouw van het plannings-, sturings-, en rapporteringsproject van het Agentschap voor Natuur en Bos, zal dit de nodige aandacht krijgen.

BIJLAGE

Overzicht vergunde ontbossing, compenserende bebossing en bosbehoudsbijdrage, per provincie en voor de periode 2001-2007

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/760/antw.760.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 759
van 18 juni 2008
van **FRANS PEETERS**

Ontbossing en compensaties - Stand van zaken

Artikel 90bis van het Bosdecreet voorziet in de compensatieregeling voor ontbossing en de ontheffing van het verbod erop.

In Limburg is er de hoogste bosindex (de meest bosrijke provincie van Vlaanderen). Hierdoor worden veel bouwers geconfronteerd met hoge kosten voor het compenseren van de bomen die men kapt.

Bij ontbossing is er nog een verschil tussen de werkelijk ontboste oppervlakte en de te compenseren oppervlakte, aangezien er vaak gewerkt wordt met een coëfficiënt wanneer het bos waardevoller is.

1. Welke oppervlakte is er ontbost in Vlaanderen en Limburg? (liefst opgedeeld per gemeente)
2. Hoeveel oppervlakte heeft men moeten compenseren in Vlaanderen en Limburg? (opgedeeld per gemeente)
3. Hoeveel bosbehoudsbijdrage werd er betaald in Vlaanderen en Limburg? (opgedeeld per gemeente)
4. Hoeveel werd via herbebossing gerealiseerd?
5. Hoeveel van dit geld werd opnieuw geïnvesteerd en waar?
6. Wat gebeurt er met het geld dat niet geherinvesteerd werd?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 759 van 18 juni 2008

van **FRANS PEETERS**

Bij ontbossing is er inderdaad een verschil tussen de werkelijk ontboste oppervlakte en de te compenseren oppervlakte. De te compenseren oppervlakte moet gelijk zijn aan de ontboste oppervlakte, vermenigvuldigd met een compensatiefactor.

De compensatiefactor hangt af van de ecologische waarde van het bos, waarbij de samenstelling van de boomsoorten als criterium geldt:

- compensatiefactor = 1: niet-inheems loofbos of naaldboombos;
- compensatiefactor = 1,5: gemengd bos (naaldhout en loofhout);
- compensatiefactor = 2: inheems loofbos.

Het Agentschap voor Natuur en Bos stelt jaarlijks een overzicht op per provincie en voor heel Vlaanderen van de afgeleverde stedenbouwkundige vergunningen tot ontbossing en de afgeleverde verkavelingsvergunningen voor beboste percelen. Hierin worden gegevens opgenomen als aantal dossiers, ontboste oppervlakte, compenserende bebossing, bedrag en oppervlakte gecompenseerd via bosbehoudsbijdrage. Het recentste overzicht is gebaseerd op de databanken volgens de toestand eind januari 2008. Het is de intentie van het agentschap om dit overzicht halfjaarlijks te actualiseren en de geactualiseerde gegevens ter beschikking te stellen op de website van het agentschap.

- 1-2-3. Het is niet mogelijk om in het korte tijdsbestek een gedetailleerd overzicht te geven van de gevraagde gegevens voor de provincie Limburg opgedeeld per gemeente. Ik kan u wel de gevraagde gegevens van vraag 1, 2 en 3 voor Vlaanderen en Limburg bezorgen (zie tabel in bijlage 1).
- 4-5. Voor het antwoord op vraag 4 en 5 verwijs ik naar de tabel in bijlage 2.
6. Het is noodzakelijk dat de financiële middelen die gegenereerd worden door deze bosbehoudsbijdrage ook daadwerkelijk worden aangewend om nieuwe bebossingsprojecten te financieren. Deze inkomsten uit betaling van de bosbehoudsbijdragen zijn als kapitaaluitgaven voor nieuwe bebossingsprojecten beschikbaar onder vorm van een variabel krediet. Omdat het realiseren van bebossingsprojecten vaak een langdurig tijdsverloop kent, blijven op deze wijze de middelen beschikbaar over opeenvolgende begrotingsjaren heen. De komende jaren kunnen dus nog gronden voor bebossing worden aangekocht met het geld dat tot op heden niet werd geherinvesteerd.

BIJLAGEN

1. Overzicht ontbossing en compensatie 2001-2007
2. Overzicht herbebossing

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/759/antw.759.bijl.001.xls><http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/759/antw.759.bijl.002.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 764
van 18 juni 2008
van **JAN PEUMANS**

Noord-Zuidverbinding Limburg - Natuurgebieden

De realisatie van de Noord-Zuidverbinding in Limburg is een lang aanslepend en heikel dossier. De realisatie van deze "missing link" is nu voorzien via Via-Invest en alternatieve financiering (PPS). Vooraleer overgegaan kan worden tot realisatie moeten echter nog een aantal knelpunten opgelost worden en knopen doorgehakt. Het is daarom de bedoeling om in 2008 alle relevante en noodzakelijke studies af te werken. Een en ander doet echter nog vragen rijzen.

Pas als er een definitieve beslissing is over fase 2, starten de werken aan de Noord-Zuidverbinding. Momenteel onderzoekt een MER-studie (milieueffectenrapport) voor fase 2 de verschillende opties. Op basis van deze studie zal er gekozen moeten worden voor het tunnelscenario of de omleidingsweg.

Aan de hand van het definitieve milieueffectenrapport kiest de Vlaamse Regering dan in de zomer van 2008 voor het beste tracé.

De Vlaamse overheid publiceert elk jaar via het INBO (Instituut voor Natuur en Bosonderzoek) een Natuurrapport.

In de uitgave van 2007 vinden we op p. 199 een kaart waarop de VEN-gebieden (Vlaams Ecologisch Netwerk) en de gewenste VEN-gebieden zijn ingekleurd. Wanneer we deze kaart vergelijken met de kaarten in het plan-MER (vb. kaart 11.4) dan stellen we vast:

- dat in de onmiddellijke buurt van het voorziene combi-tracé een vijftal waardevolle natuurgebieden liggen;
- dat deze gebieden gemakkelijk aan elkaar gesloten kunnen worden, waardoor heel het gebied in aansluiting met het militair domein Vlaanderens grootste Vogelrichtlijngebied-Habitatrichtlijngebied kan worden;
- dat de Vlaamse overheid in haar INBO-jaarrapport van 2007 een dergelijke aaneensluiting voorziet en hiervoor reeds de nodige gebieden heeft ingekleurd als gewenst VEN (zie bruine inkleuring op het plan in INBO-rapport 2007);
- dat op de kaarten van het plan-MER (kaart 11.4) deze waardevolle natuurgebieden genummerd staan van A tot F;
- dat het combi-tracé echter via spitstechnologie van de studiebureaus netjes tussen deze waardevolle natuurgebieden laveert;
- dat dit echter gebeurt juist via die gebieden welke door de Vlaamse overheid nu ingekleurd zijn als gewenst VEN-gebied.

In concreto wil dit zeggen dat, als het combi-tracé wordt aangelegd, dit voor altijd de mogelijke aaneensluiting van vijf belangrijke natuurgebieden zal beletten. Zelfs ondertunneling van deze gebieden of de aanleg van ecoducten bieden hier geen oplossing.

1. In hoeverre valt de eventuele aanleg van het combi-tracé te rijmen met de visie van de Vlaamse overheid, vervat in het INBO-jaarrapport, om zoveel mogelijk natuurgebieden aan elkaar te sluiten tot grote aaneengesloten groene ruimten?
2. Onderschrijft de minister de visie van INBO?
3. Op welke wijze zal men deze visie in casu trachten te implementeren?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 764 van 18 juni 2008

van JAN PEUMANS

1. De uitbouw van een ecologisch netwerk is niet alleen een Vlaams, maar ook een Europees (Natura 2000) en zelfs mondiaal (Conventie Biologische Diversiteit) beleidsdoel. Doel is om de bestaande planten- en diersoorten op onze planeet ook in de toekomst nog kansen op overleving te bieden. Overal wordt dan ook gewerkt aan de totstandkoming van een samenhangend netwerk van onderling verbonden, grote natuurgebieden waar planten, dieren en natuurlijke hulpbronnen duurzaam beschermd worden. Het uitbouwen van de nodige verbindingen binnen een ecologisch netwerk is nog belangrijker in een sterk verstedelijkte en versnipperde context als Vlaanderen.

De doelstelling om de natuur in stand te houden, te herstellen en te ontwikkelen binnen een samenhangend netwerk van bos- en natuurgebieden die onderling verbonden zijn door lijn-, punt- en vlakvormige natuurelementen en waarin de Natura 2000 gebieden geïncorporeerd zijn, is ingebed zowel in het decreet Natuurbehoud als in het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen. Het is dus een basispijler van het natuurbeleid. Het spreekt dan ook voor zich dat elk plan of project dat een wezenlijke aantasting kan inhouden van het Natura 2000 netwerk en van het Vlaams Ecologisch Netwerk, zeer nauwgezet bestudeerd wordt zowel op effecten op deze gebieden zelf door habitatverlies of verstoring, als op de versnippering van open ruimte en ecologische corridors. Dit onderzoek gebeurt binnen de milieueffectrapportage op planniveau.

Wat het gebied betreft waarin bedoeld tracé zich bevindt, is het Vlaamse natuurbeleid gebaseerd op 3 pijlers:

- a) Versterking van de bestaande grote natuurkernen:
 - herstel en versterking van de Europese natuurwaarden op de militaire domeinen door uitvoeren van concrete herstelmaatregelen en afspraken binnen richtplannen en beheerplannen met de militaire overheid om een duurzame instandhouding van de habitats en soorten te garanderen;
 - uitbouw en beheer van de Vlaamse natuurreservaten zoals de Mangelbeekvallei, waarbij uitvoering wordt gegeven aan het goedgekeurde beheerplan door beheer van de alluviale bossen en natte graslanden/ruigten;
 - beheer conform de criteria duurzaam bosbeheer van de domeinbossen (Kraanberg).
- b) Mildering van bestaande verstoringseffecten:
 - in de zone ten zuiden van het militair domein van Leopoldsburg en ten oosten van het VNR Helderbeekvallei-terril wordt invulling gegeven aan het natuurprotocol met Remo om de natuur te verbeteren en te versterken;
 - duurzaam beheer van de compensatiegebieden in het noordelijk deel van de N74.
- c) Verdere uitbouw van de natuurlijke structuur in de afbakeningsprocessen van het buitengebied. Hierbij worden bestaande natuurkernen waar nodig verder uitgebouwd en worden de ontbrekende schakels in het ecologisch netwerk verder vervolledigd. De kaart van het NARA 2007, waar naar verwezen wordt, wordt opgenomen in deze planningsprocessen.

Het is volledig correct dat het project van de N74 zich situeert in een gebied met belangrijke natuurwaarden van Europees en Vlaams niveau en dat beide tracés, die thans voorliggen, een verstoring van deze natuurwaarden en een versnippering van deze natuurkernen, kunnen inhouden. De grootteorde van deze effecten en de manier waarop deze effecten kunnen gemilderd worden, zijn voor beide tracés nauwgezet in beeld gebracht in het planMER. Alle elementen die kunnen bijdragen aan het waarborgen van connectiviteit, zoals een uitbouw afgestemd op de corridors (tunnel, overbrugging, e.a.), lokale ontsnipperende maatregelen en versterking door natuurontwikkeling van bepaalde ecologische corridors, zijn hierbij onderzocht.

2. Het Natuurrapport van INBO waar naar verwezen wordt, evalueert de toestand van de natuur in Vlaanderen en beoordeelt de mate waarin het natuurbeleid in haar opzet slaagt om de natuur in stand te houden, te herstellen en te ontwikkelen. De kaart waar naar verwezen wordt is de gewenste natuur- en bosstructuur. Deze kaart geeft weer waar zich de belangrijkste natuurwaarden bevinden en is een voorstel voor de manier waarop deze waarden best beschermd, verbonden en ondersteund worden door opname als VEN-gebied of natuurverwevingsgebied om tot één samenhangend netwerk op Vlaams niveau te komen. Deze kaart is één van de insteken van het natuurbeleid in de afbakeningsprocessen van het buitengebied.

De kaart van de gewenste natuur- en bosstructuur heeft volgende concrete en wetenschappelijke verantwoorde uitgangspunten:

- er wordt gestreefd naar duurzame handhaving en indien mogelijk uitbreiding van zeldzame en/of kwetsbare biotopen en soorten die relevant zijn voor het Vlaamse of Europese natuurbehoud. Veel van deze doelsoorten vereisen grote leefgebieden met geschikte biotopen en een goede milieukwaliteit. Dit maakt de afbakening van grote, ruimtelijk samenhangende gebieden noodzakelijk;
- de natuurtypen en ecologische processen worden beoordeeld op Vlaams niveau. Om de biodiversiteit in Vlaanderen te handhaven, zijn per ecoregio representatieve eenheden natuur opgenomen. Een ecoregio is een ruimer gebied (streek) gekenmerkt door gelijkaardige abiotische karakteristieken, processen en landschapshistoriek, die leiden tot bepaalde typerende natuurtypen en soorten;
- er wordt gestreefd naar ruimtelijk samenhangende eenheden waar de noodzakelijke natuurlijke processen zo optimaal mogelijk kunnen functioneren, rekening houdend met historische evoluties en potenties voor herstel en ontwikkeling. De fysische structuur (reliëf, waterlopen, infiltratie- en kwelgebieden) speelt een essentiële rol in de werking van natuurlijke processen. Daarom is bij de afbakening rekening gehouden met o.a. waterhuishouding en de ontwikkeling van ecologische gradiënten. De afgebakende gebieden moeten tevens zo goed mogelijk beschermd worden tegen negatieve invloeden van buitenaf zoals verdroging, vermessing, verstoring, ea... ;
- de afgebakende gebieden passen in het ruimer Europees kader van het Natura 2000 netwerk. Tevens is rekening gehouden met de afbakeningen in de grensgebieden met Wallonië, Brussel, Frankrijk en Nederland;
- grote, samenhangende eenheden natuur zijn noodzakelijk om verregaande versnippering van de natuur in Vlaanderen tegen te gaan. Grote gebieden met actuele en/of hoge potentiële natuurwaarden dienen opgenomen te worden. Natuurreservaten en Europees beschermde gebieden spelen hierbij een belangrijke rol.

Wat de omgeving van de N74 betreft, geeft de kaart een goed beeld van de grote natuurkernen en de verbindingen ertussen, waarvan trouwens het overgrote deel reeds is opgenomen in het VEN.

Zoals hoger gesteld is de uitbouw van een Vlaams Ecologisch Netwerk een pijler van het natuurbeleid en van het ruimtelijk beleid.

3. Een eerste belangrijke stap in de implementatie van dit ecologisch netwerk werd gezet met de afbakening van het VEN in de eerste fase. De figuur waar naar verwezen wordt, geeft aan dat de belangrijkste natuurkernen in de omgeving van de N74 hiermee een bijkomende bescherming verkregen.

De tweede stap verloopt via het zogenaamde tweede spoor van afbakening. Het is een meer geïntegreerde benadering waarbij landbouw, natuur en bos gelijktijdig ten opzichte van elkaar worden afgewogen. De gewenste natuur- en bosstructuur is één van de elementen die in dit proces ingebracht worden. In overleg met gemeenten, provincies en belangengroepen wordt een ruimtelijke visie opgesteld die op hoofdlijnen aangeeft wat de belangrijke structuren zijn: welke aaneengesloten gebieden blijven gevrijwaard voor landbouw, in welke beekvalleien is er ruimte voor natuurontwikkeling, ea... Deze ruimtelijke visie legt de krachtlijnen vast voor de opmaak van de ruimtelijke uitvoeringsplannen, die de bestemmingen op perceelsniveau vastleggen.

De omgeving van de N74 is opgenomen in de regio Limburgse Kempen en Maasland. Een voorstel van gewenste ruimtelijke structuur werd in het voorjaar voor formeel advies voorgelegd aan de betrokken gemeenten, provincies en belangengroepen. Het voorstel van ruimtelijke visie zal samen met de uitgebrachte adviezen de basis vormen voor de besluitvorming door de Vlaamse Regering over de verschillende uitvoeringsacties.

Het planningsproces voor deze regio loopt dus nog. In de nota die thans voorligt, worden alle natuurcomplexen en de beekvalleien, die functioneren als corridors ertussen, opgenomen in een samenhangend netwerk. Er is een voorstel opgenomen voor de opmaak van diverse gewestelijke ruimtelijke uitvoeringsplannen, die de ruimtelijke visie verder implementeren. De ruimtelijke visie specificeert de ontwikkelingsdoelstellingen, zoals “behoud en versterking van ecologisch waardevolle complexen van heiden, landduinen, vennen en bossen” voor het gebied Achter de Witte bergen – Helchterenbos, het militair domein van Houthalen-Helchteren, en Terhaagdoornheide – De Teut – Molenheide, “behoud en versterking van uitgesproken natuurwaarden in valleien met ruimte voor natuurlijke waterberging” voor de vallei van de Mangelbeek en “behoud en versterking van boscomplexen” zoals Hoevebos en de bossen langsheen de Laambeekvallei. De ruimtelijke visie bevestigt hiermee de ontwikkelingsplannen die thans voor deze gebieden bestaan en de basis vormen voor de natuurinrichting en het beheer van deze gebieden.

Het zijn mede deze ontwikkelingsdoelstellingen die het beoordelingskader vormen voor de effecten van beide voorstellen van tracés van de N74.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 765
van 18 juni 2008
van **JAN PEUMANS**

Noord-Zuidverbinding Limburg - Verkeersintensiteiten

De realisatie van de Noord-Zuidverbinding in Limburg is een lang aanslepend en heikel dossier. De realisatie van deze “missing link” is nu voorzien via Via-Invest en alternatieve financiering (PPS). Vooraleer overgegaan kan worden tot realisatie moeten echter nog een aantal knelpunten opgelost worden en knopen doorgesneden. Het is daarom de bedoeling om in 2008 alle relevante en noodzakelijke studies af te werken. Een en ander doet echter nog vragen rijzen.

Pas als er een definitieve beslissing is over fase 2, starten de werken aan de Noord-Zuidverbinding. Momenteel onderzoekt een MER-studie (milieueffectenrapport) voor fase 2 de verschillende opties. Op basis van deze studie zal er gekozen moeten worden voor het tunnelscenario of de omleidingsweg.

Aan de hand van het definitieve milieueffectenrapport kiest de Vlaamse Regering dan in de zomer van 2008 voor het beste tracé.

In punt 10.3.8.2 van het plan-MER krijgen we cijfers te zien over de verkeersintensiteit op de N715 (Grote Baan). Hieruit kunnen we volgende conclusies trekken:

- de cijfers dateren van 2000-2003;
- uit deze grafieken zou blijken (telling van 30/05/2000) dat 70 % doorgaand verkeer is en 30 % bestemmingsverkeer;
- hieruit concludeert men dat 70 % van het verkeer bij aanleg van een omleidingsweg deze omleidingsweg ook effectief zal gebruiken en dat enkel het bestemmingsverkeer via de Grote Baan zal blijven rijden;
- we zien echter ook uit dezelfde grafieken dat tijdens de morgenspits er bijvoorbeeld 1282 voertuigen vanuit de N719 (vanuit Bree) het kruispunt met de N715 (Grote Baan) oprijden (in de avondspits zien we een omgekeerde beweging met 1352 voertuigen): het betreft hier “doorgaand” verkeer dat zelfs met een omleidingsweg meestal de Grote Baan zal blijven gebruiken (dit is bijna de helft van het “doorgaand” verkeer).

1. Welke andere “herkomst/bestemmings-onderzoeken” werden er verricht? Met welke resultaten? Graag een afschrift.
2. Zijn de cijfers waarop het plan-MER zich baseert nog wel actueel? Moeten ze niet geactualiseerd worden aangezien sommige conclusies worden getrokken op basis van cijfermateriaal van meer dan acht jaar oud?
3. Beschikt de minister over cijfers van de evolutie van het verkeer op de bestaande verbinding Lommel-Hasselt en de Noord-Zuidverbinding vanaf 1990?

4. De gemeente Houthalen-Helchteren laat uitschijnen dat bij aanleg van een omleidingsweg de Grote Baan (N715) zal kunnen worden getransformeerd naar een “groene” baan met 2 x 1 rijvak.

Is dit realistisch rekening houdende met het grote aantal voertuigen zowel van bestemmingsverkeer, als van het doorgaand verkeer dat blijvend gebruik zal maken van de Grote Baan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 765 van 18 juni 2008

van JAN PEUMANS

1. Vooreerst dient gesteld dat de grafieken andere cijfers hanteren dan aangehaald in de vraagstelling.

Dit wat het verkeer betreft dat vanuit de N719 de N715 oprijdt: 757 p.a.e.'s i.p.v. de vermelde 1282 (grafiek 7140). Daarom betreft het slechts een kwart t.o.v. het doorgaand verkeer.

De volgende onderzoeken herkomst-bestemmingsonderzoeken werden in het studiegebied van de NoordZuid Limburg gehouden:

- In 2000 een HB onderzoek in het kader van het mobiliteitsplan van Houthalen-Helchteren.
 - In 2005 een HB onderzoek op basis van camerabewegingen (geen gesloten cordon, geeft enkel indicaties)
 - In 2007-2008 : verkeersmodelleringen in macroscopisch model (gekalibreerd op gegevens van 2006) door het verkeerscentrum, waarin verschuivingen in verkeersstromen bekeken werden, indien voor een omleidings- of een doortochtscenario zou gopteerd worden. (zie hfdst 10.2 in planMER)
2. Het planMER dient zich te baseren op beschikbare gegevens. De cijfergegevens zijn verder slechts een onderdeel van het onderzoek. Het macroscopisch verkeersmodel dat in het planMER is gebruikt, wordt ter beschikking gesteld door het Verkeerscentrum en is gekalibreerd op basis van verkeersgegevens van 2006. Er bestaat nog geen toekomstmodel. Dit is nog in opmaak bij het Verkeerscentrum. Voor modelleringen in de toekomst werd gebruikt gemaakt van een microsimulatie waarbij de intensiteiten, afkomstig uit het macroscopisch model werden opgehoogd.
 3. Ter hoogte van kmp 18,0 en 18,3 zijn er in beide richtingen lustellingen geweest in de jaren 1999, 2003 en 2005. Deze tonen aan dat er in die periode een stijging van 7,4 % waar te nemen valt van het verkeer tijdens de weekdagen. (10.323 pae's in 1999 t.o.v. 11.154 pae's in 2005, en dit voor de rijrichting Z>N). Een andere telling met permanente lus op kmp 9,9 (ter hoogte van het uitwisselingscomplex met de E314) tijdens de periode 1999-2006 geeft een stijging aan van 3,7 %.
 4. De herinrichting van de NoordZuid als "groene baan" is een statement uit het Masterplan van de gemeente. Onder welke vorm dit exact dient te gebeuren, dient verder uitgewerkt in een verkeerstechnisch onderzoek nadat het GRUP en het projectMER de krijtlijnen hebben uitgestippeld en nadat de beslissing over het voorkeursscenario genomen is.

Wat het doorgaande verkeer betreft zijn er binnen het planMER twee alternatieven te onderscheiden voor de huidige wegzate:

- Doortochtscenario: het doorgaande verkeer rijdt aan 90 km/h doorheen de ondertunneling, en heeft een uitwisselingspunt met het lokale verkeer t.h.v. de Mangelbeek. Dit lokaal verkeer blijft bovengronds aan een veel lagere snelheid (50 km/u);

- Omleidingsscenario: de huidige doortocht krijgt een lagere verkeerskundige categorie. Door middel van diverse maatregelen (een 2x1 rijweg, een aangepaste lichtenregeling ter hoogte van de huidige kruispunten, dat de O-W relatie verbetert en bevoordeelt) wordt een buffer gecreëerd waardoor de omleiding qua reistijden, veel aantrekkelijker wordt.

In hoofdstuk 10 van het planMER wordt gedetailleerd ingegaan op de verkeersintensiteiten, die op de verschillende wegsegmenten dienen afgewikkeld te worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 766
van 18 juni 2008
van **JAN PEUMANS**

Noord-Zuidverbinding Limburg - Rijtijden

De realisatie van de Noord-Zuidverbinding in Limburg is een lang aanslepend en heikel dossier. De realisatie van deze "missing link" is nu voorzien via Via-Invest en alternatieve financiering (PPS). Vooraleer overgegaan kan worden tot realisatie moeten echter nog een aantal knelpunten opgelost worden en knopen doorgehakt. Het is daarom de bedoeling om in 2008 alle relevante en noodzakelijke studies af te werken. Een en ander doet echter nog vragen rijzen.

Pas als er een definitieve beslissing is over fase 2, starten de werken aan de Noord-Zuidverbinding. Momenteel onderzoekt een MER-studie (milieueffectenrapport) voor fase 2 de verschillende opties. Op basis van deze studie zal er gekozen moeten worden voor het tunnelscenario of de omleidingsweg.

Aan de hand van het definitieve milieueffectenrapport kiest de Vlaamse Regering dan in de zomer van 2008 voor het beste tracé.

In punt 10.3.8.3.3 van het plan-MER worden de rijtijden berekend van een doortocht door Houthalen-Helchteren.

Men concludeert onder meer het volgende:

- de huidige rijtijd (meting d.d. 12/2004) in de meest negatieve omstandigheden bedraagt 13 minuten 28 sec.;
- de huidige rijtijd in de meest gunstige omstandigheden (= vlot kunnen doorrijden met de toegelaten snelheid van 70 km/uur) bedraagt 7 min. 16 sec.;
- het maximaal verschil in rijtijd = +/- 6 minuten;
- dit verschil is enkel van toepassing 2 x per dag telkens gedurende 1 uur (spitsuren);
- bij aanleg van het combi-tracé (= 1.6 km) bedraagt het tijdverlies in rijtijd sowieso 2 minuten;
- zelfs bij vlotte doorgang door Houthalen-Helchteren zal men een paar km verder richting Hasselt opnieuw stilstaan.

Bij nazicht van het plan-MER, meer bepaald via de cijfers van de verkeersintensiteit, stellen we vast dat het voornaamste "knooppunt" zich situeert aan de kruising Grote Baan/Koolmijnlaan (meer dan 4.000 voertuigen op de spitsmomenten): hier bevindt zich de huidige aansluiting van het industrieterrein Zuid.

1. Is een investering van meer dan 300 miljoen euro verantwoord als oplossing voor een tijdsprobleem van maximum 6 minuten, en dat 2 x per dag?
2. Is een oplossing van de problematiek overwogen door uitvoering van enkele aanpassingswerken aan de Grote Baan?

3. In welke mate en met welke resultaten, werd onderzocht welke positieve impact op het doorgaand verkeer volgende aanpassingswerken aan de Grote Baan kunnen hebben:
- a) rechtstreekse aansluiting industrieterrein Zuid op E314;
 - b) kleine ondertunneling in centrum Helchteren en centrum Houthalen (ook voor fietsers en voetgangers);
 - c) wegwerken flessenhals (2 x 1 rijvak) in Helchteren;
 - d) voorzien van grotere voorsorteerstroken in de Kazernelaan en andere kruispunten;
 - e) afsluiten van “overbodige”doorgangen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 766 van 18 juni 2008

van JAN PEUMANS

1. De doorstroming wordt veel sterker verbeterd dan de 6 minuten waarvan sprake in de vraagstelling. Dit komt oa. door de hogere snelheid waarmee de beide trajectalternatieven kunnen worden afgereden, het elimineren van conflictpunten, etc. ...

Bij uitvoering van de 7 bijkomende maatregelen zou er een tijdswinst van 5 minuten, ten opzichte van de huidige reistijd, kunnen gerealiseerd worden. Indien deze bijkomende maatregelen niet genomen worden, dan zal in 2030 de Noord-Zuidverbinding nog steeds vastlopen. Een grondige aanpak is nodig om ook in de toekomst een vlotte doorstroming conform de eisen van een primaire weg type I te blijven garanderen en anderzijds de leefbaarheid in de dorpskernen te verbeteren.

Naast het verbeteren van de doorstroming is het tevens de bedoeling om, naast de tijdswinst, tevens de verkeersveiligheid en de leefbaarheid langsheen de huidige N715 te verbeteren.

2. Het Agentschap Wegen en Verkeer heeft op mijn vraag reeds bijkomende maatregelen ingesteld langsheen de N715 om op korte termijn en in afwachting van een beslissing voor de Noord-Zuid de hoogste nood te lenigen. Deze kleinere aanpassingswerken op de Grote Baan kunnen enkel op korte termijn verbetering brengen, doch kunnen niet op langere termijn, de noodzakelijke vlotte doorstroming die een primaire weg type I vraagt, garanderen. Deze bijkomende maatregelen volstaan tevens niet om ook verkeersleefbaarheid en veiligheid drastisch te verbeteren.
3. De oplossingen, die allemaal onderzocht zijn, dienden allemaal te vertrekken van het uitgangspunt dat (grote) aanpassingswerken moeten bijdragen tot het functioneren van de Grote Baan als een primaire weg type I en dus rekening moeten houden met de ontwerpeisen waaraan een primaire weg moet voldoen. Het feit dat de Noord-Zuidverbinding tot het TEN netwerk behoort, vraagt nog strengere uitgangsprincipes en ontwerpeisen. De in de vraagstelling vermelde aanpassingswerken leiden niet tot een herinrichting van de Grote Baan overeenkomstig een primaire weg type I:
 - a) Hiertoe wordt de bijkomende maatregel 7 voorzien, waarvan de bouwaanvraag einde juni 2008 is ingediend;
 - b) Deze ingrepen zijn van dezelfde aard als het reeds onderzochte overbruggingsalternatief t.h.v. de N719, hetgeen een van de voorstellen voor de 7 bijkomende maatregelen was. Dit heeft als nadeel dat het de stijging van het verkeer tot 2030 niet opvangt;
 - c) Het wegwerken van de flessenhals zou, zo blijkt uit de verkeersmodellering, een verbetering betekenen voor de doorstroming zoals behaald met de reeds voorziene 7 bijkomende maatregelen, maar ten nadele van de verkeersveiligheid;
 - d) Het verlengen van de sorteerstroken werd reeds onderzocht in functie van de bijkomende maatregelen, maar blijken geen effect te hebben. Deze zijn enkel functioneel bij de huidige intensiteiten en leveren nauwelijks tot geen bijdrage aan de doorstroming op de N715 als primaire weg type I in de toekomst;
 - e) Het sluiten van bepaalde doorgangen op de huidige N715 is zinvol vanuit de optiek verkeersveiligheid maar wijzigt niets fundamenteel aan de doorstroming op deze weg.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 767
van 18 juni 2008
van **JAN PEUMANS**

Noord-Zuidverbinding Limburg - Ondertunneling Grote Baan

De realisatie van de Noord-Zuidverbinding in Limburg is een lang aanslepend en heikel dossier. De realisatie van deze "missing link" is nu voorzien via Via-Invest en alternatieve financiering (PPS). Vooraleer overgegaan kan worden tot realisatie moeten echter nog een aantal knelpunten opgelost worden en knopen doorgehakt. Het is daarom de bedoeling om in 2008 alle relevante en noodzakelijke studies af te werken. Een en ander doet echter nog vragen rijzen.

Pas als er een definitieve beslissing is over fase 2, starten de werken aan de Noord-Zuidverbinding. Momenteel onderzoekt een MER-studie (milieueffectenrapport) voor fase 2 de verschillende opties. Op basis van deze studie zal er gekozen moeten worden voor het tunnelscenario of de omleidingsweg.

Aan de hand van het definitieve milieueffectenrapport kiest de Vlaamse Regering dan in de zomer van 2008 voor het beste tracé.

Eén van de belangrijke argumenten tegen het bouwen van een tunnel zou de lange uitvoeringstermijn zijn van de bouwwerken. Men spreekt zelfs over een termijn van twaalf jaar. Navraag bij diverse ondernemingen doet ons besluiten dat dit ruim overdreven is. Ter illustratie: voor de bouw van de kanaaltunnel tussen Engeland en Frankrijk (bijna 60 km lang) had men minder dan zeven jaar nodig, en dit met technieken van meer dan twintig jaar geleden. In het plan-MER punt 5114 wijst men nogal gemakkelijk de bouw van een tunnel af met het eenvoudig argument "te duur en te lange bouwtermijn".

1. Op welke studies baseerde het plan-MER zich om te stellen dat een tunnel onder de Grote Baan te duur is en te veel tijd zal innemen?
2. Hoe wordt deze bewering technisch onderbouwd? Graag een afschrift van deze studies.
3. Op welke wijze beoordeelt de minister de technische haalbaarheidsstudie uitgevoerd door Arcadis, waaruit bleek dat een ondertunneling technisch en financieel haalbaar is (minister Peeters baseerde zich indertijd trouwens op deze conclusies om voluit voor de ondertunneling te kiezen)?
4. Is de bewering dat de werken twaalf jaar duren niet een vorm van budgettering van de werken? Met andere woorden, is de voorziene 300 miljoen nu reeds beschikbaar, of voorziet men gespreid over tien jaar een budget van jaarlijks 30 miljoen?
5. In dit laatste geval, kan het dan niet zijn dat de uitvoeringstermijn van de werken wordt bepaald door het al dan niet voorhanden zijn van de nodige budgetten?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 767 van 18 juni 2008

van JAN PEUMANS

-
- 1+2. De uitgangspunten in de vraagstelling zijn achterhaald. Een uitvoeringstermijn van 12 jaar wordt niet gehanteerd. Er is geen enkele studie die stelt dat een tunnel onder de Grote Baan te duur is en te veel tijd zal innemen. Het citaat in de vraagstelling kon ook niet worden terug gevonden in de officiële basisdocumenten van de verschillende fases van de m.e.r-procedure.
 3. De technische haalbaarheidsstudie had als doel na te gaan of de bestaande weg op een technisch en ruimtelijk haalbare wijze kon omgevormd worden tot een primaire weg type I en wat de beperkingen hierbij waren.
Het resultaat van deze studie toont aan, zoals bekend, dat de aanleg van een tunnel mogelijk is.
 4. De financiering van de werken is voorzien door een jaarlijkse betaling van een beschikbaarheidsvergoeding aan het consortium dat het project middels een DBFM aanbesteding, zal aanleggen. Deze afbetaling zal gebeuren over een periode die tijdens de onderhandelingsfase zal worden vastgelegd en wordt beheerd door VIA-INVEST. Een al dan niet kortere uitvoeringstijd is met andere woorden geen vorm van budgettering.
 5. Deze beschikbaarheidsvergoeding omvat oa. de aanleg- en onderhoudskosten van het project over de contractuele uitbatingsduur. Dit wil zeggen dat de uitvoeringstermijn niet de bepalende factor is in de kostprijs der werken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 768
van 18 juni 2008
van **JAN PEUMANS**

Noord-Zuidverbinding Limburg - Procedure plan-MER

De realisatie van de Noord-Zuidverbinding in Limburg is een lang aanslepend en heikel dossier. De realisatie van deze “missing link” is nu voorzien via Via-Invest en alternatieve financiering (PPS). Vooraleer overgegaan kan worden tot realisatie moeten echter nog een aantal knelpunten opgelost worden en knopen doorgemaakt. Het is daarom de bedoeling om in 2008 alle relevante en noodzakelijke studies af te werken. Een en ander doet echter nog vragen rijzen.

Pas als er een definitieve beslissing is over fase 2, starten de werken aan de Noord-Zuidverbinding. Momenteel onderzoekt een MER-studie (milieueffectenrapport) voor fase 2 de verschillende opties. Op basis van deze studie zal er gekozen moeten worden voor het tunnelscenario of de omleidingsweg.

Aan de hand van het definitieve milieueffectenrapport kiest de Vlaamse Regering dan in de zomer van 2008 voor het beste tracé.

M.b.t. de gevolgde procedure stellen we vast dat, na het indienen van een groot aantal suggesties door de plaatselijke bewoners en overheden, men bezig is het plan-MER te finaliseren door onder meer de meegedeelde suggesties te onderzoeken.

Er blijven echter nog heel wat vragen over m.b.t. de procedure die gevolgd werd bij de realisatie van dit plan-MER.

1. Het volledige plan-MER zal binnenkort worden neergelegd op het kabinet van de minister.

Wordt er nog een mogelijkheid tot inzage voorzien vooraleer de beslissing zal worden genomen?

Zo ja, via welke procedure? Zo neen, op basis van welke motivatie?

2. Kunnen na deze inzage en vóór een definitieve beslissing nog opmerkingen worden gemaakt ter bijsturing? Zo ja, via welke procedure?
3. Meetcriteria: de studie van het “plan-MER” baseert haar onderzoek op een aantal criteria (mens, natuur, hinder, ...). De studie vermeldt echter nergens welk gewicht men aan elk criterium geeft, evenmin vermeldt men de motivatie rond de keuze van deze criteria. Hierdoor kan men besluiten dat bij andere “weging” of andere “criteria” het resultaat heel anders zou zijn.

Mag men dan ook conclusies trekken uit een studie waarvan de onderzoeksmethoden/meetmethoden niet op voorhand kenbaar werden gemaakt of goedgekeurd?

4. De studie is gebaseerd op metingen op “mezo-niveau” en zelfs op “macro-niveau”: welke resultaten zou men krijgen wanneer men op “micro-niveau” zou “meten”, rekening houdende met de belangen van de individuen of kleine “entiteiten”?
5. Het CT (combi-tracé) gaat uit van het principe dat “alleen Lillo en de Standaard” wat ongemakken zullen hebben.

Waarom wordt het “plan-MER” niet verder uitgediept op het niveau van deze wijken, deze kleine entiteiten?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 768 van 18 juni 2008

van JAN PEUMANS

1. De decretaal vastgelegde procedure zal gevolgd worden. Het plan-MER wordt niet ingediend bij mijn kabinet, maar bij de dienst MER met het oog op goedkeuring ervan. Na goedkeuring door de dienst MER is het plan-MER raadpleegbaar overeenkomstig de procedure vastgelegd in het decreet van 26 maart 2004 inzake openbaarheid van bestuur. De beleidsbeslissing omtrent de tracékeuze zal onder andere gebeuren op basis van het goedgekeurde plan-MER met het bijhorende goedkeuringsverslag en met de bijgevoegde MKBA-studie.
2. Er kunnen op het moment van de goedkeuring door de dienst MER geen bijstellingen meer gebeuren.
3. In bijlage 16.1 van het kennisgevingsdossier wordt uitgelegd op basis van welke criteria en toegekende gewichten de trechteringsmethodiek in de trechteringsstudie werd toegepast. Hoofdstuk 8 hiervan behandelt in extenso de verschillende effectgroepen en de respectievelijke gewichten die hieraan gegeven worden. Voor criteria waarvoor de effectinschatting kwalitatief diende te gebeuren werd afzonderlijk een ordinale schaal opgesteld. Voor kwantitatieve criteria werd geen ordinale schaal opgesteld, maar werd aangegeven bij welke verschillen tussen waarden een alternatief een bepaalde voorkeur kreeg ten opzichte van een ander alternatief. De verschillende criteria alsook hun wegingschaal werden opgesteld in overleg met de Dienst MER en andere betrokken administraties.
Het plan-MER vergelijkt slechts 2 alternatieven: het doortochttracé en het omleidingstracé. Het wiskundig wegen van effecten voor diverse criteria leidt hier niet tot een meerwaarde en zal dan ook niet uitgevoerd worden. De effecten van de twee alternatieven worden naast elkaar geplaatst en de Vlaamse Regering zal zelf de weging van de criteria kunnen uitvoeren.
4. Naar aanleiding van de kennisgeving en de ontwerp tekstbespreking werden de studie-resultaten verder verfijnd, waar nodig ook op micro-niveau. Tot hier toe werden zeker ook al op locatieniveau milieubeoordelingen gemaakt, gaande van bv. onteigeningen, tot geluidsmetingen en luchtkwaliteitsbeoordeling op korte afstand van de respectievelijke tracés, ook voor de voornaamste straatdelen verspreid over het plangebied. Het is het project-MER dat de milieubeoordeling op projectniveau verzekert en als dusdanig de huidige studieresultaten zal verfijnen.
5. Er is in het plan-MER een specifieke aftoetsing gebeurd van de receptoren “Mens”, “Natuur”, “Landschap” langsheen het volledige traject, dus ook ter hoogte van de wijken Lillo en de Standaard. Zoals aangehaald in het antwoord op vraag 4 zal in het project-MER worden onderzocht met welke middelen specifiek de nadelige effecten vermeden of gemilderd worden. De zekerheid dat dit gebeurt is reeds vastgelegd in de effectbespreking van het plan-MER.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 771
van 18 juni 2008
van **JAN PEUMANS**

Noord-Zuidverbinding Limburg - Tunnelreglementeringen

De realisatie van de Noord-Zuidverbinding in Limburg is een lang aanslepend en heikel dossier. De realisatie van deze 'missing link' is nu voorzien via Via-Invest en alternatieve financiering (PPS). Vooraleer overgegaan kan worden tot realisatie moeten echter nog een aantal knelpunten opgelost worden en knopen doorgesneden. Het is daarom de bedoeling om in 2008 alle relevante en noodzakelijke studies af te werken. Een en ander doet echter nog vragen rijzen.

Pas als er een definitieve beslissing is over fase 2 starten de werken aan de Noord-Zuidverbinding. Momenteel onderzoekt een MER-studie voor fase 2 de verschillende mogelijke opties.

Op basis van deze studie zal er moeten gekozen worden voor het tunnelscenario of de omleidingsweg.

Aan de hand van het definitieve milieueffectenrapport kiest de Vlaamse Regering dan in de zomer van 2008 voor het beste tracé.

Het bestaande plan-MER telt 435 bladzijden, waarvan slechts 64 bladzijden handelen over het tunneltracé. 370 bladzijden handelen over een eventuele omleidingsweg. Daarenboven baseert men zich wat het tunneltracé betreft op eerder uitgevoerde studies waarvan nu al bekend is dat ze voor een groot deel achterhaald zijn door de nieuwe regelgevingen inzake veiligheid van tunnels (zie onder meer het KB van 06-11-2007 betreffende minimale technische veiligheidsnormen voor tunnels, Belgisch Staatsblad d.d. 9-11-2007).

Ook in het voorziene omleidingstracé is sprake van een gedeeltelijke ondertunneling (meer bepaald om de waardevolle natuurgebieden te beschermen). Ook al zal de uitvoering van dergelijke werken de natuur sowieso onherroepelijk beschadigen (het kappen van bossen, het afgraven van landduinen,...), dan nog kan men zich de vraag stellen of deze ondertunneling er wel degelijk zal komen zoals voorzien in het voorlopig plan-MER.

De nieuwe regelgeving inzake de veiligheid van tunnels vraagt immers bijzondere veiligheidsvereisten m.b.t. gevaarlijk transport, vrachtverkeer, enzovoort, in tunnels. Zo wordt onder meer gestipuleerd dat indien de tunnels gefrequentieerd worden door vrachtverkeer en/of door gevaarlijk transport, er een risicoanalyse moet gebeuren op basis waarvan maatregelen moeten worden genomen inzake tunnelgeometrie (breedte, helling, bochten...), inzake vluchtroutes en nooduitgangen, inzake dwarsverbindingen voor hulpdiensten, inzake aanleg vluchthavens, inzake drainage en afzuiging gevaarlijke gassen en vloeistoffen, inzake branddetectie en beheersing van hitte en rook, enzovoort.

1. Beantwoordt de MER-studie m.b.t. het tunneltracé aan de recentelijk gepubliceerde regelgevingen inzake de veiligheid van tunnels?

Zo neen, in welke mate zal men de studie omtrent het tunneltracé aftoetsen en aanpassen aan de huidige recente regelgevingen?

2. Werd er reeds een risicoanalyse van bovenvermelde tunnel gemaakt?

Zo ja, in welke mate werd bij de kostenberekening van deze ondertunneling reeds rekening gehouden met de uit te voeren veiligheidsmaatregelen?

3. Wat indien later blijkt dat de “beveiliging” van de tunnel niet uitvoerbaar is of te duur zou uitvallen: gaat men dan afstappen van de ondertunneling (bijvoorbeeld door te werken met sleuven of ecoducten, waardoor het belangrijk natuurgebied helemaal zal vernield worden - zie eerdere vraagstelling)? Of zal dan de eventuele “omleidingsbeslissing” nog herroepen kunnen worden?
4. Zijn omleidingstracé en tunneltracé gelijkwaardig onderzocht, uitgaande van het feit dat 80 % van het MER-onderzoek gaat over een omleidingstracé en maar 20 % over een tunneltracé?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 771 van 18 juni 2008

van JAN PEUMANS

1. De voorgestelde tunneltracés (in doortocht en omleiding) van het planMER voldoen op basis van een quick-scan aan de recentelijke gepubliceerde regelgevingen inzake de veiligheid van tunnels.
2. Op basis van de quick-scan werden de belangrijkste veiligheidsmaatregelen gedetecteerd en in de kostenraming opgenomen. De doorgedreven tunnelveiligheidsanalyse, die pas kan uitgevoerd worden bij het referentie-ontwerp, zal de conclusies van de quick-scan verfijnen en detailleren.
3. De voorgestelde beveiliging van de tunnels is realistisch en uitvoerbaar. Aan de voorwaarden die in het planMER voor de tracés worden opgelegd dient steeds voldaan te worden.
4. In de kennisgeving van het planMER werden binnen een trechtering alle realistische omleidingstracés (een 8-tal) afgewogen tegenover het ene doortochtracé. Bovendien was in de haalbaarheidsstudie het doortochtracé ook al in vele facetten belicht. Daardoor is in het kennisgevingsrapport van het planMER logischerwijze meer ruimte voorzien voor de verschillende omleidingstracés. Het onderzoek van omleidings- en doortochtracé wordt binnen het planMER op een volledig gelijkwaardige wijze uitgevoerd.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 772

van 18 juni 2008

van **JAN PEUMANS***Noord-Zuidverbinding Limburg - Remo-stort*

De realisatie van de Noord-Zuidverbinding in Limburg is een lang aanslepend en heikel dossier. De realisatie van deze 'missing link' is nu voorzien via Via-Invest en alternatieve financiering (PPS). Vooraleer overgegaan kan worden tot realisatie moeten echter nog een aantal knelpunten opgelost worden en knopen doorgesneden. Het is daarom de bedoeling om in 2008 alle relevante en noodzakelijke studies af te werken. Een en ander doet echter nog vragen rijzen.

Pas als er een definitieve beslissing is over fase 2 starten de werken aan de Noord-Zuidverbinding. Momenteel onderzoekt een MER-studie voor fase 2 de verschillende mogelijke opties.

Op basis van deze studie zal er moeten gekozen worden voor het tunnelscenario of de omleidingsweg.

Aan de hand van het definitieve milieueffectenrapport kiest de Vlaamse Regering dan in de zomer van 2008 voor het beste tracé.

Op de informatievergaderingen georganiseerd door de gemeente Houthalen-Helchteren werd steevast gesteld dat Remo of de groep Machiels absoluut niets met de keuze tussen omleidingsweg of tunneltracé te maken hebben. We stellen echter vast dat Remo in 1995 zelf voorstellen formuleerde om de omleidingsweg meer westelijk te leggen (in de buurt van het Remo-stort); we zien hetzelfde verhaal in de studie van professor Allaert, die in 2000 reeds sprak over het afgraven van Remo en de aansluiting op de omleidingsweg van de Noord-Zuid (zie BVL dd 18/03/2008), en ook nu komt Remo/Machiels weer geregeld voor in het MER-rapport ten gunste van een omleidingsweg.

Welke garanties kan de minister geven dat een eventuele omleidingsweg niet geïnspireerd is op een aansluiting met het Remo-stort?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 772 van 18 juni 2008

van **JAN PEUMANS**

Het planMER mag zich enkel baseren op bestaande kenniselementen en uitvoerbare beleidsbeslissingen. De uitspraken over het REMO-stort (zoals opgenomen in het Masterplan Houthalen Helchteren) horen niet tot de tweede categorie en kunnen dus ook niet richtinggevend zijn in het vanuit de trechtering weerhouden en geoptimaliseerde tracé van de omleidingsweg zoals bv de juridische vastgelegde natuurgebieden dat wel zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 773
van 18 juni 2008
van **JAN PEUMANS**

Noord-Zuidverbinding Limburg - Probleemanalyse

Pas als er een definitieve beslissing is over fase 2, starten de werken aan de Noord-Zuidverbinding. Momenteel onderzoekt een MER-studie voor fase 2 de verschillende mogelijke opties. Op basis van deze studie zal er gekozen moeten worden voor het tunnelscenario of de omleidingsweg.

Aan de hand van het definitieve milieueffectenrapport kiest de Vlaamse Regering in de zomer van 2008 voor het beste tracé.

Er bestaat tegenwoordig een grote consensus over de stelling dat aanleg van extra wegen geen oplossing biedt voor de toenemende stroom voertuigen. Op dit ogenblik zoekt men wereldwijd oplossingen voor het mobiliteitsprobleem, onder meer door:

- het optimaal benutten van de bestaande infrastructuur, hetzij door de bestaande infrastructuur aan te passen/te verbeteren, hetzij door de plaats waar de infrastructuur bestaat optimaal te gebruiken voornamelijk door het verkeer ondergronds te laten verlopen;
- zoeken naar alternatieve oplossingen (openbaar vervoer, gebruik van water- en spoorwegen voor vrachtvervoer...).

1. In welke mate moet een probleem ter hoogte van de "Grote Baan" opgelost worden door een nieuw probleem te creëren voor natuur en bevolking in de omgeving van een omleidingsweg? Waarom worden de problemen met andere woorden niet opgelost op de plaats waar ze zich voordoen?
2. In welke mate is het Spartacus-project (lightrail) opgenomen in het contextdenken rond de Noord-Zuidverbinding?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 773 van 18 juni 2008

van JAN PEUMANS

1. Het uitgangspunt van het planMER voor de Noord-Zuidverbinding is o.a. het verbeteren en het verzekeren van de doorstroming van Noord-Limburg tot de E.314. Hiertoe dienen alle oplossingsalternatieven in dit planMER onderzocht te worden , dus ook een omleidingstracé.
2. Het Spartacus-project wordt in het plan-MER van de Noord-Zuidverbinding beschouwd als een ontwikkelingsscenario binnen het studiegebied. In het plan-MER wordt rekening gehouden met de drie alternatieven voor het Spartacusproject die momenteel door De Lijn nog in overweging genomen worden. Het plan-MER gaat na of de ruimtelijke combinatie van de overwogen alternatieven voor de Noord-Zuidverbinding en de Spartacuslijn mogelijk is. De mogelijke cumulatieve effecten van de Noord-Zuidverbinding en het Spartacusproject worden behandeld voor hoofdzakelijk de volgende aspecten: potentieel ruimtebeslag, geluidshinder en barrièrevorming t.a.v. de bewoners in de dorpskernen.

Het plan-MER gaat niet in detail in op de mogelijke impact van het Spartacusproject op de duurzame mobiliteit en modal split. Het plan-MER motiveert dit enerzijds door aan te geven dat er vermoedelijk slechts een beperkte substitutie zal zijn van autoverkeer naar sneltramverkeer, waarvoor men zich baseert op de project-MER voor de sneltramlijn Hasselt-Maastricht, waarin sprake is van 1,5%. Anderzijds geeft het plan-MER aan dat er gewerkt wordt met een “slechtstegeval-situatie” inzake verkeer voor de Noord-Zuidverbinding nl. enkel auto- en vrachtverkeer en geen modal split t.a.v. openbaar vervoer. De gegevens over de toekomstige substitutie van personenvervoer door openbaar vervoer en over de potentiële personenvervoersvraag, de potentiële trambezetting, e.d. zullen opgenomen worden als plan-doelstelling en verantwoording in de kennisgeving voor de plan-MER van De Lijn over het lightrail-plan, dat op korte termijn kan worden ingediend bij de dienst Mer. De interferentie tussen beide plannen is en zal in de respectievelijk plan-Mer's geduid worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 774
van 18 juni 2008
van **JAN PEUMANS**

Noord-Zuidverbinding Limburg - Ecologische winst en schade

De realisatie van de Noord-Zuidverbinding in Limburg is een lang aanslepend en heikel dossier. De realisatie van deze 'missing link' is nu voorzien via Via-Invest en alternatieve financiering (PPS). Vooraleer overgegaan kan worden tot realisatie moeten echter nog een aantal knelpunten opgelost worden en knopen doorgehakt. Het is daarom de bedoeling om in 2008 alle relevante en noodzakelijke studies af te werken. Een en ander doet echter nog vragen rijzen.

Pas als er een definitieve beslissing is over fase 2, starten de werken aan de Noord-Zuidverbinding. Momenteel onderzoekt een MER-studie voor fase 2 de verschillende mogelijke opties. Op basis van deze studie zal er gekozen moeten worden voor het tunnelscenario of de omleidingsweg.

Aan de hand van het definitieve milieueffectenrapport kiest de Vlaamse Regering in de zomer van 2008 voor het beste tracé.

Met betrekking tot het combi-tracé vanaf de kruising met de Helzoldstraat/Lillosteenweg: de ondertunneling van het noordelijk gedeelte tot voor de N719 om mens en natuur te sparen, lijkt niet te rijmen met de keuze voor een tracé op maaiveldniveau vanaf de N719 tot aan de E314, door de open ruimte, dwars door een natuurreservaat, met een overbrugging, die vlak langs de wijk De Standaard loopt, om de Stationsstraat te overbruggen.

Het MER lijkt toch minstens alternatieven van ondertunneling van het volledige tracé te moeten onderzoeken. Een verschuiving van het noordelijk gedeelte, verder verwijderd van de bewoning in Helchteren, met ondertunneling in natuurgebied enerzijds, en een verschuiving van het zuidelijk gedeelte, 500 tot 600 meter dicht bij de woonkern van Lillo, zonder ondertunneling en met twee overbruggingen, lijkt tegen elke logica in.

In welke mate worden de pluspunten voor de inwoners en de ecologische winst die men zo in het noordelijke gedeelte realiseert, niet negatief gecompenseerd door het vergroten van de schade voor mens en milieu in het zuidelijk gedeelte, ook door de voorziene aansluiting met het industrieterrein De Schacht vanuit Heusden-Zolder?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 774 van 18 juni 2008

van JAN PEUMANS

In het plan-MER worden de redelijke alternatieven behandeld en worden de voorgestelde alternatieven of varianten die na de terinzagelegging door inwoners, verenigingen en gemeentebesturen zijn ingediend op hun waarden beoordeeld en besproken.

Het plan-MER maakt o.a. een afweging van ecologische winst of verlies naast de hinder voor de respectievelijke woonwijken. Er wordt geen uitspraak gedaan of ecologie belangrijker is dan landschapsschade of het onteigenen van x aantal woningen.

De verdere afweging door het bestuurlijke niveau zal op basis van het planMER gebeuren en hierbij tevens de koppeling maken met het maatschappelijk draagvlak voor één van de tracés.

De aansluiting van het industrieterrein "De Schacht" is een optie die niet wordt gehypothekeerd door het huidige planMER. Deze aansluiting wordt dan ook mee genomen in functie van de fysische en verkeerskundige omstandigheden. De effecten van deze aansluiting moeten worden behandeld in het planMER "De Schacht", dat is opgestart door de provincie Limburg.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 776
van 18 juni 2008
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Duboislaan Hoeilaart - Afsluiting

Sinds een paar weken staat er aan het begin van de Duboislaan in Groenendaal een bord met de vermelding dat deze laan vanaf 1 oktober 2008 zal worden afgesloten.

In 2005 had de voorganger van de minister reeds het project om de Duboislaan af te sluiten van zaterdag 22 uur tot zondag 22 uur. Dit project stuitte echter op veel verzet en er werd gemeld dat er overleg diende te gepleegd zowel met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest als met de omliggende gemeenten in beide gewesten.

Voor zover ik weet, is er geen akkoord tot stand gekomen in dit dossier.

1. Welke zijn de redenen voor de afsluiting van de Duboislaan vanaf 1 oktober 2008?
2. Hoelang zal deze afsluiting van de Duboislaan van kracht zijn?
3. Waren er hieromtrent bijkomende contactmomenten met de gemeenten betrokken door de omleiding en met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 776 van 18 juni 2008

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

De precieze tekst van het bedoelde bord luidt dat de Duboislaan afgesloten zal worden 'op' 1 oktober 2008, en niet 'vanaf' 1 oktober 2008.

Inderdaad is in de voorbije jaren in diverse planprocessen nagedacht over de (tijdelijke) afsluiting van de Duboislaan voor autoverkeer. Vanaf de allereerste concrete gedachtenvorming werden de gemeentes geïnformeerd en om reactie verzocht.

1. De Duboislaan wordt niet afgesloten vanaf 1 oktober 2008. Het bedoelde bord werd er geplaatst naar aanleiding van diverse werken die in de voorbije maanden langsheen de Duboislaan werden uitgevoerd, zoals de heraanleg van vijversystemen in Groenendaal, de heraanleg van nutsvoorzieningen langsheen de Duboislaan en het onderhoud aan de waterleiding van de Brusselse Watermaatschappij Vivaqua. Voor al deze werkzaamheden diende de Duboislaan telkens in een bepaalde fase afgesloten te worden voor het verkeer.

Het bord is verder blijven staan omdat in de eerstvolgende maanden de Duboislaan soms kortstondig onderbroken zal worden voor diverse manifestaties of werken. Dit betreft onder meer een filmvoorstelling, een Ruusbroeck-herdenking, een houthakkerskampioenschap en de Gordel. Er was een manifestatie voorzien op 1 oktober 2008, al is deze intussen afgeblazen en werd het bord met de datum dan ook verwijderd. Niettemin zal in de komende weken de eerstvolgende manifestatie worden aangekondigd.

2. Zoals uit mijn voorgaand antwoord kan begrepen worden, gaat het om kortstondige afsluiting, doorgaans een halve dag of een dag. In de eerstvolgende maanden liggen geen plannen voor werken voor, die een langer durende afsluiting kunnen vereisen.
3. Het is de bevoegdheid van de beherende instantie, het Agentschap voor Natuur en Bos, om over de afsluiting van de Duboislaan te beslissen. De politiezones en gemeentes, net als de collega's van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, worden steeds geïnformeerd over de voorgenomen werken of manifestaties, zoals de procedures het vereisen. De samenwerking met al deze collega's is doorgaans vlot en laat een correct optreden op het terrein toe.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 778

van 18 juni 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT***N37 Ardoorie - Verkeersveiligheid*

Op de N37, meer specifiek de Oostlaan in Ardoorie (tussen het kruispunt Izegemsestraat-Kortrijksestraat en de Pittemsestraat), zijn de voorbije jaren een aantal zware verkeersongevallen gebeurd, enkele zelfs met dodelijke afloop. De inrichting van de rijbaan in drie wegvakken met enkele gevaarlijke kruispunten en oversteekplaatsen enerzijds en de slechte staat van de gewestweg anderzijds zijn zeker niet vreemd aan de onveiligheid op de Oostlaan.

De zeer slechte staat van de Oostlaan in Ardoorie was de reden dat reeds meer dan tien jaar geleden de opdracht tot herinrichting werd gegeven door het Agentschap Wegen en Verkeer. Ondanks het feit dat van vele kanten wordt aangedrongen dringend werk te maken van een volledige herinrichting van de rijweg en de aanleg van rotondes op de kruispunten, is er al die tijd niets gebeurd.

Dat het dossier van de herinrichting wordt bezwaard met tal van onteigeningen, inzonderheid de moeilijke onteigening van het gemeentelijk kerkhof, verklaart ongetwijfeld mee de vertraging. Toch werden ook eerder geplande onderhoudswerken (nieuwe asfaltering) in het driejarenprogramma 2002-2004 om budgettaire redenen verschoven.

Inmiddels liet de minister aan het gemeentebestuur van Ardoorie (schriftelijke vraag nr. 403 van 20 februari 2008 van Karlos Callens, Websitebulletin publicatiedatum 23-04-2008) weten dat het concept van herinrichting, zoals reeds goedgekeurd op de Provinciale Auditcommissie van 12 juli 2004, achterhaald is. Enerzijds zijn er gewijzigde verkeersintensiteiten als gevolg van de openstelling van de ring rond Roeselare, anderzijds was er de vraag van De Lijn om bijkomende doorstromingsfaciliteiten te voorzien met het oog op de snelbusverbinding Roeselare-Tielt.

Sinds 2006 werden de voorbereidende vergaderingen hervat voor de opmaak van een streefbeeldstudie van de N37. Op het indicatief driejarenprogramma van het Agentschap Wegen en Verkeer is het project van de herinrichting van de Oostlaan voorzien voor 2010.

Ondanks de aanslepende plannen voor de herinrichting van de N37 in Ardoorie, zijn behalve enkele kleine structurele onderhoudswerken ook wat betreft veiligheidsbevorderende maatregelen, de voorbije jaren geen of toch zo goed als geen initiatieven genomen. Deze worden - ook door het gemeentebestuur - doorgaans in één adem gekoppeld aan de herinrichting van de Oostlaan.

Nochtans noopt de aanhoudende gevaarlijke situatie op de N37 tot maatregelen. Van veel kanten wordt hierop reeds jaren aangedrongen. Inzonderheid aan het kruispunt van de Wezestraat, waar leerlingen van een in de onmiddellijke nabijheid gelegen middelbare school massaal de Oostlaan dwarsen, is het instellen van een snelheidsbeperking van 70 km/u meer dan wenselijk.

1. Is er in het verre of recente verleden vanuit het lokale bestuur reeds aangedrongen om maatregelen te nemen teneinde de verkeersveiligheid, in het bijzonder aan het kruispunt van de Wezestraat, te verbeteren?
2. Acht de minister het aangewezen om in afwachting van de volledige herinrichting van de N37 in Ardoonie, maatregelen inzonderheid een snelheidsbeperking van 70 km/u, in te voeren teneinde de verkeersveiligheid te bevorderen? Zo ja, welke initiatieven worden er genomen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 778 van 18 juni 2008

van **MICHELE HOSTEKINT**

De N37 is een weg van de categorie primair II. Deze weg op Vlaams niveau heeft als eerste functie het verzamelen, als tweede het verbinden. De N37 verbindt Tielt met de E403.

De herinrichting van de Oostlaan, waarbij het doorgaand verkeer gescheiden wordt van het toegangnemend verkeer, is inderdaad achterhaald. De vraag van De Lijn om doorstromingsmaatregelen voor de snelbus Roeselare-Tielt en de toegenomen verkeersintensiteit maken dat het voorliggend concept van herinrichting dient te worden herbekeken.

1. Bekommerd om de verkeersveiligheid en ten gevolge van het blijvend uitstel van de realisatie van het project, heeft de gemeente Ardoos het agentschap Wegen en Verkeer veelvuldig gewezen op de slechte toestand van de weg. Voor het agentschap is het uiteraard niet vanzelfsprekend in het licht van een project dat op goedkeuring wacht, te investeren in onderhoudswerken. Niettemin zal in het najaar een aanbesteding worden uitgeschreven voor de herstelling van het wegdek, in combinatie met de aanleg van een busbaan. De Wezestraat wordt gebruikt door kinderen die van bezuiden de N37 school lopen in de Brugstraat. Dit kruispunt is uitgerust met een verkeerseiland in de N37 en met bi-flashes. Het oversteken kan dus in twee maal en per rijrichting gebeuren.
2. Op vandaag is de maximum toegelaten snelheid 90 km/u. Het agentschap heeft geen weet van een opvallend aantal verkeersongevallen. De verkeersintensiteiten laten snel rijden meestal niet toe ; de staat van het wegdek evenmin. Met de gemeente en de politie zal worden overlegd om aan de hand van een aanvullend politiereglement de snelheid te verlagen tot maximum 70 km/uur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 780
van 20 juni 2008
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Neerlandwijk Wilrijk - Luchtkwaliteit

De Neerlandwijk in Wilrijk heeft in het verleden veel luchtverontreinigingsproblemen gekend.

Zo was er de IHK-oven in Edegem die een té hoge dioxine-uitstoot had, en bijgevolg zijn deuren sloot, maar ook de Isvag-oven die in 1997 tijdelijk zijn activiteiten moest stopzetten eveneens wegens de té hoge dioxine-uitstoot. Daarnaast was het crematorium in Wilrijk eveneens in grote mate verantwoordelijk voor een zeer hoge dioxine-uitstoot. Deze activiteiten werden nooit stilgelegd, alhoewel bekend werd dat het crematorium de dioxinenorm 200x had overschreden.

De Neerlandwijk, die in de onmiddellijke omgeving van de drukke A12 gelegen is, heeft echter nog met andere luchtverontreinigende stoffen te maken. Ook de aanwezigheid van zware industrie in Hoboken kan een invloed hebben op de luchtkwaliteit in de Neerlandwijk.

1. Is er momenteel een meetpost in Wilrijk? Zo ja, welke metingen worden uitgevoerd?
2. Hoe is het momenteel gesteld met de aanwezigheid van dioxines in deze omgeving? Worden er overschrijdingen van de normen vastgesteld? Zo ja, voor welke stoffen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 780 van 20 juni 2008

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De Vlaamse Milieumaatschappij heeft momenteel geen meetpost in Wilrijk. Wel werd er in 2001 gedurende 2 maanden een meetcampagne met de meetwagen uitgevoerd. De meetwagen stond opgesteld aan de Boomsesteenweg te Wilrijk, op 450 m ten noordoosten van de ISVAG oven.

Uit de metingen was geen merkbare invloed van de ISVAG-oven vaststelbaar.

De meetresultaten werden uitvoerig toegelicht in de VMM-publicatie "Immissiemetingen in de Antwerpse agglomeratie", periode 2001-2002 (D/2002/6871/020).

2. De VMM heeft in Wilrijk gedurende de periode 1997-2003 op meerdere locaties dioxinedepositiemetingen uitgevoerd. De resultaten van de metingen zijn terug te vinden in de tabel in bijlage. Er zijn resultaten beschikbaar van 4 meetplaatsen die nabij de ISVAG-oven waren opgesteld en van 1 meetplaats die nabij het crematorium opgesteld stond. Om de impact van de opstart van de oven in te schatten, werden de metingen ook uitgevoerd terwijl de oven niet in werking was. De meetresultaten werden getoetst aan de drempelwaarde die de VMM hanteert voor de beoordeling van de dioxinedepositie (waarden hoger dan 26 pg TEQ/m² dag worden beschouwd als verhoogd).

Uit de resultaten bleek dat er in geen enkel staal gedurende de volledige meetperiode een verhoogde dioxinewaarde werd vastgesteld. Daarom werd eind 2003 beslist om de metingen in Wilrijk stop te zetten.

BIJLAGE

Dioxinedeposities in Wilrijk in de periode 1997-2003

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/780/antw.780.bijl.001.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 781
van 20 juni 2008
van **JAN LAURYS**

Proefproject hevelvispassage Overijse - Stand van zaken

In Vlaanderen zijn er naar verluidt 750 vismigratieknelpunten op tal van waterlopen. Ingevolge een Beneluxbeschikking dienen daarvan 250 prioritair opgelost tegen 2010.

Een van deze knelpunten situeert zich in de gemeente Kortenaeken aan de stuw van de molen van Arnauts op de Velpe in deelgemeente Miskom. Een mogelijke oplossing was het voorzien van een nevengeul via de Dombeek. Daartoe diende langs weerszijden van de Dombeek over een breedte van 6 meter en een lengte van meer dan een kilometer landbouwgrond onteigend te worden. Bovendien moest er volgens het ontwerp stroomopwaarts een bijkomende verbinding aangelegd worden tussen de Dombeek en de Velpe. Daarop diende dan een knijpconstructie aangebracht te worden teneinde te vermijden dat deze nevengeul overstromingen zou veroorzaken bij hoog water in de Velpe.

Om deze ingrijpende maatregelen te vermijden, werd gezocht naar een zinvol alternatief dat enerzijds een oplossing kon bieden voor het vismigratieknelpunt en anderzijds geen schade zou berokkenen aan eigenaars van gronden langs de Dombeek en ook geen extra risico's inhoudt inzake overstromingsgevaar.

Er werd voorgesteld een proefproject met een hevelvispassage op te starten voor het vismigratieknelpunt aan de molen van Arnauts in Miskom, in plaats van daar de vooropgestelde plannen met een nevengeul te realiseren.

Deze potentiële oplossing werd gevonden via een innovatieve techniek die in Nederland ontwikkeld werd, namelijk de Manshanden Hevelvispassage. Met een dergelijke hevelvispassage kan men vissen over stuwen en andere barrières loodsen zonder dat men daarvoor nevengeulen moet aanleggen, extra verbindingen moet graven of knijpconstructies maken. Bovendien hoeven hiervoor geen gronden onteigend en wordt de landbouwfunctie van het gebied niet geschaad. Een eerste dergelijke hevelvispassage is eind mei 2006 geïnstalleerd op de Hertogswetering door het Waterschap Aa en Maas. Intussen is men in Nederland ook gestart met een test van de werking van de hevelvispassage op grote schaal. Het project wordt gerealiseerd op de stuw Roermond in de Maas.

Uit een verslag van het Demerbekkencomité van 25 juni 2007 blijkt dat de VMM (Vlaamse Milieumaatschappij) een proefproject is opgestart met een hevelvispassage aan de IJse in het centrum van Overijse en dat men op basis van een grondige evaluatie, de mogelijkheden voor een verdere toepassing in Vlaanderen bekeken zullen worden. Dit geldt dus ook voor het vismigratieknelpunt aan de molen van Arnauts in Miskom.

1. Hoever het staat met de concrete planning van het proefproject met de hevelvispassage aan de IJse?

2. Welke timing wordt vooropgesteld voor de uitvoering van het proefproject?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 781 van 20 juni 2008

van JAN LAUREYS

1. De hevelvisdoorgang is een innovatieve type visdoorgang, waar een Nederlands studie bureau een patent op heeft. De VMM heeft de mogelijkheden en de beperkingen nagegaan met het oog op toepassing van dit type visdoorgang in Vlaanderen. Er werd onder meer een overleg georganiseerd met de ontwerper van de visdoorgang en de vismigratiespecialisten van het INBO. De hevelvisdoorgang is een type visdoorgang dat toepasbaar is op plaatsen met zeer weinig ruimte en een beperkt debiet. Dergelijke visdoorgang heeft echter ook een aantal nadelen t.o.v. de bestaande typen visdoorgangen. Het is een zeer technische oplossing (volledig ingekokerd, vacuümpomp, ...) die het nodige onderhoud vergt. De visdoorgang is landschappelijk minder aantrekkelijk. Het is verder onduidelijk of dit type visdoorgang kan geïnstalleerd worden op plaatsen waar de paaitrek, die gekenmerkt is door de massale trek van een groot aantal individuen op korte tijd, belangrijk is. Dit type visdoorgang biedt ook geen meerwaarde inzake habitatkwaliteit.

Gezien de potenties maar ook de vele vragen is VMM van oordeel dat de bouw van één hevelvisdoorgang in Vlaanderen als proefproject, inclusief grondige evaluatie, wenselijk is. In overleg met de provincie Vlaams-Brabant werd beslist om een hevelvisdoorgang te bouwen op de IJse in het centrum van Overijse. Net vanwege het beperkt beschikbare debiet en de weinige ruimte lijkt dit type visdoorgang hier ideaal. Omdat de IJse in het centrum van Overijse een waterloop 2de categorie is, is de provincie Vlaams-Brabant de bevoegde waterbeheerder. Het is dan ook de provincie die zal instaan voor de realisatie van de visdoorgang. Aangezien de realisatie van deze visdoorgang een onderdeel is van een ruimer herstel van de IJse waarvoor tussen de provincie Vlaams-Brabant en VMM een samenwerkingsovereenkomst bestaat en gezien de visdoorgang beschouwd wordt als een proefproject zal VMM dit project van dichtbij mee opvolgen.

Na realisatie van deze visdoorgang is het wenselijk om een grondige evaluatie uit te voeren zodanig dat verdere toepassingsmogelijkheden in Vlaanderen bepaald kunnen worden.

2. Mede door dat er een patent is op dit type visdoorgang verliep de aanbesteding voor de opmaak van het ontwerp niet vlot. De gunning van het ontwerp werd goedgekeurd door de deputatie van de provincie Vlaams-Brabant op 3 juli 2008. De bedoeling is dat tegen eind 2008 het ontwerp klaar is en de visdoorgang in 2009 gerealiseerd kan worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 782
van 20 juni 2008
van **WARD KENNES**

N123 Herentals-Lichtaart - Veiligheid

Langs de N123 Herentals-Lichtaart is er op een aantal plaatsen een niveauverschil tussen het wegdek zelf en de aangrenzende strook. De oorzaak voor een aantal ernstige ongevallen in het recente verleden wordt daar gezocht.

Er werden reeds beperkte aanvullingen van de stroken naast het wegdek uitgevoerd maar gezien de slechte staat van het wegdek en het veelvuldig gebruik van deze gewestweg, is dit een “regelmatig” terugkerend probleem. Eén opvulling is dus absoluut niet voldoende en volstaat zeker niet om de verkeersveiligheid te waarborgen.

De Herentalsesteenweg (N123) is overigens één van de hoofdroutes naar het familiepark Bobbejaanland, waar jaarlijks zo'n 800.000 bezoekers worden geteld.

Dit probleem werd reeds herhaaldelijk, zowel schriftelijk als tijdens overlegvergaderingen, gemeld aan het bevoegde wegendistrict van het Agentschap Wegen en Verkeer.

1. Welke maatregelen kan de minister nemen om dit probleem ten gronde aan te pakken?
2. Op welke termijn kan een oplossing ten gronde worden verwacht?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 782 van 20 juni 2008

van **WARD KENNES**

1. Op korte termijn (2008-2010) kunnen, mede omwille van budgettaire beperkingen, geen herstellingswerken worden uitgevoerd aan deze gewestweg.
2. De gewestweg N123 tussen Herentals en Lichtaart verkeert inderdaad op een aantal plaatsen in minder goede staat. Op langere termijn worden dan ook structurele onderhoudswerken aan deze gewestweg voorzien, waarbij de bestaande betonnen wegverharding integraal zal worden uitgedaagd en vervangen door een nieuwe wegverharding (huidige raming: ten minste ongeveer 2 miljoen euro).

Een eventuele verbreding van deze gewestweg wordt actueel door de administratie dan ook niet als prioritair beschouwd, gezien een dergelijke verbreding van de rijbaan de snelheid van het autoverkeer op deze gewestweg eerder nog zou doen toenemen dan matigen.

De breedte van dit wegvak is echter voldoende om, rekening houdende met de voorgeschreven snelheid op deze gewestweg, de rijbaan te volgen zonder te moeten uitwijken en/of gebruik te moeten maken van de zijberm. Ook bij tegenliggend zwaar verkeer is het niet nodig de ononderbroken witte lijn te overschrijden.

Bij de toekomstige heraanleg van de gewestweg N123 zal ondermeer ook rekening moeten gehouden worden met de aanpalende bomen naast dit wegvak, zodat ook de breedte van het nieuwe wegvak beperkt zal dienen te blijven.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 786
van 23 juni 2008
van **HILDE DE LOBEL**

Wegentelefoon - Evaluatie

Schade en tekortkomingen aan autosnelwegen en gewestwegen kunnen door weggebruikers gemeld worden via de Wegentelefoon (0800 122 66) of per e-mail via meerdere e-mailadressen (één per provincie).

1. Sinds wanneer zijn Wegentelefoon en e-mailadressen in gebruik?
2. Hoeveel meldingen kwamen er sindsdien via deze kanalen binnen (per kalenderjaar)?
3. Hoe vaak (%) ging het om nuttige bruikbare informatie wat betreft onderhoud van de wegen en hoe vaak betrof het oproepen die eigenlijk andere diensten of voorzieningen aanbelangden?
4. In hoeveel gevallen (%) werd daadwerkelijk gevolg gegeven aan de melding via de Wegentelefoon of per e-mail (gevolg: beslissing tot onmiddellijk herstel of wijziging van gewone planning) en hoeveel tijd verloopt er gemiddeld tussen een melding en het herstel of de verbetering van de gemelde situatie?
5. Wordt de melder op de hoogte gehouden van het gevolg dat aan zijn melding wordt gegeven?
6. Werd (wordt) de Wegentelefoon ook gebruikt door “professionele” weggebruikers zoals bijvoorbeeld politie, De Lijn, pechverhelpers, gemeentelijke onderhoudsdiensten, wegenwerkers of aannemers?
7. Hoe is de interactie met het telefoonnummer van Touring Mobilis (melden van obstakels)?
8. Waarom is er wel één centraal telefoonnummer, maar zijn er verschillende e-mailadressen per provincie? Worden mails die een andere provincie betreffen, systematisch doorgezonden naar het juiste adres?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 786 van 23 juni 2008

van **HILDE DE LOBEL**

1. De Wegentelefoon werd in gebruik genomen vanaf 29 september 1992.
De meldingen werden via e-mail doorgegeven vanaf 12 december 2006.

2. Meldingen :

West-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	Oost-Vlaanderen	Limburg	Antwerpen
1992 – 178	1992 – 432	1992 - *		
1993 – 159	1993 – 388	1993 - *		
1994 – 176	1994 – 286	1994 - *		
1995 – 300	1995 – 457	1995 - *		
1996 – 118	1996 – 140	1996 – 379		
1997 – 64	1997 – 140	1997 – 119		
1998 – 82	1998 – 123	1998 – 78		
1999 – 40	1999 – 119	1999 – 40		
2000 – 29	2000 – 209	2000 – 4		
2001 – 351	2001 – 188	2001 – 75	2004 – 1 (deel)	
2002 – 312	2002 – 191	2002 – 4	2005 – 4	
2003 – 305	2003 – 139	2003 – 75	2006 – 27	
2004 – 341	2004 – 132	2004 – 75	2007 – 26	
2005 – 219	2005 – 124	2005 – 39	2008 – 14	
2006 – 39	2006 – 146	2006 – 31		2006 – 41
2007 – 38	2007 – 92	2007 – 3		2007 – 19
	2008 – 68	2008 – 11		2008 – 3

* = niet medegegeld

E-mails :

West-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	Oost-Vlaanderen	Limburg	Antwerpen
2007 – 201	2007 – 264	2007 – 294	2007 – 226	2007 – 185

3. Deze meldingen bevatten voor 80 % nuttige en bruikbare informatie.
20% van de meldingen zijn bestemd voor andere diensten
4. 80% van de meldingen zowel via wegentelefoon als via e-mail worden binnen de 14 dagen opgevolgd en beantwoord.
Tussen de melding en het herstel van een gebrek kan enige tijd verlopen omdat dit afhankelijk is van de aard van het gebrek. Dit kan gaan van 1 dag tot meerdere weken.

5. De melders worden op de hoogte gehouden en krijgen steeds een antwoord waarin vermeld staat welke de stappen zijn die ondernomen zullen worden in verband met hun melding.
6. De wegentelefoon wordt nauwelijks gebruikt door professionele weggebruikers. Vooral gemeenten uit Vlaams –Brabant maken al eens gebruik van de wegentelefoon.
7. Er is geen interactie met Touring Mobilis. De bedoeling van de wegentelefoon betreft immers het opvolgen van meldingen van schade en tekortkomingen en niet het melden van verkeersproblemen zoals bij Touring Mobilis. De actuele verkeerssituatie wordt voor Vlaanderen opgevolgd door het Vlaams Verkeerscentrum.
8. Er is één telefoonnummer. Afhankelijk van de provincie waarbinnen de oproeper belt, wordt de oproeper, die belt met een vast toestel, automatisch doorgeschakeld naar de juiste provincie. Indien men het nummer 0800 122 66 belt met de GSM krijgt men de keuze om via een toetsnummer de juiste provincie te kiezen.

Bij e-mail via de website is het systeem hetzelfde en wordt de e-mail naar de betreffende afdeling gestuurd. Maar elke afdeling heeft ook een eigen e-mailadres dat gecommuniceerd wordt via de briefwisseling, folders, enz zodat de burger ook rechtstreeks kan mailen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 787
van 23 juni 2008
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

Luchthaven Zaventem - Low cost terminal

Sedert een paar maanden is er sprake van de bouw van een nieuwe terminal voor lagekostenmaatschappijen op de luchthaven Brussel-Nationaal.

1. Wat is de stand van zaken van het project voor de bouw van een lowcostterminal op de luchthaven Brussel-Nationaal?
2. Werd er een bouwvergunning hieromtrent ingediend?
3. Zal er een MER-studie worden uitgevoerd in de zin van de richtlijn 85/337?
4. Is een aanpassing van de milieuvergunning hiervoor nodig?
5. Werden er reeds werkzaamheden aangevat?
6. Welke sancties worden er genomen indien er werkzaamheden worden aangevat zonder enige administratieve vergunning?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 787 van 23 juni 2008

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. Volgens persberichten en volgens de webstek van Brussels Airport Company (de exploitant van de luchthaven) heeft de Raad van Bestuur van B.A.C. begin februari 2008 de beslissing genomen om op de luchthaven van Zaventem een terminal in te richten specifiek voor de afhandeling van passagiersvluchten van zogenaamde low cost maatschappijen. Het zou de bedoeling zijn om deze terminal in april 2009 in gebruik te nemen.
Volgens inlichtingen ingewonnen door mijn administratie, zit het project in de fase van indienen van de vergunningsaanvragen. De bouw zal aanvangen eens de vereiste stedenbouwkundige vergunning is bekomen.
2. De bouwvergunningsprocedure behoort niet tot mijn bevoegdhedenpakket. Volgens de door mijn administratie ingewonnen inlichtingen zou de bouwvergunningsaanvraag ingediend zijn op 19 juni 2008.
3. Richtlijn 85/337/EEG van de Raad van 27 juni 1985 betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten is van toepassing op de milieueffectbeoordeling van openbare en particuliere projecten die aanzienlijke milieueffecten kunnen hebben. De projecten die in bijlage I bij de richtlijn zijn opgesomd, zijn onderworpen aan een milieueffectbeoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10 van de richtlijn. Voor de projecten die in bijlage II bij de richtlijn zijn opgenomen, bepalen de lidstaten door middel van een onderzoek per geval of aan de hand van door de lidstaten vastgestelde drempelwaarden of criteria of het project al dan niet moet worden onderworpen aan een beoordeling overeenkomstig de artikelen 5 tot en met 10.

Richtlijn 85/337/EEG is voor het Vlaams Gewest omgezet door middel van het decreet van 18 december 2002 tot aanvulling van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid met een titel betreffende de milieueffect- en veiligheidsrapportage (B.S. 13 februari 2002) en het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004 houdende vaststelling van de categorieën van projecten onderworpen aan milieueffectrapportage (B.S. 17 februari 2005). Projecten die kunnen worden toegewezen aan één van de categorieën die zijn opgenomen in bijlage I bij het besluit van 10 december 2004, zijn onderworpen aan de verplichting om een project-MER op te maken volgens de procedure die is beschreven in hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid. Projecten die kunnen worden toegewezen aan één van de categorieën die zijn opgenomen in bijlage II bij het besluit van 10 december 2004, zijn onderworpen aan de verplichting om een project-MER op te maken volgens de procedure die is beschreven in hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid, tenzij de initiatiefnemer van het project door middel van een procedure die is beschreven in hoofdstuk III van titel IV van het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid bewijst dat het project geen aanzienlijke milieueffecten kan veroorzaken zodat door de bevoegde overheid een ontheffing van de verplichting om een project-MER op te maken kan worden verleend.

De aanleg van een vliegveld met een start- en landingsbaan van ten minste 2100 meter is een categorie van projecten die is opgenomen in de lijst van bijlage I bij het besluit van de Vlaamse

Regering van 10 december 2004. De wijziging of uitbreiding van een project dat onder voormelde categorie valt, wanneer de wijziging of uitbreiding aanleiding geeft tot de overschrijding van de drempel van 2100 meter, is eveneens een categorie van projecten die is opgenomen in de lijst van bijlage I bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004. De aanleg van vliegvelden met een start- en landingsbaan van 800 tot 2100 meter is een categorie van projecten die is opgenomen in de lijst van bijlage II bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004. De wijziging of uitbreiding van een project dat tot een categorie van bijlage I of II behoort waarvoor reeds een vergunning is afgegeven, dat is of wordt uitgevoerd en dat aanzienlijke nadelige gevolgen voor het milieu kan hebben (dit is een wijziging of uitbreiding die niet in bijlage I is opgenomen), is eveneens een categorie van projecten die is opgenomen in de lijst van bijlage II bij het besluit van de Vlaamse Regering van 10 december 2004. Wanneer verplichtingen onder de project-mer-regelgeving zouden bestaan m.b.t. een project, is het de verantwoordelijkheid van de initiatiefnemer van het project om het nodige te doen waardoor de procedures worden in gang gezet die moeten worden doorlopen op grond van de project-mer-regelgeving. M.b.t. de bouw van de Low Cost Terminal op de luchthaven van Brussel-Nationaal geldt de feitelijke vaststelling dat de initiatiefnemer tot op vandaag bij de bevoegde overheid geen procedure inzake opmaak van een project-MER, noch een procedure inzake ontheffing van de verplichting tot opmaak van een project-MER, heeft gestart.

4. Voor de exploitatie van de low cost terminal is een aanpassing van de milieuvergunning nodig, onder meer voor Vlarem-rubriek 57 "Vliegvelden" en voor de aanhorigheden ("airconditioning" en "lozing van afvalwater").
Hiertoe dient de exploitant een dossier in te dienen volgens de procedure voor "verandering van een vergunde inrichting" zoals bepaald in Vlarem I.

Tot op heden is mijn administratie niet gevat door een concreet aanvraagdossier

5. Aangezien nog geen stedenbouwkundige vergunning bekomen werd, werden de werken nog niet aangevat.
6. Het exploiteren van een vergunningsplichtige inrichting zonder voorafgaandelijke milieuvergunning is een inbreuk op het Milieuvergunningendecreet en op Vlarem I.
Voor wat betreft de milieuvergunning zijn de bevoegdheden en de modaliteiten voor het vaststellen van inbreuken vastgelegd in hoofdstukken XV "Toezicht" en XVI "Dwangmaatregelen" van Vlarem I.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 788
van 23 juni 2008
van **BART MARTENS**

Energieleveranciers - Voorschotfacturen

Op 5 maart 2008 werd in de plenaire vergadering een debat gevoerd over de voorschotfacturen van de energieleveranciers (Handelingen – Plenaire Vergaderingen nr. 31 – blz. 31-33). De verhoogde voorschotfacturen van Electrabel, die voor 2008 met gemiddeld 15 % verhoogd werden, vormde hiertoe de aanleiding. Het voerschottarief van Electrabel zou hierdoor namelijk 10 tot 15 procent hoger liggen dan bij de concurrenten.

Momenteel is er in Vlaanderen niets geregeld op het vlak van de voorschotfacturen van de energieleveranciers. In de gedragscode die toenmalig federaal minister van Consumentenzaken Freya Van Den Bossche met de leveranciers overeenkwam, staat wel dat men een lager voorschot kan aanvragen en dat daarop een gemotiveerd antwoord moet komen van de leverancier. Maar dit is een omslachtige procedure. Meestal komt een contract tot stand zonder dat iets bekend is van de voorschotten. Men kan dus met andere woorden op de website van de VREG de goedkoopste leverancier gevonden hebben, en toch nog geconfronteerd worden met hogere voorschotten. Door hoge voorschotfacturen dreigen nog meer mensen problemen te hebben met het betalen van hun energiefactuur. Uiteraard moet vermeden worden dat mensen op het einde van het jaar voor onaangename verrassingen komen te staan, maar anderzijds mag een voorschotfactuur ook niet meer vragen dan wat redelijk is.

Tijdens het debat van 5 maart werd daarom aan de minister gevraagd om werk te maken van transparantie en een duidelijke regelgeving met betrekking tot de voorschotfacturen. De minister stelde toen dat ze aan de VREG de opdracht gaf om het probleem van het aanrekenen van de voorschotten nauwkeurig te analyseren.

1. Heeft de minister een zicht op de omvang van het probleem van de hoge voorschotfacturen? Klopt het dat de voorschotfacturen systematisch (teveel) verhoogd werden?
2. In de huidige regelgeving met betrekking tot de leveranciersvergunningen wordt niets gezegd over de facturatie of de voorschotfacturen. Het besluit van de Vlaamse Regering met betrekking tot de leveringsvergunningen voor elektriciteit van 15 juni 2001 zou de mogelijkheid kunnen bieden om voorwaarden met betrekking tot de voorschotten te koppelen aan het al dan niet afleveren van een leveringsvergunning.

Is er al duidelijkheid over de mogelijkheid om via de leveringsvergunning verbeteringen aan te brengen op het systeem van de voorschotfacturen? Zo ja, op welke manier wordt hierin bijgestuurd?

3. Zal de interestvoet gekoppeld worden aan de terugbetaling van de hoge voorschotten?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 788 van 23 juni 2008

van **BART MARTENS**

1. Het verslag van het onderzoek dat de VREG in mijn opdracht heeft uitgevoerd naar het gebruik van voorschotten door de energieleveranciers is sinds juni raadpleeg- en aflaadbaar op <http://www.vreg.be/vreg/documenten/rapporten/RAPP-2008-7.pdf>.

De VREG kan uit haar onderzoek niet opmaken dat de elektriciteitsleveranciers, met uitzondering van één leverancier, systematisch hogere bedragen als voorschot aanrekenen in verhouding tot het gemiddelde verbruik van hun klanten. De meeste leveranciers baseren zich voor de berekening van het voorschotbedrag op een geschat of effectief gemeten verbruik dat wordt vermenigvuldigd met de gecontracteerde tarieven waarbij de laatste gekend nettarieven en heffingen toegepast worden. Geen enkele leverancier past naar eigen zeggen een mark-up toe, een veiligheidsmarge zodat de kans groter is dat de klanten geld moeten terug krijgen dan dat ze moeten bijbetalen. Dit zou voor de leverancier extra voorfinanciering opleveren. De VREG heeft geen inspectiebevoegdheid om de antwoorden van de leveranciers ter plaatse te controleren.

Slechts één leverancier moest de voorbije drie jaar elk jaar meer terugstorten aan zijn klanten dan dat deze klanten moesten bijbetalen. Het verschil tussen beide was in 2005 nog 17% van de omzet, maar is in 2006 en 2007 gedaald tot 6% van de omzet. Bij deze leverancier zouden we dus kunnen spreken van voorfinanciering via voorschotfacturen. Deze nieuwkomer op de markt argumenteert dat het bedrijf in 2005 nog niet lang bezig was met factureren en dat ze zich nu baseren op de gegevens die ze van de netbeheerders krijgen. Ze beweren dat zij een nadeel ondervinden ten opzichte van de standaardleveranciers die over meer historische verbruiksgegevens beschikken van het merendeel van hun klanten. Maar dit argument zou natuurlijk voor alle nieuwkomers gelden.

Leveranciers die enkel cijfers voor elektriciteit en gas samen konden geven, moesten in 2006 vooral extra aanrekenen maar in 2007 netto meer terugstorten wegens de warme winter. Bij hen kunnen we dus niet onderzoeken of ze voor elektriciteit hun activiteit voorfinancieren door systematisch te hoge voorschotfacturen te vragen.

Bij een andere nieuwkomer zien we eveneens een voorfinanciering ten belope van 9% van de omzet, maar dit was het eerste facturatiejaar voor hen en volgens hen zou het dit jaar omgekeerd zijn. Ook dat laat niet toe te concluderen dat ze systematisch voorfinancieren.

Niet alle leveranciers geven cijfers voor de voorbije drie jaar.

Op basis van deze cijfers kunnen we dus slechts voor één leverancier besluiten dat hij systematisch te hoge voorschotten aanrekenet. De VREG heeft deze leverancier schriftelijk haar bevindingen meegedeeld, haar ongerustheid hierover uitgedrukt en deze leverancier aangespoord om zijn systeem te evalueren en verder te ontwikkelen om zo correct mogelijk voorschotbedragen te berekenen. Verdere actie is mijns inziens voorlopig niet nodig.

2. Hoewel de VREG op het ogenblik niet de opdracht heeft toe te zien op facturatie, bekijkt ze momenteel of bepaalde elementen van dit onderzoek jaarlijks kunnen/zullen opgevolgd worden, bijvoorbeeld in het kader van de jaarlijkse opvolging van de leveranciers.

Daarnaast informeert de VREG de Vlaamse afnemers in het kader van de klachtenbehandeling over de inhoud van het gedragsakkoord met betrekking tot facturatie. De VREG signaleert tekortkomingen van leveranciers aan de Algemene Dienst Controle en Bemiddeling van de FOD Economie en werkt actief mee aan de evaluatie en de aanvullingen bij het gedragsakkoord. Een aantal beleidsaanbevelingen, ondermeer met betrekking tot de terugbetaling van credittegoeden aan de afnemers, werd intussen meegenomen in de besprekingen die Minister Magnette voerde in verband met de typefactuur.

3. Het voorstel van terugstortingen van teveel betaalde voorschotten met interest zoals geopperd in het Vlaams Parlement, kan vanzelfsprekend niet op bijval rekenen van de leveranciers. Hun argumentatie daarbij is vooral de volgende:
 - Reciprociteit vereist dat klanten dan ook interest moeten betalen op creditnota's;
 - Dit zou de leveranciers ertoe aanzetten de voorschotbedragen eerder te laag in te schatten om zo weinig mogelijk intresten te moeten betalen, wat niet in het voordeel van de klant is omdat de kans op een hoge eindafrekening dan stijgt.

Ook de VREG toont zich in haar rapport geen voorstander van dit voorstel en wel om de volgende bijkomende argumenten:

- Alle kosten die gemaakt worden door de leveranciers, hetzij om deze regeling te implementeren in de systemen, hetzij de betaalde intresten zelf, worden verhaald op alle klanten. Het zou dus globaal gezien een vestzak-broekzakoperatie zijn.
- In vele gevallen worden de eerste voorschotfacturen berekend op de standaardjaarverbuiken afkomstig van de netbeheerders. De leveranciers kunnen de kwaliteit van deze gegevens niet garanderen en zouden dus gepenaliseerd worden voor iets waar ze zelf geen vat op hebben.
- De klant kan een verhoging van zijn voorschot vragen. Dit verloopt nu meestal vrij soepel en wordt bijna in alle gevallen toegestaan. Als er een vergoedingsregeling voor teveel betaalde voorschotten komt, moet de klant bij een vraag tot verhoging verklaren dat hij dan afziet van de wettelijke interesten, zoniet kan er misbruik van gemaakt worden.
- Historische leveranciers kunnen zich voor de berekening van voorschotfacturen deels baseren op een langere verbruiks- en betalingshistoriek van hun klanten dan nieuwe leveranciers. Dit zou dus nieuwkomers kunnen benadelen.
- Voor aardgas is dit zeker niet aan de orde gezien het verbruik sterk klimaatgevoelig is. Bij een warme winter zouden de leveranciers dan massaal interesten moeten uitkeren.
- Het is zeer moeilijk om rekening te houden met alle factoren die een invloed hebben op de afrekening, zeker als deze factoren gedurende het leveringsjaar kunnen wijzigen, bijvoorbeeld de distributienettarieven.

Dit staat los van de bepaling in het gedragsakkoord dat de leveranciers terugbetaling met wettelijke interest verschuldigd zijn in geval de leverancier een facturatiefout maakt. Dit stond niet bij iedereen in de Algemene Voorwaarden vermeld. De VREG heeft hierop gewezen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 789
van 24 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

E314 Leuven-Lummen - Geluidswerende maatregelen

De omwonenden van de snelweg E314 van Leuven naar Lummen zijn al jaren vragende partij voor geluidsremmende maatregelen. Deze vraag wordt geleidelijk aan ingewilligd. Zo werd enige tijd geleden de strook tussen Leuven en Aarschot voorzien van een laagje fluisterasfalt.

Op basis van bijkomende geluidsmetingen besliste de minister thans om ook de betonlaag op de strook Aarschot – Bekkevoort te overlagen met steenmastiëkasfalt. Bijkomend laat zij ook het plaatsen van geluidswallen onderzoeken om de hinder voor de omwonenden verder terug te dringen.

Voor de geplande overlaging voorziet de minister 2.400.000 euro. In 2010 vangt men de werken aan tussen Tielt-Winge en Bekkevoort, een jaar later start men de werken aan het vak van Aarschot naar Tielt-Winge.

1. Welke stroken op de E314 tussen Leuven en Lummen (beide rijrichtingen) werden ondertussen voorzien van fluisterasfalt? Over hoeveel kilometer gaat dit?

Wanneer gebeurde dit?

Wat was de kostprijs van deze werken?

2. Waarom valt de beslissing over het traject Aarschot – Tielt-Winge en Tielt-Winge – Bekkevoort pas nu, constaterende dat de werken tussen Leuven en Aarschot reeds eerder gerealiseerd werden?
3. Werden de eventuele studies of onderzoeken naar het geluidsniveau tegelijkertijd uitgevoerd voor de verschillende trajecten? Zo neen, waarom niet?

Wat was de kostprijs van deze studie(s)?

Door wie werden ze uitgevoerd?

4. Zijn er buiten de reeds uitgevoerde en ondertussen aangekondigde projecten nog plaatsen op de E314 waar de omwonenden vragende partij zijn voor geluidsremmende maatregelen?

Zo ja, wat zijn de ambities van de minister om hieraan tegemoet te komen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 789 van 24 juni 2008

van **PIET DE BRUYN**

1. In de zomer van 2006 is het vak Wezemaal (Rotselaar) – Gelrode (Aarschot) overlaagd, kostprijs: 1.0058.000 € excl. BTW.
Het deel van de A2 te Leuven was al bij de aanleg voorzien van een asfaltverharding.
2. De regio, in casu bewoners en gemeentebesturen, kloegen al jaren over de geluidsoverlast van de A2 tussen Rotselaar en Bekkevoort, uitgevoerd in een betonverharding van een verouderd type.
In het verleden is de rolgeluidskarakteristiek van de cementbetonverharding van de E314 op de meest kritische wegvakken reeds verminderd door het afschrapen van de dwarsgroeven.
De overlaging van de A2 tussen Aarschot en Bekkevoort kan uitgevoerd worden vermits het op het investeringsprogramma ingeschreven werd.
3. Er zijn in het verleden door de Afdeling Wegenbouwkunde van het Agentschap Wegen en Verkeer vele punctuele geluidsmetingen uitgevoerd, voornamelijk op basis van klachten van omwonenden en zonder het gehele gebied in kaart te brengen. Vermits deze afdeling tot het agentschap behoort, is de directe kostprijs van dergelijke studies niet gekend.
In het verleden is meer gezocht in de richting van geluidsschermen om aan de geluidshinder te remediëren. Het plaatsen van geluidsschermen is echter slechts afdoende tot 200m van de autosnelweg, terwijl een overlaging het geluid bij de bron vermindert waardoor het scherm tot één kilometer afstand afdoende is. Bovendien wordt door de overlaging de levensduur van het gewapende beton verlengd.
4. Op het grondgebied van de provincie Vlaams-Brabant zijn er nog steeds enkele klachten rond Leuven, meer bepaald te Heverlee en te Wilsele – Dorp.
De omwonenden te Wilsele Dorp hebben zich verenigd in een werkgroep Milieu 3012WD en pleiten voor een verbetering van de bestaande geluidsschermen. Er dienen hier nog geluidsmetingen uitgevoerd te worden. Dit onderzoek is nog lopende.
Er is geen wettelijke grenswaarde voor het geluidsniveau van wegverkeerslawaaï.
Er wordt door de Vlaamse overheid wel voor het LAeq (equivalent continu geluidsniveau) in het kader van module 5 van het mobiliteitsconvenant 65 dB(A) als drempelwaarde toegepast. Deze verbintenis tussen de lokale overheden en het Vlaams Gewest legt op dat voor een gemeten LAeq-waarde (gevelbelasting) van minder dan 65 dB(A) de aanlegkosten van een geluidwerend scherm volledig voor de gemeente zijn, boven de 80 dB(A) volledig voor de Vlaamse overheid. Tussen de 65 en 80 dB(A) is er een procentuele bijdrage van de gemeente afhankelijk van de gemeten waarde.
In het kader van de Europese Richtlijn Omgevingslawaaï (2002/49/EG) worden momenteel geluidsbelastingskaarten opgemaakt. Dit zijn kaarten waarop de geluidsbelasting op de drukste autowegen wordt aangegeven. De geluidsbelastingskaarten zullen einde van dit jaar gepubliceerd worden. In een later stadium kunnen dan op basis van deze geluidskaarten geluidswerende maatregelen worden overwogen om de ernstigste geluidshinder aan te pakken. De prioriteiten worden daarbij op een objectieve manier vastgelegd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 791
van 24 juni 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Europees Centrum voor Weersvoorspellingen - Uitbreiding takenpakket

De wijzigingen aan de conventie voor het Europees Centrum voor Weersvoorspellingen op Middellange Termijn (ECWMT), en aan het protocol over de voorrechten en immuniteiten van het ECWMT, verruimen de doelstellingen van het ECWMT van louter weersvoorspelling naar milieuaangelegenheden (o.a. voorspellen van luchtkwaliteit, kartering van CO₂-emissies) en waterbeheer (o.a. voorspelling van droogteperiodes).

Daardoor vallen er meer Vlaamse bevoegdheden binnen het takenpakket van het ECWMT.

Kan de minister verduidelijken of de in dit protocol voorziene verruiming ook financiële gevolgen met zich meebrengt voor Vlaanderen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 791 van 24 juni 2008

van LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Op 1 juni 2006 werd op voorstel van het CIW aan de federale minister bevoegd voor buitenlandse zaken de vraag gesteld om een initiatief te nemen tot de gemengdverklaring van de protocollen met het ECMWF.

Volledig in overeenstemming met de geldende procedure legde de werkgroep gemengde verdragen (WGV) van de interministeriële conferentie buitenlands beleid (ICBB) het dubbel gemengd karakter vast. Dit betekent dat in deze zowel de federale overheid als de gemeenschappen en de gewesten bevoegd zijn.

Op 12 december 2006 heeft de ICBB deze beslissing bekrachtigd. Na de inleiding bij de Vlaamse regering en de voorziene adviesprocedure door de Mina-Raad, de Serv, de Vlaamse Raad voor Wetenschapsbeleid, het advies van de Inspectie van Financiën en de Raad van State werd het ontwerpdecreet tot instemming met het protocol goedgekeurd door de Vlaamse regering op 15 februari 2008, door het Vlaams Parlement op 18 juni 2008 en nadien door de regering bekrachtigd en afgekondigd op 27 juni 2008. Zoals gesteld in de nota aan de Regering bij de behandeling van het ontwerp van instemmingsdecreet, zal het gemengd karakter van het protocol geen financiële implicaties hebben voor de gefedereerde entiteiten, dit overeenkomstig de bevestiging van de Programatorische Overheidsdienst (POD) Wetenschapsbeleid tijdens de WGV van 17 oktober 2006; hiervan werd akte genomen in het verslag van bedoelde vergadering van 17 oktober 2006. De Inspectie van Financiën bracht op 16 april 2007 een gunstig advies uit, en stelde dat een voorafgaand begrotingsakkoord kennelijk in deze dan ook niet noodzakelijk was.

In 2008 bedroeg het totaal budget van het ECMWF 30.491.200 Engelse Ponden waarvan België (dus de federale overheid) 2,705% heeft bijgedragen. Dit komt neer op 1.041.463 €. De bijdrage van de lidstaten is gebaseerd op hun BNP (bron: website van het ECMWF www.ecmwf.int).

Voor zoveel als nuttig kan nog worden vermeld dat de federale instemmingswet met het protocol recent op 23 juni 2008 werd goedgekeurd. Voor zover ook de instemmingsprocedure door de beide andere gewesten is / wordt afgerond, bestaat het dat binnen een nuttige termijn België en dus ook de gewesten in deze door het vigerende protocol zullen zijn gevat.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 792

van 24 juni 2008

van **BOB VERSTRAETE***Bebossing van landbouwgrond - Stand van zaken*

Op Ierland na kent Vlaanderen de laagste bebossingsgraad van de hele Europese Unie. De Vlaamse Regering heeft dan ook de bedoeling om 10.000 ha bijkomend bos te verwezenlijken. Eigenaars van landbouwgronden signaleren mij echter dat zij al jaren wachten op de uitbetaling van de subsidies, ondanks het feit dat zij een gunstig advies tot bebossing hebben gekregen.

1. Hoeveel aanvragen tot bebossing van landbouwgronden werden er ingediend sinds het van kracht worden van het besluit van de Vlaamse Regering van 28 maart 2003 betreffende de subsidiëring van de bebossing van landbouwgronden ter uitvoering van de Verordening (EC) nr 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999 inzake de steun voor plattelandsontwikkeling uit het Europees Oriëntatie- en Garantiefonds voor de Landbouw (EOGFL) en tot wijziging en instelling van een aantal verordeningen?
2. Hoeveel aanvragen werden er in totaal afgehandeld met de uitbetaling van de subsidie?
3. Wat is de totale oppervlakte van de landbouwgronden die op basis van dit besluit van de Vlaamse Regering werden bebost?
4. Wat is het bedrag dat hiervoor aan subsidies werd uitgekeerd?
5. Is het juist dat voor de provincies Antwerpen, Limburg en Vlaams-Brabant een 150 dossiers liggen te wachten op een definitieve afhandeling van de subsidieaanvraag?
6. Hebben die wachttijden te maken met de aankopen door de Vlaamse overheid van bestaande bossen, waardoor er geen geld beschikbaar is om particulieren te subsidiëren die landbouwgronden willen bebossen?
7. Zijn er maatregelen voorzien om de huidige wachttijden, die soms oplopen tot meer dan drie jaar, aanzienlijk in te korten?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 792 van 24 juni 2008

van **BOB VERSTRAETE**

1. In totaal werden 396 aanvragen ingediend in het kader van de subsidieregeling voorzien in het Besluit van de Vlaamse Regering van 28 maart 2003. Hiervan kwamen 385 dossiers in aanmerking voor een uitbetaling. De periode voor het indienen van aanvragen liep af eind 2006.
2. De uitbetaling van de aanplantingssubsidie gebeurt in twee schijven van respectievelijk 60% en 40% met een tussenperiode van 3 tot 4 jaar. Wie bijvoorbeeld een gunstig advies verkreeg bij een eerste controle met een daaropvolgende uitbetaling in 2006 moet wachten tot in 2009 vooraleer de tweede schijf wordt uitbetaald. Die periode is nodig om het slagingspercentage van de aanplanting goed te kunnen beoordelen.
Bovenop de aanplantingssubsidie verkrijgt de aanvrager die een privaatrechtelijke rechtspersoon of natuurlijk persoon is, nog gedurende 5 tot 15 jaar een jaarlijkse inkomenscompensatie naargelang het type boomsoort dat werd aangeplant.
Voor 368 van de 385 dossiers is de eerste uitbetaling uitgevoerd.
3. Er werd voor een oppervlakte van 523 ha landbouwgronden bebost.
4. Voor het uitbetalen van de subsidies werd een totaalbedrag van 3,7 miljoen euro voorzien. Dit geld komt voor 50% op rekening van de Vlaamse begroting. De resterende 50 % wordt gefinancierd door de Europese Commissie. Ongeveer 2,1 miljoen euro werd al uitgekeerd. Rekening houdende met de opsplitsing in twee schijven en de tussenperiode van 3 tot 4 jaar, zitten de uitbetalingen goed op schema.
5. Eind 2006 liep de periode voor het indienen van aanvragen voor de subsidiemaatregel 'bebossing van landbouwgronden' af. Vanaf dat ogenblik konden nieuwe aanvragen administratief voorbereid worden zonder een uitspraak te kunnen doen over de toekenning van de subsidie.

In december 2006 werd de Verordening (EG) nr. 1974/2006 van de Commissie gepubliceerd die de uitvoeringsbepalingen bevat van de Verordening (EG) nr. 1698/2005 van de Commissie inzake steun voor plattelandsontwikkeling. Deze verordeningen vervangen Verordening (EG) nr. 1257/1999 van de Raad van 17 mei 1999.

Op basis hiervan werd het tweede Programmeringsdocument voor Plattelandsontwikkeling (PDPO II) door de bevoegde Vlaamse overheidsdiensten opgemaakt en na goedkeuren door de Vlaamse regering goedgekeurd door de Europese Commissie in november 2007.

Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) heeft de concrete vertaling in een aangepaste maatregel 'bebossing van landbouwgronden' uitgewerkt en een voorontwerpbesluit werd bezorgd aan mijn kabinet. Dit wordt nu verder afgewerkt voor voorlegging aan de Vlaamse Regering.

Voor heel het Vlaamse gewest zijn op dit ogenblik een tachtigtal dossiers administratief klaar om te worden afgehandeld. Andere dossiers zitten nog in de pijplijn en wachten op vervollediging (adviezen, vergunningen, handtekening, ...).

6. Zoals blijkt uit wat hoger gezegd wordt, heeft het feit dat de nieuwe aanvragen niet kunnen behandeld worden, niets te maken met de aankopen van bestaande bossen door de Vlaamse overheid. De desbetreffende budgetten staan onafhankelijk van elkaar. Voor de begroting van 2009 werd een verdubbeling van de middelen gevraagd om de achterstand bij de nieuwe aanvragen zo vlot mogelijk te behandelen en uit te betalen. De besprekingen hierover met de minister bevoegd voor de begroting zijn aan de gang.

7. Zodra het nieuwe besluit goedgekeurd en van kracht is kan het toekennen van subsidies van start gaan.
In de regelgeving en procedure zijn voldoende maatregelen ingebouwd om de wachttijden tot een minimum te beperken maar door de overgang naar de nieuwe regeling is er wel een vertraging. De redenen hiervoor zijn hierboven aangegeven.
Wachttijden tot meer dan drie jaar zijn buiten de huidige overgangsregeling als gevolg van het nieuwe PDPO niet mogelijk maar mijn diensten zijn bereid om daarvan afwijkende dossiers individueel te onderzoeken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 793
van 24 juni 2008
van **JAN ROEGIERS**

Waterlopen Gent - Zwerfvuil

De laatste tijd regent het in het Gentse klachten over sluikstorten en zwerfvuil in en op de binnenwateren en de bermen van de waterwegen. In Gent, met zijn vele waterwegen, valt de vervuiling erg op. Vooral voor de inwoners is dit een doorn in het oog, maar ook op toeristisch vlak is dit niet bepaald goede promotie.

1. Welke waterwegen in Gent worden onderhouden door het Vlaams Gewest en welke door de stad Gent?
2. Welke inspanningen doet het Vlaams Gewest voor het onderhoud van de waterwegen in Gent? Op welke manier en hoe vaak wordt het zwerfvuil op deze waterlopen verwijderd?
3. Op welke manier en hoe vaak worden de bermen van deze waterlopen onderhouden?
4. Worden er statistieken bijgehouden over de hoeveelheid opgehaald zwerfvuil? Zo ja, wat zijn de hoeveelheden voor de laatste vijf jaar?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 793 van 24 juni 2008

van **JAN ROEGIERS**

1. Waterwegen en Zeekanaal NV (W&Z NV) beheert qua onderhoud alle bevaarbare Gentse waterlopen, behalve de waterloop "de Lieve" die door de stad Gent wordt onderhouden.
2. Er dient een onderscheid gemaakt tussen zwerfvuil en drijvend vuil. Met zwerfvuil wordt afval bedoeld dat achtergelaten wordt op de oevers. Drijvend vuil is afval (drijvende) op de waterloop.

Zwerfvuil wordt opgehaald door de stad Gent. Drijvend vuil wordt door W&Z NV opgehaald (frequentie: 2x per week). Het zijn vooral de gekende haarden waar afval zich verzamelt, die worden aangepakt. Waterwegen en Zeekanaal NV haalt ook drijfvuil op uit de Lieve.
3. Voor de manier en de frequentie waarmee de stad Gent het afval ophaalt, kan ik u, gelet op de taakverdeling, verwijzen naar de stad Gent.
4. Statistieken van de hoeveelheden drijvend vuil werden in de afgelopen vijf jaar niet bijgehouden, wel de kostprijs voor het verwijderen van het drijfafval. Hieronder een overzicht.

2003: 34.345 euro

2004: 99.815 euro

2005: 30.400 euro

2006: 68.400 euro

2007: 49.584 euro

Sinds dit jaar verloopt het verwijderen van drijvend vuil via een aparte aanneming die moet toelaten de verwijdering te optimaliseren, alsook de hoeveelheden opgehaald drijvend vuil duidelijk te kennen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 794
van 24 juni 2008
van **PAUL WILLE**

Oude gasfabrieken - Sanering - Blankenberge

Het is bekend dat oude gasfabrieken een erg vervuild terrein achterlaten. Dit blijkt ook het geval te zijn met de oude gasfabriek in Blankenberge (o.a. de zeer toxische cyanides).

Graag verneem ik welke maatregelen er ter zake werden genomen. Inzonderheid m.b.t. wat volgt.

1. Wat heeft de inventaris van oude gasfabrieksterreinen opgeleverd? Waar zijn ze gelegen?
2. Welke concrete bodemonderzoeken zijn er reeds gebeurd?
3. Welke saneringsprojecten werden er reeds ingediend? Uitgevoerd?
4. Welke precieze maatregelen werden er in Blankenberge genomen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 794 van 24 juni 2008

van **PAUL WILLE**

1. De OVAM heeft verschillende lijsten van potentiële gasfabrieksites. Enerzijds is er de OVAM-databank die werd opgesteld op basis van gegevens die de steden en gemeenten hebben aangeleverd. In het kader van de raamovereenkomst met de gasfabrieken werd een inventarisatie opgemaakt van de voormalige gassites (voormalige gasfabrieken en terreinen van gashouders) die nog (deels) in eigendom zijn van Electrabel of intercommunales. Ook is de OVAM in het bezit van een onafgewerkte inventarisatie opgemaakt door Harry Van Royen.

Begin dit jaar heeft de OVAM aan erkende bodemsaneringsdeskundigen de opdracht gegeven om op basis van de beschikbare gegevens een eenduidige, volledige inventarisatie te maken van de gassites. De resultaten van deze inventarisatie worden verwacht eind dit jaar.

Op basis van de gegevens die we nu hebben, kunnen we stellen dat er gassites aanwezig zijn in alle middelgrote tot grote steden. De gassites zijn verdeeld over de vijf Vlaamse provincies.

Daarnaast is er in de samenwerkingsovereenkomst voor gemeenten een subsidie voorzien voor gemeenten die hun voormalige gassites onderzoeken en saneren.
2. Op alle gassites opgenomen in het raamakkoord met de gasfabriekgroep werd een oriënterend bodemonderzoek uitgevoerd. De beschrijvende bodemonderzoeken zijn in uitvoering, en worden verwacht eind dit jaar afgerond te zijn. Daarnaast zijn er al beschrijvende bodemonderzoeken bekend voor gassites in Lier, Mechelen, Boom, Hasselt, Diest, Antwerpen, Sint-Truiden, Deinze en Gent.
3. In het kader van het raamakkoord werd enkel voor de gassite van Schoten een bodemsaneringsproject opgesteld en bodemsaneringswerken uitgevoerd. Andere locaties waarvoor reeds een bodemsaneringsproject is opgesteld, zijn Hasselt, Deinze, Diest, Antwerpen en Boom. Voor de gassite van Sint-Truiden is een bodemsaneringsproject in opmaak. In Hasselt, Deinze, en Antwerpen zijn bodemsaneringswerken in uitvoering. De sanering van de gassite in Diest is afgerond.
4. Voor de site in Blankenberge heeft de huidige eigenaar onlangs het statuut onschuldig eigenaar verkregen. Deze site is opgenomen in de planning 2009 voor het uitvoeren van een ambtshalve beschrijvend bodemonderzoek.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 796
van 24 juni 2008
van **TOM DEHAENE**

Veegafval - Verwerking

In een persmededeling van 7 mei laatstleden verklaarde de minister dat er 4 miljoen euro aan subsidies klaarligt voor veegmachines voor gemeenten. Sinds vorig jaar komt de Vlaamse overheid voor 50 % tegemoet in de aankoop van veegmachines door gemeenten. De subsidiëring is zeer succesvol. De minister kende in minder dan één jaar tijd voor een bedrag van 4.133.000 euro subsidies toe in 110 dossiers. Op dit ogenblik lopen nog 25 aanvragen. Hiervoor maakt de minister bijkomend 1 miljoen euro vrij.

Ik verneem intussen van gemeenten tegenstrijdige berichten over de verwerking van het veegafval van dit soort veegmachines. Er zijn gemeenten waar men dit afval apart afvoert voor verwerking en in de cijfers aan OVAM meerekent in de fractie “huishoudelijke afvalstoffen”. Zo hoort het ook volgens het Vlarea (Vlaams Reglement inzake Afvalvoorkoming en -beheer):

“Hoofdstuk 2: Categorieën van afvalstoffen

Afdeling 1: Huishoudelijke afvalstoffen

Art 2.1.1.

Aansluitend op de bepalingen van het Afvalstoffendecreet wordt het straat- en veegvuil aan huishoudelijke afvalstoffen gelijkgesteld.”

Andere gemeenten zouden het veegafval van de veegmachines gewoon samen afvoeren met het andere afval van bijvoorbeeld de plaatselijke werkliezendienst.

Het lijkt dan ook nog steeds niet helemaal duidelijk op welke manier de verwerking van het veegafval van veegmachines dient te gebeuren.

Daarnaast lijkt het ook “oneerlijk” dat gemeenten die inspanningen doen om het openbaar domein proper te houden met veegmachines, hun gemiddeld aantal kilo “huishoudelijke afvalstoffen” de hoogte in drijven in vergelijking met gemeenten die geen veegmachines inzetten.

1. Op welke manier dient het veegafval van veegmachines door gemeenten en intercommunales verrekend en afgevoerd te worden?
2. Op welke wijze wordt ervoor gezorgd dat dit veegafval voor alle gemeenten op eenzelfde wijze wordt afgevoerd en/of berekend in de statistieken van afvalophaling?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 796 van 24 juni 2008

van **TOM DEHAENE**

1. Veegafval bevat het zwerfvuil, afval van sluikstorten, onkruid, ... dat door veegmachines of handmatig werd bij mekaar geveegd op openbare pleinen en straten in opdracht van de lokale overheid. Het omvat naast afvalstoffen ook heel wat water en zand. Het wordt vaak afgevoerd naar specifieke verwerkingsinstallaties waar het afval en zand wordt gescheiden. Op basis van het indienen van een attest waarop de verdeling zand/afval vermeld staat na behandeling in de specifieke verwerkingsinstallatie wordt alleen de hoeveelheid afvalstoffen meegerekend in de hoeveelheid restafval van de betrokken gemeente. Kan dergelijk attest niet voorgelegd worden, dan wordt de totale hoeveelheid veegafval meegerekend omdat de exacte hoeveelheid afvalstoffen niet gekend is.
2. De gemeente heeft de keuze of ze het veegafval afvoert naar een scheidingsinstallatie waar het zand van het afval wordt gescheiden, of ze het veegafval afvoert naar een andere verwerkingswijze (verbranden of storten). In beide gevallen is er een verschillende berekening van de hoeveelheid veegafval die meegerekend wordt in functie van de informatie inzake samenstelling die de gemeente meedeelt aan de OVAM. Het veegafval wordt in casu gedeeltelijk of geheel meegerekend in functie van beschikbare attesten over de hoeveelheid afvalstoffen aanwezig in het veegvuil. Er wordt nagegaan of alle gemeenten wel degelijk hun veegafval hebben meegedeeld als afzonderlijke afvalfractie (onderdeel van gemeentevuil) of geïntegreerd in de hoeveelheden van een bepaalde afvalfractie. Via de samenwerkingsovereenkomst wordt gestimuleerd om onder andere het veegvuil gescheiden van ander gemeentevuil af te voeren naar een vergunde installatie.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 797
van 24 juni 2008
van **PATRICK LACHAERT**

Energieaudit en energieprestatiecertificaat - Modaliteiten

In aansluiting bij mijn vraag om uitleg betreffende dit onderwerp (vraag nr. 1072 (2006-2007)), behandeld op 10 oktober 2007 in de Commissie voor Leefmilieu, wil ik graag enkele aanvullende vragen stellen.

1. In Brussel en Wallonië is het verkrijgen van premies voor het aanbrengen van isolatie, dubbele beglazing, enzovoort afhankelijk gemaakt van het advies dat uit de energieaudit (EAP) blijkt. Bovendien is er ook een stevige regionale premie voorzien van 50 % (boven de 40 % recuperatie via de federale belastingsbrief) om het belang van een dergelijke energieaudit te bevestigen. Een energieaudit van 500 euro factuurprijs kost er maar 50 euro aan de aanvrager. Naar ik verneem, zijn er reeds twee Vlaamse gemeenten die op gemeentelijk vlak een dergelijke bijkomende premie voorzien.

Zijn er plannen om ook op Vlaams niveau een premie te koppelen aan een energieaudit zodat dit een grotere zekerheid geeft om de REG-doelstellingen (rationeel energiegebruik) te behalen?

2. Energiebesparing met behoud van comfort (bv. door isolatie) is tevens goedkoper en beter voor het milieu dan het promoten van alternatieve (bijkomende) groene productie van energie waar nu sterk de nadruk op wordt gelegd.

Wordt er in het beleid voldoende nadruk gelegd op energiebesparing bij particulieren?

3. Naar ik verneem, zou het de bedoeling zijn binnenkort te starten met het aanmaken van de eerste EPC's (energieprestatiecertificaten) voor residentiële klanten, die hun pand wensen te verkopen of te verhuren.

Vanaf wanneer wordt deze aanmaak verplicht?

Zijn de energiedeskundigen A hiervoor reeds opgeleid?

Wordt hierbij rekening gehouden met een voorbereidingsperiode, die noodzakelijk blijkt, onder meer voor aanwerving en opleiden van personeel, afspraken maken met klanten, enzovoort?

4. Wanneer aan energiedeskundigen een indicatieve kostprijs wordt vooropgesteld voor een EPC, is het belangrijk dat ze het tijdsgebruik kennen dat hieraan gekoppeld wordt. Er dient immers een verplaatsing, een inventarisatie ter plaatse, een verwerking in de software, alsook de administratieve afhandeling ten aanzien van klant en energieprestatiedatabank in rekening gebracht. In de praktijk betekent dit dat voor een dergelijke prijs een werkinvulling van drie uur

een absoluut maximum is met als consequentie dat de verwerking van de info hooguit één uur in beslag zou mogen nemen.

Kunnen energiedeskundigen reeds nagaan welk het typische tijdsbeslag is, dat gepaard gaat met een EPC van residentiële gebouwen, of worden door het Vlaams Energieagentschap hierover verdere inlichtingen verstrekt?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 797 van 24 juni 2008

van **PATRICK LACHAERT**

1. Er zijn momenteel geen plannen om ook op Vlaams niveau een premie te koppelen aan een energieaudit.

In 2007 heeft een steekproef van Test Aankoop uitgewezen dat de gemiddelde prijs voor een energieaudit in Vlaanderen bijna 200 euro lager ligt dan in Wallonië: zowat 470 euro tegenover bijna 670 euro. Een verklaring hiervoor zou kunnen zijn dat het bedrag van de audit in Wallonië is opgetrokken omdat het gewest er een premie geeft.

Het onderzoek van Test Aankoop heeft ook uitgewezen dat voor eenzelfde woning het prijsverschil opliep tot het dubbele: van 450 euro tot 907,5 euro. Met het quasi volledig subsidiëren van dergelijke energieaudits, zou de overheid dus de duurdere energieaudits gaan ondersteunen.

Het is volgens het Vlaams Energieagentschap momenteel niet aangewezen om de financiële ondersteuningsmaatregelen voor energiebesparende investeringen aan de uitvoering van een energieaudit te koppelen.

De beschikbare overheidsmiddelen kunnen beter worden besteed aan het ondersteunen van effectieve investeringen dan aan zachte maatregelen zoals het uitvoeren van een energieaudit. Een financiële ondersteuning van 40% via de belastingvermindering is al zeer interessant.

Deze bijkomende verplichting kan een rem betekenen voor het uitvoeren van energiebesparende investeringen. De kandidaat-investeerder zou kunnen worden afgeschrikt door de rompslomp die komt kijken bij het uitvoeren van een energieaudit (zoeken van een erkende energiedeskundige, contract negotiëren, afspraak maken voor uitvoering van energie-audit, ...) en de bijkomende kost.

De Vlaamse overheid heeft met de lancering van het Energierenovatieprogramma 2020 ervoor gopteerd om zeer duidelijk te communiceren wat de prioritaire energiebesparende investeringen zijn (dakisolatie, vervanging van enkel glas en oude verwarmingsketel). Uit de stijging van de toegekende premies valt op te maken dat deze aanpak succesvol is en een bijsturing dus niet aangewezen is.

Premies netbeheerders voor isolatieacties (muur, dak, glas, vloer, ...) 2006: 17.047

Premies netbeheerders voor isolatieacties (muur, dak, glas, vloer, ...) 2007: 42.014

Premies netbeheerdes voor verwarmingsacties (condensatieketel, ...) 2006: 18.853

Premies netbeheerdes voor verwarmingsacties (condensatieketel, ...) 2007: 33.600

2. In de beleidsdocumenten en de communicatiecampagnes wordt er steeds de nadruk op gelegd dat de bespaarde kWh de meest milieuvriendelijke kWh is. In de recente campagne 'groene energie is geen sciencefiction' van juni van dit jaar, komt ook duidelijk aan bod dat zuinig omspringen met energie de voornaamste boodschap blijft.

3. De datum van inwerkingtreding van het energieprestatiecertificatensysteem voor woningen is vastgelegd bij ministerieel besluit van 21 augustus 2008, verschenen in het Belgisch Staatsblad op 3 september 2008.

De verplichting gaat in op 1 november 2008 voor de verkoop van woongebouwen en op 1 januari 2009 voor de verhuur van woongebouwen.

De opleidingen tot energiedeskundige type A, in de door het Vlaams Energieagentschap erkende instellingen, zijn in augustus gestart in de Syntra's, en zullen in oktober starten in de hogeschool te Antwerpen.

Bij het bepalen van de datum van inwerkingtreding is er rekening mee gehouden dat voldoende kandidaat-energiedeskundigen de opleiding hebben kunnen volgen.

4. De opleiding zal vooral gericht zijn op het leren werken met de certificatiesoftware en correct uitvoeren van het inspectieprotocol. Tijdens de opleiding zullen de kandidaat-energiedeskundigen dus ervaring kunnen opdoen met de tijdsbesteding die nodig is voor de opmaak van een energieprestatiecertificaat voor verschillende woningtypes.

Sinds eind 2005 is het mogelijk om met behulp van de EnergieAdviesProcedure-software een audit uit te voeren in een particuliere woning. Na uitvoering van de audit ontvangt de klant een gedetailleerd rapport, met daarin een overzicht van de bestaande energetische toestand van zijn woning, en een lijst met aanbevelingen om de woning energiezuiniger te maken.

Tot op heden werden 614 EAP-energieaudits uitgevoerd.

In eerste instantie kan worden geconcludeerd dat er weinig vraag is naar een energieaudit met behulp van de EAP-procedure. Dit is vermoedelijk te wijten aan de te hoge kostprijs (tussen 400-1500 euro, met 40% fiscale tegemoetkoming). Voor dit bedrag krijgt de aanvrager weliswaar een advies op maat, maar in de praktijk wordt vastgesteld dat de drempel om dit vrijblijvend advies tegen die kostprijs in te winnen, te hoog is.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 798

van 25 juni 2008

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE***Doortrekking N171 Reet/Aartselaar-A12 - Tracé*

Door de vorige regering werd de beslissing genomen om de N171 in Reet/Aartselaar door te trekken naar de A12. Deze verbindingsweg werd eigenlijk reeds jaren geleden gepland, maar kon nooit worden uitgevoerd. In 2008 en 2009 zou door de minister een aantal noodzakelijke onteigeningen worden doorgevoerd.

Het is duidelijk dat, ondanks de noodzaak van een verbindingsweg, de omwonenden (vooral de wijk Kleine Landeigendom) deze verbindingsweg liever niet zien komen. Er moet immers veel groen verdwijnen, waaronder bos. Daarnaast zullen activiteiten van sport- en jeugdverenigingen die in dit gebied plaatsvinden, moeten wijken voor de verbindingsweg, wat het enthousiasme zeker niet vergroot.

1. Kan de minister meedelen of het eigenlijke tracé vastligt? Zo ja, hoe zal dit traject lopen? Waar kunnen de plannen ingekeken worden?
2. Wat is de uiteindelijke beslissing over de inrichting van de weg? Komt deze, zoals voorzien, in een sleuf?

Worden er reeds geluidswerende maatregelen voorzien om de overlast voor de wijkbewoners te beperken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 798 van 25 juni 2008

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. Het tracé voor de doortrekking van de N171 ligt vast. Het tracé loopt van een nieuw te bouwen rotonde boven de sleuf van de A12, op de al gebouwde bruggen ter hoogte van het Heilige Familie Ziekenhuis ongeveer in een rechte lijn naar het huidige kruispunt N171-Eikenstraat. Gedetailleerdere plannen kunnen worden ingekeken bij de Afdeling Wegen en Verkeer Antwerpen van het Agentschap Wegen en Verkeer.
2. De weg komt gedeeltelijk in een sleuf te liggen. Het gedeelte waar de weg in een sleuf ligt, loopt ongeveer van de aansluiting met de rotonde boven de A12 tot aan halverwege de wijk Kleine Landeigendom. Langs de gehele wijk Kleine Landeigendom is in ieder geval aan de zijde van de huizen de aanleg van een aarden wal voorzien. Deze aarden wal zal altijd ongeveer 3 meter boven het niveau van de weg liggen. De weg wordt door deze wal aan het zicht onttrokken en de geluidsbelasting wordt grotendeels weggenomen. De weg zal hier ongeveer 70 m van de rand van de percelen van de woningen komen te liggen. In het tussengelegen gebied zal een groenzone worden aangelegd die een groene buffer vormt tussen de weg en de woningen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 799
van 25 juni 2008
van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

Doortrekking N171 Reet/Aartselaar-A12 - Onteigeningen

Door de vorige regering werd de beslissing genomen om de N171 in Reet/Aartselaar door te trekken naar de A12. De minister stelde dat hiervoor een aantal onteigeningen zullen moeten gebeuren en dat de opmaak in het jaar 2008 zal worden aangevat.

1. Kan de minister medelen of er reeds gestart werd met de opmaak van de onteigeningsplannen?
2. Hoeveel ha zal uiteindelijk moeten worden onteigend?
3. Zullen er ook woningen moeten wijken voor de onteigening? Waar zijn ze gelegen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 799 van 25 juni 2008

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De onteigeningsplannen zijn opgemaakt en werden in augustus naar het aankoopcomité worden verzonden voor een kostenraming.
2. Voor het doortrekken van de N171 tot aan de A12 zal ongeveer 20 ha onteigend worden.
3. Er zullen 2 huizen moeten wijken aan de Predikerhoevestraat. De exacte ligging van deze woningen valt op te maken uit de onteigeningsplannen 16DA 0 18.1-9-1, 16DA 0 18.2-9-1, en 16DA 0 18.3-9-1 in bijlage.

Op deze plannen zijn de gronden die onteigend moeten worden - voor het doortrekken van de N171 – Boom – ontsluiting industriezone Krekelenberg te Niel - op het grondgebied Rumst (deelgemeente Reet) en Kontich aangeduid in gele kleur.

BIJLAGEN

Onteigeningsplannen

Mededeling van de dienst Schriftelijke Vragen

Om technische redenen worden de bovenvermelde bijlagen niet gepubliceerd. Ze zijn ter inzage bij de dienst Schriftelijke Vragen van het Vlaams Parlement. Contact: schriftelijke.vragen@vlaamsparlement.be

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 802
van 26 juni 2008
van **MARK DEMESMAEKER**

N282 Lennik - Verkeersborden

Na twee jaar zijn de werken voor de herinrichting van de N282 in Lennik eindelijk klaar. De N282, de Markt en het Masiusplein kunnen opnieuw door iedereen gebruikt worden. Maar geen enkele weggebruiker weet nu hoe de verkeerssituatie in elkaar zit. De juiste verkeersborden moeten immers nog geplaatst worden.

Blijkbaar staan er aan de nieuwe rotonde op de N282 geen gepaste verkeersborden. Als aan de nieuwe rotonde op de N282 een ongeval gebeurt, wordt het volgens het parket moeilijk om een bestuurder te vervolgen, omdat de wegbeheerder een fout heeft gemaakt. Wie de rotonde vanuit Gooik nadert, ontmoet eerst een voorrangsbord en net voor de rotonde haaiantanden.

De wegbeheerder is verantwoordelijk voor de foute of verwarrende signalisatieborden.

Wie bij een ongeval betrokken raakt, zal een burgerlijke procedure moeten inspannen tegen de wegbeheerder: het Vlaams Gewest of de gemeente. In de praktijk zal de verzekering van de betrokkene(n) de wegbeheerder dagvaarden. Die kan dan veroordeeld worden tot het vergoeden van de schade.

1. Zijn de diensten van de minister op de hoogte van het feit dat de N282 in Lennik in gebruik werd genomen zonder het aanbrengen van de aangepaste verkeersborden?
2. Wie is hiervoor verantwoordelijk?
3. Binnen welke termijn worden de juiste verkeersborden geplaatst op de gewestweg N282?
4. Welke concrete maatregelen worden er genomen om de verkeersveiligheid op deze gewestweg "voorlopig" te garanderen?
5. De wegbeheerder is verantwoordelijk voor de foute of verwarrende signalisatieborden.

Is men zich bewust van de "juridische" gevolgen bij een ongeval op deze gewestweg?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 802 van 26 juni 2008

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Gezien de gemeente Lennik vragende partij was voor een zo spoedig mogelijke in gebruik name van de N282, werden afspraken gemaakt over de minimale signalisatie die volgens het agentschap Wegen en Verkeer nodig was.

Het betreft:

- de regeling van de voorrang op die kruispunten waar omwille van uitzicht en/of leesbaarheid signalisatie noodzakelijk bleek. Op de overige kruispunten geldt voorlopig de gewone verkeersregel "voorrang van rechts".
 - op de kruispunten N282 x Markt – N282 x J. Van Den Steenstraat, – N282 x Schoolweg, – N282 x Krommestraat werden stopstrepen en borden B5 op de ondergeschikte weg aangebracht.
 - op het kruispunt N282 x Negenbunderstraat, dat geen rotonde is maar een plein met rondgaand verkeer en centrale doorgang voor De Lijn, werden markeringen aangebracht evenals een waarschuwingsbord A51 met een werfbord "geen signalisatie". Op de centrale doorsteek geven borden C3 onderbord "uitgezonderd bus" de beperkte toegang aan.
2. De vervroegde openstelling gebeurde op specifieke vraag van de gemeente. De verantwoordelijkheid ligt zowel bij de gewestelijke wegbeheerder als bij de gemeente.
 3. Het plaatsen van de volledige signalisatie, inclusief Negenbunder "rotonde", is eind augustus gestart.
 4. Bijkomend aan de in vraag 1 vermelde borden werd door het agentschap Wegen en Verkeer zelf de signalisatie ter hoogte van N282 x Negenbunderstraat op de naar het plein toeleidende takken vervolledigd met borden B1 (die de voorrang regelen) en D1f (die het rechtsafslaan opleggen) ter vervanging van de huidige aanduiding 'geen signalisatie'. Het bord B15 komende van Gooik waarvan sprake in de vraag is verwijderd (was overblijvende oude signalisatie).
 5. Net omwille van de juridische verantwoordelijkheid werden voornoemde maatregelen met betrekking tot signalisatie getroffen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 803
van 26 juni 2008
van **PAUL WILLE**

OVAM - Evaluatie

In het Vlaams regeerakkoord van 2004 staat op blz. 72 dat er ten aanzien van OVAM (Openbare Vlaamse Afvalstoffenmaatschappij) een evaluatie zal gebeuren.

Blijkbaar was of is daar reden toe.

1. Is ondertussen deze evaluatie gebeurd?
2. Wie heeft ze uitgevoerd? En wanneer?
3. Wat zijn de resultaten van dit onderzoek?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 803 van 26 juni 2008

van **PAUL WILLE**

- 1-3. In het Vlaams regeerakkoord van 2004 staat op blz. 72 met betrekking tot bodemsanering in de eerste paragraaf dat de problematiek van de vervuilde bedrijfsgronden beter aangepakt zal worden door een optimale samenwerking en kostendeling tussen de Vlaamse overheid, de gemeenten en de private sector. Onder de aanpak van vervuilde bedrijfsgronden wordt hier voornamelijk de brownfield aanpak bedoeld, zoals ook blijkt uit de het ganse vervolg van die paragraaf, waarin is opgenomen hoe die betere aanpak kan gebeuren. Het is dan ook in dit kader dat de evaluatie van de Ovam moet gezien worden.

Door de goedkeuring van het brownfieldconvenantendecreet is trouwens aan de meeste van de in die paragraaf opgenomen bepalingen voldaan: de kortere en efficiëntere procedures op het vlak van verschillende wetgevingen zijn in het brownfieldconvenantendecreet opgenomen (art 13), zoals ten aanzien van:

- 1° het decreet van 3 maart 1976 tot bescherming van monumenten en stads- en dorpsgezichten;
- 2° het decreet van 28 juli 1985 betreffende de milieuvergunning;
- 3° het decreet van 5 april 1995 houdende algemene bepalingen inzake milieubeleid;
- 4° het decreet van 22 februari 1995 betreffende de bodemsanering;
- 5° het decreet van 19 april 1995 houdende maatregelen ter bestrijding en voorkoming van leegstand en verwaarlozing van bedrijfsruimten;
- 6° het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996;
- 7° het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu;
- 8° het decreet van 18 mei 1999 houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening;
- 9° het decreet van 31 januari 2003 betreffende het economisch ondersteuningsbeleid.

De scheiding actor-regisseursrol is ook opgenomen in het brownfieldconvenantendecreet met een duidelijke rolverdeling tussen de Vlaamse overheid, de gemeenten en de private sector (art 3). Aan de Ovam werd zoals voorzien in het regeerakkoord een regisseursrol toevertrouwd, maar in het kader van de werking van de Ovam moest dit geëvalueerd worden.

Dit is dan ook gebeurd in het kader van de goedkeuring van het brownfieldconvenantendecreet waarbij, wegens de mogelijkheid tot ambtshalve tussenkomsten vanwege de Ovam, werd geopteerd om de Ovam de mogelijkheid te geven ook een actorrol te laten vervullen, maar uiteraard beperkt tot projectgronden die verontreinigd zijn of potentieel verontreinigd zijn (art 3). Hierin zit dus reeds een eerste evaluatie van de werking van de Ovam ter zake. Een andere evaluatie ligt hem in het feit dat om diezelfde reden, namelijk omdat Ovam ook een actorrol kan vervullen, de éénloketfunctie ten behoeve van de aanvragen voor en de informatie-uitwisseling over goedkeuringen, machtigingen, vergunningen en subsidies voor werken en handelingen in het kader van een Brownfieldproject dat het voorwerp uitmaakt van een Brownfieldconvenant niet bij de Ovam werd voorzien maar in de schoot van het Vlaams Agentschap Ondernemen. Verder kan er ook nog verwezen worden naar de voorbereiding en goedkeuring van het nieuwe bodemdecreet van 27 oktober 2006, waar u als mede indiener van zeer nabij betrokken was, en waar de rol van de Ovam in de ganse uitvoering van de bodemsanering uitvoerig besproken en geëvalueerd werd, en uiteindelijk ook werd vastgelegd.

De vermindering van kosten en lasten, ligt in het geheel van faciliteiten voorzien in hoofdstuk 4 van het brownfieldconvenantendecreet. Meer ingrijpender op dit vlak zijn evenwel de bepalingen opgenomen in het nieuwe Bodemdecreet met een hele reeks administratieve vereenvoudigingen van procedures zoals het niet moeten opstellen van een voorstel tot beschrijvend bodemonderzoek, de mogelijkheid om oriënterend en beschrijvend bodemonderzoek in één beweging of gefaseerd uit te voeren, het niet moeten stellen van financiële zekerheden bij bodemsaneringen los van overdrachten en vermindering van het aantal transacties die als overdracht worden beschouwd. Verder is er ook de mogelijkheid om risicogronden via een versnelde procedure over te dragen.

De bepalingen m.b.t. cofinanciering in het regeerakkoord zijn dan weer terug te vinden in het brownfielddecreet in de bepalingen van art 21 m.b.t. de rol van de PMV. Bij de PMV zijn trouwens ook de nodige middelen daartoe voorzien. Daarnaast zijn ook in het nieuwe Bodemdecreet cofinancieringsmogelijkheden en een draagkrachtregeling voorzien.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 806
van 27 juni 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Werken N16 Puurs - Voortgang

In verband met de aan de gang zijnde werken aan de N16 in Puurs, valt het dagelijks op hoe weinig beweging er zichtbaar is op de werf.

Kan de minister bevestigen dat de werken wel degelijk volgens timing verlopen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 806 van 27 juni 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

De werken op de N16 te Puurs kaderen binnen het wegwerken van de gevaarlijke kruispunten en wegvakken in Vlaanderen en zijn gestart op 31 maart 2008. Gedurende de eerste weken van april werden de nodige voorbereidende werken uitgevoerd met het oog op een goede verkeersdoorstroming op de N16 tijdens de werken. Deze voorbereidende werken, die buiten de spitsuren dienden te worden uitgevoerd om zo de verkeershinder te beperken, hebben enkele dagen vertraging opgelopen. Aansluitend werden de funderingen van de bouwkundige constructies en de rioleringen aangelegd. Gelet op de aard van deze werken was de activiteit op de werf slecht beperkt waarneembaar.

Wat de bouwkundige constructies betreft, de 1ste fase van de bouw van de fietstunnel ter hoogte van de Meersmansdreef wordt binnen de komende weken afgerond in overeenstemming met de initiële planning van de aannemer. Voor de realisatie van de zuidelijke brughelft worden de funderingen nog voor het bouwverlof afgewerkt. Na het bouwverlof wordt gestart met de 2e fase van de fietstunnel en de realisatie van de landhoofden en pijlers van de zuidelijke brughelft ter hoogte van de Brabantstraat. Dit zal ervoor zorgen dat de activiteiten op de werf meer zichtbaar zullen zijn voor het publiek.

Momenteel zijn eveneens werken in uitvoering op de ventwegen ter hoogte van de Meersmansdreef. Het betreft hier de aanleg van een (nieuwe) wegwasser voor de geplande rotonde en het verlengen van de noordelijke parallelweg. Voor de dagelijkse gebruikers van de N16 zijn deze werken moeilijk waarneembaar, maar ook deze werken worden zoals voorzien. De effectieve aanleg van de verhardingen voor de rotonde en de wegzate is voorzien voor na het bouwverlof.

Globaal worden de werken volgens de initieel vooropgestelde planning.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 809
van 27 juni 2008
van **MARTINE FOURNIER**

Verkeersdrempels - Landbouwvoertuigen

Langs heel wat wegen worden er verkeersdrempels aangelegd om automobilisten hun snelheid te doen matigen. Een verkeersdrempel moet voldoen aan bepaalde criteria van hoogte en breedte. Zo moet een verkeersdrempel minstens een rijstrook breed zijn, met name 3 meter.

Landbouwers gebruiken steeds grotere machines. De breedte voor landbouwvoertuigen ligt vast op 3 meter, maar voor bepaalde machines is een uitzondering mogelijk. Zo kunnen aardappelrooiers tot 4,20 meter breed zijn.

Wanneer een voertuig met de maximumbreedte over een verkeersdrempel moet die de minimumafmeting heeft, dan is een doorgang eigenlijk onmogelijk. Steeds meer gebeurt het dat landbouwvoertuigen verschillende kilometers moeten omrijden voor ze hun bestemming bereiken.

1. Hoe wordt er bij het aanleggen van verkeersdrempels rekening gehouden met de maximumbreedte van landbouwvoertuigen?
2. Hoe wordt de doorgang voor landbouwvoertuigen aan verkeersdrempels in de toekomst gegarandeerd?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 809 van 27 juni 2008

van **MARTINE FOURNIER**

1. De aanleg en de toepassing van verhoogde inrichtingen (verkeersplateaus en verkeersdrempels) is geregeld bij het (Federaal) Koninklijk Besluit van 9 oktober 1998, zoals gewijzigd bij K.B. van 3 mei 2002.

Zo bevat het K.B. technische voorschriften inzake vorm, afmetingen en markering (hoogte, lengte van de op en afrit, hellingsgraad en lengte van het bovenvlak bij plateaus). Met betrekking tot de breedte wordt enkel bepaald dat deze tenminste over de totale breedte van de rijbaan moet worden aangelegd.

Een verkeersplateau mag dus niet smaller worden uitgevoerd dan de rijbaan zelf (of het gedeelte bestemd voor zijn rijrichting, bij van elkaar gescheiden rijbanen), zodat een landbouwvoertuig dat in staat is de rijbaan te gebruiken, ook zonder problemen een dergelijke verhoogde inrichting moet kunnen passeren .

Kan het voertuig dat niet, dan heeft dit meer te maken met de breedte van de rijbaan op zich dan met de breedte van de verhoogde inrichting. Op gewestwegen wordt er in principe voor gezorgd dat de vrije breedte (boven de grond, want de "spoorbreedte" is nagenoeg constant) voldoende is om alle landbouwvoertuigen door te laten.

Gelet op het voorgaande, wordt bij de aanleg van verkeersdrempels niet specifiek rekening gehouden met de breedte van landbouwvoertuigen. Deze problematiek betreft immers veeleer de breedte van de rijbaan.

2. Gezien het probleem van de toegang van landbouwvoertuigen eerder te maken heeft met de breedte van de rijbaan dan met de breedte van de verkeersdrempel, worden door de Vlaamse Overheid geen specifieke maatregelen voorzien om ook in de toekomst de doorgang van landbouwvoertuigen over verkeersdrempels mogelijk te houden.
Het is niet bekend of de Federale Overheid van plan is haar reglementering over verkeersdrempels aan te passen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 810
van 27 juni 2008
van **JAN PEUMANS**

Gewestwegen - Bermbeheer - E313/E314

Op een aantal middenstroken van onder meer de E313 is de volledige groenaanplanting vernield door een aannemer aangesteld door het departement LNE. Hetzelfde werd vastgesteld langs de E314 ter hoogte van Rotselaar waar eveneens complete stroken werden vernield.

Anderzijds zijn er gemotiveerde medewerkers in hetzelfde departement die proberen over te gaan tot alternatief bermbeheer, in plaats van dure investeringen door klepelmaaiers.

De vraag rijst waarom men bermen niet uitrust met bosplantsoen. Al te vaak opteert men voor dure onderhoudswerken, die blijkbaar liever in stand gehouden worden, dan voor alternatieven en milieuvriendelijk onderhoud, die het milieu ten goede komen en minder geld kosten. Men houdt dus blijkbaar “op automatische piloot” vast aan een systeem dat reeds jaren bestaat.

Hetzelfde stelt men vast bij het weggappen van bomen langs gewestwegen, die in de meeste gevallen niet vervangen worden.

1. Welke uitgaven zijn er reeds gebeurd op het vlak van onderhoud van bermen, middenstroken, onderhoud van bomen, enzovoort per provincie en per baanvak sinds 2000? (gedetailleerde weergave per aannemer)
2. Door wie worden deze werken uitgevoerd? Graag de kostprijs per aanbesteding, en de wijze van aanbesteding.

Hoe wordt de uitvoering gecontroleerd en door wie? (gegevens vanaf 2000)

3. Welke inspanningen zijn er sinds 2000 gedaan om dit dure en milieuonvriendelijke onderhoud te vervangen door duurzamere oplossingen?

Is dit merkbaar in de sommen die respectievelijk worden uitgegeven?

Zijn er ter zake reeds onderzoeken gebeurd? Door wie?

Hoe is gevolg gegeven aan de aanbevelingen?

4. Meer specifiek: waarom werd het groen op de middenberm van de E313 verwijderd? Zijn er plannen om dit overal te doen op de E313?

Wat is de kostprijs van dit werk?

5. Waarom werd het groen op de middenberm van de E314 verwijderd? Zijn er plannen om dit overal te doen op de E314?

Wat is de kostprijs van dit werk?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 810 van 27 juni 2008

van **JAN PEUMANS**

De in de aanhef tot de vragen door de vraagsteller geformuleerde benadering is enigszins verwonderlijk aangezien door de gewestwegenbeheerders, al gedurende vele jaren, een natuurtechnisch verantwoord en duurzaam bermbeheer wordt nagestreefd, in de mate dat dit mogelijk is in functie van te stellen prioriteiten inzake verkeersveiligheid, budgettering, gebruik van het gewestdomein door derden (nutsmaatschappijen) en wegverkeer in het algemeen. De belangrijkste uitgangspunten van dit bermbeheer zijn de ter zake bestaande wettelijke bepalingen:

- Het bermbesluit van 27/06/1984
- De omzendbrieven van 4/6/1987, van 21/05/1991, van 14/4/1993 en van 9/6/1998 i.v.m. de toepassing van het bermbesluit.
- De omzendbrief van 10/11/1998 betreffende algemene maatregelen inzake natuurbehoud.
- Het decreet van 21 oktober 1997 betreffende het natuurbehoud en het natuurlijk milieu.
- Het decreet van 21 december 2001 houdende vermindering van het gebruik van bestrijdingsmiddelen.
- Het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer der afvalstoffen voor wat betreft het bermmaaisel.

Deze bepalingen zijn verder toegepast in de door de projectgroep Natuurtechniek van de afdeling Planning en Coördinatie uitgewerkte bermbeheersplannen met streefbeeld voor de bermen langs de autosnelwegen.

1. De cijfergegevens die worden gevraagd in vraag 1 en 2 zijn vervat in bijgevoegde tabel. Vermits aanbestedingen dikwijls worden opgemaakt voor verschillende wegen en soms voor een volledig district is het niet altijd mogelijk de gegevens op te splitsen zoals wordt gevraagd.

De budgetten worden per provincie en per district weergegeven. Enkel de bedragen voor het groenonderhoud, afvoer van het maaisel en voor het beheer van de houtige vegetatie wordt weergegeven.

2. De gunning van de onderhoudscontracten gebeurt voor gans Vlaanderen steeds met een openbare aanbesteding. Deze worden uitbesteed in opdracht van de wegendistricten die ook instaan voor de controle van de werken. Het is een toezichter/wegenwachter die gespecialiseerd is in dergelijke werken die de controle op terrein uitvoert.
3. Al geruime tijd werkt het Agentschap Wegen en Verkeer in overleg met de diensten van het beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Energie aan een milieuvriendelijk onderhoud van de gewestwegen. In 2000 werd gestart met het opstellen van ecologische bermbeheersplannen voor de hoofdwegen. Deze plannen worden opgemaakt door de projectgroep Natuurtechniek van de afdeling Planning en Coördinatie. Tevens wordt er onderzoek gedaan naar duurzamere oplossingen zoals het verminderen van de biomassa – afvalstromen.

Belangrijke elementen van een ecologisch bermbeheersplan:

→ Het bepalen van een langetermijnvisie.

- Zij hebben tot doel de ecologische, de landschappelijke en de belevingswaarde van de wegbermen te verhogen. Hierbij blijft de verkeersveiligheid gegarandeerd en biedt de berm een meerwaarde aan het ecologisch netwerk van het gebied waardoor de weg loopt.
- Voor de landschappelijke belevingswaarde van de weg is het van belang dat het ritme van open en gesloten landschappen behouden blijft. Er wordt getracht om bermen te ontwikkelen in harmonie met de omgeving en blikvangers te benadrukken.
 - In het ecologische luik van elk bermbeheersplan wordt het beheer van de grazige vegetatie, de ruigtes, de struwelen, de houtige vegetaties en de grachten besproken.
 - Tevens voorziet het hoofdstuk verkeersanalyse en het dienstorder AWW 2004/1 dat de verkeersborden met het oog op de verkeersveiligheid altijd zichtbaar moeten zijn. Ook wordt het beheer met het oog op de veiligheid ter hoogte van op- en afrittencomplexen en kruispunten besproken.
- Door het opmaken van deze plannen krijgen we een beter zicht op en hoe de budgetten gespreid kunnen worden in de tijd.

Als bijlage een weergave van de stand van zaken van de bermbeheersplannen.

Het voorgestelde beheer in de ecologische bermbeheersplannen betekent soms een afwijking van de bepalingen van het bermbesluit. Om deze reden wordt er goedkeuring gevraagd en gekregen van het Agentschap voor Natuur en Bos. De voorgestelde beheersmaatregelen werden daarna opgenomen in de bestekken van het groenonderhoud. Op wegvakken waarlangs in de bermbeheersplannen een ingrijpende, structurele verandering van de bestaande bermvegetatie wordt vooropgesteld, wordt de realisatie daarvan gespreid over meerdere onderhoudsjaren. Geregeld is er bijkomend overleg met het Agentschap voor Natuur en Bos waar het bermbeheer wordt besproken. Ecologische kwaliteit en besparing in onderhoudskosten worden als prioriteiten beschouwd.

Beheer houtige vegetatie in de berm bestaat uit het selectief kappen van bomen en het houthakbeheer (de bomen worden elk 8 tot 12 jaar volledig tot de grond teruggezet).

Een prijsvergelijk is moeilijk omdat de inhoud van de bestekken gewijzigd is in de loop der jaren. Zo is sinds 2004 het bestrijden van ongewenste vegetatie uit het groenbestek gehaald en apart aanbesteed. Sinds 2007 is ook ophalen en verwerken van groenafval anders en apart aanbesteed. Sinds 2005 is ophalen en verwerken van zwerfvuil in het groenbestek gekomen (zat vroeger in de bestekken netheid)

Ingevolge het clusteren van het groenonderhoud en het netheidonderhoud (veegwerken, zwerfvuil, sluikstortingen, reinigen van kolken en alternatief onkruid verwijderen) geven deze activiteiten wel een meerwaarde aan de wegen maar zorgen ze ook voor meer uitgaven.

De kostprijzen voor het onderhoud van de nagestreefde inrichting van de bermen en van de bestaande inrichtingen zijn niet beduidend verschillend.

De "herinrichting" vergt evenwel structurele en daardoor duurdere ingrepen die evenwel meestal slechts éénmalig zijn.

Zo dient, op vele plaatsen, het enige aanwezige vegetatietype (doorlopend bosgoed of doorlopend grasland) te worden heringericht naar verschillende vegetatietypes langs elkaar, vanaf de wegrand naar de grens van het openbaar domein (te maaien berm naast grasland naast grazige of houtige ruigte als zoom, naast bosgoed), t.h.v. een betere corridorfunctie voor de fauna.

In Limburg zijn actueel vele wegbermen langs de hoofdwegen ingericht met doorlopende bosplantsoenen. In vele gevallen dient daarvan een vermindering te worden voorzien ter realisatie van "open zichten" naar landschappelijke elementen buiten het weggebied of ter realisatie van een betere aansluiting van de weg bij de eventuele open landschapsumgeving.

4. Op de E313, gedeelte provincie Antwerpen, werden de laatste 18 maanden enkel snoeiwerken uitgevoerd voor het vrijzetten van verkeersborden en het vertikaal snoeien van takken die door auto's werden geraakt. Er werd dus enkel gesnoeid voor de veiligheid. Er zijn momenteel ook graafwerken bezig voor de uitbouw van het dynamisch verkeersmanagement op de E313. Er zijn een aantal boringen gebeurd en er is een sleuf gegraven aan de noordzijde van de E313, waardoor er groen is verdwenen.

Op het Limburgse gedeelte werd in de middenberm van de E313 in het voorjaar 2008 de houtige vegetatie verwijderd. Dit past in de gefaseerde realisatie van het bermbeheersplan dat voor de autosnelweg A13/E313 door de projectgroep natuurtechniek werd opgemaakt.

Dit plan voorziet inderdaad, in rubriek 4.2 – onder “Gewenste landschappelijke structuur per eenheid”, een volledige verwijdering van de beplanting in de middenberm, voor wat betreft het tweede deel van Vochtig Haspengouw (d.i. vanaf het toegangscapex te Diepenbeek tot Hoeselt-Bilzen) en voor wat betreft het tweede deel van Droog Haspengouw (d.i. in “Het Krijtland van Millen” of van grens Elderen tot Boirs).

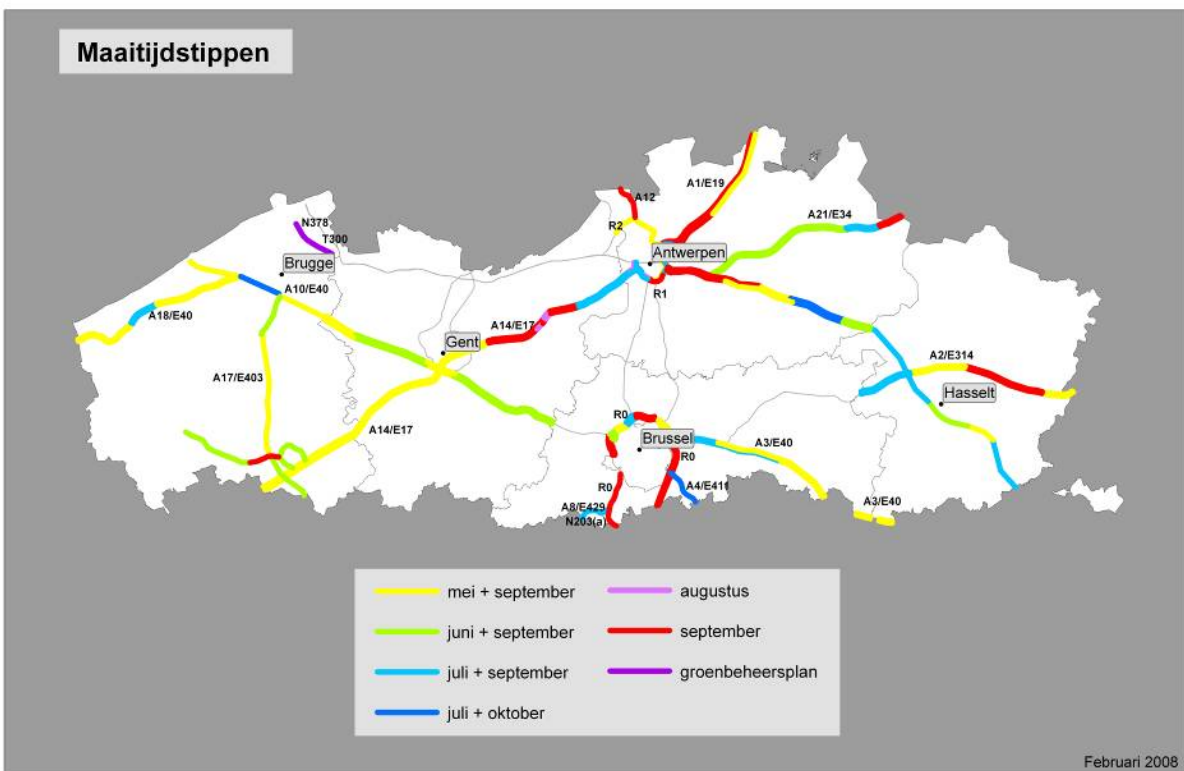
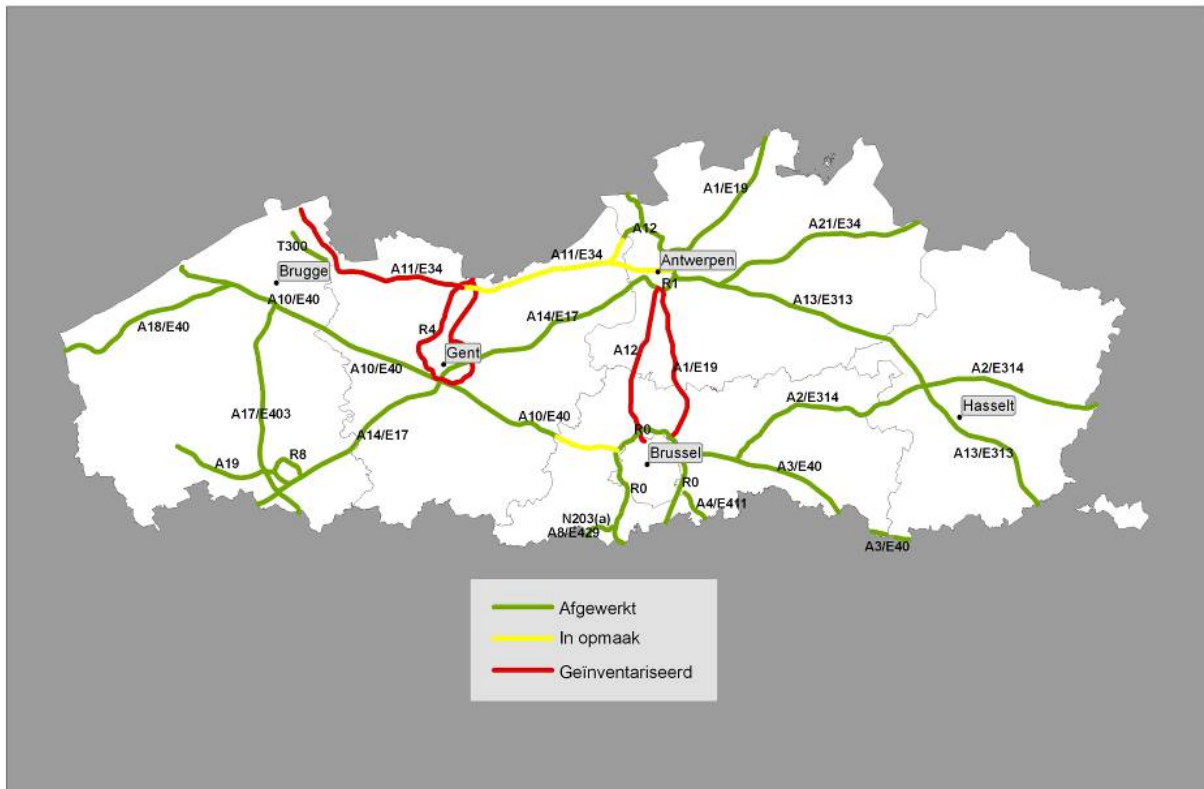
Deze aanbevelingen in het bermbeheersplan, zijn geplaatst ter inpassing van deze wegvakken in het “open” omgevend landschap.

Deze interventie werd uitgevoerd b.m.v. het aannemingscontract voor groen- en netheidsonderhoud voor de autosnelweg A13, in Limburg (bestek 1M3D8G/06/24 perceel 1 – aannemer ABOG).

De kostprijs van deze interventie bedroeg 285.146€ inclusief BTW. Het betreft een buitengewone uitgave die werd ingeschreven in het onderhoudsprogramma, ter realisatie van een deelfase van voormeld bermbeheersplan.

Deze operatie zal niet overal op de E313 worden uitgevoerd.

5. Het wegvak A2/E314 te Rotselaar ressorteert onder de bevoegdheid van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams Brabant. Hier zal geen aanplant (bosgoed en haag) in de middenberm van de E314 worden verwijderd.

BIJLAGE

Weergave van de stand van zaken van de bermbeheersplannen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/810/antw.810.bijl.001.pdf>

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 813
van 2 juli 2008
van **JOS DE MEYER**

N70 Gent-Antwerpen - Infrastructuurprojecten

De N70 loopt van station Gent-Dampoort tot het Frederik Van Eedenplein in Antwerpen en doorkruist het grondgebied van heel wat gemeenten en is dan ook bekend onder heel wat benamingen: Gent (Land Van Waaslaan, Victor Braeckmanlaan, Nieuwe Laan), Oostakker (Antwerpse Steenweg), Lochristi (Dorp Oost, Dorp West, Denen), Zeveneken (Lozen Boer, Zeveneken Dorp, Gentse Steenweg), Lokeren (Tweebruggenstraat, Bergendriesstraat, Antwerpse Steenweg), Waasmunster (Grote Baan), Belsele (Lokerse Baan, Nieuwe Baan), Sint-Niklaas (Gentse Baan, Prinses Joséphine Charlottelaan, Koningin Astridlaan, Prins Boudewijnlaan, Heidebaan, Grote Baan), Beveren (Gentse Weg, Albert Panisstraat, Oude Zandstraat, Vesten), Melsele (Grote Baan), Zwijndrecht (Beverse Baan, Dorp West, Verbrandendijk) en Antwerpen (Blancefloerlaan, Halewijnlaan).

In de volksmond spreekt men echter meestal van de “oude baan”, een referentie naar de “nieuwe” E17. De benamingen spreken voor zich: op dit 51 kilometer lange tracé liggen heel wat doortochten door stedelijk gebied. De recente studie die door het Intergemeentelijk Samenwerkingsverband van het Land van Waas werd uitgevoerd naar de mobiliteit over de weg in het Waasland benadrukt alleen nog maar eens het grote belang voor het Waasland en het Meetjesland als secundaire verbindingsas tussen Gent en Antwerpen.

De voorbije jaren werd er gespreid over het hele traject door het Vlaams Gewest reeds fors geïnvesteerd met een veelheid aan projecten: doortochten van stedelijk gebied werden heringericht, wegvakken heraangelegd, fietspaden aangelegd, verkeersregelingsinstallaties geplaatst, enzovoort.

1. Kan de minister een overzicht geven van de belangrijkste projecten die de afgelopen jaren werden gerealiseerd op het traject van de N70 met hun kostprijs?
2. Welke projecten zijn momenteel nog in uitvoering? Wat is hun kostprijs?
3. Welke projecten zijn er de komende jaren nog gepland voor de N70? Graag met een zo nauwkeurig mogelijke timing.

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 813 van 2 juli 2008

van **JOS DE MEYER**

1. Hieronder vindt u een overzicht van de belangrijkste projecten die de afgelopen jaren werden gerealiseerd op het traject van de N70, samen met hun kostprijs (afgeronde bedragen):
 - Doortocht Lochristi - € 3 miljoen
 - Herinrichting kruispunt "Lozen Boer" te Lochristi - € 2,4 miljoen
 - Rotonde Doorslaardam te Lokeren - € 975.000
 - Rotonde Oude Heerweg + verkeersgeleider t.h.v. Rozenstraat (N473) te Lokeren – 450.000 €
 - Herinrichting kruispunt met Passtraat te Sint-Niklaas - € 485.000
 - Herinrichting kruispunt met Lange Rekstraat te Sint-Niklaas - € 600.000
 - Herinrichting kruispunt "Vijfstraten" (N485) te Beveren (onderdeel van werken op N485 x N70 ten bedrage van € 800.000)
 - Doortocht Beveren - € 3 miljoen
 - P&R Melsele - € 3 miljoen
 - Doortocht Zwijndrecht: vervangen betonstraatstenen door asfalt - € 100.000
2. Volgende projecten zijn momenteel in uitvoering, met de kostprijs (afgeronde bedragen):
 - Schoolomgeving Heirbrug te Lokeren - € 280.000 - Timing: tweede helft 2008
 - Kleine aanpassing t.h.v. kruispunt met Belseledorp - € 45.000 - Timing: zomer 2008
3. Volgende projecten zijn de eerstkomende jaren gepland, met de raming:
 - Aanleg kluifrotonde tussen Orchideestraat en Drieselstraat te Gent-Oostakker - € 7 miljoen
Timing: 2010-2011
 - Doortocht Zeveneken
Timing: studie: 2008, werken > 2010
Studie € 150.000 - Werken € 3 miljoen
 - Herinrichting kruispunt "Duizend Appels" te Belsele – € 400.000
Timing: 2009
 - Herinrichting kruispunt "Driegaaien" te Sint-Niklaas - € 615.000
Timing: start der werken eind 2008
 - Herinrichting kruispunt "Tereken" te Sint-Niklaas - € 575.000
Timing: start der werken eind 2008
 - Herinrichting wegvak vanaf N16 (rotonde "Zwembad") tot en met Glycinenplein te Sint-Niklaas - € 930.000
Timing: tweede helft 2009
 - Herinrichting aansluiting met R42 n.a.v. aanleg Oostelijke Tangent: "Mercatorknoop" te Sint-Niklaas - € 5,7 miljoen
Timing: >2011
 - Herinrichting wegvak "Ster"-Kwakkelhoekstraat te Sint-Niklaas - € 3,3 miljoen
Timing: voorjaar 2009 aanbesteden, werken 2010
 - Ontsluiting Doornpark te Beveren - € 1 miljoen
Timing: >2010
 - Aanleg fietspad tussen km. 39,5 en km. 40,5 te Beveren - € 150.000
Timing: afhankelijk van de visie van de gemeente betreffende rioleringen

- Doortocht Melsele - € 6 miljoen
Timing: 2010
- Ongelijkvloerse kruising met het spoor te Melsele - € 6 miljoen
Timing: >2010

VLAAMS PARLEMENT

▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 814

van 3 juli 2008

van **PATRICK LACHAERT**

N42 Wetteren-Geraardsbergen - Heraanleg (2)

Recentelijk stelde ik een schriftelijke vraag betreffende de heraanleg van de N42 tussen Wetteren en Geraardsbergen (vraag nr. 738).

Naar aanleiding van gesprekken die de gouverneur van de provincie Oost-Vlaanderen in het kader van zijn “Ronde van de provincie Oost-Vlaanderen” voerde, wens ik graag een bijkomende vraag stellen met betrekking tot de heraanleg van deze gewestweg.

Wat zijn de vooruitzichten in verband met de budgettering van de noodzakelijke bedragen voor de uitvoering van de infrastructuurwerken voor de heraanleg van de N42 op het gedeelte tussen de E40 en het kruispunt met de N46?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 814 van 3 juli 2008

van **PATRICK LACHAERT**

Zoals al eerder medegedeeld (PV 738), is het aangewezen om met het oog op de heraanleg van de N42 tussen Wetteren (E40) en Zottegem (N46) een RUP/plan-MER te laten opstellen.

De resultaten van deze processen zullen mede bepalend zijn voor de programmering van geplande herinrichtingswerken.

Momenteel is het dan ook nog niet mogelijk om hieromtrent al concrete vooruitzichten mede te delen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 815
van 3 juli 2008
van **MARK DEMESMAEKER**

N4 doortocht Jezus-Eik - Verkeersveiligheid

Het centrum van Jezus-Eik is een gastronomisch centrum met een 15-tal horecazaken aan de rand van het Zoniënwood. De N4 waarlangs deze verschillende horecazaken gelegen zijn, dient als parking voor de klanten, als doorgangsweg voor het lokaal verkeer in Jezus-Eik, als oprit van de autosnelweg en sinds een aantal jaren ook als vaste omleiding voor de Brusselse Ring. Deze omleiding is enkel bedoeld voor personenvoertuigen, maar ook zware vrachtwagens maken gebruik van deze omleiding.

De oorzaak van deze omleiding is een beslissing van enkele jaren geleden om een aantal bewegingen op het Leonardkruispunt niet meer mogelijk te maken. Het omleiden van deze voertuigen langs het centrum van Jezus-Eik is sindsdien één van de oplossingen. Er zijn ook omleidingen via het kruispunt in Groenendael of Vierarmen in Tervuren.

1. Hoelang zal het centrum van Jezus-Eik nog deel uitmaken van de Brusselse Ring door deze omleiding?
2. Welke concrete maatregelen zijn er gepland om de doortocht van Jezus-Eik te verbeteren?
3. Welke maatregelen zijn hiervoor gepland bij de reorganisatie van het Leonardkruispunt?
4. Binnen welke termijn worden deze gevaarlijke punten verkeersveiliger gemaakt?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 815 van 3 juli 2008

van **MARK DEMESMAEKER**

Voor de omvorming van het Leonardkruispunt is momenteel enkel de streefbeeldstudie afgerond. Op het huidige meerjarenprogramma (2008-2009) van het Agentschap Wegen en Verkeer zijn, als vervolg hierop, in 2008 zowel voor het Leonardkruispunt als voor de aanleg van een nieuw complex "Brabantlaan" te Overijse enerzijds een studieopdracht voor de opmaak van de (voor)ontwerpstudie en anderzijds een studieopdracht voor de bijhorende plan-MER en watertoets voorzien. Voor het Leonardkruispunt zelf worden beide studies in het najaar aanbesteed. Voor het complex Brabantlaan vond de aanbesteding al plaats in de maand mei en is de gunningsprocedure nog lopende. Pas in een latere fase zullen de uitvoeringsstudie en de uitvoering zelf aan bod komen. De timing hiervan zal zowel afhankelijk zijn van de voortgang van de huidige basisstudies als van de benodigde en beschikbare budgettaire middelen.

De huidige omleiding betreft inderdaad, juist om redenen van verkeersleefbaarheid, enkel het personenverkeer en treft slechts een deel van de doortocht van Jezus-Eik (tussen de kerk en de huidige aansluiting van de N4-Brusselsesteenweg op de A4-E411). Voor het overige en grootste gedeelte van de doortocht (tussen kerk en Graaf de Meeuslaan) is de herinrichting in uitvoering en nadert ze haar voltooiing.

Verwacht kan worden dat de aanleg van het complex Brabantlaan door zijn normaal gezien beperktere omvang qua ingreep het snelst van beide projecten zal vorderen. Hierdoor zou dan al nog voor de omvorming van het Leonardkruispunt zelf ontlasting kunnen worden gegeven aan de kern van Jezus-Eik.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 819
van 4 juli 2008
van **HELGA STEVENS**

R4 Gent - Wegmarkeringen

De belijning op de R4 tussen het Sint-Pietersstation in Gent en het knooppunt met de N9 naar Eeklo is in beide rijrichtingen zeer slecht zichtbaar. Dat is zeker het geval als het donker en nat is, maar ook overdag is de belijning nagenoeg onzichtbaar bij een nat wegdek.

Dit kan gevaar opleveren aan de op- en afritten, alsook op de plaatsen waar men niet mag voorbijsteken. Zo is op de brug ter hoogte van Vinderhoute de markering nagenoeg volledig vervaagd, maar er is wel nog markering waar te nemen, enerzijds een dubbele ononderbroken lijn en anderzijds een onderbroken lijn.

1. Zijn de diensten van de minister op de hoogte van dit probleem?

Welke factoren werken dit fenomeen in de hand (techniek, wegdek, ouderdom,...)?

2. Is deze problematiek specifiek voor de R4?

3. Zijn er plannen om de belijning op korte termijn te verbeteren?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 819 van 4 juli 2008

van **HELGA STEVENS**

1. De wegmarkeringen op de R4 binnen- en buitenring worden momenteel opnieuw opgefrist. Het sneller verdwijnen van de verfmarkeringen op het betreffende deel van de R4 is te wijten aan de aard van het wegdek dat er bestaat uit zeer open asfalt (ZOA, ook fluisterasfalt genaamd).
2. Deze problematiek is niet specifiek voor de R4 maar voor alle locaties op snel- en ringwegen waar de toplaag uit zeer open asfalt bestaat. Dit asfalttype heeft een open structuur, wat voordelig is qua rolgeluid en waterafvoer, maar heeft als nadeel dat verfmarkeringen minder goed kunnen aangebracht worden.
3. Naast het regelmatig onderhouden van de verfmarkeringen is het de bedoeling om deze markering systematisch te vervangen door duurzamere thermoplastische markeringen. Deze vervanging zal omwille van de kostprijs ervan over meerdere jaren worden gespreid.

VLAAMS PARLEMENT

▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 821
van 4 juli 2008
van **TOM DEHAENE**

Investeringsprogramma wegen - Projecten regio Vilvoorde

In het indicatief investeringsprogramma wegen 2008-2010 zijn voor het jaar 2008 volgende werken opgenomen:

- A1 Zemst, vernieuwen slijtlaag, 3.100.000 €
- R0 Vilvoorde, viaduct behandeling pijlers, 1.250.000 €
- R0 Grimbergen, ontwerpstudie ombouw R0, 500.000 €
- A12 Meise, ombouw tot autosnelweg, Meise-Westrode, 25.000.000 €
- N1 Zemst, module 13, 750.000 €
- N211 Vilvoorde, herinrichten Luchthavenlaan, 1.100.000 €
- N267 Zemst, oprit A1 Weerde, 100.000 €

1. Kan de minister een precieze omschrijving geven van deze projecten?
2. Wat is de stand van zaken rond de uitvoering van deze projecten en de verdere timing?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 821 van 4 juli 2008

van **TOM DEHAENE****A1 Zemst, vernieuwen slijtlaag**

1. De werken omvatten het affrezen en de heraanleg van de top laag over een deel van de volledige rijwegbreedte en van één of meer onderlagen in de eerste en de tweede rijstrook. Zij situeren zich op de A1 tussen kilometerpunt 0,5 en kilometerpunt 11,5 op grondgebied Vilvoorde en Zemst, dit in beide richtingen.
De werken worden in 2 fases uitgevoerd.
2. De eerste fase is aanbesteed op 3 juli 2008. De uitvoering zal beginnen eind augustus - begin september 2008. Er zullen 40 nachten worden gewerkt.
Voor de tweede fase is voorzien om nog dit jaar aan te besteden en in het voorjaar 2009 uit te voeren.

R0 Grimbergen, ontwerpstudie ombouw R0

1. Deze studie kadert in het START-project. In het kader van START zijn al 2 studie-opdrachten lopende langs de R0. Een eerste studie gaat over de ontubbeling van de R0 in de Zone Zaventem, van het complex A1-R0 te Machelen tot aan het complex A3-R0 te Sint-Stevens-Woluwe. De tweede studie behandelt de ontubbeling van de R0-Noord, namelijk van het complex A10-R0 te Groot-Bijgaarden tot aan het complex A12-R0 te Strombeek-Bever.
De studie die nu nog in het investeringsprogramma is opgenomen, zal het tussenliggend gedeelte behandelen, van het complex A12-R0 te Strombeek-Bever tot aan het complex A1-R0 te Machelen, inclusief het viaduct van Vilvoorde. Er zal worden bestudeerd welke maatregelen op dit gedeelte van de R0 nodig zijn.
2. Het is de bedoeling om deze studie nog dit jaar te gunnen, zodanig dat de uitvoering ervan in 2009 kan starten.

A12 Meise, ombouw tot autosnelweg, Meise-Westrode

1. Deze opdracht kadert eveneens in het START-verhaal. Op deze plaats zal het kruispunt van de A12 met de Kerkhofstraat en de Londerzeelsesteenweg, op de grens tussen de gemeentes Meise en Londerzeel, worden vervangen door een op- en afrittencomplex dat iets zuidelijker komt te liggen. De A12 zal op deze plaats zo'n 3 m dalen en er komt een brug over de A12, ongeveer 3 m boven het huidige maaiveld. Ter hoogte van de huidige kruising komt er een fietserstunnel te liggen. Er worden ook geluidsdammen en geluidsschermen voorzien. Met dit complex wordt ook een nieuw aan te leggen bedrijventerrein ontsloten.
2. Het is de bedoeling deze opdracht aan te besteden in het najaar van 2008, zodanig dat de uitvoering zou kunnen starten in het voorjaar van 2009.

N1 Zemst, module 13

1. Het betreft de aanleg van vrijliggen de fietspaden langs de N1 op grondgebied van Zemst tussen de Beekstraat en Leopoldstraat. Aanvullend zal AWW het structureel onderhoud uitvoeren van de rijweg. Bouwheer is gemeente Zemst.

2. Het ontwerp is afgerond, AWW verwacht eerstdaags de definitieve versie van de plannen, het bestek en de meetstaat. De aanbesteding wordt voorzien voor september - oktober. Start der werkzaamheden begin 2009.

N211 Vilvoorde herinrichten Luchthavenlaan

1. Het betreft de herinrichting van de Luchthavenlaan N211 tussen de Benoit Hanssenslaan en de rotonde aan de kruising met de R22. Hierbij wordt de Luchthavenlaan volledig heringericht met plaats voor wagens, voetgangers, fietsers en openbaar vervoer. De verharding van de rotonde "De Vuist" zal worden heraangelegd. Dit project maakt deel uit van een groter project met Aquafin als bouwheer (aanleg Trawoolcollector). Het is een samenwerking tussen AWW, Aquafin en de Stad Vilvoorde.
2. Momenteel wordt de laatste hand gelegd aan het wegenisontwerp met bijhorende bestekbepalingen en meetstaat. De (Europese) aanbesteding is door Aquafin gepland op 17 oktober 2008. Start der werken begin 2009. Start van de werken in de Luchthavenlaan ten vroegste begin 2010.

N267 Zemst, oprit A1 Weerde

1. In het kader van het TV3V project 2144 N267 Schumanlaan><E19, worden er door AWW eveneens werkzaamheden uitgevoerd in het kader van herstellingen aan bruggen op de E19. Ook worden de leuningen, de openbare verlichting, de waterdichte rok en de voegen vernieuwd.
2. De werken zijn op 16 juni 2008 gestart en zouden moeten worden beëindigd voor het einde van 2008.

R0 Vilvoorde viaduct behandeling pijlers

1. De pijlers zullen worden gerenoveerd en de waterafvoer wordt hersteld.
2. De aanbesteding is voorzien op 25 september 2008. De periode van uitvoering is nog niet bepaald, maar er zal normaal gezien geen verkeershinder zijn op de R0 en evenmin op de onderliggende wegen, tenzij zeer beperkt ter hoogte van de aansluiting aan de riolering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 822
van 4 juli 2008
van **CARL DECALUWE**

Energieleveranciers - Voorschotfacturen

Naar aanleiding van een actuele vraag over de verhoging van de voorschotten op de energiefactuur door Electrabel heeft de minister op 5 maart 2008 in de Plenaire Vergadering van het Vlaams Parlement het volgende verklaard: “Ik heb de VREG gevraagd om de omvang van het probleem te bekijken en na te gaan of het mogelijk is om via de leveringsvergunning verbeteringen aan te brengen en bij te sturen.” (Handelingen Plenaire Vergadering nr. 31)

Is het onderzoek ondertussen afgerond?

En zo ja, wat zijn de bevindingen en desgevallend de beleidsaanbevelingen van het onderzoek?

In welke mate gaat de minister hierop in?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

Op vraag nr. 822 van 4 juli 2008

van **CARL DECALUWE**

Het verslag van het onderzoek dat de VREG in mijn opdracht heeft uitgevoerd naar het gebruik van voorschotten door de energieleveranciers is sinds juni raadpleeg- en afluadbaar op <http://www.vreg.be/vreg/documenten/rapporten/RAPP-2008-7.pdf>.

De VREG kan uit haar onderzoek niet opmaken dat de elektriciteitsleveranciers, met uitzondering van één leverancier, systematisch hogere bedragen als voorschot aanrekenen in verhouding tot het gemiddelde verbruik van hun klanten. De meeste leveranciers baseren zich voor de berekening van het voorschotbedrag op een geschat of effectief gemeten verbruik dat wordt vermenigvuldigd met de gecontracteerde tarieven waarbij de laatste gekend nettarieven en heffingen toegepast worden. Geen enkele leverancier past naar eigen zeggen een mark-up toe, een veiligheidsmarge zodat de kans groter is dat de klanten geld moeten terug krijgen dan dat ze moeten bijbetalen. Dit zou voor de leverancier extra voorfinanciering opleveren. De VREG heeft geen inspectiebevoegdheid om de antwoorden van de leveranciers ter plaatse te controleren.

Slechts één leverancier moest de voorbije drie jaar elk jaar meer terugstorten aan zijn klanten dan dat deze klanten moesten bijbetalen. Het verschil tussen beide was in 2005 nog 17% van de omzet, maar is in 2006 en 2007 gedaald tot 6% van de omzet. Bij deze leverancier zouden we dus kunnen spreken van voorfinanciering via voorschotfacturen. Deze nieuwkomer op de markt argumenteert dat het bedrijf in 2005 nog niet lang bezig was met factureren en dat ze zich nu baseren op de gegevens die ze van de netbeheerders krijgen. Ze beweren dat zij een nadeel ondervinden ten opzichte van de standaardleveranciers die over meer historische verbruiksgegevens beschikken van het merendeel van hun klanten. Maar dit argument zou natuurlijk voor alle nieuwkomers gelden.

Leveranciers die enkel cijfers voor elektriciteit en gas samen konden geven, moesten in 2006 vooral extra aanrekenen maar in 2007 netto meer terugstorten wegens de warme winter. Bij hen kunnen we dus niet onderzoeken of ze voor elektriciteit hun activiteit voorfinancieren door systematisch te hoge voorschotfacturen te vragen.

Bij een andere nieuwkomer zien we eveneens een voorfinanciering ten belope van 9% van de omzet, maar dit was het eerste facturatiejaar voor hen en volgens hen zou het dit jaar omgekeerd zijn. Ook dat laat niet toe te concluderen dat ze systematisch voorfinancieren.

Niet alle leveranciers geven cijfers voor de voorbije drie jaar.

Op basis van deze cijfers kunnen we dus slechts voor één leverancier besluiten dat hij systematisch te hoge voorschotten aanrekenen. De VREG heeft deze leverancier schriftelijk haar bevindingen meegedeeld, haar ongerustheid hierover uitgedrukt en deze leverancier aangespoord om zijn systeem te evalueren en verder te ontwikkelen om zo correct mogelijk voorschotbedragen te berekenen. Verdere actie is mijns inziens voorlopig niet nodig.

Het voorstel van terugstortingen van teveel betaalde voorschotten met interest zoals geopperd in het Vlaams Parlement, kan vanzelfsprekend niet op bijval rekenen van de leveranciers. Hun argumentatie daarbij is vooral de volgende:

- Reciprociteit vereist dat klanten dan ook interest moeten betalen op creditnota's;
- Dit zou de leveranciers ertoe aanzetten de voorschotbedragen eerder te laag in te schatten om zo weinig mogelijk intresten te moeten betalen, wat niet in het voordeel van de klant is omdat de kans op een hoge eindafrekening dan stijgt.

Ook de VREG toont zich in haar rapport geen voorstander van dit voorstel en wel om de volgende bijkomende argumenten:

- Alle kosten die gemaakt worden door de leveranciers, hetzij om deze regeling te implementeren in de systemen, hetzij de betaalde intresten zelf, worden verhaald op alle klanten. Het zou dus globaal gezien een vestzak-broekzakoperatie zijn.
- In vele gevallen worden de eerste voorschotfacturen berekend op de standaardjaarverbuiken afkomstig van de netbeheerders. De leveranciers kunnen de kwaliteit van deze gegevens niet garanderen en zouden dus gepenaliseerd worden voor iets waar ze zelf geen vat op hebben.
- De klant kan een verhoging van zijn voorschot vragen. Dit verloopt nu meestal vrij soepel en wordt bijna in alle gevallen toegestaan. Als er een vergoedingsregeling voor teveel betaalde voorschotten komt, moet de klant bij een vraag tot verhoging verklaren dat hij dan afziet van de wettelijke interesten, zoniet kan er misbruik van gemaakt worden.
- Historische leveranciers kunnen zich voor de berekening van voorschotfacturen deels baseren op een langere verbruiks- en betalingshistoriek van hun klanten dan nieuwe leveranciers. Dit zou dus nieuwkomers kunnen benadelen.
- Voor aardgas is dit zeker niet aan de orde gezien het verbruik sterk klimaatgevoelig is. Bij een warme winter zouden de leveranciers dan massaal interesten moeten uitkeren.
- Het is zeer moeilijk om rekening te houden met alle factoren die een invloed hebben op de afrekening, zeker als deze factoren gedurende het leveringsjaar kunnen wijzigen, bijvoorbeeld de distributienettarieven.

Dit staat los van de bepaling in het gedragsakkoord dat de leveranciers terugbetaling met wettelijke interest verschuldigd zijn in geval de leverancier een facturatiefout maakt. Dit stond niet bij iedereen in de Algemene Voorwaarden vermeld. De VREG heeft hierop gewezen.

Hoewel de VREG op het ogenblik niet de opdracht heeft toe te zien op facturatie, bekijkt ze momenteel of bepaalde elementen van dit onderzoek jaarlijks kunnen/zullen opgevolgd worden, bijvoorbeeld in het kader van de jaarlijkse opvolging van de leveranciers.

Daarnaast informeert de VREG de Vlaamse afnemers in het kader van de klachtenbehandeling over de inhoud van het gedragsakkoord met betrekking tot facturatie. De VREG signaleert tekortkomingen van leveranciers aan de Algemene Dienst Controle en Bemiddeling van de FOD Economie en werkt actief mee aan de evaluatie en de aanvullingen bij het gedragsakkoord. Een aantal beleidsaanbevelingen, ondermeer met betrekking tot de terugbetaling van credittegoeden aan de afnemers, werd intussen meegenomen in de besprekingen die Minister Magette voerde in verband met de typefactuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 824
van 4 juli 2008
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Milieu-incidenten - Crisismanagement

Naar aanleiding van een brand op het klasse 1-stort in Mendonk op 17 juli 2006, stelde ik in 2006 een schriftelijke vraag aan toenmalig bevoegd minister Peeters over de informatieverstrekking bij milieu-incidenten (vraag nr. 553 van 1 augustus 2006, Websitebulletin publicatiedatum 29-09-2006). In het antwoord stond dat de opdracht gegeven was aan de beleidsraad om een inventarisatie op te maken van de bestaande maatregelen en informatiekanalen, met de bedoeling een geïntegreerd plan inzake crisismanagement uit te werken, in overleg met alle betrokken actoren.

Een jaar later vroeg ik in schriftelijke vraag nr. 587 van 9 augustus 2007 (Websitebulletin publicatiedatum 12-10-2007) naar de stand van zaken van die opdracht. Uit het antwoord op die vraag bleek dat de Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid de knelpuntennota opgesteld onder voorzitterschap van het afdelingshoofd van de afdeling Milieu-inspectie, verder zouden uitwerken.

Naar aanleiding van een recent incident bij het bedrijf PVS Chemicals in de Gentse Kanaalzone waarbij een gaswolk vrijkwam, wil ik graag volgende vragen stellen.

1. Is die nota door de Diensten voor het Algemeen Regeringsbeleid ondertussen uitgewerkt? Zo ja, welke conclusies kunnen er uit die nota getrokken worden?
2. Zijn er plannen om als aanvulling van het Milieuklachtenmeldpunt in de Gentse Kanaalzone, een centraal informatiepunt op te richten bij milieu-incidenten?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 824 van 4 juli 2008

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. De knelpuntennota werd inderdaad overgemaakt aan de diensten van het Algemeen Regeringsbeleid in het kader van het beleidsdomeinoverschrijdend initiatief van de Vlaamse Regering omtrent crisismanagement. Een ambtelijke werkgroep rond crisismanagement heeft ondertussen onder het voorzitterschap van het Agentschap Binnenlands Bestuur de primaire kritische processen geïnventariseerd.

Op dit moment is de werkgroep bezig met de analyse van de risico's die de strategische doelstellingen van de Vlaamse overheid bedreigen. Daarna zullen de risico's die de interne werking van de organisatie bedreigen in kaart worden gebracht.

Het Agentschap voor Binnenlands Bestuur zal verder rapporteren over de werkzaamheden van de ambtelijke werkgroep crisismanagement aan de Vlaamse Regering.

2. Op 30 april 2007 is het decreet betreffende de milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade van kracht geworden. Dit 'Milieuschadedecreet' vormt de omzetting voor het Vlaamse Gewest van de Europese Richtlijn 2004/35/EG van 21 april 2004 betreffende milieuaansprakelijkheid met betrekking tot het voorkomen en herstellen van milieuschade.

De milieuschaderegeling is gebaseerd op het beginsel dat de vervuiler betaalt. Exploitanten die milieuschade veroorzaken of een onmiddellijk gevaar op dergelijke schade doen ontstaan, zijn in beginsel gehouden de kosten van de noodzakelijke preventie- of herstelmaatregelen te dragen. Op die manier worden zij aangespoord om maatregelen te nemen en duurzame praktijken te ontwikkelen om het risico op milieuschade te beperken.

Naast deze basisverplichting moeten exploitanten wanneer zich milieuschade heeft voorgedaan, dit onverwijld melden aan het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie. Op dit moment is het departement bezig met het opstellen van een leidraad om de praktische kennis over en de toepassing van het Milieuschadedecreet te bevorderen. Deze leidraad zal gebruikt worden door de verschillende betrokken overheden, de exploitanten en de burger.

Verder kan ik u meedelen dat sinds begin augustus het Beleidsdomein Leefmilieu, Natuur en Energie beschikt over een draaiboek milieu-incidenten. Dit draaiboek is er op gericht de coördinatie te regelen tussen de verschillende entiteiten van het beleidsdomein wanneer er zich een milieu-incident voordoet. Daarnaast regelt het de respons van het beleidsdomein bij crisissen waarbij verschillende beleidsdomeinen van de Vlaamse overheid betrokken zijn, of verschillende gewesten of landen betrokken zijn, of de federale rampenplanning in werking is gezet.

Een belangrijk onderdeel van het draaiboek beschrijft de communicatie bij milieu-incidenten en het aanstellen van een woordvoerder in functie van de aard van het milieu-incident. Deze zal als het centraal informatiepunt fungeren wanneer zich milieu-incidenten voordoen wanneer het draaiboek milieu-incidenten wordt toegepast.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 827

van 8 juli 2008

van **VERA VAN DER BORGHT***Jachtopeningstijden en -voorwaarden - Uitvoeringsmodaliteiten*

Op 1 juli 2008 worden de bepalingen ingevolge het pas verschenen besluit van de Vlaamse Regering betreffende de jachtopeningstijden in het Vlaamse gewest voor de periode van 1 juli 2008 tot en met 30 juni 2013 en het besluit van de Vlaamse Regering houdende vaststelling van de voorwaarden waaronder de jacht kan worden uitgeoefend, BVR inzake de openingstijden en de voorwaarden, van kracht.

Het ANB (Agentschap voor Natuur en Bos) moet instaan voor het uitvoeren van diverse bepalingen die hun rechtsgrond vinden in diverse artikelen, zoals bijvoorbeeld het opstellen van de bijlagen inzake de bijzondere bejaging en de bestrijding. Voor andere bepalingen staat de bevoegde minister in.

1. Wat is de stand van zaken m.b.t. de handleiding waarin het basisfeitenmateriaal, de methodologische richtlijnen en een formulier vervat zijn die de wildbeheereenheden en jachtrechthouders in kwestie in staat moeten stellen een geschikt voorstel van zones, perioden en maatregelen op te maken om in de vogelrichtlijngebieden uitgebreid te kunnen jagen zoals bepaald in artikel 6, § 2? Zal deze handleiding spoedig klaar zijn?
2. Heeft de minister de voorwaarden reeds bepaald waaraan de beheerdoelstellingen en de beheermaatregelen moeten voldoen die zijn opgenomen in een wildbeheerplan als vermeld in punt 3° om uitgebreid te kunnen jagen op de patrijs, t.t.z. van 15 september tot en met 15 november?
3. Klopt het dat er thans bij het ANB twaalf bijlagen in de maak zijn voor de bestrijding en bijzondere bejaging van diverse diersoorten? Acht de minister het zinnig deze bijlagen te comprimeren tot een aantal basisbijlagen zoals vroeger het geval was, temeer omdat de Vlaamse Regering in haar regeerakkoord diverse passages inzake administratieve vereenvoudiging ingelast heeft?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 827 van 8 juli 2008

van VERA VAN DER BORGHT

1. Wat de jacht in vogelrijke gebieden betreft heb ik het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek en het Agentschap voor Natuur en Bos opdracht gegeven een handleiding te ontwikkelen die de wildbeheereenheden en andere betrokken actoren in staat moet stellen om geschikte maatregelen voor te stellen. Deze instanties hebben mij ondertussen een ontwerp voor de handleiding bezorgd en na onderzoek van dat ontwerp zal ik de handleiding zo spoedig mogelijk goedkeuren.
2. Het jachtopeningsstijdenbesluit bepaalt dat patrijzenjacht geopend is van 15 september tot en met 15 oktober; binnen erkende wildbeheereenheden is patrijzenjacht ook mogelijk van 16 oktober tot en met 15 november onder de volgende voorwaarden:
 - 1° uit de wildstandgegevens van de laatste drie jaar blijkt een gemiddelde dichtheid van drie patrijzenkoppels/100 ha open ruimte;
 - 2° in het wildbeheerplan van de wildbeheereenheid zijn of worden doelstellingen en maatregelen opgenomen die expliciet gericht zijn op de verbetering van de staat van instandhouding van de patrijs. Het besluit bepaalt verder dat de minister de voorwaarden kan bepalen waaraan die doelstellingen en maatregelen moeten voldoen. Er bestaat dus geen verplichting om die doelstellingen en maatregelen zelf bij ministerieel besluit vast te stellen. Omdat het mijn betrachting is de jagerij zo goed mogelijk te ondersteunen om de voor patrijs meest geschikte maatregelen te kunnen nemen, hebben het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek en het Agentschap voor Natuur en Bos op mijn vraag een document opgesteld met concrete aanbevelingen ter verbetering van de staat van instandhouding van patrijs. Dat document is beschikbaar gesteld op de website van het Agentschap voor Natuur en Bos www.natuurenbos.be. Dit document geldt als inspiratiebron voor wildbeheereenheden en is de toetssteen voor het Agentschap voor Natuur en Bos om te oordelen of de wildbeheereenheden aan de bovengenoemde voorwaarden voldoen.
3. In uitvoering van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 mei 2008 betreffende de jachtvoorwaarden heeft het Agentschap voor Natuur en Bos acht formulieren ontwikkeld:
 - 1° drie daarvan bestonden vroeger al en zijn louter een herneming van de formulieren die als bijlage bij het vorige jachtopeningsbesluit waren gevoegd;
 - 2° één formulier dient voor de melding van de geweerjacht op zondag op een elektronisch meldpunt; dat formulier kan enkel digitaal worden ingevuld en moet worden ge-e-mailed naar zondagjacht@vlaanderen.be, een mailadres dat beheerd wordt door het Agentschap voor Natuur en Bos;
 - 3° vier formulieren hebben betrekking op de gewone jacht en de bijzondere bejaging op grof wild (vooral wilde zwijnen en met uitzondering van reewild waarvoor een afzonderlijke regeling geldt). Het gaat om formulieren voor de aanvraag van een afschotplan, de melding van bijzondere bejaging en de melding van elk geschoten stuk grof wild. Die informatie wordt gevraagd met het oog op wetenschappelijke verwerking van de gegevens door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. Dat onderzoek is vooral noodzakelijk om een beter beeld te krijgen van de populaties wilde zwijnen in Vlaanderen en de mogelijke evolutie ervan in de toekomst. De formulieren moeten het mogelijk maken om aanvragen voor afschotplannen te standaardiseren en het verwerken van de gegevens te vergemakkelijken.

De nieuwe formulieren leiden niet tot het verzwaren van de administratieve lasten want onder de vroegere jachtbesluiten moesten ook afschotplannen voor bijvoorbeeld wilde zwijnen worden aangevraagd. Alleen bestond er toen geen formulier voor waardoor de aanvragers niet altijd wisten welke gegevens zij precies moesten verstrekken; met de nieuwe formulieren weten zij dat nu wel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 829
van 8 juli 2008
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Chemtrails - Milieu-impact

Recent werd mij gewezen op het fenomeen “chemtrails” of chemische sporen in de lucht. Volgens sommigen gaat het om een opzettelijke en systematische bedreiging van de gezondheid.

Het gaat hier niet om contrails of condensatie-sporen. Dat zijn de normale lijnen van gecondenseerde waterdamp die een vliegtuig op een hoogte van ongeveer 10.000 meter achter zich trekt. Deze verdwijnen na enkele minuten.

Chemtrails onderscheiden zich, naar verluidt, van contrails op volgende punten :

- ze doen zich vooral op heldere “hoge druk” dagen voor;
- het zijn bredere sporen die zich na enkele minuten beginnen te verspreiden en urenlang zichtbaar blijven;
- meerdere vliegtuigen, ofwel van militaire aard ofwel zonder identificatie, trekken strepen naast en haaks op elkaar waardoor er een raster gevormd wordt. Die waaiert tot op het einde van de dag uit en vormt een melkachtige nevel, die het zonlicht fel filtert;
- dit fenomeen is relatief recent (van na 2000), maar neemt de laatste jaren exponentieel toe;
- het wordt niet alleen in ons land vastgesteld, maar over heel Europa, de VS, Rusland, ... tot in Australië.

Een toenemend aantal burgers is hierover ongerust, wat onder andere blijkt uit klachten bij de lokale politiediensten, omdat in deze chemtrails volgende ingrediënten zouden worden aangetroffen:

- zware metalen als barium, aluminium, cadmium die door polymere verbindingen sproeibaar worden;
- virussen, bacteriën, schimmels;
- diverse chemische stoffen.

Uit diverse studies zou blijken dat die stoffen erg nefast zijn voor de gezondheid en aanleiding geven tot volgende fenomenen:

- kanker;
- hoofdpijn, duizeligheid, depressiviteit, lethargie;
- kortademigheid, ademnood, astma;
- onvruchtbaarheid, miskraam, vroeggeboorte;
- griepaanvallen;
- hart- en herseninfarcten.

In Nederland en Duitsland zouden over het fenomeen ook al parlementaire vragen gesteld zijn.

1. Is de minister op de hoogte van het bestaan van chemtrails en mogelijke milieuverontreiniging hierdoor?

2. Zijn de minister klachten bekend over chemtrails? Zo ja, hoeveel en welk gevolg is hieraan gegeven?
3. Is over het fenomeen van chemtrails in Vlaanderen reeds onderzoek gedaan? Zo neen, plant de minister onderzoek hieromtrent, om inzicht en antwoorden te krijgen op vragen zoals: wie doet dit, waarom en welke stoffen worden hierdoor systematisch in de atmosfeer gebracht?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

Op vraag nr. 829 van 8 juli 2008

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Ik ben op de hoogte van beweringen over het bestaan van “chemtrails”, maar niet van bewijs dat deeltjes die bestaan uit o.a. barium, aluminium en ijzer al dan niet opzettelijk worden verspreid door vliegtuigen. Op het internet zijn een groot aantal websites te vinden over "chemtrails", maar de foto's die daar getoond worden zijn volgens experts van het Nederlandse Koninklijke Meteorologische Instituut (KNMI)³ gewone vliegtuigstrepen, die door bijvoorbeeld de stand van de zon een bijzondere kleur hebben, b.v. bij zonsopgang en zonsondergang. De foto's zijn dan ook geen bewijs voor het sproeien van chemicaliën vanuit vliegtuigen (spraying), zoals op sommige internetsites over chemtrails wordt gesuggereerd. Er zijn ook geen wetenschappelijke studies beschikbaar die het bestaan van chemtrails aantonen of bestuderen. In een parlementaire vraag van Erik Meijer aan de Europese Commissie over “chemtrails”, stelt de Commissie dat er geen bewijs is dat dergelijke methoden in Europa worden gehanteerd.

Vliegtuigstrepen worden gevormd door uitstoot van waterdamp door vliegverkeer. Ze worden ook wel contrails genoemd, een samenvoeging van condensation (condensatie) en trails (sporen). Als de warme vochtige lucht die door de vliegtuigmotor wordt uitgestoten zich mengt met voldoende koude lucht op grote hoogte in de atmosfeer (8-12 km) kunnen zich ijskristallen vormen, zichtbaar als vliegtuigstrepen. De kleur van de vliegtuigstrepen wordt vooral bepaald door de positie van de zon ten opzichte van de strepen en de waarnemer. Als de omgevingslucht vochtig genoeg is (maar niet vochtig genoeg om zelf wolken te vormen) kunnen vliegtuigstrepen lange tijd blijven bestaan en wijd uitwaaiëren. De snelheid van uitwaaiëring van de vliegtuigstrepen wordt bepaald door de weersomstandigheden (voornamelijk door variaties in de wind met de hoogte en in het horizontale vlak). Dat deze vliegtuigstrepen hier veel te zien zijn heeft vooral te maken met het intensieve vliegverkeer boven onze streken.

Hoewel vliegtuigen net als auto's een aantal stoffen (zoals CO₂, roet en stikstofoxides) uitstoten, omdat er kerosine wordt verbrand, heeft dit nauwelijks effect op de luchtkwaliteit op het leefniveau van de mens. De reden is dat deze uitstoot vooral op grote hoogte (7-13km) gebeurt en de lucht hoog in de atmosfeer zich nauwelijks mengt met de lucht op leefniveau.

Wel zullen de stikstofoxides op gegeven moment uitregenen en dan een bijdrage leveren aan de verzuring van de grond (zure regen). Ook deze bijdrage is kleiner dan die van andere menselijke activiteiten, zoals autoverkeer en industrie.

De uitlaatgassen spelen een minder belangrijke rol bij de vorming van vliegtuigstrepen. Daarvoor zijn voornamelijk vocht en temperatuur van belang. Sulfaat- en roetaërosolen, die door vliegtuigen uitgestoten worden, kunnen wel de fysische en stralingseigenschappen van wolken wijzigen, waardoor ze een indirecte rol spelen bij de vorming van condensatiesporen en cirruswolken. Ook de uitstoot van waterdamp door vliegtuigen kan de vorming van condensatiesporen en cirruswolken stimuleren.

De uitstoot van CO₂, H₂O, NO_x en aërosolen zijn verder wel van belang voor de opwarming van de aarde. CO₂ en H₂O zijn broeikasgassen. Stikstofoxiden, wanneer deze uitgestoten worden in de hogere troposfeer of de lagere stratosfeer (dit gebeurt door subsonische vliegtuigen), zullen de concentratie aan ozon, dat een broeikasgas is, doen stijgen. Door de relatief korte verblijfstijd

³ http://www.knmi.nl/VinkCMS/explained_subject_detail.jsp?id=27150

van stikstofdioxide en ozon in de atmosfeer zullen hierdoor vooral regionale klimaatwijzigingen plaatsvinden. Een deel van de door stikstofdioxide veroorzaakte ozonstijgingen zullen echter gecompenseerd worden door de ozon die afgebroken wordt t.g.v. de zwavel- en waterdampemissies door vliegtuigen. Roetaërosolen hebben bij onvolledige verbranding een opwarmend effect op de aarde. Luchtvaart stoot echter maar weinig aërosolen uit in vergelijking met emissiebronnen op de grond. Ook door de impact van aërosolen en waterdamp op de vorming van condensatiesporen en cirruswolken, die straling naar de aarde reflecteren, wordt de opwarming van de aarde gestimuleerd.

De deskundigen binnen mijn administratie hechten weinig geloof aan het bestaan en gevaar van 'chemtrails'. Via 'Google' surf je van de ene naar de andere site met theorieën die wetenschappelijk niet onderbouwd zijn. Telkens worden dezelfde bewoordingen gebruikt en de ene site heeft al straffere verklaringen dan de andere.

2. Door het Departement LNE, afdeling Lucht, Hinder, Risicobeheer, Milieu & Gezondheid is tot nog toe één vraag van een burger beantwoord met betrekking tot chemtrails. Er werden echter geen gezondheidsklachten ontvangen die werden toegewezen aan "chemtrails". Ook bij de Medisch Milieukundigen (lokale aanspreekpunten in verband met vragen en klachten over zowel lokale milieugerelateerde gezondheidsproblemen als lokale milieuproblemen met een mogelijk negatief effect op de gezondheid) werd slechts een beperkt aantal vragen rond "chemtrails" ontvangen. De Vlaamse Milieumaatschappij heeft in 2006 een dergelijke klacht via de milieudienst van Kruishoutem ontvangen.
3. Wat uw vraag over onderzoek in Vlaanderen betreft, kan ik u tot slot meegeven dat er in Vlaanderen geen onderzoek gebeurt naar het verschijnsel "chemtrails". Zodra internationale wetenschappelijke literatuur de noodzaak hiertoe met passende overtuiging aantoont, kan overwogen worden om onderzoek ter zake uit te voeren.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 830
van 8 juli 2008
van **CARL DECALUWE**

Kreukelpalen - Stand van zaken

Nieuwe verlichtingsinstallaties langs gewestwegen worden vaak uitgerust met kreukelpalen. Kreukelpalen zijn flexibele verlichtingspalen die zich om de auto heen buigen bij een aanrijding. Ze worden geplaatst op plaatsen waar de kans op een aanrijding van een verlichtingspaal het grootst is.

Tot vorig jaar stonden er nog geen kreukelpalen in de provincies Oost- en West-Vlaanderen.

1. Kan de minister een overzicht bezorgen van de geplaatste kreukelpalen? Kan dit opgesplitst per provincie?
2. Waarom stonden er tot vorig jaar nog geen kreukelpalen in de provincies Oost- en West-Vlaanderen?
3. Wat zijn de criteria voor het plaatsen van kreukelpalen?
4. Wat zijn de meerkosten ten opzichte van de gewone verlichtingspalen?
5. Zijn er plannen voor een algemene invoering van kreukelpalen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 830 van 8 juli 2008

van **CARL DECALUWE**

1. Hierna vindt u per provincie de plaatsen waar kreukelpalen geplaatst werden:

Provincie Antwerpen	
Zandhoven - N14 - Goormansstraat rotonde: gewestverlichting	6 stuks
Zoersel - E34-N14 - rotondes + carpool: gewestverlichting	17 stuks
Geel - R14 - rotonde: gemeentelijke verlichting	6 stuks
Lille - N132/E34 - Beersebaan - rotondes: gewestverlichting	30 stuks
Merksplas - N131 - rotonde: gemeentelijke verlichting	5 stuks
Heist-op-den-Berg - N10 - Lostraat - rotonde: gemeentelijke verlichting	8 stuks
Hoogstraten - N115 - rotonde: gewestverlichting	10 stuks
Sint-Lenaarts (Brecht) - rotonde: gewestverlichting	6 stuks
Kalmthout - Heikantstraat - N177 – rotonde: gewestverlichting	6 stuks

Provincie Limburg	
Sint-Truiden - N79/N759 - rotonde: gewestverlichting	12 stuks
Bilzen - N701/N745 - rotonde: gewestverlichting	12 stuks
Genk - Bokrijk - N75 - rotonde: gemeentelijke verlichting	17 stuks
Munsterbilzen - proefinstallatie - rotonde: gewestverlichting	24 stuks
Beringen - N72 - rotonde: gewestverlichting	11 stuks
Opglabbeek - N76 – rotonde: gewestverlichting	35 stuks
Overpelt - N71a - rotondes "Oost", "West" en "Ziekenhuis": gewestverlichting	75 stuks
Meeuwen - N76 - rotonde: gewestverlichting	17 stuks
Zutendaal - N730 - rotonde: gewestverlichting	15 stuks
Borgloon - N79 - middenberm: gewestverlichting	11 stuks
Dilsen-Stokkem – rotonde: gewestverlichting	3 stuks

Provincie Vlaams-Brabant	
Steenokkerzeel - N227 - omleidingsweg: gewestverlichting	46 stuks
Leuven - N19a – vaartkom: gewestverlichting	26 stuks
Vilvoorde - R22 - Erasmuslaan - rotonde: gewestverlichting	24 stuks
Vilvoorde - R22 - Cockeriestraat - rotonde: gewestverlichting	17 stuks
Asse - N9 - rotonde: gewestverlichting	22 stuks

Provincie Oost-Vlaanderen	
Geen	

Provincie West-Vlaanderen	
Geen	

2. In november 2006 werd een openbare aanbesteding gehouden voor het leveren van rechte energieabsorberende wegverlichtingspalen (kreukelpalen) voor de verlichting van gewestwegen, op- en afritten van autosnelwegen en autosnelwegen in Vlaanderen. Tot op heden werd budgettair voorrang gegeven aan de provincies Antwerpen, Limburg en Vlaams-Brabant voor de levering en de plaatsing van dergelijke kreukelpalen. De eerste levering en plaatsing voor de provincie Oost-Vlaanderen is voorzien voor 2009.

In een groot gedeelte van de provincie West-Vlaanderen is het niet aangewezen om kreukelpalen te plaatsen. De hoge vochtigheidsgraad van deze provincie (aanwezigheid van de zee) en de zeewind die zand meevoert, zorgen ervoor dat de levensduur van de energieabsorberende palen sterk vermindert. De corrosiebestendigheid van deze palen is immers lager dan die van de klassieke stalen verlichtingspalen. Door corrosie aangetaste installaties kunnen bovendien leiden tot heel onveilige situaties. Er wordt wel een test gedaan met kreukelpalen als steunen voor een 2-tal borden. Deze kreukelpalen werden nog maar recent geïnstalleerd en zijn nog niet geëvalueerd omdat er nog geen aanrijding is gebeurd.

3. Verlichtingspalen vormen, samen met nog een aantal andere uitrustingen van de wegen, een gevaarlijk obstakel wanneer ze te dicht bij de rand van de rijbaan staan. Wanneer dergelijke gevallen zich voordoen of dreigen voor te doen (bij nieuwe inplantingen), zijn er principieel drie mogelijkheden:

- a. het obstakel in kwestie inplanten op of verplaatsen naar een veilige afstand ten opzichte van de rand van de rijbaan;
- b. er voor zorgen dat het obstakel niet (meer) gevaarlijk is bij aanrijding, door speciale voorzieningen die er voor zorgen dat bij een aanrijding ofwel:
 - de energie van het aanrijdende voertuig op een veilige manier wordt geabsorbeerd; de zogenaamde "kreukelpalen" behoren daartoe;
 - de constructie afbreekt, waardoor de schade aan het aanrijdende voertuig ook beperkt blijft.
- c. het obstakel in kwestie op een veilige manier afschermen, bijvoorbeeld door een beveiligingsconstructie (vangrail).

In principe verdient oplossing 1 de voorkeur. Indien deze bezwaarlijk realiseerbaar is, dient telkens een afweging gemaakt tussen oplossing 2 en 3. De kostprijs speelt bij dergelijke afweging een belangrijke rol. Het resultaat van deze afweging wordt bijvoorbeeld beïnvloed door het aantal obstakels dat zich binnen een bepaalde afstand bevindt.

Rotondes zijn plaatsen waar kreukelpalen eerder zijn aangewezen dan afgeschermdde vangrails omwille van het niet rechtlijnige verloop van de berm en de talrijke onderbrekingen ervan.

4. De prijzen van alle verlichtingspalen schommelen in functie van de kostprijzen van de grondstoffen.

De prijzen van de kreukelpalen dalen naarmate de test- en opstartkosten voor de productie deels zijn afgeschreven en de concurrentie groter wordt.

In de jaren 2003 en 2004 was de kostprijs voor kreukelpalen circa 500 euro per stuk meer dan de klassieke stalen verlichtingspalen. Momenteel bestaat dit prijsverschil voor de aankoop nog nauwelijks.

5. De Europese normen over afgeschermd constructies (vanrails) en veilige steunconstructies (waaronder de kreukelpalen) zijn relatief nieuw. Het vergt enkele jaren vooraleer er voldoende producten op de markt zijn die voldoen aan deze normen. De fabrikanten moeten immers bepaalde concepten uitwerken en testen, hetgeen enige tijd vergt.
Voor de vanrails is dat proces grotendeels voorbij; voor de steunconstructies nog niet.
6. Eenmaal dat het marktaanbod voor beide wegonderdelen voldoende uitgebreid en stabiel is, zullen richtlijnen dienen opgesteld om te weten waar welke constructies zijn aangewezen om te plaatsen en/of om de bestaande te vervangen, en niet welke prioriteit. Voor de vanrails bestaat hiervoor reeds een aanzet, voor de steunpalen nog niet.
Voormelde studie kan vanaf de 2^e helft van 2008, in 2009 en mogelijk ook nog in 2010 gebeuren.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 837

van 8 juli 2008

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE***Ontginningsput Schelle - Stand van zaken*

De Vlaamse Regering heeft een aantal beslissingen genomen om de missing links op de A12 aan te pakken. In een latere fase (fase III) zou ook de ontbrekende verbinding tussen de A12 en de N171 aangelegd worden. Het is duidelijk dat de Pierstraat in Aartselaar momenteel dus een belangrijke functie heeft en een verbindingsweg vormt tussen de N171 (E19) en de A12, door het ontbreken van die belangrijke infrastructuur.

Door het ontbreken van belangrijke verbindingswegen en de problematiek van een slechte verkeersdoorstroming langs gewestwegen in de zuidostrand van Antwerpen, gaan vele woonwijken gekreund onder het doorgaand zwaar verkeer. Elke gemeente op zich begint momenteel maatregelen te nemen om zwaar verkeer te weren uit haar woonstraten, en dorpskernen.

In het verleden werd door de minister een milieuvergunning verleend onder meer voor de opvulling van ontgonnen kleiputten. De aanvoer van bodem via de Pierstraat zorgt uiteraard voor veel zwaar verkeer in een straat die reeds heel wat woon-werkverkeer moet slikken. Dit is uiteraard een gegeven dat voor de aflevering van de milieuvergunning grondig moest worden onderzocht. Ondertussen leidt een beroepsbeslissing, alsook een tonnagebeperking in de Pierstraat tot een oplossing voor het zwaar verkeer in deze straat. Nadeel echter is dat het zwaar verkeer op de A12 opnieuw een andere weg moet zoeken om tot op de E19 te geraken.

1. Is de geplande tonnagebeperking in de Pierstraat louter een gemeentelijke beslissing?
2. Is het op basis van de tonnagebeperking in de Pierstraat dat een beroepsbeslissing genomen werd voor de milieuvergunning van een exploitant in de Tuinlei in Schelle, of waren er andere redenen?
3. Werden er tellingen gehouden door het Vlaams Gewest aangaande het zwaar verkeer in de Pierstraat?
4. Ten gevolge van de beroepsbeslissing AMV/00083963/1009B zullen de vrachtwagens van de exploitant aan de Tuinlei in Schelle een andere vergunde site dienen te bedienen voor het definitief bergen van grondoverschotten. Nadelig voor exploitant echter is dat de weg naar het dichtstbijgelegen vergunde op te vullen site (Temse) zéér veel extra kilometers bedraagt en bijgevolg extra brandstofverbruik en CO₂-uitstoot veroorzaakt. Heel recent zijn zowel op de N16, als op de E17 ingrijpende wegwerkzaamheden voor vrij lange duur aangevat, die de bereikbaarheid van de site in Temse ook zeker niet ten goede komen.

Worden er ten gevolge van dergelijke beroepsbeslissingen compenserende maatregelen voorzien voor het verlies dat de betrokken exploitanten lijden?

5. Conform het decreet betreffende de oppervlaktedelfstoffen van 4 april 2003 (Belgisch Staatsblad van 25/08/2005) dienen vergunninghouders een financiële zekerheid te stellen om de kosten voor de realisatie van de eindafwerking van de ontgonnen percelen te waarborgen. Dit om een snelle opvulling en afwerking te realiseren.

Hoe zal de minister, gelet op de door haar genomen beroepsbeslissing, deze in het decreet voorziene verplichting toepassen?

6. Welke verbindingsweg wordt door het Vlaams Gewest voorgesteld voor zwaar verkeer tussen de A12 en de E19?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 837 van 8 juli 2008

van **MARLEEN VAN DEN EYNDE**

1. De Pierstraat is een weg in beheer van de gemeenten Rumst en Aartselaar. De gemeentegrens tussen Aartselaar en Rumst ligt over een groot deel van de weg in de middenas van de weg. Dus beide gemeenten zijn wegbeheerder en bevoegd voor het instellen van een tonnagebeperking. Beide gemeenteraden moeten hun goedkeuring geven aan de tonnagebeperking alvorens dit daadwerkelijk kan worden ingesteld.
2. In het Ministerieel besluit nr. AMV/83963/1009B van 18 maart 2008 werd aan de N.V. Vervoeruitbating Fr. Ceulemans en Co voor de exploitatie van een ontginningsput te Schelle de volgende bijzondere voorwaarde opgelegd: "Tot de voltooiing van het westelijk deel van de expressweg N171 (fase 2) mag er maximaal 4.500 m³/maand en 54.000 m³/jaar niet-verontreinigde uitgegraven bodem worden aangevoerd."

Deze bijzondere voorwaarden werden opgelegd omdat de gemeente Aartselaar had gesteld dat de verkeersbelasting van de Matenstraat en de Pierstraat te hoog is. Door de aanvoer te beperken zal het aantal transporten verminderen.

3. Er zijn wel degelijk tellingen verricht in de Pierstraat. Op basis van deze tellingen wordt geschat dat er op een gemiddelde werkdag in de Pierstraat tussen 15.000 en 18.000 motorvoertuigen passeren. Bij deze telling is het vrachtverkeer niet afzonderlijk geteld.
4. In het kader van de milieuvergunningprocedure worden er geen compenserende maatregelen voorzien voor het verlies dat de betrokken exploitant kan hebben door het nemen van een bepaalde beslissing over een milieuvergunningsaanvraag.
5. Het Oppervlaktedelfstoffendecreet voorziet dat de vergunninghouders financiële zekerheden moeten stellen "*om de kosten voor de realisatie van de eindafwerking van de percelen te waarborgen*". Essentieel is dus dat de eindafwerking wordt gerealiseerd, over de snelheid spreekt het decreet zich niet uit. Een snelle opvulling en eindafwerking is dus in ieder geval alvast geen verplichting die door de regelgeving wordt opgelegd. Het moet bovendien duidelijk zijn dat financiële zekerheden enkel gesteld moeten worden voor gebieden die in ontginning zijn of ontgonnen zijn, maar nog niet zijn afgewerkt conform de milieuvergunningsvoorwaarden. Voor de nog te ontginnen percelen kunnen de te stellen financiële zekerheden worden opgebouwd volgens een zonering en fasering voorzien in het werkplan, dat dient goedgekeurd te worden door de toezichthoudende administraties. Voor deze oppervlaktes moeten de financiële zekerheden dus nog niet meteen worden gesteld.

Omgekeerd kunnen de financiële zekerheden ook worden afgebouwd van zodra een bepaalde zone volgens de exploitant is afgewerkt. Hiertoe kan hij bij de dienst Natuurlijke Rijkdommen, conform artikel 31 van het uitvoeringsbesluit, een aanvraag tot het afbouwen van de gestelde financiële zekerheid indienen. Na controle kan dan de gevraagde afbouw toegestaan worden. Het klopt dus wel dat hoe sneller een exploitant de eindafwerking realiseert, hoe sneller de financiële zekerheden zullen kunnen worden afgebouwd indien alles in orde is. Een exploitant moet echter uiteraard altijd werken binnen de opgelegde voorwaarden, niet alleen voor de ontginning zelf, maar ook voor de eindafwerking. Er is dus geen tegenstrijdigheid tussen het

Oppervlaktedelfstoffendecreet en de milieuvergunning. Dergelijke voorwaarden worden meestal net opgelegd om rekening te houden met de concrete lokale situatie. Gelet op de specifieke voorwaarde in de vergunning betreffende de beperking van de jaarlijkse aanvoer van niet-verontreinigde uitgegraven bodem, zal de eindafwerking war langer duren in de veronderstelling dat de exploitant steeds over meer aanvulmateriaal zou kunnen beschikken dan wat nu maximaal maandelijks en jaarlijks toegelaten is.

6. Het Vlaamse Gewest zal geen routes aan het zwaar verkeer opleggen. Het grootse deel van het vrachtverkeer in de Pierstraat is doorgaand verkeer en heeft dus via de A12 een goed alternatief.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 838

van 8 juli 2008

van **MARC VAN DEN ABEELEN***Openbare werken - Grondstofprijzen*

Grondstofprijzen vormen een belangrijk onderdeel van de kostprijs van infrastructuurwerken. De huidige trend van stijgende grondstofprijzen kan de kostprijs van openbare werken dan ook gevoelig opdrijven.

Zo is de staalprijs de afgelopen zes maanden bijvoorbeeld met meer dan de helft gestegen. Met de toenemende vraag in de groeielanden naar staalproducten, lijkt het er niet op dat de prijs snel zal dalen. Arcelor Mittal kondigde onlangs zelfs aan dat het zich verplicht voelt om de staalprijzen in de nabije toekomst met 60 % te verhogen. Als men dit koppelt aan het feit dat gemiddeld 10 % van het bouwmetaal uit staal bestaat, is de rekening snel gemaakt.

De stijging van de grondstofprijzen, en die van staal in het bijzonder, kunnen dan ook een belangrijke invloed hebben op geplande infrastructuurwerken aangezien zij voor een deel worden doorgerekend aan de opdrachtgever, *in casu* de overheid.

Om deze reden zou ik de minister willen vragen in welke mate de stijgende grondstofprijzen een invloed op de kostprijs en de timing van openbare werken zullen hebben.

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 838 van 8 juli 2008

van **MARC VAN DEN ABEELEN**

De evolutie van de grondstofprijzen voor infrastructuurwerken wordt weergegeven in de prijsnoteringen die maandelijks worden gepubliceerd door de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie. Het betreft een algemene bouwindex I en OW-waarden voor een aantal afzonderlijke materialen.

De stijging van de index I tijdens de 3 voorbije jaren bedraagt:

- mei 2005 – mei 2006: 18,9%
- mei 2006 – mei 2007: 15,1%
- mei 2007 – mei 2008: 8,1%
- mei 2005 – mei 2008: 48,0%

Sommige OW-waarden vertonen een veel sterkere stijging, o.a. voor betonstaal (totale stijging met 99%) en voor petroleumbitumen (+101,3%).

In algemene regel bevatten de contracten voor de uitvoering van infrastructuurwerken een formule voor prijsherziening, die volgende elementen omvat: de lonen (s-waarde), de index I en/of specifieke OW-waarden, een vaste term.

Een frequent toegepaste formule is:

$$P=P(0,40 s/S + 0,40 i/I + 0,20).$$

Deze formule resulteert voor de periode 2005-2008 wat aspect van de grondstoffen betreft, in een prijsevolutie van $0,40 \times 80\% = 19,2\%$.

De toepassing van deze contractuele formule verhoogt aanzienlijk het eindbedrag van de aanneming. Het is evident dat deze factor een impact kan hebben op de beschikbare kredieten en op de planning en timing van andere projecten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 839
van 8 juli 2008
van **BART VAN MALDEREN**

Sigma plan - Onteigeningen Wichelen

In het kader van het Sigma plan worden er een aantal onteigeningen gepland ter hoogte van de straat "Dorp" in Wichelen.

1. Kan de minister een stand van zaken geven? Bij hoeveel huizen is de procedure lopende? Bij hoeveel huizen is de procedure afgerond?
2. Welke timing voorziet de minister? Voor wanneer is de afbraak van de woningen gepland?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 839 van 8 juli 2008

van **BART VAN MALDEREN**

-
1. Sedert eind 2006, toen het geactualiseerde Sigmaplan bekend werd bij de plaatselijke bevolking, hebben vier particulieren aan Waterwegen en Zeekanaal NV(W&Z NV) gevraagd of de vennootschap hun woningen wou aankopen.

W&Z NV heeft gesteld dat ze deze vraag zou onderzoeken en een beslissing zou nemen als de voorbereidende studies waren afgerond. Om zich ten volle voor te bereiden, werd door W&Z NV aan het Aankoopcomité gevraagd om reeds een raming op te maken.

Zopas zijn de studies afgerond en daaruit blijkt dat er geen technische noodzaak is om deze woningen af te breken. Enkel een klein gedeelte van de tuinen met eventueel een klein bijgebouw, dient volgens de stabiliteitsberekeningen te worden onteigend. De betrokkenen werden daarvan reeds mondeling in kennis gesteld. Thans wordt het nodige gedaan om zo snel mogelijk een onteigeningsplan op te maken, te laten goedkeuren en machtigen. Vanaf dat moment ontstaat er 100% schriftelijke rechtszekerheid voor de betrokkenen dat deze woningen volledig particulier kunnen blijven.

2. Er is nog geen concrete timing voorzien, het betreft dan ook geen afbraak van woningen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 840
van 8 juli 2008
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Diefstal wegeninfrastructuur - Stand van zaken

Recentelijk werden we in Vlaanderen geconfronteerd met de diefstal van vangrails. Na de reeks koperdiefstallen, voornamelijk langs spoorlijnen, is dit nu een nieuw soort diefstal van overheidseigendom op openbaar domein. Net zoals koper, is ook staal veel geld waard en dat maakt diefstal van die metalen blijkbaar interessant.

1. Kan de minister cijfers geven van het aantal vangraildiefstallen? Voor welk bedrag wordt er op die manier onvreemd?
2. Worden er behalve vangrails nog andere zaken die eigendom zijn van het Gewest onvreemd langs gewestwegen? Zo ja, welke en voor welk bedrag?
3. Welke maatregelen neemt de minister om diefstallen langs gewestwegen te voorkomen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 840 van 8 juli 2008

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Er zijn bij het agentschap Wegen en Verkeer geen diefstallen van vangrails op autosnelwegen en andere gewestwegen bekend.
2. De diefstallen van andere weguitrustingen op gewestwegen zijn tot op heden gelukkig zeer beperkt. Het gaat concreet over:
 - enkele beschadigde verkeersborden, met nauwelijks waarde;
 - een beperkte hoeveelheid nieuwe verkeersborden (wellicht als kwajongensstreken of als souvenir): circa 40 stuks per jaar met een waarde van circa 3.000 euro;
 - enkele kegels en andere afbakeningsmaterialen bij wegwerkzaamheden, voor een bedrag van circa 500 euro per jaar;
 - een 5-tal roosters van waterslikkers in 2008, met een waarde van circa 250 euro per stuk;
 - een grensbord van de provincie in 2006, met een waarde van circa 1.500 euro;
 - een camera van een flitspaal in 2005, met een waarde van 50.000 euro.
3. De sociale controle op de gewestwegen die in de regel meer verkeer hebben dan een courante gemeenteweg, en het stevig vastzetten ontmoedigen over het algemeen mogelijke dieven. Op een aantal plaatsen werd aan de politie gevraagd om extra waakzaam te zijn voor mogelijke diefstallen van weguitrustingen. Indien meer diefstallen zouden worden vastgesteld, zullen deze vragen stelselmatiger en met meer nadruk worden herhaald. Er kan ook nog worden gemeld dat het gebruik van beton als bouwmateriaal voor weguitrustingen minder aanleiding geeft tot mogelijke diefstallen dan staal of andere metalen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 842
van 8 juli 2008
van **MARK DEMESMAEKER**

Uitvoeringstermijn wegenwerken - Boetes en bonussen

Grote wegenwerken worden lang op voorhand gepland. Aan het moment dat de machines op de werf verschijnen, gaat een grondige voorbereiding vooraf. De aannemer van de werken weet precies wat hij moet doen en over hoeveel tijd hij beschikt.

De uitvoeringstermijn is altijd duidelijk vastgelegd in de overeenkomst met de aannemer. Hij weet op voorhand perfect over hoeveel kalenderdagen hij maximaal beschikt. Indien de uitvoeringstermijn overschreden wordt, betaalt hij een boete per kalenderdag dat de werken langer duren.

In uitzonderlijke gevallen wordt er een bonus gegeven aan de aannemer wanneer de werken sneller zijn uitgevoerd dan gepland. Zo was er een bonus voorzien voor de aannemer die de E40 tussen Groot-Bijgaarden en Affligem heraanlegde, omdat die werken extreem veel hinder veroorzaakten.

1. In hoeveel gevallen werd de uitvoeringstermijn overschreden door de aannemer bij wegenwerken in opdracht van het Vlaams Gewest voor de periode 2007? Graag een overzicht per provincie.
2. Hoeveel aannemers kregen een boete wegens het niet-naleven van de overeenkomst? Graag een overzicht per provincie.
3. Hoeveel boetegeld werd er geïnd in 2007? Graag een overzicht per provincie.
4. In uitzonderlijke gevallen wordt er een bonus gegeven aan de aannemer wanneer de werken sneller zijn uitgevoerd dan gepland.

Welke criteria worden hiervoor gehanteerd?

In hoeveel gevallen werd er een bonus toegekend in 2007? Graag een overzicht per provincie.

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 842 van 8 juli 2008

van **MARK DEMESMAEKER**

In onderstaande tabel vindt u het antwoord op de deelvragen 1, 2, 3 en 4 (deelvraag 2)

Provincie	Aantal contracten met termijns-overschrijding in 2007	Aantal aannemers met boete voor termijns-overschrijding in 2007	Som boetegeld in 2007	Aantal gevallen met bonus voor sneller werk in 2007
Antwerpen	1	1	13.931,70 €	0
Limburg	0	0	0 €	0
Oost-Vlaanderen	1	1	15.421,20 €	0
Vlaams-Brabant	0	0	0 €	0
West-Vlaanderen	5	2 (*)	28.031,73 €	0
Totaal	7	4	57.384,63 €	0

(*) Vier termijnoverschrijdingen kwamen voor bij verschillende contracten van eenzelfde aannemer

4. De mogelijke criteria die gebruikt worden om te bepalen of een project al dan niet in aanmerking komt voor een bonus voor sneller werk zijn zeer divers. Zo worden onder meer de volgende parameters bekeken bij de beoordeling: intensiteit van het verkeer, de hinder voor het wegverkeer en de omwonenden, de economische verliezen die met een bepaald werk gepaard gaan, tijdsverlies voor de weggebruiker, grootte van het werk, veiligheid van weggebruiker en werfpersonnel, garanties voor de kwaliteit van het werk, technische mogelijkheden binnen het project,... Het is evident dat er steeds naar het geheel van het project gekeken wordt. U merkt echter uit de tabel dat een dergelijke bonus inderdaad enkel toegepast wordt in uitzonderlijke omstandigheden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 844
van 10 juli 2008
van **DIRK DE KORT**

Heraanleg Bredabaan Merksem - Stand van zaken

Via de regionale pagina's van Gazet van Antwerpen werd half juni vrij plots aangekondigd dat "de langverwachte heraanleg van de Bredabaan in Merksem in 2010 kan starten". De districtsvoorzitter schetste in het krantenartikel zelfs al een beeld van hoe de Bredabaan er na de heraanleg zal uitzien, namelijk ongeveer hetzelfde als de vernieuwde Zuiderleien in Antwerpen. Over de start van de werken in 2010 beweerde hij een akkoord te hebben van de BAM en een engagement van de minister om de nodige kredieten vanaf 2010 in haar begroting in te schrijven.

In het indicatieve meerjarenprogramma 2008-2010 voor de geplande investeringen in wegen is echter niets terug te vinden over mogelijke plannen voor de heraanleg van de Bredabaan in Merksem.

Dit neemt niet weg dat men in het Antwerpse district al enkele jaren vragende partij is voor deze heraanleg. Als belangrijke verkeersader en commerciële as ziet men de Bredabaan daar hoe langer hoe meer verloederen. Met alle geplande werkzaamheden in het kader van het Masterplan Antwerpen bestaat bovendien de vrees dat deze toestand alleen nog maar zal verergeren en dat de bereikbaarheid en doorstroming er onder invloed van gewijzigde verkeersstromen fel op achteruit zal gaan.

1. In welke mate kan de minister de in de pers aangekondigde start van de heraanleg in 2010 bevestigen? Welke meer concrete timing en fasering zal hierbij dan gehanteerd worden?
2. Op welke manier wordt het project van de heraanleg dan ingepast in het indicatieve meerjarenprogramma voor de geplande investeringen in wegen? Welke budgetten worden hiervoor op termijn vrijgemaakt?
3. Welke zijn de eventuele behoeften en effecten die met een heraanleg van de Bredabaan in Merksem beoogd worden? Werden de lokale beleidsmakers hierover geconsulteerd en zo ja, op welke manier?
4. In hoeverre wordt dit toekomstige project eventueel gekoppeld aan de werkzaamheden van de BAM in het kader van het Masterplan Antwerpen?

Werd de toekomst van de Bredabaan in Merksem naar aanleiding van het Masterplan Antwerpen grondig bestudeerd en zo ja, tot welke conclusies heeft dit geleid en welk gevolg zal hieraan gegeven worden?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 844 van 10 juli 2008

van **DIRK DE KORT**

1. De herinrichting van de Bredabaan is wel degelijk voorzien in de meerjarenbegroting. Een opname in het effectief programma 2010 zal worden voorgesteld.
2. Aanvankelijk werden de budgetten voorzien voor 2011. Overwegende het bilateraal overleg met de stad Antwerpen en de NV BAM blijkt het evenwel wenselijk de uitvoering te vervroegen naar de periode 2010/2011. Een bedrag van 6.000.000 euro (inclusief BTW) wordt momenteel geraamd voor wat het aandeel van het Agentschap Wegen en Verkeer betreft.
In het rapport van de Werkgroep Integrale Aanpak Masterplan (WIAM) wordt bij de corridorconcepten gekozen om radiale steenwegen (zoals de Bredabaan) een belangrijke rol te laten spelen op lokaal niveau en de verbindende functie te laten overnemen door de hoofdwegen (zoals de E19).
Specifiek voor de Bredabaan in Merksem heeft het Agentschap Wegen en Verkeer een verkeersplanologische studie laten uitwerken. De conclusie van studie is dat de Bredabaan als hoofdstraat kan ingericht worden als aan de volgende randvoorwaarden voldaan wordt:
 - afsluiten van de IJzerlaanbrug voor autoverkeer;
 - toeritdosering van de Bredabaan in piekmomenten;
 - de Merksemheidelaan als prioritaire aansluiting van Schoten;
 - de aanleg van een bijkomende rijstrook op E19.
3. Een overleg met de lokale actoren is voorzien en decretaal geregeld via het contantenbeleid van de Vlaamse overheid.
4. Door het bilateraal overleg kan een betere afstemming bewerkstelligd worden met andere wegenwerken uit het Masterplan Antwerpen. Het voorstel om de werken naar voren te schuiven binnen de begroting is daarvan het resultaat.
De NV BAM heeft zich in overleg met stad Antwerpen en het Vlaamse gewest reeds geëngageerd om de IJzerlaanbrug af te sluiten voor het autoverkeer en de doorstroming op de E19 te verbeteren door het doortrekken van de stedelijke ringweg tot aan het knooppunt A12 Antwerpen-Noord.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITSVLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 847

van 10 juli 2008

van **ANDRÉ VAN NIEUWERKE**

Dossier Schipdonkkanaal - Milieucompensatie

Op maandag 9 juni 2008 vond in Brugge een tweede congres plaats over de haven- en regio-ontsluiting. Vooral de slechte ontsluiting via de binnenvaart kreeg er de volle aandacht. Uit de recente haalbaarheidsstudie blijkt dat de aanpassing van het bestaande Afleidingskanaal van de Leie een zinvolle investering zou zijn.

De Klankbordgroep pleit daarbij voor zuinig ruimtegebruik en een landschappelijke zorgzone. De studie zelf is echter zuinig over milieucompensaties.

In de periode 1999-2001 werd een “Maatschappelijke impactstudie voor de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens (MaIS) uitgevoerd. Naast de mogelijkheid tot watergebonden bedrijvigheid (Eeklo), wonen (Zomergem), is hier sprake van recreatie- en natuurontwikkeling langs het kanaal: het Leen, bijvoorbeeld.

Bij onze Noorderburen spreekt men van duurzame havenontwikkeling. In Rotterdam, bij de aanleg van de tweede Maasvlakte, worden duizenden hectaren zeebodem gecompenseerd, beschermd en duinen aangelegd.

Nu “Schipdonk” haalbaar is, lijkt een bijkomende studie rond natuurruimte en landschapontwikkeling langs het kanaal even noodzakelijk.

Is de minister van plan dit ontbrekende luik in de voorbije studies in te vullen? Met welke timing?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 847 van 10 juli 2008

van **ANDRÉ VAN NIEUWKERKE**

Vanuit een meer technische invalshoek heeft de haalbaarheidsstudie Seine-Schelde West aangetoond dat de aanpassing van het Afleidingskanaal van de Leie tussen Schipdonk en Heist een economisch haalbare oplossing is voor de ontsluiting van de Vlaamse kusthavens via de waterweg. Daarbij is echter de behoefte gebleken aan een coherente gebiedsvisie inzake de ruime omgeving van het kanaal. Op verschillende bevoegdheidsdomeinen bestaan immers ideeën en alternatieven van verschillende aard (recreatief, landschappelijk, ecologisch, ...) die verdere aandacht behoeven. Daarom heb ik recent aan de gouverneurs van de provincie Oost- en West-Vlaanderen de opdracht toevertrouwd om het opstellen van een ontwikkelingsgerichte gebiedsvisie voor de regio te begeleiden. Hierin dient in het bijzonder aandacht te worden besteed aan de ruimtelijke kwaliteit (beeldkwaliteit, belevingswaarde) van de omgeving. Deze visie op hoofdlijnen, waarbinnen een overzicht wordt verstrekt van alle mogelijke initiatieven, dient beschikbaar te zijn tegen december 2008. In dit verband vond op 17 juli 2008 de eerste vergadering van het Stakeholdersforum (SHF) plaats, waarbinnen alle betrokken actoren zijn vertegenwoordigd.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 851

van 17 juli 2008

van **RUDI DAEMS***Fabelta Ninove - Bodemsanering*

Bij het bedrijf Fabelta Ninove is er ten gevolge van allerlei industriële activiteiten een belangrijke vervuiling van bodem en grondwater door zware metalen (zink, lood, cadmium...). Het oriënterend onderzoek werd afgerond in 1999. De percelen opgenomen in dit bodemonderzoek werden op 30 juli 2001 aangeduid als historisch verontreinigde gronden waarvoor bodemsanering noodzakelijk is. Het beschrijvend bodemonderzoek dateert van augustus 2005.

Voor de verontreinigingen ter hoogte van het vroegere slibstort (zware metalen en minerale olie) is een bodemsaneringsproject vereist omdat volgens de uitgevoerde risico-evaluatie een potentieel humaan toxicologisch niet kan worden uitgesloten indien dit terreingedeelte wordt aangewend als recreatiegebied, zoals momenteel ingekleurd op het gewestplan.

De OVAM legde op dat het bodemsaneringsproject moest worden ingediend voor 1 september 2006.

Vandaag zijn de saneringswerken nog niet gestart.

1. Kan de minister medelen wat de stand van zaken is in het dossier ? Enerzijds in het algemeen en anderzijds in het bijzonder wat betreft de uitvoering van het bodemsaneringsproject dat moest worden ingediend tegen 1 september 2006?
2. Hoe verklaart de minister dat de saneringswerken nog niet gestart zijn?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 851 van 17 juli 2008

van **RUDI DAEMS**

1+2. In opdracht van Fabelta Ninove werd op haar terrein in Ninove een oriënterend en vervolgens een beschrijvend bodemonderzoek uitgevoerd. Daarna werd een bodemsaneringsproject bij de OVAM ingediend. Hierop richtte de OVAM een vraag tot aanvullingen bij dit project aan de saneringsplichtige.

Op 26.02.1999 ontving de OVAM een oriënterend bodemonderzoek met als titel "Oriënterend bodemonderzoek i.v.m. mogelijke bodemverontreiniging - Fabelta Ninove & Berry Yarns, Désiré De Bodtkaai 27, 9400 Ninove."

Op 30.07.2001 werd de grond aangeduid als historisch verontreinigde grond waar bodemsanering moet plaatsvinden.

In het oriënterend bodemonderzoek werden overschrijdingen van de bodemsaneringsnorm of de MTC waarde (maximaal toelaatbare concentratie overeenkomstig het Vlareem) vastgesteld voor lood, minerale olie, zware metalen, sulfaat, chloride en antimoon.

Op 2 september 2003, 31 maart 2004 en 30 december 2004 ontving de OVAM rapporten van beschrijvend bodemonderzoek waarop telkens aanvullingen werden gevraagd.

Op 30 augustus 2005 ontving de OVAM het definitieve eindverslag van beschrijvend bodemonderzoek. Dit eindverslag werd conform verklaard met de bepalingen van het bodemsaneringsdecreet op 25 oktober 2005.

Voor de verontreiniging met zware metalen ter hoogte van het voormalige slibstort is het opstellen en indienen van een bodemsaneringsproject vereist omdat de verontreiniging met lood volgens de uitgevoerde risico-evaluatie een humaan-toxicologisch risico inhoudt. Voorts is het slibstort ook verontreinigd met cadmium, chroom, kwik, zink en minerale olie.

Voorts werden op het terrein nog verontreinigingen in het grondwater aangetroffen met zink, sulfaten en chloriden. Van deze verontreinigingen gaat er volgens de erkende bodemsaneringsdeskundige geen ernstige bedreiging uit.

Op 4 september 2006 ontving de OVAM een bodemsaneringsproject. Omdat het rapport administratief onvolledig was werden aanvullingen gevraagd. Op 19 oktober 2006 werd een nieuw bodemsaneringsproject ingediend. Op 12 januari 2007 zond de OVAM een vraag om aanvullingen met de volgende bemerkingen:

- Door het agentschap R-O Vlaanderen werd een negatief advies verleend omdat de voorgestelde bodemsaneringswerken moeten worden uitgevoerd binnen de grenzen van een goedgekeurd BPA "Burchtdam" in de zones: zone voor sportterrein, bufferzone en zone voor wegenis. De voorgestelde werken zijn strijdig met die zones van het BPA en komen daarom niet in aanmerking voor een stedenbouwkundige vergunning.

De OVAM stelde volgende wijzigingen of aanvullingen van het bodemsaneringsproject voor:

- Gelet op het negatief advies van het agentschap R-O Vlaanderen dient de bodemsaneringsdeskundige, desgevallend in overleg met het agentschap, de nodige aanpassingen aan het bodemsaneringsproject door te voeren ten einde een positief advies te verkrijgen.
- De bodemsaneringsdeskundige dient de invloed van de isolatie op de grondwatertafel en op het waterhuishouding in zijn geheel rekening houdend met de omgeving en de impact op de omgeving grondig na te gaan.

Op 24 juli 2007 ontving de OVAM de vraag van de erkend bodemsaneringsdeskundige per mail om uitstel te verlenen voor het indienen van een nieuw bodemsaneringsproject. De deskundige motiveerde deze aanvraag als volgt:

“De vastgestelde verontreiniging op het terrein ter hoogte van de slibstortplaats is niet van dien aard dat een spoedige sanering omwille van een actueel risico nodig is. Het bedrijf wil daarom samen met de bevoegde instanties uitzoeken waar de mogelijkheden tot nieuwe terreinontwikkeling liggen en wil de nodige haalbaarheidsonderzoeken uitvoeren vooraleer definitieve deeloplossingen (zoals de bodemsanering van de slibstortplaats) uit te voeren.

Daar de mogelijke wijzigingen potentieel aanpassingen van de bestaande ruimtelijke ordening inhouden, dienen de geëigende procedures gevolgd te worden. De doorlooptijd van deze procedures is aanzienlijk waarbij dient gesteld dat het initiatief bij de bevoegde overheid ligt.”

Omwille van het feit dat deze planning zeer vaag is en er geen duidelijke timing werd vooropgesteld antwoordde de OVAM dat zij van mening is dat Fabelta Ninove alsnog een nieuw bodemsaneringsproject moest indienen. Tot op heden werd dit niet bij de OVAM ingediend. Door de OVAM werd aan de saneringsplichtige een herinneringsbrief gestuurd. Daarin werd Fabelta Ninove gevraagd een nieuw bodemsaneringsproject in te dienen voor 1 november 2008. Indien daarop geen reactie komt kan de OVAM eventueel overgaan tot ingebrekestelling en ambtshalve uitvoering van het bodemsaneringsproject.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 852
van 17 juli 2008
van **JEF TAVERNIER**

Regionale luchthavens West-Vlaanderen - CO₂-reductie

Op woensdag 2 juli 2008 werd het ontwerp van decreet “betreffende het beheer en de uitbating van de regionale luchthavens Oostende-Brugge en Kortrijk-Wevelgem” aangenomen door het Vlaams Parlement. Eind dit jaar, nadat het Rekenhof de controle op de jaarcijfers heeft uitgevoerd, wordt voor de LEM (Luchthaven Exploitatie Maatschappij) een Europees tender uitgeschreven.

“Airports Council International” (ACI), de wereldwijde vereniging van luchthavenuitbaters met Europese zetel in Brussel (1) heeft zich onlangs, samen met haar Europese leden, geëngageerd om:

- a) onder eigen controle de CO₂-uitstoot van hun luchthavenactiviteiten te reduceren en op termijn volledig CO₂-neutraal te maken;
- b) tegen juni 2009 een Europees schema in werking te doen treden om Europese luchthavens de mogelijkheid te bieden, om samen binnen een gemeenschappelijk netwerk voor meting en rapportage, aan reductie van koolstofemissies te werken of op termijn volledig CO₂-neutraal te worden.

Kan de minister m.b.t. de toekomstige uitbating van de luchthavens van Oostende-Brugge en Kortrijk-Wevelgem antwoorden op volgende vragen.

1. Zijn de DAB luchthaven Oostende en de luchthaven van Kortrijk-Wevelgem lid van ACI en onderschreven ze de CO₂-reductiedoelstelling?
2. Zullen de luchthavens van Oostende en Kortrijk deel uitmaken van het Europees schema en aan het netwerk deelnemen?
3. Zal de minister bij de privatisering van de uitbating van de luchthavens van Oostende-Brugge en Kortrijk-Wevelgem en de hiervoor op te maken tenders, CO₂-neutraliteit meenemen in de uitbatingsvoorwaarden?
4. Zal de minister rekening houden met CO₂-reductieplannen en/of CO₂-neutraliteitsplannen bij de evaluatie van kandidaat-uitbaters?

(1) “ACI is the only worldwide professional association of airport operators. ACI, headquartered in Geneva, is a non-profit-making organisation representing over 1,530 airports in 175 countries and territories worldwide. We are organised into six geographical regions: Africa, Asia, Europe, Latin America/Caribbean, North America and Pacific, each with its own board of elected airport leaders. In 2004, these airports welcomed some 3.9 billion passengers and handled 78.7 million tonnes of freight and 69.4 million aircraft movements.

ACI EUROPE, based in Brussels, Belgium, represents the interests of some 400 airports in 45 European countries. Our members account for over 90% of commercial air traffic in Europe. In 2004, ACI EUROPE member airports welcomed 1.2 billion passengers and handled 15.6 million metric tonnes of cargo and 17.8 million aircraft movements.”

Uit: <http://www.aci-europe.org/>

[http://www.aci-](http://www.aci-europe.org/upload/08_06_19%20European%20airportsenvironmental%20resolution%20PRESS%20RELEASE%20-%20EN.pdf)

[europe.org/upload/08_06_19%20European%20airportsenvironmental%20resolution%20PRESS%20RELEASE%20-%20EN.pdf](http://www.aci-europe.org/upload/08_06_19%20European%20airportsenvironmental%20resolution%20PRESS%20RELEASE%20-%20EN.pdf)

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 852 van 17 juli 2008

van **JEF TAVERNIER**

1. De luchthaven Oostende is lid van ACI Europe. Voor zover bekend is de luchthaven Kortrijk-Wevelgem niet aangesloten.
De CO₂-reductiedoelstelling werd op 19 juni 2008 in Parijs goedgekeurd door de algemene vergadering van ACI Europe. Deze reductie is een collectief en vrijwillig engagement van de ACI-leden.
2. Dit schema zal binnen het plan door ACI Europe worden opgesteld. Voor de luchthaven Kortrijk-Wevelgem kan ik in dit verband geen verbintenissen aangaan.
De luchthaven Oostende zal aan dit schema deelnemen voor zover het relevant zal zijn voor haar specifieke activiteiten.
3. Het spreekt voor zich dat de nieuwe, aan te trekken exploitant van de luchthaven de milieudoelstellingen dient op te volgen, en zal worden aangezet om zelf een milieubeleidsplan uit te werken.
Gezien er nog geen schema bekend is, is het moeilijk om hierrond reeds concrete afspraken in het bestek op te nemen.
4. De naleving van de milieuvergunning en de toepassing van de “best practices” inzake CO₂-reductie zullen vanzelfsprekend mee in het bestek worden opgenomen en bij de evaluaties van de offertes worden betrokken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 856
van 17 juli 2008
van **DIRK DE KORT**

N14 Ringweg Zoersel - Stand van zaken

Het indicatieve meerjarenprogramma 2008-2010 voor de geplande investeringen in wegen maakt melding van de aanleg van een ringweg rond Zoersel (N14). Dit zou gebeuren op basis van convenant 2. Voor dit project wordt een budget voorzien van 5,2 miljoen euro. De uitvoering is voorlopig gepland voor 2010.

Dit dossier heeft al een lange geschiedenis (sinds 1963!), en de aanleg van een ringweg rond Zoersel is absoluut noodzakelijk om de gemeente leefbaar te maken én te houden. Het dossier is niet alleen van belang voor Zoersel maar ook voor Malle, omdat de industriezone Malle hierdoor ontsloten zou kunnen worden.

1. Wat is de meest actuele informatie naar timing, planning en budget? Welke fasering wordt bij de realisatie van het project gehanteerd?
2. Welke andere grote infrastructurele ingrepen zijn er eventueel nodig in het kader van de aanleg van een ringweg rond Zoersel?
3. Op welke manier wordt de realisatie van dit project tezelfdertijd afgestemd op de ontsluiting van de industriezone Malle?
4. Welke minderhinder- of flankerende maatregelen zullen er genomen worden tijdens de uitvoering van de werkzaamheden?

Hoelang zal de realisatie duren (minimale én maximale tijdsduur)?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 856 van 17 juli 2008

van **DIRK DE KORT**

-
1. Het budget op het indicatieve meerjarenprogramma is nog actueel. De aanbesteding wordt voorzien in 2010 en de aanvang van de werken in het voorjaar van 2011.
Momenteel wordt aan 2 fasen gedacht:
fase 1: de realisatie van de ringweg zonder de aansluitingen met de N14.
fase 2: de realisatie van de aansluitingen met de N14.
 2. Op 2 plaatsen wordt een tunnel voorzien onder de ringweg:
 - t.h.v. de Herentalsebaan voor fietsers en beurtelings autoverkeer.
 - t.h.v. de Salphensebaan enkel voor fietsers.
 3. De onderhandelingen met de gemeenten Malle en Zoersel (Malle heeft al een industriezone en wil deze uitbreiden en Zoersel plant de ontwikkeling van een ambachtelijk zone) zijn lopende i.v.m. de ontsluiting van deze industrieterreinen via de N14. De gemeenten kunnen voor deze werken subsidies verkrijgen door het afsluiten van een module 14.
 4. Aangezien de ringweg een volledig nieuwe weg is, wordt er amper beperkte hinder voor het doorgaand verkeer verwacht. Enkel tijdens de realisatie van de aansluitingen met de bestaande N14 zullen de werken een beperkte hinder veroorzaken. Dit is echter een probleem op microschaal. Minderhinder- en flankerende maatregelen op microschaal zullen na het afronden van het detailontwerp worden gedefinieerd.
De voorziene indicatieve tijdsduur van de werken bedraagt op dit ogenblik 15 maanden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 857
van 17 juli 2008
van **DIRK DE KORT**

Heraanleg N14 Zandhoven - Stand van zaken

Het indicatieve meerjarenprogramma 2008-2010 voor de geplande investeringen in wegen maakt melding van de herinrichting van de N14 in Zandhoven. Dit zou gebeuren op basis van convenant 16.

Hier is sprake van drie fasen voor de realisatie van het project. Voor de eerste fase wordt geen indicatie van timing gegeven. De tweede fase (Goormansstraat-Albertkanaal) is normaal gepland voor 2010. Hiervoor wordt een budget vrijgemaakt van 3,77 miljoen euro. Fase drie (Albertkanaal-N116) wordt voorzien na 2010, met een geraamd budget van 3,43 miljoen euro.

1. Wat is de meest actuele informatie naar timing, planning en budget? Welke werken staan er in elk van de drie fasen van de herinrichting van de N14 precies te gebeuren?
2. Welke andere grote infrastructurele ingrepen zijn er eventueel nodig in het kader van de herinrichting van de N14 in Zandhoven?
3. Welke minderhinder- of flankerende maatregelen zullen er genomen worden tijdens de uitvoering van de werkzaamheden?

Hoelang zal de realisatie duren (minimale én maximale tijdsduur per fase)?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 857 van 17 juli 2008

van **DIRK DE KORT**

-
1. Met de werken voor de herinrichting van de N14 te Zandhoven worden de volgende zaken beoogd:
 - maximaal reduceren van het aantal rijstroken tot 1 rijstrook in beide richtingen met behoud van vrijliggende fietspaden.
 - herinrichting van de zone met dichte bebouwing.
 - maximaal verminderen van het aantal kruispunten.
 - inrichten van de kruispunten, rekening houdend met bestaande PCV-beslissingen (Provinciale Commissie Verkeersveiligheid).

Timing, planning en budget:

fase 1: is reeds gerealiseerd.

fase 2: de aanbesteding wordt voorzien in 2010 en de aanvang van de werken in voorjaar van 2011. Het budget op het indicatieve meerjarenprogramma is actueel.

fase 3: het ontwerp van fase 3 dient afgestemd met de resultaten van de verschillende studies die lopen i.v.m. de E313. Zolang deze studies niet zijn afgerond, kan voor deze fase geen accurate planning en budget worden opgesteld.

2. In fase 2 zal de gemeente de rioleringen mee vernieuwen. In fase 3 zal het op- en afrittencomplex worden aangepast en ook een carpoolparking worden gerealiseerd. Hiervoor dienen echter de hierboven aangehaalde studies te worden afgerond.
3. Er zal zoveel mogelijk in de diepte worden gewerkt met de aankondigingen voor de alternatieve routes. Er wordt gestreefd om doorgaand verkeer maximaal toe te laten gedurende de werken. Minderhinder- en flankerende maatregelen op microschaal zullen na het afronden van het detailontwerp worden gedefinieerd.

Voorziene indicatieve tijdsduur per fase:

fase 1: is reeds gerealiseerd.

fase 2: 1 jaar.

fase 3: 1 jaar.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 864
van 25 juli 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Patrimoniumbeheer Agentschap voor Natuur en Bos - Rekenhof (2)

In haar antwoord op de aanbevelingen van het Rekenhof over het patrimoniumbeheer door het Agentschap voor Natuur en Bos heeft de minister gesteld dat inzake het regelgevend en beleidskader het ANB er bij de opmaak van het ondernemingsplan 2008 op zal toezien dat er objectieve meetinstrumenten beschikbaar zijn om na te gaan in hoeverre de doelstellingen zijn bereikt. De minister heeft ook aangekondigd een initiatief te nemen om het langetermijnplan bosbouw en het actieplan bosbouw een status te geven en te koppelen aan de milieubeleidsplanningscyclus.

1. Wat is de stand van zaken betreffende de beschikbaarheid van objectieve meetinstrumenten in het ondernemingsplan 2008 om na te kunnen gaan of de doelstellingen zijn gerealiseerd? Welke objectieve meetinstrumenten zijn er thans beschikbaar?
2. Welke initiatieven heeft de minister genomen om het langetermijnplan en het actieplan bosbouw een status te geven en te koppelen aan de milieubeleidsplanningscyclus?
3. Welke initiatieven heeft de minister genomen om de conformiteit van bestaande richtlijnen te toetsen aan de bestaande regelgeving? Wat zijn de resultaten? Op welke wijze zijn deze verder op elkaar afgestemd?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 864 van 25 juli 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. Het Agentschap voor Natuur en Bos (ANB) stelde voor het werkjaar 2007 voor het eerst een ondernemingsplan (OP) op. Op basis van de opgedane ervaringen met dit nieuwe managementinstrument werd het OP voor het werkjaar 2008 sterk bijgestuurd. Het OP 2008 werd volgens een nieuw concept opgemaakt, waarbij naast het OP zelf, nog een werkplan werd toegevoegd.

Het ondernemingsplan 2008 zegt wat het ANB in 2008 zal doen in uitvoering van de doelstellingen zoals beschreven in de beheerovereenkomst. Meteen vormt het OP de basis voor de uitvoering, controle en sturing in functie van het realiseren van die organisatiedoelstellingen. Het ANB vult haar missie in via 9 strategische organisatiedoelstellingen gericht op de beleidsrealisatie en via 4 strategische organisatiedoelstellingen voor de interne werking.

Het werkplan bevat dezelfde informatie als het OP. Waar het OP focust op de organisatiedoelstellingen, focust het werkplan op de concrete uitvoering. Het werkplan legt voor elk proces en elk project vast welke afdeling, welke cel en desgevallend welke medewerker verantwoordelijk is voor het behalen van de vooropgestelde proces- en projectdoelen. Zodoende is het werkplan in de eerste plaats een intern werkinstrument voor de medewerkers en het management van het ANB.

In het OP 2008 zijn voor elke organisatiedoelstelling zowel output-indicatoren als input-indicatoren aangegeven. Deze indicatoren zijn doorgaans gemakkelijk te objectiveren omdat het gaat om kwantitatieve gegevens. Vele van de indicatoren behoren tot de klassieke statistieken (bijvoorbeeld aantal ha beheerde oppervlakte met beheerplan). Andere geven ook een kwaliteitstatus of tijdigheidstatus weer. Op dit moment werkt het ANB aan een eerste proefrapportering op basis van dit nieuwe concept. Vele geselecteerde indicatoren worden standaard gerapporteerd en geregistreerd, voor andere is toch wel een bijstelling vereist van de tot op heden gebruikte registratiemethoden. Voor verschillende output-indicatoren zijn eveneens kwantitatieve doelen voor het jaar 2008 vastgesteld.

Het instrument "ondernemingsplan" zal de volgende jaren nog verder verbeterd worden om zodoende als performante managementtool te dienen voor het management van het ANB. Ik ben van oordeel dat dit ook tegemoetkomt aan het engagement dat ik heb aangegaan naar aanleiding van de audit van het Rekenhof over het patrimoniumbeheer door het ANB om over een objectief meetinstrument te beschikken om na te gaan in hoeverre doelstellingen zijn bereikt.

Ik wijs erop dat een OP verdere invulling geeft aan de beheerovereenkomst die het ANB met mij als bevoegde minister heeft afgesloten. Beide instrumenten dragen bij tot de realisatie van het beleid dat ik wil voeren zoals beschreven in de beleidsnota en de beleidsbrieven, maar ook tot realisatie van een aantal strategische doelstellingen en projecten die in het lopende milieubeleidsplan zijn opgenomen.

Voorts kan ik nog meedelen dat het Agentschap voor Natuur en Bos over een gedetailleerd overzicht beschikt met stand van zaken over ondernomen acties welke invulling geven aan alle aanbevelingen van het Rekenhof.

2. Ik kan de Vlaamse volksvertegenwoordigster melden dat het Departement Leefmilieu, Natuur en Energie is gestart met de voorbereidingen van het milieubeleidsplan MINA 4. Op basis van het gewijzigde Decreet Algemene Bepalingen Milieubeleid moet er een nieuw volwaardig MINA-plan voorhanden zijn vanaf 2011. Op basis van een grondige evaluatie en bevraging bij verschillende doelgroepen wat de meningen en verwachtingen over zowel het proces als het product “gewestelijk milieubeleidsplan” betreft, zal in het kader van die oefening worden nagegaan in hoeverre het concept en de visie op een overkoepelend milieubeleidsplan ruimte laat voor eerder sectoraal gerichte plannen (bij voorbeeld actieplan bosbouw) en hoe de wisselwerking en interactie kan verlopen.

3. Aangezien de Vlaamse volksvertegenwoordigster de vraag stelt binnen de context van de audit van het Rekenhof over het patrimoniumbeheer door het ANB, neem ik aan dat deze deelvraag betrekking heeft op de bemerkingen van het Rekenhof in verband met de situatie inzake de aanwijzing en opstellen van de beheerplannen voor de Vlaamse natuurreservaten (zie de pagina's 22 en 23 van het verslag van het Rekenhof).
De complexiteit en soms onduidelijkheid van de diverse procedurestappen bij het goedkeuren van de beheerplannen van de Vlaamse natuurreservaten leidde immers tot een achterstand in het opmaken van voormelde beheerplannen. Het ANB heeft daarom een screening doorgevoerd en de werkwijze bij de erkenning en het beheer van de Vlaamse natuurreservaten getoetst ten aanzien van de decretale bepalingen. Voor wat betreft de Vlaamse natuurreservaten zijn de artikelen 33 en 34 van het Natuurdecreet van belang. De procedure tot aanwijzing van een Vlaams natuurreservaat valt uiteen in twee onderscheiden stappen:
 - aanwijzing van het natuurreservaat door de Vlaamse Regering na advies van de Vlaamse Hoge Raad Natuurbehoud (art 33);
 - opstellen van het beheerplan door de aangestelde ambtenaar met medewerking van de adviescommissie en goedkeuring van het beheerplan door de Vlaamse Regering (art. 34).

De noodzakelijke voorwaarden opdat de procedure juridisch correct verloopt zijn dat er een advies wordt gevraagd aan de Vlaamse Hoge Raad Natuurbehoud vooraleer de Vlaamse Regering een natuurreservaat aanwijst, dat er een ambtenaar bijgestaan door een adviescommissie wordt aangeduid voor het beheerplan en dat het opgestelde beheerplan ten slotte wordt goedgekeurd door de Vlaamse Regering.

In tegenstelling tot de situatie bij de erkende natuurreservaten, is er voor de Vlaamse natuurreservaten geen nadere concrete procedure uitgewerkt door middel van een reglementerend besluit van de Vlaamse Regering. En dat is ook niet nodig omdat de noodzakelijke stappen en de aanduiding van de juiste bevoegdheden, geregeld zijn door middel van verschillende delegatiebevoegdheden en -besluiten.

Het aanwijzen van een Vlaams natuurreservaat is een bevoegdheid die op basis van de algemene delegaties van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse Regering, toekomt aan de Vlaamse minister bevoegd voor het natuurbehoud. Dus ikzelf wijs als voor het natuurbehoud bevoegd minister door middel van een ministerieel aanwijzingsbesluit de Vlaamse reservaten aan.

Voor verdere delegaties heeft de Vlaamse Regering via het besluit van de Vlaamse Regering van 10 oktober 2003 (B.S. 1/12/2003) een aantal bevoegdheden rechtstreeks aan de hoofden van de agentschappen gedelegeerd, die de mogelijkheid en bevoegdheid hebben deze verder te (sub)delegeren aan bepaalde medewerkers van de organisatie.

Het goedkeuren van de beheerplannen van de Vlaamse natuurreservaten is op basis van deze delegatiesystematiek nu toegewezen aan het afdelingshoofd van de afdeling Beheer bij de

Centrale Diensten van het ANB. Het beheren van de Vlaamse natuurreservaten is toegewezen aan de verschillende aangestelde regio-beheerders binnen het agentschap. Het samenstellen van de adviescommissies tot slot, is een bevoegdheid van de voor natuurbehoud bevoegde minister.

Dit betekent dat volgende stappen moeten doorlopen worden bij het aanwijzen van een Vlaams natuurreservaat:

- eerst moet er een adviescommissie worden aangesteld via een ministerieel besluit. Het ANB onderzoekt of er per beheerregio vaste adviescommissies kunnen ingesteld worden in plaats van de huidige situatie waar in veel gevallen per natuurreservaat een adviescommissie wordt ingesteld;
- de regiobeheerder in wiens regio het gebied ligt, start met de voorbereiding van de opmaak van het beheerplan in overleg met de adviescommissie;
- het ontwerpbeheerplan wordt goedgekeurd door het afdelingshoofd van de afdeling Beheer;
- het beheerplan en het dossier tot aanwijzing als Vlaams natuurreservaat wordt voor advies bezorgd aan de Vlaamse Hoge Raad Natuurbehoud. In de toekomst zal dit een taak worden voor de strategische adviesraad, namelijk de Milieu- en Natuurraad Vlaanderen;
- het dossier wordt eventueel bijgewerkt op basis van de opmerkingen van de Raad;
- het volledige dossier wordt voorgelegd aan de bevoegde minister die in één ministerieel besluit het Vlaams natuurreservaat aanwijst, hierbij verwijzend naar het goedgekeurde beheerplan en de gegeven adviezen.

Deze werkwijze is in overeenstemming met de bepalingen uit het Natuurdecreet en de organisatiebesluiten voor de Vlaamse overheid. Het ANB voorziet in het kader van procesmanagementsystemen in een duidelijke procedure.

Volgens mijn inschatting is hiermee invulling gegeven aan de opmerking van het Rekenhof.

Nr. 11

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2007-2008

September 2008

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

DEEL III

MARINO KEULEN,
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR,
STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 180
van 29 mei 2008
van **JAN PEUMANS**

Steden en gemeenten - Ondersteuningsbeleid

Wij kunnen ons niet van de indruk ontdoen dat de investeringspolitiek van de regering vooral gericht is op de (13) steden (Oostende, Brugge, Roeselare, Kortrijk, Aalst, Sint-Niklaas, Leuven, Hasselt, Genk, Mechelen en Turnhout) en de grootsteden (Antwerpen en Gent).

Er werden allerlei initiatieven genomen die met name deze steden extra middelen gaven op meerdere terreinen.

Een goede zaak, zolang er ook voldoende aandacht is voor de kleinere gemeenten. Net daar ontbreekt het vaak aan.

- Planlasten zijn voor kleine gemeenten nochtans van hetzelfde kaliber als voor de grote steden.
- Werkloosheid is voor de inwoner van een kleine gemeente, in verhouding, een even groot probleem als voor de stadsbewoner.
- De uitbouw van culturele infrastructuur op schaal van een kleine gemeente is even hard nodig als voor een grootstad.
- Het Stedenfonds is er enkel voor een beperkt aantal steden.
- De ontwikkeling van een buurtwinkel lijkt tegenwoordig zelfs de grote multinationals ten goede te komen. Ook zij ontwikkelen immers systemen van buurtwinkels.

Dit zijn enkele stellingen die genoegzaam bekend zijn.

Het leek in dit verband nuttig de vergelijking te maken van de inspanningen die geleverd worden door de respectieve ministers inzake betoelaging, subsidies, enzovoort, voor de grote steden enerzijds en voor de overige gemeenten in Vlaanderen anderzijds.

Aansluitend bij mijn eerdere vraag over deze problematiek (vraag nr. 67, Websitebulletin publicatiedatum 10-03-2006) en het gecoördineerde antwoord van minister Keulen, graag dezelfde vragen voor de periode vanaf 2006.

1. Welk specifiek beleid voeren de administraties vanaf 2006 onder de bevoegdheid van de minister ten behoeve van de dertien steden en de grootsteden Gent en Antwerpen enerzijds, en ten behoeve van de overige gemeenten in Vlaanderen anderzijds?
2. Welke specifieke kredieten werden vanaf 2006 binnen de bevoegdheden van de minister reeds aangewend voor de dertien steden en grootsteden Antwerpen en Gent enerzijds, en voor de overige gemeenten anderzijds?
3. Welke specifieke projecten worden vanaf 2006 betoelaagd ten behoeve van de dertien steden en de grootsteden Antwerpen en Gent enerzijds, en ten behoeve van de overige gemeenten anderzijds?

4. Zijn er vanaf 2006 objectieve criteria op basis waarvan gemeenten in Vlaanderen ondersteund worden? Zo ja, welke?
5. Zijn er vanaf 2006 objectieve criteria op basis waarvan de dertien steden en de grootsteden Antwerpen en Gent extra ondersteund worden? Zo ja, welke?
6. Welke fondsen bestaan er in die zin binnen de bevoegdheden van de minister en op welke wijze worden deze fondsen vanaf 2006 verdeeld?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 82, Van Mechelen nr. 162, Vandenbroucke nr. 274, Anciaux nr. 151, Bourgeois nr. 114, Keulen nr. 180, Van Brempt nr. 205, Vanackere nr. 234, Crevits nr. 711, Ceysens nr. 88).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

AANVULLEND GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 180 van 29 mei 2008

van **JAN PEUMANS****Minister Kathleen Van Brempt:**

Mobiliteit en de rol van het openbaar vervoer daarin is per definitie (gemeente-) grensoverschrijdend, zodat investeringen, zowel de recurrente (exploitatie) als de éénmalige, niet altijd even vlot kunnen worden geklasseerd onder de juiste categorie van “ten behoeve van steden of gemeenten”. De criteria op basis waarvan een exploitatieproject wordt uitgevoerd liggen louter op het vlak van mobiliteit (decreet Personenvervoer en uitvoeringsbesluiten). Een investering wordt gemaakt in functie van de exploitatie en/of tengevolge van noden op het vlak van een aantal domeinen (met elk eigen accenten en prioriteiten): klantenzorg en –tevredenheid, milieuvoorwaarden, sociale veiligheid.

Een benaderende oefening voor het opdelen van investeringen kan wel worden gemaakt voor:

- investeringen basismobiliteit
- investeringen netmanagement
- investeringen kapitaalsubsidies De Lijn
- investeringen fonds stationsomgevingen

Volgende antwoordelementen kunnen gegeven worden t.a.v. de voor De Lijn relevante deelvragen 2 en 3. Voor deelvraag 6 worden de bestedingen in het kader van het fonds stationsomgevingen opgegeven. Deelvragen 1, 4 en 5 werden beantwoord in de inleiding (zie hierboven).

Exploitatie basismobiliteit

Uit het jaarprogramma basismobiliteit (implementatiejaar 2006) kan volgend overzicht worden gefilterd in verband met de kredieten (recurrente exploitatiekosten) voor projecten basismobiliteit:

Centrumsteden en regio (project in ruime regio centrumsteden)	€ 6.481.879
overige gemeenten	€ 14.433.621

Exploitatie netmanagement

Kostprijs projecten netmanagement sinds 2006 (implementatie 2006 en 2007)

Centrumsteden en regio	€ 25.496.926
Overige gemeenten	€ 10.913.547

Investeringen kapitaalsubsidies De Lijn

	2006	2007
Centrumsteden	40.350	32.420.000
Overige gemeenten	18.688	16.216.000

Fonds stationsomgevingen

	2006	2007
Centrumsteden	1.416.844	0
Overige gemeenten	11.881.137	918.176

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 185

van 17 juni 2008

van **GINO DE CRAEMER***Woonwinkels - Stand van zaken*

Woonwinkels zijn laagdrempelige voorzieningen die huurders en verhuurders informatie, begeleiding en advies op maat aanbieden en die hiervoor samenwerken met de diverse huisvestingsactoren zoals de lokale besturen, OCMW's, SVK's (sociale verhuurkantoren), enzovoort. De meeste woonwinkels zijn gericht op een lokale, gemeentelijke werking. In bepaalde gevallen wordt buiten de gemeentegrenzen gewerkt terwijl het werkingsgebied in grotere steden zich kan beperken tot een bepaalde buurt.

In de woonwinkel kan men terecht voor allerlei inlichtingen en vragen over wonen en huisvesting. De woonwinkelaar probeert de woonsituatie van de cliënt te ontleden en op basis van de diverse factoren wordt een advies op maat afgeleverd. Heel wat woonwinkels bieden daarnaast ook praktische ondersteuning (bijvoorbeeld bij renovatiewerken) door het uitlenen van materieel en technisch advies. Verder zijn woonwinkels belangrijke promotoren van de verschillende woonpremies.

Woonwinkels vormen een brug tussen overheid en burgers en kunnen een belangrijke rol spelen in het lokale woonbeleid. Door hun kennis en expertise inzake renovatiewerken en woonpremies zijn zij een efficiënt instrument bij de aanpak van leegstand en verkrotting. Dat bewijst onder meer het succes dat de woonwinkels kennen in de praktijk, alsook de positieve resultaten op het vlak van de premies.

Het concept van de woonwinkel is een relatief nieuw gegeven en kent dan ook een aantal groeipijnen en knelpunten. Gezien de verschillen tussen een landelijke en stedelijke context lijkt er nood aan een optimalisering van het concept. Ook de verhouding ten opzichte van het éénloketsysteem is nog niet helemaal duidelijk. Verder is er nood aan ondersteuning bij de verdere methodiekontwikkeling, en op het vlak van de structurele subsidiëring zijn er nog heel wat vraagtekens.

1. Kan de minister een overzicht geven van de woonwinkels per provincie?

Kan hij hierbij een overzicht geven van de respectieve werkingsgebieden? Is er sprake van een volledige afdekking van de zorggebieden of van een optimale spreiding? Zijn hier bijkomende initiatieven nodig of gepland?

Zijn deze woonwinkels ingebed in een openbaar bestuur, of betreft het een particulier initiatief?

2. Hoe staat het met de toepassing van het éénloketsysteem? Wat is de stand van zaken bij de bestaande woonwinkels?
3. Heeft de minister zicht op de efficiëntie van woonwinkels als toeleidingskanaal naar woonpremies en als instrument om woonpremies te promoten? Beschikt de minister hier over cijfermateriaal?

4. Woonwinkels zijn financieel afhankelijk van de subsidiëring die door de Vlaamse, provinciale, lokale of Europese overheden wordt voorzien.

Kan de minister hier een overzicht geven per woonwinkel?

Op welke basis worden de subsidies toegekend en acht de minister het mogelijk of zinvol hier structureel te werk te gaan? Zo ja, welke initiatieven neemt hij ter zake?

5. Woonwinkels richten zich tot zowel eigenaars als huurders.

Kan de minister in deze een overzicht geven?

Welke rol kunnen woonwinkels volgens de minister spelen om SVK-verhuur te promoten en te verhogen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 185 van 17 juni 2008

van **GINO DE CRAEMER**

1. De organisatie en invulling van het concept ‘woonwinkel’ is niet gereguleerd door de Vlaamse overheid. Het is een werking die ontstaan is bij bepaalde lokale besturen. Een aantal gemeenten of intergemeentelijke samenwerkingsverbanden hebben er voor geopteerd om (bepaalde aspecten van) de dienstverlening van zowel gemeente als OCMW met betrekking tot wonen samen aan te bieden, al dan niet ingebed in de gemeentelijke administratie, in de OCMW-administratie of in een aparte vzw.

Trouwens, ook vanuit beleidsoogpunt is deze informatie- en adviesverstrekking over woonaangelegenheden een gemeentelijke bevoegdheid, behorende bij de regisseursrol van de gemeente, waaraan lokaal op uiteenlopende wijze invulling kan worden gegeven. Hierdoor ontstaan werkingen op maat van de lokale situatie en mogelijkheden. Een dienstverlening van woonwinkels gestructureerd en gereguleerd vanuit het Vlaamse Gewest lijkt dan ook niet aangewezen.

Wel bestaat er sinds 2007 het subsidiekader voor projecten in het kader van het lokaal woonbeleid. Deze subsidies stimuleren en ondersteunen gemeenten bij het opnemen van de in Vlaamse Wooncode opgenomen regisseursrol. Eén van de drie verplichte en subsidiabele taken in dit kader is het aanbieden van gestructureerde basisinformatie aan de inwoners van de deelnemende gemeenten over woonaangelegenheden.

Er is geen systematische aanmelding van lokale initiatieven rond woonwinkels bij het Vlaamse Gewest.

Als bijlage vindt de Vlaams Volksvertegenwoordiger wel een overzicht van de projecten lokaal woonbeleid die subsidies van de Vlaamse overheid ontvangen.
2. Het begrip éénloketsysteem is niet eenduidig gedefinieerd en kan op diverse manieren geïnterpreteerd worden. In de meeste gevallen gaat het om het aanbieden van een basisdienstverlening gericht op het informeren en adviseren met de mogelijkheid van doorverwijzing voor moeilijkere vragen.

Zoals eerder aangegeven, worden woonwinkels niet gereguleerd door de Vlaamse overheid en zijn dit initiatieven vanuit het lokale niveau. Vandaar dat een gedetailleerde stand van zaken over het toepassen van het éénloketsysteem door de bestaande woonwinkels niet door de administratie kan verstrekt worden.

Een woonwinkel wil in principe als algemeen en laagdrempelig aanspreekpunt fungeren voor alle vragen met betrekking tot wonen, van zowel (kandidaat)huurders, verhuurders als eigenaars. Daarbij kunnen permanentiemomenten of zitdagen worden voorzien waarbij andere woonactoren ook aanwezig zijn om specifieke vragen te beantwoorden.

Daarnaast kan op lokaal niveau de aanvraag van woonpremies van diverse bestuursniveaus worden ondersteund en gericht overgemaakt. Het beschikbaar stellen van de premiezoeker vanuit het Vlaamse Gewest vereenvoudigt deze dienstverlening aanzienlijk.
3. Ik beschik slechts over informatie over de dienstverlening en resultaten van de projecten lokaal woonbeleid die vanuit Vlaanderen ondersteund worden. Zij dienen jaarlijks een verslag in over de resultaten van de activiteiten en werking. Uit deze gegevens blijkt dat dankzij de projectwerking meer premie-aanvragen en woonvragen werden ingediend / gesteld en toegekend / beantwoord.

4. Ik verwijs naar het antwoord op de eerste vraag en het feit dat woonwinkels niet apart erkend en/of gesubsidieerd worden door het Vlaamse Gewest. Wel is er in het kader van de subsidiëring van projecten ter ondersteuning van het lokaal woonbeleid (cfr. het BVR van 21/09/2007) sprake van een subsidiëring van het lokaal woonbeleid - in intergemeentelijke samenwerkingsverbanden - waarbij ook het aanbieden van dienstverlening inzake wonen aan de burgers behoort tot de subsidiabele en verplichte activiteiten. De Vlaamse subsidies betreffen hier echter niet alleen de dienstverlening, maar een ruimer activiteitenpakket. Voorafgaand hieraan werden de volgende projecten op experimentele basis gesubsidieerd in de periode 2004-2006: lokaal woonbeleid cluster Izegem; wooncentrum Meetjesland; infocentrum wonen Midden-Limburg; infocentrum wonen Haspengouw; wonen in het Pajottenland en wooninfopunt PORT-regio. In het kader van de nieuwe subsidieregeling werd in december 2007 aan volgende drie projecten subsidie toegekend: woonproject gemeente Bertem, Bierbeek, Boutersem, Haacht, Oud-Heverlee, Rotselaar; regionaal woonbeleid Noord-West Brabant en intergemeentelijke samenwerking wonen 'Alveringem, Diksmuide, Houthulst, Lo-Reninge, Veurne'.
5. Momenteel kunnen geen gegevens verstrekt worden over het aandeel huurders respectievelijk eigenaars dat een beroep doet op de dienstverlening van de woonwinkels. Zoals reeds gesteld, zijn geen algemene registratiegegevens over de werking en dienstverlening van de woonwinkels beschikbaar. Een woonwinkel brengt in principe alle bestaande mogelijkheden onder de aandacht. In het geval een eigenaar-verhuurder komt aankloppen bij een woonwinkel zal, afhankelijk van de concrete vraag en context, ook gewezen worden op de mogelijkheid en voordelen van verhuren aan een SVK. Op het terrein worden de nodige inspanningen geleverd om een divers publiek te bereiken van zowel eigenaars, huurders als verhuurders. Weliswaar bereikt men in de praktijk voornamelijk zwakkere bewonersgroepen, met name die huishoudens die geconfronteerd worden met dringende woonvragen.

BIJLAGE

Lijst projecten lokaal woonbeleid

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/KEULEN/185/antw.185.bijl.001.doc>

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 186

van 17 juni 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT***Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode*

Op 24 maart 2006 keurde de Vlaamse Regering de doelstellingennota in het kader van de open coördinatiemethode in het Vlaamse gelijkekansenbeleid goed.

Die nota bundelde de voorstellen voor strategische en operationele doelstellingen die alle Vlaamse ministers op vlak van gelijke kansen in de periode 2005-2006 hadden ingediend. Tegelijk met de doelstellingennota werd de nieuwe Commissie Gelijke Kansen opgericht met vertegenwoordigers uit de dertien beleidsdomeinen. Die commissie zou in het najaar van 2007 de lopende actieplannen evalueren. Ook werd verwacht dat ze in een tweede ronde actieplannen zou kunnen indienen.

De open coördinatiemethode is een heel nieuwe methodiek, die bij haar aantreden door de minister van Gelijke Kansen werd ontwikkeld. Met die ingrijpende methode wil de minister beleidsinitiatieven met betrekking tot gelijke kansen bij andere Vlaamse ministers stimuleren. Dat heeft geleid tot een globale doelstellingennota en tot actieplannen. Een goed gelijkekansenbeleid lijkt inderdaad zowel een inclusief als een integraal beleid te moeten zijn.

Na de fase van de afspraken, de doelstellingen en de actieplannen lijkt het tijd om de eerste resultaten te meten. De open coördinatiemethode loopt inmiddels toch al meer dan twee jaar.

1. Wat waren de doelstellingen en de actieplannen van de minister voor de eerste ronde, en welke resultaten hebben zij opgeleverd?

Zijn er verslagfiches beschikbaar?

2. Welke nieuwe actieplannen heeft de minister in het kader van de tweede ronde?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 86, Van Mechelen nr. 172, Vandenbroucke nr. 291, Anciaux nr. 159, Bourgeois nr. 120, Keulen nr. 186, Van Brempt nr. 219, Vanackere nr. 244, Crevits nr. 757, Ceysens nr. 91).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 186 van 17 juni 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Vlaams minister Kathleen Van Brempt, bevoegd voor het gelijkekansenbeleid.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 187

van 17 juni 2008

van **CINDY FRANSSSEN***Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode*

Het Vlaamse gelijkekansenbeleid stelt zich tot doel achterstand(en) te voorkomen of te compenseren. Het richt zich daarbij in het bijzonder op het bestrijden van achterstellings- en uitsluitingsmechanismen die veroorzaakt worden door gender, seksuele oriëntatie en ontoegankelijkheid. Het wil deze zichtbaar en bespreekbaar maken, ze bestrijden en de totstandkoming van nieuwe dergelijke mechanismen voorkomen.

De Vlaamse overheid past in het Vlaamse gelijkekansenbeleid de open coördinatiemethode toe. De diverse actieplannen worden om de twee jaar vastgelegd. Tegen 1 december 2007 moesten de nieuwe actieplannen (met de looptijd van 1 januari 2008 tot en met 31 december 2009) opgemaakt zijn.

1. Kan de minister een overzicht geven van de nieuwe actieplannen – die tegen december 2007 opgemaakt moesten zijn – die betrekking hebben op zijn/haar beleidsdomein?
2. Hoeveel middelen voorziet de minister hiervoor (per actieplan)?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 87, Van Mechelen nr. 173, Vandenbroucke nr. 292, Anciaux nr. 160, Bourgeois nr. 121, Keulen nr. 187, Van Brempt nr. 220, Vanackere nr. 245, Crevits nr. 758 en Ceysens nr. 92).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 187 van 17 juni 2008

van **CINDY FRANSSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Vlaams minister Kathleen Van Brempt, bevoegd voor het gelijkekansenbeleid.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 188

van 23 juni 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT***Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen - Adviserende bevoegdheid*

Ingevolge het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2006 tot gedeeltelijke operationalisering van het beleidsdomein RWO (Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed) en houdende aanpassingen van de regelgeving inzake wonen als gevolg van het bestuurlijk beleid, inzonderheid artikel 173, 1°, is de procedure van machtiging of goedkeuring vervangen door een procedure van overleg tussen SHM (Socialehuisvestingsmaatschappij) en VMSW (Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen), waarbij de VMSW de Inspectie RWO informeert over het resultaat van het overleg.

In heel wat gevallen kan er in deze nieuwe regeling, waarbij de VMSW niet meer de bevoegdheid heeft om goedkeuringen of afkeuringen te geven maar wel om adviezen te geven, onduidelijkheid ontstaan. Vooral de procedure van overleg tussen SHM en VMSW blijkt voor interpretatie vatbaar. Naar verluidt zou dit overleg een “administratieve formaliteit” zijn waarbij door de VMSW eigenlijk nog steeds hetzij een akkoord, hetzij een weigering wordt gegeven.

Dat er in geval van een akkoord geen verder overleg is, is evident. In geval van een weigering van een voorstel van een SHM door de VMSW, lijkt overleg wel aangewezen. Evenwel blijkt zo’n overleg of een voorafgaande bespreking dode letter, waardoor de indruk kan ontstaan dat de procedure van overleg veeleer een theoretisch model is en men nog steeds in de oude procedure zit van goedkeuring van de vroegere Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM).

1. In hoeverre heeft de VMSW in de huidige regelgeving de bevoegdheid om beslissingen of contractwijzigingen van een SHM te herroepen?
2. Hoe moet de adviserende bevoegdheid van de VMSW begrepen worden?
3. Wat is de bevoegdheid van de raad van bestuur en het directiecomité van een SHM onder de huidige regelgeving indien de VMSW niet akkoord gaat met een beslissing of deze negatief adviseert?
4. Welke zijn de gevolgen indien de raad van bestuur en het directiecomité van een SHM de intentie heeft om een negatief advies (het ontbreken van een akkoord) niet te volgen en de genomen beslissing handhaaft?
5. In tegenstelling tot de letterlijke tekst in de betrokken bepaling van het besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2006, wordt de adviserende bevoegdheid van de VMSW door haar blijkbaar als dwingend voor de SHM geïnterpreteerd.

Is dit een juiste interpretatie?

Zo ja, welke verweermiddelen staan open voor de SHM? Wat is daarin de rol van de Inspectie RWO?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 188 van 23 juni 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

1. Ingevolge art. 173, 1° van het Domeinbesluit⁴ wordt het administratief toezicht door de VMSW op de sociale huisvestingsmaatschappijen (SHM's) gereduceerd van "machtiging en goedkeuring" naar "overleg", of wat in administratiefrechtelijke terminologie "voorafgaand advies" wordt genoemd. 'Voorafgaand' houdt in dat er geen tussenkomst is van VMSW *nadat* een beslissing door de huisvestingsmaatschappij werd genomen, en er dus van 'herroepen' van beslissingen geen sprake is.
2. In een voorafgaandelijk advies maakt de VMSW zijn eventuele bemerkingen bij een voorgenomen beslissing. Dit advies is evenwel niet bindend voor diegene die de uiteindelijke beslissing moet nemen en kan dan ook niet beschouwd worden als een administratieve rechtshandeling, maar wel als een vormvoorwaarde die naar gelang van het geval, wegens het doel en de aard, als substantieel kan gelden. Dit betekent echter niet dat het advies van de VMSW overbodig is geworden. De VMSW heeft veel expertise ter zake en de SHM doet er goed aan, de bemerkingen van de VMSW goed te analyseren en er in voorkomend geval gevolg aan te geven. Maar uiteindelijk is het de SHM in kwestie die beslist, wat volledig conform de BBB-gedachte van meer autonomie en verantwoordelijkheid bij de SHM is.
3. De bestuursorganen van een SHM nemen autonoom beslissingen, met kennis van het standpunt van de VMSW. Het resultaat van het overleg wordt door de VMSW meegedeeld aan IVA Inspectie die op haar beurt de commissarissen/toezichthouders hiervan in kennis stelt. De commissaris/toezichthouder moet nagaan of de beslissing van de Raad van Bestuur strookt met de geldende regelgeving en het algemeen belang. Uiteraard zal er rekening gehouden worden met het advies van de VMSW bij de beoordeling van de beslissing van de Raad van Bestuur, maar zo lang de beslissing niet indruist tegen de regelgeving en het algemeen belang, zal de commissaris/ toezichthouder de beslissing niet (kunnen) schorsen, ook al heeft de VMSW negatief geadviseerd. Deze werkwijze geldt trouwens voor alle beslissingen die een Raad van Bestuur van een SHM neemt, ook in de gevallen waar geen voorafgaand advies van de VMSW vereist is
4. Zoals reeds in antwoord 3 te lezen valt, zijn er geen rechtstreekse gevolgen indien een beheersorgaan bij het nemen van een beslissing geen rekening houdt met het ongunstig advies van de VMSW. In de mate dat het negatief advies van de VMSW wijst op onwettelijkheden of schendingen van het algemeen belang, kan de commissaris/toezichthouder uiteraard gebruik maken van zijn schorsings- en vernietigingsrecht.
5. De bevoegdheid van de VMSW is niet bindend. Dit betekent dan ook dat de VMSW zelf niet over de bevoegdheid beschikt om beslissingen van een SHM te herroepen of te blokkeren. Evenwel is het zo dat het overleg een substantiële vormvoorwaarde uitmaakt waardoor de SHM geen geldige beslissing kan nemen zonder dat het overleg plaatsvindt voor de materies waarvoor het is ingesteld. Het is wel aangewezen dat de SHM niet zomaar ongemotiveerd een ongunstig

⁴ Besluit van de Vlaamse Regering van 30 juni 2006 tot gedeeltelijke operationalisering van het beleidsdomein ruimtelijke ordening, woonbeleid en onroerend erfgoed en houdende aanpassingen van de regelgeving inzake wonen als gevolg van het bestuurlijk beleid, B.S. 22 augustus 2006

advies naast zich neer legt. Aangezien het IVA Inspectie ook zal beschikken over het advies van de VMSW, lijkt het opportuun voor de SHM om bij de uiteindelijke beslissing voldoende te motiveren waarom er voor is gekozen, af te wijken van het advies van de VMSW. Door deze proactieve houding vermijdt de SHM in een aantal gevallen dat de commissaris/ toezichthouder moet schorsen om te onderzoeken of de elementen in het negatief advies van de VMSW een inbreuk op de regelgeving vormen of een schending van het algemeen belang uitmaken.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 189

van 23 juni 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT***Socialehuisvestingsmaatschappijen - Mededeling intern huurreglement*

Het kaderbesluit sociale huur van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 bepaalt dat de sociale-huisvestingsmaatschappijen (SHM's) en sociale verhuurkantoren (SVK's) een intern huurreglement, voorheen ook wel het interne toewijzingsreglement, moeten opmaken.

Zo'n intern huurreglement is een openbaar document waarin de socialehuisvestingsmaatschappij of een sociaal verhuurkantoor de aan zijn/haar specifieke situatie aangepaste concrete regels vastlegt ter uitvoering van het kaderbesluit inzake sociale huur.

Zo'n intern huurreglement kan onder meer bepalingen bevatten betreffende voorrangs- of toewijzingsregels, bepalingen inzake rationele bezetting, opzeggingsgronden, waarborgregeling, enzovoort.

Artikel 12, §1 bepaalt dat de socialehuisvestingsmaatschappijen en sociale verhuurkantoren binnen een termijn van vier maanden na de inwerkingtreding van het besluit (op 1 januari 2008) een afschrift van dit intern huurreglement moeten bezorgen aan de toezichthouder. De latere wijzigingen moeten onmiddellijk worden meegedeeld aan de toezichthouder.

De overgangperiode van vier maanden waarin de socialehuisvestingsmaatschappijen en de sociale verhuurkantoren de tijd hadden om hun intern huurreglement over te maken, is inmiddels verstreken.

1. Beschikt de minister over cijfers en gegevens betreffende het aantal socialehuisvestingsmaatschappijen en sociale verhuurkantoren die binnen de vastgelegde termijn van vier maanden hun intern huurreglement hebben overgemaakt en deze die dit niet hebben gedaan?
2. Welke administratieve maatregelen, administratieve geldboetes of andere sancties worden aangewend tegen de socialehuisvestingsmaatschappijen en sociale verhuurkantoren die niet binnen de vooropgestelde termijn een intern huurreglement hebben opgesteld?
3. Welke reglementering is van toepassing voor die huisvestingsmaatschappijen of sociale verhuurkantoren die niet binnen de vooropgestelde termijn een intern huurreglement hebben opgesteld zoals bepaald in het kaderbesluit sociale huur?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 189 van 23 juni 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

1. Van de 50 sociale verhuurkantoren hebben er 32 voor 1 mei 2008 een afschrift van hun intern huurreglement bezorgd aan het agentschap Inspectie RWO. De overige verhuurkantoren werden met een schrijven van 9 mei aangemaand zo snel mogelijk een afschrift van intern huurreglement te bezorgen aan de toezichthouder. Eind mei hadden de verhuurkantoren zich op één na in regel gesteld. Een laatste SVK bezorgde na twee herinneringsbrieven een afschrift begin juli.

7 van de 19 sociale huurmaatschappijen met een gemachtigde toezichthouder handelden conform de bepalingen van het kaderbesluit. De 12 overige maatschappijen kregen een aanmaningsbrief. en bezorgden in de daaropvolgende maanden een afschrift van hun intern huurreglement.

De commissarissen-toezichthouders belast met het toezicht op de overige 75 sociale huurmaatschappijen werden op 9 mei schriftelijk gevraagd aan het agentschap te laten weten of zij in het bezit waren van een afschrift van het intern huurreglement van hun shm('s). Van 59 commissarissen-toezichthouders kreeg het agentschap tot nu toe een positief antwoord.

2. In het kaderbesluit sociale huur (BVR van 12 oktober 2007) zijn geen bepalingen opgenomen waarin wordt voorzien in een sanctie voor verhuurders die op datum van 1 mei 2008 nog geen afschrift van hun intern huurreglement zouden hebben bezorgd aan de toezichthouder.
3. De standaardregels van het kaderbesluit sociale huur (BVR 12 oktober 2007) blijven van toepassing op deze verhuurders die nog geen intern huurreglement hebben opgesteld op datum van 1 mei 2008. Het is niet zo dat wie geen intern huurreglement heeft bezorgd in een juridisch vacuüm belandt. De voornaamste standaardregels inzake toewijzing zijn bepaald in het BVR van 17 oktober 2007 en dus van toepassing. Uiteraard moeten de sociale verhuurders zo snel mogelijk een intern huurreglement overmaken aan de toezichthouder maar in tussentijd kan worden toegewezen volgens de standaardregels. De bepalingen opgenomen in artikel 1, 16 ° kunnen uiteraard niet worden toegepast zolang er geen intern huurreglement werd opgemaakt, met uitzondering van de invulling van rationele bezetting. Daar dient de verhuurder voorlopig de bestaande richtlijnen van de VMSW te volgen, in afwachting van de nieuwe. Met andere woorden, de optionele schrappingsgrond (artikel 12), de optionele voorrangregels (artikels 20 en 21), de optionele opzeggingsgrond (artikel 33) en de optie om de waarborg in handen van de verhuurder te storten (artikel 37), kunnen niet worden toegepast zolang geen afschrift van intern huurreglement werd bezorgd aan de toezichthouder. Wel kan worden toegewezen volgens de standaardregels bepaald in het BVR van 12 oktober 2008.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 190
van 23 juni 2008
van **PAUL DELVA**

Inburgering - Samenwerking met Franse Gemeenschap

Sinds enkele jaren voert de Vlaamse Regering een actief inburgeringsbeleid. Zowel nieuwkomers (o.a. asielzoekers, personen die via gezinshereniging naar Vlaanderen komen) als “oudkomers” (de zgn. Belgen van vreemde origine) moeten een inburgeringstraject volgen, onder andere door een cursus “maatschappelijke oriëntatie” en taallessen te volgen. Hierin spelen de onthaalbureaus ook een belangrijke rol.

In de Brusselse context is het Vlaamse inburgeringsbeleid echter geen evidentie: de meertaligheid en de vrije keuze van de verschillende doelgroepen om hieraan al dan niet deel te nemen, spelen een grote rol.

Ook bestaat er potentiële concurrentie met Franstalige tegenhangers of zelforganisaties om deze vaak kwetsbare personen te begeleiden.

1. Bestaat er samenwerking met de Franse Gemeenschap om het inburgeringsbeleid van beide Gemeenschappen op elkaar af te stemmen in Brussel? Is deze samenwerking structureel? Tot welke initiatieven en concrete voorbeelden heeft deze samenwerking al geleid?
2. Heeft de minister al overleg gehad met de bevoegde minister van de Franstalige Gemeenschap over dit onderwerp? Hoe staat deze minister tegenover het Vlaamse inburgeringsbeleid? Gebeurt er een uitwisseling van expertise en kennis over deze materie? Wat hebben de beide Gemeenschappen geleerd uit deze informatie-uitwisseling?
3. Legt het Brussels Onthaalbureau (de BON vzw) contacten met zijn eventuele Franstalige tegenhanger in Brussel? Waaruit bestaan deze contacten? Welke informatie wordt er uitgewisseld? Gebeurt er een uitwisseling van expertise en kennis over de werking van deze bureaus? Wat heeft de vzw BON geleerd uit deze contacten? Maken de beide bureaus elkaars cursussen bekend aan hun cursisten? Gebeurt er een uitwisseling van cursisten tussen beide instellingen?
4. Heeft de vzw BON contacten met (Franstalige of zelf-)organisaties die eveneens de inburgering van de bovengenoemde groepen tot doelstelling hebben, en via welke de vzw BON zijn programma van opleidingen bekend maakt? Met welke organisaties? Welk beleid voert de BON om zijn netwerk hiervoor uit te breiden? Hoe wordt BON onthaald bij deze organisaties?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 190 van 23 juni 2008

van **PAUL DELVA**

1. Tot nu toe bestaat er geen samenwerking met de Franse Gemeenschap om het inburgeringsbeleid van beide Gemeenschappen in Brussel op elkaar af te stemmen. Het inburgeringsbeleid in Brussel richt zich naar inburgeraars die wensen in te stappen in een Nederlandstalig inburgeringstraject. Aangezien de uitvoering van het Vlaamse inburgeringsbeleid in een Brusselse context een specifieke aanpak vergt, vindt op regelmatige basis een Interdepartementaal Projectteam Inburgering Brussel plaats waarop de vertaling van het Vlaamse inburgeringsbeleid naar de Brusselse situatie wordt behandeld. Er zijn geen Franstalige partners betrokken bij dit overlegforum.
2. Neen, er heeft nog geen overleg plaatsgevonden maar in het kader van het Franse EU Voorzitterschap en het ontwerp van 'Europees Pakt over immigratie en asiel', heb ik recentelijk de Minister-Presidenten van de Franstalige en Duitstalige Gemeenschap, alsook de Minister-Voorzitter van de Brusselse Hoofdstedelijke Regering uitgenodigd om nader kennis te maken met het Vlaamse inburgeringsbeleid. Ik heb hen eveneens voorgesteld een gemeenschappelijk werkprogramma op te stellen met mogelijk een werkbezoek aan een onthaalbureau Inburgering.
3. In het Brussels Hoofdstedelijk Gewest bestaat er geen Franstalige tegenhanger van het Onthaalbureau Inburgering – Bon vzw. Er zijn wel Franstalige organisaties die met hetzelfde doelpubliek werken, vaak in het kader van het decreet met betrekking tot de sociale samenhang van de Franse Gemeenschap. Er zijn ook gemeentelijke en regionale initiatieven. Het onthaalbureau heeft met een aantal van deze organisaties en diensten contacten. Voorbeelden hiervan zijn Ciré (Coordination et Initiatives pour et avec les Réfugiés et Etrangers) en CBAI (Centre Bruxellois d'Action Interculturelle). Deze contacten kunnen zich situeren op het vlak van expertise- en kennisuitwisseling. In sommige gevallen is er ook uitwisseling van cursisten. Het onthaalbureau Inburgering - Bon vzw heeft onder meer contacten met Harmonisation sociale Schaarbeekse, Sampa (Service Social de l'Aumônerie des Etrangers - St Jans Molenbeek), Maison de la Solidarité (Stad Brussel), Service d'Intégration Sociale, Prévention et Solidarité (Schaarbeek). In de meeste gevallen is er uitwisseling van concrete informatie, bijvoorbeeld over de startdata van cursussen en het taalaanbod. Dit gebeurt door verschillende infosessies alsook via regelmatige mailings.
4. Franstalige organisaties in Brussel hebben inburgering niet als specifieke doelstelling, maar wel het onthaal van nieuwkomers in de ruime zin van het woord. Het onthaalbureau Inburgering - Bon vzw heeft geen structurele instroom via elektronische adressenlijsten uit het Rijksregister zoals de onthaalbureaus in het Vlaamse Gewest. Daarom zijn wervingsacties essentieel. Belangrijk hierbij is de beeldvorming. Het onthaalbureau heeft een team werving dat systematisch via infosessies, bezoeken, infomails, etc... een steeds groter wordend netwerk bestrijkt. Bon vzw is ook aanwezig op overlegplatforms zoals la CASS (Coördinatie van de Schaarbeekse Sociale Actie - Schaarbeek), les GPS (Organisation des réunions du Groupe de Planification Sociale -Molenbeek). De decentrale werking van het onthaalbureau draagt bij tot de netwerking. Alle geledingen binnen het onthaalbureau Inburgering - Bon vzw zijn actief bij het uitbouwen van een kwalitatief netwerk.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 191
van 23 juni 2008
van **GINO DE CRAEMER**

Sociale huisvesting - Duurzaam wonen

Volgens VMSW (Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen) is ecologische en duurzame sociale woningbouw de invulling van de relatie mens-woning-omgeving, afgestemd op de sociale economische en ecologische noden van de huidige en toekomstige generatie. Om dat ruwe begrip te concretiseren, formuleerde men een aantal kernpunten, zoals energie, water, bouwconcept en materiaal waarrond het beleid inzake duurzaam wonen moet worden gebaseerd.

Gezien de grote impact van het bouw- en woonproces op de omgeving is het uiteraard belangrijk het nodige studiewerk te verrichten en langetermijndoelstellingen te formuleren. Anderzijds is er ook concrete actie nodig op korte termijn. Zo werden in 2006 maatregelen getroffen om oude cv-ketels te vervangen door hoogrendementsketels en in 2007 werden de nodige middelen uitgetrokken voor verwarmingsinstallaties en thermische isolatie bij sociale woningbouw.

De sociale huisvestingssector heeft reeds verdienstelijke inspanningen geleverd inzake ecologisch en duurzaam wonen.

Voor een stand van zaken had ik van de minister graag een antwoord op volgende vragen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de maatregelen en mogelijkheden waarover de sociale verhuurders beschikken inzake duurzame huisvesting? Beschikt de minister ter zake over cijfermateriaal?
2. Kan de minister een overzicht geven van de maatregelen en mogelijkheden waarover de sociale huurder beschikt inzake duurzame huisvesting? Beschikt de minister ter zake over cijfermateriaal?
3. Hoe evalueert de minister deze initiatieven? Worden de vooropgestelde doelstellingen gehaald? Is er in bepaalde gevallen nood aan uitbreiding, bijsturing of blijken er bepaalde maatregelen overbodig? Kan de minister dit kort toelichten?
4. Heeft de minister ter zake nieuwe initiatieven gepland?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 191 van 23 juni 2008

van **GINO DE CRAEMER**

- Inzake maatregelen en initiatieven voor de sociale huurmaatschappijen m.b.t. duurzame huisvesting dient vooreerst onderscheid te worden gemaakt tussen enerzijds de bouw van nieuwe sociale woningen en anderzijds de mogelijke verbeteringen van het bestaande patrimonium. Naast het door u beknopt geschetste en ruim op te vatten kader m.b.t. 'duurzaamheid' (duurzaam ruimtegebruik, leefbaarheid, aanpasbaar bouwen, ...), doelt u allicht vooral op de maatregelen en mogelijkheden op energetisch vlak.

Wat de energetische kwaliteit van nieuwbouwwoningen betreft, liep de toenmalige VHM reeds begin de jaren '90 voorop inzake duurzamer energiegebruik via voorschriften voor minimale isolatie, vermijden van koudebruggen, ventilatievoorzieningen en lage temperatuursverwarming. Deze voorschriften zijn continu aangepast aan de evolutie van de bouwtechnieken en hun kostprijs. Zo voorzag de VMSW in 2001 reeds gelijkaardige eisen als het huidige EPB-decreet als een maximaal isolatiepeil K-45 en toepassing van een ventilatiesysteem. Het EPB decreet voorziet echter nog steeds geen voorschriften aangaande koudebruggen. Pas in 2006 met de EPB regelgeving werden deze eisen ook van toepassing op nieuwbouwwoningen uit de privé-sector. Verder werden de energieprestaties in het EPB-decreet verruimd met de eis van een globaal energiepeil E-100. Het overgrote deel van de bouwprojecten haalt nu reeds duidelijk betere prestaties dan deze maximaal opgelegde eis. Voornamelijk bij bouwconcepten waarbij meerdere woningen gecombineerd worden, zoals aangeschakelde rijwoningen of appartementen, wordt een E-peil van 85 vlot gehaald. De nieuwe ontwerp-onderrichtingen zullen trouwens dit peil als algemeen van toepassing stellen.

Het bestaande huurpatrimonium bezit momenteel wellicht het grootste potentieel tot een verdere en voornamelijk gestructureerde en gecontroleerde beperking van het energieverbruik en huishoudelijke CO₂ uitstoot. Vanuit een bredere visie op duurzaamheid en rationeel-economische benadering, worden integrale renovaties door shm's echter meestal pas opgenomen op hetzelfde ogenblik dat wordt geïnvesteerd in betere energieprestaties (en vice versa). Waar renovatiewerken vroeger via het investeringsprogramma en/of met eigen middelen moesten worden gefinancierd, kunnen shm's nu ook beroep doen op een renteloze lening binnen het nieuwe financieringssysteem (dus met eenzelfde subsidieaandeel als nieuwbouwprojecten). Dit biedt shm's extra financiële ruimte voor (globale en energetische) renovatiewerken. Zoals aangegeven in uw vraagstelling werden ook concrete acties gestart op korte termijn. Er werd in eerste orde gefocust op die maatregelen die de grootste energiewinsten kunnen opleveren in verhouding tot de vereiste investering. Daarom werd voor 2006-2007 geopteerd om een versnelde vervanging van oude CV-ketels te stimuleren door toekenning van substantiële premies. Voor 2007-2008 werd deze actie verder uitgebreid, met inbegrip van de vervanging van individuele gaskachels. Voor 2006 werd een budget van 2,3 M euro uitgetrokken, voor 2007 bedroeg dit 2,9 M euro.

Stand op 06-2008	Aantal ketels	Totaal bedrag premies
Uitbetaald	2 308	1.846.400 €
<i>In behandeling</i>	232	185.600 €
<i>Vervanging gepland</i>	1 343	1.074.400 €
<i>Totaal</i>	3 883	3.106.400 €

Wat betreft de andere aspecten van duurzaamheid, is er ook bij sociale huisvesting de nodige aandacht voor ruimtegebruik, hergebruik van water, aanpasbaar bouwen', e.d. In de "Concepten ontwerpdocumenten" van de VMSW (kortweg C2008), een technische handleiding ter ondersteuning van de ontwerpers van sociale woningbouw, wordt elk van deze elementen vertaald naar de specifieke context van groepswoningbouw. Zo geeft deze handleiding verschillende voorbeelden van duurzame inplantingsconcepten, aandachtspunten voor sociale veiligheid, enz

Het hergebruik van hemelwater werd intussen vertaald in een decreet en wordt systematisch bij elk nieuwbouwproject toegepast. Voor 'aanpasbaar bouwen' werd in het nieuwe financieringsbesluit een financiële stimulans ingebouwd om de eventuele verhoogde bouwkosten te compenseren voor de shm's. Inzake cijfermateriaal rond aanpasbaar bouwen verwijs ik u graag door naar mijn uitgebreide antwoord terzake op de vraag om uitleg nr. 301 van mevrouw Veerle Heeren van 17 januari 2007.

In de C2008 wordt sterk het accent gelegd op geïntegreerd ontwerpen. Daarbij wordt gestreefd naar een optimalisatie niet alleen van alle woningbouw aspecten maar ook - en in de eerste plaats - naar een optimalisatie van het volledig ontwerpproces door ondermeer teamwerking, absolute voorwaarde om tot een goed eindproduct te komen.

Ondanks de aangehaalde maatregelen ontbreekt het shm's echter vaak aan de nodige financiële stimuli m.b.t. energetische renovaties. Enerzijds kunnen shm's door hun statuut geen beroep kunnen doen op dezelfde subsidies of belastingvoordelen als particulieren, bedrijven of lokale overheden. Anderzijds vallen de te realiseren besparingen op de energiefactuur ten voordele van de huurder en niet de verhuurder. In het nieuwe huurbesluit werd daarom een zogenaamde 'energiecorrectie' opgenomen. Deze moet toelaten het investeringsaandeel in energetische verbeteringswerken ten dele te verrekenen in de huurprijs, à rato van de helft van de te realiseren besparing op de energiefactuur (onafhankelijk van het inkomen).

2. De huurder kan, vanuit zijn statuut als particulier, beroep doen op enkele subsidies en belastingvoordelen dewelke ook van toepassing zijn voor huurders (de belastingverminderingen vermeld in vak IX-F van de belastingaangifte, diverse subsidies verstrekt door netbeheerders zoals Eandis, e.a.). Ik beschik evenwel niet over cijfers die aantonen of en in welke mate hier ook concreet beroep op wordt gedaan. Deze aftrekposten en subsidies beperken zich voor de huurders van sociale woningen vermoedelijk enkel tot het beperkt op eigen initiatief aanbrengen van dakisolatie, thermostatische kranen, uitvoering van een energieaudit door energiesnoeiërs, e.d.).

De versnippering van de vele initiatieven ter aanmoediging van de REG-acties maken het de SHM's niet gemakkelijk om deze doeltreffend aan te wenden. In de toekomst voorziet de VMSW hierin een ondersteunende rol te gaan spelen, ondermeer door bundelen van de informatie en aan te dringen op een vereenvoudiging van de procedures.

3. Zoals mooi geformuleerd in de commissie energiearmoede is sociale huisvesting als een grote, zware trein waarop de impact van versnellingen of richtingswijzigingen (zoals de extra financiële ruimte geboden binnen het nieuwe financieringssysteem) pas na verloop van enkele jaren voelbaar wordt. Zo werd in 2007 voor bijna 120 miljoen euro besteed aan investeringen in renovatiewerken, welke ook een relatief belangrijke energetische impact hebben. Uiteraard kan dit hoge bedrag niet integraal worden toegeschreven aan de loutere verhoging van energieprestaties.

Energetische verbeteringswerken staan doorgaans zelden op zichzelf en kaderen, zoals gesteld, meestal in een noodzakelijke vervanging van het buitenschrijnwerk, gevelrenovatie, dakrenovatie of totaalrenovatie. Onderstaande oplijsting van opgeleverde projecten uit de

database projecten illustreert de grootteorde van het jaarlijks aantal woningen betrokken in renovatiewerken met een energetische (neven-)impact. Het betreft hier enkel de werken die opgenomen zijn op een specifiek uitvoeringsprogramma. Kleinschalige werken in eigen beheer of met eigen middelen (bv. aanbrengen dakisolatie door eigen personeel, vervanging schrijnwerk, e.d.) worden niet systematisch opgenomen in de databank, zodat de cijfers een niet helemaal volledig beeld geven.

JAAAR OPLEVERING	# WON TOTAAL	GEVELRENOVATIE	VERVANGING SCHRIJNWERK	DAKRENOVATIE	TOTAALRENOVATIE	VERVANGING CV	INVESTERING	ISOLERENDE BEGLAZING	DAKISOLATIE
20 00	3.820	339	914	1.933	634			1.887	2.567
20 01	5.204	307	1.114	2.182	1.601			3.022	3.783
20 02	4.205	337	909	1.275	1.684			2.930	2.959
20 03	3.214	491	908	986	829			2.228	1.815
20 04	4.204	541	1.896	438	1.329			3.766	1.767
20 05	3.331	430	615	1.326	960			2.005	2.286
20 06	4.273	169	823	346	1.776	1.159	€ 91.185.438	2.768	2.122
20 07	4.463	534	770	668	1.476	1.015	€ 118.856.629	2.780	2.144
# WON 2000-2007	32.714	3.148	7.949	9.154	10.289	2.174		21.386	19.443
Gemiddelde / jaar	4.089	394	994	1.144	1.286	272		2.673	2.430

Het investeringsaandeel per provincie verhiel zich voor 2007 als volgt. Per provincie beschouwd kunnen de cijfers echter van jaar tot jaar sterk schommelen (door bv. de oplevering van enkele grootschalige projecten). Ruim een derde van het investeringsvolume voor de provincie Antwerpen werd zo besteed aan 8 grootschalige renovaties door enkele Antwerpse SHM's.

PROV	BESTELBEDRAG	AANDEEL
A'PEN	45.882.397	39%
VL-BR	17.141.864	14%
W-VL	11.617.042	10%
O-VL	28.780.159	24%
LIMB	15.435.168	13%

Wat betreft de premies voor de vervanging van CV-ketels, liet zich in 2006-2007 een grote respons voelen wat doet besluiten dat het zeker geen overbodige actie is. Met het uitbreiden van de actie naar kachels wordt opnieuw een golf van vervangingen verwacht.

Voor 2008 werd tevens een sterk verhoogd budget van 7,0 M euro uit het energiefonds en 0,9 M euro extra middelen voorzien.

- Inzake nieuwe initiatieven m.b.t. nieuwbouw loopt momenteel het pilotproject "PasW: Passieve Sociale Woningen". Dit proefproject op bescheiden schaal (20 woningen), moet toelaten de meerkosten van passiefwoningen in de praktijk in te schatten en het comfort en energiebesparing voor de bewoners aan de hand van metingen te evalueren. Knelpunten bij de realisatie van deze passiefwoningen zullen bovendien systematisch onderzocht en bijgestuurd worden voor een vlotter verloop bij toekomstige projecten. Als eindresultaat zal een balans opgemaakt worden die de pro's en contra's van passiefbouw in de sociale huisvesting in kaart brengt.

Verder wordt er momenteel ook onderzocht welke financiële consequenties er voor de sociale huisvestingssector zijn bij het opleggen van een strengere E-peil eis voor alle wooneenheden. (breder spouwen, extra isolatie, e.d. ...).

Met betrekking tot de verbetering van het bestaande patrimonium wordt voorzien om het (na-) isoleren van vooral hellende daken extra te stimuleren. Hierbij worden o.a. de vele, vaak nog onvoldoende gerenoveerde, woningen uit de jaren '70 beoogd. Momenteel wordt nagegaan welke de mogelijkheden zijn m.b.t. de na-isolatie van hellende daken (aantal woningen dat versneld in aanmerking kan komen, spreiding per provincie, kostprijs, premiebedragen, ...). Daartoe wordt ook overleg gepleegd met de netbeheerders om tot enkele concrete subsidieacties te komen specifiek ten gunste van de sociale huisvestingssector.

Met de invoering van de Energie Prestatie Certificaten kan een uitgebreide databank opgebouwd worden in zake energetische kenmerken van het patrimonium aangevuld met gegevens over de staat, het niveau van voorzieningen en comfort, die een nieuwe basis vormt voor het uitwerken van renovatie en/of vervangingsbouw scenario's gaande van het beleidsniveau tot op wijkniveau.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 192
van 23 juni 2008
van **ELS ROBEYNS**

Aanbod bouwgronden - Publieke rechtspersonen

In het Vlaams Regeerakkoord 2004-2009 werd de doelstelling “een betaalbare woning voor iedereen” opgenomen en werden een aantal actiemiddelen naar voren geschoven om deze doelstelling op het terrein te kunnen realiseren.

Een eerste prioriteit hierbij is dat er voldoende en betaalbare bouwkavels op de markt worden gebracht.

Dit zou men onder meer trachten te bewerkstelligen door alle publieke rechtspersonen (gemeentebesturen, OCMW's, kerkfabrieken, huisvestingsmaatschappijen, de Vlaamse Gemeenschap en het Vlaams Gewest) te stimuleren om hun bouwgronden op de markt te brengen.

Ik verwijs naar mijn schriftelijke vraag nr. 112 van 24 maart 2006 (Websitebulletin publicatiedatum 19-05-2006).

Graag kreeg ik een geactualiseerd antwoord.

1. Welke acties werden sindsdien nog ondernomen om de publieke rechtspersonen ter zake te stimuleren en kan de minister indien mogelijk de gebruikte actiemiddelen per publieke rechtspersoon meedelen?
2. Zijn er op het terrein reeds positieve ontwikkelingen als gevolg van deze stimuli? Kan dit, indien mogelijk, cijfermatig worden ondersteund?
3. Zijn er ook situaties bekend waarbij op het terrein moeilijkheden ondervonden worden om de betrokken publieke rechtspersonen over de brug te halen om mee te stappen in het vooropgestelde beleid?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 192 van 23 juni 2008

van **ELS ROBEYNS**

1. Zoals al gesteld in het antwoord op de door u geciteerde vraag, nr. 112 van 24 maart 2006 (*Websitebulletin publicatiedatum 19-05-2006*), hebben, onder de overheidsactoren, de steden en gemeenten, en de sociale huisvestingsmaatschappijen de voornaamste grondreserves. In het bijzonder moeten deze actoren door de Vlaamse overheid blijvend worden gestimuleerd om hun reserves te screenen, en in te zetten in functie van de verruiming van het sociale woonaanbod. In dit kader moet het decreet grond en pandenbeleid worden vermeld, waar deze optie samen met een aantal versterkende maatregelen wordt verankerd en verder uitgewerkt. Dit decreet is principieel goedgekeurd door de Vlaamse regering op 27 juni 2008, en heeft voornamelijk als doelstelling het woonaanbod te verruimen en de betaalbaarheid van het wonen op het terrein te realiseren.

Zowel in de Vlaamse wooncode als in het decreet grond en pandenbeleid wordt hierbij een sterke regisseursrol weggelegd voor de gemeenten. De gemeenten krijgen de verantwoordelijkheid om in het kader van de verruiming van het aanbod, zowel van het sociaal als van het bescheiden woonaanbod, het proces op gang te brengen en de coördinerende rol ter zake te vervullen. Hierbij kan vanuit de gewestelijke overheid ondersteuning en begeleiding worden aangeboden (door de IVA Wonen - Vlaanderen). In dit verband is een structureel reglementair kader 'intergemeentelijke samenwerking' voorzien. Via het BVR van 21 september 2007 kunnen de gemeenten die deze opdrachten niet op eigen houtje kunnen vervullen, opteren voor een gezamenlijk samenwerkingsverband, en ze kunnen hiervoor beroep doen op de nodige financiële ondersteuning. Het tot stand komen van de lokale woonprogrammatie en het lokale woonoverleg zijn opdrachten die in dit kader moeten worden opgenomen; de beschikking over en de inzet van grondreserves komt hierbij prominent in beeld.

Tegelijk en in afstemming met het grond-en pandendecreet wordt gewerkt aan een meerjarenprogramma en een jaarlijkse uitvoeringsprogramma voor sociale huisvesting. Op basis van wetenschappelijk onderbouwde bevindingen wordt een meerjarig investeringsprogramma uitgewerkt, wat concreet ingevuld moet worden door jaarlijkse uitvoeringsprogramma's. De middelen die in dit kader beschikbaar worden gesteld, moeten de lokale overheden supplementair stimuleren om hun grondreserves in te zetten.

Daarnaast kan nog gewezen worden op de publiek-private samenwerking die de laatste jaren is ontstaan om op vlak van sociale huisvesting concrete projecten te realiseren, naast o.m. ook de projecten die via de CBO procedure worden gerealiseerd. Er wordt dan ook meer en meer aandacht besteed aan andere of alternatieve vormen om sociale huisvestingsprojecten te realiseren waarbij de private partners een belangrijke rol kunnen opnemen.

Algemeen dient te worden besloten dat het gewestelijke woonbeleid een globaal kader vormt waarbinnen de lokale actoren, onder stimulans en coördinatie van de gemeente, het lokale woonbeleid kunnen ontwikkelen. Daarom wordt niet per publieke actor een specifiek actiemiddel of actieplan vooropgesteld.

2. Zonder twijfel resulteert het lokale overleg en de stimulerende en coördinerende rol van de gemeente in een meerwaarde op het terrein. Over de projectrealisaties wordt lokaal concreet gesproken en afspraken worden gemaakt. Deze meerwaarde op het terrein zal met de definitieve

goedkeuring van het grond- en pandenbeleid nog toenemen. In dit decreet wordt een set van instrumenten aangeboden die lokaal kunnen aangewend worden om de publieke grondreserves aan te spreken. Met andere woorden, de vraag naar positieve ontwikkelingen komt enigszins te vroeg, omdat nog niet alle instrumenten op het terrein hun volle doorwerking kennen. De verwachtingen van het nieuwe grond- en pandendecreet zijn dan ook hoog gespannen. Het te realiseren sociaal woonaanbod (zowel de sociale huurwoningen, als de koopwoningen en de kavels) wordt in een objectief gekwantificeerd en hiertoe dienen de aangereikte instrumenten te worden ingezet, ook wat betreft het benutten van de publieke gronden. Dit is voor de komende jaren een cruciale uitdaging voor het lokale en gewestelijke woonbeleid.

In de rand kunnen wel een aantal cijfers worden meegegeven waarbij publieke grondreserves optimaal werden aangewend via de publiekprivate samenwerkings-procedure (de PPS-formule) en de constructieve benadering overheidsopdrachten (de CBO-procedure). In de PPS-formule worden op grondreserves van SHMs of (in mindere mate) van gemeenten sociale woningen gebouwd, gefinancierd en onderhouden door een private partner, die levert gedurende 27 jaar een woondienst als het ware. De SHM, respectievelijk de gemeente, staat hierbij in voor de verhuring aan de sociale huurder, de inning van de huurgelden, het beheer en het dagelijks onderhoud van het gebouw. In de CBO-procedure ontwikkelen private initiatiefnemers op eigen gronden woningen voor lokale huisvestingsmaatschappijen, de SHM fungeert hierbij als bouwheer.

Enkele cijfers:

De gunning van 238 sociale woningen aan private partner n.v. SOWO via de PPS-formule - midden 2005, leverde intussen volgende woningen op:

Gemeente	Locatie	n wo. voorzien	n wo. opgelev.	
Gent	Drongensestwg. – Rooigemlaan	39	39	Opgeleverd en bewoond.
Gent	Groendreef – Abrikoosstraat	20	20	
Gent	Sas en Bassinwijk	27	27	
Gent	Antwerpsestwg. – Spijkstraat	22	19	
Aalst	Pastoor Lauwerysstraat	24	24	
	Totaal perceel 1	132	129	
Antwerpen	Koornbloemstraat	20	20	Opgeleverd en bewoond.
Lommel	Heserbergen	32	32	In opbouw
Lommel	Zinktrekkersplein	16	0	niet tijdig vergunbaar en niet meer haalbaar geacht
Izegem	Melkmarkt – Melkmarktstraat	11	0	
Izegem	Wijngaardstraat	27	27	In overleg wegens oorspr. niet-vergunbaar
	Totaal perceel 3	106	79	

Wat de CBO-procedure betreft werden tot op heden - via de organisatie van 3 oproepen (2001, 2003 en 2005) - 412 CBO-woongelegenheden goedgekeurd, 193 daarvan zijn intussen opgeleverd en bewoond.

Eind november 2007 werd de oproep voor deelname aan de CBO-procedure 2007 gepubliceerd. Op 15 februari 2008 dienden 15 kandidaat-inschrijvers 40 sitevoorstellen in. 38 sitevoorstellen van 13 inschrijvers weerhouden. De inschrijvers werden uitgenodigd om een voorontwerp in te dienen tegen uiterlijk 19 augustus 2008.

De publiekprivate samenwerking heeft in het kader van inzet van grondreserves wel degelijk een eigen effect; enerzijds als financieringsalternatief voor de ontwikkeling en anderzijds als mogelijk model van gezamenlijke trajectwerking.

3. Momenteel blijven de mogelijkheden om publieke rechtspersonen over de brug te halen om mee te stappen in het beleid relatief beperkt. Toch moet worden benadrukt dat het nieuwe grond- en pandendecreet wel degelijk zal resulteren in de verruimde aanwending van beschikbare publieke gronden omdat stimulerende en sanctionerende maatregelen vooropgesteld worden. In dit kader zal ook een specifiek toezicht worden uitgeoefend op de gemeente die verantwoordelijk is voor de realisatie van het sociaal woonobjectief. De Vlaamse wooncode samen met het grond- en pandendecreet zullen in de toekomst een solide basis vormen van waaruit de nodige perspectieven geboden kunnen worden om een ruimere betrokkenheid van de publieke actoren in de realisatie van het woonaanbod te garanderen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 193
van 23 juni 2008
van **HANS SCHOOF**S

Nieuwe gemeentelijke inspraakinstrumenten - Stand van zaken

VZW De Wakkere Burger deed een rondvraag bij de 308 Vlaamse gemeenten om na te gaan hoe vaak de nieuwe procedures voor rechtstreekse burgerparticipatie toegepast werden.

De inspraakmomenten bleken zeer beperkt te zijn. Met 9 voorstellen en 37 verzoekschriften boekten de Vlaamse gemeenten een mager resultaat. De vraag rijst wat de oorzaken zijn voor het lage gebruik van deze inspraakmogelijkheid.

De voorstellen waren zeer divers en de helft betrof dossiers waarbij de Vlaamse overheid een sterke of zelfs een alles bepalende impact heeft.

VZW De Wakkere Burger trok alvast haar eigen conclusies. Ze haalt de beperkte ruchtbaarheid die gemeenten aan deze mogelijkheid geven als oorzaak aan. Volgens haar bevraging geeft amper 43 van de Vlaamse gemeenten aandacht aan de inspraakmogelijkheden voor burgers. Maar er zijn waarschijnlijk ook andere factoren die drempels inbouwen voor het gebruik van inspraakinstrumenten.

1. Welke conclusies trekt de minister uit het beperkte gebruik van de procedures voor rechtstreekse burgerparticipatie?
2. Acht de minister het aangewezen om de bekendheid van deze inspraakmogelijkheid te verhogen? Op welke wijze?
3. Wordt de Vlaamse overheid betrokken in de behandeling van de verzoekschriften en voorstellen door de gemeente waarin de Vlaamse overheid een verantwoordelijkheid draagt?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 193 van 23 juni 2008

van **HANS SCHOOFS**

Ik heb evenals uzelf met belangstelling kennis genomen van het onderzoek dat “De Wakkere Burger” heeft gevoerd naar de nieuwe mogelijkheden tot burgerparticipatie die het gemeentedecreet heeft mogelijk gemaakt.

“De Wakkere Burger” stelde vast dat Vlaanderen met 9 “voorstellen van de burgers” (artikel 200 bis t.e.m. 200 quinquies van het gemeentedecreet) en 37 “verzoekschriften aan de gemeenteraad” (artikel 201 t.e.m. 204 van het gemeentedecreet) weliswaar nog niet storm loopt voor de nieuwe inspraakmogelijkheden, maar gaven tegelijk toe dat er toch al een start is gemaakt. De onderzoekers maakten ter staving hiervan de vergelijking met de gemeentelijke volksraadpleging (artikel 205 t.e.m. 220 van het gemeentedecreet), waarvan er in tien jaar tijd slechts 13 werden georganiseerd. Wat ik vooral onthoud uit het onderzoek is echter niet de kwantiteit maar de kwaliteit van de voorstellen en verzoekschriften. De onderzoekers concludeerden: “De zaken die via de procedures werden aangekaart zijn meestal ernstige, vaak ook complexe dossiers. De behandeling door de gemeenten gebeurt op een degelijke manier, en zeker wat betreft de ‘voorstellen’ wordt er vaak zeer grondig over de kwesties gedebatteerd. In een aanzienlijk aantal gevallen wordt positief gevolg gegeven aan de voorstellen of verzoeken. Vaak wordt nadere informatie verstrekt of worden omstreden beslissingen duidelijker gemotiveerd.”

Het stoort mij derhalve niet dat nog maar in geringe mate gebruik gemaakt wordt van de nieuwe inspraakinstrumenten. Ik ben vooral verheugd dat zij hun beoogde effect niet hebben gemist, met name dat zij leiden tot kwalitatief betere beslissingen op lokaal niveau. Daarmee wordt ook een andere doelstelling bereikt, met name geëngageerde burgers de mogelijkheid bieden om hun betrokkenheid met het lokaal bestuur te vergroten. Ik wil het succes van de nieuwe inspraakmogelijkheden niet afwegen aan het aantal initiatieven. Het ligt immers niet in de bedoeling dat deze mogelijkheden in de plaats zouden komen van de beslissingsverantwoordelijkheid van de democratisch verkozen mandatarissen. De essentie blijft dat de regelgeving aan burgers voldoende mogelijkheden biedt tot actieve inspraak en dat op basis van een onderbouwde uitwisseling van argumentatie dan een overwogen besluitvorming tot stand kan komen.

Zoals dat steeds het geval is met een nieuw instrumentarium besef ik ook dat aanvankelijk eerst de best geïnformeerde burgers van deze procedures gebruik maken. Ik ben er echter van overtuigd dat naarmate het instrument meer wordt gebruikt, ook meer burgers de mogelijkheden ervan zullen leren kennen. De werkelijke waarde en kwaliteit van deze instrumenten kan enkel beoordeeld worden door er gebruik van te maken.

Ik acht het nu, anderhalf jaar na de invoering van de nieuwe inspraakmogelijkheden, nog veel te vroeg om conclusies te trekken of initiatieven te nemen, in welke zin dan ook.

Tot slot kan ik u nog medelen dat de Vlaamse overheid niet wordt betrokken in de behandeling van de verzoekschriften en voorstellen door de gemeente waarin de Vlaamse overheid een verantwoordelijkheid draagt. Dit behoort volledig tot de autonome bevoegdheid van de lokale besturen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 194
van 24 juni 2008
van **WARD KENNES**

Anglicaanse eredienst - Gemeentelijke toelagen

Artikel 151 §2 2° van het Gemeentedecreet bepaalt dat onder meer de gemeentelijke bijdragen aan de lokale besturen van de erkende erediensten, bedoeld in het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie van de erkende erediensten, overeenkomstig de desbetreffende bepalingen, in ieder geval in het exploitatiebudget van de gemeente moeten worden opgenomen.

1. Kan de minister meedelen of er binnen de anglicaanse eredienst kerkfabrieken waren die in het jaar 2006, respectievelijk 2007 een beroep hebben gedaan op een gemeentelijke toelage om de kosten en uitgaven te dekken wegens ontoereikende opbrengsten en ontvangsten?
2. In hoeveel gemeenten was dat respectievelijk voor 2006 en 2007 het geval?
3. Hoeveel bedraagt het totale bedrag van de gemeentelijke toelagen in Vlaanderen in 2006, respectievelijk 2007?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 194 van 24 juni 2008

van **WARD KENNES**

Met toepassing van artikel 151, §2, 2° van het Gemeentedecreet moeten de gemeentelijke toelagen aan de anglicaanse kerkfabrieken in het budget worden opgenomen. Ik ga ervan uit dat de vragen van de heer volksvertegenwoordiger betrekking hebben op de gewone toelagen en niet op de buitengewone toelagen voor bv. renovaties. In wat volgt, worden dus enkel die gewone toelagen meegeteld. De buitengewone toelagen kennen een sterk fluctuerend verloop en het is zeer moeilijk daar algemene conclusies uit te trekken.

1. Er zijn anglicaanse kerkfabrieken die een beroep gedaan hebben op een gemeentelijke toelage, zowel in 2006 als in 2007.
2. Dat was in 6 gemeenten het geval in 2006 en in 2007.
3. In 2006 hebben deze gemeenten in totaal 74.760 euro betaald voor gewone toelagen aan de anglicaanse kerkfabrieken. In 2007 was dat 75.535 euro. Deze cijfers zijn gebaseerd op de rekeningcijfers van de gemeentebesturen, waar nodig (vooral voor 2007) aangevuld met begrotingscijfers van de gemeenten en de anglicaanse kerkfabrieken.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 195
van 24 juni 2008
van **WARD KENNES**

Rooms-katholieke eredienst - Gemeentelijke toelagen

Artikel 151 §2 2° van het Gemeentedecreet bepaalt dat onder meer de gemeentelijke bijdragen aan de lokale besturen van de erkende erediensten, bedoeld in het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie van de erkende erediensten, overeenkomstig de desbetreffende bepalingen, in ieder geval in het exploitatiebudget van de gemeente moeten worden opgenomen.

1. Kan de minister medelen of er binnen de rooms-katholieke eredienst kerkfabrieken waren die in het jaar 2006, respectievelijk 2007 een beroep hebben gedaan op een gemeentelijke toelage om de kosten en uitgaven te dekken wegens ontoereikende opbrengsten en ontvangsten?
2. In hoeveel gemeenten was dat respectievelijk voor 2006 en 2007 het geval?
3. Hoeveel bedraagt het totale bedrag van de gemeentelijke toelagen in Vlaanderen in 2006, respectievelijk 2007?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 195 van 24 juni 2008

van **WARD KENNES**

Met toepassing van artikel 151, §2, 2° van het Gemeentedecreet moeten de gemeentelijke toelagen aan de rooms-katholieke kerkfabrieken in het budget worden opgenomen. Ik ga ervan uit dat de vragen van de heer volksvertegenwoordiger betrekking hebben op de gewone toelagen en niet op de buitengewone toelagen voor bv. renovaties. In wat volgt, worden dus enkel die gewone toelagen meegeteld. De buitengewone toelagen kennen een sterk fluctuerend verloop en het is zeer moeilijk daar algemene conclusies uit te trekken.

1. Er zijn rooms-katholieke kerkfabrieken die een beroep gedaan hebben op een gemeentelijke toelage, zowel in 2006 als in 2007.
2. Dat was in 277 gemeenten het geval in 2006 en in 282 gemeenten in 2007.
3. In 2006 hebben deze gemeenten in totaal 42.663.196 euro betaald voor gewone toelagen aan de rooms-katholieke kerkfabrieken. In 2007 was dat 43.468.183 euro. Deze cijfers zijn gebaseerd op de rekeningcijfers van de gemeentebesturen, waar nodig (vooral voor 2007) aangevuld met begrotingscijfers van de gemeenten en de kerkfabrieken.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 196
van 24 juni 2008
van **WARD KENNES**

Israëlitische eredienst - Gemeentelijke toelagen

Artikel 151 §2 2° van het Gemeentedecreet bepaalt dat onder meer de gemeentelijke bijdragen aan de lokale besturen van de erkende erediensten, bedoeld in het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie van de erkende erediensten, overeenkomstig de desbetreffende bepalingen, in ieder geval in het exploitatiebudget van de gemeente moeten worden opgenomen.

1. Kan de minister medelen of er binnen de Israëlitische eredienst gemeenten waren die in het jaar 2006, respectievelijk 2007 een beroep hebben gedaan op een gemeentelijke toelage om de kosten en uitgaven te dekken wegens ontoereikende opbrengsten en ontvangsten?
2. In hoeveel gemeenten was dat respectievelijk voor 2006 en 2007 het geval?
3. Hoeveel bedraagt het totale bedrag van de gemeentelijke toelagen in Vlaanderen in 2006, respectievelijk 2007?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 196 van 24 juni 2008

van **WARD KENNES**

Met toepassing van artikel 151, §2, 2° van het Gemeentedecreet moeten de gemeentelijke toelagen aan de Israëlitische gemeenten in het budget worden opgenomen. Ik ga ervan uit dat de vragen van de heer volksvertegenwoordiger betrekking hebben op de gewone toelagen en niet op de buitengewone toelagen voor bv. renovaties. In wat volgt, worden dus enkel die gewone toelagen meegeteld. De buitengewone toelagen kennen een sterk fluctuerend verloop en het is zeer moeilijk daar algemene conclusies uit te trekken.

1. Er is één Israëlitische gemeente die een beroep gedaan heeft op een gemeentelijke toelage, zowel in 2006 als in 2007.
2. Er was in 2006 en in 2007 één gemeente die een dergelijke toelage heeft betaald.
3. In 2006 heeft die gemeente 21.899 euro betaald voor gewone toelagen aan de Israëlitische gemeente. In 2007 was dat 28.755 euro. Dit zijn rekeningcijfers.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 197 van 24 juni 2008

van **WARD KENNES**

Met toepassing van artikel 151, §2, 2° van het Gemeentedecreet moeten de gemeentelijke toelagen aan de protestantse gemeenten in het budget worden opgenomen. Ik ga ervan uit dat de vragen van de heer volksvertegenwoordiger betrekking hebben op de gewone toelagen en niet op de buitengewone toelagen voor bv. renovaties. In wat volgt, worden dus enkel die gewone toelagen meegeteld. De buitengewone toelagen kennen een sterk fluctuerend verloop en het is zeer moeilijk daar algemene conclusies uit te trekken.

1. Er zijn protestantse gemeenten die een beroep gedaan hebben op een gemeentelijke toelage, zowel in 2006 als in 2007.
2. In 2006 hebben 27 gemeentebesturen gewone toelagen betaald aan protestantse gemeenten. In 2007 waren dat er 28.
3. In 2006 hebben deze gemeenten in totaal 284.215 euro betaald voor gewone toelagen aan de protestantse gemeenten. In 2007 was dat 326.196 euro. Deze cijfers zijn gebaseerd op de rekeningcijfers van de gemeentebesturen, waar nodig (vooral voor 2007) aangevuld met begrotingscijfers van de gemeentebesturen en de protestantse gemeenten.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 197 van 24 juni 2008

van **WARD KENNES**

Met toepassing van artikel 151, §2, 2° van het Gemeentedecreet moeten de gemeentelijke toelagen aan de protestantse gemeenten in het budget worden opgenomen. Ik ga ervan uit dat de vragen van de heer volksvertegenwoordiger betrekking hebben op de gewone toelagen en niet op de buitengewone toelagen voor bv. renovaties. In wat volgt, worden dus enkel die gewone toelagen meegeteld. De buitengewone toelagen kennen een sterk fluctuerend verloop en het is zeer moeilijk daar algemene conclusies uit te trekken.

1. Er zijn protestantse gemeenten die een beroep gedaan hebben op een gemeentelijke toelage, zowel in 2006 als in 2007.
2. In 2006 hebben 27 gemeentebesturen gewone toelagen betaald aan protestantse gemeenten. In 2007 waren dat er 28.
3. In 2006 hebben deze gemeenten in totaal 284.215 euro betaald voor gewone toelagen aan de protestantse gemeenten. In 2007 was dat 326.196 euro. Deze cijfers zijn gebaseerd op de rekeningcijfers van de gemeentebesturen, waar nodig (vooral voor 2007) aangevuld met begrotingscijfers van de gemeentebesturen en de protestantse gemeenten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 198
van 24 juni 2008
van **WARD KENNES**

Rooms-katholieke eredienst - Provinciale toelagen

Artikel 147 § 5, 2° van het Provinciedecreet bepaalt dat onder meer de provinciale bijdragen aan de lokale besturen van de erkende erediensten, bedoeld in het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie van de erkende erediensten, overeenkomstig de desbetreffende bepalingen, in ieder geval in het exploitatiebudget van de provincie moet worden opgenomen.

1. Kan de minister meedelen of er binnen de rooms-katholieke eredienst kathedrale kerkfabrieken waren die in het jaar 2006, respectievelijk 2007 een beroep hebben gedaan op een provinciale toelage om de kosten en uitgaven te dekken wegens ontoereikende opbrengsten en ontvangsten?
2. In hoeveel provincies was dat respectievelijk voor 2006 en 2007 het geval?
3. Hoeveel bedraagt het totale bedrag van de provinciale toelagen in Vlaanderen in 2006, respectievelijk 2007?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 198 van 24 juni 2008

van **WARD KENNES**

Met toepassing van artikel 147, §5, 2° van het Provinciedecreet moeten de provinciale bijdragen aan de kathedrale kerkfabrieken in het budget worden opgenomen. Ik ga ervan uit dat de vragen van de heer volksvertegenwoordiger betrekking hebben op de gewone toelagen en niet op de buitengewone toelagen voor bv. renovaties. In wat volgt, worden dus enkel die gewone toelagen meegeteld. De buitengewone toelagen kennen een sterk fluctuerend verloop en het is zeer moeilijk daar algemene conclusies uit te trekken.

1. Van de vijf kathedralen die in Vlaanderen gelegen zijn, zijn er vier die in 2006 en 2007 beroep hebben gedaan op een provinciale toelage voor de gewone dienst. De bijdragen betaald door Vlaamse provincies aan de kathedrale kerkfabriek Sint-Michiel en Sint-Goedele worden hier niet meegeteld, omdat die niet in het Vlaamse Gewest gelegen is. De toelage betaald aan de kathedraal van Antwerpen door de provincie Antwerpen werd wel meegerekend, hoewel er hier specifieke afspraken gemaakt zijn. Ook de situatie van de kathedraal Sint-Quintinus in Hasselt is om historische redenen bijzonder, doordat er daar naast een kathedrale kerkfabriek ook een 'gewone' kerkfabriek is. De leninglasten voor investeringen aan de kathedraal worden niet door de kathedrale kerkfabriek, maar door de 'gewone' kerkfabriek aan het provinciebestuur aangerekend. Ook die toelagen worden hier meegerekend.
2. Het gaat om vier provincies (Antwerpen, Limburg Oost-Vlaanderen en West-Vlaanderen). De toelagen die betaald worden aan de kathedrale kerkfabriek Sint-Michiel en Sint-Goedele in Brussel (o.a. door de provincie Vlaams-Brabant) worden daarbij buiten beschouwing gelaten.
3. In 2006 hebben deze provincies in totaal 430.078 euro betaald voor gewone toelagen aan de kathedrale kerkfabrieken. In 2007 was dat 482.555 euro.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 199
van 24 juni 2008
van **WARD KENNES**

Islamitische eredienst - Provinciale toelagen

Artikel 147 § 5, 2° van het Provinciedecreet bepaalt dat onder meer de provinciale bijdragen aan de lokale besturen van de erkende erediensten, bedoeld in het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie van de erkende erediensten, overeenkomstig de desbetreffende bepalingen, in ieder geval in het exploitatiebudget van de provincie moet worden opgenomen.

1. Kan de minister medelen of er binnen de islamitische eredienst gemeenschappen waren die in het jaar 2006, respectievelijk 2007 een beroep hebben gedaan op een provinciale toelage om de kosten en uitgaven te dekken wegens ontoereikende opbrengsten en ontvangsten?
2. In hoeveel provincies was dat respectievelijk voor 2006 en 2007 het geval?
3. Hoeveel bedraagt het totale bedrag van de provinciale toelagen in Vlaanderen in 2006, respectievelijk 2007?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 199 van 24 juni 2008

van **WARD KENNES**

Met toepassing van artikel 147, §5, 2° van het Provinciedecreet moeten de provinciale bijdragen aan de islamitische gemeenschappen in het budget worden opgenomen.

1. In 2006 waren er nog geen islamitische gemeenschappen erkend in het Vlaamse Gewest, zodat er ook geen enkele islamitische gemeenschap een beroep kon doen op een provinciale toelage. Op 22 december 2007 heb ik de eerste zes islamitische gemeenschappen erkend. Die erkenningen hebben geen aanleiding kunnen geven tot provinciale toelagen in 2007, aangezien de erkende islamitische gemeenschappen zich eerst nog in regel moesten stellen met de bepalingen van het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie en werking van de erkende erediensten (verkiezing van het comité, opstellen van het meerjarenplan, ...).
2. Niet van toepassing.
3. Niet van toepassing.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 200
van 24 juni 2008
van **WARD KENNES**

Orthodoxe eredienst - Provinciale toelagen

Artikel 147 § 5, 2° van het Provinciedecreet bepaalt dat onder meer de provinciale bijdragen aan de lokale besturen van de erkende erediensten, bedoeld in het decreet van 7 mei 2004 betreffende de materiële organisatie van de erkende erediensten, overeenkomstig de desbetreffende bepalingen, in ieder geval in het exploitatiebudget van de provincie moet worden opgenomen.

1. Kan de minister medelen of er binnen de orthodoxe eredienst kerkfabrieken waren die in het jaar 2006, respectievelijk 2007 een beroep hebben gedaan op een provinciale toelage om de kosten en uitgaven te dekken wegens ontoereikende opbrengsten en ontvangsten?
2. In hoeveel provincies was dat respectievelijk voor 2006 en 2007 het geval?
3. Hoeveel bedraagt het totale bedrag van de provinciale toelagen in Vlaanderen in 2006, respectievelijk 2007?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 200 van 24 juni 2008

van **WARD KENNES**

Met toepassing van artikel 147, §5, 2° van het Provinciedecreet moeten de provinciale bijdragen aan de orthodoxe kerkfabrieken in het budget worden opgenomen. Ik ga ervan uit dat de vragen van de heer volksvertegenwoordiger betrekking hebben op de gewone toelagen en niet op de buitengewone toelagen voor bv. renovaties. In wat volgt, worden dus enkel die gewone toelagen meegeteld. De buitengewone toelagen kennen een sterk fluctuerend verloop en het is zeer moeilijk daar algemene conclusies uit te trekken.

1. Van de elf orthodoxe kerkfabrieken die in Vlaanderen gelegen zijn, zijn er in 2006 en 2007 respectievelijk negen en zeven die een beroep hebben gedaan op een provinciale toelage voor de gewone dienst. De gewone toelagen die door de provincie Vlaams-Brabant betaald werden aan de orthodoxe kerkfabrieken die gelegen zijn in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest worden hierbij niet meegeteld.
2. Vier van de vijf Vlaamse provincies betoelagen orthodoxe kerkfabrieken die gelegen zijn in hun provincie. De orthodoxe kerkfabrieken waarvoor de provincie Vlaams-Brabant mee toelagen betaalt, zijn gelegen in het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.
3. In 2006 hebben deze vier provincies in totaal 153.188 euro betaald voor gewone toelagen aan de orthodoxe kerkfabrieken. In 2007 was dat 114.266 euro. Deze cijfers zijn gebaseerd op de financiële documenten van de orthodoxe kerkfabrieken.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 201

van 24 juni 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT***Socialehuisvestingsmaatschappijen - Klachtenbehandeling*

Het decreet van 1 juni 2001 houdende toekenning van een klachtenrecht ten aanzien van bestuursinstellingen, beter bekend als het Klachtendecreet, laat toe dat er ook klachten worden geformuleerd over socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM). Dit kunnen klachten zijn over de SHM zelf of over haar dienstverlening. Dit betekent dat de SHM's in eerste lijn de klachten over hun instelling moeten laten behandelen door een klachtenbehandelaar. In de praktijk is dit zeer vaak de directeur van de socialehuisvestingsmaatschappij zelf.

De SHM's moeten jaarlijks aan de Vlaamse Ombudsdienst verslag uitbrengen over hun interne klachtenbehandeling. Vanaf 2007 rekent de Vlaamse Ombudsdienst erop dat de SHM's het Klachtendecreet in de praktijk brengen en hun klachten registreren. Daarnaast is de Vlaamse Ombudsdienst nu ook bevoegd voor klachten over socialehuisvestingsmaatschappijen. Dit heeft ertoe geleid dat er meer klachten en vragen waren over wonen.

“Het klachtendecreet is niet op maat van een sociale huisvestingsmaatschappij geschreven en dat laat zich voelen”, zo schrijft de Vlaamse Ombudsman in zijn Jaarverslag 2007. Niettemin hebben bijna alle socialehuisvestingsmaatschappijen een klachtenrapport ingestuurd, goed voor 1.256 geregistreerde klachten. Een aantal maatschappijen heeft de klachten zorgvuldig geregistreerd, bij andere maatschappijen is het aantal geregistreerde klachten dan weer zeer laag of zelfs nihil, wat onwaarschijnlijk lijkt.

De meeste klachten gaan over de leefbaarheidsproblemen en technische zaken zoals de uitvoering van herstellings- of onderhoudswerken, die heel vaak te lang op zich laten wachten.

Daarnaast heeft ook de Vlaamse Ombudsdienst in 2007 ongeveer 160 klachten en tientallen vragen behandeld. Het klachtenbeeld loopt gelijk met het klachtenbeeld in 2006.

1. Beschikt de minister over exacte cijfers betreffende het aantal klachten per SHM, die werden behandeld conform het Klachtendecreet?
2. Worden die SHM's die geen klachtenrapport hebben ingestuurd, of die de rapportering blijkbaar niet al te ernstig hebben genomen gelet op het marginaal aantal doorgegeven klachten, op de vingers getikt?
3. Welke maatregelen overweegt de minister teneinde een klantvriendelijke klachtenbehandeling in eerste lijn door de SHM aan te moedigen, zoals de Vlaamse Ombudsdienst in zijn Jaarrapport 2007 aanbeveelt?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 201 van 24 juni 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

1. Het is de autonome bevoegdheid van de sociale huisvestingsmaatschappij zelf om haar dienstverlening naar de burger toe te organiseren. Hieronder valt eveneens het behandelen van eventuele klachten. Conform het klachtendecreet is de sociale verhuurder in deze het eerste aanspreekpunt. Wanneer deze eerstelijnsdienstverlening niet voldoende blijkt voor betrokkene, kan deze steeds in tweede instantie beroep doen op de Vlaamse Ombudsman. In deze context kan worden vermeld dat volgens het jaarverslag van de Vlaamse Ombudsman in 2007 1332 vragen en klachten binnenkwamen die te maken hadden met sociale huisvesting. Van dit aantal werden 1265 klachten geregistreerd door de SHM's. Het juiste aantal geregistreerde klachten per SHM kan u terugvinden op de website van de Vlaamse Ombudsdienst: (<http://www.vlaamseombudsdienst.be/eerstelijnsklachten2007/index2007.html>).
2. In de uitbouw naar een efficiënt en klantvriendelijk woonbeleid kan ik u bevestigen dat een adequate klachtenbehandeling prioritair is. De wettelijke basis hiervoor werd gelegd in het klachtendecreet, waar op basis van artikel 12 de SHM jaarlijks een schriftelijk verslag van de klachtenbehandeling bij de Ombudsdienst moet indienen. Specifieke sancties worden echter niet voorzien in het klachtendecreet wanneer de SHM deze opdracht niet vervult. Wel wordt bepaald in het MB van 21 december 2007 (ter uitvoering van het kaderbesluit sociale huur) dat de SHM haar huurders begrijpelijk moet informeren en ze hen ook moet uitleggen hoe eventueel een klacht kan worden ingediend. Dankzij dit wettelijk kader wordt de ruimte gecreëerd voor een klantvriendelijke praktijk, en zijn de huurders voldoende op de hoogte van de beroepsmogelijkheden en waar ze hiervoor terecht kunnen. Anderzijds zijn de verplichtingen voor de sociale huurders ook voldoende duidelijk. Wanneer hierop inbreuken worden vastgesteld kan IVA Inspectie (Afdeling Toezicht) steeds ingrijpen. In elk geval meen ik dat de juiste instrumenten voorhanden zijn om de SHM's te ondersteunen in het uitbouwen van een klantvriendelijk beleid. Hierbij moet de nodige ruimte geboden worden aan de SHM's om deze taken goed te volbrengen. Dit is en blijft een groeiproces. Goede dienstverlening en adequate klachtenbehandeling worden binnen het sociale woonbeleid meer en meer belangrijk en zullen dan ook in de toekomst één van de toetsingscriterium zijn bij de komende erkenningsronde van de sociale huisvestingsmaatschappijen maatschappijen.
3. Allereerst dient te worden aangestipt dat in het nieuwe kaderbesluit sociale huur de nodige kapstukken werden voorzien inzake de uitbouw van een klantvriendelijk onthaal en een degelijke klachtenbehandeling. Zo worden in het takenpakket van de sociale verhuurder begeleidingsinitiatieven, de zogenaamde 'basisbegeleidingstaken', opgenomen. Het is ondermeer de taak van een sociale verhuurder ervoor te zorgen dat de communicatie met de huurders vlot verloopt. Het informeren wanneer een huurder een klacht wenst neer te leggen, behoort eveneens tot deze basisbegeleidingstaken. Deze wetgevende stimuli kaderen in een breder proces dat tot doel heeft de sociale huisvestingssector meer op eigen benen te laten staan, zodat er ruimte ontstaat voor het ontplooiën van eigen, meer gerichte initiatieven. Dit kadert in een meer doelgerichte aanpak, waarbij de dienstverlening dichterbij de burger (in dit geval de sociale huurder) wordt gebracht. Vermits dit een leerproces zal vergen, kan worden verwacht dat deze aanpak in de beginfase niet geheel vlekkeloos zal verlopen. Ik ben er echter van overtuigd dat na verloop van tijd deze nieuwe manier van werken zowel voor de verhuurder als voor de sociale huurder enkel voordelen biedt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 202
van 24 juni 2008
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Sociale verhuurkantoren - Huurprijsberekening

Tot 1 januari van dit jaar was voor de verhuring en de huurprijsberekeningen door erkende en gesubsidieerde sociale verhuurkantoren (SVK) het SVK-besluit van 6 februari 2004 van kracht. Volgens artikel 2, 1°, gold de algemene bepaling: “verhuren tegen een redelijke huurprijs”. In principe was dit de huurprijs van bij een “in huur neming”. Maar het kon gebeuren dat de huurprijs ook hoger was dan de huur die de private eigenaar-verhuurder vroeg aan het SVK. Zo waren er sociale verhuurkantoren die bijvoorbeeld een huurprijs aanrekenden die 5 of 10 % hoger lag dan de prijs die het SVK betaalde aan de eigenaar-verhuurder, winst die dan geïnvesteerd of gebruikt werd in de werking van het SVK.

Sinds de inwerkingtreding van kaderbesluit sociale huur op 1 januari van dit jaar, is betreffende de vaststelling van de huurprijs het volgende bepaald (art. 51): “Voor de woningen die door het SVK worden verhuurd met toepassing van artikel 1717, derde lid van het Burgerlijk Wetboek, wordt de huurprijs vastgesteld door het SVK en is in principe dezelfde als de huurprijs die het SVK betaalt aan de private of publieke verhuurder, rekening houdend met eventuele renovatiekosten die gemaakt worden door het SVK. Als het SVK van dat principe wil afwijken, moet ze dat grondig motiveren via een beslissing van de raad van bestuur. De minister bepaalt de marges waarbinnen van het principe kan worden afgeweken”.

Het ministerieel besluit van 21 december 2007 houdende uitvoering van een aantal bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel ter uitvoering van titel VII van de Vlaamse Wooncode (verschenen in het BS op 18 januari 2008) bepaalt inderdaad binnen welke marges een SVK van het algemene principe kan afwijken.

Deze afwijkingen zijn terug te brengen tot drie categorieën:

- verhoging van de basishuurprijs met de renovatiekosten gemaakt door het sociaal verhuurkantoor;
- voor woningen waarover het sociaal huurkantoor krachtens een erfpacht of een ander zakelijk recht beschikt;
- voor woningen die in eigendom zijn van het sociaal verhuurkantoor zelf.

1. Zijn er nog andere categorieën mogelijk waarbinnen afwijkingen kunnen worden toegestaan?
2. Welke zijn de marges waarbinnen de huurprijs betaald door het sociaal verhuurkantoor aan de verhuurder mag worden aangepast?
3. Hoeveel sociale verhuurkantoren maken van deze mogelijkheid gebruik?
4. Zijn er cijfers en gegevens beschikbaar over het gemiddelde percentage waarmee de gewone huurprijs wordt aangepast?

5. In hoeverre is er controle op de aanwending van de winst gemaakt door SVK's?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 202 van 24 juni 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

1. Zoals u stelt in uw inleiding wordt de huurprijsberekening voor SVK's waarvan sprake in artikel 51 van het kaderbesluit sociale huurbesluit verder uitgewerkt in het MB van 21 december 2007. De hoofdpdracht van een SVK bestaat uit het inhuren van woningen van de private woningmarkt en deze, eventueel na renovatiewerken, onder te verhuren aan woonbehoeftigen. Daarnaast echter hebben sommige SVK's ook woningen in erfpacht of in eigendom. Hoe de huurprijs in deze drie gevallen moet worden berekend wordt geregeld in het MB. Voor de woningen die gehuurd worden van een private of publieke verhuurder wordt de huurprijs in principe gelijk gesteld met de huurprijs die het SVK moet betalen aan de verhuurder. Hierop zijn afwijkingen toegestaan in drie gevallen: bij renovatiewerken, indien de huurprijs onder bepaalde marges ligt en als de raad van bestuur van het SVK, mits een grondige motivatie, hiertoe beslist.
Bij de woningen die in erfpacht worden genomen of in eigendom zijn van het SVK is er geen sprake van huur en onderhuur. Hier geldt een andere regeling voor de bepaling van de huurprijs. Het MB regelt de huurprijsberekening in alle hierboven opgesomde gevallen. Mede daarom is het niet geheel duidelijk waar u op doelt in uw vraagstelling met 'andere categorieën'. Er zijn geen andere mogelijkheden.
2. De marges waarbinnen kan worden afgeweken van de huurprijs die het SVK aan de private of publieke verhuurder betaalt, zijn bepaald in het vierde, vijfde en zesde lid van artikel 7, §1 van het MB van 21 december 2007 dat u aanhaalt in uw inleiding
Indien de onderhuurprijs, na verhoging met eventuele renovatiekosten, minder bedraagt dan de hierna vermeld huurprijzen, mogen ze worden verhoogd tot deze vermelde bedragen.:
 - 100 euro voor een woning zonder afzonderlijke slaapkamer;
 - 125 euro voor een woning met 1 slaapkamer;
 - 150 euro voor een woning met 2 slaapkamers;
 - 175 euro voor een woning met 3 slaapkamers;
 - 200 euro voor een woning met 4 slaapkamers;Indien het een verhoging van de onderhuurprijs betreft waartoe de raad van bestuur van het SVK heeft beslist (mits een grondige motivatie), dan kan de onderhuurprijs met maximaal 5% verhoogd worden. Deze verhoogde onderhuurprijs mag nooit hoger zijn dan de huurprijs, vermeld in artikel 4, §1, van het BVR van 2 februari 2007 tot instelling van een tegemoetkoming in de huurprijs voor woonbehoeftige huurders. Met andere woorden deze verhoging met 5% mag er niet toe leiden dat de huurder hierdoor het recht op een huursubsidie verliest.
3. Het kaderbesluit sociale huur werd van kracht op 1 januari 2008. De mogelijkheden zoals uiteengezet in het MB van 21 december 2007 kunnen dan ook pas sinds 1 januari 2008 worden toegepast. Ik beschik bijgevolg nog niet over gegevens hieromtrent. De gegevens zullen pas beschikbaar zijn in de jaarverslagen van de SVK's van 2008 (15 maart 2009).
4. Ik beschik nog niet over gegevens hieromtrent. De gegevens zullen pas beschikbaar zijn in de jaarverslagen van de SVK's van 2008 (15 maart 2009).
5. Een SVK is een organisatie met een maatschappelijk doel die niet geacht wordt winst te maken. Zoals u terecht zelf ook aangeeft in uw inleiding wordt een eventueel positief resultaat

overgedragen naar het volgende boekjaar en dus opnieuw gebruikt voor de werking van de organisatie.

De financiële opvolging gebeurt door het Agentschap Wonen-Vlaanderen. De toezichthouder oefent controle uit op de werking van de SVK's. Jaarlijks, op 15 maart, moeten de erkende SVK's een jaarverslag indienen bij het Agentschap Wonen-Vlaanderen. Het financiële verslag wordt grondig bekeken door het Agentschap in het kader van de subsidieafrekening en de uitbetaling van het saldo. Onafhankelijk hiervan houdt de afdeling Toezicht van het Agentschap Inspectie toezicht op de werking van de SVK's.

In uitwerking van artikel 36 van het kaderbesluit sociale huur wordt op dit ogenblik aan een nieuw rekeningstelsel gewerkt, dat zal worden opgenomen in een ministerieel besluit. Dit zal mee zorgen voor meer uniformiteit en transparantie in de sector wat de opvolging nog zal vergemakkelijken.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 203

van 24 juni 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT***Sociale huur - OCMW-borgstellingen*

In het sociale huurbesluit van 20 oktober 2002 wordt voorzien dat bij het ondertekenen van een nieuwe huurovereenkomst, de huurder gehouden is een waarborg te betalen. Sommige huurders zijn echter financieel niet in staat om deze huurwaarborg te betalen. In dit geval wordt het OCMW aangesproken, dat zich dan garant kan stellen voor deze waarborg.

De kandidaat sociale huurder kan dan via maandelijkse bedragen deze huurwaarborg bij het OCMW bijeen sparen binnen twaalf maanden na de ondertekening van de huurovereenkomst. Als de totale huurwaarborg bijengespaard is, wordt dit bedrag door het OCMW doorgestort aan de socialehuisvestingsmaatschappij en komt de garantstelling door het OCMW te vervallen. Vanaf het moment van de effectieve storting van de huurwaarborg, brengt deze voor de sociale huurder een interest op analoog aan deze van toepassing bij de spaardeposito's. Jaarlijks wordt deze interest ook gekapitaliseerd.

In de loop van de overeenkomst kan deze huurwaarborg door de socialehuisvestingsmaatschappij aangewend worden om de schade te herstellen die werd veroorzaakt door niet-naleving van de verplichtingen door de huurder, zoals doorgaans is bepaald in de huurovereenkomst.

Dit systeem van garantstelling is op heden van toepassing voor alle OCMW's. Evenwel stellen we vast dat niet alle OCMW's het systeem even gedisciplineerd toepassen. Tal van OCMW's stellen zich dikwijls te gemakkelijk garant voor het betalen van de huurwaarborg, waardoor binnen het jaar niet kan worden voldaan aan de verplichtingen. Anderzijds zijn er blijkbaar ook nog socialehuisvestingsmaatschappijen die de waarborgstelling door het OCMW niet aanvaarden, zodat kandidaat-huurders die niet beschikken over de nodige financiële middelen, ook uit de boot vallen voor het huren van een sociale woning.

1. Beschikt de minister over cijfers betreffende het aantal garantstellingen door alle Vlaamse OCMW's en per socialehuisvestingsmaatschappij? Zo ja, kan hij die meedelen?
2. Zijn er socialehuisvestingsmaatschappijen waar de OCMW-huurwaarborg wordt geweigerd? Hoe wordt daarop gereageerd?

Beschikt de minister ook hier over cijfers en gegevens?

3. Beschikt de minister over cijfers betreffende het aantal openstaande garantstellingen door OCMW's en het totaal aantal volledig gestorte huurwaarborgen?
4. Is er in deze cijfers een trend waarneembaar naar meer of naar minder garantstellingen door OCMW's?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 203 van 24 juni 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

1. Art. 37 § 5 van het kaderbesluit sociale huur regelt de mogelijkheid tot borgstelling door het OCMW. In dit kader moet worden benadrukt dat er geen beslissingsmogelijkheid voor de SHM wordt voorzien en er bestaat bijgevolg geen juridische basis voor de SHM om te kiezen of de SHM de borgstelling al dan niet aanvaardt. Het Agentschap Inspectie is bevoegd hierop toe te zien. Ik beschik niet over cijfers hieromtrent. Navraag bij de VMSW en het Agentschap Inspectie toont dat er weinig tot geen misbruik wordt vastgesteld.

Er is me in deze context één concreet geval bekend. Eén bepaalde maatschappij had in haar intern huurreglement bepaald dat zij enkel waarborgen gestort in de hand aanvaardde. Deze maatschappij gebruikte deze bepaling om garantstellingen van het OCMW te weigeren. Deze maatschappij heeft op last van de commissaris-toezichthouder haar beslissing moeten herzien.

2. Wanneer een OCMW zich borg stelt moet zoals hoger vermeld een SHM dit aanvaarden als waarborg. Het is met andere woorden niet zo dat de SHM kan kiezen of ze de borg al dan niet zal aanvaarden. Dit zou immers discriminatie betekenen ten opzichte van de kandidaat-huurder die wel degelijk een borg kan voorleggen. Zelfs wanneer een SHM in haar huurreglement bepaalt dat de waarborg in haar handen dient te worden gestort, is ze verplicht de garantstelling door het OCMW te aanvaarden. Ik kan in deze materie dus geen duidelijker standpunt innemen: in geen enkele situatie is het gewettigd een OCMW borgstelling te weigeren. Het is de opdracht van de afdeling Toezicht van het agentschap Inspectie om hierop toe te zien.
3. Ik beschik niet over relevante cijfers hieromtrent. Navraag bij het Agentschap Inspectie (afdeling Toezicht) leert dat er geen opgesplitste informatie over deze materie beschikbaar is.
4. Zoals hierboven reeds gesteld zijn er geen relevante cijfers beschikbaar. Gezien het dalende financiële profiel van de sociale huurder ligt het wel binnen de lijn der verwachtingen dat de garantstellingen van de OCMW's als ondersteunend instrument gebruikt zullen worden op het terrein.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 204
van 26 juni 2008
van **CINDY FRANSSEN**

Socialehuisvestingsmaatschappijen - Zitpenningen

Uit het antwoord van de minister op een schriftelijke vraag van collega Tom Dehaene (vraag nr. 191, Websitebulletin publicatiedatum 06-11-2007) blijkt dat, conform de statutaire bepalingen ter zake, het principieel toekennen van een zitpenning aan de leden van de raden van bestuur van de Vlaamse socialehuisvestingsmaatschappijen (SHM) afhankelijk is van een beslissing van de algemene vergadering van een SHM. Noch het agentschap Inspectie, noch de commissarissen/toezichhouders kunnen interfereren op beslissingen van een algemene vergadering. De SHM is bijgevolg zelf verantwoordelijk voor beslissingen met betrekking tot deze materie.

Uit hetzelfde antwoord van de minister blijkt verder dat de VHM (Vlaamse Huisvestingsmaatschappij) met betrekking tot deze materie destijds wel richtlijnen heeft uitgewerkt die stellen dat het (maximale) bedrag van de zitpenning voor de bestuurders en de (VHM)-commissaris wordt bepaald analoog aan de bepalingen van het besluit van de Vlaamse Regering van 27 januari 1988 houdende maatregelen tot harmonisatie van presentiegelden aan commissarissen, gemachtigden van financiën, afgevaardigden van de Vlaamse Regering, voorzitters en leden van niet-adviserende bijzondere commissies of van raden van bestuur van instellingen en ondernemingen die tot de Vlaamse Regering behoren. Tot 1 januari 1997 werden zowel de bedragen van de vergoedingen en de presentiegelden, als het aantal vergaderingen dat voor presentiegelden in aanmerking komt (maximum 40 zittingen) vastgesteld analoog aan de bepalingen van voornoemd besluit. Overeenkomstig de bepalingen van voornoemd besluit worden die bedragen om de twee jaar geïndexeerd. Voor de praktische toepassing werden de vennootschappen onderverdeeld in drie categorieën. Vanaf 1 januari 1997 werden de richtlijnen inzake zitpenningen uitgebreid. Bovengenoemde richtlijnen werden aangevuld met een vierde categorie, namelijk vennootschappen met een patrimonium van meer dan 2.500 woningen. Het maximumaantal vergoedbare zittingen werd voor deze categorie vastgesteld op 60. In 2001 werden de richtlijnen gewijzigd in die zin dat alle SHM's die ressorteren onder categorie I en II in categorie III konden worden ondergebracht, evenwel slechts nadat de algemene vergadering het bedrag had goedgekeurd.

- Categorie I,II en III: geïndexeerd bedrag (1.1.2006): 70,80 euro, jaarlijks maximum (equivalent van 40 zittingen): 2.832 euro.
- Categorie IV: geïndexeerd bedrag (1.1.2006): 79,97 euro, jaarlijks maximum (equivalent van 60 zittingen): 4.798,20 euro.

In het kader van de BBB-herstructurering (Beter Bestuurlijk Beleid) werd door de VMSW (Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen) en het agentschap Inspectie RWO afgesproken dat in afwachting van mogelijke andere afspraken de richtlijnen van de vroegere VHM ook door het agentschap Inspectie als basis gehanteerd worden voor de beoordeling van het algemene belang, behoorlijk bestuur en de regelmatigheid en dit om de continuïteit te verzekeren. Het is de bevoegdheid van het departement RWO (Ruimtelijke Ordening, Woonbeleid en Onroerend Erfgoed) om een andere norm of richtlijn uit te werken. In september vorig jaar was deze oefening nog lopende.

Ten slotte deelde de minister in zijn antwoord nog mee dat indien het agentschap Inspectie vaststelt dat een raad van bestuur een bedrag aan de algemene vergadering voorstelt dat niet conform is aan de richtlijnen ter zake, zij dit signaleren aan de betrokken raad van bestuur en hem bij die gelegenheid wijzen op het bijzonder karakter van socialehuisvestingsmaatschappijen, zowel met betrekking tot hun maatschappelijke opdracht als op het feit dat zij met overheidsgeld werken. Bij socialehuisvestingsmaatschappijen moet namelijk het zuinigheidsprincipe primeren.

1. Heeft het departement RWO zijn oefening om na te gaan of er een andere norm of richtlijn moet gelden, reeds beëindigd?

Zo ja, welke zijn de resultaten?

Zo neen, wanneer verwacht de minister dat dit zal gebeuren?

2. Kan de minister een overzicht geven (per jaar vanaf het jaar 2000) van de hoogte van het bedrag van de zitpenning per SHM (graag ook vermelding van de categorie)?
3. Kan de minister een overzicht geven (per jaar vanaf het jaar 2000) van het aantal vergaderingen waarvoor prestatiegelden worden uitgereikt per SHM (graag ook vermelding van de categorie)?
4. Heeft het agentschap Inspectie reeds vastgesteld gedaan dat een raad van bestuur een bedrag aan de algemene vergadering voorstelt dat niet conform is met de richtlijnen ter zake en zij dit als dusdanig heeft gesignaleerd aan de betrokken raad van bestuur? Zo ja, ten aanzien van welke SHM? Graag een overzicht (per jaar vanaf deze onderzoeken worden georganiseerd) per SHM.

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 204 van 26 juni 2008

van **CINDY FRANSSEN**

1. Het Departement RWO heeft de oefening, om na te gaan of er andere normen of richtlijn moet gelden met betrekking tot de zitpenningen van de bestuursleden van sociale huisvestingsmaatschappijen, afgerond op het einde van 2007. In de omzendbrief van 21 december 2007 met de uitgezuiverde richtlijnen aangaande de beheersaspecten is, met betrekking tot de zitpenningen, het volgende opgenomen: “de leden van de Raad van Bestuur ontvangen ten laste van de sociale huisvestingsmaatschappij presentiegeld voor hun aanwezigheid op de vergaderingen van de Raad van bestuur.” De algemene vergadering bepaalt het bedrag van de presentiegelden steeds binnen de grenzen bepaald in artikel 16 van het besluit van de Vlaamse Regering van 19 januari 2007 houdende het statuut van de lokale en provinciale mandataris. Tevens kan het presentiegeld voor de leden van de Raad van Bestuur niet hoger zijn dan het hoogste bedrag aan presentiegeld toegekend aan de gemeenteraadsleden van de gemeenten gelegen binnen het werkingsgebied van de sociale huisvestingsmaatschappij.” Deze regeling vervangt het normkader dat werd vooropgesteld door de toenmalige VHM. De inhoud van deze richtlijn met betrekking tot de zitpenningen zal juridisch worden geconsolideerd via ministeriële besluiten in uitvoering van artikel 7 van het besluit van de Vlaamse Regering van 18 juli 2008 houdende bepaling van de specifieke regels voor het toezicht op de sociale woonactoren.
2. Als bijlage 1 vindt u het totaal aan zitpenningen dat jaarlijks door de sociale huisvestingsmaatschappijen werd uitbetaald vanaf 2000 tot en met 2007.
3. De informatie met betrekking tot het aantal en de categorieën van vergaderingen per SHM waarvoor zitpenningen worden toegekend is niet beschikbaar.
4. Sedert de invoering van BBB heeft het Agentschap Inspectie RWO Afdeling Toezicht reeds meermaals vastgesteld dat de raad van bestuur van een sociale huisvestingsmaatschappij de intentie had om aan haar aandeelhouders tijdens de algemene vergadering voor te stellen het bedrag van de zitpenningen te verhogen waardoor de presentiegelden niet meer in overeenstemming zouden zijn met de richtlijnen terzake.

Deze vaststellingen werden gedaan naar aanleiding van de ontvangst van de agenda van de jaarlijkse algemene vergadering of via mededeling van de commissaris/toezichthouder. De betrokken SHM (en/of commissaris/toezichthouder in voorkomend geval) werden door het agentschap aangeschreven of gecontacteerd. Tevens werd het Departement Financiën en Begroting, die verantwoordelijk is voor de aanduiding van de gevolmachtigden voor het Vlaams Gewest op de algemene vergaderingen van de SHM's, in kennis gesteld van de gedane vaststellingen en dit met het oog op het instrueren van de bedoelde gevolmachtigden.

De erkende sociale huisvestingsmaatschappijen zijn er toe gehouden de agenda en de datum van de algemene vergadering voor iedere vergadering te melden aan het Agentschap Inspectie RWO. Er zijn echter nog steeds SHM's die deze meldingsplicht niet nakomen. Ondermeer bij gebrek aan alertheid van sommige commissarissen/toezichthouders met betrekking tot het item “presentiegelden” kan zodoende het Agentschap niet of niet tijdig wijzen op de richtlijnen ter zake.

Met de algehele omschakeling op 1 januari 2009 van het huidige toezicht door (gewezen VHM-) commissarissen naar een voltijds toezicht door toezichthouders hoopt het agentschap ook wat dat betreft nog korter op de bal te spelen.

In bijgevoegde lijst (bijlage 2) wordt per provincie weergegeven welke SHM's de intentie hadden om de presentiegelden te verhogen, welke actie er ondernomen werd door het agentschap Inspectie RWO en wat uiteindelijk de beslissing van de desbetreffende aandeelhouders was. In het merendeel van de gevallen werd het bedrag van de presentiegelden niet verhoogd of werd beslist het nieuwe ministerieel besluit (ministerieel besluit tot bepaling van nadere regels m.b.t. de interne beheersaspecten en de onroerende transacties van de sociale huisvestingsmaatschappijen) waarin de presentiegelden voor de leden van de beheersorganen overeenkomstig de regeling voor gemeenteraadsleden wordt bepaald, af te wachten. Volledigheidshalve worden in de betrokken lijst ook de SHM's vermeld die vóór 1/7/2006, ic de BBB-herstructurering, hun presentiegelden hadden verhoogd waardoor deze niet meer in overeenstemming waren (en zijn) met de vigerende richtlijnen terzake. Ook de acties die door de toenmalige voogdij-overheid, ic de VHM, werden genomen staan vermeld.

BIJLAGEN

1. lijst met zitpenningen, uitbetaald door de SHM's 2000 – 2007
2. lijst per provincie betreffende de presentiegelden

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2007-2008/KEULEN/204/antw.204.bijl.001.xls>

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2007-2008/KEULEN/204/antw.204.bijl.002.doc>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 205
van 26 juni 2008
van **WARD KENNES**

Hervorming diversiteitssector - Stand van zaken

In de Beleidsbrief Inburgering 2007-2008 kondigde de minister de aanpassing van het Minderhedendecreet aan. Als basis voor deze aanpassing vermeldt de beleidsbrief de bevindingen van het auditrapport en de principes die vervat zitten in de Beleidsnota Inburgering.

Het ontwerp van aanpassingsdecreet zou, na overleg met de sector, in het najaar 2007 worden opgemaakt. Ondertussen werd het decreet "houdende een kader voor het Vlaamse gelijkekansen- en gelijkebehandelingsbeleid" behandeld in de Commissie Inburgering. Een goede afstemming van dit decreet gelijkekansen en -behandelingsbeleid met het aangekondigde decreet m.b.t. de aanpassing van het minderhedendecreet is nodig.

De beleidsbrief meldt in dat verband onder andere dat de minister zal onderzoeken hoe de diversiteitsdiensten, die bij de hervorming van de integratiesector zouden worden opgericht, als gelijkebehandelingsbureaus kunnen worden erkend.

1. Heeft de minister reeds overleg gepleegd met de sector?
2. Zal het ontwerp van decreet nog deze legislatuur in het parlement worden ingediend?

Zo ja, welke zullen de krachtlijnen zijn van dit ontwerp?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 205 van 26 juni 2008

van **WARD KENNES**

1. In februari 2008 bezorgde mijn kabinet de integratiesector mijn conceptnota over het beoogde nieuwe diversiteitsbeleid en de organisatie daarvan. Als reactie daarop ontving mijn kabinet vele en meestal goed onderbouwde reacties uit zowel de integratiesector als de belendende sectoren. Momenteel wordt gewerkt aan ontwerp teksten voor een wijziging van het huidige Decreet van 28 april 1998 inzake het Vlaamse beleid ten aanzien van etnisch-culturele minderheden. Deze wijzigingen zijn mee geïnspireerd door de reacties uit de sector. Ik zal dan ook niet nalaten om de sector opnieuw te consulteren na de finalisering van deze teksten.
2. Ik hoop dit najaar de ontwerp teksten voor een wijziging van het minderhedendecreet ter goedkeuring aan de Vlaamse Regering te kunnen voorleggen. Het blijft immers mijn bedoeling om het wijzigingsdecreet nog deze legislatuur ter goedkeuring voor te leggen aan het parlement.

Zoals ik in mijn beleidsbrief 2007-2008 al aangaf, zijn de wijzigingen die ik zal voorstellen in eerste instantie gebaseerd op een aantal van de opmerkingen en voorstellen die de Inspectie van Financiën in haar auditrapport heeft geformuleerd; ik denk hier in de eerste plaats aan:

- Optimalisering van het werken met convenanten: betere afstemming van de planningscyclus van de convenanten op andere planningscycli, streven naar een vermindering van de planlast en de mogelijkheid het niet behalen van resultaten te koppelen aan de vermindering van de subsidies.
- Veralgemening van het werken met convenanten: ook voor het Minderhedenforum zal met een convenant worden gewerkt.
- Een sterkere coördinerende rol voor het Vlaams ondersteuningscentrum. Zo wordt overlapping voorkomen en wordt een grotere eenheid en afstemming gecreëerd tussen de regio's.
- Een sterkere uitwerking van de regiefunctie van de lokale overheden in het lokale diversiteitsbeleid.

Daarnaast zal, meer nog dan in het verleden, de nadruk worden gelegd op de taak van de integratiesector om een groter draagvlak te creëren voor 'het samenleven in diversiteit'. Correcte beeldvorming, detecteren en mee stimuleren van oplossingen voor samenlevingsproblemen, sensibiliseringsacties, het verstrekken van correcte informatie aan de bevolking en initiatieven die de sociale cohesie versterken zullen tot de kerntaken van de integratiesector behoren.

Blijvende en versterkte aandacht zal gaan naar de stimulering en ondersteuning van de reguliere beleidssectoren en voorzieningen om toegankelijk te zijn voor alle burgers, ongeacht hun herkomst.

In het kader van een verdere optimalisering van het inburgeringsbeleid zal gestreefd worden naar een betere overdracht tussen het primaire inburgeringstraject en het integratiebeleid. De coördinatie van het secundaire inburgeringstraject wordt m.a.w. toegewezen aan de integratiesector.

De tolken- en vertaalsector zal een plaats krijgen in het gewijzigde decreet. Deze sector wordt momenteel nog via experimentele kredieten gesubsidieerd, maar zal op die manier een reguliere inbedding krijgen.

Ten slotte zal, zoals u in uw vraag al aanhaalt, een afstemming worden nagestreefd met het gelijke kansen- en gelijke behandelingsdecreet. In dit verband is mijn kabinet dan ook nauw betrokken bij het proefproject met betrekking tot de “gelijke behandelingsbureaus” van collega Van Brempt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 206
van 27 juni 2008
van **RUDI DAEMS**

Klokkenluidersprotocol - Implementatie

Tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst werd op 4 juli 2005 een Protocol overeengekomen tot regeling van de bescherming van de klokkenluiders, dat op dezelfde datum in werking is getreden.

Dit Protocol is van toepassing op de Vlaamse overheidsdiensten, d.w.z. alle ambtenaren, stagiairs en contractuele personeelsleden van alle departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, alle Vlaams wetenschappelijke instellingen, alle Vlaamse openbare instellingen (VOI), alle interne of externe verzelfstandigde agentschappen en het secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden.

Het Ombudsdecreet bepaalt in artikel 17bis “De Vlaamse Regering neemt in haar regelingen betreffende de rechtspositie van het personeel bepalingen op ter implementatie van het protocol”.

Ondertussen is het protocol bijna drie jaar in werking getreden en de vraag naar een stand van zaken van deze implementatie is dus aan de orde.

1. Kan de minister een overzicht geven wat betreft de implementatie van het Protocol in de personeelsstatuten/rechtspositieregelingen van de entiteiten die onder de bevoegdheid vallen van de minister:
 - het eigen departement van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;
 - Vlaamse Wetenschappelijke instellingen;
 - Vlaamse openbare instellingen;
 - interne en externe verzelfstandigde agentschappen;
 - secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden?
2. Kan de minister een overzicht geven van alle entiteiten onder zijn/haar bevoegdheid, die de inhoud van het protocol nog niet hebben opgenomen in de rechtspositie van het personeel?
3. Bieden het Ombudsdecreet en het vermelde protocol de nodige klokkenluiders-bescherming aan personeelsleden, als de betrokken entiteit de inhoud van dit protocol nog niet opnam in de rechtspositie van het personeel?
4. Waarom of waardoor is er vertraging bij de implementatie van het protocol?

Neemt de regering initiatieven opdat het departement, de wetenschappelijke instellingen, de VOI's, de IVA's en alle andere entiteiten het protocol op het terrein uitvoeren?

5. Welke timing voorziet de minister voor de implementatie van artikel 17bis van het Ombudsdecreet in de entiteiten onder zijn/haar bevoegdheid?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 95, Van Mechelen nr. 181, Vandebroucke nr. 309, Anciaux nr. 171, Bourgeois nr. 142, Keulen nr. 206, Van Brempt nr. 234, Vanackere nr. 262, Crevits nr. 808, Ceysens nr. 101).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 206 van 27 juni 2008

van **RUDI DAEMS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door minister Geert Bourgeois, bevoegd voor bestuurszaken.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 211

van 4 juli 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT***Sociale huisvesting - RESHAPE-project*

De Vlaamse Regering keurde op 11 januari 2008 het besluit goed dat de basis legt voor de invoering van de energieprestatiecertificaten (EPC) bij verkoop en verhuur van residentiële gebouwen. Dit besluit geeft invulling aan de Europese Richtlijn 2002/91/EG, ook wel EPBD-richtlijn (Energy Performance of Buildings Directive) genoemd.

Nieuwbouwwoningen krijgen sinds begin 2006 reeds een dergelijk certificaat afgeleverd aan het einde van de EPC-procedure. Voor bestaande woningen zijn de principes aanvaard: de invoering van het energieprestatiecertificaat is voorzien voor het najaar van 2008 bij verkoop. Vanaf het voorjaar 2009 zal bij verandering van huurder of eigenaar het energieprestatiecertificaat een contractueel document worden, af te leveren door de huidige eigenaar.

Dit energieprestatiecertificaat geeft informatie over enerzijds de energetische kwaliteiten van het gebouw zodat potentiële kopers en huurders het theoretisch energieverbruik kunnen beoordelen en vergelijken, en anderzijds over de kosteneffectieve maatregelen voor de verbetering van de energieprestatie van het gebouw.

De praktische uitwerking is volop aan de gang: het Vlaams Energieagentschap (VEA) werkt thans de methodiek en het inspectieprotocol uit die de basis moeten vormen voor het EPC-rekenprogramma. Het VEA organiseert ook de opleiding van de energiedeskundigen, die gemachtigd zullen zijn om het certificaat op te maken.

De verwachte impact van de energielabelling is voor Europa dermate belangrijk, dat de EU - specifiek voor de sociale huisvestingssector - middelen ter beschikking stelde onder het IEE-programma (Intelligent Energy Europe), dat projecten betoelaagt met als doel het promoten van efficiënt energiegebruik en het verhogen van het aandeel hernieuwbare energie.

Een aantal Europese huisvestingsmaatschappijen dienden in samenwerking met energieadviesbureaus in 2005 het onderzoeksvoorstel Reshape in (Retrofilling Social Housing and Active Preparation for EPBD). Dit project "Renovatie Sociale Huisvesting en Actieve Voorbereiding op de Europese Richtlijn Energie-Prestatie van Gebouwen" werd in aanmerking genomen en startte begin 2006 met een looptijd van dertig maanden.

Het Europese project Reshape, waaraan de VMSW (Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen) en de SHM De Zonnige Kempen een actieve bijdrage leverden, onderzocht de impact en de potentiële meerwaarde van het energieprestatiecertificaat, specifiek voor de sociale woningbouwsector.

1. Zijn de resultaten van het onderzoeksproject Reshape reeds bekend?

Zo neen, wanneer worden deze verwacht?

Zo ja, welke conclusies trekt de minister uit de resultaten met betrekking tot de impact en potentiële meerwaarde van het EPC voor de sociale woningbouw?

2. Zal hij de conclusies, adviezen of eventuele aanbevelingen van het project Reshape omzetten in beleidsmaatregelen inzake energielabelling in de sociale huisvestingssector?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 211 van 4 juli 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

1. Het Europese project RESHAPE, waaraan de VMSW (Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen) en de SHM De Zonnige Kempen een actieve bijdrage leverden, onderzocht de impact en de potentiële meerwaarde van het energieprestatiecertificaat, specifiek voor de sociale woningbouwsector. Omwille van de aanzienlijke verschillen inzake 'sociale woningbouw' binnen Europa ging het project uit van een algemene en een regiogebonden benadering. Algemeen waren voornamelijk de methodiek en de doelstellingen. De resultaten zijn specifiek per regio: Zuid-Europa (Spanje), Noord-West-Europa (België en Nederland) en Oost-Europa (Tsjechië, Bulgarije en Estland).

Het project zit in de allerlaatste fase, nl. de opmaak van het eindrapport. Momenteel wordt de laatste hand gelegd aan het formuleren van de eindconclusies en de aanbevelingen. Verwacht wordt dat het eindrapport in september/oktober klaar zal zijn, waarna het ter beschikking kan worden gesteld.

Het is uiteraard de bedoeling om de regiogerichte aanbevelingen en conclusies van het eindrapport te bespreken, en na te gaan in welke mate de voorstellen bruikbaar kunnen zijn voor de sociale huisvestingssector in Vlaanderen. Ik wacht echter het eindrapport zelf af, alvorens hier in detail op in te gaan.

2. Het is vanzelfsprekend de bedoeling de bevindingen en de resultaten van het rapport uitvoerig te behandelen en te communiceren. Ik kan nu al zeggen dat deze aanbevelingen er ondermeer op gericht zullen zijn om een optimale meerwaarde te halen uit de komende certificering voor de sector van de sociale huisvesting. Belangrijk aspect daarin moet een verbeterd zicht op de energetische kwaliteit van het patrimonium worden. Door de onderzoeken die met de certificering gepaard gaan slim te organiseren, kan er een schat aan informatie worden verzameld met betrekking tot de toestand van het patrimonium. Daardoor zullen de pijnpunten beter gekend worden en kunnen er doelstellingen worden opgemaakt en geëvalueerd. Bovendien kan deze informatie nuttig worden voor de implementatie van de energiecorrectie in de sociale huurprijsberekening, die een hefboom moet worden voor investering in de energieprestatie van het sociale huurpatrimonium.

Hoewel inspanningen in die richting niet zozeer onmiddellijke resultaten opleveren, is dit op middellange termijn een essentiële stap vooruit. Ik ben dan ook zeker zinnens na te gaan op welke manier en in welke mate de aanbevelingen realiseerbaar zijn.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 212
van 4 juli 2008
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Sociale huursector - Toewijzingsreglementen

Onderafdeling II van het nieuw sociaal huurbesluit, goedgekeurd door de Vlaamse Regering op 12 oktober 2007, behandelt in artikel 26 e.v. het toewijzigingsreglement, meer bepaald het opstellen en de goedkeuring ervan.

De gemeente (of een intergemeentelijk samenwerkingsverband) kan opteren om een eigen toewijzingsreglement uit te werken dat afwijkt van de standaardtoewijzingsregels. Dit is mogelijk in drie gevallen, namelijk als men rekening wil houden met de lokale binding van de kandidaat-huurders (school, werk, ...), met de woonbehoefte van specifieke doelgroepen of met de leefbaarheidsproblemen in bepaalde wijken of complexen. De gemeente (of het intergemeentelijk samenwerkingsverband) krijgt hierin de trekkersrol. Toch staan overleg en samenwerking met de verschillende lokale huisvestings- en welzijnsactoren hierbij centraal.

Als dergelijk toewijzingsreglement (dat een openbaar document is) is opgemaakt en goedgekeurd, dan moet dit toegevoegd worden aan het interne huurreglement van de verhuurder (SHM, SVK, ...). De regels uit het toewijzingsreglement primeren dan op de standaardtoewijzingsregels.

Vooraleer een toewijzingsreglement kan worden toegepast, moet het (alsook elke wijziging ervan) ter goedkeuring aan de minister of zijn gemachtigde worden voorgelegd. In het toewijzingsreglement worden ook de objectieve gegevens opgenomen ter onderbouwing van de noodzaak tot het opstellen van een toewijzingsreglement.

De goedkeuring kan worden geweigerd als het toewijzingsreglement de wetten en decreten en de uitvoeringsbesluiten ervan schendt of het algemene belang schaadt. Als de verhuurder het goedgekeurde toewijzingsreglement niet naleeft, kan de toezichthouder de verhuurder verplichten de standaardtoewijzingsregels toe te passen.

In tegenstelling tot het interne huurreglement van de verhuurder, is er voor het opstellen van een toewijzingsreglement in het sociaal huurbesluit geen deadline voorzien. Dit kan dus steeds later toegevoegd worden, nadat het lokale woonoverleg hierover zijn rol heeft kunnen spelen.

1. Hoeveel toewijzingsreglementen zijn er al ingediend?
2. Hoeveel van deze ingediende toewijzingsreglementen zijn er al goedgekeurd?
3. Op welke gronden of criteria werden de toewijzingsreglementen goedgekeurd of afgekeurd?
4. Wordt het toewijzigingsreglement desgevallend aan een kritische (externe) analyse te onderworpen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 212 van 4 juli 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

1. Het kaderbesluit voor de sociale huur is op 1 januari 2008 in werking getreden. Het is dus, gezien het besluitvormingsproces, nog wat te vroeg voor concrete voorstellen van gemeentelijke toewijzingsreglementen. Tot op heden werden dan ook slechts twee lokale toewijzingsreglementen op basis van het nieuw sociaal huurbesluit ter goedkeuring voorgelegd. Beide reglementen maken gebruik van de voorrang voor een specifieke doelgroep. Het eerste dossier werd op 8 juni 2008 onontvankelijk verklaard omdat niet alle vereiste stukken werden overgemaakt. Het tweede dossier was wel ontvankelijk en deze gemeente kreeg een ontvangstmelding op 23 juli 2008. De minister heeft nu 90 kalenderdagen om het toewijzingsreglement al dan niet goed te keuren.

Het agentschap Wonen-Vlaanderen, dat onder meer als taak heeft de gemeenten te ondersteunen bij het uitbouwen van een lokaal woonbeleid, werd wel al meermaals gecontacteerd door lokale besturen die interesse hebben in het uitwerken van een dergelijk reglement. Meerdere gemeenten zijn op dit ogenblik de mogelijkheden ter zake en de lokale bereidheid aan het aftasten, andere zijn al overgegaan tot het organiseren van sociaal woonoverleg en het uitwerken van een lokaal toewijzingsreglement.

2. Tot op heden werden er nog geen gemeentelijke toewijzingsreglementen inzake sociale huur goed- of afgekeurd.
3. Voor de beoordeling van deze gemeentelijke toewijzingsreglementen werd een kader ontworpen door het departement RWO op basis van de vereisten opgenomen in artikels 26 tot en met 29 van het kaderbesluit sociale huur van 12/10/2007. De minimumvereisten waaraan dergelijke gemeentelijke toewijzingsreglementen qua vorm en inhoud moeten voldoen en de gegevens die in het administratief dossier moeten worden gevoegd zijn opgenomen in de handleiding die werd opgemaakt ter ondersteuning van de gemeenten en verstuurd naar alle gemeenten.
4. De gemeentelijke toewijzingsreglementen en de bijhorende doelgroepen en/of leefbaarheidsplannen worden door het departement RWO grondig bekeken en getoetst aan de vereisten van het kaderbesluit sociale huur. De administratie maakt vervolgens een advies op aan de minister die binnen 90 kalenderdagen na ontvangstmelding, het toewijzingsreglement goed- of afkeurt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 214
van 8 juli 2008
van **JAN PENRIS**

Verkoop sociale huurwoningen - Bewoningsplicht

Het reglement betreffende de verkoop van sociale huurwoningen stelt in artikel 8: “De koper is verplicht de woning te bewonen gedurende een periode van twintig jaar na de aankoop ervan. Als hij de bewoningsplicht niet nakomt, of als hij de woning wil verkopen binnen die termijn, heeft de sociale huisvestingsmaatschappij het recht om de woning terug te nemen tegen de prijs, vermeld in artikel 84, § 1, tweede lid, van de Vlaamse Wooncode. Als de sociale huisvestingsmaatschappij geen gebruik van dat recht maakt binnen twee maanden nadat ze kennis kreeg van het ontstaan ervan, vervalt de voormelde verplichting voor de koper”.

Blijkbaar rijzen er soms problemen in geval van overlijden van de kopers.

Is er in het kader van deze bewoningsplicht rekening gehouden met de situatie die ontstaat bij het voortijdig overlijden van één of beide kopers?

Is dat expliciet geregeld? Zo ja, op welke wijze? Zo neen, worden er ter zake initiatieven genomen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 214 van 8 juli 2008

van **JAN PENRIS**

De verbintenissen van de koper in het kader van het kooprecht zittende huurder, zijn expliciet geregeld in artikel 43 § 4 van de Vlaamse Wooncode en artikel 8 van bijlage III van het overdrachtenbesluit van 29 september 2006.

Bovengenoemde artikelen bepalen het volgende: “De koper is verplicht de woning te bewonen gedurende een periode van twintig jaar na de aankoop ervan. Als hij de bewoningsplicht niet nakomt, of als hij de woning wil verkopen binnen die termijn heeft de sociale huisvestingsmaatschappij het recht om de woning terug te nemen tegen de prijs, bepaald in artikel 84, §1, tweede lid .Maakt de sociale huisvestingsmaatschappij geen gebruik van dat recht als ze kennis krijgt van het ontstaan ervan, dan vervalt voormelde verplichting van de koper.”

De regeling betreft de koper. Noch in de Vlaamse Wooncode, noch in het overdrachtenbesluit, is er sprake van “erfgenamen” van die koper. Met andere woorden, in het kader van het kooprecht van de zittende huurder, is de persoonlijke bewoningsplicht gebonden aan de persoon van de koper. Als deze koper overlijdt, vervalt ook de persoonlijke bewoningsplicht en kan de wederinkoop niet worden toegepast aangezien de erfgenamen niet zijn gevat door de bewoningsplicht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 215
van 8 juli 2008
van **CARL DECALUWE**

Sociale woningen - Subsidie vervanging verwarmingsketels

Begin 2007 verleende de Vlaamse Regering een subsidie van 2,3 miljoen euro aan de VMSW (Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen) voor de vervanging van oude verwarmingsketels door hoogrendementsketels in sociale woningen.

1. Is de subsidie reeds volledig uitgekeerd?
2. Hoeveel verwarmingsketels werden er uiteindelijk vervangen door een hoogrendementsketel? Hoeveel op aardgas en hoeveel op stookolie?

Kan dit opgesplitst per provincie en huisvestingsmaatschappij?

3. Hoeveel sociale woningen zijn nog steeds voorzien van een oude verwarmingsketel? Kan dit opgesplitst per provincie en huisvestingsmaatschappij?
4. Komt er een gelijkaardige vervolgactie?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 215 van 8 juli 2008

van **CARL DECALUWE**

1. Het budget voor 2006 bedraagt 2 300 000 € en moet volledig worden aangewend voor de vervanging van oude cv-ketels. Het budget voorzien in 2007 bedraagt 2 900 000 € en is te verdelen over de premies voor de vervanging van oude cv-ketels en de vervanging van individuele kachels. De ketelvervangingen zijn prioritair t.a.v. de kachels. Gezien de onverminderde aanvraag voor premies voor ketels en gezien naar schatting nog meer dan 1 300 vervangingen te voorzien zijn, is de aanvang van de actie voor de vervanging van de kachels uitgesteld tot de tweede helft van 2008.

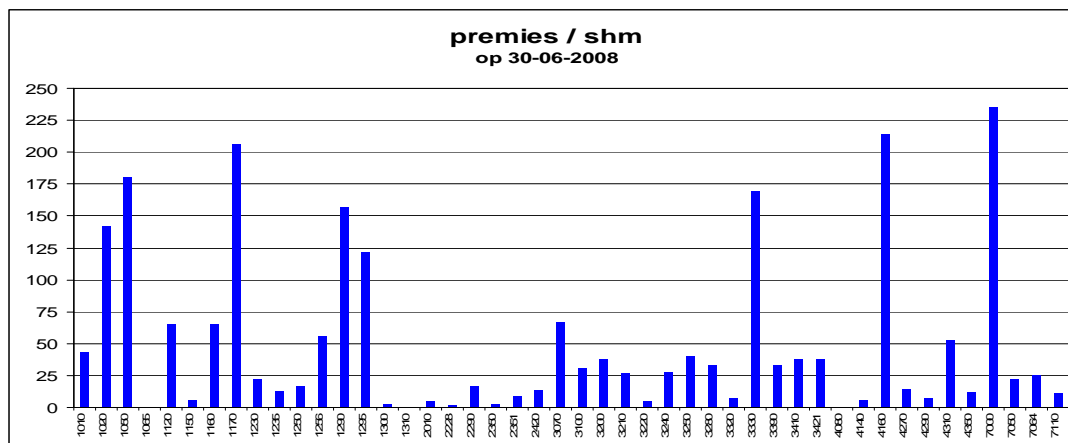
Op 30 juni 2008 zijn 2 308 premies uitbetaald voor de vervanging van oude cv-kachels. 232 aanvragen zijn onvolledig en wachten op bijkomende gegevens. Voor meer dan 1 300 ketels is de vervanging in de komende maanden voorzien. Voor sommige is een aanbestedingsprocedure lopende of zijn de werken in uitvoering.

Stand op 06-2008	Aantal ketels	Totaal bedrag premies
Uitbetaald	2 308	1 846 400 euro
<i>In behandeling</i>	232	185 600 euro
<i>Vervanging gepland</i>	1 343	1 074 400 euro
<i>Totaal</i>	3 883	3 106 400 euro

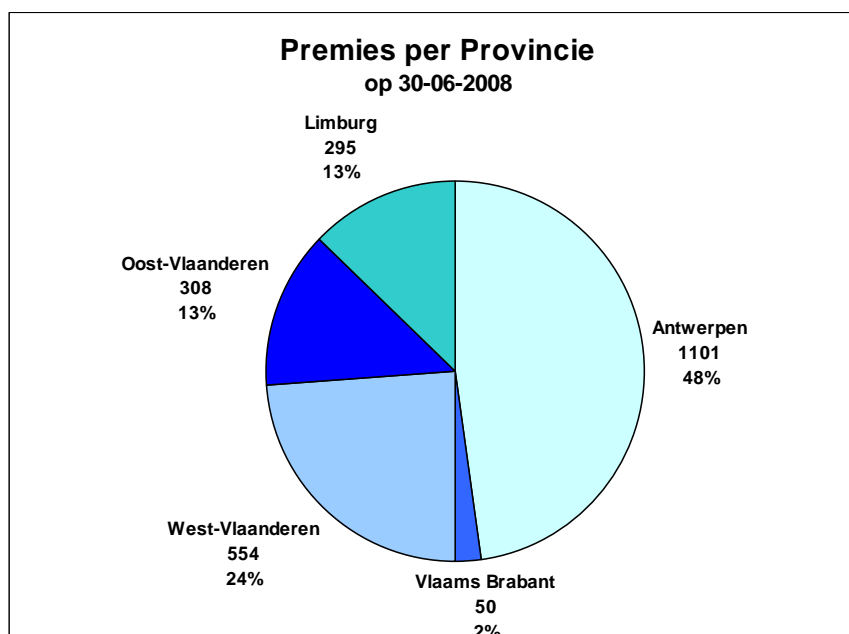
Het aan te wenden budget is bijgevolg nog niet volledig uitgeput.

2. Zie hierboven.

De premies zijn ongelijkmatig verdeeld over de SHM's en de provincies. Dit is eigen aan het patrimonium zelf, type en ouderdom van de woningen, onderhoud en renovatie,... Bij een 8-tal SHM's lag het aantal vervangingen vrij hoog. Het gaat om de maatschappijen De Goede Woning te Antwerpen, Onze Woning te Antwerpen, Eigen Haard te Herentals, De Zonnige Kempen te Westerlo, Turnhoutse Maatschappij voor Huisvesting te Turnhout, De Mandel te Roeselare, Volkshaard te Gent en De Kantonale Bouwmaatschappij te Beringen.

De helft van premies ging naar de provincie Antwerpen, gevolgd door West-Vlaanderen (circa ¼), Oost-Vlaanderen en Limburg (telkens 1/8) en slechts enkele in Vlaams-Brabant.

- Er zijn geen gegevens bekend over het aantal oude ketels. Extrapolaties van de resultaten van de enquête uitgevoerd in 2005 wezen in de richting van een 5 000 tal oude cv-ketels. Na de acties van 2006 en 2007 zullen deze dus grotendeels vervangen zijn.
Met de invoering van de EPC (Energie Prestatie Certificaten) zouden - in theorie - vrij gedetailleerde energetische gegevens van het volledig patrimonium beschikbaar komen. Momenteel onderzoekt de VMSW samen met VEA hoe dit in de praktijk zal aangepakt worden.
- Bovenvermelde energie-enquête gaf aan dat circa 10 000 woningen geen centrale verwarming hebben. Ze worden verwarmd met kachels van allerlei soort en energievormen gaande van stookolie en gas naar kolen en zelfs hout. Heel wat van die toestellen zijn door de huurders zelf geplaatst.
Een deel van het budget 2007 wordt besteed aan een premie voor de vervanging van dergelijke toestellen door HR-gaskachels van het gesloten type en eigendom van de SHM. Deze actie wordt in de komende weken opgestart.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 219
van 9 juli 2008
van **JAN ROEGIERS**

Renovatiepremie - Evaluatie

Bij diverse vragen in het Vlaams Parlement naar aanleiding van de invoering en de werking van de renovatiepremie kondigde de minister aan dat er in april 2008 een evaluatie zou worden gehouden. Naar aanleiding van mijn interventie antwoordde de minister op 14 juni 2007: “We gaan het huidige systeem evalueren in april 2008, precies omwille van het punt van het drie jaar geen eigendom hebben. Ik krijg dat van meerdere mensen te horen. Dat is een van de punten die worden meegenomen.”

Omdat de renovatiepremie een megasucces is – dixit de minister – en er enkele zaken moeten worden bijgestuurd, is die evaluatie bijzonder belangrijk.

1. Is de aangekondigde evaluatie in april 2008 effectief gehouden, dan wel minstens gestart?
2. Zijn er reeds resultaten bekend? Waar zijn die resultaten na te lezen? Indien er nog geen resultaten zijn, wanneer worden die verwacht?
3. Wat zegt de evaluatie over de voorwaarde om de voorbije drie jaar niet over een eigendom te mogen beschikken?

Welke besluiten trekt de minister hieruit? Welke maatregelen gaat hij nemen? Welke timing houdt hij hierbij voor ogen?

4. Wordt het Vlaams Parlement kort na het reces uitvoerig ingelicht over deze evaluatie?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 219 van 9 juli 2008

van **JAN ROEGIERS**

1. Begin juli 2008 heeft Wonen-Vlaanderen mij effectief een eerste evaluatienota met betrekking tot het stelsel van de renovatiepremie na een jaar werking voorgelegd. Deze nota bevat zowel een stand van zaken als een overzicht van de knelpunten die bij de praktische uitvoering naar boven zijn gekomen, alsook een aantal oplossingsvoorstellen.
2. Op basis van deze eerste evaluatienota is het Departement RWO een beleidsmatige reflectie aan het uitwerken met het oog op een eventuele bijsturing van het stelsel. Hierna zal een gemeenschappelijk overleg georganiseerd worden tussen de beide administraties met het oog tot een gezamenlijk gedragen nota te komen.
3. Op basis van deze evaluatie zal ik verdere beleidsopties uitwerken.
4. Het Vlaams Parlement zal geïnformeerd worden over de resultaten van de evaluatie nadat de Vlaamse Regering zich erover heeft uitgesproken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 220
van 10 juli 2008
van **FILIP DEWINTER**

Kabinetten - Politisering

In het boek “Wedervaren van een Cabinetard”, geschreven door voormalig kabinetschef van gewezen minister Moerman en voormalig topambtenaar Rudi Aernoudt, verwees laatstgenoemde naar een doorgedreven politisering van de Vlaamse ministeriële kabinetten.

“Het kabinetsstatuut is meestal een beloning voor bewezen diensten. Sommigen onder hen worden voltijds betaald door het kabinet, maar zetten gewoon hun politieke dienstbaarheid verder. Anderen combineren hun mandaat met een functie van burgemeester of met een ander politiek mandaat. Ze schrijven dan als burgemeester brieven naar de minister die verband houden met één of andere lokale toestand of bemiddelen voor een persoon die ze aankaarten als goede loyale werkkraft. Deze brieven beantwoorden ze dan zelf, met de handtekening van de bevoegde minister” (Rudy Aernoudt, *Wedervaren van een Cabinetard*, Roularta Books, 2008, p 18).

In het kader van het decreet dd. 24 maart 2004 betreffende de openbaarheid van bestuur, en het gegeven dat politieke mandaten openbare functies zijn, had ik graag van de minister vernomen:

1. a) hoeveel kabinetsmedewerkers die deze legislatuur op zijn/haar kabinet werkzaam zijn/waren, naast hun job op het kabinet ook een politiek mandaat uitoefen(d)en;
b) om welke politieke mandaten het in dit kader gaat;
c) voor welke politieke partij zij dit mandaat uitoefen(d)en.
2. Deelt de minister de analyse dat de kabinetten gepolitiseerd zijn?
3. Wat gaat de minister ondernemen om de politisering op de kabinetten een halt toe te roepen?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 102, Van Mechelen nr. 195, Vandenbroucke nr. 331, Anciaux nr. 179, Bourgeois nr. 149, Keulen nr. 220, Van Brempt nr. 246, Vanackere nr. 284, Crevits nr. 848, Ceysens nr. 110).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 220 van 10 juli 2008

van **FILIP DEWINTER**

Een gecoördineerd antwoord zal worden gegeven door Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****MARINO KEULEN**

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 224

van 31 juli 2008

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN***Kabinetten - Bestuursmandaten*

In het boek “Wedervaren van een Cabinetard”, geschreven door voormalig topambtenaar en voormalig kabinetschef van gewezen minister Fientje Moerman, Rudi Aernoudt, verwees laatstgenoemde naar het feit dat nogal wat leden van ministeriële kabinetten deel zouden uitmaken van raden van bestuur van diverse uitvoerende organen en agentschappen.

De vraag rijst of er geen tegenstrijdigheid is tussen de beleidsbepalende aspecten van het kabinetwerk enerzijds, en de uitvoerende opdracht van agentschappen en organen anderzijds.

1. a) Kan de minister voor zijn/haar kabinet het aantal medewerkers meedelen die tijdens deze legislatuur in de raad van bestuur zetel(d)en van een uitvoerend orgaan en/of agentschap?
b) Kan de minister meedelen om welke uitvoerende organen of agentschappen het in dit kader gaat/ging?
2. Deelt de minister de analyse dat er zich hier een tegenstrijdigheid voordoet, met name tussen de beleidsbepalende aspecten van het kabinetwerk enerzijds, en de uitvoerende opdracht van de agentschappen en organen anderzijds?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 107, Van Mechelen nr. 202, Vandenbroucke nr. 346, Anciaux nr. 187, Bourgeois nr. 158, Keulen nr. 224, Van Brempt nr. 260, Vanackere nr. 302, Crevits nr. 867, Ceysens nr. 115).

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 224 van 31 juli 2008

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Een gecoördineerd antwoord zal worden gegeven door Kris Peeters, minister-president van de Vlaamse Regering.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 225
van 31 juli 2008
van **TOM DEHAENE**

Sociale huur - Domiciliefraude

Het nieuwe sociale huurbesluit is van kracht sinds 1 januari 2008.

De Vlaamse Wooncode, in het bijzonder titel VII aangaande de sociale huur, is gewijzigd door het decreet van 15 december 2006. De verplichtingen van de sociale huurder zijn voortaan uitdrukkelijk geëxpliciteerd. Een van de verplichtingen betreft het doorgeven van de wijzigingen in de gezinssamenstelling. De personen die in de sociale woning hun hoofdverblijf hebben, moeten er ook gedomicilieerd worden. Deze verplichtingen vormen voldoende basis om bij niet-naleving het contract te beëindigen. Tevens wordt domiciliefraude strafbaar gesteld met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden of met een werkstraf tot 250 uur of met een geldboete tot 500 euro. Deze instrumenten moeten voldoende slagkrachtig zijn om het fenomeen van domiciliefraude aan te pakken, en kunnen worden gehanteerd sinds 1 januari 2008.

De zogenaamde “aftastperiode” van zes maanden is een andere maatregel uit het sociale huurbesluit om domiciliefraude tegen te gaan. Dat is een periode waarin de bijwonende (nieuwe) huurder kan nagaan of het samenwonen lukt. Na maximum zes maanden moet die persoon daar dan gedomicilieerd worden zodat ook met zijn/haar inkomen rekening kan worden gehouden bij de berekening van de huurprijs.

Er staat echter geen maximum op het aantal aftastperiodes waardoor het risico bestaat dat sommigen de ene “aftastperiode” aan de andere zouden kunnen rijgen zonder hun domicilie over te zetten.

1. In welke mate wordt domiciliefraude actief opgespoord?

Hoeveel gevallen van domiciliefraude werden sinds 1 januari 2008 vastgesteld?

2. Welke sancties werden hieraan gekoppeld?

3. Op welke manier wenst de minister het mogelijke misbruik van de zogenaamde “aftastperiode” aan te pakken?

4. In welke mate wordt het al dan niet bezitten van eigendom in het buitenland nu gecontroleerd? In welke mate worden de huisvestingsmaatschappijen daarin bijgestaan?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 225 van 31 juli 2008

van **TOM DEHAENE**

1. In overeenstemming met artikel 92, §3, 1° en 2° van de Vlaamse Wooncode (VWC) is een huurder verplicht in de sociale huurwoning zijn hoofdverblijfplaats te hebben en er gedomicilieerd te zijn.

Daarnaast is hij ook verplicht om elke wijziging van personen die de sociale huurwoning op duurzame wijze betrekken onmiddellijk aan de verhuurder mee te delen.

Wanneer is er sprake van domiciliefraude ?

- Als een huurder die trouwt of wettelijk gaat samenwonen de verhuurder niet onverwijld informeert over zijn gewijzigde burgerlijke staat. (art. 2, §1, eerste lid 34° b) VWC)
- Als de partner die feitelijk samenwoont met de huurder de woning niet verlaat indien de huurder er niet mee instemt dat hij de huurovereenkomst mee ondertekent, uiterlijk zes maanden na het begin van het feitelijk samenwonen. (art. 2, § 1, eerste lid 34 c) VWC)
- Als de sociale huurder de duurzame betrekking van de sociale huurwoning door “andere personen (behoudens minderjarige kinderen)” niet meldt. Deze personen worden huurder op voorwaarde dat die daar hun hoofdverblijfplaats hebben en de huurder en verhuurder hiermee instemmen. (art. 2, §1, eerste lid 34° d))
- Als een sociale huurder niet effectief en gewoonlijk verblijft in zijn sociale huurwoning. (art.2, § 1 eerste lid, 10° VWC = definitie hoofdverblijfplaats).

Sinds 1 januari 2008 werd het agentschap Inspectie RWO aangeschreven door twee sociale huisvestingsmaatschappijen (shm's) met het verzoek op te treden. De toezichthouder stelde vast dat de verhuurders niet alle middelen hadden aangewend om zelf de gezinssamenstelling te controleren en vroeg hen een beter onderbouwd dossier te bezorgen. De twee shm's lieten niets meer van zich horen. Recentelijk ontving het agentschap een verzoek van een OCMW. Dit dossier wordt momenteel nog onderzocht.

2. Voor de controle op de domiciliefraude heeft het agentschap Inspectie RWO op basis van de geldende reglementering een procedure uitgewerkt die de toezichthouders volgen bij de uitoefening van hun hoedanigheid van officier van de gerechtelijke politie.

In een eerste fase gaat de sociale verhuurder zelf op basis van artikel 52, §4 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel, de gezinssamenstelling van de (kandidaat)-huurder(s) na op basis van uittreksels of gegevens uit de bevolkingsregisters, uit het Rijksregister van de natuurlijke personen of uit het kruispuntbankregister, of andere bewijskrachtige documenten of feitelijke gegevens en vaststellingen. Ter bepaling van de gezinssamenstelling kan hij ook alle door het gemene recht toegestane bewijsmiddelen aanvoeren, met uitzondering van de eed. Het schriftelijke bewijs, het bewijs door getuigen, de vermoedens en de bekentenis van partijen zijn volgens artikel 1316 van het Burgerlijk Wetboek toegestane bewijsmiddelen.

De verhuurder kan dus de betrokken huurder aanschrijven met de vraag de correcte gezinssamenstelling te melden binnen een nader te bepalen termijn. Indien deze niet reageert of bij gebrek aan degelijke motivatie kan de verhuurder de reeds vermelde bewijsmiddelen aanwenden om de gezinssamenstelling te bepalen.

Indien er conflicten ontstaan tussen de door de verhuurder vastgestelde gezinssamenstelling of hoofdverblijfplaats en de visie van de sociale huurder, kan de verhuurder het dossier, voorzien van alle noodzakelijke stukken, bezorgen aan de toezichthouder.

Indien dat gebeurt, zal de toezichthouder, na het dossier ontvankelijk te hebben bevonden, de betrokken huurder aanschrijven om hem te wijzen op alle mogelijke consequenties met de vraag zich binnen een nader te bepalen termijn in regel te stellen. Indien de huurder niet ingaat op de vraag om zich te conformeren kan de toezichthouder hem uitnodigen voor een hoorzitting.

Wanneer de huurder niet reageert op het schrijven van de toezichthouder en op de oproeping tot verhoor, kan overwogen worden om onmiddellijk een administratieve geldboete op te leggen overeenkomstig artikel 102bis, §3 van de VWC.

Tijdens het verhoor tracht de toezichthouder aan de hand van een vragenlijst en op basis van eventuele vrijwillig aangereikte documenten (vb. energiefacturen) de correcte gezinssamenstelling na te gaan.

Indien na onderzoek van de elementen van het verhoor bijkomende vaststellingen noodzakelijk blijken, kan een huiszoeking overwogen worden. In principe kan een huiszoeking slechts plaatsvinden op voorwaarde dat er een bevel van de onderzoeksrechter wordt verleend in het kader van een gerechtelijk onderzoek. De uitvoering van dat huiszoekingsbevel kan gedelegeerd worden aan officieren van de gerechtelijke politie.

In geval van betrapting op heterdaad of als de bewoner van het huis zijn toestemming verleent is een huiszoekingsbevel niet vereist.

Bij de controle op de domiciliefraude kan de toezichthouder drie sanctiemechanismen aanwenden:

- op basis van artikel 102bis, §3 van de VWC kan hij een administratieve geldboete opleggen. De boete mag niet lager zijn dan 25 euro noch hoger zijn dan 5000 euro;
- op basis van artikel 102bis, §9, 1° van de VWC kan de huurder strafrechtelijk vervolgd worden en gestraft worden met een gevangenisstraf van acht dagen tot drie maanden of een werkstraf met een maximale duur van 250 uren of met een geldboete van 26 tot 500 euro;
- eenieder die het toezicht verhindert, kan op basis van artikel 102bis, §9, 2° van de VWC eveneens strafrechtelijk vervolgd worden en gestraft worden met een gevangenisstraf van acht dagen tot één jaar of een werkstraf met een maximale duur van 250 uren of met een geldboete van 1000 tot 5000 euro.

Voor de gevallen vermeld in antwoord 1 zijn geen sancties opgelegd.

3. Ik heb nog geen weet van praktijken van misbruik van de zogenaamde “aftastperiode”. Een optreden ertegen is bijgevolg momenteel niet nodig.
4. Het niet bezitten van een woning of perceel bestemd voor woningbouw in binnen- of buitenland is een inschrijvingsvoorwaarde voor een sociale huurwoning (art. 3 §1 3° van het Besluit van de Vlaamse Regering tot reglementering van het sociale huurstelsel). De huurder van een sociale woning moet elke verwerving van een woning of een perceel dat bestemd is voor woningbouw onmiddellijk aan de verhuurder melden (art. 52 § 3 van het Besluit van de Vlaamse Regering van 12 oktober 2007 tot reglementering van het sociale huurstelsel).

In de praktijk vraagt de verhuurder in de eerste plaats aan de kandidaat-huurder een verklaring op erewoord in verband met de buitenlandse eigendomsvoorwaarde, en ziet hij het aanslagbiljet van de belastingen na op vermeldingen in verband met eigendom.

Een verhuurder heeft niet zoveel mogelijkheden om het bezit van onroerende eigendom door een kandidaat-huurder in het buitenland te controleren. Hij heeft wel het recht om officiële instanties aan te schrijven in het kader van het onderzoek naar het voldoen aan de

huurderverplichting rond eigendom. De verhuurder kan bijvoorbeeld een brief richten aan de ambassade van het land waarvan de kandidaat-huurder de nationaliteit heeft.

Men moet er rekening mee houden dat er heel wat landen zijn waar er geen kadastragegevens zijn, of waar ze onvolledig of onbetrouwbaar zijn.

Aan de sociale huisvestingsmaatschappijen wordt geadviseerd om deze informatie op te vragen bij ambassades en consulaten.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

MARINO KEULEN
VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

Vraag nr. 229
van 31 juli 2008
van **TOM DEHAENE**

Socialehuisvestingsmaatschappijen - Nieuw boekhoudsysteem

Normalerwijze zullen de huisvestingsmaatschappijen met ingang van 1 januari 2009 een nieuw, analytisch, boekhoudsysteem dienen toe te passen.

Zowel over de vooropgestelde invoeringsdatum als over de verdere concrete uitwerking van dit systeem blijkt er bij de huisvestingsmaatschappijen enige ongerustheid te bestaan. Aldus wordt op het terrein de haalbaarheid van de ingangsdatum in vraag gesteld en wordt gevreesd dat het systeem te ingewikkeld dreigt te worden waardoor de doorzichtigheid en de werkbaarheid ervan in het gedrang dreigt te komen.

1. Wat is de stand van zaken omtrent de implementatie van een nieuw boekhoudsysteem?
2. Wordt de ingangsdatum van 1 januari 2009 gehandhaafd?

In welke mate heeft de minister zicht op de haalbaarheid voor de huisvestingsmaatschappijen van deze ingangsdatum? Heeft de minister dienaangaande met de huisvestingsmaatschappijen overleg gepleegd?

3. In welke mate draagt de minister zorg voor de functionaliteit en de werkbaarheid van het nieuwe boekhoudsysteem? Werden er reeds definitieve beslissingen genomen omtrent de afschrijvingsduur van de investeringen? Zo ja, welke afschrijvingstermijn heeft de minister vastgelegd?
4. Welke garanties heeft de minister voorzien om de controleerbaarheid van het nieuwe boekhoudsysteem te garanderen?

MARINO KEULEN

VLAAMS MINISTER VAN BINNENLANDS BESTUUR, STEDENBELEID, WONEN EN INBURGERING

ANTWOORD

op vraag nr. 229 van 31 juli 2008

van **TOM DEHAENE**

1. Er is momenteel overleg met de sector van de sociale huisvestingsmaatschappijen lopende over het nieuwe rekeningstelsel. Het betrekken van de sector is een cruciale stap voor een succesvolle implementatie van het nieuwe rekeningstelsel op het terrein, en daarom hecht ik hier veel belang aan. Dit overleg zou nu spoedig verder moeten worden gezet, na het zomerreces.
2. Het is uiteraard niet de bedoeling om het onmogelijke te verlangen. Ik hoop wel degelijk om nog voor het einde van het jaar rond te zijn met een besluit over het nieuwe rekeningstelsel. Maar een cruciaal deel daarvan zal zonder twijfel de overgangsmaatregelen betreffen. Het is duidelijk dat nog niet alle aspecten in 2009 volledig zullen kunnen worden ingevoerd. Ik kan daar echter nog geen gedetailleerde uitspraken over doen, omdat de overgangsregeling een belangrijk deel uitmaakt van het lopende overleg. Leidraad daarbij is hoe dan ook de haalbaarheid voor de huisvestingsmaatschappijen.
3. De werkbaarheid van het systeem is uiteraard erg belangrijk, maar is natuurlijk niet het enige aandachtspunt. Het is belangrijk om betere financiële informatie te verzamelen: informatie die gedetailleerder en meer vergelijkbaar is dan nu, wat noodzakelijk is voor een efficiënte en performante sector. Bijvoorbeeld de afboeking van oudere achterstallen gebeurt niet overal op dezelfde manier, waardoor maatschappijen die later afboeken hogere achterstallen hebben terwijl zij in de praktijk niet noodzakelijk meer inkomsten derven. De bedoeling is om zoveel mogelijk aan dit soort gebreken te verhelpen, zonder daarom een onwerkbaar systeem op poten te zetten. Dat is geen gemakkelijke evenwichtsoefening en precies daarom is een sereen en constructief overleg met de sector essentieel.

Een ander belangrijk aspect betreft inderdaad de afschrijvingstermijnen. Er is voorgesteld om voortaan te werken met een afschrijvingstermijn van 33 jaar, omdat dit beter overeenstemt met de reële economische levensduur van de projecten. Momenteel stelt men maar al te vaak vast dat er al ingrijpende renovaties worden doorgevoerd terwijl er nog belangrijke afschrijvingen lopende zijn. Dit dient ten stelligste te worden vermeden.

Een belangrijke bedenking die in dit verband wordt gemaakt, is het risico dat meer huisvestingsmaatschappijen daardoor boekhoudkundig verlies zullen gaan maken. Maar de boekhouding moet een reële weergave van de feiten geven, en als die realiteit zegt dat er verlies wordt gemaakt, dan mag dit niet worden verbloemd door onnodig lange afschrijvingstermijnen. Men mag vooral niet vergeten dat een sociale huisvestingsmaatschappij geen privaat bedrijf is dat winst moet maken. Het is een organisatie met een maatschappelijk doel, die daar invulling aan moet geven en tegelijk financieel in evenwicht moet blijven. Het spreekt voor zich dat de afschrijvingstermijnen geen enkel uitstaans hebben met dat financiële evenwicht. Bedenkingen met betrekking tot boekhoudkundige winst of verlies zijn dan ook volstrekt irrelevant in deze discussie.

Merk trouwens op dat het kunstmatig opkrikken van de boekhoudkundige resultaten aanleiding kan geven tot winst, waarop belastingen betaald moeten worden. In het licht van het nieuwe financieringssysteem, betekent dit dat de subsidies die gegeven worden om het financiële evenwicht te vrijwaren (in de vorm van de Gewestelijke Sociale Correctie), onderworpen

worden aan belastingen omwille van de boekhoudkundige opsmuk via de afschrijvingstermijnen van gebouwen. Ik ben daar niet voor te vinden. Maar dat neemt niet weg dat ook dit aspect nog in het overleg is opgenomen en dat ik opensta voor argumenten met betrekking tot de reële economische levensduur van de gebouwen.

4. De controle op de correcte toepassing van het nieuwe boekhoudsysteem valt rechtstreeks onder de bevoegdheid van het Agentschap Inspectie RWO. Ik zal alleszins ook aan het Agentschap advies vragen met betrekking tot de controleerbaarheid.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 213
van 10 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

Pendelfonds - Subsidiëring fietsenproject KU Leuven

Begin mei startte de KU Leuven met het uitdelen van dienstfietsen aan haar personeel. Iedereen die op de loonlijst van de universiteit staat, kan op dit aanbod intekenen. De universiteit vraagt een engagement aan de gebruikers: gebruik je fiets voor woon-werkverkeer, voor dienst-dienstverkeer en laat je collega's er ook gebruik van maken. Heb je nog een parkeerkaart, dan moet je ze, logischerwijs, inleveren. Het onderhoud en de wisselstukken zijn gratis. Deze diensten worden verstrekt door vzw Velo.

Dat het hier om een gigantische investering gaat, is evident. Er is de aankoop van de fietsen, het onderhoud, maar ook kosten om fietsenstallingen en hier en daar douches te voorzien. Het Pendelfonds komt voor 512.000 euro tussen, verdeeld over vier jaar.

Bij lokale fietshandelaars ontstond hierover enig ongenoegen. Zo betreuren ze dat ze in het hele project geen rol spelen en dat ze zelfs klanten zullen verliezen.

1. Kan de minister bevestigen dat het om 1.400 fietsen gaat? Zijn dit allemaal nieuwe fietsen? Hoe werd bepaald wie de fietsen mocht leveren?
2. Kan de minister bevestigen dat het onderhoud en herstel van de fietsen exclusief wordt toevertrouwd aan vzw Velo? Wat betekent dit aan extra tewerkstelling?
3. Onderschrijft de minister het mogelijk nadelige effect voor de lokale fietsenhandelaar en -maker? Zijn hierover gesprekken gevoerd met de betrokkenen? Is er gezocht naar een samenwerkingsvorm waarbij ook de lokale economie kan participeren aan het project?
4. Gaat het om een eenmalig initiatief of voorziet de minister nog gelijkaardige projecten aan andere universiteiten?
5. Op basis van welke criteria wordt een project binnen het Pendelfonds al dan niet toegewezen? Overweegt de minister om het betrekken van de lokale economie als voorwaarde te stellen?
6. Kan de minister de datum van het afsluiten van de overeenkomst, de looptijd, het toegekende subsidiebedrag, het aantal fietsen en de plaats van aankoop meedelen voor alle reeds afgesloten Pendelfondsprojecten?

Kan de minister voor elk van deze projecten de gemiddelde prijs per fiets, per project, alsook de onderhouds- en reparatiekosten meedelen?

Wordt bij deze projecten bijkomende tewerkstelling gecreëerd? Zo ja, om hoeveel personen gaat het?

7. Acht de minister het raadzaam om alsnog de Leuvense fietshandelaars en fietsmakers meer informatie te bezorgen om zodoende hun bekommernis te bespreken en te zoeken naar mogelijke vormen van samenwerking?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 213 van 10 juni 2008

van **PIET DE BRUYN**

1. Door de KU Leuven werd en wordt in principe geen vast quotum vooropgesteld: elk personeelslid kan onder de geldende voorwaarden een fiets krijgen. In mei 2008 waren er reeds 1.250 inschrijvingen. Op basis hiervan werd door de KU Leuven alleen gesteld dat, indien deze tendens zou aanhouden, tegen het einde van het academiejaar misschien 1.400 fietsen zouden gehaald worden. Voor de indiening van het dossier werd echter uitgegaan van 1.000 fietsen. Het is op dit en geen ander aantal dat de subsidie berekend werd en vanzelfsprekend behouden blijft. Het betreft allemaal nieuwe fietsen. De aanduiding van wie de fietsen mocht leveren, is gebeurd via een openbare aanbesteding. De KU Leuven is immers gehouden door de wetgeving op de overheidsopdrachten.
2. Het onderhoud en het herstel van de fietsen zijn exclusief toevertrouwd aan de vzw Velo. Aan extra tewerkstelling betekent dit 1VTE fietshersteller, 0.5 VTE administratief beheer en 2 VTE doelgroep-medewerkers met het oog op werkervaring.
3. De aankoop van de fietsen is gebeurd via openbare aanbesteding. Het onderhoud van de fietsen gebeurt in feite in eigen beheer. De KU Leuven participeert namelijk in vzw Velo, die instaat voor het onderhoud, en is bovendien vertegenwoordigd in de Raad van Bestuur van de vzw. Op die wijze zijn er strikt genomen geen “nadelige” effecten en hoefden geen gesprekken te worden gevoerd met de andere fietsmakers. Via de vzw Velo participeert de lokale economie aan het project.
4. Elke Vlaamse universiteit kan een Pendelfondsproject indienen, waarover de Begeleidingscommissie van het Pendelfonds zal beraadslagen.
5. De basis waarop dossiers al dan niet worden goedgekeurd, is of al dan niet en zo ja, de mate waarin in het woon-werkverkeer van de betrokken werknemers een modale verschuiving bewerkstelligd kan worden van niet-duurzame naar duurzame vervoermiddelen. Creatie van tewerkstelling (inz. van kansengroepen) is een bijkomend element en zal pas een rol spelen bij het prioriteren van projecten indien het totaal bedrag van de ingediende projectvoorstellen groter zou zijn dan het beschikbare budget. Tot op heden waren er echter steeds voldoende middelen beschikbaar, waardoor dit element dan ook niet heeft meegespeeld in de beoordeling.
6. Zie hiervoor de tabel als bijlage. Het cijfer inzake de tewerkstelling heeft specifiek betrekking op het fietsgedeelte van het dossier voor zover dit afleidbaar was uit het dossier. Het subsidiebedrag heeft betrekking op het goedgekeurde dossier als zodanig.
7. Indien er een specifieke vraag zou komen van de Leuvense fietshandelaars en –makers, dan zal hun de nodige informatie worden bezorgd. De projectindiener (KU Leuven) kan uiteraard op eigen initiatief mogelijke vormen van samenwerking met de fietshandelaars en –makers onderzoeken.

BIJLAGE

Reeds afgesloten pendelfondsprojecten met fietsinitiatieven

Bijlage(n):

http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/VAN_BREMPT/213/antw.213.bijl.001.xls

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 214
van 10 juni 2008
van **JOHAN SAUWENS**

Beheersovereenkomst De Lijn - Rapportage

In het jaarverslag 2007 lezen we dat De Lijn jaarlijks rapporteert over de uitvoering van de beheersovereenkomst.

Wordt deze rapportage ook bezorgd aan de raad van bestuur van De Lijn en aan de Vlaamse Regering?

Waarom wordt deze rapportage niet bezorgd aan het Vlaams Parlement?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 214 van 10 juni 2008

van **JOHAN SAUWENS**

De evaluatie van de uitvoering van de beheersovereenkomst voor het jaar 2007 werd op de Raad van Bestuur van De Lijn goedgekeurd op 16 juli 2008. Daarna is voorzien in de beheersovereenkomst dat deze rapportering door de bevoegde minister wordt voorgelegd aan de Vlaamse Regering. Alhoewel het niet is voorzien in de beheersovereenkomst dat deze rapportering ook aan het Vlaams Parlement wordt overgemaakt, ben ik bereid de evaluatie van de beheersovereenkomst over te maken aan het Vlaams Parlement.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 217
van 13 juni 2008
van **JAN VERFAILLIE**

Vrije bus- en trambanen - Verkeersveiligheid

Het realiseren van vrije bus- en trambanen geeft betere doorstroming van het openbaar bus- en tramvervoer.

Deze vrije bus- en trambanen waren al het onderwerp van meerdere parlementaire vragen, onder andere behandeld in de commissie van 15 mei 2007 naar aanleiding van een tragisch ongeval in Mortsel (Handelingen C191 – OPE17 – 15 mei 2007, blz. 4-8).

We zijn ondertussen een jaar verder.

1. Is het advies van het Steunpunt Verkeersveiligheid er al? Zo ja, wat is de inhoud ervan? Zo neen, waarom niet en wanneer wordt het dan verwacht?
2. Komen er algemene maatregelen of algemene richtlijnen voor de aanleg of heraanleg van vrije busbanen? Zo ja, welke? Zo neen, waarom niet?
3. Hoe is het aantal ongevallen in relatie tot vrije busbanen sindsdien geëvolueerd? Wat is de ernst van de ongevallen?
4. Hoeveel digitale snelheidscamera's zullen in de nabije toekomst geplaatst worden op vrije bus- en trambanen? Zijn daarvoor al locaties bepaald?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 217 van 13 juni 2008

van **JAN VERFAILLIE**

1. Er zal geen advies gevraagd worden aan het steunpunt verkeersveiligheid, maar er is begin dit jaar opdracht gegeven aan de studiebureaus IDM (universiteit Gent), ARCKUS en SWOV, om een uitvoerig onderzoek uit te voeren naar de verkeersveiligheid op vrije bus- en trambanen.

Het verloop van het onderzoek is voorzien in 3 fasen.

Fase 1: verzamelen van gegevens en analyse van de verkeersveiligheid;

Fase 2: probleemanalyse: onderzoek naar ongevalfactoren;

Fase 3: beleidsaanbevelingen onder de vorm van algemene richtlijnen en eindrapport.

Einde studie is te verwachten tegen het einde van 2008.

2. Begin van dit jaar startte het onderzoek naar de verkeersveiligheid op vrije tram-en busbanen. Aan de hand van een diepte-analyse van (een steekproef van) ongevallen en de vergelijking ervan met ongevallen van voor de aanleg van de OV-infrastructuur dienen conclusies te worden geformuleerd in verband met de uitlokkende en ongevalsfaciliterende factoren. Vanuit de oplijsting van die factoren dienen aanbevelingen te worden geformuleerd voor o.a. de (her-)aanleg van vrije busbanen.

Volgende onderzoeksvragen worden gesteld:

- Hoe is het gesteld met de verkeersveiligheid op vrije tram- en busbanen?
 - Komt de aanleg van vrije tram- en busbanen in conflict met de veiligheid van de zwakke weggebruiker? Is de onveiligheid hoger dan op andere wegtypes.
 - Welke factoren liggen ten grondslag aan de verkeersongevallen op vrije tram- en busbanen?
 - Welke maatregelen kunnen genomen worden om de verkeersveiligheid op vrije tram- en busbanen te verbeteren?
 - Welke richtlijnen kunnen geformuleerd worden voor de aanleg van vrije tram- en busbanen vanuit verkeersveiligheidsoogpunt?
3. De Lijn hield tot nu toe geen statistieken bij over de relatie tussen ongevallen en het type infrastructuur waarop die plaatsgrijpen. De studie "Verkeersveiligheid op vrije tram- en busbanen" dient een beeld te geven over de evolutie van (aantal en ernst van) de bewuste ongevallen. Specifiek voor de vrije busbaan en de tram-busbedding in Mortsels werden na de enkele zware ongevallen in het voorjaar 2007 bijkomende afspraken en aanpassingen gemaakt, zowel wat betreft de fysieke inrichting van het geheel als wat betreft het rijgedrag van alle betrokkenen. Dit leidde sedertdien tot het uitblijven van zulke zware ongevallen.
 4. Het resultaat van de studie "Verkeersveiligheid op vrije tram- en busbanen" zal moeten uitwijzen of het plaatsen van snelheidscamera's tot een adequate verbetering kan leiden van de veiligheid.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 222
van 18 juli 2008
van **HANS SCHOOF**

Aangepast vervoer gehandicapten - Proefproject De Lijn

In 2006 besliste de minister om de DAV's (diensten voor aangepast vervoer) van de gemeenten Mol, Balen, Dessel, Geel, Meerhout, Leopoldsburg, Beringen, Ham, Hechtel-Eksel, Lommel en Overpelt te laten samenwerken met De Lijn in een proefproject.

De gemeente Mol besliste om diverse redenen niet in te stappen in het proefproject. Daaropvolgend kon de gemeente geen subsidies meer krijgen voor haar DAV. Eén van de belangrijkste struikelblokken is de beperking van de dienst van De Lijn. De ritten mogen niet langer zijn dan 10 km en enkel de groep zwaar gehandicapten mag gebruikmaken van de dienst.

Er ontbreekt ook een sociaal aspect aan de dienst van De Lijn. In het huidige concept van de DAV in Mol kon een vrijwilliger een hele dag voor de andersvalide zorgen. De Lijn zorgt enkel voor het afzetten en oppikken van de klant. Dit zorgt voor een beperkte toegankelijkheid van de dienst. De meeste gemeenten beschikken immers maar over één aangepaste handicar.

Vandaar enkele bedenkingen bij het kostenplaatje van dit project. De Lijn voert deze dienst namelijk niet zelf uit, maar organiseert haar andersvalidenvervoer door middel van uitbesteding aan bijvoorbeeld taxibedrijven. Dit is een kostelijke praktijk. Misschien was het investeren in extra handicars en het blijven werken met vrijwilligers een goedkopere en "sociaal vriendelijkere" oplossing geweest. Het gaat immers niet alleen over het aanbieden van basismobiliteit.

De minister besloot om het proefproject in 2008 uit te breiden en in de zomer van 2008 het hele proefproject te evalueren.

1. Heeft de minister al een vergelijking kunnen maken wat het financiële verschil betreft tussen de vroegere zestien aparte vervoerdiensten en het proefproject met De Lijn?
2. In hoeverre is de samenwerking met De Lijn meer gebiedsdekkend dan vroeger?

In welke mate is het gebruik van de dienst toegenomen?

3. Hoe ziet de minister de verdere uitbreiding van de diensten voor aangepast vervoer in Vlaanderen en het verdere verloop van het samenwerkingsproject met De Lijn?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 222 van 18 juni 2008

van **HANS SCHOOFS**

- Sinds een aantal jaren worden de Diensten Aangepast Vervoer (DAV) gesubsidieerd vanuit het beleidsdomein Gelijke Kansen. Omdat er zich problemen stelde met de bestaande regeling (wettelijke basis, hoogte subsidies, controle op de uitvoering, enz ...), en er bovendien onvoldoende interactie bleek te zijn met andere vervoeraanbieders zoals De Lijn en de NMBS, leek een overheveling naar het beleidsdomein Mobiliteit voor de hand liggend.

Bij deze overheveling zullen de Diensten Aangepast Vervoer ook gekaderd moeten worden in het groter geheel van de aangeboden vervoersdiensten, zoals ziekenvervoer, Minder Mobielen Centrales, vervoer voor mutualiteiten, belbusvervoer, taxidiensten en diensten voor het verhuren van voertuigen met bestuurder.

Met een proefproject wou ik nagaan of enerzijds de belbuscentrale van De Lijn kon ingeschakeld worden als verdeler van de ritten en anderzijds of de ritten konden toegewezen worden aan de “juiste” vervoerder (DAV, Minder Mobielen Centrale, taxi, verhuurvoertuig met bestuurder, enz. ...).

Voor het proefproject werd de regio Mol en Leopoldsburg gekozen, waarbij de resp. DAV's zouden worden ingezet. Door een tekort aan personeel en voertuigen bij de betrokken DAV's, was De Lijn echter verplicht om ook beroep te doen op de commerciële sector (een verhuurder van voertuigen met bestuurder).

Uit de evaluaties na 6 maanden en na 1 jaar proefproject, blijkt dat de vervoersvraag enorm is toegenomen, en dit ondanks de ingeperkte voorwaarden (de straal waarbinnen aangepast vervoer van deur tot deur wordt aangeboden, was beperkt tot 10 km, en men moest beschikken over een attest van de FOD Sociale Zekerheid). Blijkbaar is de reële vraag veel groter dan het aanbod. Bovendien zijn de gebruikers ook zeer tevreden.

Een onduidelijkheid die echter blijft bestaan is welk aandeel het aangeboden vervoer in kader van het proefproject heeft in het gehele aanbod aan aangepast vervoer in de desbetreffende proefregio (erkende en niet-erkende DAV's, Minder Mobielen Centrales, ziekenhuisdiensten, ...).

Door de explosie van het aantal gebruikers enerzijds, en de onduidelijkheden die er nog zijn betreffende het aandeel van het proefproject in het gehele aanbod anderzijds, is het op dit moment niet mogelijk om een inschatting te maken van de kosten voor een gebiedsdekkend netwerk aan aangepast vervoer in Vlaanderen. Bijgevolg is het dan ook niet relevant om de twee systemen op dit moment financieel met elkaar te gaan vergelijken.
- Vooreerst moeten er een aantal dingen duidelijk gesteld worden. Niettegenstaande elke in het proefproject betrokken DAV sinds de officiële subsidiëring vanuit Gelijke Kansen in Vlaanderen moest instaan voor de verplaatsingen binnen een bepaalde regio, bestaande uit een aantal gemeenten, konden in de regio van het proefproject vroeger enkel inwoners van de gemeenten Mol en Leopoldsburg gebruik maken van de desbetreffende diensten voor aangepast vervoer. Inwoners van de overige gemeenten in de hen resp. toegewezen regio's (die nadien ook deel gingen uitmaken van het proefgebied) – Balen, Dessel, Geel, Meerhout, Beringen, Ham, Hechtel-Eksel, Lommel en Overpelt – konden geen beroep doen op deze diensten. Dat betekent dat de beide betrokken diensten aangepast vervoer zelfs niet dekkend waren voor de hen toegewezen regio's.

Omdat rechthebbende inwoners van alle 11 betrokken gemeenten sinds de invoering van het proefproject wel kunnen terugvallen op de dienst die De Lijn aanbiedt, is niet alleen het actiegebied groter, maar zijn er ook meer toegankelijke verplaatsingen mogelijk.

In het proefproject wordt uitgegaan van de overtuiging dat personen die gebruik kunnen maken van het openbaar vervoer, moeten aangezet worden om dit ook te doen. Op die manier kunnen de beschikbare, aangepaste voertuigen ingezet worden voor het vervoer van personen die, omwille van hun functionele of motorische beperkingen, geen gebruik kunnen maken van het openbaar vervoer of van de andere verplaatsingsmiddelen die ter beschikking zijn van valide burgers. In het verleden was het beschikbare aangepaste busje immers vaak in gebruik voor personen die niet echt tot de doelgroep behoorden (bijvoorbeeld senioren), waardoor een persoon met een handicap wel eens in de kou bleef staan.

In het proefproject is het zo dat de gebruiker voor een verplaatsing van deur tot deur, met een aangepast voertuig, in het bezit moet zijn van een attest van de Federale Overheidsdienst van Sociale Zekerheid. Een rechthebbende persoon kan dus voortaan gegarandeerd gebruik kan maken van een toegankelijke rit, in een straal van 10 km rond de eigen woning. Verplaatsingen van meer dan 10 km zijn eveneens mogelijk, maar dan wordt niet meer het voordelige De Lijn-tarief aangerekend, maar het tarief van de uiteindelijke vervoerder.

Assistentie door vrijwilligers blijft nog altijd mogelijk. Niets belet een rechthebbende zich te laten vergezellen door een vrijwilliger tijdens zijn of haar rit. De enige voorwaarde is dat de rechthebbende in het bezit is van een 'gratis kaart voor begeleider'. Personen met een handicap kunnen deze kaart aanvragen bij de dienst abonnementen van De Lijn in hun provincie. Eens in het bezit van de kaart voor begeleider, kunnen zij zich laten vergezellen door een begeleider naar keuze. De kaart voor begeleider staat op naam van de aanvrager.

Een vergelijking tussen het aantal gebruikers vroeger en nu is praktisch onmogelijk, aangezien we niet over eenduidige cijfers van de Diensten voor Aangepast Vervoer beschikken. De cijfers die de Diensten voor Aangepast Vervoer kunnen voorleggen zijn immers gebaseerd op verplaatsingen van personen die niet behoren tot de doelgroep, zoals die in kader van het proefproject werd afgebakend.

Wat betreft het aantal gebruikers van de diensten in het kader van het proefproject, is er duidelijk een evolutie in stijgende lijn: in december 2007 waren er reeds 102 unieke klanten, momenteel zijn er dat al 238. Op die tijdsperiode is het aantal gebruikers m.a.w. met maar liefst 230% toegenomen. Maandelijks doen gemiddeld 26 nieuwe unieke klanten een beroep op de nieuwe dienstverlening.

De grote tevredenheid onder de gebruikers kan afgeleid worden uit het aantal klanten dat na een eerste reservatie opnieuw gebruik maakt van de dienst. De gemiddelde klant maakte 35 reservaties in de periode van december tot mei.

Gezien het aantal ritten stijgt, stijgt ook de bezettingsgraad van de voertuigen. In vijf maanden tijd is het aantal gereserveerde ritten binnen het proefproject verviervoudigd. Wat betreft de bezettingsgraad van de voertuigen, wordt er onderscheid gemaakt tussen de toegankelijke ritten van halte tot halte en de ritten van deur tot deur. Voor de ritten van halte tot halte (12%) wordt beroep gedaan op de normaal voorziene voertuigen. Voor de overige ritten van deur tot deur (88%) wordt een aangepast voertuig ingezet.

- Ik had voorzien om het proefproject in de loop van 2008 uit te breiden met één of meerdere bijkomende (stedelijke) diensten aangepast vervoer. Er was daartoe sinds juli 2007 overleg opgestart met de vzw ODAV (Overleg van Diensten voor Aangepast Vervoer) en een aantal geïnteresseerde DAV's. Echter, door het ontbreken van gedetailleerde informatie van de gebruikers en de niet-gebruikers (afbakening doelgroep, beperking afstand rond de woonplaats, reden van de verplaatsing, e.d.) wordt dit nog even uitgesteld.

Gelet op de vaststellingen die ik na een jaar proefproject heb kunnen doen, en de onduidelijkheden die er tegelijkertijd nog bestaan, heb ik besloten om op korte termijn een aantal acties te ondernemen die meer informatie moeten opleveren i.f.v. het uittekenen van een structurele oplossing.

Deze zomer zal De Lijn een bevraging voorzien bij zowel de gebruikers als de niet-gebruikers uit de doelgroep van het proefproject. Met deze enquête wil De Lijn enerzijds het bestaande aanbod beoordelen (doel en frequentie van de verplaatsingen, en de persoonlijke appreciatie van de gebruikers), anderzijds moet het onderzoek ook een beter inzicht geven waarom de niet-gebruikers uit de doelgroep (nog) geen gebruik maakten van het nieuwe aanbod.

Op basis van de resultaten van dit onderzoek zal het concept van het project nog bijgestuurd worden. Hoe het samenwerkingsproject verder zal verlopen - wanneer, waar en in welke mate het proefproject verder uitgerold zal worden - wordt mee bepaald door de resultaten van het (tevredenheids-)onderzoek bij de rechthebbenden.

De bevraging zal bovendien ook een indicatie geven van het aandeel van het proefproject in het gehele aanbod aan aangepast vervoer dat er in de desbetreffende proefregio bestaat (erkende en niet-erkende DAV's, Minder Mobielen Centrales, ziekenhuisdiensten, ...). Een element dat toch wel belangrijk is in functie van de verdere uitrol naar Vlaanderen, en de daarbij horende kostprijsbepaling, toe.

Naast de bevraging in kader van het proefproject, heb ik eveneens besloten om op korte termijn het toegankelijk vervoer in Vlaanderen en Brussel volledig in kaart te brengen. De bedoeling is om in consensus de principes van een organisatievorm, met bijhorende subsidiëring voor enkele vormen van vervoer, uit te werken. Dit zal in principe de basis kunnen vormen voor een decreet toegankelijk vervoer in de volgende legislatuur. Daarbij zal ook bekeken worden hoe de activiteiten van de DAV Brussel gecontinueerd kunnen worden, alsook hoe en door wie dit gefinancierd kan worden.

Omdat de situatie op dit moment nog niet geheel duidelijk is, is het opportuun om het subsidiëeringsmechanisme voor de DAV's, zo ook deze van Brussel, voorlopig niet te wijzigen (met uitzondering van de DAV's in de regio's Mol en Leopoldsburg, die nu deel uitmaken van het proefproject).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 224
van 23 juni 2008
van **HANS SCHOOF**

Douanecomplex E34 Postel - Vruchtverkeer

Het douanecomplex aan de grensovergang tussen Nederland en België in Postel (Mol) op de E34 staat bekend voor het veelvuldig gebruik van het op- en afrittencomplex. Momenteel laat de signalisatie geen enkele vorm van verkeer toe, uitgezonderd voor hulpdiensten.

Toch rijzen er steeds meer vragen over het drukke vruchtverkeer op de aansluitende N136. Via het douanecomplex verlaat het vruchtverkeer de autosnelweg om via de N136 en de N123 richting Dessel en Retie te rijden.

Naast de overlast van het vruchtverkeer (de N136 wordt in het mobiliteitsplan omschreven als een zachte groene as), hindert het extra vruchtverkeer het lokale verkeer tussen Mol, Dessel en Retie.

Het bestuur van de Nederlandse gemeente Reusel heeft reeds in het verleden aan de gemeente Mol gevraagd fysieke maatregelen te nemen om het vruchtverkeer onmogelijk te maken en het douanecomplex enkel open te stellen voor hulpdiensten en personenvervoer. Zij vragen dit in het kader van de ontwikkeling van de industriezone "Kempisch Bedrijven Park" in Bladel-Hapert. Daarnaast is men vragende partij om de op- en afritten open te stellen voor het personenvervoer. Ook de gemeente Mol wil meedenken in die piste.

Het afsluiten van de opritten brengt geen technische problemen met zich mee en is dus perfect mogelijk. Het gaat hier echter om een bovenlokaal probleem, namelijk verkeer dat komt van de autosnelweg en zich mengt in het lokaal verkeer via een afrit die daarvoor niet gebruikt mag worden.

1. Is de minister op de hoogte van deze problematiek en over welke stand van zaken van dit dossier beschikt de minister? Heeft zij hierover reeds contact gehad met Nederlandse autoriteiten?

In welke mate is dit een verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid?

2. Zijn er plannen om het op- en afrittencomplex aan de douanepost open te stellen voor personenvervoer en hulpdiensten?

Welke oplossing zal de minister aanreiken om dit bovenlokaal probleem op te lossen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 224 van 23 juni 2008

van **HANS SCHOOFS**

1. De geschetste problematiek is bekend.
Er zijn al contacten geweest met Nederlandse autoriteiten en dit heeft geresulteerd in een vergadering tussen alle partijen.

Hierbij was de conclusie dat:

- de gemeente Reussel-De Mierden vragende partij is om t.h.v. het douanecomplex insitu fysieke maatregelen te treffen om het vrachtverkeer onmogelijk te maken om nog gebruik te maken van deze op- en afritten;
- anderzijds is de gemeente Reussel-De Mierden geen vragende partij om over te gaan tot een algemene afsluiting van de op- en afritten van het douanecomplex, gezien dit wellicht heel wat weerstand en reacties van omliggende gemeenten en hun inwoners zal veroorzaken;
- het Agentschap Wegen en Verkeer erkent de aangehaalde problematiek van het vrachtverkeer t.h.v. het douanecomplex en is bereid fysieke maatregelen te nemen t.h.v. het douanecomplex. Dit kon echter niet voor de douane- en hulpdiensten, want een op- en afrit moeten volgens hen open blijven. Derhalve werd besloten om voorlopig geen fysieke maatregelen te nemen t.h.v. het douanecomplex ter ontmoediging van het vrachtverkeer.

Op lange termijn is er echter maar één afdoende oplossing, nl. hetzij officieel openstellen voor alle verkeer, hetzij volledig afsluiten voor alle verkeer. Het douanecomplex moet voorlopig ook open blijven in afwachting van de opening van het op- en afrittencomplex op Nederlands grondgebied. Het is dus niet enkel een verantwoordelijkheid van de Vlaamse overheid.

De gemeente Reussel-De Mierden kan inmiddels ook overwegen of de invoering van een tonnenmaatbeperking op hun gemeenteweg verantwoord en haalbaar is. Net zoals ook aan Vlaamse zijde een tonnenmaatbeperking geldt op de N136.

Tevens kunnen verhoogde politiecontroles ter hoogte van het douanecomplex soelaas bieden.

2. Er zijn geen plannen om het op- en afrittencomplex open te stellen voor personenvervoer. Enkel het openstellen voor de hulpdiensten wordt momenteel in beschouwing genomen.

Mogelijke oplossingen zijn:

- tonnenmaatbeperking in Reussel-DeMierden (in analogie met N136 in Mol);
- eventuele specifieke infrastructurele maatregelen ter ontmoediging van het vrachtverkeer op deze invalswegen;
- vragen aan Nederland hoe het zit met het op- en afrittencomplex;
- verhoogde politiecontroles.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 227
van 25 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

De Lijn Keerbergen - Busverbindingen

De gemeente Keerbergen heeft het geluk een rechtstreekse busverbinding te hebben met zowel Mechelen (lijn 530) als Brussel/Zaventem (lijnen 270 en 272). Op deze manier is er een rechtstreekse verbinding met het treinstation van Haacht, Mechelen én dat van Brussel.

Hoewel Keerbergen zich op ongeveer eenzelfde afstand bevindt van Mechelen als Leuven, is er geen rechtstreekse verbinding met deze laatste. Buurgemeente Tremelo heeft wel een rechtstreekse busverbinding met Leuven (lijn 333). Inwoners van Keerbergen en directe omgeving (o.a. Rijmenam) met bestemming Werchter, Rotselaar, Wilsele, Leuven en alles daartussenin, zien zich genoodzaakt om van lijn 530 over te stappen in het centrum van Tremelo, om daar vervolgens een 200 meter te wandelen tot aan de bushalte van lijn 333, richting Leuven.

Niet zozeer de overstap en de te wandelen afstand vormen een probleem, maar wel de wachttijden. Bij de overstap van lijn 530 op lijn 333 kunnen de wachttijden, voornamelijk net in de spits, oplopen tot 50 minuten. In de omgekeerde richting, bij de overstap van lijn 333 op lijn 530, is de wachttijd quasi standaard 40 minuten.

De gemeente Keerbergen en haar inwoners zijn reeds jaren vragende partij om dit aanbod te verbeteren. Bij het doortrekken van lijn 333 naar het centrum van Keerbergen, zouden alle regiolijnen mooi op elkaar aansluiten. Desgevallend kan zelfs overwogen worden om de lijn niet tot in het centrum door te trekken maar slechts tot aan de kruising met de Oude Putsebaan. Dit is het laatst mogelijke knooppunt waar de lijnen 270, 272 en 530 elkaar kruisen.

Aangezien dit dossier al even aansleept en het college van burgemeester en schepenen van Keerbergen een verbetering van deze verbinding als voorwaarde stelt voor het afsluiten van een derdebetalersovereenkomst met De Lijn, stelde ik de minister graag volgende vragen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de aansluitingstijden tussen de lijnen 530 en 333, en dit voor beide richtingen? Gaat het volgens de minister om wachttijden die als onredelijk lang kunnen worden beschouwd?
2. Constateert de minister een probleem wat betreft de ontsluiting van Keerbergen en de nabije regio?
3. Neemt de minister initiatieven om aan te dringen bij De Lijn met het oog op een verbetering van de huidige situatie, zoals hierboven geschetst?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 227 van 25 juni 2008

van **PIET DE BRUYN**

1. Het gevraagde overzicht toont de overstapsituatie in Tremelo aan tussen de lijnen 530 en 333. Op week- en schooldagen zijn er vanuit Keerbergen relatief vlotte overstappen richting Leuven. Vanuit Leuven lopen de overstaptijden op tot meer dan een half uur. Op zaterdagen is overstappen in beide rijrichtingen veelal een tijdrovend gebeuren.

Het is echter nooit de bedoeling geweest dat lijn 530 aansluiting geeft met en neemt van lijn 333. Lijn 530 is afgestemd op Mechelen (Station), terwijl lijn 333 verweven is in een structuur met de lijnen 332 (Leuven – Wijgmaal – Wezemaal), 334 (Leuven – Aarschot) en 335 (Leuven – Rotselaar – Aarschot), waarbij aansluitingen in Leuven primeren.

**SCHOOLDAGEN MAANDAG –
VRIJDAG Keerbergen-Leuven**

Lijn 530			Lijn 333	
Keerbergen Kerk	Tremelo Gemeentehuis	overstap	Tremelo Gemeentehuis	Leuven Station
6.35	6.43	14'	6.57	7.28
7.14	7.24	33'	7.57	8.28
7.36	7.47	10'	7.57	8.28
8.44	8.54	3'	8.57	9.23
9.39	9.49	8'	9.57	10.23
10.39	10.49	8'	10.57	11.23
11.39	11.49	8'	11.57	12.23
12.10	12.23	34'	12.57	13.23
12.39	12.49	8'	12.57	13.23
13.39	13.49	8'	13.57	14.23
14.39	14.49	8'	14.57	15.23
15.39	15.49	8'	15.57	16.23
16.03	16.16	41'	16.57	17.23
16.46	16.57	0'	16.57	17.23
16.59	17.10	47'	17.57	18.23
17.29	17.40	17'	17.57	18.23
17.44	17.54	3'	17.57	18.23
17.57	18.07	50'	18.57	19.23
18.24	18.34	23'	18.57	19.23
18.39	18.49	8'	18.57	19.23
18.54	19.02	55'	19.57	20.23
19.37	19.45	12'	19.57	20.23
20.46	20.54		/	/
21.44	21.52		/	/
23.06	23.14		/	/
00.06	00.14		/	/

**SCHOOLDAGEN MAANDAG –
VRIJDAG**

Leuven - Keerbergen

Lijn 333

Lijn 530

Leuven Station	Tremelo Gemeentehuis	overstap	Tremelo Gemeentehuis	Keerbergen Kerk
/	/		4.41	4.49
/	/		5.40	5.48
/	/		6.02	6.10
/	/		6.15	6.23
/	/		6.29	6.37
6.07	6.33	24'	6.57	7.06
6.07	6.33	37'	7.10	7.20
7.07	7.33	27'	8.00	8.13
7.07	7.33	31'	8.04	8.17
8.07	8.33	38'	9.11	9.21
9.07	9.33	38'	10.11	10.21
10.07	10.33	38'	11.11	11.21
11.07	11.33	38'	12.11	12.21
12.22	12.48	23'	14.11	14.21
13.07	13.33	38'	14.11	14.21
14.07	14.33	35'	15.08	15.18
15.07	15.33	30'	16.03	16.14
16.45	17.18	50'	18.08	18.18
17.02	17.35	33'	18.08	18.18
17.37	18.10	65'	19.15	19.23
18.07	18.33	42'	19.15	19.23
19.07	19.33	43'	20.16	20.24
20.07	20.33	45'	21.18	21.26

ZATERDAG

Keerbergen -

Leuven

Lijn 530

Lijn 333

Keerbergen Kerk	Tremelo Gemeentehuis	overstap	Tremelo Gemeentehuis	Leuven Station
/	/		6.02	6.25
8.37	8.45	17'	9.02	9.25
9.38	9.48	74'	11.02	11.25
10.38	10.48	14'	11.02	11.25
11.38	11.48	74'	13.02	13.25
12.38	12.48	14'	13.02	13.25
13.38	13.48	74'	15.02	15.25
14.38	14.48	14'	15.02	15.25
15.38	15.48	74'	17.02	17.25
16.38	16.48	14'	17.02	17.25
17.38	17.48	74'	19.02	19.25
18.38	18.46	14'	19.02	19.25
19.38	19.46		/	/
20.36	20.44		/	/
21.35	21.43		/	/
22.35	22.43		/	/
00.52	1.00		/	/

ZATERDAG

Leuven -
Keerbergen
Lijn 530

Lijn 333

Leuven Station	Tremelo Gemeentehuis	overstap	Tremelo Gemeentehuis	Keerbergen Kerk
/	/		6.46	6.54
/	/		7.16	7.24
/	/		8.16	8.24
8.08	8.31	40'	9.11	9.21
/	/		10.11	10.21
10.08	10.31	40'	11.11	11.21
/	/		12.11	12.21
12.08	12.31	40'	13.11	13.21
/	/		14.11	14.21
14.08	14.31	40'	15.11	15.21
/	/		16.11	16.21
16.08	16.31	40'	17.11	17.21
/	/		18.16	18.24
18.08	18.31	45'	19.16	19.24
/	/		20.17	20.25
20.08	20.31	47'	21.18	21.26
/	/		22.18	22.26

2. Het voorgaande dient echter niet op zich te worden opgevat als een “probleem wat betreft de ontsluiting van Keerbergen en de nabije regio”. Uit de cijfers van het NIS blijkt dat voor de inwoners van Keerbergen de 4 belangrijkste tewerkstellingspolen zich bevinden in Keerbergen, Mechelen, Zaventem en Brussel. Deze 4 tewerkstellingspolen zijn rechtstreeks bereikbaar met de bus.

Leuven is voor de inwoners van Keerbergen de 5de belangrijkste plaats van tewerkstelling. Deze stad is met 1 overstap bereikbaar met het openbaar vervoer. Naast de mogelijkheid van overstap tussen bussen in Tremelo tussen de lijnen 530 en 333, is er ook een overstap mogelijkheid in Kampenhout-Sas tussen de lijnen 270-272 en 285 en in Haacht tussen de lijnen 270-272 en 284.

Op wekdagen is de verbinding Keerbergen – Leuven mogelijk zonder te lange wachttijden, gebruik makend van bus en trein. Werknemers die in Leuven tewerkgesteld zijn, kunnen zo de bus nemen tot Haacht Station (lijn 270) en van daar naar Leuven reizen met de trein (en omgekeerd).

3. Momenteel is het potentieel onvoldoende om een rechtstreekse verbinding te voorzien tussen Keerbergen en Leuven.

In het kader van START voorziet De Lijn eind 2008 de bediening van Keerbergen door lijn 272 Zaventem Luchthaven – Haacht – Keerbergen – Bonheiden in het weekend. Bij de opmaak van de nieuwe dienstregeling daarvoor zal de hierboven beschreven overstapproblematiek mee in overweging worden genomen en – indien mogelijk – tegemoetgekomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 228
van 25 juni 2008
van **CINDY FRANSSSEN**

Gewestelijk Expresnet - Verbetering openbaar vervoer

Het Gewestelijk Expresnet (GEN), een samenwerking tussen de federale overheid, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, moet leiden tot een verbetering van het aanbod van gemeenschappelijk vervoer en tot het aanbod van een geïntegreerde dienstverlening. Tegen 2012 moet het GEN bestaan uit nauw met elkaar verbonden spoorwegverbindingen en buslijnen die een gebied in een straal van 30 km rond Brussel moeten bedienen.

De GEN-overeenkomst werd door alle betrokken partijen ondertekend op 4 april 2003. Volgens artikel 4 (2de gedachtestreepje) van de “Overeenkomst met het oog op de verwezenlijking van het programma van het Gewestelijk Expresnet van, naar, in en rond Brussel”, engageren de partijen zich om “de nodige middelen te ontplooiën om gemeenschappelijk vervoer aan te bieden dat onderling en met de andere verplaatsingsmodi en -middelen gecoördineerd is, inzonderheid met de niet-gemotoriseerde, die aantrekkelijk zijn ten opzichte van het individueel autogebruik”.

1. Kan de minister een overzicht geven van de middelen (alsook de bestemming ervan) die zij (sinds de ondertekening van de GEN-overeenkomst) heeft uitgetrokken om, conform bovenvermeld artikel 4, gemeenschappelijk vervoer aan te bieden dat onderling en met de andere verplaatsingsmodi en -middelen gecoördineerd is, inzonderheid met de niet-gemotoriseerde, die aantrekkelijk zijn ten opzichte van het individueel autogebruik?
2. Voorziet de minister nog middelen om bovenvermeld engagement na te komen? Zo ja, hoeveel (per project) en voor welke specifieke projecten?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 228 van 25 juni 2008

van **CINDY FRANSSSEN**

1. De middelen die het Vlaams Gewest heeft uitgetrokken om meer openbaar vervoer aan te bieden voor het GEN, werden niet gekaderd binnen een specifiek GEN-budget, maar zijn gekaderd binnen de algemene middelen voor het openbaar vervoer in het algemeen en in de dotatie van De Lijn in het bijzonder. De Lijn is reeds in 2000 gestart met de uitvoering van de verbetering van het openbaar vervoer zoals voorzien was in de oorspronkelijke GEN-studie. Zo werden de radiale busassen van en naar Brussel verhoogd in frequentie en uitgebreid met snelbussen. In 2000 werd de as Ninove-Brussel uitgebouwd, in 2001 de as Aalst-Asse-Brussel, in 2002 de as Leuven-Brussel, in 2003 de as Overijse-Brussel, in 2004 de assen Tervuren-Brussel en Londerzeel-Brussel, in 2005 de as Haacht-Brussel en in 2006 de as Halle-Brussel. Vanaf 2006 is De Lijn gestart met de uitvoering van het START-programma, waarbij ook de openbaar vervoerverbindingen in de GEN-zone verbeterd werden. Sinds 2006 werden 13 rechtstreekse buslijnen ingelegd naar de luchthavenregio en zowel dit jaar als volgend jaar zullen de frequenties op verschillende buslijnen van en naar Brussel worden verhoogd. Dit jaar zullen er ook toevoerlijnen worden ingelegd naar de GEN-stations Londerzeel en Willebroek. De kostprijs van de bijkomende exploitatie van dit START-programma bedraagt vanaf 2009 jaarlijks 35,3 miljoen euro.
2. Alvorens bijkomende maatregelen te nemen in het kader van artikel 4 van de GEN overeenkomst van 4 april 2003, zal er eerst werk worden gemaakt van het voorbereiden en opstarten van de studie die voorzien is in het kader van artikel 13 van de overeenkomst. Uit deze studie moet een optimaal netwerk voortkomen. Ik verwacht het rapport van de studie artikel 13 met het optimale GEN-netwerk tegen begin 2009. Op dat moment zal ik bepalen welke maatregelen zullen genomen worden en wat die zullen kosten. Deze overeenkomst is goedgekeurd door dit parlement. Het spreekt voor zich dat ik dat engagement wil nakomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 229
van 25 juni 2008
van **CINDY FRANSSSEN**

Gewestelijk Expresnet - Promotie openbaar vervoer

Het Gewestelijk Expresnet (GEN), een samenwerking tussen de federale overheid, het Vlaams Gewest, het Waals Gewest en het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, moet leiden tot een verbetering van het aanbod van gemeenschappelijk vervoer en tot het aanbod van een geïntegreerde dienstverlening. Tegen 2012 moet het GEN bestaan uit nauw met elkaar verbonden spoorwegverbindingen en buslijnen die een gebied in een straal van 30 km rond Brussel moeten bedienen.

De GEN-overeenkomst werd door alle betrokken partijen ondertekend op 4 april 2003. Volgens artikel 4 (4de gedachtestreepje) van de “Overeenkomst met het oog op de verwezenlijking van het programma van het Gewestelijk Expresnet van, naar, in en rond Brussel” engageren de partijen zich om “de nodige maatregelen te treffen om de automobilisten ertoe aan te zetten het gemeenschappelijk vervoer en niet het gemotoriseerd vervoer te gebruiken”.

1. Welke maatregelen heeft de minister (sinds de ondertekening van de GEN-overeenkomst) al genomen, conform bovenvermeld artikel 4, om de nodige maatregelen te treffen om de automobilisten ertoe aan te zetten het gemeenschappelijk vervoer en niet het gemotoriseerd vervoer te gebruiken?

Zijn deze maatregelen al geëvalueerd? Zo ja, wat zijn de resultaten? Zo neen, waarom niet?

Wat is de kostprijs (per maatregel) van deze maatregelen?

2. Voorziet de minister nog maatregelen om bovenvermeld engagement na te komen?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 229 van 25 juni 2008

van **CINDY FRANSSEN**

1. De maatregelen die genomen zijn om het openbaar vervoer te verbeteren in de GEN-zone, zijn gekaderd binnen het algemeen beleid om het openbaar vervoer te verbeteren (basismobiliteit, netmanagement, START). De Lijn is reeds in 2000 gestart met de uitvoering van de verbetering van het openbaar vervoer zoals voorzien was in de oorspronkelijke GEN-studie. Zo werden de radiale busassen van en naar Brussel verhoogd in frequentie en uitgebreid met snelbussen. In 2000 werd de as Ninove-Brussel uitgebouwd, in 2001 de as Aalst-Asse-Brussel, in 2002 de as Leuven-Brussel, in 2003 de as Overijse-Brussel, in 2004 de assen Tervuren-Brussel en Londerzeel-Brussel, in 2005 de as Haacht-Brussel en in 2006 de as Halle-Brussel. Vanaf 2006 is De Lijn gestart met de uitvoering van het START-programma, waarbij ook de openbaar vervoerverbindingen in de GEN-zone verbeterd werden. Sinds 2006 werden 13 rechtstreekse buslijnen ingelegd naar de luchthavenregio en zowel dit jaar als volgend jaar zullen de frequenties op verschillende buslijnen van en naar Brussel worden verhoogd. Dit jaar zullen er ook toevoerlijnen worden ingelegd naar de GEN-stations Londerzeel en Willebroek.

De uitvoering van het START-programma alleen al levert jaarlijks 6 miljoen bijkomende reizigers op. Het aantal reizigers van De Lijn Vlaams-Brabant steeg van 42,85 miljoen in 2000 naar meer dan het dubbele (87,41 miljoen) in 2007.

Om de automobilisten verder aan te zetten het gemeenschappelijk vervoer te gebruiken, werden de tarieven bij De Lijn laag gehouden. Bovendien hebben de lage abonnementsprijzen een positief effect op de doorstroming. Hoe meer abonnees, hoe minder tijd chauffeurs verliezen met de verkoop van biljetten of kaarten, dus hoe minder oponthoud voor iedereen. Om dezelfde reden is er ook een uitgebreid voorverkoopnet, waar een vervoerbewijs goedkoper is. Ook in de GEN-zone, zowel in Vlaams-Brabant als in Brussel, zijn er verschillende doorstromingsmaatregelen genomen om het openbaar vervoer te stimuleren. Denken we maar aan de busbanen op de E411 (Jezus-Eik, Oudergem), de N6 (Halle, Sint-Pieters-Leeuw-Anderlecht), de N9 (Asse, Zellik, Sint-Agatha-Berchem) en andere busbanen, ook op het grondgebied van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest.

Uit berekeningen van de Studiedienst van de Vlaamse Regering blijkt Vlaanderen qua modale verdeling in het personenvervoer in te gaan tegen de Europese trend. Op het vlak van het personenvervoer, uitgedrukt in personenkilometer, is in het Vlaams Gewest het aandeel van de wagen tussen 1995 en 2006 licht gedaald van 83,8 naar 81,1 procent, terwijl het in het Europa van de 15 gelijk is gebleven op 84,4 procent en het - door een toename in de nieuwe lidstaten - in het Europa van de 27 is toegenomen van 82,0 naar 83,5 procent. In datzelfde Europa van de 27 is in dezelfde periode het gebruik van bus en autocar gedaald van 10,6 naar 9,5 procent, terwijl het in het Vlaamse Gewest is toegenomen van 10,5 naar 11,5 procent. Het treinaandeel in het Vlaamse gewest is eveneens toegenomen van 5,7 naar 7,2 procent, waarmee het nu net boven het Europese gemiddelde van 7,0 procent zit.
2. Alvorens bijkomende maatregelen te nemen in het kader van artikel 4 van de GEN overeenkomst van 4 april 2003, zal er eerst werk worden gemaakt van het voorbereiden en opstarten van de studie die voorzien is in het kader van artikel 13 van de overeenkomst. Uit deze studie moet een optimaal netwerk voortkomen. Ik verwacht het rapport van de studie artikel 13 met het optimale GEN-netwerk tegen begin 2009. Op dat moment zal ik bepalen welke maatregelen zullen genomen worden en wat die zullen kosten. Deze overeenkomst is gestemd door dit parlement. Het spreekt voor zich dat ik dat engagement wil nakomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 231
van 25 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

Verkeersopvoeding voor kinderen - Stand van zaken

Terecht gaat de laatste jaren veel aandacht naar verkeersveiligheid, ook naar opleiding en sensibilisering. Het is daarbij belangrijk ook kinderen op jonge leeftijd reeds te wijzen op bepaalde regels, gedragingen en attitudes in het verkeer. Daarom omvatten de eindtermen Wereldoriëntatie voor het lager onderwijs ook enkele eindtermen inzake verkeer en mobiliteit (<http://www.ond.vlaanderen.be/dvo/basisonderwijs/lager/eindtermen/werldorientatie.htm>):

“De leerlingen

- 6.12 kunnen de gevaarlijke verkeerssituaties in de ruimere schoolomgeving lokaliseren.
- 6.13 beschikken over voldoende reactiesnelheid, evenwichtsbehoud en gevoel voor coördinatie en ze kennen de verkeersregels voor fietsers en voetgangers, om zich zelfstandig en veilig te kunnen verplaatsen langs een voor hen vertrouwde route.
- 6.14 tonen zich in hun gedrag bereid rekening te houden met andere weggebruikers.
- 6.15 kennen de belangrijkste gevolgen van het groeiende autogebruik en kunnen de voor- en nadelen van mogelijke alternatieven vergelijken.
- 6.16 kunnen een eenvoudige route uitstippelen met het openbaar vervoer.”

Bij initiële lerarenopleiding voor lager onderwijs wordt in sommige hogescholen uitdrukkelijk aandacht besteed aan het invullen van deze eindtermen, in andere hogescholen niet, zo blijkt.

Er zijn bovendien andere middelen om kinderen te bereiken en te sensibiliseren. Ook in het Vlaams Jeugdbeleidsplan 2006-2009 wordt hier aandacht aan besteed: “De Vlaamse overheid geeft opdracht tot een studie over de relatie tussen verkeersrisico’s en ‘bepaalde’ taakbekwaamheid en ervarings- en leeftijdsgelateerde factoren. Op deze wijze moet een geobjectiveerd en omvattend beeld van de noden en behoeften van kinderen en jongeren binnen het verkeer kunnen worden vastgelegd en de acties om hieraan te verhelpen worden verbeterd.” (Stuk 636 (2005-2006) – Nr. 1, p. 122)

1. In hoeveel en welke hogescholen wordt in de initiële lerarenopleiding expliciet aandacht besteed aan het onderwijzen van deze eindtermen verkeer en mobiliteit?

Heeft de minister hier inspraak, en op welke manier? Zal hij eventueel initiatieven nemen en hier aandacht voor vragen?

2. Hoe staat het met de kwaliteit van het onderwijs van deze eindtermen in het lager onderwijs?

Wat zijn de ervaringen en conclusies ter zake van de Onderwijsinspectie bij de schooldoorlichtingen?

3. De VSV (Vlaamse Stichting voor Verkeerskunde) heeft een belangrijke rol inzake het ontwikkelen en verspreiden van een uitgebreid educatief aanbod. Ik vermeld onder meer:
- "Op vier drie twee wielen"
 - "FietsIEfieTS"
 - "Met de klas de straat op"
 - "Van verkeersdag tot verkeersweek"
 - "Meester mag ik op de bel duwen?"
 - "Het educatief schoolvervoerplan"
 - De "verkeersbrevetten" – "Van meestapper tot superstapper"
 - De video/DVD "Kinderen hebben eigen spelregels".

Hoeveel scholen hebben de laatste jaren gebruik gemaakt van de diverse beschikbare educatieve middelen?

Wanneer en hoe worden deze initiatieven geëvalueerd?

4. Hoe staat het met de aangekondigde "studie over de relatie tussen verkeersrisico's en 'beperkte' taakbekwaamheid en ervarings- en leeftijdsgerelateerde factoren"?
5. Eveneens wil de Vlaamse overheid gemeenten stimuleren om verkeerseducatieve routes in te richten (Vlaams Jeugdbeleidsplan 2006-2009, p. 122).

In de Beleidsbrief Jeugd 2006-2007 (Stuk 970 (2006-2007) – Nr. 1, 27 oktober 2006, p. 32) kondigde de minister van Jeugd aan dit soort initiatieven te zullen bespreken bij de gedachtewisseling over het Jaarverslag 2006 Jeugdbeleid en Kinderrechten (24 mei 2007). Dat gebeurde echter niet of alleszins niet in detail (verslag (Stuk 1237 (2006-2007) – Nr. 1).

Vandaar mijn vraag: hoeveel gemeenten hebben dergelijke verkeerseducatieve routes ingericht?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vandenbroucke (vraag nr. 304), Anciaux (nr. 168) en Van Brempt (nr. 231).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 231 van 25 juni 2008

van **PIET DE BRUYN**

1. In principe besteedt elke hogeschool met een initiële lerarenopleiding kleuter- en lager onderwijs aandacht aan de eindtermen die verband houden met verkeersveiligheid en mobiliteit. De lerarenopleiders bepalen op basis van de basiscompetenties het opleidingsprogramma van hun verschillende lerarenopleidingen. Functioneel geheel 3, van de basiscompetenties, heeft betrekking op de inhoudelijke expertise van de leraar en stelt expliciet dat de leerkracht de basiskennis van de leerinhouden, waaronder tenminste de ontwikkelingsdoelen en eindtermen van de verschillende leergebieden (waaronder het leergebied wereldoriëntatie waar de eindtermen/ontwikkelingsdoelen verkeer en mobiliteit zijn ondergebracht), beheerst.

De kwaliteitszorg van de lerarenopleidingen vallen onder hetzelfde systeem van kwaliteitszorg als de andere hogescholen, namelijk de visitaties.

Het visitatierapport van 19 december 2007 van VLHORA Onderwijs ‘Een onderzoek naar de kwaliteit van de professioneel gerichte bacheloropleiding in het Onderwijs: lager onderwijs aan de Vlaamse hogescholen’ maakt nergens melding dat onvoldoende aandacht wordt besteed aan de eindtermen verkeer en mobiliteit.

Collega Vandenbroucke heeft op dit ogenblik dan ook geen enkele reden om voor de lerarenopleiders binnen de hogescholen specifieke initiatieven te nemen voor de aspecten verkeer en mobiliteit.

Ter aanvulling meld ik u dat de Vlaamse Stichting Verkeerskunde (VSV) reeds in een aantal hogescholen een module over verkeers- en mobiliteitseducatie geeft (o.a. KHK Vorselaar, KHK Turnhout, Erasmushogeschool Brussel, Hogeschool Gent). De Karel de Grote hogeschool in Antwerpen voorziet zelf lessen over dit onderwerp.

Over de wijze van inspraak meld ik u dat ik tracht de hogescholen te mobiliseren om mee te werken aan de nodige bijscholing van leerkrachten via gepast leermateriaal aan te bieden. Zo heeft bijvoorbeeld de VSV samen met het BIVV de dvd ‘Verkeersles geven, hoe doe je dat?’ ontwikkeld. Deze dvd is speciaal gemaakt voor de doelgroep van de lerarenopleiding. Deze dvd wordt verspreid via het BIVV.

In het kader van het project “rijbewijs op school” kunnen scholen intekenen om hun leerlingen voor te breiden en te laten deelnemen aan het theoretisch rijexamen, waardoor zij over een voorlopig rijbewijs kunnen beschikken. Dit project wordt voor het schooljaar 2008-2009 zo goed als veralgemeend.

Met het oog op het realiseren van permanente verkeerseducatie in het secundair onderwijs werkte de stuurgroep onderwijs van de Vlaamse Stichting Verkeerskunde met het Educatief Actieplan Verkeers- en Mobiliteitseducatie een leidraad uit voor een geïntegreerde aanpak van verkeers- en mobiliteitseducatie in het secundair onderwijs.

In de stuurgroep onderwijs gaven de verschillende onderwijskoepels aan dat de geïntegreerde aanpak met permanente aandacht voor verkeerseducatie enkel mogelijk is indien de Vlaamse secundaire scholen hiervoor beroep kunnen doen op begeleiding. Deze tweedelijnssteuning

kan uitgevoerd worden door de vzw Samenwerkingsverband Netgebonden Pedagogische Begeleidingsdiensten (SNPB vzw).

Door middel van het toekennen van een subsidie van 590.000 € aan de SNPB vzw kunnen voor het schooljaar 2008-2009 8 begeleiders en 1 projectcoördinator contractueel aangesteld worden om de secundaire scholen intensief te begeleiden in het uitvoeren van het actieplan. Hierdoor zal verkeerseducatie extra aandacht krijgen binnen de pedagogische begeleidingsdiensten.

2. De eindtermen verkeer en mobiliteit maken integraal deel uit van het leergebied 'wereldoriëntatie' en worden dus niet afzonderlijk onderzocht bij een schooldoorlichting. De inspectie basisonderwijs laat weten dat zij binnen het leergebied 'wereldoriëntatie' nauwelijks tekorten heeft vastgesteld m.b.t. de eindtermen verkeer. Steeds meer basisscholen nemen trouwens heel wat initiatieven m.b.t. de eindtermen verkeer, onder meer door:
- aandacht voor verkeersveiligheid aan de schoolpoort (is trouwens een vast item op de controlelijst van inspectie);
 - toenemend aantal uitstappen met de fiets;
 - stimuleren van 'fiets-poolen' (vaak in samenwerking met oudercomité, gemeente en politie);
 - verdelen van fluohesjes en fietshelmen;
 - organiseren van toetsen waarmee leerlingen het verkeersbrevet (van de Vlaamse Stichting Verkeerskunde) kunnen behalen.
 - bij sommige onderwijskoepels behoort 'fietsvaardigheid' tot de eindtoets 'wereldoriëntatie';
 - naast fietsvaardigheid wordt steeds meer aandacht geschonken aan de wijze waarop zich veilig als voetganger kan bewegen in het verkeer;
 - het uitwerken van verkeersprojecten, vaak in samenwerking met gemeentebestuur en politiediensten

De onderwijsinspectie merkt wel op dat omwille van veiligheidsproblemen de praktische fietsproeven minder vaak worden georganiseerd in de grootsteden.

3. Aan de hand van de evolutie van de laatste jaren kan men duidelijk zien dat er steeds meer gebruik wordt gemaakt van de educatieve materialen die door de VSV worden verspreid :
- 2004: 9.296 brevetten, 1.487 publicaties
 - 2005: 20.867 brevetten, 1.868 publicaties
 - 2006: 18.344 brevetten, 2.526 publicaties
 - 2007: 23.535 brevetten, 2.919 publicaties

Met oog op de publicaties waarvan sprake kan ik u voor 2007 volgende gedetailleerde cijfers m.b.t. het gebruik bij scholen geven:

- Op vier drie twee wielen: 298
- Fietsiefiets: 581
- Met de klas de straat op: 295
- Van verkeersdag tot verkeersweek: 273
- Meester mag ik op de bel duwen: 167
- Het educatief schoolvervoerplan: 186
- Van meestapper tot superstapper: 271
- Kinderen hebben eigen spelregels: 20

Wat de evaluatie van deze initiatieven betreft, valt te zeggen dat de brochures tot stand komen in het kader van de Stuurgroep Onderwijs en in samenwerking met experts ter zake. In de Stuurgroep Onderwijs zijn alle onderwijskoepels vertegenwoordigd, alsook specialisten op het

gebied van verkeer en mobiliteit. Een goed voorbeeld is de brochure 'Van meestapper tot superstapper', waar ondermeer de Voetgangersbeweging en de KU Leuven aan meegewerkt hebben. De brochures worden voortdurend up to date gehouden. Op navormingen worden de brochures getoetst aan de ervaringen in de praktijk.

4. In het Vlaams Jeugdbeleidsplan staat inderdaad geformuleerd dat De Vlaamse overheid opdracht zou geven tot een studie over de relatie tussen verkeersrisico's en 'beperkte' taakbekwaamheid en ervaring- en leeftijdsgerelateerde factoren. Jaarlijks wordt er een verslag gemaakt waarin een stand van zaken wordt weergegeven van de gerealiseerde doelstellingen uit het jeugdbeleidsplan. Reeds bij het jaarverslag 2006, dat besproken werd in het Vlaams Parlement, werd aangegeven dat dergelijk nieuw onderzoek niet zou worden uitgeschreven Het BIVV (Belgisch Centrum voor Verkeersveiligheid) voert immers in samenwerking met Professor Jan Pauwels (KUL) geregeld onderzoek rond dit onderwerp en hieraan worden ook verscheidene didactische publicaties verbonden.
5. Uit de informatie van MOBIEL 21 komen wij momenteel op 35 gemeenten uit waar 1 of meer VERO's werden ontwikkeld (in totaal 43 VERO's -24 daarvan gerealiseerd door Mobiel 21: Wuustwezel, Scherpenheuvel-Zichem, Brecht, Merksplas (3), Alken, Eeklo, Pellenberg, Rotselaar, Veurne (3), Rumst, Beersel (2), Waregem, Essen, Arendonk, Mechelen, Turnhout, Mortsel, Wijnegem, Gent, Damme, Dessel, Peer, Keerbergen, Heule, Nazareth, Neeroeteren, Asse, Vilvoorde (2), Wilrijk, Moorsel (Aalst), Merchtem, Tielt-Winge, Schelle, Aalst, Wevelgem). Bij Mobiel 21 komen er jaarlijks gemiddeld een vijftal bij.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 233
van 27 juni 2008
van **PIET DE BRUYN**

Laatavond- en nachtvervoer De Lijn - Afstemming met NMBS

De Lijn doet heel wat inspanningen om zoveel mogelijk reizigers te bereiken. De mobiliteit van de reiziger hangt vaak af van meerdere vervoersmiddelen. Bij iedere wijziging van dienstregeling trachten De Lijn en de NMBS de reistabellen, zo goed als het kan, op elkaar af te stemmen. Vaak lukt dit, maar zeker niet altijd. Onder meer later op de avond blijkt dit voor de Leuvense regio een heikel punt. Reizigers die in Leuven van de trein stappen en aangewezen zijn op het aanbod van De Lijn om verder door te reizen, moeten lang tot zeer lang wachten op een busaansluiting. Omgekeerd hebben busreizigers die in Leuven toekomen vaak geen trein meer om hen verder naar huis te vervoeren.

Gedurende de week kunnen Tienen, Landen en Luik genieten van de meest late treinverbinding met als laatste rechtstreekse trein deze van 0u27. De verbinding met de hoofdstad wordt al om 0u07 stilgelegd. Wezemaal, Aarschot en Diest worden bediend tot 23u10, evenals Hasselt. Voor Haacht, Mechelen en Wavre/Louvain-La-Neuve is de dienstregeling al heel wat minder gunstig met als laatste vertrektijd respectievelijk 22u13, 22u13 en 22u33. Mechelen is weliswaar nog bereikbaar via een overstap in Brussel, maar zelfs dan moet men ten laatste op de trein van 23u04 zitten.

De weekregeling geldt natuurlijk ook op vrijdagavond waardoor men onmogelijk een bijdrage kan leveren inzake verkeersveiligheid tijdens weekendnachten. De eigenlijke weekendregeling biedt op dit vlak zeker geen verbetering.

In het belang van een goed uitgebouwd regionaal openbaar vervoer stelde ik de minister graag volgende vragen.

1. Onderschrijft de minister dat het busaanbod van De Lijn in de late avond en 's nachts thans niet optimaal is afgestemd op de hierboven vermelde treinuren en bestemmingen?
2. Neemt de minister initiatieven om bij haar federale collega aan te dringen om het aanbod van de NMBS maximaal af te stemmen op de busritten van De Lijn en bij voorkeur voor een uitbreiding van het aantal treinritten tijdens de avondlijke en nachtelijke uren?
3. De minister communiceerde eerder bijkomende maatregelen om het openbaar nachtvervoer in de Leuvense regio te verbeteren.

Overweegt de minister nog andere initiatieven, voornamelijk gericht op de late avond en de vroege nacht?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 233 van 27 juni 2008

van **PIET DE BRUYN**

1. Het aanbod van De Lijn is in belangrijke mate afgestemd op de normen basismobiliteit, zoals die decretaal bepaald zijn. Na 21 u.00 uur op werkdagen en na 23 u.00 uur op zaterdag, zon- en feestdagen is het aanbod minder uitgebreid, eerder afgestemd op de vraag.

Dit mindere aanbod zorgt ervoor dat onmogelijk aansluiting kan gegeven en genomen worden op/van alle late treinen. De Lijn dient bovendien niet alleen rekening te houden met het treinaanbod; soms kunnen andere verplaatsingen en of overstappen bus-bus belangrijker zijn. De aansluitingen trein/bus en omgekeerd worden besproken op de Provinciale Vervoerscommissie, waar beide operatoren vertegenwoordigd zijn (niveau district NMBS – entiteit De Lijn). In het kader van het netmanagement zal De Lijn de lijnvoering op een gefaseerde en adequate manier verder afstemmen op de sociale en maatschappelijke functie van het openbaar vervoer.

Voor de lijnen die recent in het kader van het START-project zijn opgestart (616, 630, 651 en 652), zijn er ritten voorzien die na 23.00 uur aan het station van Leuven toekomen.

Wanneer we de aansluiting bus/trein voor Leuven Station per laatste trein en per bestemming bekijken krijgen we volgend overzicht:

<u>Trein</u>	<u>Bus *</u>
22.13 uur naar Haacht	2, 651, 630, 371, 3, 7, 8, 310, 616
22.13 uur naar Louvain-L-N	2, 651, 630, 371, 3, 7, 8, 310, 616
22.33 uur naar Mechelen	2, 410, 3, 5, 5, 630, 370
23.10 uur naar Hasselt	4, 358, 1, 317, 2, 651, 630, 2, 8, 370, 3
00.07 uur naar Brussel	1, 317, 651
00.27 uur naar Luik	616 en 358

* Alleen de bussen, die maximaal 15 minuten voor het vertrek van de trein toekomen aan Leuven Station, worden in dit overzicht opgenomen.

2. De afstemming van de dienstregelingen van de spooroperator en De Lijn vormt een permanent onderwerp in het overleg tussen NMBS en De Lijn. Aanbodverhoging van de kant van de spooroperator, (mede) in functie van het aanbod aan streekvervoer, blijkt daarbij een moeilijk te realiseren gegeven.
3. Voor de Leuvense regio heeft De Lijn een enquête georganiseerd om na te gaan of er vraag is naar een uitbreiding van het nachtelijk busnet rond Leuven. De Lijn heeft in het kader van het netmanagement een lijst met projecten opgesteld waar ook de uitbreiding voor het nachtnet rond Leuven is opgenomen. De verschillende projecten op deze lijst worden nu ten opzichte van elkaar afgewogen met betrekking tot het potentieel aan reizigerswinst, maar ook het effect op de verkeersveiligheid zal mee bepalen of het project prioritair dient te worden geïmplementeerd. De beslissing voor de projecten die in 2009 in voege zullen gaan, zal in het najaar worden genomen. In het kader van het Strategisch Actieplan voor de Reconversie en de Tewerkstelling van de luchthavenregio (START) zal op korte termijn een studie worden verricht naar de wenselijkheid van het nachtvervoer in geregelde dienst (hoofdaccent van/naar luchthaven Zaventem). De overige noden aan laatavond-en nachtvervoer zullen gefaseerd worden gescreend bij de potentieelonderzoeken in het kader van het Netmanagement.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 234
van 27 juni 2008
van **RUDI DAEMS**

Klokkenluidersprotocol - Implementatie

Tussen de Vlaamse Regering en de Vlaamse Ombudsdienst werd op 4 juli 2005 een Protocol overeengekomen tot regeling van de bescherming van de klokkenluiders, dat op dezelfde datum in werking is getreden.

Dit Protocol is van toepassing op de Vlaamse overheidsdiensten, d.w.z. alle ambtenaren, stagiairs en contractuele personeelsleden van alle departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, alle Vlaams wetenschappelijke instellingen, alle Vlaamse openbare instellingen (VOI), alle interne of externe verzelfstandigde agentschappen en het secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden.

Het Ombudsdecreet bepaalt in artikel 17bis “De Vlaamse Regering neemt in haar regelingen betreffende de rechtspositie van het personeel bepalingen op ter implementatie van het protocol”.

Ondertussen is het protocol bijna drie jaar in werking getreden en de vraag naar een stand van zaken van deze implementatie is dus aan de orde.

1. Kan de minister een overzicht geven wat betreft de implementatie van het Protocol in de personeelsstatuten/rechtspositieregelingen van de entiteiten die onder de bevoegdheid vallen van de minister:
 - het eigen departement van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap;
 - Vlaamse Wetenschappelijke instellingen;
 - Vlaamse openbare instellingen;
 - interne en externe verzelfstandigde agentschappen;
 - secretariaatspersoneel van de strategische adviesraden?
2. Kan de minister een overzicht geven van alle entiteiten onder zijn/haar bevoegdheid, die de inhoud van het protocol nog niet hebben opgenomen in de rechtspositie van het personeel?
3. Bieden het Ombudsdecreet en het vermelde protocol de nodige klokkenluiders-bescherming aan personeelsleden, als de betrokken entiteit de inhoud van dit protocol nog niet opnam in de rechtspositie van het personeel?
4. Waarom of waardoor is er vertraging bij de implementatie van het protocol?

Neemt de regering initiatieven opdat het departement, de wetenschappelijke instellingen, de VOI's, de IVA's en alle andere entiteiten het protocol op het terrein uitvoeren?

5. Welke timing voorziet de minister voor de implementatie van artikel 17bis van het Ombudsdecreet in de entiteiten onder zijn/haar bevoegdheid?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 95, Van Mechelen nr. 181, Vandebroucke nr. 309, Anciaux nr. 171, Bourgeois nr. 142, Keulen nr. 206, Van Brempt nr. 234, Vanackere nr. 262, Crevits nr. 808, Ceysens nr. 101).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 234 van 27 juni 2008

van **RUDI DAEMS**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Geert Bourgeois, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 236
van 3 juli 2008
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Lightrailproject Zeebrugge-Lichtervelde - Doortrekking Roeselare

Onlangs werd de studie voorgesteld die het advies- en ingenieursbureau Grontmij in opdracht van de minister uitvoerde naar de mogelijkheden van lightrail in Vlaanderen. Lightrail is een verzamelnaam voor railtechnieken die niet behoren tot de traditionele trein, metro of tram en kan vrije capaciteit van het gewone spoorwegnet benutten om het regionale treinverkeer te versterken.

Met deze studie worden de mogelijkheden voor lightrailprojecten in Vlaanderen aangegeven, die op korte termijn gerealiseerd kunnen worden. In het ontwerp-conclusierapport van de studie worden drie proefprojecten geselecteerd.

Naast de lijn 52 Antwerpen-Puurs en de lijn 58 Gent-Eeklo-Maldegem, is ook de lijn 51a/66 Zeebrugge-Brugge-Lichtervelde volgens de studie haalbaar. Het traject kan op voldoende korte termijn worden gerealiseerd en ook het potentiële doelpubliek is met 12.240 inwoners binnen een afstand van duizend meter tot een halte groot genoeg. Op het 36 kilometerlange lightraintraject tussen Zeebrugge en Lichtervelde, met centrale verknoping in het station van Brugge, zouden vijftien stopplaatsen komen, waarvan zeven nieuwe haltes aangelegd moeten worden. Om het halfuur kan er een lightrain stoppen.

De lightrain zou ook grotendeels gebruik kunnen maken van de bestaande sporen. Het voorgestelde traject vertrekkende vanuit Zeebrugge loopt niet tot in Kortrijk, maar stopt in Lichtervelde. Dit is ingegeven door de overweging dat het tracé niet te lang mag zijn. Andere argumenten zijn van vervoerskundige aard. Lichtervelde is immers een belangrijk spooknooppunt en er is de aansluiting op de buslijnen 32, 73 en 74.

De keuze voor Lichtervelde als eindstation lijkt nochtans niet zo evident. In de studie wordt immers aangegeven dat er in het station van Lichtervelde onvoldoende ruimte is om uit te wijken. Bovendien moet er een extra uitwijkspoor worden aangelegd voor het stalen van rytuigen.

Het verlengen van het voorgestelde traject tot het ruimere station van Roeselare, dat meer capaciteit heeft, wordt in de studie als een optie aangegeven. Er is trouwens berekend dat doorrijden tot Roeselare “maar” 1,6 miljoen euro extra zou kosten op een totale raming van 30 miljoen euro (nieuwe rytuigen, extra stopplaatsen, investeringen aan het spoor, ...). Het bedienen van het station van Roeselare heeft niet alleen een beperkte invloed op de infrastructuurkosten, maar ook op de exploitatiekosten.

Als argument waarom Roeselare niet als eindstation is aangeduid, wordt in de studie aangegeven dat er weinig potentieel is voor (nieuwe) haltes tussen Lichtervelde en Roeselare, in functie van het aanbod woon-werkverkeer.

In het Neptunusplan, het ambitieuze toekomstplan van De Lijn voor West-Vlaanderen in de periode 2007-2022, is er voor Roeselare als centrumstad een prominente opdracht weggelegd. Op interstedelijk niveau moeten de treinverbindingen tussen de steden worden versterkt. Daarom wordt voorgesteld om een rechtstreekse verbinding tussen Roeselare en de Vlaamse ruit te realiseren. Zo wordt voorgesteld om deze missing link weg te werken via de bocht van Gits om zo een nieuwe spoorverbinding tussen Roeselare en Gent aan te leggen. Ook op interregionaal niveau moet Roeselare - net als de andere West-Vlaamse centrumsteden Oostende, Brugge en Kortrijk - met de voorstedelijke gebieden betere verbindingen krijgen, eventueel door de bestaande lijnen te versterken.

De NMBS plant de komende jaren eveneens heel wat investeringen om de hele lijn 66 op te waarderen. Het project "Roeselare Centraal", waardoor het station en de stationsomgeving van Roeselare de komende jaren een heuse metamorfose zullen ondergaan, past hierin. En op haar beurt financiert de Vlaamse Regering een coördinatieproject dat specifiek werkt rond de mobiliteit in de omgevingen van de stations van Roeselare, Izegem en Ingelmunster.

De Vlaamse overheid heeft de lightrain niet opgenomen in haar investeringsplan tot 2015. Toch noopt de interessante studie naar de haalbaarheid van een lightrail in Vlaanderen tot een aantal vragen. Temeer daar de minister reeds aangaf dat ze een verder onderzoek wil voor een lightrainverbinding op de lijn 51a/66.

1. Het lightraintraject Zeebrugge-Brugge-Lichtervelde is niet opgenomen in het Neptunusplan. Neptunus is evenwel een concept, een soort "ideeënboek".

Acht de minister het mogelijk of wenselijk dat het lightrainproject er alsnog wordt in opgenomen?

Zo ja, acht de minister het dan niet opportuun om de plannen gemaakt in het kader van het Neptunusplan en de plannen in het kader van de studie naar de mogelijkheden van een lightraintraject, op elkaar af te stemmen?

2. Welke rol ziet de minister hierin voor Roeselare weggelegd? Enerzijds in het kader van de reeds gerealiseerde investeringen (met het invoeren van een nieuw stadsbussennet en het realiseren van een rechtstreekse verbinding tussen Roeselare en Tielt) en de geplande investeringen in het kader van het Neptunusplan, en anderzijds de mogelijke realisatie van een lightrailverbinding op de lijn 51a/66?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 236 van 3 juli 2008

van MICHELE HOSTEKINT

1. In het Neptunusplan is de verbinding Zeebrugge-Brugge opgenomen als een te onderzoeken spoorverbinding naar het (boven)gewestelijk knooppunt Brugge. Van een verdere (studie tot) doortrekking naar Lichtervelde en/of Roeselare wordt in het Neptunusplan geen gewag gemaakt.

De studie "Lightrail Vlaanderen" had een van het Neptunusplan afwijkend opzet, met name het bekijken waar het in Vlaanderen mogelijk is om op korte termijn light-railverbindingen te realiseren. In dit onderzoek werd niet onderzocht hoe deze verbindingen binnen een goed samenwerkend netwerk van openbaar vervoerverbindingen zouden kunnen passen. Ook werd niet uitgemaakt wie deze verbindingen zou (kunnen) exploiteren

Voor de verbinding Zeebrugge-Brugge-Lichtervelde is de conclusie uit de studie "Lightrail Vlaanderen" (studiebureau GrontMij) dat het mogelijk is om een bestaande treindienst tussen Lichtervelde en Brugge met ander, meer performant materieel te rijden. Zo zijn enkele extra stopplaatsen mogelijk.

Daarnaast wordt geopperd dat deze treindienst tot Zeebrugge zou kunnen verlengd worden, om ook op dat trajectgedeelte een bediening aan halfuurfrequentie (overdag) te voorzien. Bovendien is het volgens de studie infrastructureel goedkoper om tot Roeselare te rijden in plaats van in Lichtervelde te stoppen (1,6 miljoen ipv. 2,8 miljoen investering in infrastructuur).

In dezelfde studie wordt voorgesteld om met een light train (lichte trein) te rijden (geen light rail of sneltram).

Besluitend kan gesteld worden dat de studie in zijn concept voor Zeebrugge-Lichtervelde vertrekt van het aanpassen van een bestaande spoorverbinding: een bestaande lijn zou kunnen worden uitgelengd, van meer stopplaatsen kunnen worden voorzien, met ander spormateriaal kunnen worden uitgerust,...

De Lijn lijkt ons dan ook niet de enige, zelfs niet de eerste gesprekspartner in een eventueel vervoltraject op deze studie.

Voor De Lijn bestaat in ieder geval wel de opdracht om te onderzoeken (in het kader van het Netmanagement) of - en op welke manier - zulke opwaardering van de betrokken treinverbinding ingepast kan worden in haar openbaar vervoernetwerk. Op die manier kunnen op termijn de openbaar vervoerdiensten (trein, tram, bus) optimaal op mekaar afgestemd worden/blijven.

2. Roeselare is één van de vier regionale steden in West-Vlaanderen. In het Neptunusplan van De Lijn is deze stad dan ook geselecteerd als (boven)gewestelijk knooppunt. Hierdoor heeft Roeselare een belangrijke rol in het openbaar-vervoernet, een soort draaischijf in functie waarvan de diverse lijnvoeringconcepten op de verschillende schaalniveaus worden ingezet. De samenhang en de integratie van de diverse lijnvoeringconcepten, gekaderd in het Netmanagement van De Lijn (besluit bij decreet Personenvervoer dd. 20 april 2001) wordt toegelicht in het Neptunusplan.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 239
van 3 juli 2008
van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

De Lijn - Taalgebruik uurregelingen faciliteitengemeenten

In antwoord op een schrijven betreffende het taalgebruik voor de uurregelingen in de faciliteitengemeenten verwijst een afdelingshoofd van De Lijn naar een nota van de bevoegde minister van 26 mei 2000 waarin er instructies worden gegeven om de interpretatie van prof. Boes in zijn studie “Vernederlandsing van het straatbeeld & verfijning van de bestuurstaal” te volgen.

1. Wat is de inhoud van de nota van 26 mei 2000?
2. Wat is de juridische waarde van het opleggen van de interpretatie van prof. Boes aan de diensten van De Lijn?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 239 van 3 juli 2008

van **CHRISTIAN VAN EYKEN**

1. De nota B2/B5/0495/11239 dd. 26.05.2000 in de vorm van een brief, gaat uit van de Minister vicepresident van de Vlaamse Regering en Vlaams Minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie, en is gericht aan de directeur-generaal van de Vlaamse Vervoermaatschappij - De Lijn.
In de nota wordt gevraagd om de taalwetgeving toe te passen overeenkomstig de verfijnde definitie van professor doctor Marc Boes.
2. De Vlaamse Vervoermaatschappij De Lijn is een extern verzelfstandigd agentschap naar publiek recht (zie het Decreet van 31 juli 1990 betreffende het publiekrechtelijk vormgegeven extern verzelfstandigd agentschap Vlaamse Vervoermaatschappij - De Lijn). De Lijn staat bijgevolg onder het toezicht van de Vlaamse Regering.

De brief van 26.05.2000 is dan ook dwingend ten aanzien van de Lijn, voor zover deze richtlijn inhoudelijk geen zaken bevat die in tegenstrijd zouden zijn met de wetten, decreten of besluiten.

VLAAMS PARLEMENT
☐ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 242
van 8 juli 2008
van **CINDY FRANSSSEN**

De Lijn - Lagevloerbussen

Sinds 2004 koopt De Lijn enkel bussen en trams met lage vloer.

Een lagevloerbus heeft een vloerhoogte van ten hoogste 34 centimeter aan de deur vooraan. In een lagevloerbus zijn ook geen treden tussen de instap- en uitstapdeur. Bovendien hebben lagevloerbussen en -trams geen stang in het midden van de deuropening. De toegang is zo voldoende breed voor een kinderwagen of rolstoel.

Volgens de website van De Lijn had begin 2007 70% van de bussen een lage vloer.

1. Is er een tijdpad vastgelegd om alle bussen en trams (100%) van De Lijn uit te rusten met een lage vloer? Zo ja, wanneer moet dit gerealiseerd zijn?
2. Hoeveel bussen (procentueel en in absolute cijfers) van privé-exploitanten (gepachte lijnen) in dienst van De Lijn hebben een lage vloer?
3. Moeten de bussen van privé-exploitanten (gepachte lijnen) in dienst van De Lijn op termijn eveneens voldoen aan de normering van lage vloeren? Heeft de minister hiervoor een tijdpad vastgelegd?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 242 van 8 juli 2008

van **CINDY FRANSEN**

1. Tegen 2018 is een volledig toegankelijk wagenpark (bus + tram) voorzien, met inbegrip van lage vloeren.
2. De privé-exploitanten beschikken momenteel globaal over 780 lagevloerbussen om de diensten voor De Lijn uit te voeren, en dit op een totaal van 1.430 voertuigen (55%).
3. In de lastenboeken voor de typekeuring van voertuigen van de exploitanten, die diensten voor De Lijn uitvoeren, is de normering van lage vloer opgenomen vanaf 2005.
Daar De Lijn de maximaal toegelaten ouderdom van bussen op 15 jaar bepaalt, dienen alle voertuigen van exploitanten uiterlijk in de loop van het jaar 2019 over een lage vloer te beschikken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 244
van 10 juli 2008
van **ANNICK DE RIDDER**

Wegenvignet personenwagens - Overleg

Op mijn vraag om uitleg nr. 1336 (10-06-2008) over de vraag van de Waalse Regering om een wegvignet voor personenwagens in te voeren, antwoordde de minister dat er eind juni opnieuw overleg zou worden gepleegd.

1. Heeft het voorziene overleg inmiddels plaatsgevonden?
2. Wat was de uitkomst van dit overleg?
3. Is er een politiek of een formeel samenwerkingsakkoord tussen de verschillende gewesten over het in te voeren systeem en de lastenverdeling?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 244 van 10 juli 2008

van **ANNICK DE RIDDER**

1. Sinds 10 juni 2008 zijn er twee technische werkgroepen samengekomen op 19 en 27 juni 2008 om het voorstel van politiek akkoord van het Vlaams Gewest technisch te bespreken. Er heeft geen nieuw politiek inter-gewestelijk overleg plaatsgevonden.
2. Op 7 juli 2008 heeft het Waals Gewest een alternatief voorstel overgemaakt voor verder overleg. Over de voorstellen van het Vlaams en van het Waals Gewest zal de komende maanden onderhandeld worden. Conform de beslissing van de Vlaamse regering van 29 februari 2008 neemt de minister-president daartoe het initiatief.
3. Uit bovenstaande blijkt dat er nog geen politiek noch formeel samenwerkingsakkoord tussen de gewesten bestaat over het in te voeren systeem van kilometerheffing.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 249
van 17 juli 2008
van **JAN PEUMANS**

START-lijnen Zaventem - Evaluatie

Via de pers vernemen we dat, sinds de opstart van de eerste zogenaamde START-lijn eind oktober 2006, 6 miljoen reizigers gebruik hebben gemaakt van de 13 nieuwe buslijnen.

Uit onderzoek blijkt ook dat 85,5 % van de reizigers tevreden is over de START-lijnen. De cijfers liggen echter lager voor het respecteren van de vertrekuren aan de opstaphalte (62,2 procent), het aantal ritten na 19 uur (55,1 procent), voor 6 uur (64,3 procent) en tijdens het weekend (47,3 procent).

De directie van De Lijn stelde dat er behoefte is aan bijkomende doorstromingsmaatregelen, nachtelijk vervoersaanbod en een verhoging van de frequentie in het weekend. Wat de nachtelijke mobiliteit betreft, start De Lijn een studie om de nachtelijke verplaatsingsbehoeften in kaart te brengen en oplossingen voor te stellen. De Lijn maakt de komende maanden ook werk van frequentieverhogingen op streeklijnen naar Brussel en lokale bediening van GEN-stations Willebroek en Londerzeel. Bedoeling van deze maatregelen is de noordelijke Brusselse ring te ontlasten.

1. Op basis van welke tellingen kwam men tot het cijfer van 6 miljoen reizigers? Op welke concrete wijze werden deze tellingen uitgevoerd? Graag een concrete en gedetailleerde beschrijving van de wijze waarop deze telling(en) werd(en) uitgevoerd.
2. Welke zijn de reeds bestaande maatregelen voor deze lijnen op vlak van doorstroming en verhoging van commerciële snelheid? Welke concrete resultaten geven deze maatregelen en op welke wijze werden ze geëvalueerd?
3. Graag een gedetailleerd overzicht van de volledige meerkosten voor de exploitatie van deze lijnen.
4. Op welke wijze zullen er bijkomende maatregelen genomen worden voor:
 - bijkomende doorstromingsmaatregelen;
 - nachtelijk vervoersaanbod;
 - verhoging van de frequentie in het weekend?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 249 van 17 juli 2008

van **JAN PEUMANS**

1. De START-lijnen werden opgericht met als doel de luchthavenregio beter te ontsluiten met openbaar vervoer. Om een zicht te krijgen over het aantal verplaatsingen werden er twee soorten tellingen op een representatieve dag uitgevoerd: een telling door de chauffeurs en een kordontelling. Op deze manier was het mogelijk een meer verfijnde analyse te maken van de verplaatsingen naar, van en binnen de luchthaven.

Om te beginnen werden gedurende de hele dag op alle ritten van de START-lijnen de opstappers per halte geteld door de chauffeurs. Daarnaast werd een kordontelling georganiseerd, met een kordon rond de luchthaven en een rond de tewerkstellingszones van de luchthavenregio. Er werden 103 tellers ingezet aan 13 haltes in en rond de luchthavenregio voor het uitvoeren van de kordontelling. De tellers telden gedurende de hele dag (vanaf 05u00 tot 01u00) alle opstappers, afstappers en bezetting van de START-lijnen per rit per tijdstip aan de geselecteerde haltes. Dienst Controle zorgde voor toezicht gedurende de tellingen en controleerde steekproefmatig de tellingen. Het doel van deze kordontelling was tweeledig: enerzijds zorgde de telling voor een duidelijk overzicht van het gemiddeld aantal verplaatsingen naar, van en binnen de luchthavenregio per werkdag. Anderzijds vormde deze een bijkomende controle op de tellingen uitgevoerd door de chauffeurs.

Per lijn werd een matrix opgesteld voor de gereden periode vanaf de opstart van de betrokken lijn tijdens de week en het weekend. Voor het bepalen van de verhouding van het aantal reizigers op zaterdag en zondag werd als basis de telling van START-lijn 652 gebruikt. Hieruit bleek dat de verhouding op zaterdag 1/3 en op zondag 1/4 is van het totaal aantal reizigers op een gemiddelde werkdag vervoert.

Lijn	Startdatum	Werkdag	Zaterdag	Zondag
830	wijziging in 2008	2.134	711	534
652	okt/06	1.306	435	327
682	dec/06	972	324	243
272 Bru	dec/07	2.260	753	565
820	mei/07	3.774	1.258	944
821	mei/07	2.352	784	588
621	sep/07	1.089	363	272
681	okt/07	1.243	414	311
683	okt/07	1.223	408	306
616	nov/07	1.088	363	272
651	nov/07	872	291	218
272 Bonh*	wijziging in 2008	1.026		
659	dec/07	1.295	432	324
Totaal		20.634	6.536	4.902

* Realisatie weekendbediening eind 2008

2. Er werden verschillende doorstromingsmaatregelen gerealiseerd:

- De busdoorsteek Cargo-Oost (lijn 270, 271, 272, 651, 681, 682) en Watertorenlaan (lijn 270, 271)
- Een rechtsliggende B.O.B. Brusselsesteenweg (N2 Leuven-Brussel) te Zaventem (richting Leuven) (lijn 616, 652)
- Een B.O.B. in tegenrichting op de N9 (Nieuwe Gentsesteenweg), Brussel-Asse te Zellik (richting Brussel) (START frequentieverhogingen, nog te realiseren in 2008)
- Tidal Flow Vilvoorde (lijn 621, 820, 821)
- Busbaan op de H. Henneulaan te Zaventem (richting Zaventem) (lijn 272, 282, 616)
- Verhoogde rechtsliggende B.O.B., Haachtsesteenweg (grens Vlaanderen tot kruispunt Bordetlaan N21) (lijn 270, 271)

Evaluatie Tidal Flow (december 2004):

De Tidal Flow, in combinatie met een rechtterijstrook richting Vilvoorde die de hele dag voorbehouden wordt als busbaan, heeft een vlottere verkeersdoorstroming tot gevolg. De gemiddelde rittijdwinst voor de bussen tijdens de ochtendspits bedraagt 5 minuten. Voor de meest filegevoelige ritten omstreeks 08u00 loopt de winst zelfs op tot ruim 9 minuten.

Evaluatie B.O.B. in tegenrichting op de N9:

De aanleg van deze B.O.B. zorgt er voor dat de bussen sneller kunnen rijden en brengt dus een verhoging van de betrouwbaarheid met zich mee.

Evaluatie busdoorsteek Cargo Oost en Watertorenlaan:

De winst voor de reizigers van de betrokken lijnen door de nieuwe doorsteek:

- Gemiddelde rittijdwinst tot 5 minuten in de spits door het vermijden van het drukke kruispunt Luchthavenlaan/N21.
- Meer regelmaat in de dienstregeling voor busgebruikers.
- De Lijn vermijdt de zware hinder die het verkeer zal ondervinden n.a.v. de werken aan de fly-over t.h.v. het kruispunt Luchthavenlaan/N21 (gecombineerd met de realisatie van de diabolos).

3.

Lijn	Meerkost START-lijnen
Opstart 2006	
652	2.659.262
682	2.428.294
272 Brussel-luchthaven	582.624
Opstart 2007	
820	1.389.240
821	1.205.640
621	1.825.703
681	2.428.086
683	1.878.629
616	2.627.520
651	2.392.920
659	1.623.840
272 Bonheiden-luchthaven	536.529
272/471 Brussel-luchthaven	1.200.149
Opstart 2008	
272 Bonheiden-luchthaven	1.759.362
830	716.638
TOTAAL	25.254.436

De kapitaalsubsidies (eenmalig) voor de aankoop van bussen bedraagt 6,485 miljoen €.

4. 1. Bijkomende doorstromingsmaatregelen:

In 2009 zullen er een aantal projecten gerealiseerd worden om de doorstroming te verbeteren:

- Aanleg busbanen (combinatie van B.O.B.'s en busstroken) op de N21, Brussel-Haacht te Kampenhout (fase 1) (lijn 272, 651)
- Aanleg bijkomend rijvak op N227 te Steenokkerzeel (lijn 271, 651)
- Aanleg B.O.B. op Hendrik I-lei (N1) te Vilvoorde (lijn 282)
- Aanleg B.O.B.'s op N211 traject Grimbergen-Vilvoorde (lijn 621, 821)

2. Nachtelijk vervoersaanbod:

Naar aanleiding van het advies van de Vlaamse Luchthaven Commissie en de besprekingen van de werkgroep 'de arbeidsmarkt in de Luchthavenregio', waar mobiliteit een belangrijk onderdeel is, zal de Vlaamse Administratie zal i.s.m. De Lijn een studie opstarten rond het nachtvervoer in de Luchthavenregio. Daarnaast wordt er met alle betrokken partijen gekeken om een actualisatie van de studie naar het algemeen verplaatsingspatroon van de werknemers van de Luchthavenregio (TRITEL, 2001) op te starten.

De studie 'nachtvervoer Luchthavenregio' zal volgende elementen onderzoeken:

- het in kaart brengen van de nachtelijke verplaatsingsbehoeften in de luchthavenregio tussen 23u00 en 06u00 's morgens;
- het voorstellen van een structurele en duurzame oplossing met openbaar vervoer voor de nachtelijke mobiliteitsvraag. Een mogelijk optie waaraan gedacht wordt is een systeem van vraagafhankelijk vervoer van en naar de luchthavenregio tijdens de nacht.

De resultaten van deze studie, die verwacht worden in het najaar van 2008, zullen aantonen welke maatregelen aangewezen zijn.

3. Verhoging van de frequentie in het weekend:

Op dit ogenblik worden er geen concrete projecten voorzien. De actualisatie van de studie naar het algemeen verplaatsingspatroon zal aantonen of er al dan niet behoefte is aan bijkomend aanbod in het weekend. Afhankelijk van de behoefte en de kostprijs kan deze studie mogelijk de aanzet geven tot het opmaken van een project.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 252
van 25 juli 2008
van **PIET DE BRUYN**

Theoretisch rijexamen op school - Evaluatie

Met het project "On The Road" wil de minister jongeren de kans geven om in het bezit te zijn van een theoretisch rijbewijs op het ogenblik dat zij de secundaire school verlaten. Tijdens het schooljaar 2007-2008 zouden 2.000 leerlingen, verdeeld over 20 proefscholen, acht uur verkeersles krijgen op school waarna ze hun theoretisch rijexamen kunnen afleggen. Vanaf het schooljaar 2008-2009 wordt het project uitgebreid tot 20.000 leerlingen, waarna het voor iedereen zou worden doorgevoerd.

1. Hoe verliep het proefproject bij de eerste 20 scholen? Werden er noemenswaardige problemen gesignaleerd?
2. Hoeveel jongeren volgden de lessen? Hoeveel van hen deden mee aan het theoretisch rijexamen? Hoeveel jongeren behaalden hun voorlopig rijbewijs?
3. Welk budget stelde de minister in het vooruitzicht voor dit project? Werd dit budget volledig aangewend? Hoe werd dit verdeeld?
4. Hoe verliep de samenwerking met respectievelijk de onderwijsnetten, de rij scholen en de examencentra?
5. Is het project voldoende geslaagd om tijdens het schooljaar 2008-2009 verder uit te breiden naar 20.000 leerlingen? Werden deze scholen reeds geselecteerd? Wat zijn de criteria?

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 252 van 25 juli 2008

van **PIET DE BRUYN**

Ter verduidelijking: on the road is een ander project dan Rijbewijs op school:

Het project "**On the road**" werd in 2007 door de Vlaamse Stichting Verkeerskunde (VSV) opgestart, en biedt aan jongeren, die in het bezit zijn van een rijbewijs, een aanvullende opleiding. Dit project heeft tot doel om jongeren bewust te maken over de risico's verbonden aan bepaald gedrag en zodoende de attitude t.o.v. het verkeer verbeteren. Duizend jongeren volgden ondertussen de vorming. Dit project wordt dit jaar verder gezet. Tegelijkertijd zullen de Afdeling Beleid Mobiliteit en Verkeersveiligheid en de VSV het project, en de effecten, grondig evalueren.

Via het project "**Rijbewijs op school**" kunnen leerlingen uit de derde graad van het secundair onderwijs op school lessen theorie volgen en het theoretisch rijexamen afleggen vanaf de leeftijd van 17 jaar. Bedoeling is dat op termijn alle jongeren de nodige kennis verwerven ter voorbereiding van het theoretische rijexamen categorie B. Daarnaast krijgen jongeren ook vorming over verantwoorde mobiliteit zoals bepaald in de verschillende eindtermen.

1. Tijdens het schooljaar 2007-2008 werd 'Rijbewijs op School' als proefproject opgestart in 25 scholen, met een gelijkwaardige verdeling over provincies, onderwijsnetten en studierichtingen. De evaluatie van het proefproject was zeer positief. Zo vond 96% van de deelnemende leerlingen 'Rijbewijs op School' een goed tot zeer goed project, liefst 100% van de leerkrachten raadt het project aan bij andere scholen.

Opvallend: zowel leerlingen als leerkrachten vinden dat er meer aandacht besteed moet worden aan mobiliteit op secundaire scholen (80% van de leerlingen, 70% van de leerkrachten). Het gemiddelde slaagpercentage lag op 56,6% (tegenover 48% in het examencentrum), met grote verschillen tussen de studierichtingen. In ASO en TSO slaagden meer dan 70% van de leerlingen, in BSO één op drie.

Er werden geen noemenswaardige problemen gesignaleerd.

2. Meer dan 1.500 leerlingen volgden de lessen. Precies 1.342 leerlingen hebben deelgenomen aan het examen, 746 van hen behaalden effectief hun voorlopig rijbewijs.
3. Voor het proefproject werd een budget voorzien van 114.000 euro ; alle middelen zijn benut.

Hoofdverdeling:

Lessen: 41.284,63 euro.

Handboeken: 22.420 euro.

Examens GOCA: 20.130 euro.

4. Samenwerking met zowel de scholen, de rij scholen, als GOCA verliep zeer vlot, zo blijkt ook uit de enquêtes ingevuld door de leerkrachten van de participerende scholen. Na afloop van het proefproject waren er wel enkele scholen die nalieten de volledige gegevens te bezorgen aan de VSV. In de tweede fase van 'Rijbewijs op School' wil de VSV dit 'probleem' vermijden door de subsidies pas toe te kennen aan de scholen als het dossier (met leerlingengegevens, ingevulde enquêtes, examenscores,...) op www.rijbewijsopschool.be volledig in orde is.

5. Het proefproject 'Rijbewijs op School' is meer dan geslaagd en wordt komend schooljaar uitgebreid naar alle secundaire scholen in Vlaanderen. Verwacht werd dat zowat de helft van de scholen zou inschrijven, maar zowat 90% van de scholen hebben zich nu reeds ingeschreven, goed voor ongeveer 55.000 leerlingen. Het project wordt aangeboden aan de zesde- en zevendejaars. Het definitieve deelnemerscijfer zal 1 oktober geweten zijn. Hiervoor wordt 3 mio € uitgetrokken.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 255
van 25 juli 2008
van **ELS ROBEYNS**

Verkeersopvoeding - Stand van zaken

Om jongeren op te leiden tot een volwaardige deelnemer aan het verkeer wordt heel wat aandacht besteed aan het thema verkeer en aan verkeerseducatie.

Theoretische verkeerslessen en het toepassen van de opgedane kennis in de veilige omgeving van het verkeerspark zijn waardevolle pedagogische initiatieven. Waar het eigenlijk op aan komt, is de toepassing van al deze kennis en vaardigheden in het echte verkeer, in al zijn complexiteit en met al zijn bedreigingen.

De vraag rijst of de overstap naar het echte verkeer niet te bruusk is.

1. Welke concrete initiatieven inzake verkeersopvoeding werden er de voorbije vier jaar genomen om onze 12-jarigen op een veilige manier aan het verkeer te laten deelnemen?
2. Werden er initiatieven genomen die verkeerseducatie in het echte verkeer laten plaatsvinden?

Zo ja, welke initiatieven werden er genomen en waar werden ze toegepast?

Zo neen, worden de mogelijkheden onderzocht om verkeerseducatie in het echte verkeer te laten plaatsvinden? Wat is in voorkomend geval de stand van zaken?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr. 255) en Vandenbroucke (nr. 343).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 255 van 25 juli 2008

van **ELS ROBEYNS**

1. De Vlaamse Stichting Verkeerskunde (VSV) heeft de voorbij vier jaar verschillende initiatieven genomen om verkeers- en mobiliteitseducatie structureel in het basisonderwijs aan bod te laten komen. Daarbij wordt vooral gewerkt volgens het principe 'teach the teacher'. Met sommige activiteiten worden ook de kinderen zelf bereikt. Alle initiatieven kaderen in een verticale leerlijn: levenslang leren over verkeer en mobiliteit, van kleuter tot senior. Een overzicht:

Het aanbod van de VSV kan onderverdeeld worden in de volgende onderdelen:

- Publicaties (handleidingen en brochures)
- Navormingen voor leerkrachten
- Initiatieven voor leerlingen

Publicaties

De voorbije vier jaar ontwikkelde de VSV nieuw educatief materiaal en actualiseerde ze bestaand materiaal. De belangrijkste publicaties voor het basisonderwijs zijn:

Kinderen hebben eigen spelregels

Deze video/DVD probeert duidelijk te maken hoe kinderen het verkeer ervaren en hoe volwassenen hierop preventief kunnen reageren.

Op vier drie twee wielen

Een brochure voor leerkrachten uit het kleuteronderwijs om praktische verkeers- en mobiliteitseducatie te organiseren.

Startboek verkeersouders

Het Startboek Verkeersouders is een handboek dat verkeersouders op weg helpt en achtergrondinformatie geeft. In de meeste ouderverenigingen functioneert een werkgroep verkeer. Deze 'verkeersouders' engageren zich om initiatieven te nemen om de verkeersveiligheid in de school-omgeving te verhogen en zijn de contactpersonen tussen de andere ouders en de school. Ze helpen bij activiteiten rond verkeers- en mobiliteitseducatie en coördineren diverse initiatieven.

Van meestapper tot superstapper

Van meestapper tot superstapper is de handleiding die hoort bij de intussen goed gekende voetgangersbrevetten van de VSV: meestapper, startstapper, vaardige stapper en superstapper. Met behulp van deze handleiding oefen je de verschillende vaardigheden van de voetgangersbrevetten stap voor stap in. Zo bereid je kinderen goed voor om veilig en vaardig te stappen in het verkeer en om het gedrag van de andere weggebruikers goed te leren inschatten.

Van verkeersdag tot verkeersweek

De publicatie *Van verkeersdag tot verkeersweek* is een handleiding om een verkeersdag of -week te organiseren. Je vindt er alles wat je moet weten over de voorbereiding, materiaal dat je nodig hebt en tal van ideeën voor praktische activiteiten. Op de cd-rom die in de brochure zit, staan handige werkmiddelen zoals organisatietabellen, voorbeeldenquêtes, enz.

Fietsiefiets

FietsIEfiETS is een handleiding voor fietsvaardigheidstraining van kinderen. Van eenvoudige fietsvaardigheidsoefeningen leer je de overgang maken naar training van verkeersgedrag en ten slotte naar training in het echte verkeer.

Meester, mag ik op de bel duwen?

Meester, mag ik op de bel duwen? is een educatief pakket voor leerkrachten derde graad lager onderwijs om leerlingen vertrouwd te maken met het openbaar vervoer. Het bestaat uit een handleiding voor leerkrachten en werkblaadjes voor leerlingen (op de bijgevoegde cd-rom).

Verkeersdag geven, hoe doe je dat?

In samenwerking met het BIVV werd het DVD/CD-rom-pakket *Verkeersles geven, hoe doe je dat?* ontwikkeld. Dit zeer praktisch en kant en klaar lesmateriaal is in eerste instantie bestemd voor docenten van de lerarenopleiding. Zoals de titel het zegt, wordt er uitgelegd én getoond hoe toekomstige onderwijzers verkeerslessen op een praktijkgerichte manier (conform met de eindtermen) kunnen aanpakken. Ook leerkrachten die al in het vak staan en politiemensen die scholen bezoeken, kunnen veel leren van dit opleidingspakket.

De voorbije vier jaar werden er steeds meer publicaties verspreid:

- 2004: 1.487 publicaties
- 2005: 1.868 publicaties
- 2006: 2.526 publicaties
- 2007: 2.919 publicaties

Naast de bovenstaande publicaties brengt de VSV ook een nieuwsbrief uit. Met de nieuwsbrief *Veilig naar School* houdt de VSV alle basisscholen, gemeenten, politiezones en verkeersouders op de hoogte van de laatste nieuwtjes op educatief vlak voor het basisonderwijs. De nieuwsbrief verschijnt vier keer tijdens het schooljaar en een keer tijdens de grote vakantie met een nummer exclusief voor gemeenten, politiezones en verkeersouders. De nieuwsbrief verschijnt in een oplage van 6.500.

Navormingen en begeleidingen

De VSV organiseert elk jaar verschillende navormingen voor leerkrachten om hen aan te leren hoe ze praktijkgerichte verkeers- en mobiliteitseducatie kunnen aanpakken. Zo worden elk jaar honderden leerkrachten bereikt.

Daarnaast biedt de VSV scholen op verschillende vlakken begeleiding aan:

- praktijkgerichte verkeers- en mobiliteitseducatie
- opstellen schoolvervoerplan
- opstellen schoolbereikbaarheidskaart
- fietspooling
- enzovoort

Initiatieven voor leerlingen

De VSV heeft de voorbije jaren ook enkele initiatieven ontwikkeld waarmee de leerlingen uit het basisonderwijs rechtstreeks bereikt worden. Twee voorbeelden daarvan zijn de *Mobibuzz* en de *Verkeerswedstrijd*.

Mobibuzz

De algemene doelstelling van dit project is de leerlingen te laten nadenken over de huidige mobiliteitsproblematiek en hun vaardigheden aan te reiken die ertoe bijdragen dat ze zich op een duurzame wijze verplaatsen. De bedoeling is de leerlingen te laten nadenken over hun

verplaatsings-gedrag (en dat van hun ouders), hen vertrouwd te maken met het gebruik van het openbaar vervoer en hen de nodige fietsvaardigheden aan te leren, zodat ze zich ook met de fiets veilig doorheen het verkeer kunnen begeven.

Voor dit project werd een oude bus van De Lijn helemaal omgebouwd tot mobiele tentoonstelling. De bus is ingedeeld in drie delen: een lesruimte, een computerruimte en een videoruimte.

Het pakket duurt in totaal 1,5 lesuur. Het is bedoeld voor een groep van circa 25 leerlingen. De klas wordt ingedeeld in vier groepjes, die de verschillende onderdelen volgens een doorschuifstelsel afwerken. Het project is een samenwerkingsverband tussen de VSV en De Lijn. Sinds het begin van het project in 2004 bezochten zo'n 26.000 leerlingen de Mobibuzz.

Verkeerswedstrijd

In 2008 organiseerde de VSV in samenwerking met zes Vlaamse verkeersparken een overkoepelende verkeerswedstrijd voor leerlingen van het zesde leerjaar. De verkeersparken bereidden de leerlingen voor op de wedstrijd en selecteerden hun beste deelnemers. Het uiteindelijke doel van de verkeerswedstrijd is uiteraard om leerlingen de nodige verkeersvaardigheden aan te leren.

De wedstrijd bestond uit vier verschillende proeven:

1. Theoretische proef
2. Fietsbehendigheidspreef
3. Verkeersvaardigheidspreef in het verkeerseducatief centrum
4. Verkeersvaardigheidspreef op de openbare weg

De bedoeling is om dit initiatief in de toekomst te herhalen.

2. De VSV heeft in de voorbije jaren een aantal initiatieven genomen om verkeerseducatie in het echte verkeer te laten plaatsvinden.

Met de klas de straat op

De VSV ontwikkelde de brochure 'Met de klas de straat op'. In deze handleiding kom je te weten hoe je een verkeerseducatieve route kan realiseren in jouw schoolomgeving of gemeente. Bij de handleiding zit een cd-rom met werkmateriaal: controlefiches voor voetgangers en voor fietsers. Verder staan op de cd-rom verschillende voorbeeldbrieven voor ouders en medewerkers. Een verkeerseducatieve route is een uitgestippelde leerroute langs voor kinderen leerrijke verkeerssituaties. De route komt meestal tot stand dankzij de samenwerking tussen scholen en gemeenten. De doelstelling is jonge voetgangers en fietsers leren hoe ze zich veilig in het verkeer kunnen begeven. De route kan bewegwijzerd of gemarkeerd worden.

De brochure is bedoeld voor scholen, politiezones en gemeenten. In verschillende Vlaamse gemeenten is er ook een vaste verkeerseducatieve route uitgestippeld. (Waregem, Mechelen, Sijsele, Brecht, ...)

Verkeersbrevetten

De VSV ontwikkelde een aantal jaar geleden de verkeersbrevetten voor de basisschool. Daarmee wil de VSV kinderen grondig voorbereiden op hun deelname aan het verkeer. De brevetten moeten leerkrachten stimuleren om van hun verkeerslessen praktijklessen te maken.

Jonge verkeersdeelnemers worden door het behalen van een brevet symbolisch beloond voor hun inzet, kennis en vaardigheden die ze gedurende het schooljaar frequent getraind hebben.

Het eerste brevet van 'Meestapper' is een voetgangersbrevet dat kleuters op het einde van de kleuterschool kunnen behalen. Zij tonen vaardigheden als 'stappen op het trottoir' en 'stoppen aan de stoeprand', vaardigheden die ze samen met een volwassene uitvoeren. De brevetten 'Startstapper', 'Vaardige stapper' en 'Superstapper' kunnen kinderen behalen in de lagere school. Ze tonen individueel hoe vaardig ze zijn bij het oversteken en het stappen, al dan niet op het trottoir.

Verder kan een kind in de lagere school drie fietsbrevetten halen. Eerst is men 'Startfietser', dan 'Vaardige fietser' en ten slotte 'Superfietser'. Bij de eerste twee fietsbrevetten ligt het accent nog meer op fietsvaardigheid. De 'Superfietser' moet tonen dat hij of zij een aantal verkeersvaardigheden beheerst die nodig zijn om op een veilige manier aan het verkeer te kunnen deelnemen.

De brevetten 'Superstapper' en 'Superfietser' worden afgenomen in het echte verkeer.

De voorbije jaren werd er steeds meer gebruik gemaakt van de verkeersbrevetten:

- 2004: 9.296 brevetten
- 2005: 20.867 brevetten
- 2006: 18.344 brevetten
- 2007: 23.535 brevetten

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 261
van 31 juli 2008
van **ROLAND VAN GOETHEM**

N211 Vilvoordsesteenweg Grimbergen - Fietspaden

Momenteel wordt gewerkt aan de realisatie en gedeeltelijke heraanleg van fietspaden langs de Vilvoordsesteenweg tussen Meise en Vilvoorde. Dit gebeurt ten dele met gewestelijke subsidies.

Aanvankelijk was de heraanleg van een bepaald gedeelte niet voorzien, maar nadien bleek toch dat er een noodzaak bestond dit traject tussen de Spaanse Lindebaan in Grimbergen en de grens met Meise opnieuw aan te leggen.

Hiervoor is toestemming en medewerking van het Vlaams Gewest nodig. Maar blijkbaar blijft dit dossier liggen bij de administratie.

Kan de minister dit bevestigen?

Wanneer kan dit dossier bij de diensten van de minister gefinaliseerd worden?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Van Brempt (vraag nr.261) en Crevits (nr.868)

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

ANTWOORD

op vraag nr. 261 van 31 juli 2008

van **ROLAND VAN GOETHEM**

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door Hilde Crevits, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur.

PATRICIA CEYSENS,
VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE,
ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**PATRICIA CEYSENS**

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 95
van 24 juni 2008
van **SABINE POLEYN**

Samenwerking met Noord-Frankrijk - Onderzoek en innovatie

Op 24 maart 2006 keurde de Vlaamse Regering de strategienota ten aanzien van Noord-Frankrijk goed. Voor de opmaak van de strategienota werd in grote mate teruggegrepen naar het beleidsplan ten aanzien van Noord-Frankrijk dat de provincie West-Vlaanderen in november 2002 had aangenomen en waarin het belang, de beperkingen en kritische succesfactoren van de grensoverschrijdende samenwerking waren opgesomd, evenals de doelstellingen voor de belangrijkste beleidsdomeinen.

Inzake onderzoek en innovatie werd het idee geopperd om een ambtelijke task force Vlaanderen/Noord-Frankrijk op te richten rond innovatie. De Vlaamse coördinator, de West-Vlaamse gouverneur Paul Breyne, signaleerde in een schrijven in november 2005 aan de toenmalige bevoegde Vlaamse minister het fenomeen van de pôles de compétitivité, met de vraag of een mogelijke aansluiting daarbij van Vlaamse onderzoeksinstellingen nuttig of wenselijk kon zijn. Ook in het actieplan met de doelstellingen uit de strategienota werd dit vermeld als een aandachtspunt.

1. Werd hierrond al enig initiatief genomen?
2. Welke problemen verhinderen Vlaamse onderzoeksinstellingen hierbij aan te sluiten?
3. Is er ter zake ondersteuning vanuit de Vlaamse Regering?

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 95 van 24 juni 2007

van **SABINE POLEYN**

1. Tot op heden werd nog geen ambtelijk taskforce Vlaanderen/Noord Frankrijk opgericht
2. Tot op heden zijn geen problemen gemeld vanuit Vlaamse onderzoeksinstituten inzake aansluiting bij de pôles de compétitivité.
3. Europees Kaderprogramma
Voor W&I concentreert de samenwerking tussen Vlaanderen & Frankrijk zich hoofdzakelijk binnen het Europese Kaderprogramma OTO. Zo blijkt Frankrijk na Duitsland de tweede belangrijkste partner te zijn voor Vlaamse onderzoeksactoren binnen het 6de Europese kaderprogramma. Vanuit Vlaanderen zijn vooral de universiteiten en hogescholen betrokken in projecten waaraan ook Franse partners deelnemen, gevolgd door de onderzoekscentra en de Vlaamse bedrijven. Langs Franse kant zijn het dan weer hoofdzakelijk onderzoeksinstituten en bedrijven die met de Vlaamse partners samenwerken. Het totale deelnamebudget voor Frankrijk en Vlaanderen bedraagt ruim 808 mEUR waarvan 254 mEUR voor de Vlaamse partners en 554 mEUR voor de Franse partners. De belangrijkste domeinen voor samenwerking zijn ICT, levenswetenschappen, en duurzame ontwikkeling en ecosystemen.

ERA-NETTEN

Verder is er de samenwerking in kader van de Europese ERA-NETTEN. Het ERA-NET schema wenst de samenwerking en coördinatie te bevorderen tussen de verschillende financieringsprogramma's ter ondersteuning van onderzoek en innovatie van de lidstaten van de Europese Gemeenschap en van de geassocieerde landen. Het schema werd opgestart binnen het Zesde Kaderprogramma (KP6) en zal worden verder gezet binnen het Zevende Kaderprogramma (KP7). Het ERA-NET schema wordt geïmplementeerd via de publicatie van open oproepen tot voorstellen. Deze oproepen worden gefinancierd met nationale (regionale) onderzoeksgelden en zijn geen onderdeel van het Europese Kaderprogramma. Ze staan wel open voor onderzoeksinstituten en/of bedrijven. Vlaanderen (via het FWO, IWT en EWI) en Frankrijk participeren samen in 7 ERA-NETTEN.

INNO-net

De Frans-Vlaamse samenwerking op administratief niveau (zijnde het IWT voor Vlaanderen) uit zich ook binnen het Europees netwerk INNO-net dat wetenschappelijke kennis wil opbouwen via het samen opzetten van innovatieprogramma's. Zo wordt samengewerkt binnen 2 INNO-netten.

EUREKA

Naast het Kadeprogramma OTO biedt ook het EUREKA-framework samenwerking in projecten voor toegepast en marktgericht industrieel Onderzoek & Ontwikkeling. EUREKA is een intergouvernementeel initiatief voor de bevordering van internationale samenwerking in projecten voor toegepast en marktgericht industrieel onderzoek & ontwikkeling. Het netwerk verleent, na een kwaliteitscontrole, aan de goedgekeurde projecten een EUREKA-Label. Voor de [co-financiering](#) van het project kunnen de individuele partners terecht bij de eigen nationale of

regionale overheden, zijnde het IWT voor Vlaanderen. Het EUREKA-label geeft in de meeste lidstaten uitzicht op een verhoogd steunpercentage, ook in Vlaanderen via het IWT.

Andere netwerken

Verdere werken Vlaanderen en Frankrijk samen in een aantal netwerken ter ondersteuning en ter stimulering van de deelname aan de Europese programma's. Voorbeelden hiervan zijn:

- IGLO (Informal Group of Liaison Offices, www.iglortd.org): Frankrijk wordt er vertegenwoordigd door Clora, een associatie van 44 Franse onderzoeksorganisaties en universiteiten, zoals CEA, CNRS, INSERM, ONERA.
- ERRIN (European Regions Research and Innovation Network): is een netwerk van Europese regio's dat als doel heeft om regionale vertegenwoordigingen te helpen deelnemen aan ERA (www.errin-brussels.org): voor Frankrijk nemen de regio's Basse Normandie, Ile-de-france, Midi-Pyrenées, Paris/Ile-de-France, Bretagne/Pays de la Loire/Poitou-Charentes
- ERIK (European Regions Knowledge based Innovation Network; <http://www.eriknetwork.net/>): hierin is Lorraine geassocieerde partner
- Flanders DC (<http://www.flandersdc.be/view/nl/1397131-Home.html>): hier zitten naast Vlaanderen ook Nord-Pas de Calais en Rhone-Alpes
- IRE (Innovating regions in Europes; <http://www.innovating-regions.org/>): hieraan nemen een belangrijk aantal Franse regio's deel (Alsace, Aquitaine, Auvergne, Bretagne, Ile-de-france, Lorraine, Nord-Pas de Calais, Poitou-Charentes, Provence-Alpes-Côte d'Azur, Rhone-Alpes).
- Aansluitend op het IRE-netwerk neemt Vlaanderen als coördinator deel aan het project IMPACTSCAN (<http://www.impactscan.net/default.aspx>), waarbij Bretagne Innovation één van de partners is, gefinancierd binnen het Zesde Kaderprogramma van de Europese Commissie.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****PATRICIA CEYSENS**

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 103

van 8 juli 2008

van **MARTINE FOURNIER**

Subsidiëring bedrijfsgebouwen - Projectoproepen

Op 11 mei 2007 keurde de Vlaamse Regering het besluit houdende subsidiëring van bedrijvencentra en doorgangsgebouwen goed. Vlaanderen beschikt reeds over een uitgebreid netwerk van bedrijvencentra die startende bedrijven ondersteunen door een aangepaste huisvesting en begeleiding. Het besluit heeft tot doel de starters een nog betere managementsondersteuning en begeleiding te garanderen, de doorgroei van startende ondernemingen te stimuleren en meer buitenlandse starters aan te trekken. Er wordt met een oproepsysteem gewerkt, waarbij een jury de beste projecten selecteert. Naast publieke spelers kunnen ook KMO's deelnemen aan deze oproepen.

Op 3 september 2007 werd de eerste oproep voor bedrijvencentra en doorgangsgebouwen onder het nieuwe besluit van de Vlaamse Regering goedgekeurd. Volgens de Beleidsbrief 2007-2008 zou in 2008 de eerste oproep worden geëvalueerd en zou opnieuw een oproep worden gelanceerd. Een budget van 1.000.000 euro is daartoe voorzien.

1. Hoe was de respons op de eerste oproep voor bedrijvencentra en doorgangsgebouwen?
2. Hoeveel projecten werden in aanmerking genomen? Hoeveel behoorden er tot de respectieve groepen KMO's en publieke spelers?
3. Welke conclusies trekt de minister uit de respons op de eerste projectoproep en de resultaten van de projecten?
4. Op welke wijze heeft de minister de tweede projectoproep bijgestuurd op basis van de resultaten van de eerste ronde?
5. Wanneer werd de tweede projectoproep gelanceerd? Is er al enige duidelijkheid over het aantal ingediende projecten?
6. Op de website lezen we dat het subsidiebudget 2.000.000 euro is?

Waarom werd dit bedrag verhoogd?

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 103 van 8 juli 2007

van **MARTINE FOURNIER**

- 1-2. Er werden zes projecten ingediend. Alle projecten werden ontvankelijk verklaard. Vier werden geselecteerd.
De vier goedgekeurde projecten zijn:
Bedrijvencentrum Malle NV (gericht op de bouwchemische sector), Antwerp Business Center (gericht op starters uit China), Design Center De Winkelhaak en de Boschsite (sector van de bio-en agro-industrie, food en feed, health)
De eerste twee projecten werden ingediend door een KMO, de laatste twee werden ingediend door een publieke speler.
Bij de selectie werd ervoor geopteerd om de concepten achter het BVR strikt toe te passen. Daarom werden twee projecten niet geselecteerd, ook al betroffen het ten dele waardevolle initiatieven.
3. De geselecteerde projecten uit de eerste oproep zijn veelbelovend. Gezien zij momenteel in uitvoering zijn, is het voor resultaten van deze projecten nog te vroeg.
De nieuwe beleidsaccenten die voor het eerst in de oproep 2007 vervat zijn, vergen nog wat aanpassing van de Vlaamse (nieuwe en bestaande) bedrijvencentra. Ik verwijs hiervoor naar het feit dat slechts één strategisch bedrijvencentrum (gericht op buitenlandse ondernemingen) werd goedgekeurd. Hier is dus nog potentieel.
Er werd echter besloten om nog niet meteen conclusies uit de eerste oproep te trekken, maar de resultaten af te wachten van een studie die momenteel wordt uitgevoerd door het Steunpunt Ondernemen en Internationaal ondernemen (Vlerick management school -Professor Bart Clarysse). In de studie wordt nagegaan in hoeverre het aanbod van de verschillende bedrijvencentra is afgestemd op de vraag die de startende bedrijven hebben naar fysieke ruimte en begeleiding. De studie verloopt in een aantal fases: in eerste instantie wordt een bevraging van het aanbod (de bedrijvencentra zelf) uitgevoerd, daarna wordt de vraagzijde (de starters) bevraagd. Ook de starters die niet in een centrum gevestigd zijn zullen gevraagd worden naar de redenen om zich daar niet te vestigen. Zo wordt duidelijker welke rol bedrijvencentra in de promotie van het ondernemerschap spelen. Dit wat trouwens een vraag van de SERV n.a.v. hun advies op het toenmalige ontwerp BVR. Een tussentijds rapport wordt in september verwacht.
4. Na opnieuw een rondvraag bij het werkveld werd geopteerd om deze oproep naar bedrijvencentra met basisdiensten en doorgangsgebouwen te richten. Via deze keuze wordt tevens voldoende gedifferentieerd met de oproep 2007. Gezien dit andere categorieën zijn, met verschillende subsidiebedragen en kenmerken, kunnen de resultaten niet zomaar doorgetrokken worden naar deze oproep.
5. De tweede projectoproep werd gelanceerd op 16 juni 2008 en loopt tot 3 oktober 2008.
Er is gepeild naar de interesse voor de verschillende types van bedrijfsgebouwen. Voor elk type bestond interesse, maar voor de specifieke en strategische bedrijvencentra kon verwacht worden dat veel projecten niet klaar zouden zijn binnen de indieningsperiode. Voor de bedrijvencentra met basisdiensten en doorgangsgebouwen kon van de meeste voorstellen wel verwacht worden dat ze voor het einde van de oproep klaargestoomd kunnen worden. Daarom wordt de tweede oproep op de laatste categorieën gefocust.

Er is nog geen zicht op het aantal ingediende projecten, hoewel op basis van de bevraging kan verwacht worden dat toch een aantal projecten ingediend zullen worden.

6. Het voorziene subsidiebudget is 2.000.000 euro. Het budget werd verhoogd omdat ruimte voor ondernemen een beleidsprioriteit is en het Agentschap Economie naar aanleiding van de marktbevraging verwacht dat meer projecten dan in 2007 zullen ingediend worden. Bovendien richt deze oproep zich zowel naar de bedrijvencentra met basisdiensten én doorgangsgebouwen.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****PATRICIA CEYSENS**

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 104

van 8 juli 2008

van **MARC VAN DEN ABEELEN**

Kleinhandel - Ondersteuningsbeleid

Onlangs heeft Brusselse minister van Economie, Benoît Cerexhe, extra middelen uitgetrokken om het opleidingsaanbod voor handelaars uit te breiden. Met zijn plan “Handel 2020” wil de minister in samenwerking met de middenstand en opleidingsverstrekkers, handelaars onder meer initiaties geven in verkoopstechnieken en marketingbeleid.

Het is alom bekend dat de kleinhandel in Vlaanderen het steeds moeilijker heeft om te concurreren met winkelketens en shoppingcentra. Steeds meer kleinhandelaars kunnen deze strijd niet aan en gaan failliet. Zij die overleven, moeten steeds creatiever zijn om de klanten naar hun winkels te lokken. In de recente driemaandelijkse KMO-barometer van de ondernemingsorganisatie Unizo werd aangetoond dat in tegenstelling tot andere KMO's, de kleinhandel de economische toestand somber tegemoet ziet. Als men de recente faillissementcijfers van dit jaar bekijkt, lijkt de vrees van de kleinhandelaars niet ongegrond te zijn. Van de 723 bedrijven die in april van dit jaar failliet gingen in België, waren de kleinhandelszaken met 403 faillissementen duidelijk oververtegenwoordigd. De kleinhandel is nochtans noodzakelijk om de leefbaarheid van de dorpen en stadscentra te behouden en te versterken.

In een antwoord op een vraag om uitleg van collega Martine Fournier (nr. 1301 (2007-2008) van 22 mei 2008) antwoordde de minister dat zij het project “Ondernemingsvriendelijke gemeente” gaat evalueren en verderzetten. De minister heeft toen gezegd dat ze in dat kader resoluut gaat kiezen voor het innovatieve aspect van de kleinhandel.

1. Wat gaat de minister in de toekomst concreet ondernemen met haar project “Ondernemingsvriendelijke gemeente” dat ertoe moet leiden dat de kleinhandel wordt versterkt?
2. Hoe evalueert de minister de bestaande initiatieven om de kleinhandel te beschermen?

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 104 van 8 juli 2007

van **MARC VAN DEN ABELEN**

1. Het Agentschap Economie heeft onlangs de evaluatie van het actieplan ondernemingsvriendelijke gemeente gefinaliseerd. Het is dus nog te voorbarig om daar nu al beslissingen aan te koppelen. Wel blijkt duidelijk dat ondernemingsvriendelijke gemeente heel wat in gang heeft gezet en opgeleverd, dat er nood aan verdere actie is, maar dat het geheel kan worden geoptimaliseerd. Dat is dan ook mijn bedoeling. Ik ga nu samen met het Agentschap Economie en de betrokken actoren een aantal mogelijke pisten bekijken op hun wenselijkheid en haalbaarheid. Ook zal worden onderzocht hoe buurtwinkelbeleid kan worden opgenomen in het actieplan ondernemingsvriendelijke gemeente.

2. Als ik de verschillende elementen bij elkaar leg, m.n.:

- de oproep buurtwinkels van 2006 waarbij de respons niet groot was,
- de studie van professor Van Ossel (2006) waaruit blijkt dat de steden en gemeenten zich vaak betrokken voelen bij de problematiek van de buurtwinkels en (goede) oplossingen en beleid zoeken voor problemen die zich stellen, maar dit niet steeds weten te concretiseren gegeven de complexiteit,
- het actieplan ondernemingsvriendelijke gemeente, met in het bijzonder de instrumenten van het 'kenniscentrum voor centrummanagement en distributie beleid' en het handboek 'lokaal economisch beleid',

denk ik dat we enerzijds verder moeten op de weg die we ingeslagen zijn met ondernemingsvriendelijke gemeente: steden en gemeenten de kans geven om aan ervaringsuitwisseling te doen, goede voorbeelden en informatie aanreiken, hen ondersteunen bij de uitwerking van een economisch beleid. De uitdaging zal zijn om deze aanpak verder te optimaliseren en te verspreiden naar een maximaal aantal gemeenten.

Daarnaast denk ik dat we afmoeten van het idee dat de overheid de buurtwinkels moet 'beschermen'. We moeten ze integendeel stimuleren en ondersteunen om te innoveren en creatief te zijn. Er zijn voorbeelden van bijzonder creatieve kleinhandelaars die hun troeven perfect inschatten en vertalen in een betere dienstverlening, een beter pakket, een hogere kwaliteit enzovoort. Deze kleinhandelaars passen zich aan aan de marktopportunities en zien niet elke verandering als een bedreiging. Net als andere ondernemers willen we ook hen stimuleren en de kans geven om die kunst van het ondernemen verder te ontwikkelen. Niet via specifieke, betuttelende maatregelen voor buurtwinkels, maar via algemene sensibiliserende maatregelen voor ondernemerschap.

Ik denk daarbij bijvoorbeeld aan de peterschapsprojecten, waaraan veel kleinhandelaars betrokken, er zijn zelfs groepen en projecten die volledig focussen op de kleinhandel en het stimuleren en dat innovatieve aspect.

Ik denk daarbij ook aan het nog beter bekend maken van het bestaande instrumentarium voor ondernemerschapssensibilisering bij de doelgroep van kleinhandelaren zodat het overheidsinstrumentarium meer bereikbaar lijkt.

Deze zaken vormen voorwerp van uitwerking van het vervolg - actieplan ondernemingsvriendelijke gemeente in het najaar.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**PATRICIA CEYSENS**

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 106

van 9 juli 2008

van **GINO DE CRAEMER**

Lokale economie - Ondersteuningsbeleid

Volgens een analyse van “Unizo Limburg” hebben Limburgse gemeente- en stadsbesturen steeds meer aandacht voor lokale economie en ondernemers. Zo blijkt dat 90 % van de Limburgse steden en gemeenten een hoofdstuk “lokale economie” in hun beleidsplannen hebben opgenomen, dat zo’n 70 % hun communicatie en dienstverlening naar de ondernemers wil verbeteren en dat 55 % extra ruimte wil voor bedrijvigheid en ondernemerschap.

Een aantal gemeenten blijkt zelfs vragende partij voor meer bevoegdheden om zelf bijkomende terreinen in te richten en toegankelijk te maken voor de bedrijven. Er is duidelijk nood aan meer bedrijfsruimte, maar vaak zijn de percelen te groot waardoor de kleinere kmo’s op hun honger blijven zitten.

1. Unizo maakte de oefening voor Limburg.

Beschikt de minister over de gegevens voor de rest van Vlaanderen? Kan de minister meedelen hoeveel gemeenten een luik “lokale economie” hebben opgenomen in hun beleidsplannen? In welke mate betreft het algemene verklaringen dan wel concrete beleidsacties? Komen hier bepaalde vaak terugkerende knelpunten of structurele problemen en vragen aan het licht?

2. Er is duidelijk vraag naar extra bedrijfsruimte en bepaalde gemeentebesturen vragen zelfs om meer bevoegdheden om ter zake een eigen beleid te kunnen voeren.

Over welke mogelijkheden en instrumenten beschikken de lokale besturen vandaag? Hoe staat de minister tegenover de vraag naar bijkomende instrumenten en bestaan er plannen in deze richting?

3. Op welke manier ondersteunt de Vlaamse overheid de lokale besturen bij hun opdracht om een slagkrachtig lokaal economisch beleid te ontwikkelen en te voeren?

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 106 van 9 juli 2007

van **GINO DE CRAEMER**

1. Ik beschik momenteel niet over precieze cijfers voor de rest van Vlaanderen. Wel is VVSG (net als UNIZO een partner in het actieplan ondernemingsvriendelijke gemeente) gestart met een opvraging en analyse van de gemeentelijke beleidsplannen economie. De resultaten hiervan zijn momenteel echter nog niet beschikbaar. Ik vermoed echter, op basis van de signalen de voorbije jaren van de projectpartners, dat de tendens redelijk gelijklopend is in heel Vlaanderen. Namelijk dat het aantal beleidsplannen economie of de aandacht voor economie in de beleidplannen overal in de lift zit, met een klein verschil evenwel tussen grotere en kleinere gemeenten (waarbij grotere gemeenten over het algemeen meer mankracht voor een specifieke benadering van lokale economie hebben).

Dat in de Limburgse beleidsplannen zoveel aandacht naar communicatie, dienstverlening en ruimte gaat, verheugt me. Dat waren dan ook, naast fiscaliteit, de belangrijkste knelpunten die bij de bevraging bedrijfsvriendelijke gemeente in 2004 aan het licht kwamen. In het afgelopen actieplan is dan ook veel aandacht gegaan naar die knelpunten gegaan; in het bijzonder naar sensibilisering en ondersteuning van lokale besturen op vlak van communicatie en dienstverlening. Dat dit de weg gevonden heeft naar de beleidsplannen van de lokale besturen, bevestigt dat de acties 'ondernemingsvriendelijke gemeente' van de afgelopen jaren wat in gang hebben gezet bij de lokale besturen.

2. De bevraging in het kader van het project bedrijfsvriendelijke gemeente leerde inderdaad ook dat het gebrek aan bedrijventerreinen een pijnpunt is. Voor zover het ruimtelijke planningskader het toelaat, beschikken gemeenten eigenlijk over alle 'instrumenten' om terreinen aan te leggen. Gemeenten kunnen gronden verwerven via de onteigeningsmogelijkheden en in functie van de ontwikkeling van het terrein kunnen ze begunstigde zijn van de verschillende mogelijkheden voor financiële ondersteuning. Of gemeenten daarnaast nood hebben aan andere instrumenten kan aan bod komen in een conceptstudie over bijkomend instrumentarium inzake ruimtelijke economie.

Het voornaamste knelpunt is echter - wellicht - het planningskader, in casu het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen waarbij de mogelijkheden voor gemeenten in het buitengebied inderdaad beperkt zijn. De herziening van dit planningskader en de bijhorende regelgeving is een bevoegdheid van de minister van Ruimtelijke Ordening.

3. Via het actieplan ondernemingsvriendelijke gemeente en het EFRO (Europees Fonds Regionale Ontwikkeling) ondersteunt de Vlaamse overheid de gemeenten in de ontwikkeling van een slagkrachtig economisch beleid. Zo werd in het kader van ondernemingsvriendelijke gemeente onder meer een handleiding lokaal economisch beleid ontwikkeld waarop de gemeenten kunnen terugvallen als ze een beleidsplan willen opstellen, een dienst economie willen uitbouwen, hun dienstverlening en overleg willen optimaliseren. Ook werd hen bijvoorbeeld ook de gelegenheid geboden hun dienstverlening te laten evalueren en zich te laten begeleiden bij de verbeterpunten. Waar het actieplan ondernemingsvriendelijke gemeente voorlopig opteert voor acties op vlak van ondersteuning van alle of een groep lokale besturen, is het binnen EFRO ook mogelijk

acties van individuele besturen te ondersteunen. Ik stel vast dat een aantal besturen alvast van deze mogelijkheid gebruik hebben gemaakt en een voorstel indienden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

Vraag nr. 108
van 10 juli 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Agentschap voor Buitenlandse Handel - Representatiekosten

Als ik mij niet vergis, is het de geplogenheid dat hoge ambtenaren bijzondere representatiekosten tot een zeker maximumbedrag voor terugbetaling kunnen indienen, mits toevoeging van stukken ter staving.

Kan de minister bevestigen dat dit ook van toepassing is bij het Agentschap voor Buitenlandse Handel, dan wel of er andere regels van toepassing zijn ?

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 108 van 10 juli 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Ik verwijs naar mijn antwoord op uw schriftelijke vraag 33 van 5 december 2007 en herneem de belangrijkste elementen voor deze regeling betreffende de representatiekosten binnen het Agentschap voor Buitenlandse Handel. De Raad van Bestuur heeft in zijn vergadering van 25 november 2004 beslist aan de voorzitter en ondervoorzitter een forfaitaire representatievergoeding toe te kennen van 5.000 € per jaar (gekoppeld aan de spilindex 138,01 van 13.12.1989) en aan de leden een zitpenning van 152 € (eveneens gekoppeld aan de spilindex 138,01 van 13.12.1989). De voorzitter en de ondervoorzitter ontvangen geen zitpenningen.

Contractueel wordt aan de Directeur-generaal en aan de Adjunct-directeur-generaal bij hun aanstelling dezelfde regeling voor representatiekosten toegekend als die welke geldt voor de voorzitter en de ondervoorzitter van de Raad van Bestuur van het Agentschap voor Buitenlandse Handel.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

Vraag nr. 109
van 10 juli 2008
van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Agentschap voor Buitenlandse Handel - Begroting

Naar verluidt heeft het Agentschap voor Buitenlandse Handel tot en met 2006 de boekjaren afgesloten met een behoorlijk groot tekort.

1. Kan de minister dat bevestigen?
2. Hoeveel bedroeg dit tekort telkens en op welke wijze werd het verwerkt?
3. Klopt het dat er in 2007 voor het eerst sprake is van een overschot?
Hoe werd dat desgevallend gerealiseerd?
4. Wie controleert de begrotingen en de rekeningen op hun correctheid?

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 109 van 10 juli 2008

van **LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

1. De informatie over de tekorten is correct.
2. Door het KB van 12 mei 2003 werden de schulden van de Belgische Dienst voor de Buitenlandse Handel overgedragen aan het Agentschap Buitenlandse Handel (ABH). De aflossing van deze schulden en de blokkering van de gewestelijke dotaties in afwachting van een bevestigende schuldregeling leidden tot de volgende tekorten:

Boekjaar	Tekort
2003	-220.980,76 €
2004	-1.920.040,28 €
2005	-404.725,16 €
2006	-270.787,31 €

Om het passief van de BDBH binnen de beschikbare budgettaire middelen te kunnen aflossen, heeft het ABH een zeer restrictief financieel beleid gevoerd. Het agentschap heeft enkele schulden herschikt, de wettelijk toegelaten personeelsformatie niet ingevuld, het beroep op onderaannemers en consultants beperkt, belangrijke rationalisaties inzake communicatie doorgevoerd en een aantal investeringen (informatica, ...) uitgesteld.

3. De informatie over het overschot in 2007 is eveneens correct. Dankzij de schuldafbouw en een volgehouden voorzichtig financieel beleid, kan het ABH nu de nodige financiële middelen vrijmaken om enkele uitgestelde investeringen uit te voeren en de werking van het Agentschap te versterken.
4. Artikel 13 van bijlage 2 van het Samenwerkingsakkoord van 24 mei 2002 tussen de federale overheid en de Gewesten met betrekking tot de oprichting van een Agentschap voor buitenlandse handel bepaalt dat de controle op de financiële toestand, op de jaarrekeningen en op de regelmatigheid van de verrichtingen weer te geven in de jaarrekening wordt opgedragen aan twee commissarissen die tot een verschillende taalrol dienen te behoren.

Het Rekenhof benoemt één commissaris uit de leden van het Hof. De Raad van Bestuur benoemt één natuurlijke persoon of rechtspersoon van het Instituut voor bedrijfsrevisoren tot de andere commissaris. Deze mag zelf geen lid zijn van de Raad van Bestuur.

De commissarissen zijn belast met het toezicht op en de controle van de boekhouding van het Agentschap. Zij mogen kennis nemen van alle rekeningstukken. De jaarrekeningen worden hen ter inzage gezonden anderhalve maand vóór de bijeenkomst waarop de Raad van Bestuur de rekeningen onderzoekt. Zij brengen verslag uit over deze rekeningen.

Verder heeft de Raad van Bestuur van het ABH in zijn vergadering van 22 september 2005 een auditcomité opgericht dat onder meer belast is met het onderzoek en het bepalen van de evaluatieregels en de verbetering van de financiële rapportering.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****PATRICIA CEYSENS**

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE HANDEL

Vraag nr. 112
van 17 juli 2008
van **LAURENCE LIBERT**

Odysseusprogramma - Evaluatie

De internationalisering aan de Vlaamse universiteiten is niet alleen toe te schrijven aan het Europese Handvest en de Gedragscode voor onderzoekers. Op Vlaams niveau is in 2005 het Odysseusprogramma speciaal opgezet om excellent onderzoekstalent naar Vlaanderen te brengen, of om gereputeerde Vlaamse onderzoekers die in het buitenland werken terug naar hier te halen. Goedgekeurde aanvragen impliceren een ruime financiering gedurende een periode van vijf jaar voor de betrokken onderzoekers waarmee een stevige onderzoeksomgeving uitgebouwd kan worden met de meest geschikte postdoctorale onderzoekers en doctorandi.

1. Hoeveel buitenlandse onderzoekers zijn er sedert 2005 via het Odysseusprogramma naar de Vlaamse universiteiten aangetrokken? Graag de aantallen per instelling.
2. Hoeveel Vlaamse onderzoekers eerder tewerkgesteld in het buitenland zijn er sedert 2005 dankzij het Odysseusprogramma naar de Vlaamse universiteiten teruggehaald? Graag de aantallen per instelling.
3. Bestaan er op Vlaams, Belgisch en Europees niveau nog andere programma's, vergelijkbaar met het Odysseusprogramma die het aantrekken van onderzoekers beogen? Zo ja, welke en wat zijn voor Vlaanderen de resultaten hiervan sedert 2005?
4. Voor de selectie van het de kandidaten voor Odysseusfinanciering worden in een regelgeving strikte kwaliteitscriteria vastgelegd.

Is er reeds een evaluatie uitgevoerd van de wijze waarop de universiteiten deze selectie uitvoeren?

PATRICIA CEYSENS

VLAAMS MINISTER VAN ECONOMIE, ONDERNEMEN, WETENSCHAP, INNOVATIE EN BUITENLANDSE
HANDEL

ANTWOORD

op vraag nr. 112 van 17 juli 2008

van **LAURENCE LIBERT**

1. In onderstaande tabel worden de niet-Vlaamse onderzoekers werkzaam met een Odysseus-mandaat per Vlaamse instellingen weergegeven.

	Niet-Vlaming	K.U.Leuven	UGent	UA	VUB	UHasselt
Oproep 2006	0	0	0	0	0	0
Oproep 2007	7	2	1	3	0	1
Oproep 2008	2	0	1	0	1	0
Totaal	9 (36%)	2	2	3	1	1

2. In onderstaande tabel worden de Vlaamse onderzoekers werkzaam met een Odysseus-mandaat per Vlaamse instellingen weergegeven.

	Vlaming	K.U.Leuven	UGent	UA	VUB	UHasselt
Oproep 2006	1	1	0	0	0	0
Oproep 2007	9	4	4	0	1	0
Oproep 2008	6	1	2	2	1	0
Totaal	16 (64%)	6	6	2	2	0

3. In 2002 lanceerde het Federaal Wetenschapsbeleid een terugkeerprogramma. De mandaten, toegekend voor 24 maanden en op voltijdse basis, hebben als doel de reïntegratie te bevorderen van excellente Belgische onderzoekers op postdoctoraal niveau, die minstens twee jaar in het buitenland hebben gewerkt. De onderzoekers komen terecht bij een Belgisch onderzoeksproject, dat gefinancierd wordt binnen een interuniversitaire attractiepool of via een ander programma van de federale overheid. Bij de toekenning gelden de kwaliteit van het dossier (aanvrager, project en gastinstelling) en de perspectieven op integratie van de onderzoeker in de instelling op lange termijn als voornaamste criteria.

Jaarlijks reikt de federale overheid een 12-tal terugkeermandaten uit. Sinds 2005 werden 35 mandaten toegekend. De verhouding tussen Vlaamse, federale en Franstalige aanvragen wisselt sterk van jaar tot jaar. Gemiddeld gaat iets minder dan de helft van de terugkerende onderzoekers naar een Vlaamse instelling.

Op Europees niveau zijn er de Marie Curie European en International Reintegration Grants. Deze richten zich tot onderzoekers van de Europese Unie en geassocieerde landen die een Marie Curie mandaat beëindigd hebben of die enkele jaren buiten de Europese Unie hebben gewerkt en die naar Europa wensen terug te keren. In 2005 en 2006 keerden 7 kandidaten terug naar Vlaamse instellingen.

In het eerste jaar van het zevende kaderprogramma, 2007, waren reeds vier aanvragen voor terugkeer naar een Vlaamse gastinstelling succesvol.

4. Een eerste evaluatie van het Odysseus-initiatief wordt momenteel uitgevoerd. De resultaten ervan zullen aan de Vlaamse Regering worden voorgelegd in het najaar van 2008.

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

FRANK VANDENBROUCKE,
VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 277
van 4 juni 2008
van **MARK DEMESMAEKER**

Werkzoekenden Leuven - Nederlands

Op 18 april 2008 stelde ik de minister een schriftelijke vraag over werkzoekenden Halle-Vilvoorde – Nederlands (vraag nr. 219, Websitebulletin publicatiedatum 03-06-2008).

Graag had ik dezelfde vragen willen hernemen voor het arrondissement Leuven.

1. Kan de minister met betrekking tot de werkloosheid in het arrondissement Leuven volgende gegevens verstrekken?
 - a) Het totale aantal niet-werkende werkzoekenden, opgesplitst per jaar en per gemeente en voor elke gemeente ingedeeld naar moedertaal, en dit voor de periode 2003-2007.
 - b) Een jaarlijks overzicht, voor de periode 2003-2007, van de kennis van het Nederlands van de niet-werkende werkzoekenden met een andere moedertaal dan het Nederlands, op het vlak van de vier componenten van taalkennis, namelijk noteren, spreken, lezen en verstaan.
 - c) Het aantal vacatures bij de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) waarvoor de kennis van het Nederlands niet vereist is, en dit voor het jaar 2007.
 - d) Een jaarlijks overzicht van de duur van werkloosheid voor de niet-werkende werkzoekende per moedertaal voor de periode 2003-2007.
 - e) Het jaarlijks aantal deelnemers aan de opleidingen Nederlands voor de periode 2003-2007.
2. Uit het antwoord op mijn vraag nr. 96 van 7 februari 2007 over hetzelfde onderwerp bleek dat er voor de periode 2005 en 2006 slechts twintig dossiers van werkzoekenden uit Halle-Vilvoorde werden overgemaakt aan de RVA omdat de werkzoekende weigerde een taalopleiding aan te vatten. Deze dossiers werden door de RVA opgenomen, met als gevolg een schorsing in een overgrote meerderheid van de dossiers (16 gevallen), in een aantal gevallen werd de betrokkene vrijgesteld na medisch onderzoek (2) en in een aantal gevallen (2) betrof het een schoolverlater die nog geen uitkering ontving.
 - a) Hoe vaak werd een cursus Nederlands gezien als “wenselijk en dus versterkend voor de arbeidsmarktpositie van de werkzoekende”? Graag een overzicht per jaar voor het arrondissement Leuven voor de periode 2003-2007.

- b) Hoeveel dossiers werden er per jaar in het arrondissement Leuven voor de periode 2003-2007 overgemaakt aan de RVA in het kader van de transmissie op basis van de weigering om een taalopleiding Nederlands aan te vatten?

Wat gebeurde er verder met deze dossiers? Ging men ook effectief over tot sanctionering?

FRANK VANDENBROUCKE

VICE-MINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS
EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 277 van 4 juni 2008
van **MARK DEMESMAEKER**

Deelvraag 1 a)

In de onderstaande tabel vindt u een overzicht van de verdeling van de niet-werkende werkzoekenden in het arrondissement Leuven per gemeente volgens moedertaal (Nederlands, Frans, Overige) voor de periode 2003-2007 (telkens toestand eind december).⁵
(zie hierna)

⁵ De dienst wijst er evenwel op dat de moedertaal niets zegt over de kennis Nederlands.

	jaar_maand														
	200312			200412			200512			200612			200712		
	moedertaal			moedertaal			moedertaal			moedertaal			moedertaal		
	NL	FR	Andere	NL	FR	Andere	NL	FR	Andere	NL	FR	Andere	NL	FR	Andere
gemeente															
AARSCHOT	788	8	29	936	11	34	879	9	37	727	8	42	622	11	27
BEGIJNENDIJK	225	3	5	244	2	3	253	2	3	225	2	4	200	2	6
BEKKEVOORT	116	2	9	136	.	2	126	2	1	131	4	5	100	.	4
BERTEM	138	9	11	155	12	17	156	13	18	124	18	22	98	6	19
BIERBEEK	156	6	5	188	12	10	150	8	10	138	5	8	115	12	9
BOORTMEERBEEK	202	19	10	232	19	5	235	19	12	175	22	13	173	16	14
BOUTERSEM	106	6	5	154	6	8	136	6	12	103	6	6	103	4	7
DIEST	702	7	151	737	18	167	707	16	156	626	11	118	519	15	81
GEETBETS	160	.	10	189	1	17	177	2	18	148	2	9	139	2	11
GLABBEEK	82	1	4	99	2	3	93	4	3	76	3	5	66	1	4
HAACHT	290	10	11	353	11	12	281	11	9	267	12	16	221	12	15
HERENT	379	13	46	412	17	38	353	12	48	298	10	38	240	10	42
HOEGAARDEN	143	21	5	134	28	7	125	24	4	112	18	7	94	16	8
HOLSBEEK	162	.	9	187	3	7	170	2	10	153	1	2	130	1	6
HULDENBERG	114	53	12	134	61	15	129	60	14	119	57	13	94	41	14
KEERBERGEN	236	17	20	282	18	18	286	12	19	267	14	16	217	14	17
KORTENAKEN	128	1	1	166	1	3	173	3	7	171	3	3	127	3	6
KORTENBERG	338	60	28	320	74	31	277	73	43	232	72	48	195	65	40
LANDEN	380	97	22	419	113	18	371	95	27	314	92	23	268	81	31
LEUVEN	2863	184	753	2958	215	813	2604	179	948	2159	171	809	1875	136	727
LINTER	145	4	7	180	3	10	178	5	8	127	9	9	113	2	5
LUBBEEK	272	7	11	272	11	25	270	5	16	211	5	18	178	2	13
OD-HEVERLEE	197	21	19	183	26	15	201	18	16	167	11	13	133	23	14
ROTSELAAR	326	8	21	366	15	20	361	11	20	300	16	20	263	13	13
SCHERPENHEUVEL															
ZICHEM	601	7	19	730	15	28	703	8	20	604	10	33	516	11	26
TERVUREN	209	132	48	237	156	47	220	152	51	187	139	52	175	124	54
TIELT-WINGE	204	6	11	243	4	7	237	6	12	198	5	8	174	6	9
TIENEN	878	53	119	1009	83	157	1079	78	158	892	78	110	742	60	111
TREMELO	353	12	11	385	8	10	360	11	8	308	7	10	303	9	13
ZOUTLEEUV	232	2	10	239	5	9	254	3	8	192	2	9	174	3	4
Totaal	11125	769	1422	12279	950	1556	11544	849	1716	9751	813	1489	8367	701	1350

	jaar_maand														
	200312			200412			200512			200612			200712		
	moedertaal			moedertaal			moedertaal			moedertaal			moedertaal		
	NL	FR	Andere	NL	FR	Andere	NL	FR	Andere	NL	FR	Andere	NL	FR	Andere
gemeente															
AARSCHOT	95.5%	1.0%	3.5%	95.4%	1.1%	3.5%	95.0%	1.0%	4.0%	93.6%	1.0%	5.4%	94.2%	1.7%	4.1%
BEGIJNENDIJK	96.6%	1.3%	2.1%	98.0%	0.8%	1.2%	98.1%	0.8%	1.2%	97.4%	0.9%	1.7%	96.2%	1.0%	2.9%
BEKKEVOORT	91.3%	1.6%	7.1%	98.6%	.	1.4%	97.7%	1.6%	0.8%	93.6%	2.9%	3.6%	96.2%	.	3.8%
BERTEM	87.3%	5.7%	7.0%	84.2%	6.5%	9.2%	83.4%	7.0%	9.6%	75.6%	11.0%	13.4%	79.7%	4.9%	15.4%
BIERBEEK	93.4%	3.6%	3.0%	89.5%	5.7%	4.8%	89.3%	4.8%	6.0%	91.4%	3.3%	5.3%	84.6%	8.8%	6.6%
BOORTMEERBEEK	87.4%	8.2%	4.3%	90.6%	7.4%	2.0%	88.3%	7.1%	4.5%	83.3%	10.5%	6.2%	85.2%	7.9%	6.9%
BOUTERSEM	90.6%	5.1%	4.3%	91.7%	3.6%	4.8%	88.3%	3.9%	7.8%	89.6%	5.2%	5.2%	90.4%	3.5%	6.1%
DIEST	81.6%	0.8%	17.6%	79.9%	2.0%	18.1%	80.4%	1.8%	17.7%	82.9%	1.5%	15.6%	84.4%	2.4%	13.2%
GEETBETS	94.1%	.	5.9%	91.3%	0.5%	8.2%	89.8%	1.0%	9.1%	93.1%	1.3%	5.7%	91.4%	1.3%	7.2%
GLABBEK	94.3%	1.1%	4.6%	95.2%	1.9%	2.9%	93.0%	4.0%	3.0%	90.5%	3.6%	6.0%	93.0%	1.4%	5.6%
HAACHT	93.2%	3.2%	3.5%	93.9%	2.9%	3.2%	93.4%	3.7%	3.0%	90.5%	4.1%	5.4%	89.1%	4.8%	6.0%
HERENT	86.5%	3.0%	10.5%	88.2%	3.6%	8.1%	85.5%	2.9%	11.6%	86.1%	2.9%	11.0%	82.2%	3.4%	14.4%
HOEGAARDEN	84.6%	12.4%	3.0%	79.3%	16.6%	4.1%	81.7%	15.7%	2.6%	81.8%	13.1%	5.1%	79.7%	13.6%	6.8%
HOLSBEK	94.7%	.	5.3%	94.9%	1.5%	3.6%	93.4%	1.1%	5.5%	98.1%	0.6%	1.3%	94.9%	0.7%	4.4%
HULDENBERG	63.7%	29.6%	6.7%	63.8%	29.0%	7.1%	63.5%	29.6%	6.9%	63.0%	30.2%	6.9%	63.1%	27.5%	9.4%
KEERBERGEN	86.4%	6.2%	7.3%	88.7%	5.7%	5.7%	90.2%	3.8%	6.0%	89.9%	4.7%	5.4%	87.5%	5.6%	6.9%
KORTENAKEN	98.5%	0.8%	0.8%	97.6%	0.6%	1.8%	94.5%	1.6%	3.8%	96.6%	1.7%	1.7%	93.4%	2.2%	4.4%
KORTENBERG	79.3%	14.1%	6.6%	75.3%	17.4%	7.3%	70.5%	18.6%	10.9%	65.9%	20.5%	13.6%	65.0%	21.7%	13.3%
LANDEN	76.2%	19.4%	4.4%	76.2%	20.5%	3.3%	75.3%	19.3%	5.5%	73.2%	21.4%	5.4%	70.5%	21.3%	8.2%
LEUVEN	75.3%	4.8%	19.8%	74.2%	5.4%	20.4%	69.8%	4.8%	25.4%	68.8%	5.4%	25.8%	68.5%	5.0%	26.6%
LINTER	92.9%	2.6%	4.5%	93.3%	1.6%	5.2%	93.2%	2.6%	4.2%	87.6%	6.2%	6.2%	94.2%	1.7%	4.2%
LUBBEK	93.8%	2.4%	3.8%	88.3%	3.6%	8.1%	92.8%	1.7%	5.5%	90.2%	2.1%	7.7%	92.2%	1.0%	6.7%
OUD-HEVERLEE	83.1%	8.9%	8.0%	81.7%	11.6%	6.7%	85.5%	7.7%	6.8%	87.4%	5.8%	6.8%	78.2%	13.5%	8.2%
ROTSELAAR	91.8%	2.3%	5.9%	91.3%	3.7%	5.0%	92.1%	2.8%	5.1%	89.3%	4.8%	6.0%	91.0%	4.5%	4.5%
SCHERPENHEUVEL															
ZICHEM	95.9%	1.1%	3.0%	94.4%	1.9%	3.6%	96.2%	1.1%	2.7%	93.4%	1.5%	5.1%	93.3%	2.0%	4.7%
TERVUREN	53.7%	33.9%	12.3%	53.9%	35.5%	10.7%	52.0%	35.9%	12.1%	49.5%	36.8%	13.8%	49.6%	35.1%	15.3%
TIELT-WINGE	92.3%	2.7%	5.0%	95.7%	1.6%	2.8%	92.9%	2.4%	4.7%	93.8%	2.4%	3.8%	92.1%	3.2%	4.8%
TIENEN	83.6%	5.0%	11.3%	80.8%	6.6%	12.6%	82.1%	5.9%	12.0%	82.6%	7.2%	10.2%	81.3%	6.6%	12.2%
TREMLO	93.9%	3.2%	2.9%	95.5%	2.0%	2.5%	95.0%	2.9%	2.1%	94.8%	2.2%	3.1%	93.2%	2.8%	4.0%
ZOUTLEEUV	95.1%	0.8%	4.1%	94.5%	2.0%	3.6%	95.8%	1.1%	3.0%	94.6%	1.0%	4.4%	96.1%	1.7%	2.2%
Totaal	83.5%	5.8%	10.7%	83.1%	6.4%	10.5%	81.8%	6.0%	12.2%	80.9%	6.7%	12.4%	80.3%	6.7%	13.0%

Deelvraag 1 b)

Sedert 2004 gebruiken zowel werkzoekenden als consulenten de toepassing van dossiermanager (in plaats van AMI) bij de inschrijving en het beheer van de dossiers. In die toepassing is slechts één globale beoordeling van taal voorzien en niet meer de 4 afzonderlijke facetten (schrijven, spreken, lezen en begrijpen). Omwille van overschakeling naar een andere waardenschaal kunnen enkel de gegevens voor 2007 meegedeeld worden.

In onderstaande tabel vindt u een globale beoordeling van het niveau van de beheersing van het Nederlands bij die niet werkende werkzoekenden uit het arrondissement Leuven die een andere moedertaal dan het Nederlands hebben – Toestand eind december 2007.

	Aantal	%
niveau		
0 Niet	478	23.3%
1 In beperkte mate	885	43.1%
2 Goed	508	24.8%
3 Zeer goed	180	8.8%
Totaal	2051	100.0%

Uit deze tabel blijkt dat voor 1 op 3 werkzoekenden die het Nederlands niet als moedertaal heeft taalkennis geen belemmering kan zijn voor het vinden van een gepaste betrekking.

Deelvraag 1 c)

Hieronder vindt u een overzicht van het aantal vacatures bij de VDAB uit de regio Leuven waarvoor de kennis van het Nederlands al dan niet vereist is (periode 2007).

Er werd rekening gehouden met 5 mogelijke taalcodes, die in de vacaturebestanden van de VDAB beschikbaar zijn.

Hierbij werd een onderscheid gemaakt naargelang

- Nederlands daarbij voorkomt
- geen enkele taalcode werd ingevuld
- minstens 1 taalcode werd ingevuld, maar geen Nederlands

Ontvangen jobs voor het normaal economisch circuit uit regio Leuven

		Nederlands	geen talen ingevoerd	geen nederlands	totaal
jaar					
2003	normaal economisch circuit zonder interimopdrachten	6405	668	68	7141
	interimopdrachten	3906	866	100	4872
	normaal economisch circuit	10311	1534	168	12013
2004	normaal economisch circuit zonder interimopdrachten	7491	949	57	8497
	interimopdrachten	5518	1057	107	6682
	normaal economisch circuit	13009	2006	164	15179

2005	normaal economisch circuit zonder interimopdrachten	9003	1237	69	10309
	interimopdrachten	7700	3749	173	11622
	normaal economisch circuit	16703	4986	242	21931
2006	normaal economisch circuit zonder interimopdrachten	10196	2042	121	12359
	interimopdrachten	10567	7252	203	18022
	normaal economisch circuit	20763	9294	324	30381

2007	normaal economisch circuit zonder interimopdrachten	13008	2077	155	15240
	interimopdrachten	22709	8613	1032	32354
	normaal economisch circuit	35717	10690	1187	47594

Deelvraag 1 d)

De gegevens zoals hier gepresenteerd bevatten een overzicht van de werkloosheidsduur van de niet-werkende werkzoekenden in regio Leuven volgens moedertaal voor de periode 2003-2007 (telkens toestand eind december).

Deze cijfers dienen evenwel genuanceerd te worden aangezien 1 op de 3 werkzoekenden met een andere moedertaal dan het Nederlands een goede tot zeer goede kennis van het Nederlands hebben (zie vraag 1 b). Dit betekent dat voor deze groep werkzoekenden andere redenen dan taalkennis spelen die de toegang tot de arbeidsmarkt beperken.

Absolute aantallen

2003

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	2548	2843	1827	2262	1145	500	11125
FR	180	164	123	144	109	49	769
Andere	361	289	275	278	186	33	1422
Totaal	3089	3296	2225	2684	1440	582	13316

2004

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	3149	3039	1754	1969	1878	490	12279
FR	221	187	156	174	165	47	950
Andere	362	322	302	300	236	34	1556
Totaal	3732	3548	2212	2443	2279	571	14785

2005

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	2274	2528	1701	2488	2040	513	11544
FR	146	162	139	171	176	55	849
Andere	384	330	349	325	276	52	1716
Totaal	2804	3020	2189	2984	2492	620	14109

2006

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	1975	1820	1411	1422	2518	605	9751
FR	158	141	158	116	180	60	813
Andere	330	274	303	254	267	61	1489
Totaal	2463	2235	1872	1792	2965	726	12053

2007

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	1989	1673	1120	1104	1806	675	8367
FR	154	160	119	97	123	48	701
Andere	369	280	271	183	192	55	1350
Totaal	2512	2113	1510	1384	2121	778	10418

Percentages

2003

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	22.9%	25.6%	16.4%	20.3%	10.3%	4.5%	100.0%
FR	23.4%	21.3%	16.0%	18.7%	14.2%	6.4%	100.0%
Andere	25.4%	20.3%	19.3%	19.5%	13.1%	2.3%	100.0%

2004

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	25.6%	24.7%	14.3%	16.0%	15.3%	4.0%	100.0%
FR	23.3%	19.7%	16.4%	18.3%	17.4%	4.9%	100.0%
Andere	23.3%	20.7%	19.4%	19.3%	15.2%	2.2%	100.0%

2005

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	19.7%	21.9%	14.7%	21.6%	17.7%	4.4%	100.0%
FR	17.2%	19.1%	16.4%	20.1%	20.7%	6.5%	100.0%
Andere	22.4%	19.2%	20.3%	18.9%	16.1%	3.0%	100.0%

2006

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	20.3%	18.7%	14.5%	14.6%	25.8%	6.2%	100.0%
FR	19.4%	17.3%	19.4%	14.3%	22.1%	7.4%	100.0%
Andere	22.2%	18.4%	20.3%	17.1%	17.9%	4.1%	100.0%

2007

	werkloos						Totaal
	-3m	3m -6m	6m -1j	1j -2j	2j -5j	5j +	
moedertaal							
NL	23.8%	20.0%	13.4%	13.2%	21.6%	8.1%	100.0%
FR	22.0%	22.8%	17.0%	13.8%	17.5%	6.8%	100.0%
Andere	27.3%	20.7%	20.1%	13.6%	14.2%	4.1%	100.0%

Deelvraag 1 e)

De gevraagde gegevens over het aantal deelnemers aan opleidingen Nederlands voor anderstaligen per gemeente voor de periode 2003-2007 vindt u in de tabellen hieronder.

- **Aanbod VDAB⁶**

fusiegemeente	jaar 2003	jaar 2004	jaar 2005	jaar 2006	jaar 2007
AARSCHOT	6	7	6	6	9
BEGIJNENDIJK	0	1	1	1	3
BEKKEVOORT	0	1	2	3	3
BERTEM	7	7	8	10	6
BIERBEEK	2	1	1	3	1
BOORTMEERBEEK	3	2	2	0	2
BOUTERSEM	1	1	1	4	4
DIEST	33	26	17	11	13
GEETBETS	1	1	1	2	1
HAACHT	5	0	7	5	6
HERENT	17	14	11	7	3
HOEGAARDEN	7	2	3	2	0
HOLSBEEK	1	1	2	0	1
HULDENBERG	4	7	5	6	6
KEERBERGEN	3	4	2	7	3
KORTENAKEN	1	2	2	3	2
KORTENBERG	14	16	7	13	10
LANDEN	11	10	6	7	12
LEUVEN	217	234	212	248	257
LINTER	2	0	0	1	0
LUBBEEK	4	4	7	4	8
OUD-HEVERLEE	5	3	6	4	5
ROTSelaar	7	7	9	6	11
SCHERPENHEUVEL	4	9	15	6	5
TERVUREN	18	14	6	7	7
TIELT-WINGE	4	3	3	1	2
TIENEN	36	26	27	21	17
TREMELO	1	0	3	3	2
ZOUTLEEuw	1	2	1	2	1
Eindtotaal	415	405	373	393	400

⁶ Het opleidingsaanbod van VDAB is gericht naar werkzoekenden

▪ **Overzicht aanbod NT2 CBE Leuven-Hageland**

jaar	Aantal deelnemersuren						Groeipercentage (t.o.v. vorig jaar)				
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2003	2004	2005	2006	2007
Nederlands tweede taal	94.302	98.248	79.307	79.135	89.721	102.182	4,18%	-19,28%	-0,22%	13,38%	13,89%
NT2 Alfabetisering	1.398	11.594	28.948	30.157	31.077	37.851	729,33%	149,68%	4,18%	3,05%	21,80%

▪ **Overzicht aanbod NT2 CVO Leuven**

jaar	TOTAAL							GROEIPERCENTAGE (t.o.v. vorig jaar)					
	2002	2003	2004	2005	2006	2007	2008	2002	2003	2004	2005	2006	2007
NT2 Leuven	206.100	259.800	304.860	417.380	433.740	413.940	394.980	26,06%	17,34%	36,91%	3,92%	-4,56%	-4,58%

De VDAB wijst erop dat de krapte op de arbeidsmarkt en dalende werkloosheid hebben geleid tot een aanpak van de kortste weg naar werk (de zogenaamde ‘focus op werk’).

Dit betekent een algemene dalende toeleiding naar opleidingen en dus ook taalopleiding is. De opleidingen zijn ook korter en vaak wordt het taalaspect geïntegreerd in de finaliteitenopleiding (zoals o.a. bij de opleiding horecamedewerker).

Daarnaast gaan potentiële kandidaten voor een (taal)opleiding sneller in op vacature-opportunities. VDAB heeft hiervoor de nodige instrumenten ontwikkeld ter ondersteuning op de werkvloer zoals Nederlands op de werkvloer (NODW), Individuele Beroepsopleiding (IBO) en sinds dit jaar de IBO met taalondersteuning.

Deelvraag 2 a)

Gevraagde gegevens voor het aantal keer een cursus Nederlands in 2007 als “wenselijk en dus versterkend werd gezien voor de arbeidsmarktpositie van de werkzoekende ”voor de periode 2005-2007.

fusiegemeente	Gegevens		
	jaar 2005	jaar 2006	jaar 2007
LEUVEN	126	180	92
HERENT	5	5	6
HULDENBERG	7	3	4
OUD-HEVERLEE	4	3	5
BERTEM	3	5	7
KORTENBERG	2	12	11
TERVUREN	12	10	14
ROTSELAAR	3	2	3
TREMELO	0	0	1
KEERBERGEN	0	3	5
HAACHT	1	2	7
BOORTMEERBEEK	1	5	7
AARSCHOT	1	2	4
LUBBEEK	8	6	3
HOLSBEEK	2	1	2
SCHERPENHEUVEL	2	0	4
DIEST	11	15	12
TIENEN	9	14	20
HOEGAARDEN	3	1	2
LINTER	0	1	0
BIERBEEK	4	4	3
BOUTERSEM	0	0	1
GLABBEEK-ZUURBEMDE	0	0	1
TIELT-WINGE	0	2	2
LANDEN	14	7	20
ZOUTLEEUV	1	0	1
GEETBETS	0	1	1
KORTENAKEN	0	1	0
Eindtotaal	219	285	238

Deze cijfers hebben enkel betrekking op werkzoekenden waarbij een formeel traject naar werk werd opgestart vanuit de VDAB-trajectbegeleiding. Spontane kandidaten die zelf een opleiding Nederlands aanvragen bijvoorbeeld worden niet in deze cijfers opgenomen.

Deelvraag 2 b)

De consulent bepaalt of de onvoldoende kennis van het Nederlands een serieuze belemmering is om aan het werk te geraken.

- Indien hij besluit dat de werkzoekende aan het werk kan zonder Nederlands te spreken dan geeft hij de werkzoekende 3 maanden de kans om zo werk te vinden. Vindt de wz. geen werk binnen de 3 maanden wordt een cursus Nederlands verplicht aangeboden.
- Als de consulent denkt dat de wz. niet aan het werk kan zonder Nederlands dan wordt een cursus Nederlands verplicht aangeboden.

Voor wie geen Nederlands wil volgen volgt transmissie.

Op basis van een individuele en manuele analyse van de transmissies per dossier heeft VDAB regio Leuven vastgesteld dat in 2007 geen transmissies overgemaakt werden aan de RVA omwille van een weigering van een opleiding Nederlands.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 295
van 20 juni 2008
van **JOS DE MEYER**

Binnenvaart en lange omvaart - Wisselwerking

De sector van de binnenvaart wordt de laatste jaren in het voetlicht geplaatst: het Vlaamse waternetwerk wordt geoptimaliseerd en uitgebreid en ook de aantrekkelijkheid van jobs in de (binnen)scheepvaart wordt gepromoot. Denken we maar aan campagnes als “Are you waterproof”. Toch staan functies in de binnenscheepvaart en gewone scheepvaart al verscheidene jaren op de lijst van knelpuntberoepen van de VDAB.

Heel wat zeevarenden (van de lange omvaart) zijn een deel van het jaar thuis als vorm van recuperatie. Deze zouden, bijvoorbeeld tijdens het toeristisch zomerseizoen, een tijdelijke opdracht in de binnenscheepvaart kunnen opnemen en zo enige soulaas kunnen brengen in het tekort aan arbeidskrachten in de sector van de binnenvaart.

1. Kunnen officieren of matrozen van de lange omvaart ook tewerkgesteld worden op de binnenscheepvaart? Zo ja, over welke bijkomende kwalificaties of certificaten dienen zij hiervoor te beschikken?
2. Kan men tegelijk tewerkgesteld zijn in de binnenscheepvaart (pool van de binnenvaart) én in de lange omvaart (pool van de zeelieden)? Zo neen, waarom niet?
3. Ziet de minister mogelijkheden op vlak van arbeidsbemiddeling om zeevarenden op deze wijze in te zetten en zo een krapte op de Vlaamse arbeidsmarkt op te vullen?

FRANK VANDENBROUCKE

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN WERK, ONDERWIJS EN VORMING

ANTWOORD

op vraag nr. 295 van 20 juni 2008
van **JOS DE MEYER**

1. Er is een groot verschil tussen de voorwaarden voor tewerkstelling op zoet water (bv. Rijn- en binnenvaart, sleepdiensten in de haven achter de sluisen) en zout water (bv. Koopvaardij, sleepdienst, bagger). Voor zout water zijn de voorwaarden en dus ook de vereiste documenten ook nog verschillend naargelang de sector, de grootte van een schip, de tonnage en de mijlen in zee.

Daarnaast is een van de basisvoorwaarden voor het bekomen van de nodige vergunningen voor stuurman praktijkervaring. Wie in de binnenvaart een examen wil afleggen voor stuurman moet vóór hij/zij een examen mag afleggen, vier jaar effectieve vaartijd (=180 dagen per jaar) kunnen voorleggen.

Wie de overstap wil maken van zout naar zoet water kan maximaal twee jaar vaartijd overnemen. Concreet houdt dit in dat een stuurman of kapitein uit de lange omvaart, sleepvaart, enz. eerst minstens 2 jaar als matroos op de binnenvaart moet werken vooraleer hij het examen voor stuurman mag afleggen.

Wie in de binnenvaart als matroos wil werken, moet eerst slagen in een hiertoe door de federale overheid ingericht examen. Bijkomend is, gezien het verschil in regelgeving, het verschil in aan- en afmeertechnieken, enz. bij de overstap van matroos zout water naar matroos zoet opleiding noodzakelijk.

Er zijn dus nogal wat drempels om de overstap van zout naar zoet water te maken. Er zijn misschien versoepelingen mogelijk, bijvoorbeeld de overheid zou de instapvoorwaarde van effectieve vaartijd kunnen vervangen door een praktijkproef, waardoor de lat even hoog kan blijven liggen, maar er wel tijdswinst is. Ik zal bij de sociale partners afoetsen of er draagvlak is voor een dergelijke wijziging in de regelgeving en vervolgens de kwestie aankaarten bij mijn federale collega van mobiliteit, die voor deze materie verantwoordelijk is.

2. Voor de binnenvaart bestaat geen pool.

Voor de koopvaardij (dus niet voor de vissers, sleepers, enz....) bestaat er een pool van zeelieden waaruit werkgevers moeten putten als ze een vacature hebben. Als er geen personeel beschikbaar is in de pool, dan mag een werkgever werknemers uit het buitenland (ook uit een niet-EU-land) aanwerven.

Voor de pool van de matrozen en andere niet-officiersfuncties is er een wervingsstop sinds 1 januari 1997, waardoor niemand nog in deze pool kan opgenomen worden.

Voor een officiersfunctie moet men aangebracht en tewerkgesteld worden door een Belgische rederij om in de pool lange omvaart terecht te komen.

3. Op dit ogenblik lopen volgende acties:

- a VDAB organiseert de opleiding matroos binnenvaart (start voor de 11de maal in september 2008). Tijdens deze opleiding krijgen werklozen de kans om zich om te scholen tot matroos binnenvaart. Ook werkzoekenden die vroeger tewerkgesteld waren in de koopvaardij en zeevisserij worden hiervoor gecontacteerd.
- b Matrozen bij de sleepdienst: via opleiding bij VDAB en IBO bij de Unie van Reddings- en Sleepdiensten worden werklozen omgeschoold tot matroos van de wacht. Bedoeling is ervoor te zorgen dat matrozen over de nodige capaciteiten/competenties beschikken om na een aantal jaar stuurman en (na 10 jaar praktijkervaring) sleepbootkapitein te worden.
- c Stuurmannen en kapiteins uit de visserij kunnen bij VDAB een omscholing krijgen naar matroos van de wacht met op korte termijn doorgroeimogelijkheden naar stuurman op de sleepdienst.

HILDE CREVITS,
VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN,
ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 515
van 19 maart 2008
van **BART VAN MALDEREN**

N41 Dendermonde-Aalst - Stand van zaken

Meer dan veertig vooraanstaande bedrijven uit het Dendermondse, samen goed voor meer dan 5.000 jobs, richtten een oproep aan de minister over de verdere realisatie van de N41. Vertegenwoordigers van de bedrijven onderstreepten de dringende noodzaak voor de verdere realisatie van de N41, zowel in zuidelijke (Dendermonde-Aalst) als in noordelijke richting. Naar het noorden gaat het om de doortrekking tot de expresweg.

De realisatie van deze weg is van zeer groot belang voor de verkeersveiligheid in en om Dendermonde en voor een goede mobiliteit met een vlotte aan- en afvoer van mensen en goederen. De aanleg van de N41 zou ook de CO₂ uitstoot naar omlaag kunnen halen.

1. Wat is de analyse van de minister inzake het belang van dit dossier?
2. Kan de minister een stand van zaken geven in dit dossier?
3. Kan zij een timing geven inzake het afwerken van het MER (milieueffectrapport) en RUP (ruimtelijk uitvoeringsplan)?
4. Kan zij een timing geven inzake de aanvang, uitvoering en afwerking van de werken?
5. Welke budgetten voorziet de minister in dit dossier?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 515 van 19 maart 2008

van **BART VAN MALDEREN**

1. De gewestweg N41 – deels geselecteerd bij de primaire wegen en deels bij de secundaire wegen – is een belangrijke noord-zuidverbinding in de provincie Oost-Vlaanderen. Het belang van deze wegverbinding in het vak Aalst – Dendermonde dient gekaderd te worden in de goede ontsluiting van de Denderstreek en de relatie tussen de Denderstreek en het Waasland, met daarenboven de gewenste goede relatie tot Antwerpen. De noodzaak tot een verdere uitbouw en modernisering van die verbinding wordt gemotiveerd zowel vanuit de zorg om een betere leefbaarheid van enkele woonkernen als vanuit de wens tot een betere ontsluiting van bedrijven en bedrijventerreinen. Die optie en doelstelling blijven wat mij betreft behouden.

Wat de eventuele doortrekking tot de expresweg E34 betreft, kan ik verwijzen naar een studie die momenteel loopt over de mobiliteit in het Waasland. De bedoelde doortrekking is één van de te onderzoeken scenario's. Zoals ik al in het verleden stelde, wacht ik de conclusies van deze studie af en is het dus momenteel nog voorbarig om hier al conclusies voorop te stellen.

2. Het project van de N41 zit in de studiefase. Zoals u ongetwijfeld weet zijn er destijds onteigeningen uitgevoerd, zowel voor het wegvak ten zuiden van Dendermonde als voor de omlegging van Gijzegem.
3. Voor het weggedeelte tussen de gewestwegen N406 en N47 ten zuiden van Dendermonde is een milieueffectenrapport in opmaak. De opdracht voorzag in eerste instantie in de opmaak van een project-MER, maar gelet op de nieuwe reglementering inzake de opmaak van RUP's, dient vooraf een plan-MER opgemaakt te worden. Parallel met dat plan-MER zal een RUP worden opgemaakt in opdracht van het provinciebestuur van Oost-Vlaanderen. De procedures van MER en RUP dienen afgerond te zijn in 2009, zodat tegen het einde van dat jaar de aanbesteding van de eerste fase kan aanbesteed worden, namelijk de brug over de Dender in Denderbelle.
4. De aanvang van de werken is voorzien in het voorjaar 2010. Ze zullen gefaseerd worden uitgevoerd met het oog op een ingebruikneming van het wegvak tussen Oudegem (N406) en Lebbeke (N47) tegen het jaar 2013. De werken voor de omlegging van Gijzegem zijn nog niet in het 3-jarenprogramma ingeschreven.
5. Op het goedgekeurd driejarenprogramma 2008-2010 voor de wegeninfrastructuur in Vlaanderen is voor het project 2098 Brug over de Dender in Denderbelle 2 miljoen euro voorzien in 2009 en voor het projectnummer 2120 Bouwen van kunstwerken Hoge Brug en Driesstraat is er 800.000 euro voorzien in 2010.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 588
van 11 april 2008
van **ELOI GLORIEUX**

Drinkwaterverbruik - Stand van zaken

Drinkbaar water is levensnoodzakelijk. Als gevolg van de opwarming van de aarde dreigen belangrijke zoetwatervoorraden, zoals de gletsjers, te verdwijnen. Het is dan ook belangrijk dat we spaarzaam omspringen met de schaarser wordende voorraden drinkwater.

Naar verluidt verschilt de drinkwaterconsumptie in ons land van gewest tot gewest. Een inwoner uit Wallonië verbruikt gemiddeld 133 liter drinkwater, een uit Vlaanderen 157 liter en een uit Brussel 168 liter.

1. Kloppen deze cijfers? Zo ja, hoe verklaart de minister het wezenlijk hogere drinkwaterverbruik per hoofd van de bevolking in Vlaanderen?

Hoe verhoudt het Vlaams drinkwaterverbruik zich tot dat van de buurlanden?

2. Is er zicht op de huidige en toekomstige voorraden drinkbaar water in Vlaanderen?
3. Worden er maatregelen genomen om, onder andere met het oog op de effecten van de opwarming van de aarde, de drinkwaterbevoorrading in Vlaanderen veilig te stellen?
4. Welke maatregelen voorziet de regering om burgers ertoe aan te zetten spaarzaam om te springen met drinkwater?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 588 van 11 april 2008

van **ELOI GLORIEUX**

1. De door u geciteerde cijfers omtrent het drinkwaterverbruik zijn mij niet bekend. Aangezien de bron van de vermelde cijfers niet werd opgegeven en de onzekerheid wat betreft de berekeningsbasis kan geen uitspraak gedaan worden over de validatie en interpretatie van de cijfers.

Een recente publicatie over het drinkwatergebruik in Vlaanderen is terug te vinden in het SERV-rapport 2007. Hier wordt het gemiddeld drinkwaterverbruik van de Vlamingberekend op 104 liter water per dag, op basis van de MIRA- kerndataset.. (SERV-rapport 2007 p 449). Dit cijfer ligt beduidend lager dan het in de vraag geciteerde cijfer.

In het zelfde rapport wordt ook geconcludeerd op basis van EUROSTAT dat het verbruik in Vlaanderen in vergelijking met andere landen relatief laag ligt (SERV-rapport 2007 p 449).

2. *Grondwater als ruwwaterbron voor drinkwaterproductie*

Wat de grondwatervoorraden betreft wordt er met het oog op een duurzaam beheer van de voorraden (en conform de KRW), door de VMM een modellering gedaan van elk van de zes Vlaamse grondwatersystemen. Deze modellen moeten inzicht geven in de hydrogeologische situatie van de systemen en de daarin afgebakende grondwaterlichamen en moeten bovendien toelaten een idee te krijgen van de draagkracht van de systemen. De afwerking van de regionale modelleringen is voorzien voor medio 2009.

Op basis van de draagkracht zal de (voor de verschillende sectoren) voor onttrekking beschikbare hoeveelheid grondwater begroot worden. Deze bijkomende informatie wordt dan onder meer gebruikt in het vergunningen- en heffingenbeleid.

Daarnaast zullen de modellen tevens in staat zijn scenario's door te rekenen om inzicht te krijgen in de gebiedsdekkende impact van ingrepen m.b.t. grondwaterwinningen en oppervlaktewaterbeheer op de grondwaterlichamen.

Oppervlaktewater als ruwwaterbron voor drinkwaterproductie

Om te kunnen omgaan met huidige en toekomstige periodes van watertekorten zijn er voor verschillende grote waterlopen zogenaamde laagwaterstrategieën uitgewerkt met o.a. begroting van de huidige en toekomstige watervraag, waterbalansen en watervoorraden, alsook richtlijnen en aanbevelingen naar o.a. oppervlaktewateronttrekkingen (ook ten behoeve van drinkwaterproductie) toe in situaties van een lage rivierafvoer.

Strategische visie voor watervoorziening

Binnen de Coördinatiecommissie Integraal Waterbeheer (CIW) wordt gewerkt aan een strategische visie voor watervoorziening en watergebruik in Vlaanderen. Ik verwacht nog dit jaar deze visie.

3. Tot 1996 was het aandeel grondwater in de drinkwaterproductie groter dan het aandeel oppervlaktewater. Sinds 1997 wordt er echter meer oppervlaktewater ingezet dan grondwater, met uitzondering van 2002 toen ook de totale drinkwaterproductie beduidend hoger was in vergelijking met de andere jaren.

Het vergunde debiet aan grondwater ten behoeve van de drinkwatersector houdt momenteel reeds een marge in die de bedrijfszekerheid van de watervoorziening veilig moet stellen.

Daarnaast bestaat de optie drinkwaterproductie uit oppervlaktewater alsook het optimaal gebruik van laagwaardig water (zoals grijswater) voor laagwaardige toepassingen - waarvoor dus geen drinkwaterkwaliteit vereist is - in de industrie en landbouw om zo de grondwater- en drinkwatervoorraden te ontlasten. Hiervoor kunnen de drinkwaterbedrijven een beroep doen op het subsidiebesluit "grijswater".

Anderzijds worden via regulerende heffingen het optrekken van water uit kwetsbare grondwaterlagen ontmoedigd. Via aangepaste gebiedsfactoren wordt de heffing op grondwaterwinningen in kwetsbare waterlagen verhoogd waardoor het verbruik afneemt ten voordele van alternatieven zoals oppervlaktewaterwinning en het gebruik van grijswater.

De almaar betere kennis van het grondwatersystemen leidt tot een vergunningen- en heffingenbeleid dat meer en meer de vraag op het aanbod afstemt. Dit is trouwens één van de belangrijkste doelstellingen van de Kaderrichtlijn Water en De Grondwaterrichtlijn. In de stroomgebiedsbeheersplannen, die momenteel in opmaak zijn, zal hier uiteraard ook de nodige aandacht aan besteed worden.

Om de eventuele impact van de klimaatsverandering op de drinkwatervoorziening te kunnen inschatten wordt er momenteel in opdracht van VMM een studie uitgevoerd die de effecten van de klimaatsverandering tracht in te schatten. In het volgende scenariorapport Mira-S-2009 zal hier meer aandacht aan besteed worden.

4. De Vlaamse Regering keurde op 21 december 2007 de tekst goed voor de [verlenging tot 2010 en actualisatie](#) van het Vlaamse Milieubeleidsplan 2003-2007. In dit Milieubeleidsplan 2008-2010 zijn twee relevante doelstellingen opgenomen rond watergebruik bij burgers. De doelstellingen gaan ervan uit dat de Vlaming zijn drinkwatergebruik verder terugschroeft door over te schakelen op hemelwatergebruik. Er wordt gestreefd naar een stijging hemelwatergebruik bij bevolking met 5 mio m³ t.o.v. 2007

In tegenstelling tot het verleden, waar de oppervlaktewaterheffing apart werd verstuurd van de drinkwaterfactuur, is sinds 2005 de volledige saneringsbijdrage aan de drinkwaterfactuur toegevoegd. Hierdoor is de gebruiker dan ook méér bewust van het werkelijk te betalen bedrag, waardoor hij blijvend wordt aangezet tot watersparend gedrag.

Daarenboven wordt het gebruik van hemelwater aangemoedigd. Bij nieuwbouw is een regenwaterput verplicht. Via de samenwerkingsovereenkomst kan er - onder bepaalde voorwaarden - via de gemeente gewestelijke subsidie bekomen worden voor de installatie van een regenwaterput. In de samenwerkingsovereenkomst is nu ook een actie rond duurzaam bouwadvies opgenomen. Waterbesparende maatregelen maken hier deel van uit.

De drinkwatermaatschappijen promoten via hun websites, folders, informatiebladen enz...het gebruik van regenwater, om het gebruik van drinkwater te beperken.

Bij het waterloket van de Vlaamse Milieumaatschappij kunnen burgers terecht met hun vragen rond duurzaam omgaan met water. Ongeveer 10% van de vragen die binnenkomen bij het waterloket (gemiddeld 700 per maand) gaan over duurzaam omgaan met water.

De Vlaamse overheid steunt en ondersteunde verschillende initiatieven van ngo's die werken rond duurzaam watergebruik zoals De Milieuboot, Tandem, Sla 21 en via subsidie in het kader van het projectenfonds.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 603
van 17 april 2008
van **JAN LOONES**

N382 Izegem - Aanpassingswerken

De N382, een drukke verbindingsweg langs het Kanaal Roeselare-Leie tussen Izegem en Roeselare, is al een tijd in slechte staat.

In de schriftelijke vraag nr. 199 (19 januari 2007, Websitebulletin publicatiedatum 14-03-2007) werd gevraagd welke investeringen voor deze weg de minister had gepland.

De minister meldde dat de wateroverlast op de N382 tussen de Izegemse watersportclub en het bedrijf MD Joncker het gevolg is van het verstoppn van rioolkolken door grond die er van de zachte berm in terecht komt.

De minister meldde in het antwoord ook dat dit probleem kan worden vermeden door het aanpassen van het bermprofiel en het voorzien van een begroeiing.

De minister liet toen ook weten dat de deugdelijkheid van de aanleg van een vluchtheuvel op het kruispunt van de Lodewijk De Raetlaan en de N382 geëvalueerd zou worden en dat er een aanpassing uitgewerkt zou worden, rekening houdende met de aard (type en hoeveelheid) van het verkeer op de N382.

1. Kan de minister medelen wanneer het bermprofiel aangepast zal worden en wanneer er begroeiing geplaatst zal worden langs de N382?
2. Kan de minister medelen of er al een evaluatie is gemaakt van de vluchtheuvel?

Zo ja, wat zijn de conclusies? Wanneer en hoe wordt het kruispunt van de N382 en de Lodewijk De Raetlaan aangepast?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 603 van 17 april 2008

van **JAN LOONES**

1. Onderzoek in de loop van 2007 heeft uitgewezen dat de verstopping van de rioolkolken – naast grond en zand die er van op de rijweg inkomt – mede wordt veroorzaakt door het ingroeien van wortels van beplanting op de bermen. Derhalve werd het idee om grond van de bermen vast te houden, verlaten. De bermen zijn begroeid met gras ; ook met hun huidig profiel is dit voldoende om bodemerosie tot een minimum beperkt te houden.
Verder werden in juni 2007, in het kader van de onderhoudspacht, een paar afvoeren volledig vernieuwd. Deze rioolkolken worden regelmatig gereinigd, waardoor wateroverlast vermeden zou moeten zijn.
2. Tussen 1995 en 2000 heeft de Stad Izegem de probleemsite op eigen initiatief heringericht. Er werden vangrails en afbakeningspaaltjes geplaatst. Deze werken vallen dan ook onder de bevoegdheid van de Stad en dienen door hen geëvalueerd en eventueel aangepast te worden. Dit kan uiteraard – voor wat betreft het gedeelte op gronden in beheer van Waterwegen en Zeekanaal NV - het best gebeuren in overleg met Waterwegen en Zeekanaal NV. Tot op heden werd hierin nog geen initiatief genomen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 613
van 17 april 2008
van **DOMINIQUE GUNS**

IJse - Waterkwaliteit en visbestand

De rivier de IJse ligt in de provincie Vlaams-Brabant, ten zuidoosten van Brussel.

De oorsprong van de IJse is gelegen in het Zoniënwood, in de gemeente Sint-Genesius-Rode, ten westen van de gemeente Hoeilaart.

Via de gemeenten Overijse, Huldenberg en Loonbeek stroomt de IJse verder noordoostwaarts, om in Neerijse uit te monden in de Dijle. De IJse is dus een bijrivier van de Dijle.

1. Wat is voor de rivier de IJse de kwaliteitsverbetering of kwaliteitsverslechtering van het water (fysico-chemische en biologische kwaliteit) voor het jaar 2007 (of de meest recente beschikbare gegevens)?
2. Welke vooruitgang verwacht men de komende jaren?

Wanneer wordt een optimaal niveau van de waterkwaliteit verwacht?

3. Op welke plaatsen is het visbestand op de rivier de IJse het grootst en op welke plaatsen bijna onbestaande, en dit voor het jaar 2007 (of de meest recente beschikbare gegevens)?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 613 van 17 april 2008

van **DOMINIQUE GUNS****1.1 Situering meetnet Vlaamse Milieumaatschappij**

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) heeft onder meer de decretale opdracht meetnetten te exploiteren voor het meten van de kwaliteit van de oppervlaktewateren.

De *meetnetten oppervlaktewater* bestaan hoofdzakelijk uit twee elkaar aanvullende meetnetten: een fysisch-chemisch en een biologisch. Op een geselecteerd aantal meetpunten wordt ook onderzoek gedaan naar de aanwezigheid van microverontreinigingen (bijv. bestrijdingsmiddelen, monocyclische aromatische en polycyclische aromatische koolwaterstoffen en andere gevaarlijke stoffen).

De resultaten van het fysisch-chemisch meetnet laten toe - op basis van een reeks momentopnamen (schepmonsters) - uitspraak te doen over de waterkwaliteit op een bepaald meetpunt.

Op het merendeel van de meetpunten van het fysisch-chemisch meetnet wordt een basispakket van parameters onderzocht: watertemperatuur, concentratie aan opgeloste zuurstof (O₂), zuurtegraad (pH), chemisch zuurstofverbruik (CZV), ammoniakale stikstof (NH₄⁺-N), nitriet (NO₂⁻-N) en nitraat (NO₃⁻-N), totaal orthofosfaat (o-PO₄⁻-P), totaal fosfor (Pt), chloride (Cl⁻) en geleidingsvermogen (EC).

De parameters biochemisch zuurstofverbruik (BZV), Kjeldahl-stikstof (Kj-N), sulfaat (SO₄⁻), totale hardheid, gehalte aan zwevende stoffen (ZS), arseen (As) en de zware metalen barium (Ba), cadmium (Cd), chroom (Cr), koper (Cu), ijzer (Fe), kwik (Hg), mangaan (Mn), lood (Pb), selen (Se), nikkel (Ni) en zink (Zn), worden bepaald op een aantal geselecteerde meetpunten.

De Italiaanse onderzoeker Prati ontwikkelde voor verscheidene parameters een transformatieformule om een gemeten waarde om te rekenen naar een onderling vergelijkbare kwaliteitsindex. Aan de hand van deze index kan de kwaliteitsklasse bepaald worden.

De VMM gebruikt voor de beoordeling van de waterkwaliteit de Prati-index voor zuurstofverzadiging (PIO). Deze index krijgt een slechte score bij lage zuurstofspanningen, maar ook bij oververzadiging; die treedt immers op bij eutrofiëring – een verschijnsel dat de waterkwaliteit aantast. De bekomen resultaten krijgen volgende beoordeling (let wel: een hogere index wijst op een slechtere kwaliteit):

Beoordeling van de waterkwaliteit op basis van de Prati-index voor opgeloste zuurstof (PIO)

PIO	Klasse	Kleur	Beoordeling ('waterkwaliteitsklasse')
0 – 1	1	blauw	niet verontreinigd
> 1 – 2	2	groen	aanvaardbaar
> 2 – 4	3	geel	matig verontreinigd
> 4 – 8	4	oranje	verontreinigd
> 8	5	rood	zwaar verontreinigd

Het biologisch onderzoek evalueert de kwaliteit van een waterloop als biotoop. Dit gebeurt aan de hand van de Belgische Biotische Index (BBI). Deze index is gestoeld op de aan- of afwezigheid van ongewervelde waterdiertjes (macro-invertebraten). Daarbij speelt hun gevoeligheid voor verontreiniging en de diversiteit van de levensgemeenschap een belangrijke rol. Hoewel in principe gestoeld op één monsterneming per jaar, geeft de Biotische Index een terugblik in de tijd en evalueert ze de biotoopkwaliteit over een ruimere tijdspanne. De indexwaarde schommelt tussen 0 (zeer slechte kwaliteit) en 10 (zeer goede kwaliteit). De basiskwaliteitsnorm bedraagt 7.

Beoordeling van de biologische waterkwaliteit op basis van de Belgische Biotische index

BBI	Kleur	Beoordeling
9 - 10	blauw	zeer goede kwaliteit
7 - 8	groen	goede kwaliteit
5 - 6	geel	matige kwaliteit
3 - 4	oranje	slechte kwaliteit
1 - 2	rood	zeer slechte kwaliteit
0	zwart	uiterst slechte kwaliteit

1.2. De kwaliteit van de Ijse

Tabellen 1 tot 3 in bijlage 1 geven:

- de meetpunten weer die gelegen zijn langsheen de Ijse (tabel 1);
- de evolutie weer van de fysico-chemische kwaliteit aan de hand van de Prati-index voor opgeloste zuurstof (tabel 2). Wanneer de PIO-score tussen haakjes weergegeven wordt, betekent dit dat ze werd berekend op minder dan 6 zuurstofmetingen op jaarbasis;
- de evolutie weer van de biologische kwaliteit aan de hand van de BBI (tabel 3).

De Ijse heeft zowel de bestemming ‘drinkwaterproductie’ als ‘viswater voor karperachtigen’. Op enkele kleinere huishoudelijke lozingen in de bovenloop na is de waterloop volledig gesaneerd. Sinds 2000 is de Ijse over zijn gehele lengte een waterloop met een doorgaans goede biologische kwaliteit en een PIO die behoort tot de klasse “aanvaardbaar” tot “niet verontreinigd”.

De tijdsevoluties van parameters als ammonium en orthofosfaat tonen een dalende trend (zie figuur 1 in bijlage 1), die van nitraat blijft redelijk stabiel (en hoog, rond de 8 mgN/L). De 5 hoge ammoniumwaarden vanaf 2003 in onderstaande grafiek werden hoogstwaarschijnlijk veroorzaakt door overstortevents van de collector en/of RWZI na hevige regenval (zoals kan afgeleid worden uit veldwaarnemingen van hevige regenval en troebel monsterwater en uit hoge waarden voor BZV, CZV, KjN en ZS).

In 2007 werd in de bovenloop, te Hoeilaart (VMMnr. 485000), volledig voldaan aan de normen, m.u.v. de strenge viswaternorm voor nitriet. In Huldenberg (VMMnr. 484300) en Neerijse (VMMnr. 483800) waren er overschrijdingen van de viswaternormen voor BZV, ammonium en nitriet, en van de basiskwaliteitsnormen voor BZV, CZV (enkel in Huldenberg), orthofosfaat (enkel in Neerijse) en totaal fosfor (id.). Opnieuw spelen overstortevents een rol in deze normoverschrijdingen. Voor Pt en oPO4 veroorzaakt het gezuiverde effluent van de RWZI een normoverschrijding in de Ijse.

Als besluit kan gesteld worden dat de kwaliteit van de Ijse goed is, maar dat de frequente inwerkingtreding van de talrijke overstorten op de collector deze goede kwaliteit hypothekeren. Deze frequente overstortwerking is het gevolg van zeer talrijke aansluitingen van bronnen,

waterlopen, roosters, e.d. op het gemeentelijk rioleringsstelsel. Tabel 4 geeft een overzicht van de door de VMM geïnventariseerde knelpunten in het zuiveringsgebied Huldenberg (waar het stroomgebied van de Ijse volledig in gelegen is, naast dat van de Laan, een deel van de Dijle, enz.):

Hiernaast rijzen er problemen m.b.t. de nutriënthuishouding. Kort voor de monding in de Dijle zorgt de RWZI Huldenberg voor een substantiële verhoging van het gehalte aan orthofosfaat, met een overschrijding van de basiskwaliteitsnorm tot gevolg. Dit is van belang m.b.t. de eutrofiëringsproblematiek. Vermeldenswaardig is ook dat de Ijse over vrijwel haar ganse loop gekenmerkt wordt door een relatief hoog nitraatgehalte (doorgaans nipt onder de basiskwaliteitsnorm). Deze nitraten worden hoofdzakelijk via het grondwater aangevoerd, via de talrijke bronnen die het gebied rijk is.

2. Het stroomgebied van de Ijse telt ruim 34.000 inwoners, waarvan ongeveer 31.300 langs een straat wonen die voorzien is van riolering: de rioleringsgraad bedraagt vandaag 92%. Het afvalwater van ca. 29.400 inwoners is aangesloten op een rioolwaterzuiveringsinstallatie (RWZI). Aangenomen dat alle woningen effectief aansluiten op de aanwezige riolering, bedraagt de zuiveringsgraad in het stroomgebied 86,5%, wat beduidend hoger is dan het Vlaamse gemiddelde van ongeveer 68%. De toekomstige zuiveringsgraad, na uitvoering van de momenteel geplande bovengemeentelijke en gemeentelijke inspanningen, bedraagt 94,7%.

Er wordt onderzocht hoe door een aangepaste bedrijfsvoering op de RWZI Huldenberg de lozing van orthofosfaten verder kan teruggeschroefd worden.

De Ijse kent nu over vrijwel haar ganse lengte zwakke structuurkenmerken (rechtgetrokken waterloop). In het bekkenbeheerplan Dijle zijn projecten gedefinieerd om hierin verbetering te brengen.

De inspanningen op gewestelijk niveau richten zich ook op de sanering van de kleinere kernen en de optimalisatie van de bestaande infrastructuur. Deze projecten hebben als doel de verschillende onderdelen van de bovengemeentelijke saneringsinfrastructuur beter op elkaar af te stemmen, de overstortwerking te reduceren en belangrijke waterlopen af te koppelen van het collectoren- en rioolstelsel. Ook de aanleg van gescheiden rioolstelsels door de gemeenten resulteert in een verdere vermindering van de hydraulische belasting van de infrastructuur.

Daarnaast moeten ook maatregelen op gemeentelijk en particulier niveau genomen worden. Een verdere reductie van de verontreiniging van huishoudelijke oorsprong kan worden bewerkstelligd door de aanleg van gemeentelijke riolen of door de aanleg van IBA's (Individuele Behandelinginstallatie van Afvalwater).

Samenvattend kan dus gesteld worden er vandaag, net zoals in de rest van Vlaanderen, nog heel wat middelen worden geïnvesteerd in de verbetering van de oppervlaktewaterkwaliteit in het stroomgebied van de Ijse. Deze investeringen zullen nog een verdere kwaliteitsverbetering van het oppervlaktewater bewerkstelligen in de komende jaren.

3. In 2001 is een monitoringmeetnet voor de visstand van de Vlaamse oppervlaktewaters van start gegaan. Dit visstandonderzoek wordt uitgevoerd door het Instituut voor Natuur- en Bosonderzoek. De bedoeling is de kwaliteit van de visstand te onderzoeken om aldus ook een beeld te verkrijgen van de ecologische waterkwaliteit. De gegevens worden in een databank ingevoerd. Dit meetnet omvat ca. 900 meetpunten waarvan een 600-tal op stromende waters. Deze waters worden met een periodiciteit van 3 à 4 jaar bemonsterd.
De laatste afvissing van de IJse dateert van 2005.

Voor de resultaten van deze visbestanden wordt verwezen naar de VIS- databank op <http://vis.milieuinfo.be> en naar het rapport in bijlage 2 Van Thuyne Gerlinde, Maes Yves en Breine Jan Visbestandopnames op de IJse (2005). IBW.Wb.V.R.2005.146.

Bronnen:

VIS-databank: <http://vis.milieuinfo.be>

Van Thuyne, G., Maes, Y. en Breine, J. (2005). Visbestandopnames op de ijse (2005). *Rapporten van het instituut voor bosbouw en wildbeheer - sectie visserij*, 2005(146). Instituut voor Bosbouw en Wildbeheer: Groenendaal : Belgium. 10 pp.

BIJLAGEN

1. Meetpunten, evolutie fysico-chemische kwaliteit, evolutie biologische kwaliteit, overzicht geïntegreerde knelpunten in het zuiveringsgebied Huldenberg
2. Visbestandopnames op de IJse

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/613/antw.613.bijl.001.doc>

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/613/antw.613.bijl.002.pdf>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 627
van 23 april 2008
van **DIRK DE KORT**

Wegennet - Hydranten

In het recente verleden gebeurden op de Vlaamse autowegen enkele zware ongevallen met brandende voertuigen. In vele gevallen – zo niet in de meeste – moest de brandweer het bluswater in tankwagens aanvoeren, dit bij gebrek aan hydranten op en langs de autowegen. Het vervoer van bluswater naar de plaats van de brand kan uiteraard niet onbeperkt gebeuren. Bovendien is het lang niet altijd mogelijk om van open water in de buurt gebruik te maken.

Er zijn niet alleen de spijtige brandhaarden op onze autowegen. Enkele voorbeelden van ernstige branden in gebouwen of bedrijfsruimten pal ernaast liggen ook nog vers in het geheugen. Ook toen ondervond men serieuze problemen met het bluswater.

Het idee van hydranten op autowegen dateert van de jaren zeventig. De brandweertop vroeg toen al hydranten op de Antwerpse Ring, maar dit voorstel werd door de wegbeheerders telkens afgewezen. De werkgroep Groot Water Transport neemt een duidelijke stelling in over hydranten langs autowegen. De werkgroep vraagt een waternet met minimale diameter van 250 mm langs autowegen, best geplaatst in de middenberm met bovengrondse hydranten type BH100 op maximaal 500 m van elkaar.

Verschillende brandweercommandanten uit het hele Vlaamse land hebben al herhaaldelijk de alarmklok geluid, maar tevergeefs.

1. Is de minister op de hoogte van de vraag van de werkgroep Groot Water Transport over hydranten langs autowegen?
2. Wat heeft het onderzoek naar de mogelijkheid van hydranten langs autowegen tot nu toe concreet opgeleverd?
3. Wat is de best mogelijke en haalbare oplossing die het Agentschap Wegen en Verkeer voor dit acute veiligheidsprobleem voorstelt?
4. Beschikt het Agentschap Wegen en Verkeer over een gedetailleerde kaart of overzicht van alle open water en alle beschikbare hydranten in de nabijheid van autowegen en dit over de volledige lengte van het wegennet? Waar is die informatie beschikbaar?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 627 van 23 april 2008

van **DIRK DE KORT**

1. Bij de afdeling Verkeerskunde van het Agentschap Wegen en Verkeer is geen werkgroep “Groot Water Transport “ bekend. Een stellingname van deze werkgroep is ons evenmin bekend en in het recente verleden werd de afdeling nooit gecontacteerd door deze werkgroep.
2. Uit recente contacten met de Brandweer Vereniging Vlaanderen bleek niet dat de vraag naar hydranten langs autosnelwegen een hoge prioriteit zou zijn van de brandweerkorpsen of –commandanten. Gelet op de uitgestrektheid van het autosnelwegennetwerk en de minder frequente noodzaak in het gebruik versus de hoge aanleg- en onderhoudskost van een dergelijk netwerk, wordt op autosnelwegen met bluswagens gewerkt.
3. Hoe acuut het aangehaalde probleem is, is moeilijk in te schatten. Wij kunnen ons in elk geval niet herinneren dat er zich in de loop van de voorbije jaren op dat punt een acuut probleem zou hebben gesteld. Het komt ons voor dat de beste oplossing voor watervoorziening bij een brand op de autosnelweg, naast de inzet van bluswagens op autosnelwegen, bestaat uit een aftakking vanaf kruisende waterleidingen. Dergelijke kruisende leidingen zullen er wellicht op heel wat plaatsen zijn. Het plaatsen van een waterleiding met een dergelijke diameter vertegenwoordigt een belangrijke kostprijs die wellicht niet in verhouding staat tot het werkelijke probleem. Andere oplossingen, zoals hoger vermeld over de kruisingen, hebben wellicht een betere kosten-batenverhouding.
4. Momenteel zijn er wel wat waterpartijen in de omgeving van autosnelwegen, maar bestaat er geen inventaris van deze watervolumes en/of van hydranten. Volgens de vigerende wetgeving valt dit enerzijds onder de verantwoordelijkheid van de burgemeester (aanwezigheid van hydranten en bluswater) en anderzijds onder de verantwoordelijkheid van de brandweercommandant (overzicht van locaties).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 667
van 14 mei 2008
van **JOKE SCHAUVLIEGE**

Onderhoud Leieoeveren - Aangelanden

Langs de oevers van de “toeristische” Leie tussen Deinze en Afsnee wonen heel wat mensen. Hun perceel loopt meestal tot aan het water. Dat is het geval in Deinze, Astene, Sint-Martens-Lerne, Deurle, Sint-Martens-Latem en Afsnee.

Oeverversteving gebeurt momenteel niet, of door de grondbezitters zelf. De kostprijs daarvan is echter aanzienlijk. Een goede oeverversteving is belangrijk om afkalving te verhinderen, de wateroverlast te bestrijden en het baggeren te beperken.

1. Zijn eigenaars momenteel verplicht om de oevers die aan hun perceel grenzen te onderhouden en/of te verstevigen? Welke reglementering van de Vlaamse overheid is ter zake van kracht?
2. Bestaan er subsidieregelingen voor particulieren die kosten maken om de oevers die aan hun perceel grenzen te verstevigen of zijn er plannen in die zin?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 667 van 14 mei 2008

van **JOKE SCHAUVLIEGE**

1. Deze aangelegenheid wordt geregeld door het burgerlijk wetboek (art.538). Voor bevaarbare of vlotbare stromen en rivieren strekt het openbaar domein zich uit tot aan de grens van het water, met name de hoogste waterstand die het water bereikt, mits deze waterstand het gewone peil is en geen overstroming. Het openbaar domein in bevaar- en vlotbare waterlopen beperkt zich dus tot de bedding ervan.
Hieruit volgt dat de oevers toebehoren aan de oevereigenaars die als eigenaar voor het onderhoud en de herstelling van de oever instaan.
Wel moeten de oevereigenaars het verlies van grond, dat zich ongemerkt voltrekt door de natuurlijke werking van het water, gedogen, bepaald in art. 556 en volgende van het Burgerlijk Wetboek. De waterwegbeheerder is in de hiervoor genoemde regelgeving er niet toe gehouden ingekalfde private oevers te beschermen.

Als waterwegbeheerder voert zij wel oeverbeschermingswerken en dijkverhogingen uit die van collectief belang zijn, bijvoorbeeld ten bate van woonzones die te lijden hebben onder hoge waterstanden. Het project de Assels op de Leie te Gent is daar een voorbeeld van.
NV W&Z heeft steeds het standpunt ingenomen dat zij geen werken uitvoert aan private oevers als er geen jaagpadfunctie aanwezig is, die in dat geval het individuele belang van de oevereigenaar zou dienen.
2. Er zijn in die zin geen subsidieregelingen door de waterwegbeheerder voorzien ten behoeve van particulieren die kosten maken om de oevers die aan hun perceel grenzen, te verstevigen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 696
van 26 mei 2008
van **CARL DECALUWE**

Leiebrug Wervik - Stand van zaken

Reeds vijftien jaar is er sprake van een nieuwe verhoogde brug over de Leie in Wervik. Blijkbaar zijn de onteigeningen hiertoe reeds gebeurd.

1. Wat is de stand van zaken betreffende de plannen voor een nieuwe verhoogde brug over de Leie in Wervik?
2. Welke stappen en procedures dienen nog te worden doorlopen?
3. Wanneer zal deze brug effectief worden geplaatst? Hoeveel tijd wordt voorzien voor deze plaatsing?

In hoeverre zal er hinder zijn door deze werken en zal er rekening worden gehouden met het feit dat de Wervikse handelaars een omzetsdaling vrezen door het tijdelijk wegvallen van het Franse cliënteel?

4. Wat is de kostprijs van de werken voor deze brug?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 696 van 26 mei 2008

van **CARL DECALUWE**

1. Volgens het actuele meerjarenprogramma zijn de werken van de nieuwe verhoogde brug over de Leie te Wervik, voorzien vanaf medio 2010.
2. Het voorontwerp van de nieuwe brug werd reeds opgemaakt in het kader van de in 2003 uitgevoerde landschapsstudie voor de herinrichting van de doortocht Wervik (stalen vakwerkbrug met een gescheiden, verlaagd voet- en fietspad).
De stedenbouwkundige vergunning voor deze constructie dient nog te worden aangevraagd. Het definitieve aanbestedingsontwerp en bijhorende bestek moeten eveneens nog worden opgemaakt.
3. Volgens de huidige inzichten zal de brug effectief kunnen geplaatst worden in 2011. Qua uitvoeringstermijn dient gerekend op 9 à 12 kalendermaanden. Bij de verdere uitwerking van het project zal uiteraard ruime aandacht worden besteed aan de impact van de werken op de omgeving en zullen maximaal 'minder hinder'-maatregelen worden voorzien.
4. De kostprijs van de nieuwe brug werd in 2003 geraamd op 5,1 miljoen euro (excl. BTW).

VLAAMS PARLEMENT

▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 700

van 26 mei 2008

van **MARIJKE DILLEN**

Waterfactuur - Aanbevelingen Ombudsdienst

“De Vlaamse overheid moet samen met de drinkwatermaatschappijen zorgen voor een meer klantvriendelijke oplossing voor de hoge waterfactuur en de hoge waterheffing als gevolg van een verborgen lek” (Memorandum voor de Vlaamse Regering van de Vlaamse Ombudsdienst dd. 14 juni 2004).

1. Welke initiatieven heeft de minister genomen sinds het begin van deze legislatuur om tegemoet te komen aan de aanbevelingen van de Vlaamse Ombudsdienst?
2. Kan de minister medelen over hoeveel dossiers het op jaarbasis gaat? Welke procedure wordt er thans gevolgd?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 700 van 26 mei 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. De klachten in verband met lekverliezen zijn een jaarlijks terugkerend probleem. Het zonder gegronde reden kwijtschelden van het factuurbedrag als gevolg van lekverliezen zou geen goede zaak zijn. De gebruiker van drinkwater heeft in eerste instantie de verantwoordelijkheid over het goed functioneren van zijn binnenleidingen en installaties, om aldus misbruiken en verspilling te voorkomen.
Het basisprincipe luidt dan ook dat elk verbruik dat door de watermeter geregistreerd werd, ook dient te worden betaald, ook vanwege een lek.
Zowel in het waterverkoopreglement, op de respectieve websites als in informatiefolders wordt aandacht besteed aan dit thema en wordt de klanten uitdrukkelijk aangeraden om regelmatig zelf de stand van de watermeter te controleren om aldus lekken te kunnen opsporen. Helaas wordt deze nuttige aanbeveling al te vaak genegeerd.
In uitzonderlijke gevallen zal op basis van een minnelijke regeling het hoge factuurbedrag herzien worden. Dit kan bv. het geval zijn wanneer het lek pas na omstandig zoekwerk kon gedetecteerd worden. Of er al dan niet een vermindering van een gedeelte van het factuurbedrag kan worden toegestaan, wordt beoordeeld op individuele basis.
Vanaf 01.01.2005 heeft de invoering van de integrale waterfactuur tot gevolg gehad dat de bijdrage voor de watersanering een element vormt van het watertarief en niet meer een afzonderlijke heffing. In geval van minnelijke regeling bij lekverlies is er bij vermindering van het bedrag "waterverbruik" op de factuur, een evenredige vermindering van het gedeelte "waterzuivering". In de meeste gevallen wordt ook de eventueel aangerekende bijdrage voor afvoer (gemeentelijke riolering) evenredig verminderd.
Ik heb aan mijn administratie wel de opdracht gegeven om hiervoor een zo uniform mogelijke en klantvriendelijke regeling te voorzien in het algemeen waterverkoopreglement.
Dat algemeen waterverkoopreglement wordt op dit ogenblik door mijn administratie in overleg met de drinkwatermaatschappijen voorbereid. Na afronding van het proces zal ik dit ter goedkeuring voorleggen aan de Vlaamse Regering.
2. M.b.t. de kleinverbruikers heeft VMM voor het heffingsjaar 2005 73 bezwaren ontvangen naar aanleiding van een lek. Noch voor heffingsjaar 2006 noch voor heffingsjaar 2007 werden bezwaren n.a.v. een lek ontvangen.
De daling is volledig te wijten aan de vervanging van de heffing kleinverbruikers (vnl. gezinnen en bedrijven met een beperkt waterverbruik) door de bovengemeentelijke saneringsbijdrage, die aangerekend wordt door de openbare waterdistributiemaatschappij.

Door VMW werden de volgende tegemoetkomingen verleend n.a.v. een lekverlies:
 - in 2005: 100;
 - in 2006: 441;
 - in 2007: 186.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 704

van 29 mei 2008

van **PIETER HUYBRECHTS***Waaslandtunnel Antwerpen - Veiligheidsmaatregelen*

Naar aanleiding van een onderzoek dat gebeurde in het kader van de internationale samenwerking met andere automobielclubs onder de FIA-koepel (Fédération Internationale de l'Automobile) maakte de automobilistenorganisatie Touring bekend dat de Waaslandtunnel voor de tweede keer in vijf jaar zeer slecht scoort op het gebied van veiligheid.

Volgens Touring is het risico in de Waaslandtunnel op een fataal ongeluk hoog en zijn de gevaren reëel. Ondanks het feit dat de jongste jaren onder meer de ventilatie en de verlichting verbeterd zijn, voldoet de tunnel volgens Touring niet meer aan de huidige veiligheidsnormen. Dagelijks rijden er ongeveer 33.000 wagens door de Waaslandtunnel.

Touring heeft daarom een aantal aanbevelingen gedaan op korte en lange termijn aan de Vlaamse overheid, zoals de betere communicatie en informatie en het inrichten van "veiligheidsgalerijen" langs de zijwanden. Ook moet er een efficiënt tunnelmanagement worden uitgebouwd dat gepast kan ingrijpen bij incidenten, werken of filevorming.

1. Heeft de minister al kennis kunnen nemen van de aanbevelingen van Touring?

Wat is zijn eigen analyse van de veiligheidssituatie?

2. Welke maatregelen zullen er genomen worden om de veiligheid van de gebruikers van de Waaslandtunnel te garanderen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 704 van 29 mei 2008

van **PIETER HUYBRECHTS**

1. Alle tunnels worden qua burgerlijke bouwkunde om de drie jaar geïnspecteerd in het kader van het beheer van de kunstwerken (door de territoriale afdelingen van het agentschap Wegen en Verkeer). Met betrekking tot de elektromechanische uitrusting worden strikte onderhouds-schema's gevolgd.
Bij renovatie of vervanging worden steeds de laatste evoluties op veiligheidsgebied gevolgd. Door een continu proces van renovatie zullen de bestaande tunnels langer dan 500m geleidelijk aan voldoen aan de Europese Richtlijn. Dit geldt tevens voor de Waaslandtunnel (verdere toelichting bij het antwoord op vraag 2)
Vanuit het Agentschap Wegen en Verkeer zijn er stappen ondernomen om het Tunnelbeheer in Vlaanderen op het niveau te brengen, zoals gevraagd in de Europese Richtlijn en dit voor alle Tern-tunnels, maar ook voor alle andere tunnels die onder het beheer vallen van de Vlaamse Overheid (o.a. Waaslandtunnel). Onder het Tunnelbeheer kan verstaan worden : het onderhoud, vernieuwingen, het toezicht, de inspecties, de evacuatieplannen en de brandoefeningen.
2. Specifiek kan er voor de Waaslandtunnel het volgende worden meegedeeld:
 - a) Volgende maatregelen zijn al enkele jaren uitgevoerd:
 1. Vernieuwing van de ventilatie
 2. Vernieuwing van de verlichting
 3. Radiocommunicatie voor hulpdiensten in de tunnel.
Radiocommunicatie is altijd mogelijk geweest voor de hulpdiensten. Sinds mei 2005 is de tunnel bovendien uitgerust met het Astrid-netwerk.
De vroegere VHS-verbindingen zijn nog steeds operationeel.
Gsm-communicatie is mogelijk via de 3 verschillende operatoren.
 - b) Volgende maatregelen zijn recent bijkomend uitgevoerd:
 1. Redundant maken van de afstandsbewakings- en bedieningsinfrastructuur.
Dit houdt in dat er twee servers zijn opgesteld die dezelfde taak uitvoeren, nl. één master en één slave, en dat het netwerk in een lus is gelegd zodat één kabelfout de werking niet in het gedrang brengt.
De bewaking en bediening van de Waaslandtunnel geschiedt in normale omstandigheden permanent vanuit de controlekamer, gelegen aan het Frederik Van Eedenplein 1 te 2050 Antwerpen. Zowel het netwerk en de servers voor deze afstandsbewaking en -bediening zijn momenteel redundant uitgevoerd.
 - het netwerk bestaat sinds kort uit een gesloten lus, zodat de datastroom bij een enkelvoudige onderbreking gewaarborgd blijft;
 - de servers zijn redundant uitgevoerd. Eén server is opgesteld in de controlekamer aan het Frederik Van Eedenplein 1 te 2050 Antwerpen, de andere in de Permanente Wachtdienst EMA, gelegen aan het Vuurkruisenplein 20 te 2020 Antwerpen.

Beide servers zijn door middel van een glasvezelconnectie met elkaar verbonden. Wanneer de ene server uitvalt, neemt de andere automatisch over.

2. Vernieuwing van de CCTV-installatie.
Vroeger konden er 16 camerabeelden gedurende 48 uren worden opgeslagen op de CCTV-server. Met de vernieuwing van de CCTV-installatie kunnen er momenteel 32 camerabeelden gedurende 7 dagen worden opgeslagen. Het gebruik van hoge resolutiecamera's, om nummerplaten te herkennen van voertuigen die in de Waaslandtunnel verboden zijn, behoort hierdoor tot de mogelijkheden.
3. Ontdubbelen van de bewakingsactiviteiten.
Afstandsbewaking van de Waaslandtunnel zal op korte termijn tevens mogelijk zijn vanuit de Permanentie EMA, gelegen aan het Vuurkruisenplein 20 te 2020 Antwerpen. De technische infrastructuur hiervoor is zo goed als klaar, enkel de opleiding van het personeel van de Permanentie EMA dient nog te gebeuren.

c) Volgende maatregelen worden uitgevoerd:

1. Verminderen van de verkeershinder.
In het kader van de uitvoering van de tweede fase van de herinrichting van de Leien zal het verkeer naar de Waaslandtunnel worden ontraden.
In het kader van de Oosterweelverbinding zal het doorgaand verkeer vanop Linkeroever worden beperkt.
2. Infoverspreiding via radio door operator.
Deze technische aanpassing (Break-in) staat gepland voor alle tunnels. Ze staat ingeschreven op de begroting (2008) en het bestek hiervoor is in opmaak.

d) Volgende maatregelen worden onderzocht en kunnen bij een positieve evaluatie worden uitgevoerd:

1. Vernieuwen van de tunnelsignalisatie.
Voor de vernieuwing van de tunnelsignalisatie (variabele verkeersborden, rijstrooksignalisatie, vergrendeling van de verkeerslichten met de slagbomen, ...), evenals voor de bediening ervan door de Politie zal door de afdeling Elektriciteit en Mechanica Antwerpen binnenkort een bestek worden opgemaakt.
2. Voorzien van nooduitgangen via de 2 bestaande deuren die momenteel enkel als diensttoegang door het tunnelpersoneel kunnen gebruikt worden.
Er wordt onderzocht of de 2 bestaande diensttoegangen in de pijp van de Waaslandtunnel kunnen omgevormd worden tot nooduitgangen. Deze maatregel vergt de nodige aanpassingen op gebied van technische bewaking en infrastructuur. De diensttoegangen komen, gezien het tunnelconcept dateert van 1933, rechtstreeks uit in de technische ruimtes van de tunnel. Dit creëert bijkomende onveiligheden door de rechtstreekse toegang tot de technische installaties voor onbevoegden via deze weg. Dit wordt verder onderzocht.
3. Voorzien van automatische incidentdetectie op de bestaande camera's van de Waaslandtunnel.
Er wordt onderzocht of de 12 vaste camera's die momenteel in de Waaslandtunnel zijn opgesteld, uitgerust kunnen worden met AID-modules. Hierdoor kunnen abnormale situaties, die zich in de tunnel voordoen, automatisch gesignaleerd worden aan de operator van dienst in de controlekamer die hierop de nodige acties kan ondernemen.

4. Voorzien van een automatische voertuigentelling om de tunnel efficiënter te ventileren.
Naast de bestaande CO-meting en de zichtbaarheidsmeting, waarvan de laatste een maat is voor de aanwezigheid van NO_x, zal de ventilatie in de toekomst bijkomend aangestuurd worden door een voertuigentelling.
 5. Voorzien van high-definition camera's ter registratie van de gegevens van malafide tunnelgebruikers.
Ondanks het verbod rijden er soms vrachtwagens en zelfs ADR-transporten door de Waaslandtunnel. Door het inzetten van hoge resolutiecamera's zal het mogelijk zijn de nummerplaten en andere gegevens van deze overtreders, te registreren voor verbalisatie door de Politie.
- e) Volgende maatregelen zijn onderzocht en hadden geen positieve bijdrage :
1. Luidsprekers
Enkele jaren geleden zijn er testen uitgevoerd met luidsprekers in de Waaslandtunnel, maar door het "badkamereffect" (weergalming) zijn ze niet verstaanbaar.
- f) Volgende maatregelen zijn fysisch onmogelijk:
1. Bijkomende vluchtroutes

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITSVLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 705

van 29 mei 2008

van **ANNICK DE RIDDER**

Amantunnel - Rechterrijstrook (2)

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 279 van 18 januari 2008, aangaande het afsluiten van de rechterrijstrook van de Amantunnel, stelde de minister dat het spoedig openstellen van die rijstrook werd onderzocht (Websitebulletin publicatiedatum 14-03-2008). Dit onderzoek zou gebeuren door het agentschap Wegen en Verkeer in overleg met de verkeerspolitie. Het onderzoek zou zich toespitsen op het gebruik van een doorlopende witte lijn.

Op het terrein blijkt er echter nog niets veranderd aan de situatie. De rechterrijstrook van de tunnel is nog steeds afgesloten voor het verkeer. Dit leidt elke dag tot congestieproblemen en files.

Deze situatie lijkt absurd omdat er helemaal geen probleem zou zijn als men de rijstrook opnieuw zou openstellen. Het verkeer dat van de Amerikalei komt, moet namelijk voorrang verlenen aan het verkeer dat de tunnel uitrijdt. Bovendien heeft de belastingbetaler betaald voor het gebruik van drie rijstroken en niet van twee.

1. Zijn er al resultaten bekend van het onderzoek dat moest leiden tot het spoedig openstellen van de rechterrijstrook?
2. Is er een timing voorzien voor het openstellen van die rijstrook?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 705 van 29 mei 2008

van **ANNICK DE RIDDER**

1. Het agentschap Wegen en Verkeer heeft hierover al meermaals overlegd met de politie (een laatste keer op 16.06.2008). Het openstellen van de 3de rijstrook geniet van de politie om veiligheidsredenen een negatief advies. De stad Antwerpen is in die zin vragende partij om de huidige toestand te bestendigen door middel van een definitieve markering. Het agentschap Wegen en Verkeer onderzoekt momenteel of dit haalbaar is.
2. De timing is afhankelijk van een laatste overlegmoment. De administratie is zich wel degelijk bewust van de noodzaak van het openstellen van de rechterrijstrook, maar wenst in deze, gelet op het advies van de lokale politie, geen veiligheidsrisico's te nemen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 707
van 29 mei 2008
van **CARL DECALUWE**

Groenestroomproductie - Evolutie

De VREG (Vlaamse Reguleringsinstantie voor de Elektriciteits- en Gasmarkt) rapporteerde medio mei 2008 dat de jaarlijkse groei van het groenestroomvermogen vertraagt. In 2007 kwam er voor ongeveer 44 megawatt groenestroomvermogen bij, terwijl dit de voorgaande jaren nog 70 megawatt en 150 megawatt was.

De VREG schrijft de vertraging toe aan de onduidelijkheid over de regelgeving na 2010. Dit werkt onzekerheid bij potentiële investeerders in de hand, volgens de VREG.

1. Kan de minister per groenestroombron meedelen wat de evolutie is van het vermogen in de laatste vijf jaar?

Wat zijn de doelstellingen voor elk van deze bronnen?

2. Acht de minister nieuwe initiatieven nodig om investeringen in groenestroomproductie verder te stimuleren? Zo ja, welke initiatieven zullen er genomen worden?
3. Welke tegemoetkomingen kan de minister aan potentiële investeerders met 100 % zekerheid garanderen na 2010?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 707 van 29 mei 2008

van **CARL DECALUWE**

1. De evolutie van het vermogen per groenestroombron is opgenomen in de tabel in bijlage.

Er zijn formeel geen doelstellingen per technologie vastgelegd. In het regeerakkoord is opgenomen dat tegen 2010 25% van de elektriciteitsleveringen milieuvriendelijk worden opgewekt uit hernieuwbare energie of warmtekrachtkoppeling (WKK). Deze doelstelling is opgedeeld in 19% voor warmtekrachtkoppeling en 6% voor groene stroom. De groene stroomproductie die met de 6%-doelstelling overeenstemt, bedraagt ongeveer 3.810 GWh. In 2007 bedroeg de groenestroomproductie 1638 GWh. Volgens prognoses van de VITO is de realisatie van deze globale doelstelling haalbaar.

2. Jaarlijks legt de Vlaamse minister bevoegd voor het energieplan aan de Vlaamse Regering een actieplan groene stroom voor dat voorstellen bevat voor het wegwerken van juridische en praktische belemmeringen voor de groenestroomproductie in het Vlaamse Gewest. Het volgende actieplan dat in de loop van de maand juli aan de Vlaamse Regering zal worden voorgelegd, is momenteel in voorbereiding.
3. De waarde van de groenestroomcertificaten is voor een vastgelegde termijn decretaal gegarandeerd. Het is evident dat een Vlaamse minister hieromtrent geen 100% zekerheid kan geven omdat decreetswijzigingen kunnen worden ingeleid door de uitvoerende macht en goedgekeurd door de wetgevende macht.

BIJLAGE

Evolutie van het vermogen per groenestroombron in kW

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlement.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/707/antw.707.bijl.001.XLS>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 708
van 29 mei 2008
van **CARL DECALUWE**

Gewestwegen - Winterschade

Na de winter van 2006 heeft elke provinciale afdeling van het agentschap Wegen en Verkeer een inventaris opgemaakt van de schade aan de wegen veroorzaakt door de winter. In 2006 diende daarom voor bijna 6.700.000 euro extra aan herstellingswerken te worden gepland.

1. Werd er in 2007 en 2008 opnieuw een inventaris opgemaakt van de schade aan de wegen ten gevolge van de winterperiode?
2. Welke extra middelen werden er per provinciale afdeling voorzien voor de herstelling van deze schade?
3. Kan de minister de evolutie meedelen voor de laatste vijf jaar?
4. Hoe worden dringende herstellingen aangepakt?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 708 van 29 mei 2008

van **CARL DECALUWE**

1. Na de winterperiodes 2006-2007 en 2007-2008 werd niet opnieuw een inventaris gemaakt van de schade aan de wegen ten gevolge van de winterperiode, vermits het relatief zachte winters betrof.
2. In de afdelingen Wegen en Verkeer werden geen extra middelen voorzien voor de herstelling van winterschade. De nodige herstellingen werden uitgevoerd via de reguliere onderhoudskredieten.
3. Gedurende de laatste 5 jaar werden, buiten het in de vraagstelling vernoemde budget voor 2006, hiervoor geen extra middelen aangewend.
4. Dringende herstellingen van winterschade worden in de meeste gevallen uitgevoerd met zogenaamde 'koude' asfaltverhardingen in afwachting van een definitieve herstelling zodra de weersomstandigheden het toelaten. De definitieve herstellingen worden door de onderhoudsaannemers uitgevoerd met warme asfaltproducten. Minder erge herstellingen worden uitgevoerd in gietasfalt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 712
van 29 mei 2008
van **CARL DECALUWE**

Zuiveringsresultaten RWZI's - West-Vlaanderen

Aquafin meet jaarlijks de kwaliteit van het zuiveringsproces in de rioolwaterzuiveringsinstallaties (RWZI), in 2007 waren dat er 216. Hiervoor hanteert Aquafin vijf parameters: het biologisch zuurstofverbruik (BZV), het chemisch zuurstofverbruik (CZV), het totaal stikstof, het totaal fosfor en de hoeveelheid zwevende stoffen. Het effluent of het gezuiverde water moet bovendien aan Europese normen voldoen. De Vlaamse overheid heeft deze normen per Vlarem nog verstrengd.

Uit de algemene evaluatie blijkt dat er nog nooit zoveel vuilvracht is verwijderd als in 2007, maar anderzijds kampen veel installaties met een verregaande verdunning van het afvalwater door vermenging met hemelwater, grondwater en oppervlaktewater. Hierdoor halen niet alle installaties de normen.

1. Welke RWZI's werden er in West-Vlaanderen geëvalueerd?
2. Welke RWZI's in West-Vlaanderen voldoen niet aan de Europese effluentnormen?
Wat is de reden hiervoor?
3. Welke RWZI's voldoen niet aan de strengere normen van Vlarem?
Wat is de reden hiervoor?
4. Welke RWZI's in West-Vlaanderen kampen met een te hoge verdunning van het afvalwater?
Wat is de concrete oorzaak van deze verdunning?
5. Hoe evolueert de zuiveringskwaliteit van de RWZI's in West-Vlaanderen?
6. Welke maatregelen voorziet de minister voor de RWZI's die niet voldoen aan de normen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 712 van 29 mei 2008

van **CARL DECALUWE**

1. Jaarlijks evalueert VMM alle RWZI's in Vlaanderen die een volledig jaar operationeel zijn. Hieronder staan de operationele RWZI's in 2007 voor West-Vlaanderen opgesomd. Deze werden allemaal geëvalueerd. De KWZI Sint Pietersveld te Wingene en de KWZI Damme – Braambeierbroek werden (recent) opgestart in 2008 of zijn nog in aanbouw en werden bijgevolg niet geëvalueerd.

Operationele RWZI's voor West-Vlaanderen 2007: Adinkerke, Wulpen, Ieper, Woumen, Langemark, Lo, Westouter, Zonnebeke, Poperinge, Harelbeke, Staden, Oostende, Jabbeke, Loker, Heist, Brugge, Knokke, Tielt, Watou, Roeselare, Aalbeke – Tolpenhoek, Vleteren, Helkijn, Waregem, Roesbrugge, Avelgem, Kortemark, Menen, Ingelmunster, Heule, Pervijze, Ieper – Hollebeke, Beernem, Waardamme, Wingene en Rollegem.

2. De normen zoals beschreven in de richtlijn laten in principe de keuzemogelijkheid tussen het voldoen aan de concentratienormen en verwijderingspercentages. Elke RWZI wordt dus getoetst aan de concentratienorm of het rendement. Voldoet de RWZI aan één van beide, dan wordt voldaan aan de richtlijn.

In West-Vlaanderen voldoen alle RWZI's aan de Europese verplichtingen.

3. De in Vlarem bepaalde normen en regelgeving m.b.t. RWZI's vallen uiteen in 4 belangrijke delen: 1) concentratienorm voor 5 parameters; 2) rendementen voor 5 parameters; 3) een dagmaximum voor stikstof totaal en 4) uitzonderingsmogelijkheden m.b.t. punt 1) en 2) voor zover bepaald in de vergunning.

De uitzonderingsmogelijkheden maken deel uit van de Vlaremnormen. Immers, net om een aantal problemen te vermijden werd deze mogelijkheid opgenomen.

Bijgevolg werd er in het kader van deze vraag nagegaan welke RWZI's niet aan de bepalingen van hun vergunning voldoen.

Volgens de VMM-gegevens voldoen in Vlaanderen 28 op 216 installaties niet aan de vergunning. Sommige RWZI's zijn in overtreding met meerdere parameters of toetsingscriteria tegelijk. Aan de hand van deze toetsing kan vastgesteld worden dat 11 RWZI's een probleem hebben met het dagmaximum voor Ntotaal. Hiervan hebben 9 RWZI's enkel voor deze parameter de vergunning overtreden. De andere RWZI's overtreden dus 1 of meerdere concentratienormen en/of verwijderingsrendementen.

Voor bijna de helft van deze installatie zal een aanpassing van de wetgeving of vergunning het probleem van de overtredingen wegnemen. Op deze manier zullen meer realistische normen opgelegd worden aan de installaties, die hoe dan ook nog steeds strenger zijn dan de normen die de Europese richtlijn Stedelijk Afvalwater voorschrijft.

Voor de overige RWZI's zijn investeringen gepland en goedgekeurd of zal de exploitatie geoptimaliseerd worden om aan de gestelde normen te voldoen.

Wat de West-Vlaamse RWZI's betreft, is er enkel voor Adinkerke een overtreding genoteerd. De RWZI haalt op sommige dagen het dagmaximum niet voor stikstof en voldoet tevens niet aan de jaargemiddelde concentratie voor stikstof. Het is duidelijk dat de technologie van de bestaande installatie onvoldoende toelaat om de huidige normen te respecteren.

4. De figuur in bijlage 1 geeft een kaart weer waarop de verdunningsindex voor een aantal zuiveringsgebieden werd bepaald. De bepaling van de verdunningsindex is een vrij intensieve oefening en is nog niet gebeurd voor 2007, maar wel voor 2006. De gegevens op de kaart refereren bijgevolg naar meetgegevens voor 2006.

De rode gebieden zijn het sterkst verdund, in de blauwe zuiveringsgebieden is het influent het meest geconcentreerd.

Uit de kaart kan afgeleid worden dat vele zuiveringsgebieden te kampen hebben met verdunning. Om die reden vormt dit probleem ook een van de belangrijkste aandachtspunten van mijn administratie. Dit geeft ook aan waarom de correcte aanleg van rioleringen en de scheiding van afvalwater en hemelwater een belangrijk aandachtspunt is in mijn beleid.

In de zuiveringsgebieden Koksijde Wulpen, Zonnebeke, Lo en Roesbrugge is het influent het meest geconcentreerd. In de zuiveringsgebieden Vleteren, Pervijze en Ruddervoorde is het influent het meest verdund. Dit betekent dat vooral in deze zuiveringsgebieden er werk moet gemaakt worden van het voorkomen van de verdunning.

Alhoewel verdunning niet de enige oorzaak is voor het niet behalen van de rendementnormen, behoort het zeker tot de belangrijkste problemen.

De oorzaken van de verdunningen zijn te zoeken in vele aspecten:

- aansluiting van beken, grachten, bronnen, drainages, bemalingen, ... (continue debieten);
- aansluiting van verharde oppervlakken (discontinue debieten);
- lozen van voorgezuiverd afvalwater van bedrijven (semicontinue debieten).

5. Op het vlak van effluentconcentraties (zie grafiek in bijlage 2) moeten we vaststellen dat de grootste verbeteringen zich sinds 2004 situeren bij de parameters CZV, Ntotaal en P. De daling bij de parameter CZV het grootst, het effect van de daling van de effluentconcentraties voor Ntotaal en P is ecologisch veel meer relevant.

De parameter BZV schommelt steeds rond de detectielimiet hetgeen wijst op een verregerende verwijdering van de organische vuilvracht.

Wat de parameter zwevende stoffen (ZS) betreft, dient gesteld dat ook hier zeer lage concentraties gehaald worden. Voor ZS kan vastgesteld worden dat de concentratie geen eenduidige trend volgt. Mogelijke oorzaken hiervoor zijn het gegeven dat ZS een parameter is die niet echt afhankelijk is van de samenstelling van het influent. Daarnaast heeft ook verdunning (en dus ook regenval) een grote invloed op de ZS-concentratie. De concentraties blijven echter dermate laag dat dit geen ecologisch effect heeft op het oppervlaktewater.

Wat het verloop van de rendementen betreft, (zie grafiek in bijlage 3) moeten we vaststellen dat deze nagenoeg constant blijven voor West-Vlaanderen. De reden hiervoor is de volgende. Vooral de grote RWZI's hebben een fundamentele impact op het verloop van het rendement door de jaren heen. De grote RWZI's in West-Vlaanderen zijn: Brugge, Oostende, Harelbeke, Roeselare, Menen, Ieper, Wulpen en Waregem. Deze RWZI's zijn vrij recent gebouwd met een nieuwe en performante technologie. Deze RWZI's waren ook volledig operationeel voor het in voege treden van de nieuwe bepalingen betreffende de rendementen. Om die reden zijn de in West-Vlaanderen behaalde rendementen wellicht niet gewijzigd sinds 2004.

6. Het probleem van de RWZI Adinkerke ligt vooral in het gegeven dat het hier een verouderde technologie betreft nl. een beluchte lagune. Om die reden was een grondige renovatie van de RWZI noodzakelijk.

Aanvankelijk werd gedacht om het afvalwater te verpompen naar Wulpen. Uiteindelijk werd hiervan afgezien omdat het stelsel dan met een hydraulisch probleem zou kampen. Na een grondige scenario-analyse werd er uiteindelijk voor geopteerd om de RWZI op de bestaande locatie geheel te renoveren.

De werken hiervoor zijn gestart op 20/08/07 en zullen afgerond zijn in het voorjaar 2009.

BIJLAGEN

1. Kaart verdunningsindex voor een aantal zuiveringsgebieden
2. Grafiek effluentconcentraties
3. Grafiek verloop van de rendementen

Bijlage(n):

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/712/antw.712.bijl.001.png>

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/712/antw.712.bijl.002.xls>

<http://jsp.vlaamsparlament.be/docs/schv/2007-2008/CREVITS/712/antw.712.bijl.003.xls>

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 713
van 29 mei 2008
van **CARL DECALUWE**

Investeringsprogramma Wegen - Projecten Wielsbeke

Ik verwijs naar mijn schriftelijke vraag nr. 159 van 15 december 2006 (Websitebulletin publicatiedatum 13-02-2007). In het meerjarenprogramma 2007-2009 van AWV (administratie Wegen en Verkeer) werd voor 2009 voor het project 4161 "Wielsbeke - aanpassing rotonde en aansluiting industriezone met module 14" 1.000.000 euro ingeschreven.

1. Wat houdt dit project momenteel concreet in?

2. Wat is de stand van zaken?

Welke procedures moeten nog doorlopen worden?

Welke timing wordt vooropgesteld?

Wanneer zullen de werken effectief kunnen aanvatten?

3. Moet er onteigend worden?

Zo ja, wat is de stand van zaken hiervan?

4. Worden/werden modules ondertekend?

Zo ja, wat is de inhoud hiervan?

Wat is de stand van zaken hiervan?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 713 van 29 mei 2008

van **CARL DECALUWE**

1. Het project betreft het aanpassen van de rotonde op het kruispunt van de N382 met de Stationsstraat – Ooigemstraat en het herinrichten van de Ooigemstraat voor het ontsluiten van de containerterminal en het bedrijventerrein Oost-vaarhoek.
2. De startnota van de module 14 Ooigemstraat werd bij de eerste voorlegging niet conform verklaard. Deze nota werd bij de tweede voorlegging conform verklaard op de auditcommissie van 8 januari 2007.
Op 29 april 2008 werd de projectnota besproken op de Gemeentelijke Begeleidingscommissie. Het is de bedoeling om de projectnota op de audit van 7 juli 2008 voor te stellen. De aanpassing van de rotonde is voorzien op het goedgekeurd 3-jarenprogramma 2008-2010 in 2010, projectnummer 4903.
De werken voorzien in module 14 en de aanpassing van de rotonde zullen samen aanbesteed worden.
Het gemeentebestuur is opdrachtgever voor het geheel van de werken en zal dus de timing voor de aanbesteding vastleggen.
Vermoedelijk zal dit in 2010 zijn, zodat de werken effectief in het eerste kwartaal van 2011 kunnen aanvangen.
3. Er moet onteigend worden voor module 14 en voor de aanpassing van de rotonde.
De onteigeningen voor module 14 gebeuren in opdracht van de gemeente.
Voor de aanpassing van de rotonde zijn er 3 innemingen nodig die eigendom zijn van 2 verschillende eigenaars.
De onteigeningsplans zijn opgemaakt.
De volgende stap in de onteigeningsprocedure, het vragen van de raming aan het Comité van aankoop van onroerende goederen, moet nog gebeuren.
4. Een module 14 moet worden ondertekend. Module 14 houdt de aanleg of de herinrichting in van ontsluitingsinfrastructuur ter verbetering van de bereikbaarheid van specifieke zones van commerciële activiteiten in privaat of openbaar beheer. De module moet nog worden ondertekend door het gemeentebestuur.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 715
van 29 mei 2008
van **CARL DECALUWE**

Rivierherstel Leie - Planning

Ik verwijs naar mijn schriftelijke vraag nr. 235 van 20 januari 2006 (Websitebulletin publicatiedatum 09-03-06). De Leie moet opnieuw naar haar oorspronkelijk karakter. Dit project is een onderdeel van het grote binnenvaartproject Seine-Schelde en past ook in de Europese Kaderrichtlijn Water.

Een eerste mijlpaal binnen dit project is 2015. Het huidige opgestelde strategische plan voorziet om tegen 2015 de gewenste natuurvriendelijke oevers langs de gekanaliseerde Leie te bouwen, de aansluitingsconstructies in deze oevers voor de oude meanders inbegrepen.

Sommige onderdelen van het rivierherstel moeten, mits een gewone bouwvergunning, niet wachten op de goedkeuring en uitvoering van het globale binnenvaartproject, zoals het bouwen van natuurvriendelijke oevers ter vervanging van de afgekalfde oevers van de gekanaliseerde Leie.

1. Wat is de meest recente stand van zaken van het binnenvaartproject Seine-Schelde?
2. Zijn er reeds concrete werkzaamheden gepland in het kader van het rivierherstel van de Leie?

Zo ja, kan de minister hier meer duiding over geven (timing, budget, ...)?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 715 van 29 mei 2008

van **CARL DECALUWE**

1. Na de beslissing van de Vlaamse Regering van 16 juni 2006 werd de voorbereiding van de binnenvaartverbinding Seine – Schelde als een geïntegreerd plan (met een luik binnenvaart en een luik rivierherstel), met de Leie tussen Wervik en Deinze als onderdeel van het traject in Vlaanderen, verder gezet. Een plan – MER werd ondertussen opgemaakt. De opmerkingen werden ondertussen verwerkt, waarna een definitieve versie voor goedkeuring werd ingediend. De Vlaamse Regering heeft ondertussen met haar beslissing van 13 juli 2007 principieel de uitvoering van het Vlaamse deel van de prioritaire sectie Deûlémont – Gent in de periode 2009–2016 onderschreven en de opdracht gegeven een aanvraag tot subsidie in het kader van het TEN – programma van de Europese Unie in te dienen.

Het gemeenschappelijke subsidiedossier werd op 20 juli 2007 ingediend bij de Europese Commissie. De Europese Commissie heeft op 21 november een voorstel van selectie van TEN-T projecten bekend gemaakt. Het Europese Parlement heeft binnen de voorziene termijn van drie maand geen voorbehoud daarop geformuleerd. De lidstaten hebben dit ontwerp van voorstel goedgekeurd via het TEN-T Financial Assistance Committee.

Op 29 november 2007 heeft het TEN-T FAC het ontwerp van voorstel unaniem goedgekeurd.

Momenteel wordt, op vraag van de Europese Commissie en in overleg met de Franse en Waalse partners, een dossier samengesteld om een definitieve overeenkomst voor de toekenning van subsidies af te sluiten. Het betreft de budgettaire periode 2007-2013.

2. Voor het luik rivierherstel wordt inderdaad gefocust op de mijlpaal 2015 van de Europese Kaderrichtlijn Water. Conform het opgestelde geïntegreerd strategisch plan wordt er dus naar gestreefd om tegen die datum natuurvriendelijke oevers te hebben gebouwd, constructies in de oevers gerealiseerd voor aansluiting van de oude meanders en migratieknelpunten voor vissen opgelost met visnevengeulen of vistrappen. Deze investeringen worden geraamd op 38 miljoen euro en werden als onderdeel van het project mee opgenomen in de subsidieaanvraag. Een eerste vastlegging van circa 1 miljoen euro is reeds geboekt op 2007 en in 2008 werd een tweede bedrag van 1 miljoen euro op de begroting voorzien. Het betreft telkens eerste werken van oeverherstel volgens de principes van natuurtechnische milieubouw.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 719
van 30 mei 2008
van **LUDO SANNEN**

Vrachtverkeer N73 Hechtel-Leopoldsburg - Tonnenmaatbeperking

Het is de minister wellicht bekend dat het vrachtverkeer tussen Noord-Limburg en de E313 nog steeds de N73 Hechtel-Kwaadmechelen neemt, en slechts in mindere mate de N71 en de N74-E314. Dit belast ernstig de kernen van Hechtel, Leopoldsburg, Oostham en Kwaadmechelen.

In het antwoord van de minister op de schriftelijke vraag nr. 412 van 20 februari 2008 van collega Chokri Mahassine (Websitebulletin publicatiedatum 22-05-2008) geeft zij aan dat in principe beperkingen voor zwaar vervoer kunnen worden opgelegd op onder andere de N73. Er zijn volgens de minister wel bijkomend onderzoek en alternatieven nodig.

Momenteel voert het Vlaams Gewest werken uit op N73 Kwaadmechelen-Kessenich ter hoogte van Hechtel (module 3 – doortocht). Dit leidt tijdelijk tot een omlegging van het vrachtverkeer via de N71 of N746 en de E314/N74. De gewenste situatie (geen vrachtverkeer tussen Hechtel en Leopoldsburg) is dus nu een feitelijke situatie (zelfs zonder het door de minister gevraagde bijkomende onderzoek of alternatieven), die naar verluidt en gebaseerd op eenvoudige waarneming ook een daling van het vrachtverkeer tussen Leopoldsburg en Ham met zich meebrengt.

Er worden betreffende de omlegging geen grote problemen inzake het vrachtverkeer gemeld.

1. Voeren de bevoegde diensten momenteel een onderzoek naar het vrachtverkeer op de N73 en andere wegen, gelet op het feit dat gewenste situatie nu al (deels) in praktijk wordt gebracht?
2. Zijn er momenteel ernstige problemen inzake het vrachtverkeer, gelet op de tonnagebeperking op het gedeelte Hechtel-Leopoldsburg?
3. Wordt de huidige tijdelijke situatie waarbij een tonnagemaatbeperking tussen Hechtel en Leopoldsburg geldt, bestendigd nadat de werken in Hechtel zijn beëindigd?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 719 van 30 mei 2008

van **LUDO SANNEN**

1. Op dit ogenblik wordt er geen onderzoek gevoerd naar het vrachtverkeer op de N73 tussen Kwaadmechelen en Hechtel. De afdeling Wegen en Verkeer Limburg zal een verkeerstelling van het vrachtverkeer uitvoeren op de omleidingsroute, vooral op de N746, omdat de intensiteiten op deze route bij een eventuele gewichtsbepanking op de N73 tussen Leopoldsburg en Hechtel zou blijven bestaan. Er wordt verwacht dat in de toekomst de vrachtverkeersstromen op de N71 en N74 zullen stijgen, gelet op de economische functie van deze primaire oost-west en noord-zuidassen. In het verkeersmodel 2020 zullen de vrachtverkeersstromen in de daluren in dit gebied onderzocht worden.
2. Er worden ons op dit ogenblik nog geen ernstige problemen gemeld op de omleidingsroute.
3. Het was niet de bedoeling de gewichtsbepanking te bestendigen op de N73 tussen Hechtel en Leopoldsburg. Indien de gemeentebesturen blijven aandringen op deze maatregel en alle betrokken besturen akkoord gaan, kan deze definitieve ingreep wel overwogen worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 720
van 4 juni 2008
van **MARIJKE DILLEN**

Kruispunt N121 "De Kaak" 's Gravenwezel - Filevorming

Op de N121 in Schilde – 's Gravenwezel aan het kruispunt Kerkstraat – Wijnegemsteenweg is de verkeerssituatie stilaan onhoudbaar geworden en groeien de files dagelijks. Er is dringend nood aan de heraanleg van dit kruispunt.

In het verleden zijn er reeds besprekingen geweest met de administratie van de minister en de gemeente.

1. Wat is de stand van zaken betreffende de heraanleg van dit kruispunt?

Wanneer wordt de heraanleg daadwerkelijk uitgevoerd?

Welke bezwaren zijn er thans nog?

Is er samenwerking met de gemeente?

2. Teneinde een voorlopige oplossing te brengen, kunnen er onmiddellijk enkele tijdelijke maatregelen worden genomen, zoals bijvoorbeeld een wijziging van de rijrichting op de rijstroken.

Heeft de minister initiatieven genomen om deze tijdelijke maatregelen die geen structurele ingrepen vereist, te onderzoeken en uit te voeren?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 720 van 4 juni 2008

van **MARIJKE DILLEN**

1. Dit kruispunt zal samen met de herinrichting van de dorpskom van 's Gravenwezel worden uitgevoerd. De eerste Gemeentelijke Begeleidingscommissie (zoals voorzien in het convenantenbeleid) heeft al plaatsgevonden op 6 juni 2008. Een indicatieve timing voor de uitvoering van de werken is eind 2009 - begin 2010.
2. Om de verkeersveiligheid te verhogen en de filevorming te beperken zijn in de loop van de laatste jaren op dit kruispunt verschillende kleine ingrepen gebeurd. Hierover is niet enkel advies gegeven, maar zijn de aanpassingen, na overleg met de gemeente, ook uitgevoerd. Waar het mogelijk was, zijn aparte afslagstroken gecreëerd en is het rondgaand fietsersverkeer vrijliggend gemaakt. De fietsoversteken zijn van dubbelrichting naar enkelrichting gebracht.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 721
van 4 juni 2008
van **MARIJKE DILLEN**

N12 Antwerpen-Turnhout - Heraanleg

De N12 Turnhoutsebaan, die loopt van Antwerpen tot Turnhout, bevindt zich op vele plaatsen in slechte staat. De rijvakken vertonen er putten en ophopingen. De kruispunten zijn door spoorvorming slecht berijdbaar. Ook de voet- en fietspaden liggen er slecht bij, wat vaak zorgt voor onveilige situaties voor de zwakke weggebruiker.

1. Welke initiatieven zijn er in deze legislatuur genomen om de weg heraan te leggen? Kan de minister een overzicht geven voor de verschillende gemeenten?
2. Kan de minister een overzicht geven van de verschillende gemeentebesturen die een verzoek tot heraanleg of tot verbetering, zoals het aanleggen van fietspaden, het aanleggen van rotondes, het plaatsen van verkeerslichten, enzovoort, hebben ingediend in de loop van deze legislatuur?

Welk gevolg is daaraan gegeven en wat is de stand van zaken?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 721 van 4 juni 2008

van **MARIJKE DILLEN**

- 1 + 2. Hieronder vindt u per gemeente een overzicht van de werken die al zijn uitgevoerd of die zijn gepland.

GKP = in het kader van gevaarlijke kruispunten

PCV = Provinciale Commissie Verkeersveiligheid

Antwerpen:

In augustus starten herinrichtingswerken in de Gemeentestraat en het Astridplein.

De Turnhoutsebaan binnen de singel maakt het voorwerp uit van een studie van de stad Antwerpen teneinde een doortochtproject te kunnen voorstellen aan het agentschap Wegen en Verkeer. Deze zal voorgesteld worden om opgenomen te worden in de meerjarenbegroting.

De Turnhoutsebaan buiten de singel werd te Deurne recentelijk geheel gerenoveerd en heringericht.

Het vervolg van de N12 op het grondgebied van de stad Antwerpen vertoeft in een aanvaardbare staat.

Malle:

Het kruispunt van de N12 met de N153 (Sint-Lenaartsebaan) werd uitgevoerd (GKP).

Het kruispunt van de N12 met de N14 (Lierselei en Hoogstraatsebaan) werd uitgevoerd (GKP).

De stelplaats van De Lijn met aanpassingen op de rijweg van de N12 en de fietspaden: start van de werken augustus 2008, gedeelte op N12 voorzien in voorjaar 2009.

Het kruispunt van de N12 met de N133 (Brechtsesteenweg, Oude Baan en Hallebaan) werd uitgevoerd (GKP).

Het kruispunt N12 met de N179 (Zoerselbaan) werd uitgevoerd (PCV-beslissing).

Het kruispunt N12 met de Nijverheidsstraat en de Steenhovenstraat werd aanbesteed en zal worden uitgevoerd in 2009.

Het kruispunt N12 met de Schaggeleweg en Zwanenstaat zal uitgevoerd worden in het najaar van 2008 (PCV-beslissing).

Het kruispunt van de N12 t.h.v. de Trappistenabdij (met aanleg van een gedeelte vrijliggend fietspad) zal aangelegd worden in het najaar van 2008.

Het structureel onderhoud van het centrum van Westmalle met inbegrip van de heraanleg van de fietspaden, moet nog voorgesteld worden.

Een opstart van module 13 (fietspaden) tussen Westmalle en Zoersel is voorzien.

Zoersel:

Het kruispunt van de N12 met de Kwikaard is uitgevoerd (GKP).

Het kruispunt van de N12 met de Andreas Vesaliuslaan is uitgevoerd (GKP).

De N12 van Kapellei (grens bebouwde kom) tot de grens met Schilde, met inbegrip van de herinrichting van het kruispunt met de Eikenlaan en de aanleg van vrijliggende fietspaden werd uitgevoerd.

Het herasfalteren van de grens van de bebouwde kom tot en met de Liersebaan en het herasfalteren van enkele stukken in de dorpskern Sint-Antonius gaan binnenkort in uitvoering (juli 2008).

Schilde :

Het gecombineerd dossier van het module 13-dossier, met twee GKP-dossiers (Waterstraat en Kleine Waterstraat , Liersebaan en de Rest) en het structureel onderhoud van de grens met Zoersel tot voorbij de Rest aan de bebouwde kom van Schilde, is momenteel in de onteigeningsfase.

Het herasfalteren van het weggedeelte richting Antwerpen van de grens van de bebouwde kom tot ongeveer aan de Kasteellaan gaat in uitvoering (juli 2008).

Wat betreft de herinrichting van de doortocht Schilde N12, kan gemeld worden dat hiervoor eerst een gecombineerd dossier moet worden uitgevoerd.

Turnhout :

Geen andere initiatieven genomen.

Vosselaar :

In het kader van een TV3V-project wordt een kruispunt uitgevoerd.

Beerse :

Aanpassing van het kruispunt van de N12 met de N132 in het kader van TV3V-project : de onteigeningen zijn aan de gang, het ontwerp is afgerond en de start van de werken is voorzien medio 2009.

Vlimmeren :

De aanpassing van het kruispunt N12 met de N104 (in het kader van TV3V-project) wordt uitgevoerd.

Algemeen :

Tussen de kilometerpunten 26K000 en 39K000 van de N12 werd in 2000 de toplaag in beide richtingen vervangen. Over deze lengte werden eveneens alle bushaltes vernieuwd.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 722

van 4 juni 2008

van **JAN PEUMANS***Administratie Wegen en Verkeer - Interne auditrapporten*

Ik verwijs graag naar mijn vraag om uitleg in de commissie van 27 februari 2008 (Handelingen C153 – OPE 19 – 27 februari 2008, blz. 4 – 6).

De vraag handelde over de interne auditrapporten van de administratie Wegen en Verkeer, en meer bepaald over de audit binnen de afdeling Limburg.

1. De minister antwoordde dat dit dossier overgemaakt werd aan de Centrale Dienst voor de Bestrijding van de Corruptie (CDBC): “Door de aanmelding bij de Centrale Dienst staat het Vlaams Gewest wel geregistreerd als benadeelde partij en worden we automatisch op de hoogte gehouden van de beslissing tot al dan niet vervolging in deze zaak.”

Wat is de actuele status van het dossier bij de CDBC? Werd er reeds een beslissing genomen om al dan niet te vervolgen? Graag ook de motivatie bij deze beslissing en een afschrift van het onderzoek en de bevindingen van de Centrale Dienst.

2. Nog uit het verslag van de commissievergadering van 27 februari 2008: minister Crevits: “Deze week vernamen we dat het Parket op 3 januari heeft beslist om de zaak te seponeren. Ik heb dan ook aan de afdeling Juridische Dienstverlening gevraagd om te onderzoeken welke verdere stappen al dan niet overwogen moeten worden. Het is nu ook mogelijk een afschrift te krijgen van het dossier. Ik verwacht dat er tijdens een van de volgende weken een beslissing zal worden genomen.”

a) Graag ontvang ik een afschrift van het volledige dossier.

b) Welke zijn de bevindingen van de afdeling Juridische Dienstverlening en welk gevolg wordt concreet aan deze adviezen gegeven? Welke beslissing werd er genomen en welke verdere stappen worden er ondernomen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 722 van 4 juni 2008

van JAN PEUMANS

1. Naar aanleiding van een aantal vaststellingen gedaan tijdens een administratief onderzoek bij de afdeling Wegen en Verkeer Limburg, meldde de Interne Audit op 17 februari 2005 enkele vermoedelijke onregelmatigheden aan de Centrale Dienst voor de Bestrijding van Corruptie (CDBC) te Brussel. De CDBC verstuurde het dossier meteen naar de federale gerechtelijke politie van het arrondissement Hasselt, die onder leiding van de Procureur des Konings het opsporingsonderzoek verrichtte.
Op 3 januari 2008 besliste het Parket om de zaak te seponeren, voornamelijk wegens onvoldoende bewijzen.
2. De afdeling Juridische Dienstverlening (AJD) verkreeg op 18 april 2008 de vereiste toelating vanwege de Procureur des Konings tot inzage en afschrift van het strafdossier.

Op 16 mei 2008 ontving de AJD via de griffie van het Parket een kopie van het bundel.

Gelet op het vertrouwelijk karakter van processen-verbaal, is het mij niet toegestaan om u een kopie van het strafdossier te bezorgen. Het opsporingsonderzoek is geheim (art. 28 quinquies, §1 Wetboek van Strafvordering). Betrokkenen of belanghebbenden kunnen enkel met uitdrukkelijke machtiging door de Procureur des Konings een afschrift bekomen (cfr. art. 96 KB houdende algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Verdere verspreiding is dus niet toegestaan. Geïnteresseerden moeten zich zelf rechtstreeks tot de bevoegde Procureur richten voor de vereiste toelating.

Het onderzoek door de AJD is actueel nog niet afgerond. Deze afdeling schakelde intussen wel een advocaat in, zodat de belangen van het Vlaamse Gewest maximaal kunnen gevrijwaard worden. De raadsman van het Gewest heeft intussen de betrokken aannemer in gebreke gesteld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 723
van 4 juni 2008
van **DIRK DE KORT**

Peerdsbos Brasschaat-Schoten - Aankoop

Het Peerdsbos, gelegen op de grens tussen Brasschaat en Schoten, is al sinds 1931 opengesteld voor het publiek. Het bos heeft dus duidelijk een openbaar karakter en het wordt al geruime tijd beheerd door het Agentschap voor Natuur en Bos.

Op 21 juni 2001 werd bij het agentschap het dossier opgestart voor de overname van het Peerdsbos door de Vlaamse overheid. Tot oktober 2007 richtte die haar aankoopbeleid echter op de aankoop van private bossen. Een eventuele aankoop van het Peerdsbos paste niet in deze beleidsvisie, wegens zijn openbare karakter. Als concreet gevolg hiervan bleef de Inspectie van Financiën op de rem staan.

Op 3 oktober 2007 werd het licht dan toch op groen gezet voor de aankoop, na een gunstig advies van de Inspectie van Financiën. De Vlaamse overheid zal het bos aankopen voor 3,2 miljoen euro. De toekomst van het domein lijkt hiermee verzegeld.

Ondertussen is het contract dat de overname moet bezegelen, nog steeds niet rond en blijft het wachten op het verlijden van de akte. Volgens het Agentschap voor Natuur en Bos moest er nog werk gemaakt worden van de verbreking van de erfpachten en van de laatste opmetingen.

1. Welke concrete timing kan de minister vooropstellen waarbinnen de overname van het Peerdsbos, inclusief het verlijden van de akte, volledig rond zal zijn?
2. Welke fasen of procedures moeten nog doorlopen worden vooraleer het contract voor de aankoop definitief wordt afgesloten?
3. Kan de minister bevestigen dat de aankoopprijs gehandhaafd blijft op 3,2 miljoen euro?
4. In welke mate zal de overdracht van het Peerdsbos van invloed zijn op de toegankelijkheid en het verdere beheer van het bos? Welke maatregelen of concrete beheersprojecten worden hierbij in het vooruitzicht gesteld?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 723 van 4 juni 2008

van **DIRK DE KORT**

1. De overname van het Peerdsbos, inclusief het verlijden van de akte, zal in de loop van juni 2008 volledig afgerond zijn.
2. De procedure voor aankoop van het Peerdsbos is volledig afgerond. De akte betreffende de aankoop van het domein wordt normaal in juni 2008 ondertekend.
3. De aankoopprijs blijft gehandhaafd op 3.257.500 euro.
4. Momenteel wordt voor het Peerdsbos een uitgebreid beheerplan opgemaakt. In het beheerplan, dat wordt opgesteld in nauw overleg met ondermeer de lokale overheden (beheercommissie), wordt het toekomstige beheer van het domein beschreven en vastgelegd. Het Peerdsbos zal in elk geval beheerd worden in overeenstemming met de criteria voor duurzaam bosbeheer. Verder zal het Agentschap voor Natuur en Bos alle maatregelen nemen die nodig zijn om:
 - maximaal invulling te geven aan de structuurvisie zoals opgenomen in het eindrapport betreffende de ontwikkeling van de noordelijke bosgordel rond Antwerpen (Aeolus bvba in samenwerking met Vereniging voor Bos in Vlaanderen, in opdracht van het Agentschap voor Natuur en Bos en de Provincie Antwerpen, 2002, Stadsrandbos Antwerpen, Lot 2: Structuurvisie en implementatieplan voor de noordelijke bosgordel rond Antwerpen);
 - maximaal uitvoering te geven aan de engagementen zoals opgenomen in de startnota betreffende het samenwerkingsverband "De Voorkempen".

In die context is ook de wijze waarop toegankelijkheid geregeld en ingericht wordt een onderwerp voor bespreking.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 725
van 5 juni 2008
van **DIRK DE COCK**

Sigma plan - Vlassenbroek Dendermonde

Zoals in vele gemeenten wordt ook in Vlassenbroek het project van het hernieuwde Sigma plan op protest onthaalt. Veel kritiek van de lokale actiegroep is begrijpelijk vanuit hun oogpunt, maar vanuit het beleid wordt dit anders bekeken, namelijk met een breder perspectief.

Toch lijkt het erop dat er bepaalde fouten gemaakt worden in de communicatie. Wat niet onlogisch is, gezien de diverse moeilijke elementen in het dossier.

Zoals steeds vindt vooral de doelstelling “natuur” moeilijk ondersteuning bij de lokale betrokkenen. De doelstellingen moeten worden gerealiseerd. Maar het blijft moeilijk te verkopen waarom de ene soort natuur meer waardevol zou zijn dan de andere. Ook hier hebben de mensen het moeilijk met de GGG (gecontroleerd gereduceerd getijdengebied) en willen ze liever een volledig GOG (gecontroleerd overstromingsgebied).

Twijfels over de resultaten wat de veiligheid van een GGG betreft, blijven wijd verspreid. Steeds opnieuw worden er vragen gesteld over de constante slibaangroei. Vanuit verschillende hoeken wordt deze kritiek onderbouwd met voorbeelden. Aan de kant van de overheid blijft het hier echter te stil. Ook het gegeven dat het GGG-principe gebaseerd is op één voorbeeldproject, namelijk Lippenbroek in Hamme, dat bovendien slechts enkele jaren bestaat en nog steeds in evaluatie is, draagt niet bij tot het geloof van de mensen in het nut van een GGG.

Ook de stormvloedkering blijft steeds terugkeren als voorstel van alternatief. Op de website www.sigmaplan.be lezen we enkel: “Uit deze studies is echter gebleken dat de stormvloedkering geen kosteneffectieve oplossing is voor de korte en middellange termijn.” Dit blijft natuurlijk abstract. Meer concrete informatie lijkt ook hier noodzakelijk. Vooral wanneer men leest dat “in Nederland recent inderdaad een ander type stormvloedkering werd gebouwd dat heel wat goedkoper zou zijn”, creëert dat alleen maar nieuwe vragen. Nederland staat internationaal bekend als expert inzake waterbeheer. De Vlaamse overheid zal wellicht een tandje moeten bijsteken om deze beleidskeuze te verdedigen.

Nog iets dat vragen doet rijzen, is het verhogen van de veiligheid gecombineerd met het afgraven van de dijken. “Nederland heeft dijken van 11 meter gebouwd. Waarom kan Vlaanderen dit ook niet doen?”, lezen we op www.sigmaplan.be. En als antwoord: ”Dijkverhoging wordt als een volwaardig alternatief meegenomen in de actualisatie van het Sigma plan. Uit de hydraulische modellering zal blijken tot op welke hoogte de dijken zullen moeten worden aangelegd. Dit zal zeker niet overal tot op 11m moeten of kunnen zijn. Op heel wat plaatsen moet de rivier immers bereikbaar blijven, en te hoge dijken stuwen het water alleen maar verder op.” Als men dan hoort dat dijken verlaagd worden tot 6,8m TAW, is het niet onbegrijpelijk dat dit op onbegrip stuit. De vrees leeft sterk dat tweemaal overstromen per jaar een te optimistische visie is.

Meer concreet wat het project Vlassenbroek betreft. Controle van de kaartjes op www.sigmaplan.be via www.gisoost.be leert dat de nieuwe ringdijk meermaals op minder dan 150 meter bij bebouwing komt. In verschillende andere projecten heeft men onder andere vanwege privacy gekozen om minimaal op 250 meter te komen. Het probleem bij Vlassenbroek is dat er geen alternatief tracé mogelijk is zonder aan oppervlakte in te boeten. Het gebied is immers helemaal omringd door bewoning. Een mogelijk alternatief is de dijk niet tot 6,50 m TAW te verlagen. Hierdoor kan men een beperktere ruimte als GOG innemen. Eventueel zou men dit kunnen combineren met een iets uitgebreidere GGG.

Er zijn ook nog vraagtekens voor het gebied noordoostelijk dat tussen de Schelde en de dijk niet is ingevuld binnen de GGG. Het staat bekend als Uiterdijk.

1. Is de minister van plan om extra inspanningen te leveren om de twijfels in verband met de veiligheidsdoelstellingen weg te nemen?
2. Kan de minister de resultaten van het onderzoek van het proefproject Lippenbroek bekend maken? Hoe zit het daar met de slibaangroei? Wordt hierover nog concretere informatie verspreid?
3. Waarom worden de dijken steeds zo drastisch verlaagd bij een GOG? Is tweemaal overstroming per jaar niet een te minimalistische visie?
4. Kan de minister meer duidelijkheid creëren over het niet in aanmerking nemen van de stormvloedkering in Oosterweel?
5. Wat is de status van de huidige plannen van het project Vlassenbroek? Worden er nog wijzigingen aangebracht binnen de projectmatige werkgroep?
6. Waarom is de Uiterdijk niet opgenomen? Het actiecomité spreekt over een theoretische GOG op dit moment. Klopt dit? Welk soort gebied is dit?
7. Is het een optie om de GOG te verkleinen en de dijken een stuk minder te verlagen om zo te zorgen dat de nieuwe ringdijk niet zo dicht bij de huidige bewoning komt?

Kan een beperkte uitbreiding van de GGG naar het zuiden dit compenseren?

Ziet de minister eventueel andere wijzigingen om op die manier de kwaliteit van de leefbaarheid voor de omwonenden te garanderen?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 725 van 5 juni 2008
van **DIRK DE COCK**

1. Ik ben overtuigd dat voldoende maatregelen en inspanningen zijn geleverd om twijfels in verband met de veiligheidsdoelstellingen weg te nemen. Aan de hand van hoorzittingen, gemeentelijke infomarkten en andere informatiekkanalen worden verdere inspanningen geleverd om duidelijkheid te brengen onder meer in verband met de veiligheidsdoelstellingen. Het spreekt voor zich dat ik ook na de voorbije communicatiemomenten inspanningen zal leveren om correcte en relevante informatie aan te leveren, zeker in geval er nog enige twijfel mocht bestaan over de efficiëntie van het geactualiseerde Sigmoidplan.
2. Tijdens de eerste jaren na de start van het GGG in het Lippenbroek treedt er sedimentatie op, maar zeker niet problematisch snel. De sedimentatie is essentieel voor het herstellen van een gezond, goed werkend estuarien ecosysteem. Door veranderend reliëf zal de sedimentatie automatisch veranderen. Bijsturen via sluisbeheer behoort tot de mogelijkheden om sedimentatie tot een minimum te herleiden. Hierdoor vormen GGG's geen bedreiging voor de goede werking van een GOG.
3. De overloophoogtes zijn afhankelijk van de ligging van het GOG in het Zeescheldegebied (de tijdshorizon neemt af in hoogte verder stroomopwaarts) en de tijdshorizon (waarbij rekening moet worden gehouden met nieuwe GOG's die dan al in werking zullen zijn, en waarin het GOG Kruibeke een zeer belangrijke rol zal spelen). Het optrekken van de overloophoogtes van bv. Vlassenbroek, De Bunt of Wal-Zwijn zou betekenen dat deze GOG's onvoldoende rivierwater aan de vloedgolf onttrekken, waardoor stroomopwaartse gebieden (Hamme, Dendermonde...) af te rekenen zouden krijgen met een hoger overstromingsrisico. De overstromingsfrequentie wordt bepaald via waterloopkundige studies, waarbij mathematische modellen worden gebruikt waarin de meest recente gegevens worden verwerkt, o.a. zeespiegelstijging door de klimaatverandering, hydraulische aspecten van de rivier, de geplande verruiming enz.
4. De bouw van de stormvloedkering werd tijdens de realisatie van het vorige SIGMAPLAN voor onbepaalde tijd uitgesteld omwille van de kostprijs: in 1981 werd die geraamd op 22,8 miljard Bfr (560 miljoen €). De stormvloedkering zou nu ca. 1 miljard € kosten. Maar de prijs is niet het enige criterium. Zoals alle oplossingen heeft ook de stormvloedkering uiteraard meerdere voor- en nadelen. Die werd opgenomen als één van de mogelijke "bouwstenen" van het geactualiseerde SIGMAPLAN, al dan niet in combinatie met andere ingrepen. Uit deze studies bleek dat de stormvloedkering op korte en middellange termijn minder goed scoort dan oplossingen gebaseerd op het principe "Ruimte voor de Rivier".
5. De projectdoelstellingen (oppervlakte, veiligheid en natuur) werden vastgelegd in de beslissing van de Vlaamse Regering van 22 juli 2005. De contouren van het project werden vastgelegd in overleg met de projectmatige werkgroep en de stuurgroep van het SIGMAPLAN. Hierbij werd gezocht naar een projectcontour, dat zoveel mogelijk bestaande woningen en huiskavels ontziet, zonder dat daardoor de globale veiligheids- en natuurdoelstellingen van het SIGMAPLAN in het gedrang komen.

In de momenteel lopende procedure van milieueffectenrapportage (MER) zullen deze aspecten nogmaals in detail worden bestudeerd.

6. Uiterdijk is in het MWA opgenomen als een ontpolderingsproject. Het wordt momenteel niet opgenomen in de inrichtingsplannen omdat het vandaag al functioneert als GOG. De ontpoldering kan pas gebeuren nadat het veiligheidsniveau voldoende is gestegen door het in werking gaan van de geplande Sigmaprojecten, zoals ter hoogte van de Vlassenbroekse polder.
7. De projectdoelstellingen werden vastgelegd in de beslissing van de Vlaamse Regering van 22 juli 2005. De project-MER voor de projecten Vlassenbroek en Wal-Zwijn, waarvoor de ter inzage legging momenteel wordt georganiseerd bij de respectievelijke gemeenten, zal in de discipline Mens de effecten over de nabijheid van de bewoning onderzoeken. In het MER kunnen vervolgens op basis van het gevoerde onderzoek, zogenaamde milderende maatregelen worden voorgesteld.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 726
van 6 juni 2008
van **PATRICK DE KLERCK**

Binnenvaart - Groeicijfers

Een uitbreiding van de binnenvaart kan een aanzienlijke besparing betekenen op de transportkosten. Ook blijkt de beschikbaarheid van goedkope binnenvaardiensten een beslissende factor in de locatiekeuze van de Europese industrie en draagt ze sterk bij tot de industriële werkgelegenheid. Zo zijn in Duitsland de binnenvaart en de daarmee verbonden bedrijven rechtstreeks en indirect goed voor 400.000 banen.

Daarnaast is de binnenvaart een stuk veiliger dan de andere vervoersmodaliteiten. Bovendien is het de meest milieuvriendelijke wijze van vervoer over land gebleken. Indien de per binnenvaart vervoerde goederen via de weg zouden worden vervoerd, zou de CO₂-emissie in Europa minstens 10 % hoger liggen.

Meer dan een decennium lang leek het alsof er alleen maar positieve geluiden kwamen uit de sector van de binnenvaart. De trafiekcijfers zaten in de lift, nieuwe vormen van goederenvervoer vonden hun weg naar het water en het was milieuvriendelijk.

In 2008 vertoont de binnenvaart echter een gemengd beeld. Hoewel er nog steeds een lichte groei is, blijft deze relatief beperkt.

Volgens verschillende bronnen blijft de groei van de binnenvaart vooral achter op de expansie van de maritieme trafieken. Dat wil zeggen dat de binnenvaart marktaandeel verliest en dat het hinterlandtransport relatief minder dan vroeger per binnenschip gebeurt.

Alertheid is dus zeker geboden als de binnenvaart zich verder wil ontwikkelen, wat zeker essentieel is in het kader van een duurzame samenleving.

1. Kan de minister een overzicht geven van de groeicijfers van de binnenvaart ten opzichte van de andere transportmodaliteiten (zeevaart, wegverkeer en spoor) sinds 2000?
2. Wat is de reden van de recentelijk relatief beperkte groei ?
3. Om te kunnen blijven groeien, moeten de juiste voorwaarden aanwezig zijn. De nodige infrastructuurwerken, toegang tot vers kapitaal, het aanpakken van de ergerlijke vertragingen in de zeeterminals, enzovoort zijn voorbeelden van dergelijke randvoorwaarden.

Welke maatregelen worden of zullen worden getroffen om de groei van de binnenvaart verder te stimuleren?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 726 van 6 juni 2008

van **PATRICK DE KLERCK**

1. In de periode 2000 – 2007 is het maritieme vervoer gestegen van 194.351 Mio Ton naar 258.076 Mio Ton. Met andere woorden is de zeevaart in die periode gestegen met 63.725 Mio Ton of met 32,79 %. Het grootste aandeel daarvan is gerealiseerd in de haven van Antwerpen (52.366 KTon).

Zeevaart	2007	2006	2005	2004	2003	2002	2001	2000
Antwerpen	182.897	167.372	160.054	152.327	142.875	131.629	130.050	130.531
Gent	25.098	24.144	22.223	24.956	23.538	23.981	23.456	24.039
Zeebrugge	42.077	39.473	34.591	31.794	30.570	32.935	32.080	35.475
Oostende	7.983	7.812	7.681	7.545	7.219	6.239	4.827	4.307
Totaal	258.076	238.801	224.549	216.622	204.202	194.783	190.413	194.351

Bron: APS – studiedienst van de Vlaamse regering

Gebaseerd op het cijfermateriaal van de studiedienst van de Vlaamse regering is het spoorvoer in diezelfde periode gedaald van 61,3 Mio Ton naar 56,7 Mio Ton. Een daling met andere woorden van 7,6 %.

Voor het wegvervoer zijn de beschikbare cijfers uitgedrukt in Tonkilometer en niet in Ton. Voor het wegvervoer wordt een groei vastgesteld, namelijk van 8,05 Miljard Tonkm in 2000 naar 8,90 Miljard Tonkm. in 2006, of een stijging met 10,56 %. Het grootste aandeel of 5,04 Miljard Tonkm in 2000 en 5,53 Miljard Tonkm in 2006 is gerealiseerd in Vlaanderen.

2. In de periode 2000 – 2007 is de tonnage vervoerd via de binnenvaart gegroeid van 63,29 Mio Ton in 2000 naar 72,76 Mio Ton in 2007; met andere woorden een stijging van 14,96 % (2006) t.o.v. de trafiekgroei in de zeehavens (+ 8,07 % in 2007 t.o.v. 2006) en t.o.v. het toegenomen wegvervoer.

Daarvoor kunnen diverse mogelijke oorzaken worden gegeven.

Zo is er in eerste instantie de vaststelling dat het maritieme goederenvervoer in containers toeneemt. Het aandeel van de binnenvaart in het goederenvervoer in containers volgt diezelfde groeitrend niet, niettegenstaande de binnenvaart in Vlaanderen in dat segment in het voorbije decennium een belangrijke groei kende van 162.500 TEU in 2000 naar 515.791 TEU in 2007.

Een andere mogelijke oorzaak kan erin gevonden worden dat een deel van de containers die in het verleden via de binnenvaart vervoerd werden, een modal shift hebben gemaakt naar het spoor; dit ingevolge de Narconsubsidie die door de spoorwegen wordt gegeven.

3. Naast een goed functionerende infrastructuur zijn de toegang tot vers kapitaal en het aanpakken van vertragingen belangrijke randvoorwaarden.

Op het vlak van infrastructuur worden diverse acties ondernomen:

- op de Oostelijke as van Antwerpen naar Hasselt en Luik: het verbreden van het Albertkanaal in het vak Wijnegem-Antwerpen en het verhogen van de bruggen op het Albertkanaal;
- op de Noord – Zuidas het verder realiseren van het 10.000 tonsvak op het Zeekanaal Brussel-Schelde;
- in het Westen de bouw van de tweede sluis te Evergem, als aanzet voor het Vlaamse deel van het Seine-Schelde-project.

Inzake de ontsluiting van de haven van Zeebrugge is u bekend dat sedert kort wordt nagegaan of het uitbouwen van het Afleidingskanaal van de Leie technisch haalbaar is. Ook dat is te kaderen binnen het infrastructurele gegeven.

De waterwegbeheerders W&Z en De Scheepvaart werken thans, samen met andere partijen, verder aan het op het terrein realiseren van diverse projecten die het vervoer via de binnenvaart ten goede komen:

- het ondersteunen van het vervoer van huishoudelijke afvalstoffen via de binnenvaart;
- het realiseren van een Centraal Boeking Platform;
- de implementatie van de steunmaatregel intermodaal vervoer;
- het uitwerken van een maatregel inzake het vervoer van paletten via de binnenvaart;
- het stimuleren van nieuwe initiatieven, innovatieve projecten en technieken;

Specifiek met betrekking tot vertragingen aan de zeehaventerminals in de Antwerpse haven wordt thans in samenwerking tussen de waterwegbeheerders en het Gemeentelijk Havenbedrijf Antwerpen en met de betrokken marktactoren bestudeerd hoe de problematiek van de kleine volumes kan worden aangepakt. Daarbij wordt in beeld gebracht welke de kosten en de baten zijn van consolideren in de haven en buiten de haven en van samenwerking tussen inlandterminals.

De waterwegbeheerders zijn eveneens betrokken en medefinancierende partij bij de diverse door de POM's en het VIL gecoördineerde studies over de Extended Gateways. Dergelijke Extended Gateways, bieden, wanneer ze ingeplant worden langs waterwegen, opnieuw de mogelijkheid om het vervoer via de binnenvaart verder te stimuleren.

Het mag u ook bekend zijn dat door mij het initiatief "Flanders Inland Shipping Network" wordt verder gezet. Uit deze samenwerking met de sector komen waardevolle concrete suggesties die thans verder worden uitgewerkt.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 727
van 6 juni 2008
van **JAN PEUMANS**

Nutriëntenemissierechten - Knelpunten

Het beheersen van het mestoverschot is steeds een belangrijke bekommernis geweest van de Vlaamse Regering.

Het Mestdecreet van 22 december 2006 wijzigde het beleid inzake mest door uit te gaan van nutriëntenemissierechten in plaats van de nutriëntenhaltes zoals voorheen (art. 30 van het decreet houdende de bescherming van water tegen de verontreiniging door nitraten uit agrarische bronnen). Dit werd verder geregeld in een besluit (besluit van 7 september 2007 van de Vlaamse Regering betreffende de toewijzing, het gebruik en de overname van de nutriëntenemissierechten en betreffende de bedrijfsontwikkeling na bewezen mestverwerking).

De omzetting van de nutriëntenhalte naar nutriëntenemissierechten vond plaats in de loop van 2007, maar geldt met terugwerkende kracht vanaf 1 januari 2007. Nutriëntenemissierechten zijn individuele en verhandelbare rechten die op basis van mestproductie bepalen hoeveel dieren in een bedrijf mogen worden gehouden. Het principe blijft hetzelfde: de landbouwer moet ervoor zorgen dat hij voor een bepaald jaar niet meer dierlijke mest produceert dan toegelaten volgens zijn nutriëntenemissierechten.

Een bedrijf uitbreiden, blijft mogelijk, door de overname van nutriëntenemissierechten van andere bedrijven. Daarbij moet telkens 25 % ingeleverd worden (behoudens enkele uitzonderingen).

1. De mestquota hoorden voorheen toe aan de inrichting en behoorden bij de milieuvergunning – bij verhuring van de stal werden deze quota mee verhuurd, en de huurder deed de mestaangifte. In de nieuwe regeling worden de huurders nu eigenaar van de mestrechten en ze kunnen die verplaatsen.

Klopt dit? Hoe verantwoordt de minister deze koerswijziging?

Werd ter zake voldoende informatie verstrekt aan landbouwers die hun stallen verhuren aan andere (grotere) bedrijven? Hoe gebeurde dit?

2. Deze mestrechten kan men relatief makkelijk verplaatsen. Hierdoor kan iemand – bijvoorbeeld door veel stallen te huren en daarna te verplaatsen – een groot quotum verwerven.

Hoe evalueert de minister deze vaststelling? Kan dit tot een grote concentratie leiden (bijvoorbeeld al dan niet dicht bij een woonzone of recreatiezone)? Werd hiermee rekening gehouden?

3. In het Jaarverslag 2006 van de Vlaamse Ombudsdienst (Stuk 41 (2006-2007) - Nr 1 p. 82-83) zijn er opmerkingen over de termijnen bij beroepsprocedures: “Het nutriëntenhaltebesluit bepaalt dat indien de producent niet akkoord gaat met de ambtshalve herziening, hij in beroep kan gaan bij de Vlaamse minister van Leefmilieu. Het kabinet bevestigt dat het beroep nog in behandeling is

onder meer omdat er in 2005 in overleg met de VLM werd gewerkt aan een referentiekader voor de behandeling van deze dossiers nutriëntenhalte. In november 2005 was dit beoordelingskader afgerond en op 10 februari 2006 wordt over het beroep beslist. Niettemin is 14 maanden geen redelijke behandeltermijn voor een beroep. De Vlaamse Ombudsdienst wijst daarnaast ook op de doeltreffende algemene informatieverstrekking.”

Is deze kritiek op de beroepsprocedure, met het nieuwe systeem, intussen verholpen – of zal men binnenkort rekening houden met deze kritiek en zo ja, hoe?

4. In het kader van een recentelijk (16 april) goedgekeurde resolutie betreffende maatregelen ter ondersteuning van het dierenwelzijn in de landbouw (Stuk 1513 (2007-2008) nr. 4) maakte Belbior vzw (Vlaamse beroepsvereniging van biologische boeren) een aantal opmerkingen, waarbij zij verwezen naar het Mestdecreet. De mestwetgeving houdt volgens hen geen rekening met de kleinschaligheid van bio-landbouw want ze stelt dat de nutriëntenemissierechten slechts verhandeld kunnen worden wanneer alle rechten van een diersoort op het bedrijf verkocht worden.

Houdt de minister hiermee rekening? Zo ja, hoe?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Peeters (vraag nr. 85) en Crevits (nr. 727).

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 727 van 6 juni 2008

van JAN PEUMANS

1. Het nieuwe mestdecreet heeft inderdaad voorzien dat de nutriëntenemissierechten zuiver persoonsgebonden zijn en toekomen aan de landbouwer wiens inrichtingen nutriëntenhalte hadden (artikel 30, §2, lid 5 van het mestdecreet). De nutriëntenemissierechten zijn niet gekoppeld aan een bepaalde locatie of stallen. Dit betekent dat de landbouwer vrij kan beschikken over deze nutriëntenemissierechten en deze kan gebruiken waar hij dit wenst of deze kan overlaten aan een derde. Dit resulteert inderdaad in het feit dat de eigenaar/verhuurder van de stallen achter kan blijven met stallen zonder productierechten.

In het vorige mestdecreet was de nutriëntenhalte gekoppeld aan de milieuvergunning. Dit zorgde ervoor dat een overdracht van de productierechten een zware administratieve procedure was. Daarom werd geopteerd om in het nieuwe mestdecreet de productierechten en de milieuvergunning welke gekoppeld is aan de stallen, los te koppelen. Aan deze loskoppeling is inherent de loskoppeling tussen de productierechten en de stallen verbonden, waardoor de productierechten enkel gekoppeld zijn aan de landbouwer.

In de beginfase zal dit uiteraard enige ongerustheid met zich meebrengen bij de eigenaars, doch eenmaal duidelijk is dat de rechten toebehoren aan de landbouwer (pachter) en hij er ook verantwoordelijk voor is, zal dit probleem zich oplossen. Het verhuren van een veeteeltinrichting zal dan immers inhouden dat de eigenaar van de stallen deze verhuurt zonder de bijhorende productierechten, en dat de huurder deze zal moeten aanbrengen.

Net zo gemakkelijk als een landbouwer/huurder zijn nutriëntenemissierechten kan gebruiken op een andere locatie, kan een nieuwe huurder immers zijn nutriëntenemissierechten meebrengen naar de nieuw gehuurde stallen. Bij het inwerking treden van het nieuwe mestdecreet werd zowel door de Mestbank als door de landbouworganisaties deze nieuwe benaderingswijze toegelicht in de talrijke voorlichtingsvergaderingen, vakbladen en brochures.

2. De landbouwer kan inderdaad kiezen waar hij zijn nutriëntenemissierechten gebruikt, en kan door nutriëntenemissierechten te kopen, in het bezit komen van veel nutriëntenemissierechten. Om meer nutriëntenemissierechten te verkrijgen, moet de betrokken landbouwer deze echter overnemen van een andere landbouwer of verkrijgen door extra mestverwerking. Het volstaat niet om ergens een stal te huren om bijkomende nutriëntenemissierechten te verwerven. Daarenboven moet de landbouwer naast voldoende nutriëntenemissierechten, ook steeds over de nodige milieuvergunningen beschikken. De nutriëntenemissierechten zorgen ervoor dat de productie op Vlaams niveau binnen de perken blijft, de milieuvergunning zorgt ervoor dat de plaats van de productie leefmilieukundig aanvaardbaar is.
3. Het uitvoeringbesluit voorziet dat de landbouwer tegen elke beslissing van de Mestbank beroep kan aantekenen bij de minister. In het besluit is ook voorzien dat de minister binnen 90 dagen het beroep beantwoordt. Een aantal beroepsdossiers heeft echter betrekking op problemen die een aanpassing vergen van het mestdecreet. Deze aanpassingen zijn voorzien in het verzameldecreet dat weldra aan het Vlaams Parlement ter goedkeuring zal worden voorgelegd. Na aanpassing van het mestdecreet zullen deze dossiers met een goed gevolg kunnen worden afgewerkt. In deze gevallen is het dan ook opportuun de vastgestelde termijn te overschrijden.

4. In de huidige wetgeving is al voorzien dat nutriëntenemissierechten van runderen kunnen verhandeld worden zonder alle nutriëntenemissierechten voor runderen te verkopen. In het reeds geciteerde ontwerp verzameldecreet wordt dit principe uitgebreid voor alle diersoorten. Dit zal toelaten dat de landbouwer bij de overdracht van de nutriëntenemissierechten van een bepaalde diersoort niet meer alle rechten moet verkopen.

VLAAMS PARLEMENT**▣** SCHRIFTELIJKE VRAGEN**HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 729

van 6 juni 2008

van **MARK DEMESMAEKER***Bedrijvenpark A12 Meise - Onteigeningen*

Na het Boskantveldcomité trekt mogelijk een tweede buurtcomité naar de Raad van State naar aanleiding van de komst van het bedrijvenpark en het bijbehorende verkeersknooppunt op de A12. Het gaat om gezinnen uit de Jan Hammeneckerstraat die te horen kregen dat hun achtertuin zou worden onteigend om de afwatering in goede banen te leiden.

Eind april werden de inwoners aangeschreven dat ze onteigend zouden worden achteraan hun tuintjes. Voor sommigen gaat het om tien meter, bij anderen om dertig meter en in één geval zelfs om de volledige tuin. De bedoeling is om die onteigende gronden af te graven, zodat de Valkebeek desgevallend zonder problemen kan overstromen. De buurtbewoners wisten dat er een Gewestelijk Ruimtelijk Uitvoeringsplan in opmaak was voor het op- en afrittencomplex, maar niet dat er nu opeens een onteigeningsplan was opgemaakt door Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant.

De onteigeningen passen in de zoektocht naar een bijkomend overstromingsgebied voor de afwatering van de bijkomende op- en afritten. Achter de woningen in de Jan Hammeneckerstraat loopt de Valkebeek die dan de grootste hoeveelheid te verwerken zal krijgen.

De manier waarop er tewerk gegaan wordt, zit de bewoners blijkbaar hoog. In Het Laatste Nieuws van 29 mei 2008 stelt een buurtbewoner: “Men heeft gewoon lichtzinnig de kadastrale perceelsgrenzen gevolgd en de coördinaten van het digitaal plan overgenomen zonder te zien dat deze gronden wel degelijk onze achtertuinen inhouden. Landbouwgrond onteigenen tot daar aan toe, maar toch geen tuinen van mensen opofferen”.

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier?

Blijkbaar lopen er twee procedures bij de Raad van State. Welke gevolgen heeft dit voor de realisatie van dit project?

2. Het betrokken studiebureau heeft blijkbaar een verkeerde inschatting gemaakt bij de opmaak van de plannen. Ze hebben de oppervlakte bepaald zonder de plaatselijke omstandigheden te toetsen.

Op welke manier worden de plannen nu aangepast opdat de tuintjes behouden kunnen blijven?

3. Wat is de kostprijs voor de uitvoering van dit project?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 729 van 6 juni 2008

van **MARK DEMESMAEKER**

1. Onteigeningen A12: Momenteel zijn er al 11 innemingen verworven.
 Wat de procedure bij de Raad van State betreft, kan ik u melden dat de schorsing van Fuchs op 29 januari 2008 verworpen is door de Raad van State.
 De vernietigingsprocedure, ingeleid door Fuchs & Intermecca zijn nog lopende, maar hebben geen invloed op de planning van het project.
2. Op dit ogenblik kan er nog geen definitief antwoord gegeven worden betreffende de onteigeningen van de tuintjes aangezien de hydrologische studie van de Valkebeek en het gebied er rond nog lopende is. De betrokken percelen zijn ondertussen opgemeten door de landmeters van Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant.
3. Kostprijs van de onteigeningen: 4.750.000 euro.
 Kostprijs van het project: 17.500.000 euro.

VLAAMS PARLEMENT**▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN****HILDE CREVITS**

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 730

van 6 juni 2008

van **MARK DEMESMAEKER***Overstromingsgebieden Londerzeel-Merchtem - Stand van zaken*

De Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) gaat op weilanden in Steenhuffel (Londerzeel) en Breestraeten (Merchtem) overstromingsgebieden creëren. Die moeten watersnood voorkomen. Landbouwers verliezen door de aanleg van de dijken stukken weiland.

Om te voorkomen dat water uit de Molenbeek en Lindebeek opnieuw huizen blank zou zetten bij overvloedige regenval, wil de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) overstromingsgebieden creëren. In Breestraeten (Merchtem) en Steenhuffel (Londerzeel) gaat het om 30 hectare weiland. Daarbij zijn een tiental landbouwers betrokken en die zijn er allerminst gerust op. Op een vergadering waarop een vertegenwoordiger van de VMM uitleg kwam geven, liepen de gemoederen hoog op.

De VMM gaat enkele stroken onteigenen om de dijken te bouwen, maar voor de landbouwers wordt die weidegrond minder interessant. Het is ook onduidelijk of ze hun mest op dat veld mogen uitvoeren. Een deel van de weilanden bij andere landbouwers zal worden afgegraven. Ook daar is heel wat onduidelijkheid. De eigenaars van de weilanden eisen een correcte vergoeding en vragen dat de VMM hen ook zou bijstaan als landbouwers door de onteigening van weilanden in de problemen komen met de mestquota. Volgens de vertegenwoordiger van de VMM is het de bedoeling om zo weinig mogelijk te onteigenen. Begin 2009 zouden de werken voor de aanleg van de dijken beginnen.

1. Kan de minister een stand van zaken geven met betrekking tot de uitvoering van het project?
2. Zijn er bijstellingen in de timing en/of de realisatie van dit project?
3. Hoeveel onteigeningen dienen er te gebeuren en welke vergoedingen staan hier tegenover voor de landbouwers?
4. Door de onteigeningen van de weilanden dreigen de landbouwers in de problemen te komen met de mestquota.

Welke concrete maatregelen werden er genomen om aan deze specifieke problematiek van de landbouwers tegemoet te komen?

5. Wat is de totale kostprijs voor dit project en binnen welke periode worden de werken uitgevoerd?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 730 van 6 juni 2008

van **MARK DEMESMAEKER**

Het project heeft tot doel water op te houden in de vallei van de Grote Molenbeek en Lindebeek, om de woonkernen van Snepelaar en Steenhuffel in de toekomst beter tegen wateroverlast te kunnen vrijwaren. Door de aanleg van 2 knijpconstructies op de waterlopen zal het water opgestuwd worden en zal de vallei ingeschakeld worden als actief overstromingsgebied. Daarnaast worden een aantal dijkes aangelegd om het water mee tegen te houden. Door de maatregelen zullen de waterstanden in de Grote Molenbeek en de Moorhoekbeek bij hoge afvoeren dalen, waardoor het water niet meer zal overslaan naar de huizen. Door het actief inschakelen van het overstromingsgebied, zal in het totaal ongeveer 20 ha (in plaats van 30 ha) weiland frequenter overstromen dan in de huidige situatie. Het overstromingsgebied zal enkel beginnen te overstromen bij zeer grote afvoeren (in de orde van 1 keer op de 8 jaar). In meer gewone perioden van hoge regenval zal er geen bijkomende vernatting van de weilanden zijn. Het nadelig effect zal dus al met al zeer beperkt blijven. Het project werd in nauw overleg met de gemeenten Londerzeel en Merchtem uitgewerkt.

1. Het ontwerp der werken werd volledig uitgewerkt en op basis daarvan werd een aannemingsbestek met uitvoeringsplannen opgemaakt. De aanbesteding der werken kan doorgaan nadat er zicht is op het bekomen van de bouwvergunning en op de verwerving van de gronden. Het dossier voor het bekomen van de bouwvergunning is reeds opgemaakt. Er wordt nog gewacht op de MER-ontheffing. Ook het grondverwervingsdossier werd opgemaakt en overgemaakt aan het Comité tot Aankoop van Onroerende Goederen. De timing van de grondverwervingen wordt thans overlegd met het Aankoopcomité.
2. De uitvoering van het project is voorzien in 2009-2010. Er is enige vertraging opgetreden ten aanzien van de oorspronkelijke timing, voornamelijk omdat het Aankoopcomité ingevolge onderbemanning en andere prioriteiten de onteigeningsprocedure mogelijks slechts kan opstarten in de loop van 2009.
3. Er dient in het totaal ongeveer 5 ha grond effectief onteigend te worden, hoofdzakelijk voor de aanleg van dijken en voor een onderhoudspad dat in de toekomst ook als fietspad zal kunnen gebruikt worden. Een deel van de onteigeningen bestaat uit bestaande buurtwegen, die als dwarsdijk zullen ingeschakeld worden. Die moeten niettemin onteigend worden omdat ze omwille van erfdienstbaarheden niet zomaar opgehoogd mogen worden. Een ander deel (2 ha) bestaat uit een zone die oppervlakkig dient afgegraven te worden. Hier is het streefdoel om de landbouwuitbating na de afgraving te behouden. De VMM zal de waardevermindering vergoeden aan de betrokken landbouwer.
Zo is de netto afname van landbouwgrond (hoofdzakelijk weiland) zeer gering (minder dan 2 ha). Het gaat over gronden van verschillende landbouwers. De vergoeding voor inname van gronden wordt wettelijk geregeld door het Aankoopcomité. De prijzen die door het Aankoopcomité worden gehanteerd, zijn marktprijzen. Beroep is trouwens mogelijk bij de vrederechter. Daarnaast zijn er ook wettelijke vergoedingen voorzien (onder meer een wederbeleggingsvergoeding).
4. Volgens informatie bekomen van de VLM zijn er geen gevolgen voor de mestquota voor de landbouwers (op die 2 ha onteigeningen na, zoals reeds vermeld verdeeld onder verschillende landbouwers). Het effect voor de boeren is dat de gronden binnen het actief overstromingsgebied (bij zeer grote stormen) (ongeveer 20 ha in oppervlakte) iets frequenter zullen overstromen dan nu

het geval is (i.p.v. vroeger statistisch 1 keer in 25 jaar in de toekomst statistisch 1 keer in de 8 jaar). Het uitrijden van mest is niet toegelaten op drassige of overstroomde grond, maar wel in een droogstaand overstromingsgebied.

5. De totale kostprijs van het project bedraagt ongeveer 500.000 euro inclusief BTW voor de werken zelf (dus zonder de kosten voor de verwerving van de gronden).

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 733
van 6 juni 2008
van **CINDY FRANSSEN**

Ohiobrug Oudenaarde - Herstelling

De reling van de Ohiobrug in Eine, deelgemeente van Oudenaarde, is al enkele jaren verroest. Voetgangers kunnen zich verwonden of hun kleren scheuren. Zeker tijdens de jaarlijkse regatta, dit is een tweedaagse roeiwedstrijd op de Schelde tussen de deelgemeenten Eine en Ename, staat er steeds veel volk op de brug. De eerste roeiwedstrijd vindt traditioneel plaats in augustus. Een snelle herstelling van de reling lijkt dan ook noodzakelijk.

Uit een artikel van het Nieuwsblad, d.d. 26 mei 2008, blijkt nu dat de Vlaamse dienst Waterwegen en Zeekanaal geen budget heeft voor het herstellen van de reling. Verder blijkt uit het artikel dat enkele jaren geleden de herstelling in de eerste fase van het vervangingsprogramma voor leuning van het desbetreffende type (met name een geplastificeerde brugleuning) zou worden opgenomen, maar dat dit ook toen al wegens budgettaire beperkingen werd uitgesteld. In 2007 deelde de dienst dan mee dat de herstelling in principe nog voor eind 2007 zou worden uitgevoerd. En nu zou er dus ook geen budget zijn om de herstelling nog dit jaar uit te voeren.

1. Waarom laat de herstelling van de reling van de Ohiobrug in Oudenaarde-Eine zo lang op zich wachten?
2. Kan de minister bevestigen dat het budget 2008 hiervoor niet toereikend is?
3. Voorziet de minister alsnog in een herstelling? Zo ja, wanneer?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 733 van 6 juni 2008

van **CINDY FRANSSEN**

-
1. De reling van de Ohiobrug in Eine is een geplastificeerde leuning, die inderdaad in slechte staat is.
Een geplastificeerde leuning kan niet hersteld worden, maar moet in haar geheel vervangen worden.
De problematiek van de slechte staat van de geplastificeerde leuningen betreft eveneens andere bruggen over de waterwegen en vinden we ook terug bij wegbruggen.
De vervanging van alle geplastificeerde leuningen vraagt belangrijke financiële middelen.
 2. Hoewel een definitieve sanering in 2008 niet tot de mogelijkheden behoorde, gaf ik opdracht aan Waterwegen en Zeekanaal (W&Z NV) om, ter bescherming van de toeschouwers, in te staan voor een passende voorlopige bescherming van de leuning in kwestie.
 2. Gelet op de regatta die georganiseerd wordt op 10 augustus 2008 en 21 september 2008 (het evenement dat door u wordt aangehaald), zal Waterwegen en Zeekanaal NV (W&Z NV) instaan voor een voorlopige bescherming van de kwetsieve leuning, ter bescherming van de toeschouwers.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 737
van 10 juni 2008
van **MARTINE FOURNIER**

Beveiliging autosnelwegparkings - Rekkem en Postel

De federale minister van Binnenlandse Zaken (Patrick Dewael) en zijn Vlaamse en Waalse collega-ministers Kris Peeters en Michel Daerden bereikten in 2007 met de vrachtwagen- en verzekeringssector een akkoord om parkeerterreinen langs de autosnelwegen beter te beveiligen.

Alle parkings worden ingedeeld in verschillende categorieën. Op sommige parkings zal daarom sterk in veiligheid geïnvesteerd worden. Zo worden er rond bepaalde parkings bermen aangelegd, camera's gemonteerd die alles opnemen en worden er permanent veiligheidsagenten ingezet. Aan Vlaamse kant komt er in Rekkem (E17) en Postel (E34) een sterk beveiligd parkeerterrein.

Voor de situatie in Rekkem (E17) was het evenwel noodzakelijk dat de federale gebouwen van de douanesite, waar de parking komt, nog zouden worden overgedragen aan het Vlaams Gewest vooraleer men de parking kan realiseren.

1. Kan de minister een stand van zaken geven in verband met de realisatie van de bewaakte parkings in Rekkem en Postel?
2. Wanneer werden de gebouwen in Rekkem overgedragen aan het Vlaams Gewest? Indien dit nog niet is gebeurd: hoe komt dit?
3. Welke zijn de volgende stappen in dit dossier?
4. Welke parkeerterreinen van lagere veiligheidscategorieën zijn reeds aangepast aan de nieuwe normen?

Welke terreinen moeten nog worden aangepast? Voor wanneer is dit voorzien?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 737 van 10 juni 2008

van **MARTINE FOURNIER**

1. Op 15 september 2005 werd aan de heer Didier Reynders, Vice-Eerste Minister en Minister van Financiën een overeenkomst voorgelegd teneinde de overdracht van de douanegebouwen en verkeersposten van de federale politie die aan de grensovergangen langs de autosnelwegen gelegen zijn, waaronder deze gelegen te Rekkem (E17) en te Postel (E34), mogelijk te maken.

Deze werd door de Vlaamse Regering, bij delegatie in de persoon van de heer Kris Peeters, toenmalig Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur ondertekend. De heer Didier Reynders heeft deze overeenkomst nog niet ondertekend. Daardoor kan het Vlaamse Gewest niet overgaan tot de realisatie van de bewaakte parkings voorzien te Rekkem en te Postel.

Vermits de uitbouw van parkeerfaciliteit, onder meer ik Rekkem, voor mij prioritair is, heb ik deze problematiek opnieuw aangekaart bij de Federale Regering.

2. De overdracht van de dienstgebouwen (douane, e.a.) te Rekkem en te Postel aan het Vlaamse Gewest wordt ook bemoeilijkt door het feit dat zij onderworpen zijn aan een regeling (protocol) met de naburige landen over het gebruik van deze zones conform de internationale conventies die tussen Frankrijk en België en tussen Nederland en België zijn afgesloten.
3. De Belgische Staat, de Regie der Gebouwen, moet, na overleg met Frankrijk en Nederland, de voorgestelde overeenkomst laten ondertekenen door voogdijminister Reynders zodat de douanegebouwen en verkeersposten van de federale politie aan de grensovergangen te Rekkem en te Postel naar het Vlaamse Gewest overgedragen worden.
4. Er zijn nog geen parkeerterreinen van lagere veiligheidscategorieën aangepast aan de nieuwe normen.

Het overlegplatform voor de aanpak van de beveiliging van de autosnelwegparkings in België (opgericht op initiatief van de Algemene Directie voor Veiligheids- en Preventiebeleid (FOD Binnenlandse Zaken)) heeft een conceptnota voor bewaakte parkings opgesteld, met een aantal maatregelen waaraan het Vlaamse Gewest zich verbonden heeft via de ondertekening van een intentieverklaring tussen alle aan het overlegplatform deelnemende partijen.

Om gevolg te kunnen geven aan de aanbevelingen uit de conceptnota werd binnen het Vlaamse Gewest een onderzoek gestart naar de categorisering van de huidige autosnelwegparkings.

Zo werden volgende concrete aanbevelingen aanbevolen:

- alle autosnelwegparkings moeten minimaal in categorie 1 kunnen ondergebracht worden;
- een aantal grote parkings kunnen (deels) tot categorie 2 of 3 omgebouwd worden (als betalende parkings), namelijk als verplichting bij het verlenen van een nieuwe concessie (bv. E40 Wetteren);
- Omdat het aanleggen van een betalende parking van categorie 3 grote investeringen vergt en de effectiviteit ervan nog betwist wordt, zal hier gewerkt worden met een proefproject op

een site die daarvoor in aanmerking komt zoals een verwaarloosde site aan de landsgrens (bv. E34 Postel).

Om aan de eerste aanbeveling gevolg te kunnen geven werd een inventaris opgesteld van de beveiligingsmaatregelen die per site zouden moeten uitgevoerd worden.

Deze inventaris werd aangevuld met een kostenraming om de budgettaire impact van deze aanbeveling te bepalen.

Het totaal bedrag wordt geraamd op 1.333.998 euro.

Deze raming heeft betrekking op het verwijderen van bosgoed en het plaatsen van een afsluiting met, naargelang de plaatselijke toestand van de parking, al of niet één of meerdere poorten.

Indien men alle parkings zou uitrusten met camera's – wat door de federale Politie wordt aangeraden om aldus de misdadigersbendes die zich schuldig maken aan ladingdiefstallen en cabinebraken te kunnen opsporen en oprollen – is een bijkomende uitgave nodig die de totale raming op 3.624.286 euro brengt.

Dit is een aanzienlijk bedrag dat over verschillende jaren zal moeten gespreid worden. Daarom wordt voorgesteld om de beveiliging van parkings uit te voeren per tracé, waarbij het tracé met de meeste ladingdiefstallen de voorkeur geniet:

prioriteit	tracé	Raming
1	E34	392.273,00 euro
2	E17	1.148.344,40 euro
3	E19	350.872,00 euro
4	E40	1.041.249,00 euro
5	E403, E313 en E314	691.547,60 euro
Totaal:		3.624.286,00 euro

NB: Om gevolg te geven aan alle aanbevelingen moet dit bedrag nog verhoogd worden met de sanering en inrichting van het douanecomplex te Postel (E34) en te Rekkem (E17).

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 754
van 12 juni 2008
van **ANNICK DE RIDDER**

Veediensten - Aanlegsteigers

Op dit moment gelden er voor pontons blijkbaar geen algemene normen. Ze zijn allemaal verschillend qua lengte, hellingsgraad, richtingswaarde, ondergrond, enzovoort.

Dit veroorzaakt heel wat problemen. Veerboten kunnen niet op een zodanige manier worden gebouwd dat ze compatibel zijn met alle gebruikte pontons. De overstap tussen ponton en schip kan daardoor erg oneffen zijn. Rolstoelgebruikers ondervinden hiervan bijvoorbeeld veel hinder, maar ook mensen met een fiets of een kinderwagen raken soms vast.

Een voorbeeld is de steiger aan het veer Weert-Hamme. Aan de linkeroever is hij ontoegankelijk voor rolstoelgebruikers. En ook voor mensen met een fiets of een kinderwagen is het moeilijk: ze moeten hun fiets of kinderwagen over een schuine plaat tillen die recht op de reling uitloopt.

Een ander voorbeeld is de vlotsteiger aan het veer Wintam-Schelle. Daar heeft men, bij de verlenging van deze steiger, de bouten niet in een laagje asfalt ingegoten, zoals bij de steigers die er reeds lagen. Daardoor ontstaat er een groter niveauverschil met de aanleggende veerboot, en bovendien kan men over de uitstekende bouten struikelen, uitglijden of slippen.

Is er al onderzocht of men kan komen tot uniforme normen voor alle pontons?

Worden er initiatieven genomen in die zin?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 754 van 12 juni 2008

van **ANNICK DE RIDDER**

Momenteel zijn nog niet alle openbare veerdiensten uitgerust met vlotsteigers. Het is wel de bedoeling om op termijn elke veerdienst hiermee uit te rusten. De hoge kostprijs van deze vlotsteigers en de beperktheid van de middelen zijn hier determinerend. Voor de bouw van vlotsteigers gelden geen algemene specifieke normen. Dit belet niet dat rekening gehouden wordt met de niet-officiële richtlijn "Veren voor voetgangers en fietsverkeer" opgemaakt op 7 maart 2007 door de werkgroep "Technisch Forum Toegankelijkheid van veren", geïnstalleerd door het Centrum voor Toegankelijkheid Provincie Antwerpen (CTPA) en dit op initiatief van de "Vrienden van de Vlaamse Veren."

Ook wordt bij de bouw van nieuwe vlotsteigers rekening gehouden met de noden van "rolstoelgebruikers". De pontons worden op een dusdanige wijze belast dat ze op dezelfde hoogte komen te liggen als de veerboot. Bij de overgangen van de ponton naar de bewegende toegangsbrug en van deze laatste naar het landhoofd, kunnen er zich verschillen voordoen. Deze niveaoverschillen worden zo goed mogelijk overbrugd zodanig dat de toegang voor rolstoelgebruikers verbeterd wordt.

Hierbij dient er op gewezen dat het ontwerpen van vlotsteigers maatwerk is, waarbij de vlotsteiger aangepast is aan de specifieke omstandigheden van de plaats waar deze zal gebruikt worden.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 761
van 18 juni 2008
van **JAN PEUMANS**

Afvalverwerking Limburg - Stand van zaken

De vergunning van de afvalverbrandingsoven van Bionerga in Houthalen-Helchteren loopt af in 2011.

Er wordt al enige tijd gesproken over plannen voor de bouw van een nieuwe verwerkingsinstallatie. Bionerga wil de bestaande roosteroven tegen 2012 vervangen door een watergekoelde roosteroven van de nieuwste generatie. Ook zijn er plannen om uit het aangevoerde afval eerst nog bruikbare fracties te sorteren.

Het gemeentebestuur liet echter reeds verstaan dat deze onder geen beding op het grondgebied van de gemeente mag komen.

Anderzijds liet de gemeente weten wel achter het plan van Group Machiels te staan om een afvalverwerkingsinstallatie te bouwen op het Remo-stort. Het zou hier gaan om een stoomoven die het opgeslagen afval van het stort verwerkt tot groene energie.

Veel plannen en veel verschillende meningen voor één gemeente.

1. Op welke manier is de Vlaamse overheid op dit moment concreet betrokken om een oplossing te vinden voor het Limburgse afvalverwerkingsprobleem?
2. Welk overleg wordt er op dit moment gevoerd om uit deze impasse te geraken? Met welke planning?
3. Welke studies werden tot op heden reeds uitgevoerd rond de afvalverwerking in Limburg? Met welke concrete resultaten? En tegen welke kostprijs? Graag een volledig overzicht.
4. Op welke manier worden de resultaten van deze studies concreet omgezet in acties?
5. Klopt het dat de huidige Bionerga-oven het best scoort in Vlaanderen en dat de emissies slechts 20 à 30 procent bedragen van wat toegelaten is?
6. Group Machiels wil ook trachten de geproduceerde CO₂ te capteren en in de steenkoollagen te injecteren. De LRM (Limburgse ReconversieMaatschappij) en de VITO (Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek) zouden hiervoor een proefboring doen.

Werd deze reeds uitgevoerd en met welke resultaten?

Zo neen, wat is de planning daarvoor?

Zijn hieromtrent reeds andere studieresultaten bekend?

7. De techniek om CO₂ op te vangen, is duur. Men zou hiervoor rekenen op subsidies.

Welk systeem van betoelaging vanwege de Vlaamse overheid komt hiervoor in aanmerking? Over welke middelen en over welke orde van grootte gaat het hier?

8. Het project van Group Machiels staat of valt met de toekenning van groenestroomcertificaten voor de stroomproductie met de biomassa in het afval.

Wat houdt deze toekenning concreet in en hoe reëel is de kans dat de certificaten effectief toegekend worden? Op basis van welke criteria?

Op welke wijze wordt hierover overleg gepleegd of onderhandeld met Group Machiels? Welke resultaten leverden deze onderhandelingen tot nu toe op?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 761 van 18 juni 2008

van JAN PEUMANS

1. De Vlaamse Regering heeft in het uitvoeringsplan “Milieuverantwoord beheer van huishoudelijke afvalstoffen” een kader goedgekeurd waarbinnen een oplossing moet uitgewerkt worden voor de verwerking van het Limburgse afval. Het uitvoeringsplan beschrijft de criteria waaraan een initiatief voor verwerking van huishoudelijke afvalstoffen moet voldoen.
2. Op dit ogenblik is er geen structureel overleg met de OVAM over een eventuele nieuwe oven van Bionerga. Vanuit het provinciaal overlegplatform huishoudelijke afvalstoffen werd evenmin een initiatief ondernomen. Er bestaat wel frequent ad hoc overleg met de OVAM
3. Er werden vanuit de OVAM nog geen studies uitgevoerd, specifiek in verband met de eindverwerking van het Limburgs restafval. De VITO heeft in het verleden wel een aantal verwerkingstechnieken met het oog op BBT-beoordeling vergeleken (studie opgeleverd in 2001). Indien een initiatiefnemer kiest voor een technologie die door de VITO nog niet afgetoetst werd als BBT, moet die dergelijk onderzoek op eigen kosten laten uitvoeren.
4. Er zijn nog geen resultaten vermits er geen studies door de OVAM werden uitgevoerd.
5. Bionerga beschikt over een performante rookgasreinigingsinstallatie die bestaat uit een halfnatte gaswassing, een actief kool injectie, elektrofilter en een katalytische deNOx-installatie. Gemiddeld genomen bedragen de emissies, afhankelijk van de parameters, 10% tot 40% van de emissiegrenswaarden. Tevens wordt de energie die vrijkomt bij de afvalverbranding, nuttig toegepast: een deel wordt aangewend bij het nabijgelegen Aquafin om rioolwaterzuiveringsslib te drogen, het resterende deel van de energie wordt omgezet in elektriciteit.

Volgende luchtmissiegrenswaarden, uitgedrukt in mg/Nm³, zijn van toepassing voor deze huisafvalverbrandingsoven:

CO: 50;
TOC: 10;
Stof: 10;
HCl: 10;
SO₂: 50;
NO_x: 200.

Over het jaar 2007 werden volgende jaargemiddelden (uitgedrukt in mg/Nm³) bekomen, met tussen haakjes de vermelding van de percentages jaargemiddelden t.o.v. de norm.

Ovenlijn 1:

CO: 26,7 (53,4%);
TOC: 3 (30%);
Stof: 0,8 (8%);
HCl: 4,4 (44%);
SO₂: 5,8 (11,6%);
NO_x: 49,1 (24,6%).

Ovenlijn 2:

CO: 30,9 (61,8%);
 TOC: 2,5 (25%);
 Stof: 2,8 (28%);
 HCl: 1,9 (19%);
 SO₂: 5,9 (11,8%);
 NO_x: 72 (36%).

De emissiemetresultaten worden door Bionerga tevens toegelicht in een communicatie-commissie die driemaandelijks samenkomt.

6. Ik ben als minister noch bevoegd voor de LRM, noch voor de VITO. Tot op heden werd er echter nog geen proefboring door de LRM of de VITO voor het injecteren van CO₂ in steenkoollagen uitgevoerd in Limburg. Er zijn dus ook geen resultaten bekend. Laboratoriumproeven hebben aangetoond dat CO₂ in theorie voor geologisch lange periodes in de ondergrond kan opgeslagen worden door het te injecteren in steenkoollagen omdat het CO₂ chemisch aan de steenkool gebonden wordt. Dit verhindert dat het CO₂ vrij of samen met het formatiewater naar het oppervlakte migreert en zo uit de opslagsite ontsnapt. Buitenlandse veldproeven hebben ondertussen de praktische haalbaarheid van CO₂-injectie in steenkoollagen bevestigd. De injectie van CO₂ in steenkoollagen blijkt echter sterk afhankelijk van de lokale geologische condities.

Ik heb geen zicht op de planning van een eventuele proefboring door de LRM. Er mag echter niet uit het oog verloren worden dat een proefboring erg duur is, zodat men eerst alle mogelijke samenhangende elementen grondig zal onderzoeken om te bepalen of een proefboring sowieso zinvol is en waar deze dan eventueel het best plaats zal vinden.

Met betrekking tot andere studieresultaten kunnen volgende referenties aangehaald worden:

- Laenen, B., Van Tongeren, P.C.H., Dreesen, R. & Dusar, M., *Carbon dioxide sequestration in the Campine Basin and the adjacent Roer Valley Graben (North Belgium): an inventory*, in: Baines, S.J. & Worden, R. (eds.): *Geological storage of carbon dioxide*, The Geological Society of Londen - special publications 233, 2004, 193-210.
- Van Tongeren, P.C.H., Weyten, H. & Laenen, B., *Geotechnische en financiële aspecten van ondergrondse CO₂-opslag in Vlaanderen*, Studie uitgevoerd in opdracht van ANRE, 2004, VITO-rapport 2004/MAT/R/036.

7. Er is geen enkel specifiek systeem van subsidies door de Vlaamse overheid voor de techniek van CO₂-opvang.

Overeenkomstig de prognoses van de Europese Commissie, neergelegd in de effectbeoordeling van het voorstel voor een richtlijn betreffende de geologische opslag van kooldioxide, wordt de tenuitvoerlegging van CCS op commerciële schaal verwacht vanaf ongeveer 2020 en zal het procédé vanaf dan steeds meer worden toegepast waardoor naar verwachting de kosten aanzienlijk zullen dalen. Zodra de CCS-technologie uitgerijpt is, is het aan de afzonderlijke exploitanten om te beslissen of ze kooldioxide uitstoten en voor de desbetreffende emissiehandelsrechten (EHR) betalen, dan wel of ze CCS gebruiken om hun uitstoot en dus hun EHR-kosten te verminderen.

In haar mededeling betreffende de ondersteuning van de vroegtijdige demonstratie van duurzame elektriciteitsproductie heeft de Commissie beklemtoond dat zij de effectieve demonstratie van CCS in een vroeg stadium wil ondersteunen. Gezien het belang van de demonstratie in een eerste fase van CCS in de elektriciteitsproductie, zal de Commissie staatssteun ter dekking van de extra kosten van CCS-demonstratie in de elektriciteits-productiesector toestaan. Deze verbintenis is geëxpliciteerd in de herziene Richtsnoeren betreffende staatssteun in de milieusector, die samen met het klimaat- en energiepakket zijn aangenomen.

- 8 De VREG kent certificaten toe voor de productie van groene stroom onder de voorwaarden vermeld in het besluit van de Vlaamse Regering van 5 maart 2004 inzake de bevordering van elektriciteitsopwekking uit hernieuwbare energiebronnen, gewijzigd op 20 april 2007. Hierbij wordt voorzien in de mogelijkheid om groenestroomcertificaten toe te kennen voor elektriciteit opgewekt uit de biologisch afbreekbare fractie van industrieel en huishoudelijk afval .
- De toekenning van certificaten houdt in dat er productiesteun verleend wordt aan de producent. Nadere toelichtingen over dit systeem vindt u op de website van de VREG.
- Ten behoeve van aanvragers heeft de VREG op haar website een lijst geplaatst van biomassa-afvalstromen die al of niet in aanmerking komen voor groenestroomcertificaten. U vindt deze lijst op: <http://www.vreg.be/nl/06sector/04groenestroomproducenten/02aanvraag/01voorwaar-den.asp>. Voor afvaldossiers is de VREG verplicht om het advies van de OVAM te volgen over de hoeveelheid energie die hiervoor in aanmerking komt.
- De exacte voorwaarden van toekenning hangen af van verschillende elementen in het dossier dat aan de VREG moet worden voorgelegd, zoals de voorbehandeling van de brandstof, de utiliteitsvoorzieningen, het transport, ...
- De eindbeslissing over het toekennen van steun volgt uit de toepassing van het besluit en is als dusdanig geen gevolg van onderhandelingen tussen aanvragers en de VREG.

De bedoeling van het project van Groep Machiels is om een deel van het opgegraven afval naar recyclage te sturen en een deel van het afval energetisch te valoriseren. Het energetisch te valoriseren deel zou bestaan uit hoogcalorisch afval. Volgens de informatiebrochure van Machiels over dit project schat men dat ongeveer 70% van het hoogcalorisch afval van organisch-biologische oorsprong zou zijn. Dit moet nog verder onderzocht worden. Het project is momenteel onvoldoende toegelicht om reeds gegronde uitspraken over het "hernieuwbaar" aspect te doen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 763
van 18 juni 2008
van **JAN PEUMANS**

Noord-Zuidverbinding Limburg - Westelijk omleidingstracé

De realisatie van de Noord-Zuidverbinding in Limburg is een lang aanslepend en heikel dossier. De realisatie van deze “missing link” is nu voorzien via Via-Invest en alternatieve financiering (PPS). Vooraleer overgegaan kan worden tot realisatie moeten echter nog een aantal knelpunten opgelost worden en knopen doorgemaakt. Het is daarom de bedoeling om in 2008 alle relevante en noodzakelijke studies af te werken. Een en ander doet echter nog vragen rijzen.

Pas als er een definitieve beslissing is over fase 2, starten de werken aan de Noord-Zuidverbinding. Momenteel onderzoekt een MER-studie (milieueffectenrapport) voor fase 2 de verschillende opties. Op basis van deze studie zal er gekozen moeten worden voor het tunnelscenario of de omleidingsweg.

Het is de bedoeling dat de Vlaamse Regering aan de hand van het definitieve milieueffectenrapport in de zomer van 2008 kiest voor het beste tracé.

Het westelijk omleidingstracé (combi-tracé) werd in het recente verleden afgewezen. In het Belgisch Staatsblad van 9 november 1996 verscheen het advies van de Streekcommissie van advies voor de ruimtelijke ordening van de provincie Limburg, houdende voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Hasselt-Genk op het grondgebied Houthalen-Helchteren.

In de 7 bladzijden lange publicatie worden 384 bezwaren punt per punt behandeld. Alle bezwaren tegen een omleidingsweg werden door de Streekcommissie ondubbelzinnig bijgetreden. Alle bezwaren voor een omleidingsweg werden ondubbelzinnig afgewezen. We verwijzen in dit verband vooral naar de pagina's 28695 tot en met 28698 van het Staatsblad: de bezwaren die hier worden opgesomd, kunnen worden samengevat als volgt:

“het ontwerp omleidingsweg

- vormt een aantasting van de schaarse open ruimte en loopt door een EEG vogelrichtlijngebied;
- houdt omvangrijke bosvernietiging in en zal leiden tot versnippering van de bestaande bossen;
- betekent geen verbetering voor de zijdelingse verkeersstromen;
- vormt absoluut geen verbetering van de verkeershinder in de woonkernen;
- biedt geen oplossing voor de globale verkeersproblematiek;
- treft een aantal woonwijken zeer zwaar;
- levert geen tijdswinst op;
- zal de veiligheid op de Grote Baan niet verbeteren.”

Reeds eerder, met name op 6 februari 1995, antwoordde de toenmalige minister van Openbare Werken op een vraag van mevrouw J. Bauwen dat een omleidingsweg onbespreekbaar was op basis van onder meer volgende argumenten:

- de bestaande open ruimten moeten maximaal gevrijwaard worden;
- lijninfrastructuur moet zoveel mogelijk gebundeld worden;
- de omleidingsweg bezwaart niet alleen de rand van een zeer waardevol gebied maar snijdt het middendoor.

De Vlaamse Regering nam op 12 juni 1995 een besluit, houdende de voorlopige vaststelling van het ontwerpplan tot gedeeltelijke wijziging van het gewestplan Hasselt-Genk op het grondgebied van de gemeenten Houthalen-Helchteren en Lummen (Belgisch Staatsblad, 15.09.95 – bijlage 2).

Op 9 juli 1996 nam de Vlaamse Regering een besluit, houdende definitieve vaststelling van een gedeelte van het gewestplan Hasselt-Genk op het grondgebied van de gemeenten Houthalen-Helchteren en Lummen (Belgisch Staatsblad, 09.11.96 – bijlage 3). Het voorstel tot wijziging van het tracé zoals weergegeven in bijlage 1, werd niet in aanmerking genomen. Het westelijk omleidingstracé (= +/- het combi-tracé) werd dus afgewezen.

Alle argumenten, aangehaald in vermelde procedures en adviezen, en die geleid hebben tot een afwijzing van een meer westelijk gelegen tracé, blijven onverkort van toepassing op wat nu voorligt. Daarom graag de volgende vragen.

1. Waarom moest er zonodig een nieuw onderzoek naar een omleidingsweg plaatsvinden wanneer een tiental jaar geleden dergelijk tracé al uitgebreid werd onderzocht en ondubbelzinnig werd afgewezen? Op basis van welke motivatie?
2. Zijn de argumenten op basis waarvan de omleidingsweg indertijd werd afgewezen thans niet meer van toepassing? Zo neen, waarom niet?

Zo ja, waarom vinden we deze retro-acten dan niet meer terug in het huidige plan-MER?

Graag verneem ik de huidige standpunten van de minister m.b.t. elk van de elf bovenvermelde oorspronkelijk geformuleerde argumenten.

3. In het recente verleden hebben tal van politici, maar ook middenstandsorganisaties zich uitgesproken voor het tunneltracé (zie in dit verband Het Belang van Limburg (02/2006), waarin Patrick Dewael en Steve Stevaert zich ondubbelzinnig uitspraken voor een tunneltracé; zie ook het verslag d.d. 05/10/2004 waarin de heer Kris Peeters – toenmalig minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur – in de Commissie voor Openbare werken werd ondervraagd: hierin staat onder meer letterlijk: “de voorbije jaren hebben we een consensus bereikt die zich toespitst op de ondertunneling van Helchteren en Houthalen ... een klein jaar geleden (dus eind 2003) heeft de kamer van Koophandel Limburg samen met Unizo het idee van ondertunneling voorgesteld ... een beperkte ondertunneling in Houthalen-Helchteren ... (Toenmalig minister Peeters antwoordt dan): “op basis van de bijkomende studie zullen we een definitieve keuze maken over welke tunnelvariant: er zijn twee mogelijkheden: naast elkaar of boven elkaar ... de realisatie van de noord-zuidverbinding via een ondertunneling is één van de belangrijkste projecten voor de Provincie Limburg ...”).

Is het politieke en economische draagvlak voor een tunnel nog aanwezig?

Zo ja, waarom wordt dan geld en energie gestoken in nogmaals een studie over een omleidingsweg die eerder al “definitief” afgewezen bleek te zijn?

Zo neen, welke verklaring heeft de minister voor deze “verschuiving” van standpunt, zonder zich te verschuilen achter het argument dat een ondertunneling technisch moeilijk uitvoerbaar is, aangezien dit argument wordt weerlegd in een eerdere technische haalbaarheidsstudie, uitgevoerd door Arcadis (tussen 2004-2006)?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 763 van 18 juni 2008

van JAN PEUMANS

1. Het MER-decreet vereist een onderzoek van alle redelijke planalternatieven. Het omleidingstracé, zoals dat ontworpen werd in de loop van het onderzoek, is een nieuw ontwerp en bijgevolg is het (juridisch) noodzakelijk om dit mee te beschouwen in het plan MER. Aanvullend werd de vraag naar het beschouwen van het oude omleidingstracé (1995) opgeworpen tijdens de kennisgevingsfase en werd dit opgenomen in de plan MER richtlijnen. Het ingediende plan MER houdt rekening met de door de dienst MER vastgestelde MER-richtlijnen. Sinds het vorige onderzoek is bovendien nieuwe Vlaamse regelgeving van kracht geworden waardoor het vroegere onderzoek volgens de huidige inzichten onvolledig is (toepassing van artikel 36 ter decreet Natuurbehoud, habitattoets, watertoets, edm...).
2. De mate waarin het omleidingstracé aan de in de vraagstelling opgesomde bezwaren op het oorspronkelijke omleidingstracé en de argumenten van de toenmalige minister van Openbare Werken op de vraag van mevrouw J. Bauwen voldoet zal in detail worden uitgeklaard in oa. hoofdstuk 9 het door de Dienst MER goed te keuren plan MER.
3. De huidige studie is een decretale verplichting, een rechtstreeks gevolg van de initiële beslissing om eindelijk iets te doen aan de NoordZuid-problematiek. Het is hiervoor noodzakelijk een plan MER op te maken, en hierin dienen alle mogelijke tracés ten opzichte van mekaar afgewogen worden, dus ook een omleidingstracé. De vorige haalbaarheidsstudie zocht naar de meest haalbare en technisch uitvoerbare oplossing binnen de huidige wegzate, doch hiermee werd geen uitspraak gedaan hoe deze uitvoerbaarheid stond tegenover de uitvoerbaarheid van eender welke oplossing langsheen de omleiding. Dit wordt in de plan MER wel t.o.v. mekaar afgewogen.
Een definitieve keuze wordt uiteraard maar gemaakt nadat het plan MER is goedgekeurd.

VLAAMS PARLEMENT
▣ **SCHRIFTELIJKE VRAGEN**

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

Vraag nr. 775
van 18 juni 2008
van **JAN PEUMANS**

Noord-Zuidverbinding Limburg - Lillo

De realisatie van de Noord-Zuidverbinding in Limburg is een lang aanslepend en heikel dossier. De realisatie van deze 'missing link' is nu voorzien via Via-Invest en alternatieve financiering (PPS). Vooraleer overgegaan kan worden tot realisatie moeten echter nog een aantal knelpunten opgelost worden en knopen doorgehakt. Het is daarom de bedoeling om in 2008 alle relevante en noodzakelijke studies af te werken. Een en ander doet echter nog vragen rijzen.

Het combi-tracé (CT) voorziet in een viaduct (viervaksweg) over de Lillosteenweg, waardoor een 14-tal huizen onteigend zal moeten worden: dit lijkt onredelijk veel in een kleine wooneenheid. Men zadelt heel wat inwoners op met een langdurige, stresserende onzekerheid over al of niet onteigening.

1. Op welke wijze zullen volgende vragen van omwonende beantwoord worden:

- a) wat als men niet onteigend wordt;
- b) op welke (korte) afstand zal men dan van een viaduct gaan wonen;
- c) hoe wordt de vergoeding geregeld, niet alleen voor de onteigeningen, maar ook voor de waardevermindering van grond en huis voor de "niet-onteygenden"? Binnen welke straal gaat men de waardevermindering vergoeden?

2. De inwoners van Lillo zullen door het CT blijvende hinder ondervinden door lawaai, luchtverontreiniging, stofvervuiling, lichthinder, visuele "esthetische" schade. In voormelde studie worden deze criteria maar beperkt onderzocht. Lillo komt immers in een driehoek te liggen met:
- aan één zijde de omleidingsweg, waarvan men voorspelt dat meer dan 50% van het verkeer van de Grote Baan er zal passeren;
 - aan de andere zijde de ontsluiting van het industrieterrein "Mijn Zolder" met de zekerheid dat dit zeer veel extra vrachtwagens met zich zal meebrengen;
 - aan de derde zijde het Remo-stort met langdurig extra transport ten gevolge van de geplande sanering.

Werden de nadelige gevolgen van deze gecombineerde factoren onderzocht?

Zo ja, op welke wijze en met welke resultaten?

Zo neen, zullen deze gevolgen alsnog onderzocht worden?

3. De aanleg van het CT zal tot gevolg hebben dat de bewoners van Lillo moeilijker de dorpskernen kunnen bereiken en omgekeerd. Dit zal zeker gelden voor de duur van de werken, maar ook nadien: een omleidingsweg en viaduct zullen voor een "psychologische" grens of afscheiding

zorgen, waardoor de gemeenschap, de middenstand en vooral het verenigingsleven en schoolgemeenschap schade zullen oplopen.

Werden deze nadelige gevolgen onderzocht?

Zo ja, op welke wijze en met welke resultaten?

Zo neen, zullen deze gevolgen alsnog onderzocht worden?

4. Het landelijke karakter van Lillo wordt definitief verstoord en de natuur in en rond Lillo zal onherroepelijk schade lijden: de aaneengesloten natuurgebieden rond Stakenberg, Hoeverheide, de waardevolle landduinen, aanwezigheid van zeldzame vogels (nachtzwaluw, bosuilen...), het Elzenbroekbos, enzovoort, zullen definitief verdwijnen of ernstige schade oplopen. De omschrijving als zou het hier om een gebied met lage ecologische waarde gaan, wordt betwist.

Welke criteria werden gebruikt bij het meten hiervan?

5. We stellen vast dat het CT voor een zeer groot gedeelte ondergronds gaat, en dit ter bescherming van flora en fauna; enkel in Lillo waar er mensen wonen gaat men bovengronds; het plan-MER argumenteert dat een tunnel in Lillo niet kan wegens de schade aan de "waterhuishouding".

Op welke metingen en studies is deze stelling gebaseerd?

HILDE CREVITS

VLAAMS MINISTER VAN OPENBARE WERKEN, ENERGIE, LEEFMILIEU EN NATUUR

ANTWOORD

op vraag nr. 775 van 18 juni 2008

van JAN PEUMANS

Voorafgaand aan de antwoorden op de specifieke deelvragen dient duidelijk gesteld dat het plan MER op dit ogenblik een niet goedgekeurd ontwerp document is, dat bij de dienst MER voorligt ter goedkeuring. De antwoorden dienen dan ook in dit kader te worden gezien.

1. Communicatie kan slechts gebeuren indien er een effectieve beslissing getroffen is. Elke speculatie, voorafgaand aan die beslissing, lijkt me dan ook minstens voorbarig. Het spreekt echter wel voor zich, dat eens de beslissing werd genomen, er een doelgerichte en efficiënte communicatie opgezet zal worden. Om de periode van onzekerheid zo kort mogelijk te houden, zal de beslissing zo snel mogelijk na goedkeuring van de het plan MER worden genomen. Daarnaast dient duidelijk aangestipt te worden dat het ontwerp plan MER enkel uitspraken doet op planniveau. Voor concrete effecten is verder onderzoek noodzakelijk dat zal worden aangereikt via het GRUP en de project MER. In deze beide studies zal moeten nagegaan worden welke concrete, desgevallend milderende maatregelen, getroffen dienen te worden om de eventuele hinder van de doortocht of de omleiding te beperken. Ook met betrekking tot deze procedures zullen de geldende regels met betrekking tot openbaarheid en een actieve communicatie gehanteerd dienen te worden.
2. Deze gecombineerde factoren werden in het ontwerp plan MER onderzocht op basis van de resultaten uit de verkeersmodellering. De iteratieve analyse van verkeerskundige- en milieuaspecten heeft geleid tot de bepaling van een optimale locatie voor een uitwisselingsknooppunt ter hoogte van Centrum Zuid, waardoor de negatieve effecten in de omgeving tot een minimum kunnen worden herleid. Derhalve heeft het ontwerp plan MER overeenkomstig de MER-richtlijnen de cumulatieve effecten voor de respectievelijke disciplines en ook disciplineoverschrijdend o.a. in de omgeving van Lillo begroot en beoordeeld. Deze resultaten dienen bij een eventuele keuze voor het combitracé verder te worden onderzocht.
3. Het plan MER onderzoekt alle elementen die te maken hebben met de receptor "Mens", waaronder de in de vraagstelling aangehaalde elementen vallen. Waar vereist, volgens de geldende reglementering, zullen de negatieve effecten vermeden of gemilderd worden indien voor het combitracé wordt gekozen.
4. In de kennisgeving staat niet aangegeven dat de omgeving van Lillo een lage ecologische waarde heeft. Wel staat opgenomen "De zone ten zuidoosten van het gehucht Lillo kent momenteel, en relatief ten opzichte van de andere onderscheiden deelzones, de laagste ecologische waarde." Dit dient correct gelezen te worden als "een ecologische waarde die minder hoog (i.e. lager) ligt dan de andere deelzones" en dus niet noodzakelijk als "een lage waarde". Voor de bepaling van de ecologische waarde werd gebruik gemaakt van de Biologische Waarderingskaart die door het INBO opgemaakt werd. Daarnaast werden de kaart met Europese habitats (eveneens door INBO opgemaakt), de aanmeldingsfiches voor Vogel- en Habitat-richtlijngebieden, beheerplannen, inrichtingsvisies, richtplannen, inspraakreacties gebruikt.
5. De optie om in de Mangelbeekvallei bovengronds te blijven en de grondwaterstroming niet te hypothekeren is gebaseerd op:

- metingen uit de peilbuizen van het Instituut voor Natuurbehoud in de omgeving (metingen van 1992 tot heden);
- metingen uit peilbuizen van Dienst Ondergrond Vlaanderen (van 1994 tot nu) gebruikt in het regionaal model;
- peilbuizen geplaatst door REMO (minder betrouwbaar in functie van berekeningen van het te hanteren grondwatermodel);
- nieuwe peilbuismetingen in 6 peilbuizen geplaatst naar aanleiding en in functie van de modellering voor deze plan-MER;
- de grondwatermodellering opgebouwd met GSM software (Groundwater Modelling System 6.0.);
- gegevens uit het rapport “ontwerp van Ecosysteemvisie voor de vallei van de Zwarte Beek, deelrapport Hydrologische systeemmodellering (van Daele et Al, 2000) ;

De verkeerskundige studie, waaronder het onderzoek naar bv. het toegestane lengteprofiel van een rijweg van deze categorie, heeft verder het tracé bepaald. Dit wordt in het ontwerp plan MER verder toegelicht.

KATHLEEN VAN BREMPT,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 219
van 17 juni 2008
van **MICHÈLE HOSTEKINT**

Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode

Op 24 maart 2006 keurde de Vlaamse Regering de doelstellingennota in het kader van de open coördinatiemethode in het Vlaamse gelijkekansenbeleid goed.

Die nota bundelde de voorstellen voor strategische en operationele doelstellingen die alle Vlaamse ministers op vlak van gelijke kansen in de periode 2005-2006 hadden ingediend. Tegelijk met de doelstellingennota werd de nieuwe Commissie Gelijke Kansen opgericht met vertegenwoordigers uit de dertien beleidsdomeinen. Die commissie zou in het najaar van 2007 de lopende actieplannen evalueren. Ook werd verwacht dat ze in een tweede ronde actieplannen zou kunnen indienen.

De open coördinatiemethode is een heel nieuwe methodiek, die bij haar aantreden door de minister van Gelijke Kansen werd ontwikkeld. Met die ingrijpende methode wil de minister beleidsinitiatieven met betrekking tot gelijke kansen bij andere Vlaamse ministers stimuleren. Dat heeft geleid tot een globale doelstellingennota en tot actieplannen. Een goed gelijkekansenbeleid lijkt inderdaad zowel een inclusief als een integraal beleid te moeten zijn.

Na de fase van de afspraken, de doelstellingen en de actieplannen lijkt het tijd om de eerste resultaten te meten. De open coördinatiemethode loopt inmiddels toch al meer dan twee jaar.

1. Wat waren de doelstellingen en de actieplannen van de minister voor de eerste ronde, en welke resultaten hebben zij opgeleverd?

Zijn er verslagfiches beschikbaar?

2. Welke nieuwe actieplannen heeft de minister in het kader van de tweede ronde?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 86, Van Mechelen nr. 172, Vandenbroucke nr. 291, Anciaux nr. 159, Bourgeois nr. 120, Keulen nr. 186, Van Brempt nr. 219, Vanackere nr. 244, Crevits nr. 757, Ceysens nr. 91).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 219 van 17 juni 2008

van **MICHÈLE HOSTEKINT**

1. Alle Vlaamse ministers lieten in 2006 actieplannen opstellen ter realisatie van de doelstellingennota die werd goedgekeurd door het Vlaams Ministerieel Comité voor Gelijke Kansen op 24 maart 2006. Het opstellen van de actieplannen gebeurde in de schoot van de ambtelijke Commissie Gelijke Kansen. Die bestaat uit vertegenwoordigers van alle Vlaamse beleidsdomeinen. Deze commissie komt vijf maal per jaar samen. Ze staat onder andere in voor het verzamelen en opvolgen van de actieplannen die worden aangemaakt in het kader van de toepassing van de open coördinatiemethode (OCM) in het Vlaamse gelijkekansenbeleid.

De 101 ingediende actieplannen werden gebundeld tot het document 'Actieplannen 2006'. Het vormde het onderwerp van een gedachtewisseling die op 20 april 2007 plaatsvond in de parlementaire Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen (Stuk 1192 (2006-2007) – Nr. 1). De bundel 'Actieplannen 2006' is raadpleegbaar op het secretariaat van de hoger vermelde commissie en tevens via de website van Gelijke Kansen in Vlaanderen (www.gelijkekansen.be).

De 'Actieplannen 2006' hadden een looptijd tot eind 2007. De ambtelijke Commissie Gelijke Kansen stond vervolgens in voor de opmaak van een bundel 'Verslagfiches van de Actieplannen 2006-2007'. Dit document werd op 10 juli 2008 bezorgd aan de leden van de parlementaire Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen. Ook dit document is raadpleegbaar op het secretariaat van de hoger vermelde commissie en via de website van Gelijke Kansen in Vlaanderen (www.gelijkekansen.be). Na het zomerreces 2008 wordt een gedachtewisseling gepland over de verslagbundel en over de nieuwe actieplannen (cf. antwoord op vraag 2) in de bevoegde parlementaire commissie.

2. Verder werkend binnen het doelstellingskader dat in 2006 door het Vlaams Ministerieel Comité voor Gelijke Kansen werd goedgekeurd, stelde de ambtelijke Commissie Gelijke Kansen begin 2008 nieuwe actieplannen op. De looptijd is dit keer 2008 en 2009. Een aantal actieplannen beschrijven nieuwe fasen in initiatieven die tijdens de vorige reeks actieplannen werden opgestart. Andere fiches hebben betrekking op totaal nieuwe initiatieven. De actieplannen werden gebundeld in het document 'Actieplannen 2008-2009' dat op 10 juli 2008 werd bezorgd aan de leden van de parlementaire Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen. Ook dit document is raadpleegbaar op het secretariaat van de hoger vermelde parlementaire commissie en via de website van Gelijke Kansen in Vlaanderen (www.gelijkekansen.be).

Na het zomerreces 2008 wordt in de bevoegde parlementaire commissie een gedachtewisseling geagendeerd over de voortgang van het 'OCM-proces'. Hierbij zal uiteraard ook aandacht worden besteed aan de nieuwe actieplannen.

VLAAMS PARLEMENT
▣ SCHRIFTELIJKE VRAGEN

KATHLEEN VAN BREMPT
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 220
van 17 juni 2008
van **CINDY FRANSSSEN**

Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode

Het Vlaamse gelijkekansenbeleid stelt zich tot doel achterstand(en) te voorkomen of te compenseren. Het richt zich daarbij in het bijzonder op het bestrijden van achterstellings- en uitsluitingsmechanismen die veroorzaakt worden door gender, seksuele oriëntatie en ontoegankelijkheid. Het wil deze zichtbaar en bespreekbaar maken, ze bestrijden en de totstandkoming van nieuwe dergelijke mechanismen voorkomen.

De Vlaamse overheid past in het Vlaamse gelijkekansenbeleid de open coördinatiemethode toe. De diverse actieplannen worden om de twee jaar vastgelegd. Tegen 1 december 2007 moesten de nieuwe actieplannen (met de looptijd van 1 januari 2008 tot en met 31 december 2009) opgemaakt zijn.

1. Kan de minister een overzicht geven van de nieuwe actieplannen – die tegen december 2007 opgemaakt moesten zijn – die betrekking hebben op zijn/haar beleidsdomein?
2. Hoeveel middelen voorziet de minister hiervoor (per actieplan)?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (Peeters vraag nr. 87, Van Mechelen nr. 173, Vandenbroucke nr. 292, Anciaux nr. 160, Bourgeois nr. 121, Keulen nr. 187, Van Brempt nr. 220, Vanackere nr. 245, Crevits nr. 758 en Ceysens nr. 92).

KATHLEEN VAN BREMPT

VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT, SOCIALE ECONOMIE EN GELIJKE KANSEN

GECOÖRDINEERD ANTWOORD

op vraag nr. 220 van 17 juni 2008

van **CINDY FRANSSSEN**

Gecoördineerd antwoord op vraag 1

De ambtelijke Commissie Gelijke Kansen stelde 88 nieuwe actieplannen op in het kader van de toepassing van de open coördinatiemethode (OCM) in het Vlaamse gelijkheidsbeleid. Net als bij de eerste reeks actieplannen (met looptijd 2006-2007) werd ook dit keer gewerkt aan de realisatie van het doelstellingenkader dat in 2006 door het Vlaams Ministerieel Comité voor Gelijke Kansen werd goedgekeurd. De looptijd van de nieuwe actieplannen omvat 2008 en 2009.

Een aantal actieplannen beschrijven nieuwe fasen in initiatieven die tijdens de vorige reeks actieplannen werden opgestart. Andere fiches hebben betrekking op totaal nieuwe initiatieven. De actieplannen werden gebundeld in het document 'Actieplannen 2008-2009' dat op 10 juli 2008 werd bezorgd aan de leden van de parlementaire Commissie voor Wonen, Stedelijk Beleid, Inburgering en Gelijke Kansen. Dit document is raadpleegbaar op het secretariaat van de hoger vermelde parlementaire commissie en via de website van Gelijke Kansen in Vlaanderen (www.gelijkekansen.be).

Na het zomerreces 2008 wordt in de bevoegde parlementaire commissie een gedachtewisseling geagendeerd over de voortgang van het 'OCM-proces'. Hierbij zal uiteraard ook aandacht worden besteed aan de nieuwe actieplannen.

Gecoördineerd antwoord op vraag 2

MINISTER-PRESIDENT PEETERS

Het antwoord op deze vraag wordt u op een latere datum doorgestuurd.

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN MECHELEN

Financiën en Begrotingen

Niet van toepassing.

Ruimtelijke Ordening

Het antwoord op deze vraag wordt u op een latere datum doorgestuurd.

VICE-MINISTER-PRESIDENT VANDENBROUCKE

Onderwijs en Vorming

1. Sensibiliseringsactie over beeldvorming in educatief materiaal. Instrumenten worden gebundeld en bekend gemaakt bij onderwijsbetrokkenen Gen-basec
Budget: Deze actie maakt deel uit van een ruimer project, Gen-Basec, dat de Dienst Beroepsopleiding realiseert met ESF-subsidies. Zie actie 7. infra.
2. Opvolging BOF-indicatoren - verhoging tewerkstelling vrouwelijke ZAP-leden aan universiteiten
Budget: Deze actie valt binnen de reguliere werking(smiddelen).
3. Aandacht aanscherpen voor toegankelijkheid in de DBFM-operatie

- Budget: Deze actie valt binnen de reguliere werking(smiddelen).
4. Diversiteitsproject
Budget: maximaal 43.000 euro in 2008 en maximaal 43.000 euro in 2009.
 5. Beleidsgericht onderzoek naar gelijke kansen voor personeel m/v aan Vlaamse universiteiten
Evenredige arbeidsmarktdeelnemers - genderevenwicht bij onderwijspersoneel.
Budget: De werkzaamheden worden binnen de reguliere werking(smiddelen) bekostigd.
 6. Gen-basec – Aandacht voor gender binnen het geheel van diversiteit op school.
Budget: De totale projectkost bedraagt 267.066,30 euro en wordt zowel gedragen door ESF-middelen (07/EPD3/5.1/002) als door eigen co-financiering door het Departement Onderwijs en Vorming.
 7. Impuls geven aan verankering van genderstudies/diversiteitsstudies aan de Vlaamse universiteiten
Budget: Onderwijs en Vorming trekt 60.000 euro uit voor academiejaar 2007-2008 en 60.000 euro voor academiejaar 2008-2009
 8. Sensibilisering bij onderwijsveld over de rechten die holebi-personeel kan genieten inzake omstandigheidsverloven, etc.
Budget: De communicatie-acties lopen via de eigen onderwijskanalen (reguliere werking(smiddelen) van Klasse, Schooldirect...).
 9. Bewaken van de genderneutraliteit van de kwalificatiestructuur.
Budget: Deze actie valt binnen de reguliere werking(smiddelen).
 10. Geweld op school en gender: Onderzoek naar de zin van een monitoringsysteem voor een kwaliteitsvolle opvolging van geweldpleging op school
Budget: Deze onderzoeksopdracht maakt deel uit van het OBPWO-budget. Het toegekende budget moet op basis van de projectvoorstellen nader bepaald worden.
 11. Onderzoek naar de randvoorwaarden die moeten vermijden dat schoolreglementen strijdig kunnen zijn met de mensenrechten van leerlingen en/of onderwijspersoneel
Budget: Het precieze bedrag dat voor deze onderzoeksopdracht wordt uitgetrokken moet nog worden bepaald, ook op basis van de projectvoorstellen.
 12. Sensibiliseringsacties bij de Vlaamse architectuuropleidingen.
Budget: Deze actie valt binnen de reguliere werking(smiddelen).
 13. Onderzoek naar deelname van vrouwen en mannen in schoolraden, ouder- en pedagogische raden
Budget: Deze actie maakt integraal deel uit van een ruimere onderzoeksopdracht (156.185 euro).

Werk

Actieplannen binnen beleidsdomein Werk en Sociale Economie	Geplande middelen
1. Di-Ge - Diversiteit en Gender	12000€ ⁷
2. Gender in CoBRA (Competentie en Beroepenrepertorium voor de Arbeidsmarkt)	Project afgerond
3. Verdere ontwikkeling van een gefaseerd dienstverleningsmodel en van een vormingsaanbod voor deskundigheidsbevordering rond de thematiek van gelijke kansen.	70.000€
4. Open Access	2.000€
5. Aandacht voor een holebivriendelijke werkvloer	2.000€
6. Verankering en versteviging genderbeleid in het EAD arbeidsmarktinstrumentarium	300.000€ ⁸
7. Gendermainstreaming binnen ESF	2.950.400€

⁷ 12000 besteed vanuit Europese middelen in periode 2005-2007. In 08-09 via eigen middelen te voorzien.

⁸ Hoewel er financieel niet specifiek middelen voorzien zijn binnen het EAD-beleid vertegenwoordigen 30 diversiteitsplannen met aandacht voor genderbewust beleid max 300.000 eur. De meeste instrumenten zijn al via projecten ontwikkeld, het gaat hier vooral om het uittesten van de praktische inzetbaarheid en de verspreiding en omzetting naar een hanteerbare verwijzingsfiche in de toolbox ead.

	waarvan 1.300.000€ Europese middelen
8. M/V United in bestuursorganen	158.380€

VLAAMS MINISTER ANCIAUX

Het antwoord op deze vraag wordt u op een latere datum doorgestuurd.

VLAAMS MINISTER BOURGEOIS**Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme**

1. In 2007 werden aan 9 regionale omroepen een bedrag van 50.000 EUR ter beschikking gesteld voor gespecialiseerde medewerkers voor de ondertiteling van programma's voor doven en slechthorenden. Eén regionale omroep ontving 75.000 EUR. Er werd bijgevolg een bedrag van 525.000 EUR vrijgemaakt.
2. VMMA krijgt voor de live ondertiteling van het 19u journaal op VTM 500.000 EUR.
3. De VRT krijgt geen specifieke bijkomende middelen voor zijn gelijkheidsbeleid omdat deze reeds deel uitmaken van de afspraken binnen de beheersovereenkomst.

VLAAMS MINISTER KEULEN**Binnenlandse Aangelegenheden, Stedenbeleid en Inburgering**

1. Mensen onder de mensen van El Achawaat vzw ontvangt 6.700 euro voor 10 maanden;
2. Intern debat rolpatronen van het Steunpunt voor allochtone meisjes en vrouwen vzw ontvangt 35.750 euro voor 14 maanden;
3. Mazungumzo van het Roze huis ontvangt 59.840 euro voor 24 maanden.

Wonen**Strategische doelstelling:**

Nastreven integrale toegankelijkheid, wat betekent dat alle voorzieningen voor leven, wonen en werken effectief bereikbaar, toegankelijk en bruikbaar zijn voor iedereen.

Operationele doelstelling 1:

Het verhogen van de integrale toegankelijkheid van de publieke infrastructuur die verbonden is aan specifieke beleidsdomeinen.

Naam initiatief	Verantwoordelijke entiteit	Concrete actie	Middelen
Informereren en stimuleren van sociale huisvestingsactoren.	Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW)	De sociale huisvestingsactoren zullen geïnformeerd worden over aanpasbaar bouwen, bouwen voor personen met een handicap en levenslang wonen. De Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen (VMSW) is de entiteit bij uitstek om de sociale huisvestingsactoren te informeren, sensibiliseren en	Financiering gebeurt binnen de bestaande middelen

		<p>ondersteunen. Dit zal onder meer gebeuren in samenwerking met Enter vzw, Vlaams Expertisecentrum Toegankelijkheid. Daarnaast is voldoende afstemming en samenwerking met het beleidsdomein welzijn noodzakelijk, in het bijzonder wat betreft het bouwen voor personen met een handicap, dit zal o.a. gebeuren door overleg met het KOC-VAPH.</p>	
<p>Voltooien van het project inzake het opnemen van richtlijnen m.b.t. toegankelijkheid, aanpasbaar bouwen, wonen van ouderen en aangepast bouwen in de concept- en ontwerponderrichting van de VMSW.</p>	VMSW	<p>De richtlijnen met betrekking tot toegankelijkheid, aanpasbaar bouwen, wonen van ouderen en aangepast bouwen zullen opgenomen worden in de concept- en ontwerponderrichting van de sociale huisvesting. Deze onderrichtingen bieden ontwerpers een handige leidraad bij de opmaak van een voorontwerp en de uitwerking van een definitief ontwerp aan de hand van schema's, planvoorbeelden en foto's.</p>	<p>Financiering gebeurt binnen de bestaande middelen</p>

Operationele doelstelling 2:

Uitwerken geactualiseerde ontwerp-gids 'levenslang wonen', aanmaken van informatiemateriaal en informeren en sensibiliseren naar ruim publiek.

Naam initiatief	Verantwoordelijke entiteit	Concrete actie	Middelen
<p>Vlaamse ontwerp-gids levenslang wonen – promotie en sensibilisatie van levenslang wonen</p>	departement RWO	<p>Het project zal concreet uitgewerkt worden in 4 modules:</p> <ol style="list-style-type: none"> 1. Uitwerken van een volledig vernieuwde versie van de ontwerp-gids aanpasbaar (ver)bouwen – levenslang wonen; 2. Aanmaak van promotie- en informatiemateriaal m.b.t. aanpasbaar (ver)bouwen en levenslang wonen; 3. Organisatie van een ruime promotiecampagne, provinciale studiedagen, een Vlaamse studiedag en een overlegforum met de industrie; 4. Netwerk uitbouwen voor 	231.679 €

		<p>bouwadvies en vorming.</p> <p>De Vlaamse overheid subsidieert de vzw Enter, Vlaams expertisecentrum Toegankelijkheid, om het project uit te voeren. Daarnaast zal de Vlaamse overheid instaan voor de drukkosten en verspreiding van de vernieuwde ontwerp-gids 'levenslang wonen' en het overige informatiemateriaal. Er is een ruime waaier van relevante partners betrokken, zoals de vijf provinciebesturen, VMSW, Agoria, Centrum Duurzaam Bouwen, ...</p>	
--	--	--	--

Operationele doelstelling 3:

Sensibiliseren

Naam initiatief	Verantwoordelijke entiteit	Concrete actie	Middelen
Cursus huisvestingsconsulent	IVA Wonen Vlaanderen	Opname in de cursus huisvestingsconsulent van thema's als toegankelijkheid, aanpasbaar bouwen en levenslang wonen. De cursus huisvestingsconsulent wordt georganiseerd door de administratie in samenwerking met de provincies. De doelstelling van deze cursus is de lokale huisvestingsconsulenten te informeren en te vormen over diverse relevante aspecten rond wonen. Het thema 'wonen van ouderen' vormt één van de zeven modules van de cursus. In deze module komt onder meer toegankelijkheid, aanpasbaar bouwen en levenslang wonen aan bod.	Financiering gebeurt binnen de bestaande middelen

Operationele doelstelling 4:

Informatieverstrekking en sensibiliseren over het concept en de toepassing van 'levenslang wonen'.

Naam initiatief	Verantwoordelijke entiteit	Concrete actie	Middelen
Informatie- en sensibilisatieprojecten levenslang wonen	departement RWO	De 12 goedgekeurde projecten zijn: 1) Ons Zorgnetwerk, vzw -- "Op zoek naar een draagvlak voor het	591.681 €

		<p>concept levenslang wonen bij personen die nood hebben aan een aanpassing van hun woning”;</p> <p>2) Logo Pajottenland / Zennevallei, vzw -- “Toegankelijk, veilig en comfortabel wonen voor iedereen”</p> <p>3) Gemeentebestuur Dilsen-Stokkem -- “Nu aangepast bouwen geeft levenslang plezier”</p> <p>4) NAV, de Vlaamse Architectenorganisatie, vzw -- Crossmediaal project “Woon lang en gelukkig”</p> <p>5) Provinciale Hogeschool Limburg -- “Multidisciplinaire deskundigheidsbevordering voor professionelen in advies bij Levenslang Wonen”</p> <p>6) Provinciale Hogeschool Limburg -- “Charter Levenslang Wonen in Haspengouw”</p> <p>7) Strategische Projectenorganisatie Kempen (SPK) vzw -- "Beurs Levenslang Wonen"</p> <p>8) Strategische Projectenorganisatie Kempen (SPK) vzw -- “Levenslang Wonen in de Kempen”</p> <p>9) Strategische Projectenorganisatie Kempen (SPK) vzw -- "Plato Levenslang Wonen"</p> <p>10) Stadsbestuur Genk -- “Levenslang wonen in Genk”</p> <p>11) Care for Life cvba -- “Stimuleren van levenslang wonen bij de Vlamingen als factor van levenskwaliteit”</p> <p>12) Mentor vzw -- “Conceptontwikkeling levensloopbestendige appartementen: mensen sensibiliseren via een vragenlijst / enquête / brochure”</p> <p>Al deze projecten kaderen binnen de doelstelling van de oproep om informatie te verstrekken en te sensibiliseren over het concept en de toepassing van 'levenslang wonen'</p>	
--	--	---	--

VLAAMS MINISTER VAN BREMPTMobiliteit

Het antwoord op deze vraag wordt u op een latere datum doorgestuurd.

Sociale Economie

Zie tabel opgenomen bij Werk.

Gelijke Kansen

1. Sensibiliseringscampagne aanvaarding holebi's: de 'Tolerocampagne' gericht naar jongeren: 97.000 euro
2. Onderzoek naar het mentaal en sociaal welbevinden van lesbische en biseksuele meisjes: 98.890 euro
3. Implementatie stedenbouwkundige verordening toegankelijkheid: de ontwikkeling en publicatie van het Vlaams Handboek Toegankelijkheid en van de brochure ter bekendmaking van de nieuwe verordening kunnen geschat worden op 75.000 € en worden voorzien op de begroting 2009. Op de begroting van 2009 zullen tevens nog de nodige middelen voorzien worden voor de vormingen voor stedenbouwkundige ambtenaren en architecten die vanaf april/mei 2009 zullen ingericht worden. Het exacte bedrag wordt later bepaald.
4. Onderzoek integratie Universal Design in Vlaamse architectuuropleidingen: 53.500 €
5. Promotiefilm Universal Design: 49.946 €
6. Opvolging decreet 'Meer evenwichtige participatie in Vlaamse advies- en bestuursorganen': De uitwerking en opvolging van het MEP-decreet vraagt 5000 euro extra middelen. De Kanselarij (beleidsdomein DAR) financiert de aanpassing van de Vliom-databank. De extra middelen worden gebruikt voor juridische ondersteuning bij het opvolgen van de samenstelling van de ongeveer 600 Vlaamse advies- en bestuursorganen.
7. Combinatie werk en gezinnen: Het actieplan 'Combinatie werk en gezinnen' bestaat uit de uitgave van het Genderjaarboek 2008 en de sensibiliseringscampagne 'Gezinnen onder druk'. Naast de middelen van het Vlaamse gelijkekansenbeleid die voorzien zijn voor de reguliere werking van het Steunpunt Gelijkekansenbeleid (die het beleidsmatige luik van het Genderjaarboek als deel van zijn jaarplan uitwerkt), voorziet de minister 5500 euro voor de samenstelling van het essayistische luik van het Genderjaarboek 2008. Het Genderjaarboek wordt daarnaast gefinancierd door het Vlaamse ESF-agentschap. Voor de sensibiliseringscampagne 'Gezinnen onder druk' wordt 196.453,66 euro vrijgemaakt (covert productie en creatie, en mediaruimte).
8. Gender- en diversiteitsstudies: Het actieplan 'Gender- en diversiteitsstudies' loopt over twee academiejaren. Voor beide academiejaren tesamen voorziet de minister op het budget voor gelijke kansen 120.000 euro, 60.000 per academiejaar. Dit bedrag wordt aangevuld door Onderwijs met eenzelfde bedrag.
9. Expertendatabank: voor de gegevensverzameling werd 71.677 euro uitgetrokken, voor de technische ontwikkeling 56.269, voor het beheer t.e.m. 31 oktober 2008 49.107,85 euro en voor de promotie 5.041,93 euro. Voor het beheer van 1 november 2008 tot 31 oktober 2009 wordt een bedrag van maximum 57.000 euro voorzien.

VLAAMS MINISTER VANACKEREWelzijn, Volksgezondheid en Gezin

1. Gender

Uitbreiding kinderopvangaanbod: 8,3 miljoen euro.

Vernieuwing in de kinderopvang: 160.000 euro.

Uitbouw van het aanbod flexibele en occasionele kinderopvang: 18,5 miljoen euro.

Intrafamiliaal geweld tegengaan: jaarlijks 658.000 euro.

2. Seksuele oriëntatie

Sensibiliseren en informeren over mannen die seks hebben met mannen: 74.470 euro.

Safe Sex Zone: 28.020 euro.

Opvolging rondetafel gezondheids crisis Homomannen: 70.570 euro.

Implementatie van de mogelijkheid om interlandelijk te adopteren voor holebi's: geen bijkomende middelen vrijgemaakt.

3. Toegankelijkheid

Gebouw centrale administratie Kind&Gezin verbeteren voor personen met een handicap: om de toegang tot de centrale administratie van Kind&Gezin voor personen met een arbeidshandicap te verbeteren worden drie posten in het bestek voor de kantoorinnovatie voorzien. Deze posten hebben geen apart budget, maar worden door een groter subbudget gedragen. Het gaat over:

- optimaliseren van de trap aan de ingang voor rolstoelgebruikers;
- plaatsen van extra WC's voor rolstoelgebruikers;
- extra wegwijzers in het gebouw voor personen met een vorm van autisme.

4. Actualisering van VIPA-regelgeving

In eerste instantie worden hiervoor geen expliciete middelen uitgetrokken daar het regelgeving betreft – de kosten m.b.t. interne vorming zullen worden aangerekend op het werkingsbudget van VIPA (kostprijs nog niet bepaald).

VLAAMS MINISTER CREVITS

Departement LNE

De actieplannen die het Departement LNE heeft opgesteld worden volledig uitgevoerd door personeelsleden van mijn administratie. Deze acties impliceren dan ook geen inzet van extra financiële middelen. Doordat de dienst Emancipatiezaken kosteloos een bevragingstool ter beschikking stelt, zal ook de nulmeting die de Vlaamse Milieumaatschappij zal organiseren geen financiële implicaties hebben.

Natuur en Bos

Enkel het actieplan integrale toegankelijkheid en het actieplan genderneutrale loodsen van het Agentschap voor Natuur en Bos hebben een budgettaire weerslag:

1. Integrale toegankelijkheid: in 2007 heeft de minister 750.000 euro voorzien voor voorbeeldstellende en vernieuwende projecten in het kader van harmonisch park- en groenbeheer. In 2007 moesten deze projecten inspelen op het thema 'integrale toegankelijkheid (voor mensen met een handicap)'. 600.000 euro werd daarbij geïnvesteerd in 'integrale toegankelijkheid'.
2. Genderneutrale loodsen: de kostprijs van het genderneutraal maken van de inrichting van de loodsen wordt bepaald na doorlichting van de respectieve loodsen van het ANB. Op dit ogenblik is er nog geen zicht op de volledige kostprijs van deze actie.
De benodigde financiële middelen zijn beschikbaar binnen de reguliere middelen voor investeringen en beheer in domeinen van het Agentschap.

Departement Mobiliteit en Openbare Werken

Voor het Departement Mobiliteit en Openbare Werken vallen de benodigde financiële middelen binnen de begroting van het departement.

Agentschap Wegen en Verkeer

Wat het Agentschap Wegen en Verkeer betreft, gaat het om een interne opleiding, waaraan minimale kosten zijn verbonden die ten laste van het vormingsbudget van het Agentschap worden genomen.

NV De Scheepvaart

NV De Scheepvaart heeft geen specifiek budget voor de uitvoering van deze plannen. De kosten voor de uitvoering van deze plannen vallen binnen de voorziene begroting van de vennootschap.

Waterwegen en Zeekanaal NV

Waterwegen en Zeekanaal NV heeft geen middelen voorzien aangezien er geen specifieke actieplannen zijn.

VLAAMS MINISTER CEYSENS

Internationaal Ondernemen

Deze vraag is niet van toepassing voor het beleidsdomein Internationaal Ondernemen, Afdeling Beleid, Departement internationaal Vlaanderen.

EWI

Voor het beleidsdomein EWI werden volgende actieplannen voorgesteld (met telkens de financiering).

1. EFRO programma Doelstelling 2 (geen afzonderlijk budget voorzien)

In het Operationele Programma Doelstelling 'Regionaal concurrentievermogen en werkgelegenheid' Vlaanderen 2007-2013, medegefinancierd door het Europees Fonds voor Regionale Ontwikkeling, vormt 'gelijke kansen' een transversale prioriteit.

Bij de beoordeling van de projectvoorstellen wordt in het bijzonder bekeken in welke mate specifieke inspanningen geleverd worden voor gelijke kansen voor groepen die omwille van bepaalde kenmerken (geslacht, seksuele oriëntatie, handicap, etnische afkomst,...) gemakkelijk blootstaan aan discriminatie en of specifieke acties opgezet worden die een meerwaarde vormen op vlak van toegankelijkheid voor personen met functioneringsbeperkingen.

Hiervoor wordt geen afzonderlijke financiering voorzien. De beoordeling van de impact van het operationele programma op de bevordering van gelijke kansen zal gebeuren via een bevraging bij de projectpromotoren, zowel tijdens de uitvoering als bij afloop van het programma.

2. Oproep Ondernemerschap

Het is reeds jaren duidelijk dat de ondernemersgraad bij vrouwen veel lager ligt dan bij mannen. Wil men dat de ondernemersgraad in Vlaanderen stijgt, dan dient men het enorm potentieel aan ondernemerschap dat zich bij vrouwen bevindt, maar momenteel onbenut blijft, aan te spreken. Er zullen indicatoren worden ontwikkeld voor de opvolging van vrouwelijke ondernemers in gesteunde projecten binnen de oproep ondernemerschap.

3. Vertegenwoordiging van vrouwelijke deskundigen in jury's voor onderzoeksmandaten van IWT

De ondervertegenwoordiging van vrouwelijke deskundigen in evaluatiepanels is mede het gevolg van de ondervertegenwoordiging van vrouwen in het ZAP-kader. Een evenwichtige samenstelling van een evaluatiepanel zal een meer genderneutrale beoordeling garanderen, rekening houdend met de complementariteit van de denkwijze en de benaderingswijze van wetenschappelijk onderzoek door mannen en vrouwen.

Het beschikbare potentieel aan Vlaamse vrouwelijke deskundigen wordt in kaart gebracht met het oog op het verhogen van het aandeel vrouwelijke deskundigen in jury's voor de specialisatiebeurzen en onderzoeksmandaten. De vertegenwoordiging van vrouwelijke deskundigen in jury's voor specialisatiebeurzen/onderzoeksmandaten en de slaagkansen van vrouwelijke kandidaten wordt gemonitord.

Hiervoor wordt geen extra financiering voorzien.

4. Koninklijke Vlaamse Ingenieursvereniging – aanreiken van rolmodellen aan leerlingen derde graad ASO

Dit programma beoogt het aanreiken van ingenieurs-rolmodellen aan leerlingen derde graad ASO, met specifieke aandacht voor de vrouwelijke ingenieurs en de meisjes. De programmacoördinator zal verantwoordelijk zijn voor de volgende taken:

- opzetten van het aanbod aan bedrijfsbezoeken;
- communiceren van dit aanbod naar de scholen toe;
- uitwerken van aanvullingen en alternatieven voor de bedrijfsbezoeken in samenspraak met de scholen.

Vanuit wetenschapsbeleid wordt voor dit programma 488.100 euro gespreid over drie jaar voorzien. Het KVIV krijgt ook nog jaarlijks financiële steun voor de uitvoering van dit project van het departement onderwijs en vorming. Voor de drie jaren is daar 434.000 euro voorzien.

5. Actieplan menselijke kapitaal in wetenschap, technologie en innovatie

Een onmisbare schakel in de Vlaamse kenniseconomie is de onderzoeker. Verwacht wordt dat de nood aan onderzoekers van hoge kwaliteit in de nabije toekomst nog gaat stijgen. De aandacht die in internationale beleidsorganen aan dit fenomeen wordt besteed, wijst erop dat het aantrekken van voldoende onderzoekers een wereldwijde uitdaging is: de globalisering zorgt ervoor dat de wet van vraag en aanbod zich meer en meer op een internationale schaal laat gelden.

De ondervertegenwoordiging van vrouwen in onderzoeksmilieus tekent zich des te scherper af binnen deze context van nood aan onderzoekers.

Naast een pilootprogramma rond intersectorale mobiliteit tussen de academische wereld en het bedrijfsleven, vormen de belangrijkste aandachtspunten voor het actieplan de uitbouw van een “tenure track”-stelsel, de maximale harmonisering van de bestaande beurzenstelsels, en de uitbouw van een centrale website rond doctoreren in Vlaanderen. Tevens zal onderzocht worden of er gerichte acties kunnen worden opgezet rond onderzoekers die als rolmodellen en ambassadeurs voor een onderzoekslaan kunnen functioneren.

In totaal werd in 2008 voor het actieplan menselijk kapitaal 8,3 euro voorzien.

6. Equality Guide

Het VLIR-EQUAL-project, een consortium van VLIR, de Vlaamse universiteiten en enkele buitenlandse partners, brengt in 2008 een 'Gids met HR-instrumenten voor Gelijke Kansen aan Universiteiten (en daarbuiten)' uit.

Aangezien het Europese ESF het project financiert zal de gids eerst in een Engelstalige versie uitgebracht worden (in februari). De Nederlandstalige versie wordt gefinancierd tot 5000 EUR door EWI.

7. Vlaamse Olympiades voor natuurwetenschappen, wiskunde, Frans, geografie en Latijn

De Vlaamse wetenschapsolympiades zijn jaarlijkse wedstrijden in natuurwetenschappen, wiskunde, Frans, geografie en Latijn, gericht naar leerlingen van de derde graad secundair onderwijs. De Vlaamse Olympiades voor Natuurwetenschappen worden interuniversitair georganiseerd door comités die samengesteld zijn uit leraren en pedagogische begeleiders uit alle onderwijsnetten en afgevaardigden van de Vlaamse universiteiten. Dit initiatief kwam tot stand binnen het actieplan Wetenschapsinformatie en Innovatie van de Vlaamse Gemeenschap.

Statistieken over deelname worden opgedeeld naar gender. We hebben echter geen zicht op de genderverhouding van de winnaars.

Vanaf 2008 zullen ook de statistieken over winnaars naar gender worden opgedeeld.

Hiervoor is geen extra financiering nodig.

8. IWT specialisatiebeurzen – ouderschapsverlof en moederschapsbescherming

Op 15 maart 2007 heeft de Raad van bestuur van het IWT zijn goedkeuring gehecht aan toekenning van ouderschapsverlof en palliatief verlof voor de houders van specialisatiebeurzen. De invoering van deze verlofregelingen vereist evenwel het akkoord van de RVA en van de federale overheid. De eerste stappen hiervoor werden opgestart. Dit aspect is momenteel in behandeling, de toekenning van zowel ouderschapsverlof als palliatief verlof zal operationeel geïmplementeerd worden zodra de vereiste toestemmingen verkregen zijn.

Voor moederschapsbescherming hanteert het IWT de toepassing van het Koninklijk besluit van 2 mei 1995 inzake moederschapsbescherming (B.S. 18.5.1995; errata: B.S. 12.10.1995), aanvragen gebeuren op basis van een procedure die uitgewerkt werd door de universiteiten.

Dit maakt deel uit van een herziening van het specialisatiebeurzenstatuut waarvoor in totaal voor het begrotingsjaar 2008 (academiejaar 2007-2008) 2.352.479 euro voorzien is.

II.

VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 6)

NIHIL

III.
VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS
EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET
IN VRAGEN OM UITLEG

(REGLEMENT ARTIKEL 81, 4)

NIHIL

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
K. PEETERS, minister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Institutionele Hervormingen, Havens, Landbouw, Zeevisserij en Plattelandsbeleid				
79	23.05.2008	M. Dillen	Buitenlandse reizen - Overzicht.....	5
86	17.06.2008	M. Hostekint	Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode.....	13
87	17.06.2008	C. Franssen	Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode.....	15
88	18.06.2008	F. Peeters	MYRRHA-project SCK Mol - Initiatieven.....	17
89	23.06.2008	T. Dehaene	Overdracht Nationale Plantentuin - Stand van zaken.....	23
90	23.06.2008	S. Sintobin	Identificatieverplichting voor paarden - Shetlandpony's.....	25
91	24.06.2008	K. Callens	Overheidsstatistieken - Sierteeltsector.....	29
92	25.06.2008	J. Maes	Veedienst vaargeul Nieuwpoort - Stand van zaken.....	33
93	22.06.2008	S. Sintobin	Opendeurdagen voor landbouwbedrijven - Initiatieven.....	21
95	27.06.2008	R. Daems	Klokkenluidersprotocol - Implementatie.....	35
96	03.07.2008	P. Wille	Sanering Balmatt-site Mol - Stand van zaken.....	39
97	04.07.2008	M. Demesmaeker	Kersenteelt - Little cherry virus.....	45
D. VAN MECHELEN, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Financiën en Begroting en Ruimtelijke Ordening				
174	24.06.2008	K. Van den Heuvel	Begroting - Aankoop emissierechten.....	49
176	25.06.2008	J. Van Hauthem	Beschermde maalvaardige molens - Onderhoudspremies (2).....	51
178	25.06.2008	J. Verstreken	Heropbouw Beeuwsaertmolen Bikschote - Subsidiedossier.....	53
179	26.06.2008	P. Wille	Brownfieldconvenanten - Stand van zaken.....	55
180	27.06.2008	V. Dua	Stedenbouwkundige vergunningen - Ontvoogde gemeenten.....	59
181	27.06.2008	R. Daems	Klokkenluidersprotocol - Implementatie.....	63
183	02.07.2008	L. Sannen	Projecten FFEU - Budgettaire stand van zaken.....	67
184	03.07.2008	P. Wille	Sanering Balmatt-site Mol - Stand van zaken.....	71
185	04.07.2008	L. Sannen	Windturbines op vakwerkmasten - Vergunningenbeleid.....	75
F. VANDENBROUCKE, viceminister-president van de Vlaamse Regering, Vlaams minister van Werk, Onderwijs en Vorming				
277	04.06.2008	M. Demesmaeker	Werkzoekenden Leuven - Nederlands.....	915
285	11.06.2008	H. Stevens	Toegankelijkheid schoolgebouwen - Screening.....	81
286	12.06.2008	P. De Bruyn	Onderwijskwaliteit - Taaltoetsen.....	85

287	13.06.2008	L. Libert	Universiteiten - Dierproefcentra	89
288	13.06.2008	V. Jans	Strategisch plan gedetineerden - Studie	91
289	13.06.2008	J. De Meyer	Onderwijs en ondernemerschap - Initiatieven	93
290	13.06.2008	P. De Bruyn	Filosofieonderwijs - Stand van zaken (2)	97
291	17.06.2008	M. Hostekint	Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode	101
292	17.06.2008	C. Franssen	Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode	103
294	20.06.2008	S. Gatz	Vrije software in het onderwijs - Stand van zaken	105
295	20.06.2008	J. De Meyer	Binnenvaart en lange omvaart - Wisselwerking	927
296	20.06.2008	G. De Craemer	Opleidingen voor knelpuntberoepen - In- en uitstroom	109
297	23.06.2008	G. De Craemer	ICT-vacatures - Opleidingen	115
298	23.06.2008	C. Franssen	Tewerkstelling gehandicapten - Intergewestelijke samenwerking	119
299	24.06.2008	P. De Klerck	Hotelsector West-Vlaanderen - Kamerpersoneelstekort	121
300	24.06.2008	S. Poleyn	Samenwerking met Noord-Frankrijk - Onderwijs	123
301	24.06.2008	S. Poleyn	Hogescholen - Kennisvalorisatie	125
302	24.06.2008	K. Helsen	Studiefinanciering - Belastbaar inkomen en hypotheaire aftrek	127
303	25.06.2008	P. De Bruyn	Snelle internetverbinding onderwijsinstellingen - Stand van zaken	129
304	25.06.2008	P. De Bruyn	Verkeersopvoeding voor kinderen - Stand van zaken	131
305	27.06.2008	P. De Bruyn	ICT-infrastructuur onderwijsinstellingen - Stand van zaken	135
306	27.06.2008	P. De Bruyn	Zelfdodingpreventie - Scholen	139
307	27.06.2008	K. Van Dijk	Leerlingencijfers gemeenschappen - Telling	141
308	27.06.2008	S. Gatz	Interregionale arbeidsmobiliteit - Anderstaligen	145
309	27.06.2008	R. Daems	Klokkenluidersprotocol - Implementatie	153
311	03.07.2008	L. Brill	Opleidingscheques - Bruggepensioneerden	157
355	31.07.2008	P. Delva	Vlaamse Rand - Welkomspakket voor nieuwkomers (2)	159

S. VANACKERE, Vlaams minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin

240	10.06.2008	S. Claes	Sputenruilprogramma - Stand van zaken	165
243	13.06.2008	V. Jans	Strategisch plan gedetineerden - Studie	171
246	18.06.2008	G. Van Linter	Milieufactoren en ouderdomsziekten - Onderzoek	173
247	18.06.2008	M. Dillen	Centra voor geestelijke gezondheidszorg - Stand van zaken	175
250	23.06.2008	E. De Wachter	Druggebruik op afterparty's - Preventie	179
251	23.06.2008	A. Hoebeke	Interlandelijke adoptie - Stand van zaken	183
252	24.06.2008	P. De Bruyn	Centra voor algemeen welzijnswerk - Projectwerking jongensprostitutie	185
253	24.06.2008	P. De Bruyn	Zelfdodingpreventie in gevangenis - Hulpverleners	191
254	24.06.2008	P. De Bruyn	Zelfdodingpreventie in gevangenis - Overleg met justitie	195
256	24.06.2008	C. Franssen	Thuislozenzorg - Opvangcapaciteit - Ronse	199
257	25.06.2008	E. De Wachter	Internetverslaving - Preventie	203
258	25.06.2008	C. Franssen	Centra voor algemeen welzijnswerk - Intrafamiliaal geweld	209
259	26.06.2008	E. Robeyns	Actieplan Armoedebestrijding - Stand van zaken	213

260	26.06.2008	M. Dillen	<i>Jeugddelinquentie - Ouderstage</i>	219
261	26.06.2008	M. Dillen	<i>Jeugddelinquentie - Ouderstage (2)</i>	223
262	27.06.2008	R. Daems	<i>Klokkenluidersprotocol - Implementatie</i>	225
263	27.06.2008	C. Franssen	<i>Armoedebestrijding - Congressen</i>	229
264	27.06.2008	K. De Loor	<i>Lokaal sociaal beleidsplan - Stand van zaken</i>	233
265	02.07.2008	V. Jans	<i>Lokaal sociaal beleid - Betrokkenheid bevolking en actoren</i>	235
266	03.07.2008	P. Delva	<i>Kind en Gezin - Brussel</i>	239
267	03.07.2008	T. Dehaene	<i>Viasano-Vitaliteit in de stad - Steun</i>	245
268	03.07.2008	T. Dehaene	<i>Palliatieve dagcentra - Behoeftonderzoek</i>	247
269	03.07.2008	T. Dehaene	<i>Crohn- en Colitis ulcerosa Vereniging - Subsidiëring</i>	251
270	03.07.2008	C. Franssen	<i>Agressiebeheersing bij gedetineerden - Initiatieven</i>	253
271	08.07.2008	C. Decaluwe	<i>Regeringscommissarissen - Stand van zaken</i>	257
273	08.07.2008	T. Dehaene	<i>Kind en Gezin - Conceptnota kindermishandeling</i>	259
274	09.07.2008	A. Hoebeke	<i>Assistentiehonden - Actieplan hondencentra</i>	261
275	09.07.2008	A. Hoebeke	<i>Hulpmiddelen gehandicapten - BTW-tarief</i>	263
276	09.07.2008	M. Vogels	<i>Incest en seksueel geweld - Preventie-acties in schoolverband</i>	265
277	09.07.2008	M. Vogels	<i>Lokaal seniorenbeleid - Ondersteuning</i>	267
278	09.07.2008	H. Stevens	<i>Gehandicapten - Levensduurte en kosten voor opvang en verzorging</i>	269
279	09.07.2008	H. Stevens	<i>Steun aan ouders van meerlingen - Regelgeving en evaluatie</i>	273
281	10.07.2008	A. Hoebeke	<i>Rustoorden - Dementia Care Mapping</i>	277
282	10.07.2008	A. Hoebeke	<i>Rustoorden - Leefplan-experiment</i>	279
283	10.07.2008	V. Van der Borgh	<i>Rustoorden - Kamertypes en dagprijzen</i>	281
284	10.07.2008	F. Dewinter	<i>Kabinetten - Politisering</i>	283
285	10.07.2008	F. Dewinter	<i>Departementen - Politisering</i>	285
286	17.07.2008	A. Hoebeke	<i>Interculturalisering ouderenzorg - Overlegplatform</i>	287
287	17.07.2008	M. Dillen	<i>Ouderenbeleid - Kleinschalige ambulante opvang</i>	289
289	17.07.2008	M. Dillen	<i>Provinciale investeringssubsidies welzijnssector - Overleg</i>	291
290	17.07.2008	M. Dillen	<i>Regionaal Welzijnsoverleg - Afstemming</i>	293
291	17.07.2008	M. Dillen	<i>Maatschappelijk opbouwwerk - Aanbevelingen Rekenhof</i>	295
292	17.07.2008	M. Dillen	<i>Maatschappelijk opbouwwerk - Meerjarenplannen</i>	297
293	17.07.2008	M. Dillen	<i>Zelfstandige kinderopvang - Belastbaarheid kostenvergoeding</i>	299
294	17.07.2008	T. Dehaene	<i>Lokaal kinderopvangbeleid - Evaluatie</i>	301
295	17.07.2008	T. Dehaene	<i>Bijzondere Jeugdbijstand - Registratiesysteem</i>	305
297	25.07.2008	H. Stevens	<i>Volwassenenonderwijs - Tolkuren voor doven</i>	307
298	25.07.2008	H. Stevens	<i>Buitenschoolse kinderopvang - Gehandicapte kinderen</i>	309
300	25.07.2008	P. De Bruyn	<i>Vlaams Actieplan Suïcidepreventie - Financiering</i>	313
301	25.07.2008	M. Dillen	<i>Vlaamse overheid - Bereikbaarheid via e-government</i>	317
304	07.08.2008	P. Delva	<i>Integrale jeugdhulp - Netwerk crisishulp Brussel</i>	319
305	13.08.2008	V. Jans	<i>Geestelijke gezondheidszorg voor senioren - Toewijzing extra personeel</i> ..	325
307	13.08.2008	C. Franssen	<i>Jeugddelinquentie - Ouderstage</i>	329

308	13.08.2008	P. Delva	<i>Kinderopvang - Brussel</i>	331
311	28.08.2008	C. Franssen	<i>Interministeriële Conferentie Sociale Integratie - Werking</i>	333
315	28.08.2008	M. Dillen	<i>Agentschap Jongerenwelzijn - Stijlvernieuwing</i>	335

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport en Brussel

155	10.06.2008	K. Van Dijck	<i>Laser European Championship 2008 - Subsidiëring</i>	341
156	13.06.2008	V. Jans	<i>Strategisch plan gedetineerden - Studie</i>	343
157	13.06.2008	J. Sauwens	<i>Projectsubsidies jeugdvoetbal - Verplichte audit</i>	345
158	17.06.2008	J. Deckmyn	<i>Lokale voetbalclubs - Subsidiëring</i>	347
159	17.06.2008	M. Hostekint	<i>Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode</i>	349
160	17.06.2008	C. Franssen	<i>Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode</i>	351
161	18.06.2008	K. Van Dijck	<i>Zwembaden - Toegangsprijzen</i>	353
162	18.06.2008	S. Gatz	<i>Cultuureducatie - Beleidsinspanningen</i>	355
163	23.06.2008	P. Delva	<i>Verenigd College GGC - Ministeriële aanwezigheid</i>	361
164	23.06.2008	P. Delva	<i>Overleg met VGC-college - Stand van zaken</i>	363
165	23.06.2008	P. Delva	<i>Gemengde Ambtelijke Commissie Brussel - Werking</i>	365
166	23.06.2008	P. Delva	<i>VGC-college - Ministeriële aanwezigheid</i>	367
167	24.06.2008	S. Poleyn	<i>Samenwerking met Noord-Frankrijk - Cultuur en Jeugd</i>	371
168	25.06.2008	P. De Bruyn	<i>Verkeersopvoeding voor kinderen - Stand van zaken</i>	375
169	26.06.2008	J. Deckmyn	<i>TopSPORTERS - Ondersteuning</i>	379
170	26.06.2008	J. Deckmyn	<i>Sectorraden - Samenstelling</i>	383
171	27.06.2008	R. Daems	<i>Klokkenluidersprotocol - Implementatie</i>	389

G. BOURGEOIS, Vlaams minister van Bestuurszaken, Buitenlands Beleid, Media en Toerisme

118	11.06.2008	M. Dillen	<i>Resolutie steun Birmaanse bevolking - Initiatieven</i>	395
119	11.06.2008	M. Dillen	<i>VRT-websites - Breedbandgebruikers</i>	397
120	17.06.2008	M. Hostekint	<i>Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode</i>	399
121	17.06.2008	C. Franssen	<i>Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode</i>	401
122	20.06.2008	S. Poleyn	<i>Economische Partnerschapsakkoorden - Mozambique en Malawi</i>	403
123	20.06.2008	S. Poleyn	<i>Ontwikkelingsbeleid - Voedselproductie</i>	407
124	24.06.2008	S. Poleyn	<i>Samenwerking met Noord-Frankrijk - Knelpunten</i>	411
125	24.06.2008	S. Poleyn	<i>Samenwerking met Noord-Frankrijk - Toerisme</i>	413
126	24.06.2008	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Toeristische borden - Vernieuwing</i>	415
127	25.06.2008	S. Demeulenaere	<i>Hotelsector - Classificatie en capaciteit</i>	417
128	25.06.2008	M. Hermans	<i>Tv-omroepen - Ondertiteling voor slechthorenden</i>	421
134	26.06.2008	S. Sintobin	<i>Kampeertreinen - Sluitingen</i>	425
135	26.06.2008	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Koninklijk Paleis Antwerpen - Meubilair (2)</i>	427
136	26.06.2008	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Topleveldomeinen - Vlaanderen</i>	429

137	26.06.2008	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Toerisme Vlaanderen - Toervaart</i>	431
138	26.06.2008	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlamingen in de Wereld en Club Diaspora - Samenwerking</i>	433
139	26.06.2008	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Toeristische samenwerking met Shanghai - Initiatieven</i>	435
140	27.06.2008	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Statuut economische vertegenwoordigers - Stand van zaken</i>	437
141	27.06.2008	M. Demesmaeker	<i>Graffitischade - Stand van zaken</i>	439
142	27.06.2008	R. Daems	<i>Klokkenluidersprotocol - Implementatie</i>	441
144	04.07.2008	S. Demeulenaere	<i>Toerisme Vlaanderen - Jobstudenten</i>	451
145	04.07.2008	J. Penris	<i>Toeristische borden Antwerpen - Vernieuwing</i>	453
146	08.07.2008	C. Decaluwe	<i>Regeringscommissarissen - Stand van zaken</i>	455
147	08.07.2008	W. Kennes	<i>Vlaamse overheid - Allochtone jobstudenten</i>	457
148	09.07.2008	M. Hermans	<i>Fietsroutenetwerk - Oplaadpunten voor elektrische fietsen</i>	459
149	10.07.2008	F. Dewinter	<i>Kabinetten - Politisering</i>	463
150	10.07.2008	F. Dewinter	<i>Departementen - Politisering</i>	465
151	10.07.2008	P. De Klerck	<i>Ferrylijn Zeebrugge-Rosyth - Stopzetting</i>	469
152	17.07.2008	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Belgisch EU-voorzitterschap - Taalregime</i>	471
153	17.07.2008	L. Libert	<i>Aanwervingen Vlaamse overheid - Diplomavereiste</i>	473
157	31.07.2008	P. Delva	<i>Vlaams Communicatiehuis Brussel - Stand van zaken</i>	477
159	07.08.2008	P. Delva	<i>Steunpunt Vakantieparticipatie - Brussel</i>	481
160	13.08.2008	J. Laurys	<i>VRT Radio 1 en 2 - Ontvangst</i>	485
162	13.08.2008	M. Dillen	<i>Actieplan Groene Gordel-Vlaamse Rand - Nationale Plantentuin</i>	489

H. CREVITS, Vlaams minister van Openbare Werken, Energie, Leefmilieu en Natuur

515	19.03.2008	B. Van Malderen	<i>N41 Dendermonde-Aalst - Stand van zaken</i>	933
588	11.04.2008	E. Glorieux	<i>Drinkwaterverbruik - Stand van zaken</i>	935
603	17.04.2008	J. Loones	<i>N382 Izegem - Aanpassingswerken</i>	939
613	17.04.2008	D. Guns	<i>IJse - Waterkwaliteit en visbestand</i>	941
627	23.04.2008	D. de Kort	<i>Wegennet - Hydranten</i>	947
667	14.05.2008	J. Schauvliege	<i>Onderhoud Leieoevers - Aangelanden</i>	949
681	22.05.2008	E. De Wachter	<i>Brug E40 Ternat - Verkeersafwikkeling</i>	493
696	26.05.2008	C. Decaluwe	<i>Leiebrug Wervik - Stand van zaken</i>	951
700	26.05.2008	M. Dillen	<i>Waterfactuur - Aanbevelingen Ombudsdienst</i>	953
704	29.05.2008	P. Huybrechts	<i>Waastrandtunnel Antwerpen - Veiligheidsmaatregelen</i>	955
705	29.05.2008	A. De Ridder	<i>Amantunnel - Rechterrijstrook (2)</i>	959
707	29.05.2008	C. Decaluwe	<i>Groenestroomproductie - Evolutie</i>	961
708	29.05.2008	C. Decaluwe	<i>Gewestwegen - Winterschade</i>	963
712	29.05.2008	C. Decaluwe	<i>Zuiveringsresultaten RWZI's - West-Vlaanderen</i>	965
713	29.05.2008	C. Decaluwe	<i>Investeringsprogramma Wegen - Projecten Wielsbeke</i>	969
715	29.05.2008	C. Decaluwe	<i>Rivierherstel Leie - Planning</i>	971
719	30.05.2008	L. Sannen	<i>Vrachtwegverkeer N73 Hechtel-Leopoldsburg - Tonnenmaatbeperking</i>	973

720	04.06.2008	M. Dillen	<i>Kruispunt N121 "De Kaak" 's Gravenwezel - Filevorming</i>	975
721	04.06.2008	M. Dillen	<i>N12 Antwerpen-Turnhout - Heraanleg</i>	977
722	04.06.2008	J. Peumans	<i>Administratie Wegen en Verkeer - Interne auditrapporten</i>	981
723	04.06.2008	D. de Kort	<i>Peerdsbos Brasschaat-Schoten - Aankoop</i>	983
725	05.06.2008	D. De Cock	<i>Sigmaplan - Vlassenbroek Dendermonde</i>	985
726	06.06.2008	P. De Klerck	<i>Binnenvaart - Groeicijfers</i>	989
727	06.06.2008	J. Peumans	<i>Nutriëntenemissierechten - Knelpunten</i>	993
729	06.06.2008	M. Demesmaeker	<i>Bedrijvenpark A12 Meise - Onteigeningen</i>	997
730	06.06.2008	M. Demesmaeker	<i>Overstromingsgebieden Londerzeel-Merchtem - Stand van zaken</i>	999
733	06.06.2008	C. Franssen	<i>Ohiobrug Oudenaarde - Herstelling</i>	1003
736	10.06.2008	P. Huybrechts	<i>Binnenvaartproject "Waterslag" - Stand van zaken</i>	495
737	10.06.2008	M. Fournier	<i>Beveiliging autosnelwegparkings - Rekkem en Postel</i>	1005
740	11.06.2008	J. Stassen	<i>Wegverlichting en energieverbuik - Beleidsopties</i>	497
741	12.06.2008	M. Demesmaeker	<i>N253 Korbeek-Dijle/Neerijse/Loonbeek - Heraanleg</i>	501
742	12.06.2008	W. Kennes	<i>Bekken Brugse Polders - Herstel vismigratie</i>	505
743	12.06.2008	W. Kennes	<i>Netebekken - Herstel vismigratie</i>	509
744	12.06.2008	W. Kennes	<i>Benedenscheldebekken - Herstel vismigratie</i>	515
745	12.06.2008	W. Kennes	<i>Bovenscheldebekken - Herstel vismigratie</i>	519
746	12.06.2008	W. Kennes	<i>Demerbekken - Herstel vismigratie</i>	525
747	12.06.2008	W. Kennes	<i>Denderbekken - Herstel vismigratie</i>	531
748	12.06.2008	W. Kennes	<i>Dijle-Zennebekken - Herstel vismigratie</i>	535
749	12.06.2008	W. Kennes	<i>Bekken van de Gentse Kanalen - Herstel vismigratie</i>	541
750	12.06.2008	W. Kennes	<i>IJzerbekken - Herstel vismigratie</i>	545
751	12.06.2008	W. Kennes	<i>Leiebekken - Herstel vismigratie</i>	551
752	12.06.2008	W. Kennes	<i>Maasbekken - Herstel vismigratie</i>	555
753	12.06.2008	J. Schauvliege	<i>Aardgas voor voertuigen - Stimuli</i>	561
754	12.06.2008	A. De Ridder	<i>Veerdiensten - Aanlegsteigers</i>	1009
757	17.06.2008	M. Hostekint	<i>Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode</i>	563
758	17.06.2008	C. Franssen	<i>Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode</i>	565
759	18.06.2008	F. Peeters	<i>Ontbossing en compensatie - Stand van zaken</i>	569
760	17.06.2008	E. Robeyns	<i>Ontbossing en compensaties - Stand van zaken</i>	567
761	18.06.2008	J. Peumans	<i>Afvalverwerking Limburg - Stand van zaken</i>	1011
763	18.06.2008	J. Peumans	<i>Noord-Zuidverbinding Limburg - Westelijk omleidingstracé</i>	1017
764	18.06.2008	J. Peumans	<i>Noord-Zuidverbinding Limburg - Natuurgebieden</i>	571
765	18.06.2008	J. Peumans	<i>Noord-Zuidverbinding Limburg - Verkeersintensiteiten</i>	577
766	18.06.2008	J. Peumans	<i>Noord-Zuidverbinding Limburg - Rijtijden</i>	581
767	18.06.2008	J. Peumans	<i>Noord-Zuidverbinding Limburg - Ondertunneling Grote Baan</i>	585
768	18.06.2008	J. Peumans	<i>Noord-Zuidverbinding Limburg - Procedure plan-MER</i>	587
771	18.06.2008	J. Peumans	<i>Noord-Zuidverbinding Limburg - Tunnelreglementeringen</i>	591
772	18.06.2008	J. Peumans	<i>Noord-Zuidverbinding Limburg - Remo-stort</i>	595

773	18.06.2008 J. Peumans	<i>Noord-Zuidverbinding Limburg - Probleemanalyse.....</i>	597
774	18.06.2008 J. Peumans	<i>Noord-Zuidverbinding Limburg - Ecologische winst en schade.....</i>	599
775	18.06.2008 J. Peumans	<i>Noord-Zuidverbinding Limburg - Lillo.....</i>	1021
776	18.06.2008 C. Van Eyken	<i>Duboislaan Hoeilaart - Afsluiting</i>	601
778	18.06.2008 M. Hostekint	<i>N37 Ardooie - Verkeersveiligheid.....</i>	603
780	20.06.2008 M. Van den Eynde	<i>Neerlandwijk Wilrijk - Luchtkwaliteit.....</i>	607
781	20.06.2008 J. Laurys	<i>Proefproject hevelvispassage Overijse - Stand van zaken</i>	609
782	20.06.2008 W. Kennes	<i>N123 Herentals-Lichtaart - Veiligheid.....</i>	613
786	23.06.2008 H. De Lobel	<i>Wegentelefoon - Evaluatie</i>	615
787	23.06.2008 C. Van Eyken	<i>Luchthaven Zaventem - Low cost terminal</i>	619
788	23.06.2008 B. Martens	<i>Energieleveranciers - Voorschotfacturen.....</i>	623
789	24.06.2008 P. De Bruyn	<i>E314 Leuven-Lummen - Geluidswerende maatregelen</i>	627
791	24.06.2008 L. Van Nieuwenhuysen	<i>Europees Centrum voor Weersvoorspellingen - Uitbreiding takenpakket...</i>	629
792	24.06.2008 B. Verstraete	<i>Bebossing van landbouwgrond - Stand van zaken.....</i>	631
793	24.06.2008 J. Roegiers	<i>Waterlopen Gent - Zwerfvuil</i>	635
794	24.06.2008 P. Wille	<i>Oude gasfabrieken - Sanering - Blankenberge.....</i>	637
796	24.06.2008 T. Dehaene	<i>Veegafval - Verwerking</i>	639
797	24.06.2008 P. Lachaert	<i>Energieaudit en energieprestatiecertificaat - Modaliteiten.....</i>	641
798	25.06.2008 M. Van den Eynde	<i>Doortrekking N171 Reet/Aartselaar-A12 - Tracé.....</i>	645
799	25.06.2008 M. Van den Eynde	<i>Doortrekking N171/Reet/Aartselaar-A12 - Onteigeningen</i>	647
802	26.06.2008 M. Demesmaeker	<i>N282 Lennik - Verkeersborden.....</i>	649
803	26.06.2008 P. Wille	<i>OVAM - Evaluatie</i>	651
806	27.06.2008 L. Van Nieuwenhuysen	<i>Werken N16 Puurs - Voortgang</i>	655
809	27.06.2008 M. Fournier	<i>Verkeersdrempels - Landbouwvoertuigen</i>	657
810	27.06.2008 J. Peumans	<i>Gewestwegen - Bermbeheer - E313/E314</i>	659
813	02.07.2008 J. De Meyer	<i>N70 Gent-Antwerpen - Infrastructuurprojecten</i>	667
814	03.07.2008 P. Lachaert	<i>N42 Wetteren-Geraardsbergen - Heraanleg (2).....</i>	671
815	03.07.2008 M. Demesmaeker	<i>N4 doortocht Jezus-Eik - Verkeersveiligheid.....</i>	673
819	04.07.2008 H. Stevens	<i>R4 Gent - Wegmarkeringen</i>	675
821	04.07.2008 T. Dehaene	<i>Investeringsprogramma wegen - Projecten regio Vilvoorde.....</i>	677
822	04.07.2008 C. Decaluwe	<i>Energieleveranciers - Voorschotfacturen.....</i>	681
824	04.07.2008 J. Schauvliege	<i>Milieu-incidenten - Crisismanagement.....</i>	685
827	08.07.2008 V. Van der Borgh	<i>Jachtopeningstijden en -voorwaarden - Uitvoeringsmodaliteiten</i>	689
829	08.07.2008 J. Schauvliege	<i>Chemtrails - Milieu-impact.....</i>	693
830	08.07.2008 C. Decaluwe	<i>Kreukelpalen - Stand van zaken</i>	697
837	08.07.2008 M. Van den Eynde	<i>Ontginningsput Schelle - Stand van zaken.....</i>	701
838	08.07.2008 M. van den Abeelen	<i>Openbare werken - Grondstofprijzen</i>	705
839	08.07.2008 B. Van Malderen	<i>Sigmaplan - Onteigeningen Wichelen.....</i>	707
840	08.07.2008 J. Schauvliege	<i>Diefstal wegeninfrastructuur - Stand van zaken.....</i>	709
842	08.07.2008 M. Demesmaeker	<i>Uitvoeringstermijn wegenwerken - Boetes en bonussen.....</i>	711

844	10.07.2008	D. de Kort	<i>Heraanleg Bredabaan Merksem - Stand van zaken</i>	713
847	10.07.2008	A. Van Nieuwkerke	<i>Dossier Schipdonkkanaal - Milieucompensatie</i>	715
851	17.07.2008	R. Daems	<i>Fabelta Ninove - Bodemsanering</i>	717
852	17.07.2008	J. Tavernier	<i>Regionale luchthavens West-Vlaanderen - CO2-reductie</i>	721
856	17.07.2008	D. de Kort	<i>N14 Ringweg Zoersel - Stand van zaken</i>	725
857	17.07.2008	D. de Kort	<i>Heraanleg N14 Zandhoven - Stand van zaken</i>	727
864	25.07.2008	M. Dillen	<i>Patrimoniumbeheer Agentschap voor Natuur en Bos - Rekenhof (2)</i>	729

M. KEULEN, Vlaams minister van Binnenlands Bestuur, Stedenbeleid, Wonen en Inburgering

180	29.05.2008	J. Peumans	<i>Steden en gemeenen - Ondersteuningsbeleid</i>	735
185	17.06.2008	G. De Craemer	<i>Woonwinkels - Stand van zaken</i>	738
186	17.06.2008	M. Hostekint	<i>Gelijkheidsbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode</i>	743
187	17.06.2008	C. Franssen	<i>Gelijkheidsbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode</i>	745
188	23.06.2008	M. Hostekint	<i>Vlaamse Maatschappij voor Sociaal Wonen - Adviserende bevoegdheid</i> ...	747
189	23.06.2008	M. Hostekint	<i>Sociale huur - Mededeling intern huurreglement</i>	751
190	23.06.2008	P. Delva	<i>Inburgering - Samenwerking met Franse Gemeenschap</i>	753
191	23.06.2008	G. De Craemer	<i>Sociale huisvesting - Duurzaam wonen</i>	755
192	23.06.2008	E. Robeyns	<i>Aanbod bouwgronden - Publieke rechtspersonen</i>	761
193	23.06.2008	H. Schoofs	<i>Nieuwe gemeentelijke inspraakinstrumenten - Stand van zaken</i>	765
194	24.06.2008	W. Kennes	<i>Anglicaanse eredienst - Gemeentelijke toelagen</i>	767
195	24.06.2008	W. Kennes	<i>Rooms-katholieke eredienst - Gemeentelijke toelagen</i>	769
196	24.06.2008	W. Kennes	<i>Israëlitische eredienst - Gemeentelijke toelagen</i>	771
198	24.06.2008	W. Kennes	<i>Rooms-katholieke eredienst - Provinciale toelagen</i>	775
199	24.06.2008	W. Kennes	<i>Islamitische eredienst - Provinciale toelagen</i>	777
200	24.06.2008	W. Kennes	<i>Orthodoxe eredienst - Provinciale toelagen</i>	779
201	24.06.2008	M. Hostekint	<i>Socialehuisvestingsmaatschappijen - Klachtenbehandeling</i>	781
202	24.06.2008	M. Hostekint	<i>Sociale verhuurkantoren - Huurprijberekening</i>	783
203	24.06.2008	M. Hostekint	<i>Sociale huur - OCMW-borgstellingen</i>	787
204	26.06.2008	C. Franssen	<i>Socialehuisvestingsmaatschappijen - Zitpenningen</i>	789
205	26.06.2008	W. Kennes	<i>Hervorming diversiteitssector - Stand van zaken</i>	793
206	27.06.2008	R. Daems	<i>Klokkenluidersprotocol - Implementatie</i>	797
211	04.07.2008	M. Hostekint	<i>Sociale huisvesting - RESHAPE-project</i>	801
212	04.07.2008	M. Hostekint	<i>Sociale huur - Toewijzingsreglementen</i>	805
214	08.07.2008	J. Penris	<i>Verkoop sociale huurwoningen - Bewoningsplicht</i>	807
215	08.07.2008	C. Decaluwe	<i>Sociale woningen - Subsidie vervanging verwarmingsketels</i>	809
219	09.07.2008	J. Roegiers	<i>Renovatiepremie - Evaluatie</i>	813
220	10.07.2008	F. Dewinter	<i>Kabinetten - Politisering</i>	815
224	31.07.2008	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Kabinetten - Bestuursmandaten</i>	817
225	31.07.2008	T. Dehaene	<i>Sociale huur - Domiciliefraude</i>	819

229	31.07.2008	T. Dehaene	<i>Socialehuisvestingsmaatschappijen - Nieuw boekhoudstelsysteem.....</i>	823
-----	------------	-------------------	---	-----

K. VAN BREMPT, Vlaams minister van Mobiliteit, Sociale Economie en Gelijke Kansen

213	10.06.2008	P. De Bruyn	<i>Pendelfonds - Subsidiëring fietsenproject KU Leuven</i>	829
214	10.06.2008	J. Sauwens	<i>Beheersovereenkomst De Lijn - Rapportage</i>	833
217	13.06.2008	J. Verfaillie	<i>Vrije bus- en trambanen - Verkeersveiligheid</i>	835
219	17.06.2008	M. Hostekint	<i>Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode</i>	1027
220	17.06.2008	C. Franssen	<i>Gelijkekansenbeleid - Actieplannen open coördinatiemethode</i>	1029
222	18.06.2008	H. Schoofs	<i>Aangepast vervoer gehandicapten - Proefproject De Lijn</i>	837
224	23.06.2008	H. Schoofs	<i>Douanecomplex E34 Postel - Vrachtverkeer</i>	841
227	25.06.2008	P. De Bruyn	<i>De Lijn Keerbergen - Busverbindingen</i>	843
228	25.06.2008	C. Franssen	<i>Gewestelijk Expresnet - Verbetering openbaar vervoer</i>	847
229	25.06.2008	C. Franssen	<i>Gewestelijk Expresnet - Promotie openbaar vervoer</i>	849
231	25.06.2008	P. De Bruyn	<i>Verkeersopvoeding voor kinderen - Stand van zaken</i>	851
233	27.06.2008	P. De Bruyn	<i>Laatavond- en nachtvervoer De Lijn - Afstemming met NMBS.....</i>	857
234	27.06.2008	R. Daems	<i>Klokkenluidersprotocol - Implementatie</i>	859
236	03.07.2008	M. Hostekint	<i>Lightrailproject Zeebrugge-Lichtervelde - Doortrekking Roeselare</i>	863
239	03.07.2008	C. Van Eyken	<i>De Lijn - Taalgebruik uurregelingen faciliteitengemeenten.....</i>	867
242	08.07.2008	C. Franssen	<i>De Lijn - Lagevloerbussen.....</i>	869
244	10.07.2008	A. De Ridder	<i>Wegenvignet personenwagens - Overleg</i>	871
249	17.07.2008	J. Peumans	<i>START-lijnen Zaventem - Evaluatie</i>	873
252	25.07.2008	P. De Bruyn	<i>Theoretisch rijexamen op school - Evaluatie.....</i>	877
255	25.07.2008	E. Robeyns	<i>Verkeersopvoeding - Stand van zaken</i>	881
261	31.07.2008	R. Van Goethem	<i>N211 Vilvoordsesteenweg Grimbergen - Fietspaden</i>	887

P. CEYSENS, Vlaams minister van Economie, Ondernemen, Wetenschap, Innovatie en Buitenlandse Handel

95	24.06.2008	S. Poleyn	<i>Samenwerking met Noord-Frankrijk - Onderzoek en innovatie</i>	891
103	08.07.2008	M. Fournier	<i>Subsidiëring bedrijfsgebouwen - Projectoproepen.....</i>	895
104	08.07.2008	M. van den Abeelen	<i>Kleinhandel - Ondersteuningsbeleid</i>	899
106	09.07.2008	G. De Craemer	<i>Lokale economie - Ondersteuningsbeleid.....</i>	901
108	10.07.2008	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Agentschap voor Buitenlandse Handel - Representatiekosten.....</i>	905
109	10.07.2008	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Agentschap voor Buitenlandse Handel - Begroting.....</i>	907
112	17.07.2008	L. Libert	<i>Odysseusprogramma - Evaluatie.....</i>	909

